Ἡ

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ἩΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.

ΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗΣ ΤΗΣ ΕΝ

ΑΜΕΡΙΚΗ ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δανιὴλ Φανσά.

......

1842.

Ἡ ΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΤΟ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. Ι.

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2 *Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του.*

3 *Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Σαρὰ ἀπὸ τὴν Θάμαρ· καὶ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· καὶ ὁ Ἐσρὼμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.*

4 *Καὶ Ἀρὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ Ἀμιναδὰβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ Ναασσὼν ἐγέννησε τὸν Σαλμών.*

5 *Καὶ Σαλμὼν ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἀπὸ τὴν Ῥαχάβ· καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἀπὸ τὴν Ῥούθ· καὶ Ὠβὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.*

6 *Καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε Δαβὶδ τὸν βασιλέα· καὶ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπὸ τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου.*

7 *Καὶ ὁ Σολομὼν ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· καὶ Ῥοβοὰμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· καὶ Ἀβιὰ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.*

8 *Καὶ Ἀσὰ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ Ἰωσαφὰτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· καὶ Ἰωρὰμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.*

9 *Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· καὶ Ἄχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.*

10 *Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆν· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.*

11 *Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, εἰς τὸν μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος.*

12 *Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν μετατοπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιὴλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.*

13 *Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.*

14 *Καὶ Ἀζὼρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· καὶ Σαδὼκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ Ἀχεὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ.*

15 *Καὶ Ἐλιοὺδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ Ματθὰν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.*

16 *Καὶ Ἰακὼβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.*

17 *Ὅλαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τοῦ Δαβίδ, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί· καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαί.*

18 *Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ἔγινε. Ἐπειδὴ ἡ μήτηρ του ἡ Μαρία ἀρραβωνιάσθη μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, πρὸ τοῦ νὰ συνέλθωσιν, εὑρέθη ἐγγαστρωμένη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον.*

19 *Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀνήρ της, ἐπειδὴ ἦτον δίκαιος, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλησε κρυφίως νὰ τὴν ἀφήσῃ.*

20 *Καὶ ταῦτα αὐτὸς ἔχων εἰς τὸν νοῦν του, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ὄνειρον, καὶ τὸν λέγει· Ἰωσὴφ υἱὲ τοῦ Δαβίδ, μὴ φοβηθῇς νὰ πάρῃς τὴν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· διότι ἐκεῖνο ὁποῦ ἐσυλλήφθη εἰς αὐτήν, εἶναι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.*

21 Καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομά του ΙΗΣΟΥΝ· διότι αὐτὸς θέλει σώσει τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των.

22 (Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει ἐγγαστρωθῇ, καὶ θέλει γεννήσει υἱὸν, καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· τὸ ὁποῖον ἑρμηνεύεται, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός·)

24 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ σηκωνόμενος ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκά του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως ὁποῦ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά του ΙΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ὅταν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, ἦλθον μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Ποῦ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὁποῦ ἐγεννήθη; διότι ἡμεῖς εἴδομεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἤλθομεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὅταν τὸ ἤκουσεν, ἐσυγχύσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱεροσόλυμα μαζὶ μὲ αὐτόν.

4 Καὶ μαζώνων ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐρώτα ποῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι οὕτως ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀναμέσον εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα· διότι ἀπὸ σὲ θέλει ἔβγῃ ἡγούμενος, ὁ ὁποῖος θέλει ποιμάνει τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης, κράζων κρυφίως τοὺς μάγους, ἐξέτασεν ἀκριβῶς ἀπ' αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ἐκείνου, ὁποῦ ἐφάνη.

8 Καὶ πέμπων αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε, καὶ ἐξετάσατε καταλεπτῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ ὅταν τὸ εὑρῆτε, δότε με εἴδησιν, διὰ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν τὰ λόγια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν· καὶ ἰδοὺ, πάλιν ὁ ἀστὴρ, ὁποῦ εἶδον εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἐπήγαινεν ἐμπροσθέν των, ἕως ὁποῦ ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μάγοι τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην κατὰ πολλά.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὑρῆκαν τὸ παιδίον μαζὶ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα του· καὶ ἔπεσαν καὶ τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς των, τὸν ἔφερον χαρίσματα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν των νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀπὸ ἄλλον δρόμον ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον των.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν αὐτοὶ, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόν του, καὶ τὸν λέγει· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ φεῦγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἂς ἦσαι ἐκεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ σὲ εἰπῶ· διότι μέλλει ὁ Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον, νὰ τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθη καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδου· διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ μέσου τοῦ προφήτου, ὁποῦ λέγει· Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπων ὁ Ἡρώδης ὅτι

ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθυμώθη κατὰ πολλά· καὶ ἔστειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδία, ὁποῦ ἦτον εἰς τὴν Βηθλεέμ, καὶ εἰς ὅλα της τὰ σύνορα, ἀπὸ δύο χρονῶν καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐβεβαιώθη καταλεπτῶς ἀπὸ τοὺς μάγους.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ὁποῦ λέγει·

18 Φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Ῥαμᾶ, πολὺς θρῆνος καὶ πολλὰ κλαύματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοὶ, ὁποῦ ἔκλαιεν ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδία της· καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν εἶναι πλέον.

19 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρευθὺς, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσὴφ εἰς τὸ ὄνειρόν του εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20 Λέγων· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ· διότι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐγύρευον νὰ πάρωσι τὴν ζωὴν τοῦ παιδίου, ἀπέθανον.

21 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

22 Ἀλλ' ὅτε ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τόπον Ἡρώδου τοῦ πατρός του, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἦλθε, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν ὁποῦ λέγεται Ναζαρέτ· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶπον οἱ προφῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύττων εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἡσαΐαν τὸν προφήτην, λέγοντα· Φωνὴ ἐκείνου ὁποῦ βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἑτοιμάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσας τὰς τρίβους του.

4 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμά του ἀπὸ μαλλὶ καμήλου, καὶ μὲ ζώνην δερματίνην ἦτον ζωσμένος· καὶ ἡ τροφή του ἦτον ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγαινεν ἔξω ἡ Ἱερουσαλὴμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας των.

7 Καὶ ὅταν εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ ἀπὸ τοὺς Σαδδουκαίους ὁποῦ ἤρχοντο εἰς τὸ βάπτισμά του, τοὺς ἔλεγε· Γεννήματα τῶν ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἐδίδαξε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ σᾶς φαίνηται νὰ λέγητε μέσα σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ τὰς πέτρας ταύτας νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ τὸ πελέκι εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε δένδρον λοιπὸν, ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ τὸ νερὸν εἰς μετάνοιαν· ἐκεῖνος δὲ ὁποῦ ἔρχεται ὀπίσω μου, εἶναι δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ πῦρ.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι τὸ φτυάριον, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἁλώνιόν του, καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριόν του εἰς τὴν ἀποθήκην του,

τὸ δὲ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει
μὲ πῦρ, ὁποῦ δὲν σβεῖ ποτέ.
13 Τότε ἔρχεται ὁ 'Ιησοῦς ἀπὸ
τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν 'Ιορδάνην
πρὸς τὸν 'Ιωάννην, νὰ βαπτισθῇ
ἀπ' αὐτόν.
14 'Ο δὲ 'Ιωάννης τὸν ἐμπόδιζε,
λέγων· 'Εγὼ ἔχω χρείαν νὰ βαπ-
τισθῶ ἀπὸ σέ, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς
ἐμέ;
15 'Απεκρίθη ὁ 'Ιησοῦς καὶ εἶπεν
εἰς αὐτόν· Τώρα ἄφησαι· διότι οὕτω
πρέπει ἡμᾶς, νὰ τελειώσωμεν πᾶσαν
δικαιοσύνην. Τότε τὸν ἄφησεν.
16 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ 'Ιη-
σοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν· καὶ
ἰδού, ἀνοίχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ οὐρα-
νοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
ὁποῦ κατέβαινεν ὡσὰν περιστερά,
καὶ ἦλθεν ἐπάνω του.
17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἠκούσθη ἀπὸ
τοὺς οὐρανούς, ὁποῦ ἔλεγεν· Αὐτὸς
εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς
τὸν ὁποῖον ἀνεπαύθηκα.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟΤΕ ὁ 'Ιησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ
Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ
πειραχθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον.
2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐνήστευσε σαράντα
ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, ὕστερον
ἐπείνασε.
3 Καὶ πηγαίνων πλησίον του ὁ
πειράζων, τὸν λέγει· Ἂν ἦσαι Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ νὰ γίνωσιν αὗται αἱ
πέτραι ψωμία.
4 Καὶ ὁ 'Ιησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη·
Εἶναι γραμμένον· Ὄχι μόνον μὲ
ψωμίον θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ
μὲ κάθε λόγον, ὁποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ
τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.
5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος, καὶ
τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
τὸν ἔστησεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ·
6 Καὶ τὸν λέγει· Ἂν ἦσαι Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ῥίψε τὸν ἑαυτόν σου κάτω·
διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι θέλει
προστάξει τοὺς ἀγγέλους του διὰ σέ,
καὶ θέλουσι σὲ σηκώσει ἐπάνω εἰς
τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ σκοντά-
ψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου.
7 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ 'Ιησοῦς· Πάλιν
γραμμένον εἶναι καὶ τοῦτο· Ὅτι τὸν
Κύριον τὸν Θεόν σου δὲν θέλεις δοκι-
μάσει.
8 Πάλιν, παίρνει τὸν ὁ διάβολος,
καὶ ἀναβάζει τον εἰς ἓν ὄρος πολλὰ
ὑψηλόν, καὶ δείχνει εἰς αὐτὸν ὅλας
τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν·
9 Καὶ τὸν λέγει· Ταῦτα ὅλα θέλω
σὲ δώσει, ἂν πέσῃς καὶ μὲ προσκυνή-
σῃς.
10 Τότε τὸν λέγει ὁ 'Ιησοῦς·
Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι
εἶναι γραμμένον· Ὅτι τὸν Κύριον
τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει,
καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.
11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ διάβολος·
καὶ παρευθὺς ἦλθον ἄγγελοι, καὶ
τὸν ὑπηρετοῦσαν.
12 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ 'Ιησοῦς,
ὅτι ὁ 'Ιωάννης ἐπαραδόθη, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
13 Καὶ ἀφίνων τὴν Ναζαρέτ, ἦλ-
θε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερ-
ναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ
σύνορα τῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς Νεφ-
θαλείμ.
14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο ὁποῦ
εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου
'Ησαΐου, ὁποῦ λέγει·
15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τοῦ
Νεφθαλείμ, δρόμον τῆς θαλάσσης,
πέραν τοῦ 'Ιορδάνου, Γαλιλαία τῶν
ἐθνῶν·
16 'Ο λαός, ὁποῦ ἐκάθητο εἰς τὸ
σκότος, εἶδε φῶς μέγα· καὶ εἰς ἐκεί-
νους ὁποῦ ἐκάθηντο εἰς τὸν τόπον καὶ
εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς
ἔφεγξεν εἰς αὐτούς.
17 Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ 'Ιησοῦς
νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· Μετανο-
εῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.
18 Καὶ περιπατῶν ὁ 'Ιησοῦς πλη-

σιον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σί-
μωνα, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφόν του, οἱ ὁποῖοι
ἔβαλλον δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν·
(διότι ἦτον ψαράδες·)
19 Καὶ λέγει τους· Ἐλᾶτε ὀπίσω
μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδες
ἀνθρώπων.
20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν
τὰ δίκτυα, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
21 Καὶ πηγαίνων παρεκεῖθεν, εἶδε
ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν
υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφόν
του τὸν Ἰωάννην, μέσα εἰς τὸ πλοῖον
μαζὶ μὲ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα
τους, ὁποῦ ἐδιόρθωνον τὰ δίκτυά
των· καὶ τοὺς ἐκάλεσε.
22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν
καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των,
καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων εἰς τὰς
συναγωγάς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐ-
αγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύων
πᾶσαν ἀῤῥωστίαν, καὶ πᾶσαν ἀσθέ-
νειαν εἰς τὸν λαόν.
24 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς
ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ ἔφερον εἰς αὐ-
τὸν ὅλους τοὺς ἀῤῥώστους, ὁποῦ ἐκρα-
τοῦντο ἀπὸ διαφόρας ἀῤῥωστίας καὶ
βάσανα, καὶ δαιμονισμένους, καὶ σε-
ληνιασμένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ
τοὺς ἰάτρευσε.
25 Καὶ τον ἠκολούθησε πολὺς λαὸς
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ ἀπὸ τὴν Δε-
κάπολιν καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ
ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπὸ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐκεῖνος βλέπων τὸν λαὸν,
ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκά-
θισε, καὶ οἱ μαθηταί του ἦλθον πλη-
σίον του.
2 Καὶ ἀνοίγων τὸ στόμα του, τοὺς
ἐδίδασκε, λέγων·
3 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι πτω-
χοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· διότι αὐτῶν εἶναι
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
4 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ λυποῦν-
ται· διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῇ.
5 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἥμε-
ροι· διότι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομή-
σει τὴν γῆν.
6 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ πεινοῦσι
καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην· διότι
αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῇ.
7 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἐλεη-
μονητικοί· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλε-
ηθῇ.
8 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι κα-
θαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ
θέλουσιν ἰδῇ τὸν Θεόν.
9 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ κάμνουσιν
εἰρήνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι καλεσθῇ
υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Μακάριοι ἐκεῖνοι ὁποῦ διωχθοῦ-
σι διὰ τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτῶν
εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
11 Μακάριοι θέλετε εἶναι, ὅταν σᾶς
ὀνειδίσωσι καὶ σᾶς διώξωσι, καὶ εἴ-
πωσι κάθε λογῆς κακὸν λόγον ἐναν-
τίον σας, ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας ἐμοῦ.
12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι
ἡ πληρωμή σας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς
οὐρανούς· διότι οὕτως ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας ὁποῦ ἦτον προτήτερά σας.
13 Σεῖς εἶσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς·
καὶ ἐὰν τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μὲ
τί θέλει ἁλατισθῇ; πλέον δὲν ἀξίζει
τίποτε, παρὰ νὰ ῥιφθῇ ἔξω, καὶ νὰ
καταπατηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
14 Σεῖς εἶσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
πόλις, ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς ὄρος,
δὲν ἠμπορεῖ νὰ κρυφθῇ·
15 Οὐδὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν
βάλλουσιν ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον,
ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν εἰς τὸν λυχνο-
στάτην, καὶ φέγγει εἰς ὅλους ὁποῦ
εἶναι μέσα εἰς τὴν οἰκίαν.
16 Οὕτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ
ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα, καὶ νὰ
δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας, ὁποῦ εἶναι
εἰς τοὺς οὐρανούς.

17 Μὴ λογιάσατε ὅτι ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθα νὰ τοὺς χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τοὺς τελειώσω.

18 Διότι βέβαια σᾶς λέγω, ἕως ὁποῦ νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα, ἢ μία στιγμὴ δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῶσιν ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ ταύτας τὰς παραγγελίας τὰς μικροτάτας, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως τὰς κάμῃ καὶ διδάξῃ, τοῦτος θέλει καλεσθῇ μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

20 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσότερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Μὴ φονεύσῃς· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ ὀργισθῇ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του χωρὶς ἀφορμὴν, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸν ἀδελφόν του Ῥακὰ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὸ συνέδριον· καὶ ὅποιος εἰπῇ Μωρὲ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἂν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτε ἐναντίον σου·

24 Ἄφησε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὲ, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον σου ὀγλίγωρα, ἐν ὅσῳ εὑρίσκεσαι εἰς τὸν δρόμον μετ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ παραδώσῃ ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ βαλθῇς εἰς τὴν φυλακήν.

26 Βέβαια σὲ λέγω· δὲν θέλεις ἔβγῃ ἀπ' ἐκεῖ ἕως ὁποῦ νὰ πληρώσῃς καὶ τὸ ὕστερον λεπτόν.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Μὴ μοιχεύσῃς·

28 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁποῦ βλέπει γυναῖκα διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, πλέον τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του.

29 Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίζῃ, ἔβγαλέ τον, καὶ ῥίψε τον ἀπὸ σέ· διότι ὠφέλιμόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἓν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον τὸ κορμί σου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν ἡ δεξιά σου χεὶρ σὲ σκανδαλίζῃ, κόψε καὶ ῥίψε την ἀπὸ σέ· διότι καλλίτερόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἓν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὄχι ὅλον σου τὸ κορμὶ νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, νὰ τῆς δώσῃ διαζύγιον·

32 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ ἀφορμὴν πορνείας, τὴν κάμνει νὰ μοιχᾶται· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχᾶται.

33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Νὰ μὴν ὀμώσῃς ψεύματα, ἀλλὰ νὰ δώσῃς εἰς τὸν Κύριον τοὺς ὅρκους σου·

34 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὀμώσητε καθόλου· μήτε εἰς τὸν οὐρανὸν, διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

36 Μήτε εἰς τὴν κεφαλήν σου νὰ μὴν ὀμώσῃς, διότι δὲν δύνασαι νὰ κάμῃς κἀμμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ἂς εἶναι τὸ Ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ Ὄχι, ὄχι· διότι τὸ περισσότερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὸν πονηρόν.

38 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ἀντισταθῆτε τὸν κακόν· ἀλλὰ ὅποιος σὲ κτυπήσῃ ῥάπισμα εἰς τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, γύρισε εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, διὰ νὰ πάρῃ τὸ ὑποκάμισόν σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπανωφόρεμά σου·

41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγγαρεύσῃ ἓν μίλιον, ὕπαγε μαζί του δύο.

42 Ὅποιος σοῦ ζητᾷ, δός του· καὶ ὅποιος γυρεύσῃ ἀπὸ σὲ δανεικὸν, μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.

43 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ἀγάπα τὸν γείτονά σου, καὶ μίσα τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ εὐλογεῖτε ἐκείνους ὁποῦ σᾶς καταρῶνται, κάμετε καλὸν εἰς ἐκείνους ὁποῦ σᾶς μισοῦσι, καὶ παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους, ὁποῦ σᾶς πειράζουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι·

45 Διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ Πατρός σας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς· διότι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει εἰς τοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Διότι ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνους, ὁποῦ σᾶς ἀγαπῶσι, τί μισθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουσι τοῦτο καὶ οἱ τελῶναι;

47 Καὶ ἐὰν χαιρετᾶτε τοὺς ἀδελφούς σας μόνον, τί περισσὸν κάμνετε; δὲν κάμνουσι καὶ οἱ τελῶναι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον;

48 Ἂς εἶσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ σεῖς, καθὼς καὶ ὁ Πατήρ σας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἶναι τέλειος.

Κεφ. ς'. VI.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, νὰ μὴ κάμνητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ φανῆτε εἰς αὐτούς· εἰ δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν ἀπὸ τὸν Πατέρα σας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Ὅταν κάμνῃς τὸ λοιπὸν ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰς συναγωγάς των, καὶ εἰς τὰς ῥύμας, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμήν των.

3 Σὺ δὲ ὅταν κάμνῃς ἐλεημοσύνην, ἂς μὴν ἰξεύρῃ ἡ ἀριστερά σου χεὶρ τί κάμνει ἡ δεξιά σου.

4 Διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου, ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, αὐτὸς θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι, νὰ μὴν ἦσαι ὡς οἱ ὑποκριταί· διότι αὐτοὶ ἀγαποῦν νὰ προσεύχωνται στεκόμενοι εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμήν των.

6 Ἐσὺ δὲ ὅταν προσεύχεσαι, ἔμβα μέσα εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλεῖσαι τὴν θύραν σου, καὶ πρόσευξου τὸν Πατέρα σου ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχεσθε, μὴ περισσολογεῖτε, καθὼς οἱ ἐθνικοί· διότι ἐκεῖνοι λογιάζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πολυλογίαν τους θέλουσιν εἰσακουσθῇ.

8 Μὴν ὁμοιάσητε λοιπὸν ἐκείνους· διότι ὁ Πατήρ σας ἰξεύρει ποῖα χρειάζεσθε, πρὸ τοῦ νὰ τὰ ζητήσητε ἀπὸ αὐτόν.

9 Οὕτω λοιπὸν νὰ προσεύχεσθε σεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁποῦ εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανούς· ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.

10 Ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερινὸν δός μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχώρησόν μας τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς χρεωφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθέρωσόν μας ἀπὸ τὸν πονηρόν· διότι ἐδική σου εἶναι ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Διότι ἂν σεῖς συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματά των, θέλει συγχωρήσει καὶ σᾶς ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαρτίας των, οὐδὲ ὁ Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τὰς ἁμαρτίας σας.

16 Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ καθὼς οἱ ὑποκριταί· διότι ἐκεῖνοι χαλοῦν τὰ πρόσωπά των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσι· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμήν των.

17 Ἐσὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψαι τὴν κεφαλήν σου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

18 Διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν Πατέρα σου ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁποῦ βλέπει εἰς τὸ κρυφὸν, θέλει σοῦ ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς διὰ τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ σκωλῆκι, καὶ ἡ σκωρία τοὺς ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται τρυποῦν καὶ κλέπτουσι·

20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου οὔτε σκωλῆκι, οὔτε σκωρία τοὺς ἀφανίζει, οὐδὲ οἱ κλέπται τρυποῦν, οὐδὲ κλέπτουσι·

21 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι καθαρὸς, ὅλον σου τὸ κορμίον φωτεινὸν θέλει εἶναι.

23 Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς, ὅλον σου τὸ κορμὶ θέλει εἶναι σκοτεινόν· ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς ὁποῦ εἶναι εἰς σὲ, εἶναι σκότος, πόσον θέλει εἶναι τὸ σκότος;

24 Κανεὶς δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει κρατήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει· δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δουλεύητε τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλοῦτον.

25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Μὴ φροντίζητε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φάγητε, καὶ τί νὰ πίητε· μηδὲ διὰ τὸ κορμί σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσητε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερη ἀπὸ τὸ φαγὶ, καὶ τὸ κορμί σας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν;

26 Στοχασθῆτε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι μηδὲ σπείρουσι, μηδὲ θερίζουσι, μηδὲ μαζώνουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· καὶ σεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ τὰς φροντίδας του ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ μίαν πῆχην εἰς τὴν ἡλικίαν του;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἐγνοιάζεσθε; μάθετε καταλεπτῶς τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνουσι· δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ νήθουσι·

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μηδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνεδύθη ὡς ἓν ἀπὸ αὐτά.

30 Καὶ ἐὰν τὸ χορτάριον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον βάλλεται εἰς τὸν φοῦρνον, ὁ Θεὸς οὕτως τὸ στολίζῃ, πόσῳ μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐγνοιάζεσθε τὸ λοιπὸν, λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν; καί, Τί νὰ πίωμεν; καί, Τί νὰ ἐνδυθῶμεν;

32 Ἐπειδὴ αὐτὰ ὅλα, τὰ ἔθνη τὰ γυρεύουσι· διότι ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος ἠξεύρει ὅτι χρειάζεσθε αὐτὰ ὅλα.

33 Ἀλλὰ πρῶτον ζητεῖτε τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην του, καὶ αὐτὰ ὅλα θέλουσι σᾶς προστεθῇ.

34 Μὴ φροντίζητε λοιπὸν διὰ τὴν αὔριον· διότι ἡ αὐριvὴ θέλει φροντίσει τὰ ἐδικά της· φθάνει διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἡ πείραξίς της.

Κεφ. ζ΄. VII.

ΜΗ κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε.

2 Διότι μὲ ὁποίαν κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῇ· καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον ὁποῦ μετρεῖτε, θέλετε μετρηθῇ καὶ σεῖς.

3 Καὶ διατί βλέπεις τὸ ξυλάκι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν δοκὸν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμὸν, δὲν στοχάζεσαι;

4 Ἢ πῶς θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἄφησε νὰ ἐβγάλω τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου· καὶ ἰδοὺ, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμόν;

5 Ὑποκριτὰ, ἔβγαλε πρῶτον τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου, καὶ τότε θέλεις ἰδῇ, νὰ ἐβγάλῃς τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δίδετε τὰ ἅγια εἰς τοὺς σκύλους, μηδὲ βάλλετε τὰ μαργαριτάριά σας ἔμπροσθεν εἰς τοὺς χοίρους· μήπως καὶ κἀμμίαν φορὰν τὰ καταπατήσωσι μὲ τὰ ποδάριά των, καὶ γυρίσωσι καὶ ξεσχίσωσι καὶ σᾶς.

7 Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὕρει· κτυπᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

8 Διότι καθεὶς ὁποῦ ζητεῖ, λαμβάνει, καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κτυπᾷ, θέλει ἀνοιχθῇ.

9 Ἢ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, τοῦ ὁποίου ἐὰν ὁ υἱός του γυρεύσῃ ψωμίον, μήπως τοῦ θέλει δώσει πέτραν;

10 Καὶ ἂν τοῦ γυρεύσῃ ὀψάριον, μήπως τοῦ θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἂν τὸ λοιπὸν σεῖς, μὲ ὅλον ὁποῦ εἶσθε πονηροὶ, ἠξεύρετε νὰ δίδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παιδία σας, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατήρ σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκείνους ὁποῦ τοῦ ζητοῦσι;

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε νὰ σᾶς κάμνουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς εἰς αὐτούς· διότι τοῦτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβῆτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πλατεῖα εἶναι ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ὁ δρόμος, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι ὁποῦ περνοῦν ἀπ' αὐτήν.

14 Διότι ἡ πύλη εἶναι στενὴ, καὶ τεθλιμμένος ὁ δρόμος, ὁποῦ φέρνει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ὁποῦ τὴν εὑρίσκουσι.

15 Καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς σᾶς μὲ φορέματα προβάτων, καὶ ἀπομέσα εἶναι λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τοὺς καρποὺς των θέλετε τοὺς γνωρίσει. Μήπως ἀπὸ ἀκάνθια μαζώνουσι σταφύλια, ἢ ἀπὸ τριβόλια σῦκα;

17 Οὕτω κάθε δένδρον καλὸν κάμνει καρποὺς καλούς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρπούς.

18 Δὲν ἠμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, νὰ κάμῃ πονηροὺς καρποὺς, οὐδὲ τὸ κακὸν δένδρον, νὰ κάμῃ καλοὺς καρπούς.

19 Κάθε δένδρον ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

20 Ἀπὰ τοὺς καρποὺς των τὸ λοιπὸν θέλετε τοὺς γνωρίσει.

21 Ὄχι καθεὶς ὁποῦ μὲ λέγει· Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὁποῦ κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

22 Πολλοὶ θέλουσι μοῦ εἰπεῖ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομά σου, καὶ μὲ τὸ ὄνομά σου ἐβγάλαμεν δαιμόνια, καὶ μὲ τὸ ἐδικόν σου ὄνομα ἐκάμαμεν πολλὰς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ παῤῥησίᾳ, ὅτι ποτὲ δὲν σᾶς ἐγνώρισα· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμὲ οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

24 Κἄθεις λοιπὸν, ὁποῦ ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους, καὶ τοὺς κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἕνα ἄνδρα φρόνιμον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε· διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος, ὁποῦ ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους, καὶ δὲν τοὺς κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἕνα ἄνδρα μωρὸν, ὁποῦ ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμόν της ἔγινε μεγάλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐθαύμαζον τὰ πλήθη εἰς τὴν διδαχήν του·

29 Διότι τοὺς ἐδίδασκεν ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ ὄχι καθὼς ἐδίδασκον οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὅτε κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν ἠκολούθησε πολὺς ὄχλος.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθε λεπρός τις, καὶ τὸν ἐπροσκύνει, καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς·

3 Καὶ ἐξάπλωσε τὴν χεῖρά του ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρίσου. Καὶ παρευθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα του.

4 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Φυλάττου, νὰ μὴ τὸ εἰπῇς εἰς κἀνένα· ἀλλὰ ὕπαγε, καὶ δεῖξαι τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε καὶ τὸ δῶρον, ὁποῦ ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, τὸ παιδίον μου κεῖται εἰς τὴν οἰκίαν παράλυτον, καὶ τιμωρεῖται κακῶς.

7 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ θέλω ἔλθη νὰ τὸ ἰατρεύσω.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἑκατόνταρχος, καὶ εἶπεν· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν μου· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ τὸ παιδίον μου.

9 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον, Ὕπαγε, καὶ πηγαίνει· καὶ εἰς ἄλλον, Ἔλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούων ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὁποῦ τὸν ἠκολούθησαν· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, μηδὲ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, δὲν εὕρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.

11 Καὶ λέγω σας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν θέλουσιν ἔλθη, καὶ θέλουσι συγκαθίσει μὲ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν ἐβγαλθῇ ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατόνταρχον· Πήγαινε, καὶ καθὼς ἐπίστευσες, ἂς σὲ γένῃ. Καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον του εἰς τὴν ὥραν ἐκείνην.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πεν-

θερὰν του κοιτάμενην ὁποῦ ἐθερμαίνετο.

15 Καὶ ἐπίασε τὴν χεῖρά της, καὶ ἄφησέ την ἡ θέρμη· καὶ ἐσηκώθη, καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

16 Καὶ ὅτε ἐβράδυασε, τοῦ ἔφεραν πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ μὲ λόγον ἐδίωξε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους τοὺς ἰάτρευσε.

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁ ὁποῖος λέγει· Αὐτὸς ἐπῆρε τὰς ἀσθενείας μας, καὶ τὰς ἀῤῥωστίας μας ἐσήκωσε.

18 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον τριγύρω του, ἐπρόσταξε νὰ περάσουν πέραν.

19 Καὶ ἐπλησίασε εἰς αὐτόν τις Γραμματεὺς, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλωποῦδες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας· ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν του.

21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαθητάς του τοῦ λέγει· Κύριε, δός με ἄδειαν πρῶτον νὰ ὑπάγω, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Ἀκολούθει με, καὶ ἄφησαι τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς νεκρούς των.

23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταί του.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐπλησίασαν, καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Κύριε, γλύτωσέ μας, χανόμεθα.

26 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διατί εἶσθε δειλοὶ, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Τί λογῆς ἄνθρωπος εἶναι τοῦτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι;

28 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθε ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὁποῦ ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, ἄγριοι πολλὰ, ὥστε δὲν ἐδύνατο νὰ περάσῃ κἀνεὶς ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον.

29 Καὶ παρευθὺς ἔκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὲ σέ; ἦλθες ἐδῶ νὰ μᾶς βασανίσῃς πρὸ τοῦ καιροῦ;

30 Καὶ μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀγέλη χοίρων πολλῶν ὁποῦ ἔβοσκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· Ἂν μᾶς ἐβγάλῃς, δός μας ἄδειαν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε· Πηγαίνετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγῆκαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγον, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰ πράγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε καὶ ἀπάντησα τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρακάλεσαν νὰ ἔβγῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ἐμβαίνων μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἐπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἐπάνω εἰς κραββάτι· καὶ βλέπων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν των, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· Ἔχε θάῤῥος παιδίον μου, συγχωροῦνταί αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, κάποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς εἶπον ἀνάμεσόν των· Τοῦτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς

διαλογισμούς των, εἶπε· Διατί διαλογίζεσθε σεῖς κακὰ εἰς τὰς καρδίας σας;

5 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ· Σὲ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι· ἢ νὰ εἰπῶ· Σήκω καὶ περιπάτει;

6 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρᾷ ἁμαρτίας· (τότε λέγει τοῦ παραλυτικοῦ·) Σήκω καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του.

8 Καὶ βλέποντες ὁ λαὸς ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον ὁποῦ ἐκάθετο εἰς τὸ τελώνιον, λεγόμενον Ματθαῖον· καὶ τοῦ λέγει· Ἀκολούθει με. Καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἠκολούθησέ τον.

10 Καὶ ἐν ᾧ ἀναπαύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν του, ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ ἐκάθησαν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τοὺς μαθητάς του.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διατί ὁ διδάσκαλός σας τρώγει μὲ τοὺς τελῶνας καὶ μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, τοὺς εἶπεν· Οἱ ὑγιεῖς δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.

13 Ὑπάγετε καὶ μάθετε, τί εἶναι· Ἔλεον θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν· διότι δὲν ἦλθον νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγουσι· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, καὶ οἱ μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι;

15 Καὶ εἶπε τους ὁ Ἰησοῦς· Μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζὶ μὲ αὐτούς; ἀλλὰ θέλει ἔλθῃ καιρὸς, ὅταν θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει.

16 Καὶ οὐδὲ κἀνεὶς βάλλει ἐπίῤῥαμμα ἀπὸ ὕφασμα ἄξαντον εἰς φόρεμα παλαιόν· διότι τὸ ἀναπλήρωμα πέρνει ἀπὸ τὸ φόρεμα, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

17 Μηδὲ βάλλουσι νέον κρασὶ εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μή, σπάνουσι τὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασὶ χύνεται, καὶ τὰ ἀσκία χάνονται· ἀλλὰ τὸ νέον κρασὶ τὸ βάλλουσιν εἰς καινὰ ἀσκία, καὶ φυλάττονται καὶ τὰ δύο.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς ταῦτα, ἰδοὺ, ἦλθεν ἄρχων τις, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε, λέγων· Ἡ θυγάτηρ μου ἀπὸ τώρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἐλθὲ, βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπάνω της, καὶ θέλει ζήσει.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἠκολούθησέ τον, καὶ οἱ μαθηταί του μαζί.

20 (Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ, ἡ ὁποῖα εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, ἐπλησίασεν ἀπ' ὀπίσω, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του.

21 Διότι ἔλεγε μέσα της· Ἂν πιάσω μόνον τὸ φόρεμά του, θέλω ἰατρευθῇ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τὴν εἶδε, καὶ λέγει· Ὦ θύγατερ, ἔχε θάῤῥος· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ ἰατρεύθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.)

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἶδε τοὺς ψάλτας, καὶ τὸν λαὸν ὅτι ἐσυγχύζοντο,

24 Λέγει τους· Φύγετε ἀπ' αὐτοῦ· διότι τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ τὸν ἀνεγέλασαν.

25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ὁ λαὸς ἔξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασε τὸ κοράσιον ἀπὸ τὴν χεῖρα· καὶ ἐσηκώθη ἐπάνω.

26 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἀπ' ἐκεῖ ὁ

Ἰησοῦς, τὸν ἠκολούθησαν δύο τυφλοὶ, φωνάζοντες, καὶ ἔλεγον· Ὦ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.

28 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἦλθον καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε.

29 Τότε ἐπίασε τὰ ὀμμάτιά των, καὶ λέγει τους· Κατὰ τὴν πίστιν σας ἂς σᾶς γένῃ.

30 Καὶ ἠνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά των· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμὸν τοὺς ἐπρόσταξε, λέγων· βλέπετε ἂς μὴ τὸ ἐξεύρῃ κἀνείς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω, τὸν εὐφήμησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν αὐτοὶ, ἰδοὺ, ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα ἄνθρωπον ἄλαλον, δαιμονισμένον.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐσύντυχεν ὁ ἄλαλος· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων τοῦτος ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐτριγύρισεν ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, διδάσκων εἰς τὰς συναγωγάς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρεύων πᾶσαν νόσον καὶ ἀῤῥωστίαν εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὸν ὄχλον, τοὺς εὐσπλαγχνίσθη, διότι ἦσαν ἀποσταμένοι καὶ σκορπισμένοι ὡς πρόβατα ὁποῦ δὲν ἔχουν ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Τὸ θέρος εἶναι πολὺ, οἱ ἐργάται ὅμως εἶναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θέρους, νὰ βάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρος του.

Κεφ. ι΄. X.

ΚΑΙ ἐπροσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔδωσεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, νὰ τὰ ἐβγάλλωσι, καὶ νὰ ἰατρεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ ἀῤῥωστίαν.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων, ὁποῦ λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός του· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφός του.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐπαράδωκε.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Εἰς τὸν δρόμον τῶν ἐθνῶν μὴ πηγαίνετε, καὶ εἰς πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν μὴν ἐμβῆτε·

6 Ἀλλὰ περισσότερον πηγαίνετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

7 Καὶ πηγαίνοντες κηρύττετε, λέγοντες· Ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Τοὺς ἀσθενεῖς ἰατρεύετε, τοὺς λεπροὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἀνασταίνετε, τὰ δαιμόνια ἐβγάλλετε· χάρισμα ἐπήρετε, χάρισμα δίδετε.

9 Μὴν ἀποκτήσητε χρυσάφι, μηδὲ ἀσῆμι, μηδὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάριά σας.

10 Μηδὲ δισσάκκιον εἰς τὸν δρόμον, μηδὲ δύο φορέματα, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος διὰ τὴν τροφήν του.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμβῆτε, ἐξετάσατε, τίς εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξιος· καὶ ἐκεῖ μείνατε ἕως ὁποῦ νὰ ἐβγῆτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβῆτε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ τὴν χαιρετᾶτε.

13 Καὶ ἂν εἶναι ἡ οἰκία ἀξία, ἂς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτήν· ἐὰν δὲ

δὲν εἶναι ἀξία, ἡ εἰρήνη σας ἂς γυρίσῃ εἰς ἐσᾶς.

14 Καὶ ὅποιος δὲν σᾶς δεχθῇ, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ὅταν ἐβγῆτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, τινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας.

15 Βέβαια σᾶς λέγω, πλέον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόῤῥων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Ἰδού, ἐγὼ σᾶς πέμπω ὡς πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους· γενῆτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς τὰ ὀφίδια, καὶ ἁπλοῖ ὡς αἱ περιστεραί.

17 Καὶ προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα εἰς τὰς συναγωγάς των θέλουσι σᾶς δείρει·

18 Καὶ θέλετε φερθῇ ἔμπροσθεν ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἐξ αἰτίας μου, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σᾶς παραδίδωσι, μὴν ἐγνοιασθῆτε, πῶς, ἢ τί θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σᾶς δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν τί θέλετε λαλήσει.

20 Διότι δὲν εἴσθε σεῖς, ὁποῦ λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρός σας, ὁποῦ λαλεῖ εἰς σᾶς.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίον του· καὶ θέλουσι σηκωθῇ τὰ παιδία κατεπάνω εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἴσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁποῖος ὅμως ὑπομείνῃ ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκωσι εἰς τούτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Διότι βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, οὐδὲ δουλευτὴς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητήν, νὰ γένῃ ὡς ὁ διδάσκαλός του, καὶ ὁ δουλευτής, ὡς ὁ αὐθέντης του· ἀνίσως καὶ τὸν αὐθέντην τοῦ οἴκου ἐκάλεσαν Βεελζεβούλ, πόσῳ μᾶλλον τοὺς ἐδικούς του;

26 Μὴ τοὺς φοβηθῆτε λοιπόν· διότι δὲν εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα σκεπασμένον, ὁποῦ δὲν θέλει ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφόν, ὁποῦ δὲν θέλει γνωρισθῇ.

27 Τοῦτο ὁποῦ σᾶς λέγω εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸ φῶς· καὶ τοῦτο ὁποῦ ἀκούετε κρυφὰ εἰς τὸ ὠτίον, νὰ τὸ κηρύξητε ἐπάνω εἰς τὰ δώματα.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ φονεύουσι τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνανται νὰ φονεύσωσιν· ἀλλὰ περισσότερον πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἐκεῖνον, ὁποῦ δύναται νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα εἰς τὴν γέενναν.

29 Δὲν πωλοῦνται δύο στρουθία διὰ ἓν λεπτόν; καὶ ἓν ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ Πατρός σας·

30 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες ὅλαι τῆς κεφαλῆς σας εἶναι μετρημέναι.

31 Μὴ φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε ἐσεῖς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπόν, ὁποῦ ὁμολογήσῃ εἰς ἐμὲ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω τὸν ἀρνηθῇ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

34 Μὴ λογιάσητε, ὅτι ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν· δὲν ἦλθον νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Διότι ἐγὼ ἦλθον νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρός του,

καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρός της, καὶ νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς της.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοί του.

37 Ὅποιος ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερον ἀπὸ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσότερον ἀπ' ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

38 Καὶ ὅποιος δὲν σηκώσῃ τὸν σταυρόν του, καὶ δὲν ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

39 Ἐκεῖνος ὁποῦ εὕρει τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ τὴν χάσει ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὕρει.

40 Ὅποιος δέχεται ἐσᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον, ὁποῦ μὲ ἔστειλε.

41 Ἐκεῖνος ὁποῦ δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος, ὁποῦ δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὅποιος ἐὰν ποτίσῃ ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς ἓν ποτήριον νερὸν κρύον μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμήν του.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἔγινεν, ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς νὰ διατάσσῃ τοὺς δώδεκα μαθητάς του, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀκούσας μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

3 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπέ τους· Πηγαίνοντες εἰπέτε εἰς τὸν Ἰωάννην, τοῦτα ὁποῦ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταίνονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν τοῦτοι, ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγήκετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; καλάμι ὁποῦ ταράσσεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

8 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; ἰδοὺ, ἐκεῖνοι, ὁποῦ φοροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς.

9 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆτε; προφήτην; Ναὶ, λέγω σας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Διότι τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σᾶς λέγω, δὲν ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναῖκας, μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλήτερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως τώρα, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἁρπάζουσι.

13 Διότι ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νὰ τὸν δεχθῆτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

16 Καὶ μὲ τί νὰ παρομοιάσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοιάζει μὲ παιδία μικρὰ, ὁποῦ κάθονται εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ λαλοῦσιν εἰς τοὺς συντρόφους των,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἡμεῖς σᾶς ἐπαίξαμεν τὸν αὐλὸν, καὶ σεῖς δὲν ἐχορεύ-

σατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.
18 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὁποῦ
μηδὲ ἔτρωγε, μηδὲ ἔπινε· καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ παιδία της.
20 Τότε ἄρχισε νὰ ὀνειδίζῃ τὰς
πόλεις εἰς τὰς ὁποίας ἐγίνοντο αἱ περισσότεραί του δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.
21 Ἀλλοίμονον εἰς σὲ Χωραζὶν,
ἀλλοίμονον εἰς σὲ Βηθσαϊδάν· διότι αἱ δυνάμεις, ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς ἐσᾶς, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ μέσα εἰς σάκκον καὶ στάκτην.
22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας· Εἰς
τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλέον ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρὰ εἰς ἐσᾶς.
23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ὁποῦ ὑψώ-
θης ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾅδην· διότι αἱ δυνάμεις ὁποῦ ἐγίνοντο εἰς ἐσὲ, ἐὰν ἐγίνοντο εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελον μείνῃ ἕως τὴν σήμερον.
24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πλέον ὑπο-
φερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς ἐσέ.
25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψες ταῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς φρονίμους, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς τὰ νήπια.
26 Ναὶ, βέβαια, ὦ Πάτερ, διότι οὕ-
τω ἐφάνη ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.
27 Ὅλα μοῦ ἐπαραδόθησαν ἀπὸ τὸν
Πατέρα μου· καὶ κἀνεὶς δὲν γνωρίζει τὸν Υἱὸν, παρὰ ὁ Πατήρ· οὐδὲ γνωρίζει τις τὸν Πατέρα, παρὰ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.
28 Ἐλᾶτε εἰς ἐμὲ ὅλοι οἱ κοπιασ-
μένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.
29 Σηκώσατε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω
σας, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμὲ, ὅτι εἶμαι ἥμερος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὕρει ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχάς σας.
30 Διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς,
καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σάββατα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς σποράς· καὶ οἱ μαθηταί του ἐπείνασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τρίβωσι τὰ στάχυα, καὶ νὰ τρώγωσι.
2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι βλέποντές τὸ,
εἶπον εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου κάμνουσιν ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμνωσι τὸ σάββατον.
3 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐδια-
βάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦσαν μαζί του;
4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα αὐτὸς δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦτον μαζὶ μὲ αὐτὸν, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἱερεῖς;
5 Ἢ δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸν νόμον
ὅτι τὰ σάββατα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερὸν καταλοῦν τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;
6 Καὶ λέγω σας ὅτι ἐδῶ εἶναι με-
γαλήτερος ἀπὸ τὸ ἱερόν.
7 Ἂν ἠθέλετε γνωρίσῃ τί εἶναι·
Ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπταισαν.
8 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι
κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ
ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγήν των.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ
ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησάν τον, λέγοντες· Ἂν εἶναι

συγχωρημένον νὰ ἰατρεύσῃ τις τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ποῖος ἄνθρωπος θέλει εἶναι ἀπὸ σᾶς, ὁ ὁποῖος ἂν ἔχῃ ἓν πρόβατον, καὶ τοῦτο πέσῃ τὸ σάββατον εἰς ἕνα λάκκον, δὲν θέλει τὸ πιάσῃ νὰ τὸ σηκώσῃ;

12 Καὶ πόσην διαφορὰν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ πρόβατον; ὥστε καὶ τὸ σάββατον εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμῃ τις καλοσύνην.

13 Τότε λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· Ἅπλωσαι τὴν χεῖρά σου· καὶ τὴν ἅπλωσε· καὶ ἐκαταστάθη ὑγιὴς, ὡς καὶ ἡ ἄλλη.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν ἐναντίον του, διὰ νὰ τὸν χαλάσουν.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ· καὶ τὸν ἠκολούθησαν ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ὅλους τοὺς ἐθεράπευσε·

16 Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε, νὰ μὴ τὸν φανερώσωσι·

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, τὸ παιδίον μου, τὸ ὁποῖον ἐδιάλεξα· τὸ ἠγαπημένον μου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυχή μου· θέλω βάλει τὸ πνεῦμα μου εἰς αὐτὸν, καὶ θέλει μηνύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Δὲν θέλει φιλονεικήσει, οὐδὲ θέλει φωνάξει, οὐδὲ κἀνεὶς θέλει ἀκούσει τὴν φωνήν του εἰς τὰς πλατείας·

20 Καλάμι συντριμμένον δὲν θέλει συντρίψει, καὶ λινάρι ὁποῦ καπνίζει, δὲν θέλει σβέσει· ἕως ὁποῦ νὰ ἐβγάλῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομά του θέλουσιν ἐλπίσει τὰ ἔθνη.

22 Τότε ἐφέρθη εἰς αὐτὸν τὶς δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ ἄλαλος· καὶ τὸν ἰάτρευσε, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ ἄλαλος καὶ ἔβλεπε καὶ ἐλάλει.

23 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι τοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβίδ;

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· Τοῦτος δὲν ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμοὺς των, τοὺς εἶπε· Πᾶσα βασιλεία, ἐὰν διαμοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐρημόνεται· καὶ πᾶσα πόλις, ἢ οἰκία ἐὰν μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν θέλει σταθῇ.

26 Καὶ ἀνίσως ὁ Σατανᾶς ἐβγάλλῃ τὸν Σατανᾶν, ἐμοιράσθη ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του· πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του;

27 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί σας μὲ τίνα τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι κριταί σας.

28 Ἀνίσως δὲ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

29 Ἢ πῶς ἠμπορεῖ τις νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἁρπάξῃ τὰ πράγματά του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν δυνατόν; καὶ τότε θέλει γυμνώσῃ τὴν οἰκίαν του.

30 Ὅποιος δὲν εἶναι μαζί μου, εἶναι ἐναντίον μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζόνει μαζί μου, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἡ βλασφημία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ· ὅποιος ὅμως εἰπῇ λόγον ἐναντίον τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἢ κάμετε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπόν του καλόν· ἢ κάμετε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν

του σαπρόν· διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδία ἐχιδνῶν, πῶς ἠμπορεῖτε νὰ εἰπῆτε καλὰ, ὄντες κακοί; διότι ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του.

36 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι πᾶσαν λέξιν ἀργὴν, ὁποῦ ἂν εἰπῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουσι δώσει λογαριασμὸν δι' αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διότι ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις κατακριθῇ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν ἀπὸ σὲ τι σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ζητεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν, παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·

40 Διότι καθὼς ὁ Ἰωνᾶς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτω θέλει εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀναστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὶ μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκεῖνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶν.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζὶ μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔβγῃ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπερνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἂς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκα. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὑρίσκει ἄδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ στολισμένον.

45 Τότε πηγαίνει, καὶ παίρνει μαζί του ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἐμβαίνουσι καὶ κατοικοῦν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα. Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὴν πονηράν.

46 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐλάλει αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοί του ἐστέκοντο ἔξω, γυρεύοντες νὰ τὸν λαλήσωσι.

47 Καὶ κάποιος τοῦ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, γυρεύοντες νὰ σὲ λαλήσωσι.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε εἰς αὐτόν· Ποία εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Διότι ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. ιγ΄. XIII.

ΚΑΙ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθισε· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστέκετο εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ ὡμίλησεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ μὲ παραβολὰς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν αὐτὸς, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐκατάφαγον.

5 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τόπους πετρώδεις, ὅπου δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε βάθος ἡ γῆ·

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ῥίζαν, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὰ ἔπνιξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ μὲν ἓν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ ἑξῆντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

9 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

10 Καὶ πλησιάσαντες οἱ μαθηταί του, εἶπον εἰς αὐτόν· Διατί τοὺς λαλεῖς μὲ παραβολάς;

11 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπεκρίθη· Διότι εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς δὲ ἐκείνους δὲν ἐδόθη.

12 Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς αὐτὸν θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπὸ αὐτόν.

13 Διὰ τοῦτο τοὺς λαλῶ μὲ παραβολὰς, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐννοοῦσι.

14 Καὶ πληρόνεται εἰς αὐτοὺς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ἡ ὁποία λέγει· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδῇ.

15 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὠτία βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς των ἔκλεισαν, μήπως καὶ καμμίαν φορὰν ἴδωσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ μὲ τὰ ὠτία των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν των ἐννοήσουν, καὶ γυρίσωσι, καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.

16 Μακάρια δὲ τὰ ὀμμάτιά σας, διότι βλέπουσι· καὶ τὰ ὠτία σας, διότι ἀκούουσι.

17 Διότι ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσι αὐτὰ ὁποῦ βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσι αὐτὰ ὁποῦ ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18 Σεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Καθεὶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν ἐννοεῖ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν του· τοῦτος εἶναι ὁ σπόρος ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὸν δρόμον.

20 Ὁ δὲ σπόρος ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχεται·

21 Δὲν ἔχει ὅμως ῥίζαν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γενῇ λύπη ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος σπείρεται εἰς τὰ ἀγκάθια, τοῦτος εἶναι ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον· καὶ ἡ φροντὶς τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπόν.

23 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον, καὶ τὸν ἐννοεῖ· ὁ ὁποῖος καὶ καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, τὸ μὲν ἓν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ ἑξῆντα, καὶ ἄλλο τριάντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς ἐπρόβαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος σπείρει καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφιόν του·

25 Καὶ ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ὑπῆγεν ὁ ἐχθρός του, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀναμέσον τοῦ σιταρίου· καὶ ἔφυγε.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησε τὸ χορτάριον, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοκύρου, καὶ τοῦ εἶπον· Κύριε, δὲν

ἔσπειρες καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωρά-
φιόν σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζι-
ζάνια;
28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Ἐχθρὸς
ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Λέγουσιν εἰς
αὐτὸν οἱ δοῦλοί του· Κύριε, θέλεις
λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν, νὰ τὰ μα-
ζώξωμεν;
29 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὄχι· μήπως
καὶ μαζόνοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώ-
σητε μαζὺ μετ' αὐτὰ καὶ τὸ σιτάριον.
30 Ἀφήσατε νὰ μεγαλώσωσι καὶ
τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς τὸν
καιρὸν τοῦ θερισμοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς
τοὺς θεριστάς· Μαζώξατε πρῶτον
τὰ ζιζάνια, καὶ δέσετέ τα εἰς δεμάτια,
διὰ νὰ τὰ κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σι-
τάριον μαζώξατε εἰς τὴν ἀποθήκην
μου.
31 Ἄλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς
ἐπρόβαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινα-
πίου, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἄνθρωπός τις
καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφιόν του·
32 Τὸ ὁποῖον εἶναι μικρότερον ἀπὸ
ὅλα τὰ σπέρματα· ὅταν δὲ αὐξη-
θῇ, γίνεται μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ
λάχανα· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχονται,
καὶ φωλεάζουν εἰς τοὺς κλάδους του.
33 Ἄλλην παραβολὴν τοὺς εἶπεν·
Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε μία
γυνὴ, καὶ τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία
μέτρα ἀλευρίου, ἕως ὁποῦ ἐζυμώθη
ὅλον.
34 Ταῦτα ὅλα ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς
μὲ παραβολὰς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χω-
ρὶς παραβολὴν δὲν ἐλάλει εἰς αὐτούς·
35 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖ-
ον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει εἰς παραβο-
λὰς τὸ στόμα μου· καὶ θέλω ἐβγά-
λει ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν κεκρυμμέ-
να ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.
36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ
ὑπῆγαν οἱ μαθηταί του πλησίον του,
καὶ τοῦ λέγουσιν· Ἑρμήνευσόν μας
τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ
χωραφίου.
37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει
τους· Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρει τὸ
καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου·
38 Καὶ τὸ χωράφιον, εἶναι ὁ κόσ-
μος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, τοῦτοι εἶ-
ναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζά-
νια, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·
39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς ὁ ὁποῖος τὰ ἔσπει-
ρεν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισ-
μὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ
οἱ θερισταὶ, εἶναι οἱ ἄγγελοι.
40 Καθὼς λοιπὸν μαζόνονται τὰ
ζιζάνια, καὶ καίονται μὲ φωτίαν· οὕ-
τω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ
κόσμου τούτου.
41 Θέλει στείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που τοὺς ἀγγέλους του, καὶ θέλουσι
μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα
τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κάμνουσι τὴν ἀνομίαν·
42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλει εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει
καθὼς ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Πατρός των. Ὅποιος ἔχει ὦτα νὰ
ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ὁμοιάζει μὲ θησαυρὸν κρυμμένον εἰς
τὸ χωράφιον, τὸν ὁποῖον ἀφ' οὗ τὸν
εὑρῆκεν ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ
ἀπὸ τὴν χαράν του ὑπάγει, καὶ πωλεῖ
ὅ, τι καὶ ἂν ἔχῃ, καὶ ἀγοράζει τὸ
χωράφιον ἐκεῖνο.
45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον πραγματευτὴν,
ὁποῦ γυρεύει καλὰ μαργαριτάρια·
46 Ὁ ὁποῖος, εὑρίσκων ἕνα πολύτι-
μον μαργαρίτην, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησεν
ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ τὸν ἀγόρασε.
47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν μὲ δίκτυον, ὁποῦ ἐβάλθη εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξεν ἀπὸ
κάθε εἶδους·

48 Καὶ ὅταν ἐγεμίσθη, σύροντές το εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σαπρὰ ἔῤῥιψαν ἔξω:

49 Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσον τῶν δικαίων·

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὰ ἐννοήσατε ὅλα ταῦτα; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, ὅστις ἐμαθητεύθη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὁ ὁποῖος ἐβγάλλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του καὶ νέα καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἔγινεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἐσηκώθη ἀπεκεῖ.

54 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγήν των· ὥστε ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ σοφία τούτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ λεπτουργοῦ; δὲν λέγεται ἡ μήτηρ του Μαριὰμ, καὶ οἱ ἀδελφοί του Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαί του ὅλαι δὲν εἶναι μὲ ἡμᾶς; ἀπὸ ποῦ λοιπὸν τὸν ἦλθον τοῦτα ὅλα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

58 Καὶ δὲν ἔκαμεν ἐκεῖ πολλὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπιστίαν των.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ·

2 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Τοῦτος εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀνεστάθη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Διότι ὁ Ἡρώδης ἀφ' οὗ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδησε, καὶ τον ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του.

4 Διότι τοῦ ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· Δὲν σὲ εἶναι συγχωρημένον νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλων νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἑορτάζοντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην·

7 Διὰ τοῦτο ὡμολόγησε μὲ ὅρκοι νὰ τῆς δώσῃ ὅ, τι πρᾶγμα ἤθελε τοῦ ζητήσῃ.

8 Καὶ παρακινηθεῖσα ἐκείνη ἀπὸ τὴν μητέρα της, λέγει· Δός μου ἐδῶ εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς καθιζομένους μαζὶ, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ ἔστειλε, καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακήν.

11 Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλή του εἰς πινάκιον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα της.

12 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ἐσήκωσαν τὸ κορμίον του, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ὑπῆγαν, καὶ τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ πλοῖον χωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. Καὶ οἱ ὄχλοι, ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθον, τὸν ἠκολούθησαν πεζοὶ ἀπὸ τὰς πόλεις.

14 Καὶ ἐβγαίνων ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαὸν· καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἰάτρευσε τοὺς ἀῤῥώστους των.

15 Καὶ ὅτε ἐβράδιασεν, ἦλθον οἱ μαθηταί του, λέγοντες· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα πλέον ἐπέρασεν· ἀπόλυσον τὸν λαὸν, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι διὰ τὸν ἑαυτόν των τροφάς.

16 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Δὲν κάμνει χρεία νὰ ὑπάγωσι· δότε τους σεῖς νὰ φάγωσι.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ παρὰ πέντε ψωμία καὶ δύο ὀψάρια.

18 Καὶ λέγει τους· Φέρετέ τα ἐδῶ εἰς ἐμέ.

19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὰ χορτάρια, καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε· καὶ ἀφ' οὗ ἔκοψε τὰ ψωμία, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητὰς, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ὅσοι ἔφαγον, ἦσαν ἕως πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ παρευθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσουν προτήτερα πέραν, ἕως ὁποῦ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καταμόνας νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ὅταν ἐβράδυασεν, ἦτον μόνος ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ πλοῖον σχεδὸν ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ ἐταράζετο ἀπὸ τὰ κύματα· διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ καθὼς τὸν εἶδον οἱ μαθηταὶ, ὅτι ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχύσθησαν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον των ἐφώναξαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ἔχετε θάῤῥος· ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ἂν εἶσαι σὺ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σὲ ἐπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τοῦ εἶπεν· Ἔλα. Καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον ὁ Πέτρος, καὶ ἐπεριπάτησεν ἐπάνω εἰς τὰ νερὰ, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων ὅμως τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ καταβυθίζεται, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξάπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ τοῦ λέγει· Ὦ ὀλιγόπιστε, διατί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκαν αὐτοὶ μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὁ ἄνεμος ἔπεσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἦλθον καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαβαίνοντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς.

36 Καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, μόνον νὰ πιάσωσι τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι ἐπίασαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΤΟΤΕ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; διότι δὲν νίπτουσι τὰς χεῖράς των, ὅταν τρώγωσι ψωμίον.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Καὶ σεῖς διατί παραβαίνετε

τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίν σας;

4 Διότι ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καί· Ὅποιος κακολογήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, ἂς ἀποθάνῃ μὲ θάνατον.

5 Καὶ σεῖς λέγετε· Ὅτι ὅποιος ἤθελεν εἰπεῖ εἰς τὸν πατέρα ἢ εἰς τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι κάθε πρᾶγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖς νὰ ὠφεληθῇς ἀπὸ ἐμέ· καὶ νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.

6 Καὶ ἐκάμετε ἄκυρον τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσίν σας.

7 Ὑποκριταί, καλὰ ἐπροφήτευσε διὰ σᾶς ὁ Ἡσαΐας, λέγων·

8 Τοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του μὲ ἐγγίζει, καὶ μὲ τὰ χείλη του μὲ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία του λείπει μακρὰν ἀπὸ ἐμέ.

9 Καὶ ματαίως μὲ λατρεύουσι, διδάσκοντες διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν ὄχλον, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἀκούσατε καὶ καταλάβετε.

11 Ὄχι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα, μιαίνει τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνο μιαίνει τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἦλθον οἱ μαθηταί του, καὶ τοῦ εἶπον· Ἠξεύρεις ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθείς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, θέλει ἐκριζωθῇ.

14 Ἀφήσατέ τους· εἶναι τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἐὰν ὁ τυφλὸς ὁδηγῇ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ δύο θέλουσι πέσει εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἑρμήνευσον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἶσθε;

17 Δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι ὁποῖον πρᾶγμα ἐμβαίνει μέσα εἰς τὸ στόμα, ὑπάγει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐβγαίνει εἰς τὴν πόρευσιν;

18 Ἐκεῖνα ὅμως, τὰ ὁποῖα ἐβγαίνουσιν ἀπὸ τὸ στόμα, ἐβγαίνουσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα μιαίνουσι τὸν ἄνθρωπον.

19 Διότι ἀπὸ τὴν καρδίαν ἐβγαίνουσι διαλογισμοὶ κακοί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλεψίαι, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτα εἶναι, τὰ ὁποῖα μιαίνουσι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φάγῃ κανεὶς μὲ ἄνιπτα χέρια, δὲν μιαίνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐβγαίνων ἀπεκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδού, μία γυνὴ Χαναναία, ἡ ὁποία ἐξέβη ἀπὸ τὰ σύνορα ἐκεῖνα, τὸν ἔκραζε, λέγουσα. Ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τῆς ἀπεκρίθη λόγον. Καὶ ἦλθον οἱ μαθηταί του, καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, διότι φωνάζει ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἐστάλθην, παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραήλ.

25 Καὶ ἐκείνη ἦλθεν, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε, λέγουσα· Κύριε, βοήθησόν με.

26 Καὶ αὐτὸς τῆς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸ ψωμίον τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, Κύριε· μὲ ὅλον τοῦτο καὶ τὰ σκυλάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὰς ψύχας, αἱ ὁποῖαι πίπτουσιν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν αὐθεντῶν των.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τῆς εἶπε· Ὦ γύναι, μεγάλη εἶναι ἡ πίσ-

τις σου· ἂς σὲ γένῃ καθὼς θέλεις. Καὶ ἰατρεύθη ἡ θυγάτηρ της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

29 Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθεν πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ·

30 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μαζύ των χωλούς, τυφλούς, ἀλάλους, κουλλούς, καὶ ἄλλους πολλούς· καὶ ἔῤῥιψάν τους εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τοὺς ἰάτρευσε·

31 Ὥστε ἐθαύμαζον οἱ λαοί, βλέποντες τοὺς ἀλάλους ὅτι ἐλάλουν, τοὺς κουλλοὺς ὑγιεῖς, τοὺς χωλοὺς ὅτι ἐπεριπάτουν, καὶ τυφλοὺς ὅτι ἔβλεπον· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Σπλαγχνίζομαι τοῦτον τὸν λαόν, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραι εἶναι, ὁποῦ παραμένουσι μαζύ μου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουσι τὶ νὰ φάγωσι· καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀπολύσω νηστικούς, μήπως καὶ ἀποκάμωσιν εἰς τὸν δρόμον.

33 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Καὶ ἀποποῦ νὰ μᾶς ἔλθωσι τόσα ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον πλῆθος;

34 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πόσα ψωμία ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἑπτά, καὶ ὀλίγα ὀψάρια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ τὰ ὀψάρια, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του· καὶ οἱ μαθηταί του εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, ὁποῦ ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σπυρίδας γεμάτας.

38 Καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔφαγον, ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. ιϛ'. XVI.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, καὶ δοκιμάζοντές τον ἐζήτησαν ἀπ' αὐτόν, νὰ τοὺς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅταν βραδυάζῃ, λέγετε, Θέλει γένει εὐδία· διότι κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ πρωῒ λέγετε, Σήμερον γίνεται χειμών· διότι κοκκινίζει καὶ συννεφιάζεται ὁ οὐρανός. Ὦ ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἰξεύρετε νὰ διακρίνητε, καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνητε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον γυρεύει· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τῆς δοθῇ, παρὰ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἀνεχώρησε.

5 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταί του πέραν, ἐλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμία.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὸ προζύμιον τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο εἰς τὸν ἑαυτόν τους, λέγοντες· Ὅτι ψωμία δὲν ἐπήραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο, τοὺς εἶπεν· Ὦ ὀλιγόπιστοι, διατί διαλογίζεσθε μέσα σας, διότι δὲν ἐπήρατε ψωμία;

9 Ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, μηδὲ ἐνθυμεῖσθε τὰ πέντε ψωμία τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπήρατε;

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμία τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐπήρατε;

11 Πῶς δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν σᾶς εἶπον διὰ ψωμίον, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ τὸ προζύμιον τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκατάλαβον, ὅτι δὲν τοὺς εἶπε νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὸ προζύμιον τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδαχὴν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητάς του, λέγων· Ποῖος λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἱερεμίας, ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας.

15 Λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ ποῖος λέγετε ὅτι εἶμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ εἶπε· Μακάριος εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σοῦ ἐφανέρωσε τοῦτο, ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

18 Καὶ ἐγὼ σοῦ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπάνω εἰς τούτην τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ αἱ πύλαι τοῦ ᾅδου δὲν θέλουσι τὴν καταπονήσει.

19 Καὶ θέλω σοῦ δώσει τὰ κλειδία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ,τι καὶ ἂν δέσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι δεμένον εἰς τοὺς οὐρανούς· καὶ ὅ,τι καὶ ἂν λύσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι λυμένον εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τοὺς μαθητάς του, νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κα'νένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώνῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ εἰς τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ.

22 Καὶ τὸν ἐπῆρε κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος, καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ὀνειδίζῃ, λέγων· Κύριε, λυπήθητι τὸν ἑαυτόν σου· ἄμποτε νὰ μὴ σὲ γένῃ τοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ἐμπόδιόν μου εἶσαι· διότι δὲν στοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἂς μὲ ἀκολουθήσῃ.

25 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὕρει.

26 Διότι, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχήν του ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχήν του;

27 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρός του, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του.

28 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κἄπποιοι ἀπὸ τούτους ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας πέρνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του· καὶ τοὺς ἀναβιβάζει εἰς ὄρος ὑψηλὸν καταμόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθέν των, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του, καθὼς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λευκὰ καθὼς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, καὶ συνωμίλουν μὲ αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἂς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.

5 Ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος ἐλάλει, ἰδοὺ, ἓν σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἐσκέπασε· καὶ φωνὴ εὐθὺς ἠκούσθη ἀπὸ τὸ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύθην· αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ καθὼς ἤκουσαν τοῦτο οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐφοβήθησαν δυνατά.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασέ τους, καὶ εἶπε· Σηκωθῆτε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ δὲν εἶδον κἀνένα, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον αὐτοὶ ἀπὸ τὸ ὄρος, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Μὴν εἰπῆτε εἰς κἀνένα τοῦτο τὸ ὅραμα ἕως ὁποῦ νὰ ἀναστηθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ μαθηταὶ του τὸν ἠρώτησαν· Διατί λοιπὸν λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Ἠλίας πρέπει νὰ ἔλθῃ πρῶτον;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια ὁ Ἠλίας ἔρχεται πρῶτον, καὶ θέλει ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Πλὴν λέγω σας, ὅτι ὁ Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλὰ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτούς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν τοὺς εἶπε τοῦτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον αὐτοὶ πρὸς τὸν λαὸν, ἐπλησίασεν ἄνθρωπός τις εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐγονάτισεν εἰς αὐτόν,

15 Καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐλέησον τὸν υἱόν μου, διότι σεληνιάζεται, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλαῖς φοραῖς πίπτει εἰς τὴν φωτίαν, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἔφερον αὐτὸν εἰς τοὺς μαθητάς σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἰατρεύσωσι.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶμαι μὲ σᾶς; ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; Φέρετέ με τον ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσταξε μὲ θυμὸν ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν· καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

19 Τότε ὑπῆγον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν καταμόνας, καὶ εἶπον· Διατί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγάλωμεν αὐτό;

20 Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· διότι βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς ἕνα κόκκον τοῦ συναπίου, θέλετε εἰπεῖ εἰς τοῦτο τὸ ὄρος· Μετατόπισαι ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς σᾶς.

21 Τοῦτο τὸ γένος ὅμως δὲν ἐβγαίνει, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηστείαν.

22 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἐσυναναστρέφοντο αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων·

23 Καὶ θέλουσι τὸν φονεύσει, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν πολλά.

24 Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμάζωναν τὰ δίδραχμα, ἦλθον εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπον· Δὲν πληρώνει ὁ διδάσκαλός σας τὸ δόσιμον τῶν διδράχμων;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, Ναί. Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοῦ λέγει· Τί σοῦ φαίνεται, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίους παίρνουσι δόσιμα, ἢ

κῆνσον; ἀπὸ τοὺς υἱούς των, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους;

26 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τοὺς ξένους. Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἐλεύθεροι λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Πλὴν διὰ νὰ μὴ τοὺς σκανδαλίσωμεν, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίψε τὸ ἀγκιστριόν σου, καὶ τὸ πρῶτον ὀψάριον, ὁποῦ ἔβγῃ, πίασέ το, καὶ ἄνοιξον τὸ στόμα του, καὶ θέλεις εὕρει ἕνα στατῆρα· πάρε ἐκεῖνον, καὶ δός τον εἰς αὐτοὺς δι' ἐμὲ καὶ διὰ σέ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΕΙΣ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς ἓν παιδίον, ἔστησέ το εἰς τὴν μέσην των.

3 Καὶ εἶπεν· Βέβαια σᾶς λέγω, ἂν δὲν γυρίσητε, νὰ γενῆτε ὡς τὰ μικρὰ παιδία, δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, ἐκεῖνος εἶναι ὁ μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·

5 Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἓν παιδίον τοιοῦτον, διὰ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅποιος ὅμως σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι δι' αὐτὸν, νὰ κρεμασθῇ πέτρα μύλου εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.

7 Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8 Καὶ ἂν σὲ σκανδαλίζῃ τὸ χέρι σου, ἢ τὸ ποδάρι σου, κόψε τα, καὶ ῥίψε τα ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σου εἶναι νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κουλλὸς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χέρια ἢ δύο ποδάρια, καὶ νὰ βαλθῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως τὸ ὀμμάτιόν σου σὲ σκανδαλίζῃ, ἔβγαλέ το, καὶ ῥίψε το ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σου εἶναι νὰ ὑπάγῃς μὲ ἓν ὀμμάτιον εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια, καὶ νὰ βαλθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Βλέπετε νὰ μὴ καταφρονήσητε κἀνένα ἀπὸ τούτους τοὺς μικρούς· διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

11 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σᾶς φαίνεται; ἐὰν τύχῃ κἀνεὶς ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ πλανηθῇ ἓν ἀπ' αὐτά· δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήντα ἐννέα, καὶ πηγαίνει εἰς τὰ ὄρη καὶ γυρεύει τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἐὰν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ, Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννενήντα ἐννέα τὰ ὁποῖα δὲν ἐπλανήθησαν.

14 Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός σας ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ χαθῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

15 Καὶ ἐὰν ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς σὲ, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ ἐκείνου μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησες τὸν ἀδελφόν σου·

16 Ἐὰν ὅμως δὲν σοῦ ἀκούσῃ, ἔπαρε μαζί σου ἀκόμη ἕνα ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἀπὸ στόμα δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἐὰν παρακούσῃ καὶ αὐτῶν, εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἐὰν παρακούσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχε τον ὡς τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσα ἂν δέσητε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶναι δεμένα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ

ὅσα λύσητε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶναι λυμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

19 Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σᾶς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ κάθεν πρᾶγμα ὁποῦ ἤθελον ζητήσει, θέλει τοὺς γένει ἀπὸ τὸν Πατέρα μου ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσην αὐτῶν.

21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει· Κύριε, πόσαις φοραῖς νὰ πταίσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ νὰ τὸν συγχωρήσω; ἕως ἑπτὰ φοραῖς;

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σὲ λέγω, ἕως ἑπτὰ φοραῖς, ἀλλὰ ἕως ἑβδομῆντα φοραῖς ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασμὸν μὲ τοὺς δούλους του.

24 Καὶ ὅταν ἄρχισε νὰ λογαριάζῃ, ἐφέρθη εἰς αὐτὸν ἕνας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώστει δέκα χιλιάδας τάλαντα·

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης του νὰ πωληθῇ καὶ αὐτός, καὶ ἡ γυνή του, καὶ τὰ παιδία του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ χρέος.

26 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος καὶ τὸν ἐπροσκύνει, λέγων· Αὐθέντη, μακροθύμησόν με, καὶ θέλω σὲ δώσει ὅλα.

27 Καὶ εὐσπλαγχνίσθη ὁ αὐθέντης τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸν ἐχάρισε καὶ τὸ χρέος του.

28 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ηὗρεν ἕνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώστει ἑκατὸν δηνάρια· καὶ τὸν ἔπιασε, καὶ τὸν ἐστενοχώρει, λέγων· Δός μου ἐκεῖνα ὁποῦ μοῦ χρεωστᾷς.

29 Ἔπεσε λοιπὸν ὁ σύνδουλός του εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Μακροθύμησόν με καὶ θέλω σοῦ πληρώσει ὅλα.

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελεν· ἀλλὰ ὑπῆγε, καὶ τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακήν, ἕως ὁποῦ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν πολλά· καὶ ἦλθον καὶ ἐφανέρωσαν εἰς τὸν αὐθέντην των καταλεπτῶς ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἔκραξεν ὁ αὐθέντης του, καὶ τοῦ λέγει· Δοῦλε πονηρέ, ἐγὼ σοῦ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσες·

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὲ ἐλυπήθην καὶ ἐγώ;

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης του, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς βασανιστάς, ἕως ὁποῦ νὰ δώσῃ ὅλον του τὸ χρέος.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει κάμει εἰς σᾶς, ἐὰν δὲν συγχωρήσητε ἀπὸ καρδίας ὁ καθεὶς εἰς τὸν ἀδελφὸν του τὰ σφάλματά των.

Κεφ. ιθʹ. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ τὸν ἠκολούθησαν πολὺ πλῆθος· καὶ ἐκεῖ τοὺς ἰάτρευσε.

3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· Ἂν ἠμπορῇ ἄνθρωπος νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του μὲ κάθε αἰτίαν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἐδιαβάσατε, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀρχήν, τοὺς ἔκαμεν ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν;

5 Καὶ εἶπε· Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ μὲ τὴν γυναῖκα

του· καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
6 Ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ τὸ χωρίζῃ.
7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διατί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε ὁ ἀνὴρ νὰ δίδῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν χωρίζῃ;
8 Λέγει εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας, σᾶς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζητε τὰς γυναῖκάς σας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγινεν οὕτως.
9 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του, ἔξω ἀπὸ αἰτίαν πορνείας, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ γυναῖκα χωρισμένην, γίνεται μοιχός.
10 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Ἂν εἶναι τοιαύτη ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν γυναῖκα του, δὲν συμφέρει νὰ ὑπανδρευθῇ.
11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Τοῦτον τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἠμποροῦσι νὰ χωρέσωσι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη.
12 Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν οὕτως ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός των· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνουχίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνούχισαν τὸν ἑαυτόν των διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖνος, ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χωρέσῃ, ἂς χωρέσῃ.
13 Τότε ἐφέρθησαν εἰς αὐτὸν μικρὰ παιδία, διὰ νὰ βάλῃ τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ νὰ εὐχηθῇ· καὶ οἱ μαθηταί του τὰ ἐπετίμησαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς τὰ παιδία, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ.
16 Καὶ εὐθὺς ἦλθέ τις, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸν νὰ κάμω, διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει· Διατί μὲ λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός. Ὅμως ἂν θέλῃς νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν ζωήν, φύλαξον τὰς παραγγελίας.
18 Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίας; Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· Τό· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καί· Νὰ ἀγαπᾷς τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.
20 Λέγει εἰς αὐτὸν ἐκεῖνος ὁ νέος· Τοῦτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου· τί μὲ λείπει ἀκόμη;
21 Λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἂν θέλῃς νὰ γενῇς τέλειος, ὕπαγε, πώλησον ὅ,τι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δός το εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει πλοῦτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει με.
22 Καὶ ὁ νέος, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπημένος· διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλούσιος δυσκόλως θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
24 Καὶ πάλιν λέγω σας, εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί του, ἐθαύμασαν κατὰ πολλά, καὶ ἔλεγον· Ποῖος τὸ λοιπὸν ἠμπορεῖ νὰ σωθῇ;
26 Καὶ τοὺς ἐκύτταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸν Θεὸν ὅμως εἶναι ὅλα δυνατά.
27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένει;
28 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ ὁποῖοι μὲ

ἠκολουθήσατε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του, θέλετε καθίσει καὶ σεῖς εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

29 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἑκατονταπλασίονα θέλει τὰ πάρει, καὶ ζωὴν αἰώνιον θέλει κληρονομήσει.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσι γένει ὕστεροι· καὶ ὕστεροι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. XX.

ΔΙΟΤΙ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον οἰκοκύρην, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκε τὴν αὐγὴν νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸ ἀμπέλιόν του.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, καὶ τοὺς ἔστειλε εἰς τὸ ἀμπέλιόν του.

3 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν τρίτην ὥραν, καὶ εἶδεν ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο εἰς τὴν ἀγορὰν ἀργοί.

4 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον, θέλω σᾶς δώσει.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον. Πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἕκτην καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ εὑρῆκε καὶ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἀργοί, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διατί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς δουλείαν;

7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διότι κἀνεὶς δὲν μᾶς ἐμίσθωσε. Λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι δίκαιον, θέλετε πάρει.

8 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς τὸν ἐπίτροπόν του· Κράξε τοὺς ἐργάτας, καὶ πλήρωσε αὐτούς, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ὑστερινόν, ἕως εἰς τὸν πρῶτον.

9 Καὶ ἦλθον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὑπῆγον εἰς τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, καὶ καθεὶς ἐπῆρεν ἀπὸ ἓν δηνάριον.

10 Καὶ ὅταν ἦλθον οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι πάρει περισσότερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓν δηνάριον.

11 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζον ἐναντίον εἰς τὸν οἰκοκύρην,

12 Λέγοντες· Ὅτι τοῦτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καῦμα.

13 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς ἕνα ἀπ' αὐτούς· Φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν ἐσυμφώνησας μὲ ἐμὲ διὰ ἓν δηνάριον;

14 Ἔπαρε τὸ ἐδικόν σου, καὶ ὕπαγε· θέλω νὰ δώσω καὶ εἰς τοῦτον τὸν ὑστερινόν, καθὼς καὶ εἰς σέ.

15 Ἢ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐδικά μου; ἢ εἶναι τὸ ὀμμάτιόν σου πονηρόν, διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός;

16 Οὕτως οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γένει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ὑστερινοί· διότι πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἀνέβαινεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατὰ μόνας εἰς τὸν δρόμον, καὶ τοὺς εἶπεν·

18 Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ θέλουσι τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον·

19 Καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ τὸν περιπαίξωσι, καὶ νὰ τὸν δέρωσι, καὶ νὰ τὸν σταυρώσωσι· καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μαζὶ μὲ τοὺς υἱούς της, προσκυνοῦσα, καὶ ζητοῦσα κἄποιόν τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· Τί θέλεις; Λέγει εἰς αὐτόν· Εἰπὲ, διὰ νὰ καθίσωσιν τοῦτοι οἱ δύο υἱοί μου, ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά, εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει· Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πίω, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἀπὸ τὰ δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου, δὲν εἶναι ἰδικόν μου νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἀδημόνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ αὐθεντεύουσι τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά.

26 Εἰς σᾶς ὅμως δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλ' ὅποιος θέλει νὰ εἶναι μέγας μεταξύ σας ἂς εἶναι ὑπηρέτης σας·

27 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος μεταξύ σας, ἂς εἶναι δοῦλός σας.

28 Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχήν του εἰς ἐξαγόρασιν πολλῶν.

29 Καὶ καθὼς ἔβγαινον αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἰεριχὼ, τὸν ἠκολούθησε λαὸς πολύς.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο εἰς τὸν δρόμον, ὅταν ἤκουσαν, ὅτι ἀπερνᾷ ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησόν μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπετίμησε, διὰ νὰ σιωπήσουν· ἐκεῖνοι δὲ ἔκραξαν δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησόν μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Τί θέλετέ νὰ σᾶς κάμω;

33 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Κύριε, νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ ὀμμάτιά μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη, καὶ ἔπιασε τὰ ὀμμάτιά των· καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

Κεφ. κα΄. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἤγγισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθφαγῆ, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων εἰς αὐτούς·

2 Ὑπάγετε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀντίκρυ σας· καὶ παρευθὺς θέλετε εὕρει μίαν ὄνον δεμένην, καὶ ἓν πωλάριον μαζὶ μὲ αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετέ με τα.

3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κἀνεὶς τίποτε, θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Κύριός των τὰ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὰ στείλει.

4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται εἰς σὲ ἱλαρὸς, καὶ καθήμενος ἐπάνω εἰς ὄνον, καὶ πωλάριον παιδίον ὑποζυγίου.

6 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ, ἔκαμον καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς,

7 Καὶ ἔφερον τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω τα φορέματά των, καὶ τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον·

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅσοι ἐπήγαινον ἔμπροσθεν καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν

[illegible]

29 [illegible]

30 Καὶ [illegible]

Κεφ. κ'. XX

[illegible]

2 [illegible]

3 [illegible]

4 [illegible]

5 [illegible]

6 [illegible]

7 [illegible]

8 [illegible]

9 [illegible]

10 [illegible]

11 [illegible]

12 [illegible]

13 [illegible]

14 [illegible]

15 [illegible]

16 [illegible]

17 Καὶ [illegible] ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ [illegible]
δέκα μαθητὰς κατὰ μόνας εἰς τὸν
δρόμον, καὶ τοὺς εἶπεν·
18 [illegible] ἀναβαίνομεν εἰς τὰ [illegible] ὁ Υἱὸς τοῦ [illegible] εἰς τὰς [illegible]

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν·
Τί θέλεις; Λέγει εἰς αὐτόν· Εἰπὲ,
διὰ νὰ καθίσωσιν τοῦτοι οἱ δύο υἱοί
μου, ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ
ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά, εἰς τὴν βα-
σιλείαν σου.
22 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει·
Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ
πίητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ
μέλλω νὰ πίω; καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ
ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισ-
θῆτε; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Δυνάμε-
θα.
23 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τὸ μὲν
ποτήριόν μου θέλετε πίει, καὶ τὸ βάπ-
τισμα, τὸ ὁποῖον βαπτίζομαι, θέλετε
βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἀπὸ
τὰ δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά
μου, δὲν εἶναι ἐδικόν μου νὰ τὸ δώ-
σω, ἀλλ' εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποί-
ους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.
24 Καὶ [illegible] ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἐθυμώ-
θησαν διὰ [illegible] δύο ἀδελφούς.
25 Καὶ ὁ [illegible] τοὺς ἔκραξε, καὶ
εἶπε· Ἐξεύρετε [illegible] ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ αὐ-
θένται [illegible]
θεντεύουσι [illegible]
ουσι, καὶ οἱ με[illegible]
σιν αὐτά.
26 Εἰς σᾶς ὅμως [illegible] θέλει εἶναι
οὕτως· ἀλλ' ὅστις [illegible] θέλει νὰ εἶναι
μέγας μεταξύ σας, [illegible]
σας·
σας·
27 Καὶ ὅστις θέλ[illegible]

δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησόν
μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβίδ.
32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς
ἔκραξε, καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σᾶς
κάμω;
33 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Κύριε, νὰ
ἀνοιχθῶσι τὰ ὀμμάτιά μας.
34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη, καὶ
ἔπιασε τὰ ὀμμάτιά των· καὶ παρ-
ευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ ὀμμάτιά των,
καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

Κεφ. κα΄. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἤγγισαν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λήμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθφαγῆ, πρὸς
τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς
ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων εἰς
αὐτούς·
2 Ὑπάγετε εἰς τὴν χώραν τὴν ἀν-
τικρύ σας· καὶ παρευθὺς θέλετε εὕρει
μίαν ὄνον δεμένην, καὶ ἓν πουλάριον
μαζὶ μὲ αὐτήν· λύσετε καὶ φέρετέ με
τα.
3 Καὶ ἂν σᾶς εἴπῃ τινὰς τίποτε,
θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Κύριος τὰ
χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὰ
στείλει.
4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ
πληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη
διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα τῆς
Σιών· Ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται
εἰς σὲ πρᾶος, καὶ καθήμενος ἐπάνω
εἰς ὄνον, καὶ πουλάριον παιδίον ὑπο-
ζυγίου.
6 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταί,
[illegible] καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰη-
[illegible]
[illegible] ἔφεραν τὴν ὄνον καὶ τὸ που-
[illegible] καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέ-
[illegible], καὶ τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω
[illegible]
[illegible] ὁ περισσότερος ὄχλος ἔστρω-
[illegible] φορέματά των εἰς τὸν δρόμον·
[illegible] ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ
[illegible], καὶ ἔστρωναν εἰς τὸν δρόμον.
[illegible] Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅσοι ἐπήγαιναν
[illegible] ἔμπροσθεν καὶ ὅσοι ἠκολούθουν

ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ εἰς τὸν
Υἱὸν του Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη ὅλη ἡ πόλις,
καὶ ἔλεγε· Ποῖος εἶναι τοῦτος;
11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· Τοῦτος
εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ὁποῖος εἶ-
ναι ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔβγαλεν ἔξω
ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν καὶ
ἀγόραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τὰς τρα-
πέζας τῶν ἀργυραλλάκτων ἐγύρισεν
ἄνω κάτω, καὶ τὰς καθέδρας ἐκείνων,
οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια.
13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Εἶναι γε-
γραμμένον· Ὁ οἶκος μου θέλει κα-
λεσθῇ οἶκος τῆς προσευχῆς· καὶ σεῖς
τὸν ἐκάμετε σπήλαιον τῶν λῃστῶν.
14 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ
χωλοὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τοὺς ἰάτρευ-
σεν.
15 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα τὰ
ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα
ἔκραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἔλεγον,
Ὡσαννὰ εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Δαβίδ·
ἀδημόνησαν,
16 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἀκούεις
τί λέγουσιν αὐτά; Καὶ λέγει τους ὁ
Ἰησοῦς· Ναί· δὲν ἐδιαβάσατε ποτὲ,
Ὅτι ἀπὸ τὸ στόμα τῶν νηπίων καὶ
τῶν βυζανόντων, ἐκατασκεύασες ἔ-
παινον;
17 Καὶ ἀφίνων αὐτοὺς, ἐβγῆκεν
ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὴν Βηθανίαν· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.
18 Καὶ τὸ πρωῒ ἐν ᾧ ἐγύριζεν εἰς
τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ βλέπων μίαν συκέαν εἰς τὸν
δρόμον, ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ δὲν
εὐρῆκε τίποτε εἰς αὐτὴν, παρὰ μόνον
φύλλα· καὶ λέγει εἰς αὐτήν· Πλέον
νὰ μὴ γένῃ καρπὸς ἀπὸ σὲ εἰς τὸν
αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ
συκέα.
20 Καὶ ὅταν τὸ εἶδον οἱ μαθηταὶ,
ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Πῶς παρευ-
θὺς ἐξηράνθη ἡ συκέα;
21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τοὺς εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν
ἔχητε πίστιν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλητε,
ὄχι μόνον τὸ πρᾶγμα τῆς συκέας θέ-
λετε κάμει, ἀλλὰ ἂν εἰπῆτε εἰς τὸ
ὄρος τοῦτο· Σήκω, καὶ ῥίψου εἰς τὴν
θάλασσαν, θέλει γένει.
22 Καὶ ὅλα ὅσα ἂν ζητήσητε εἰς τὴν
προσευχήν σας, ἔχοντες πίστιν, θέ-
λετε τὰ λάβῃ.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν,
ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐν ᾧ ἐδίδασκε,
λέγοντες· Μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμ-
νεις αὐτά; καὶ τίς σὲ ἔδωκε τὴν ἐξ-
ουσίαν τούτην;
24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ
ἐγὼ ἕνα λόγον· τὸν ὁποῖον ἐὰν μὲ
εἰπῆτε, θέλω σᾶς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ μὲ
ποίαν ἐξουσίαν κάμνω τοῦτα·
25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, πό-
θεν ἦτον; ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἢ ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ ἐκεῖνοι ἐδια-
λογίζοντο μέσα των, λέγοντες· Ἐὰν
εἴπωμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει
μᾶς εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπι-
στεύσατε;
26 Καὶ ἐὰν εἴπωμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι
ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προ-
φήτην.
27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον εἰς
τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἰξεύρομεν. Εἶπεν
εἰς αὐτοὺς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς
λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω τοῦτα.
28 Τί ὅμως σᾶς φαίνεται; Ἄν-
θρωπός τις εἶχε δύο παιδία· καὶ ὑπῆ-
γεν εἰς τὸν πρῶτον καὶ εἶπε· Παιδίον
μου, ὕπαγε σήμερον εἰς τὸ ἀμπέλιόν
μου, καὶ δούλευε.
29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε·
Δὲν θέλω· ὕστερον ὅμως ἐμετανόησε,
καὶ ὑπῆγε.
30 Καὶ πηγαίνων εἰς τὸν δεύτερον,

εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἐγὼ ὑπάγω· καὶ δὲν ὑπῆγε.

31 Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι πηγαίνουσι προτήτερά σας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Διότι ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς σᾶς μὲ δρόμον δικαιοσύνης, καὶ δὲν τὸν ἐπιστεύσατε· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρναι τὸν ἐπίστευσαν· καὶ σεῖς ἀφ' οὗ εἴδετε τοῦτο δὲν ἐμετανοήσατε ὕστερον, νὰ τὸν πιστεύσητε.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦτον κάποιος ἄνθρωπος οἰκοκύρης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρω, καὶ ἔσκαψε μέσα εἰς αὐτὸ ληνὸν, καὶ ἔκτισε πύργον· καὶ τὸ ἐμίσθωσε εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀνεχώρησε.

34 Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους του εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ λάβωσι τοὺς καρπούς του.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς δούλους του, ἄλλον μὲν ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους· καὶ ἔκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὅμοια.

37 Ὕστερον δὲ ἔστειλε εἰς αὐτοὺς τὸν υἱόν του, λέγων· Θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, καθὼς εἶδον τὸν υἱὸν, εἶπον ἀνάμεσόν των· Τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλᾶτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιάνοντες αὐτὸν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Θέλει τοὺς ἀφανίσει ὡς κακοὺς κακῶς, καὶ τὸ ἀμπέλιον θέλει δώσει μὲ μισθὸν εἰς ἄλλους γεωργοὺς, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν τοὺς καρποὺς εἰς τὸν καιρόν των.

42 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Καμμίαν φορὰν δὲν ἀνεγνώσατε εἰς τὰς γραφάς· Τὴν πέτραν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔγινε τοῦτο, καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας;

43 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρθῇ ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος τὸ ὁποῖον θέλει κάμει τοὺς καρπούς της.

44 Καὶ ὅποιος πέσῃ εἰς τὴν πέτραν τούτην, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ αὐτὴ, θέλει τὸν τρίψει εἰς σκόνιν.

45 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολάς του, ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς τὰ λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσωσιν, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν τοὺς εἶπε μὲ παραβολὰς, λέγων·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἕνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους διὰ τὸν υἱόν του.

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δούλους του, νὰ φωνάξωσι τοὺς καλεσμένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἔλθωσι.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἰδοὺ, τὸ γεῦμα μου ἐτοίμασα, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ θρεπτὰ εἶναι σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἕτοιμα· ἐλᾶτε εἰς τοὺς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀμέλησαν· καὶ ἄλλος ὑπῆγεν εἰς τὸ χωράφιόν του, καὶ ἄλλος εἰς τὴν πραγματείαν του·

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπίασαν τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς ὕβρισαν, καὶ τοὺς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του, καὶ ἐχάλασε τοὺς φονέας ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν των κατέκαυσε.

8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του· Ὁ γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι.

9 Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τοὺς δρόμους· καὶ ὅσους εὑρῆτε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐβγαίνοντες ἔξω οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τοὺς δρόμους, ἐμάζωξαν ὅσους εὑρῆκαν, κακοὺς καὶ καλούς· καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος ἀπὸ καλεσμένους.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνων νὰ ἰδῇ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἐφόρει φόρεμα γάμου·

12 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φίλε, πῶς ἐμβῆκες ἐδῶ χωρὶς νὰ ἔχῃς φόρεμα γάμου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπεστομώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Δέσετέ τον χεῖρας καὶ πόδας, καὶ σηκώσατέ τον, καὶ ῥίψατέ τον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ἀλλὰ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ὑπῆγαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, πῶς νὰ τὸν παγιδεύσωσιν εἰς λόγον.

16 Καὶ στέλλουσιν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς των μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινὸς, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κἀνένα ἄνθρωπον· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σε φαίνεται; εἶναι πρέπον νὰ δώσωμεν κῆνσον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνώρισε τὴν πονηρίαν των, καὶ εἶπε· Διατί με πειράζετε, ὑποκριταί;

19 Δείξατέ μου τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔφεραν ἓν δηνάριον.

20 Λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτὴ, καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε τοὺς εἶπε· Πληρώσατε λοιπὸν ὅσα εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ὅσα εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτὸν, καὶ ἀνεχώρησαν.

23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς αὐτὸν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐὰν ἀποθάνῃ κἀνεὶς, καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδία, θέλει ὑπανδρεύει ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκά του, καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχων παιδίον, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα του εἰς τὸν ἀδελφόν του.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.

27 Ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, τίνος ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι ὅλοι τὴν εἶχον.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Πλανᾶσθε, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διότι εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε ὑπανδρεύουσιν οὔτε ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Διὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὅτε εἶπεν·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ

ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων.

33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ λαὸς, ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχήν του.

34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀφ' οὗ ἤκουσαν ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνους νομικὸς τον ἠρώτησε, δοκιμάζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποῖα ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Σὺ θέλεις ἀγαπήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου·

38 Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ ἡ δευτέρα ὁμοία μὲ αὐτὴν εἶναι· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

40 Εἰς τούτας τὰς δύο ἐντολὰς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

41 Καὶ ἐν ᾧ ἐμαζώχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει εἰς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ, προφητεύων μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν καλεῖ Κύριον; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Ἂν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλῇ Κύριον, πῶς εἶναι υἱός του;

46 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν ἀποκριθῇ λόγον· μηδὲ ἐτόλμησε κἀνεὶς ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, νὰ τὸν μετερωτήσῃ πλέον.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς του,

2 Λέγων· Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἴπωσι νὰ φυλάττητε, φυλάττετε καὶ κάμνετε· κατὰ τὰ ἔργα των ὅμως μὴ κάμνετε· διότι λέγουσι, καὶ δὲν κάμνουσι.

4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσήκωτα, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσιν οὐδὲ μὲ τὸ δάκτυλόν των νὰ τὰ κινήσωσι.

5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα των τὰ κάμνουσι διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Πλατύνουσι τὰ φυλακτήριά των, καὶ μεγαλύνουσι τοὺς κρασπέδους τῶν φορεμάτων των.

6 Καὶ ἀγαπῶσι τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς,

7 Καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ νὰ ὀνομάζωνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, Διδάσκαλε, Διδάσκαλε.

8 Σεῖς ὅμως τὴν ὀνομασθῆτε διδάσκαλοι· διότι ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι σεῖς εἶσθε ἀδελφοί.

9 Καὶ κἀνένα νὰ μὴν ὀνομάσητε πατέρα σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· διότι ἕνας εἶναι ὁ Πατήρ σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

10 Μηδὲ νὰ ὀνομασθῆτε διδάσκαλοι· διότι ἕνας εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλίτερος ἀπό σας, θέλει εἶναι ὑπηρέτης σας.

12 Ὅποιος δὲ ὑψώσῃ τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῆ.

13 Ἀλλοίμονον δὲ εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· διότι σεῖς δὲν ἐμβαίνετε, οὐδὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔρχονται, ἀφίνετε νὰ ἐμβῶσιν.

14 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-

τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι
κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν,
μὲ ἀφορμὴν ὅτι προσεύχεσθε πολλά·
διὰ τοῦτο θέλετε πάρει περισσότερον
κρίμα.
15 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι
γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν,
διὰ νὰ κάμητε ἕνα προσήλυτον· καὶ
ὅταν γενῇ, τὸν κάμνετε υἱὸν γεέννης
διπλότερον ἀπὸ σᾶς.
16 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, ὁδηγοὶ τυφ-
λοί, οἱ ὁποῖοι λέγετε· Ὅποιος ὀμώσῃ
εἰς τὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλ'
ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸ χρυσάφι τοῦ
ναοῦ, χρεωστεῖ.
17 Ἀνόητοι καὶ τυφλοί· ποῖος εἶναι
μεγαλίτερος, τὸ χρυσάφι, ἢ ὁ ναὸς ὁ
ὁποῖος ἁγιάζει τὸ χρυσάφι;
18 Καί· Ὅποιος ἤθελεν ὀμώσῃ εἰς
τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτε·
ἀλλ' ὅποιος ἤθελεν ὀμώσῃ εἰς τὸ δῶ-
ρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω του, χρε-
ωστεῖ.
19 Μωροὶ καὶ τυφλοί, ποῖον εἶναι
μεγαλίτερον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσια-
στήριον τὸ ὁποῖον ἁγιάζει τὸ δῶρον;
20 Ὅποιος λοιπὸν ὀμώσῃ εἰς τὸ θυ-
σιαστήριον, ὀμόνει εἰς αὐτό, καὶ εἰς
ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω του.
21 Καὶ ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸν ναόν,
ὀμόνει εἰς αὐτόν, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος κατοικεῖ εἰς αὐτόν.
22 Καὶ ὅποιος ὀμώσῃ εἰς τὸν οὐρα-
νόν, ὀμόνει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ,
καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθηται
ἐπάνω του.
23 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· διότι
δεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνη-
θον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ
τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα
ἔπρεπε νὰ κάμνητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ
μὴν ἀφίνητε.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ ὁποῖοι στραγ-
γίζετε τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον
καταπίνετε.
25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι
καθαρίζετε τὸ ἀπέξω τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πινακίου, καὶ ἀπομέσα εἶναι
γεμάτα ἀπὸ ἁρπαγὰς καὶ ἀδικίας.
26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶ-
τα τὰ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ
πινακίου, διὰ νὰ γενῇ καὶ τὸ ἔξω
καθαρόν.
27 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι
ὁμοιάζετε μὲ τοὺς τάφους τοὺς ἀσ-
βεστωμένους, οἱ ὁποῖοι ἀπέξω φαί-
νονται εὔμορφοι, καὶ ἀπομέσα εἶναι
γεμάτοι κόκκαλα τῶν ἀποθαμένων,
καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν.
28 Οὕτω καὶ σεῖς ἀπέξω φαίνεσθε
εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, καὶ ἀπο-
μέσα εἶσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑπόκρισιν
καὶ ἀνομίαν.
29 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι
κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν,
καὶ στολίζετε τὰ μνήματα τῶν δι-
καίων·
30 Καὶ λέγετε· Ἂν ἤμεθα ἡμεῖς
εἰς τὰς ἡμέρας τῶν πατέρων μας, δὲν
ἠθέλομεν συμφωνήσῃ μὲ αὐτοὺς εἰς
τὸ αἷμα τῶν προφητῶν.
31 Ὥστε μαρτυρεῖτε οἱ ἴδιοι, ὅτι
εἶσθε υἱοὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐσκότω-
σαν τοὺς προφήτας.
32 Καὶ σεῖς ἀναπληρώσατε τὸ μέ-
τρον τῶν πατέρων σας.
33 Ὀφίδια, γεννήματα τῶν ἐχιδ-
νῶν, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρί-
σιν τῆς γεέννης;
34 Διὰ τοῦτο, ἰδού, ἐγὼ σᾶς πέμπω
Προφήτας, καὶ Σοφούς, καὶ Γραμμα-
τεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε σκοτώ-
σει καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ'
αὐτοὺς θέλετε δείρει εἰς τὰς συνα-
γωγάς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώχνει
ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν·
35 Διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπάνω σας ὅλον τὸ
αἷμα τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἐχύθη
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ
Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ

Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι αὐτὰ ὅλα θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία σκοτόνεις τοὺς προφήτας, καὶ πετροβολεῖς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστάλθησαν εἰς σὲ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ παιδία σου, καθὼς συνάζει ἡ ὄρνις τὰ νεογέννητά της ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγάς της, καὶ δὲν ἠθελήσατε;

38 Ἰδοὺ, σᾶς ἀφίνεται ὁ οἶκος σας ἔρημος.

39 Διότι σᾶς λέγω· Ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θέλετε μὲ ἰδῆ, ἕως ὁποῦ νὰ εἰπῆτε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ΄. XXIV.

ΚΑΙ ἐβγαίνων ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπλησίασαν οἱ μαθηταί του διὰ νὰ τὸν δείξωσι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν βλέπετε ταῦτα ὅλα; βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει χαλασθῇ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του χωριστὰ, λέγοντες· Εἰπέ μας, πότε θέλουσι γένει ταῦτα; καὶ τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσέχετε μήπως καὶ σᾶς πλανήσῃ κἀνεὶς·

5 Διότι θέλουσιν ἔλθῃ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστός· καὶ θέλουσι πλανήσει πολλούς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούσει πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴ συγχύζεσθε· διότι κάμνει χρεία νὰ γένωσι ταῦτα ὅλα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γένει πεῖναι καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πλὴν ταῦτα ὅλα εἶναι ἀρχὴ τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς θλίψιν, καὶ θέλουσι σᾶς σκοτώσει· καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουσι σκανδαλισθῇ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισήσει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται θέλουσι σηκωθῇ, καὶ θέλουσι πλανήσει πολλούς.

12 Καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυώσει.

13 Ἀλλ' ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, τοῦτος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἰδῆτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ὅτι στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· (ὅποιος διαβάζει, ἂς ἐννοῇ·)

16 Τότε ὅσοι θέλουσιν εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἂς μὴ καταβαίνῃ νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

18 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ φορέματά του.

19 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγαστρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι βυζάνουσιν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας.

20 Παρακαλεῖτε δὲ νὰ μὴ γένῃ ἡ φυγή σας τὸν χειμῶνα, μηδὲ τὸ σάββατον.

21 Διότι θέλει εἶναι μεγάλη θλῖψις, ὁποία δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου ἕως τώρα, οὐδὲ θέλει γένει.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελον μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, δὲν ἤθελε γλυτώσῃ καμμία σάρξ· ὅμως διὰ τοὺς διαλεγμένους θέλουσι μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι.

23 Τότε ἐὰν σᾶς εἰπῇ κἀνείς· Ἰδού, ἐδῶ ὁ Χριστός, ἢ ἐδῶ· μὴ πιστεύσητε.

24 Διότι θέλουσι σηκωθῇ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουσι δώσει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσι, ἂν ἦτον δυνατόν, καὶ τοὺς διαλεγμένους.

25 Ἰδού, σᾶς τὸ προεῖπα.

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν σᾶς εἴπωσι· Ἰδού, εἶναι εἰς τὴν ἔρημον· μὴν ἐβγῆτε ἔξω. Ἰδού, εἶναι εἰς τὰ ταμεῖα· μὴ πιστεύσητε.

27 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, καὶ φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διότι ὅπου καὶ ἂν εἶναι τὸ νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἀετοί.

29 Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει φέγξει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ·

30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουσι κλαύσει ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδῇ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψει τοὺς ἀγγέλους του μὲ σάλπιγγα καὶ μὲ μεγάλην φωνήν· καὶ θέλουσι μαζώξει τοὺς διαλεγμένους του ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὰς ἄκρας τῶν οὐρανῶν ἕως τὰς ἄλλας ἄκρας αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τὴν συκέαν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν πλέον γίνωσι οἱ κλάδοι της ἁπαλοί, καὶ φυτρώσωσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε τοῦτα ὅλα, γνωρίζετε ὅτι εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ τούτη, ἕως ὁποῦ νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ· ὅμως οἱ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ.

36 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κἀνεὶς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, παρὰ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Καὶ καθὼς ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διότι καθὼς ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅτι ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπανδρεύοντο καὶ ὑπάνδρευον, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως ὁποῦ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς ἐσήκωσεν ὅλους· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ ἕνας πιάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται.

41 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθῃ εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἄξυπνοι, διότι δὲν ἰξεύρετε εἰς ποίαν ὥραν ἔρχεται ὁ Κύριός σας.

43 Ἐκεῖνο δὲ ἰξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἰξεύρῃ ὁ αὐθέντης τῆς οἰκίας, εἰς ποίαν φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν οἰκίαν του νὰ τρυπηθῇ.

44 Διὰ τοῦτο ἂς εἶσθε καὶ σεῖς ἕτοιμοι· διότι εἰς τὴν ὥραν τὴν ὁποίαν

δὲν θαῤῥεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον ὁ αὐθέντης του κατέστησεν ἐπιστάτην εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς δίδῃ τὸ φαγητόν των εἰς τὴν ὥραν των;

46 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει εὕρει ὅτι κάμνει τοιουτοτρόπως.

47 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐπάνω εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.

48 Ἂν ὅμως εἰπῇ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ μὲ τοὺς μεθυστάς·

50 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν τὴν ὁποίαν δὲν ἐλπίζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει·

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλει μὲ τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κε΄. XXV.

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δέκα παρθένους, αἱ ὁποῖαι ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, καὶ ἐβγῆκαν νὰ συναπαντήσωσι τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ αὐτὰς ἦσαν φρόνιμαι, καὶ αἱ πέντε μωραί.

3 Αἱ ὁποῖαι μωραί, ὅταν ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, δὲν ἐπῆραν μαζὶ των ἔλαιον.

4 Αἱ φρόνιμαι ὅμως ἐπῆραν ἔλαιον εἰς τὰ ἀγγεῖα των, μὲ τὰς λαμπάδας των.

5 Καὶ ἐπειδὴ ἄργησεν ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαι, καὶ ἐκοιμῶντο.

6 Καὶ τὸ μεσόνυκτον ἔγινε βοή· Ἰδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐβγῆτε νὰ τὸν ἀπαντήσητε.

7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ παρθένοι, καὶ ἡτοίμασαν τὰς λαμπάδας των.

8 Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον εἰς τὰς φρονίμας· Δότε μας ἀπὸ τὸ ἔλαιόν σας· διότι αἱ λαμπάδες μας σβύνονται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ φρόνιμαι, καὶ εἶπον· Μήπως καὶ δὲν φθάσῃ καὶ διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ σᾶς· ὑπάγετε καλλίτερα εἰς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε διὰ τὸν ἑαυτόν σας.

10 Ἐν ᾧ δὲ ἐπήγαινον αὐταὶ νὰ ἀγοράσωσι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμαι ἐμβῆκαν μὲ αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐσφαλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὕστερον ἦλθον καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέναι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθῇ καὶ ταῖς εἶπε· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν, διότι δὲν ἐξεύρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διότι καθὼς ἄνθρωπός τις θέλων νὰ ταξειδεύσῃ, ἐκάλεσε τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς παρέδωκε τὰ ὑπαρχοντά του·

15 Καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε δύο, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκεν ἕνα· εἰς καθένα κατὰ τὴν δύναμίν του· καὶ ἀνεχώρησε παρευθύς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ πέντε τάλαντα, ὑπῆγε καὶ ἐδούλευσε μὲ αὐτά, καὶ ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἕν, ὑπῆγε καὶ ἔσκαψε τὴν γῆν, καὶ ἐπαράχωσε τὸ ἀσῆμι τοῦ αὐθέντου του.

19 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμὸν μὲ αὐτούς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε

τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἔφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Αὐθέντη, πέντε τάλαντα μοὶ ἔδωκες· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα μὲ αὐτά.

21 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστὸς, θέλω σε καταστήσει εἰς πολλά· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε· Αὐθέντη, δύο τάλαντα μὲ παρέδωκες· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μὲ αὐτά.

23 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστὸς, εἰς πολλὰ θέλω σὲ καταστήσει· ἔμβα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ λέγει· Αὐθέντη, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, θερίζων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρας, καὶ μαζόνων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ὑπῆγον καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἴδε, ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὦ κακὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θερίζω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μαζόνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα·

27 Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ δώσῃς δανεικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τραπεζίτας· καὶ ἐρχόμενος ἐγὼ ἤθελα πάρῃ τὸ ἐδικόν μου μὲ τὸν τόκον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότε το εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Διότι ὅποιος ἔχει εἰς ἐκεῖνον θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ἀπ' ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.)

30 Καὶ τὸν ἀχρῆστον δοῦλον ῥίψατέ τον ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν δόξαν του, καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32 Καὶ θέλουσι μαζωχθῇ ἔμπροσθέν του ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ θέλει τους χωρίσει ἕνα ἀπὸ τὸν ἄλλον, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ αἰγίδια.

33 Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ δεξιά του, καὶ τὰ αἰγίδια ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ δεξιά του· Ἐλᾶτε σεῖς οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία ἑτοιμάσθη διὰ σᾶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου·

35 Διότι ἐπείνασα, καὶ μὲ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ μὲ ἐποτίσατε· ξένος ἤμουν, καὶ μὲ ἐπήρετε εἰς τὴν οἰκίαν σας·

36 Γυμνὸς, καὶ μὲ ἐνδύσατε· ἠῤῥώστησα, καὶ μὲ ἐπιμεληθήκατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουν, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμέ.

37 Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ εἰς αὐτὸν οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινασμένον, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σὲ εἴδομεν ξένον, καὶ σὲ ἐπήραμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας; ἢ γυμνὸν, καὶ σὲ ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σὲ εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθομεν εἰς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς θέλει τοὺς εἰπεῖ· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, εἰς ἐμὲ τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀριστερά· Σύρετε ἀπ' ἐμὲ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμέ-

νον διὰ τον διάβολον καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.

42 Διότι ἐπείνασα, καὶ δὲν μὲ ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ δὲν μὲ ἐποτίσατε·

43 Ξένος ἤμουν, καὶ δὲν μὲ ἐβάλλετε εἰς τὴν οἰκίαν σας· γυμνὸς, καὶ δὲν μὲ ἐνδύσατε· ἀσθενὴς καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν μὲ ἐπιμεληθήκατε.

44 Τότε θέλουσι τὸν ἀποκριθῇ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σὲ ὑπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῇ λέγων· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, οὐδὲ εἰς ἐμὲ δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλουσιν ὑπάγει τοῦτοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. XXVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

2 Ἠξεύρετε ὅτι ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται διὰ νὰ σταυρωθῇ.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, νὰ πιάσωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον, καὶ νὰ τὸν σκοτώσωσι.

5 Καὶ ἔλεγον· Μὴ τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν, διὰ νὰ μὴ γένῃ σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Ἦλθεν εἰς αὐτὸν μία γυνὴ, ἡ ὁποία εἶχεν ἓν ἀλάβαστρον μύρου πολυτίμου, καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητο.

8 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδον οἱ μαθηταί του, ἐθύμωσαν, καὶ εἶπον· Διατί ἔγινεν ὁ χαμὸς τοῦτος;

9 Ἐπειδὴ ἠμπόρει τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ διὰ πολλὰ, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς.

10 Καὶ γνωρίζων τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς αὐτούς· Διατί πειράζετε τὴν γυναῖκα; ἐπειδὴ καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ.

11 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύ σας· ἀλλ' ἐμὲ πάντοτε δὲν ἔχετε.

12 Διότι αὐτὴ, ἡ ὁποία ἔχυσε τοῦτο τὸ μύρον εἰς τὸ σῶμα μου, διὰ τὴν ταφήν μου τὸ ἔκαμε.

13 Λέγω σας βέβαια, ὅτι ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθῇ καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυνόν της.

14 Τότε ὑπῆγεν ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπε· Τί θέλετε μὲ δώσει, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς τὸν παραδώσω; Καὶ ἐκεῖνοι ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν δώσωσι τριάντα ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν δώσωσι τριάντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευεν εὐκαιρίαν νὰ τὸν παραδώσῃ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἀζύμων ὑπῆγαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ σὲ ἑτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτόν· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου εἶναι ἐγγὺς, εἰς σὲ θέλω να κάμω τὸ πάσχα μὲ τοὺς μαθητάς μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ του καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἐκάθητο μὲ τοὺς δώδεκα.

21 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, εἶπεν· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπούμενοι πολλὰ, ἄρχισαν ὁ καθεὶς νὰ τὸν λέγῃ· Μήπως εἶμαι ἐγὼ, Κύριε;

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βουτᾷ μὲ ἐμὲ τὴν χεῖρα του εἰς τὸ πινάκιον, ἐκεῖνος θέλει μὲ παραδώσει.

24 Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ αὐτόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτὸν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε, καὶ εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Διδάσκαλε; Λέγει εἰς αὐτόν· Σὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔδωκε εἰς αὐτοὺς, λέγων· Πίετε ἀπ' αὐτὸ ὅλοι·

28 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Καὶ λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς δὲν θέλω πίει ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ θέλω πίει ὁμοῦ μὲ σᾶς νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρός μου.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ὕμνησαν, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς. Τούτην τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλετε σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπισθῇ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἂν καὶ ὅλοι ἤθελον σκανδαλισθῇ εἰς σὲ, ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῇ.

34 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὲ λέγω, ὅτι τούτην τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὲ ἀρνηθῇ.

35 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἂν καὶ κάμῃ χρεία νὰ ἀποθάνω μὲ σὲ, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Τὸ ἴδιον εἶπον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.

36 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μὲ αὐτοὺς εἰς ἓν χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως ὁποῦ νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ λυπεῖται ἡ ψυχή μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνατε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

39 Καὶ ὑπῆγεν ἐμπρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· Πάτερ μου, ἂν εἶναι δυνατὸν, ἂς περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπὸ ἐμέ· ὅμως ὄχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις σύ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητὰς, καὶ τοὺς εὑρίσκει κοιμωμένους, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν ἐδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε μὲ ἐμέ;

41 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σάρξ ὅμως εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δεύτερον ὑπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγων· Πάτερ μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ' ἐμὲ, ἂν δὲν τὸ πίω, ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὑρῆ-

κεν κοιμωμένους· διότι ἦσαν τὰ ὀμμάτιά των βαρημένα.

44 Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευχήθη τρίτον, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγισεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ· ἰδοὺ ἤγγισεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ μὲ παραδώσῃ.

47 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη τὸ ἔλεγε, ἰδοὺ ὁ Ἰούδας, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἔφθασε, καὶ μὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος μὲ μαχαίρας καὶ μὲ ξύλα, ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον λέγων· Ὁποιον ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι· πιάσατέ τον.

49 Καὶ παρευθὺς ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν εἶπε· Χαῖρε, Διδάσκαλε. Καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε ὑπῆγαν ἐγγὺς εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του, καὶ ἐπίασαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ ἕνας ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν, ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα του, καὶ ἔβγαλε τὸ μαχαίριόν του· καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.

52 Τότε εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὸ μαχαίριόν σου εἰς τὸν τόπον του· διότι ὅσοι κτυπήσωσι μὲ μαχαίριον, μὲ μαχαίριον θέλουσι χαλασθῆ.

53 Ἢ λογιάζεις, ὅτι δὲν δύναμαι τώρα νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει μὲ παραστήσει περισσοτέρους ἀπὸ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθῆ αἱ γραφαὶ, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ γένῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡς εἰς ληστὴν ἐβγήκατε καὶ ἤλθετε μὲ μαχαίρια καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσητε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκαθήμουν μετὰ σᾶς διδάσκων εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε.

56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε τὸν ἀφῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅλοι, καὶ ἔφυγον.

57 Καὶ ἐκεῖνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου ἦσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἐκάθισεν ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σύναξις ἐγύρευον ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ δὲν εὑρῆκαν· ἂν καὶ πολλοὶ ψευδομάρτυρες ἦλθον, ὅμως δὲν εὑρῆκαν. Ὕστερον δὲ ἦλθον δύο ψευδομάρτυρες,

61 Καὶ εἶπον· Τοῦτος εἶπεν· Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι; τί εἶναι τοῦτα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἰπῇς, ἂν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλετε ἰδῆ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἀπὸ τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐρχό-

μενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.
65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ἰδοὺ, ἠκούσατε τώρα τὴν βλασφημίαν τού.
66 Τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον· Ἄξιος εἶναι θανάτου.
67 Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐκολάφησαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐῤῥάπισαν,
68 Καὶ τὸν ἔλεγον· Προφήτευσόν μας Χριστὲ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἐκτύπησε;
69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μία δούλη, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Καὶ σὺ ὁμοῦ ἦσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.
70 Καὶ αὐτὸς ἠρνήθη ἔμπροσθεν εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε· Δὲν ἰξεύρω τί λέγεις.
71 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὴν πύλην, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ὁμοῦ ἦτον μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη μὲ ὅρκον· Ὅτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρωπον.
73 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπλησίασαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· διότι τὸ ὁμίλημά σου σὲ φανερώνει.
74 Τότε ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ ὀμόνῃ· Ὅτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ παρευθὺς ἐφώναξεν ὁ πετεινός.
75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς, τρεῖς φοραῖς θέλεις μὲ ἀρνηθῇ. Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλεύθησαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, νὰ τὸν θανατώσωσι.
2 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.
3 Τότε ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκατεκρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἐπέστρεψεν ὀπίσω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους,
4 Λέγων· Ἔσφαλα, ἐπειδὴ ἐπρόδωσα αἷμα ἀθῶον. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ ὄψει.
5 Καὶ ἔῤῥιψε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη.
6 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια καὶ εἶπον· Δὲν πρέπει νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκκλησίας· ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος.
7 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσυμβουλεύθησαν, ἠγόρασαν μὲ ἐκεῖνα τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, νὰ θάπτωσι τοὺς ξένους.
8 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, Χωράφιον αἵματος, ἕως τὴν σήμερον.
9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.
10 Καὶ ἔδωκάν τα εἰς τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, καθὼς μὲ ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος.)
11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶπας.
12 Καὶ ἐν ᾧ τὸν ἐκατηγόρουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.
13 Τότε τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

14 Καὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν καθόλου εἰς κἀνένα λόγον· ὥστε ἐθαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλά.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχε συνήθειαν ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐλευθερώνῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς δεσμίους διὰ τὸν ὄχλον, ὁποῖον ἤθελον.

16 Καὶ τότε εἶχον δεμένον κἄποιον ὀνομαστὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Βαραββᾶς.

17 Ὅτε λοιπὸν συνηθροίσθησαν, λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός;

18 Διότι ἤξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸν φθόνον των τὸν ἐπαράδωκαν.

19 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριον, τὸν ἐμήνυσεν ἡ γυνή του, λέγουσα· Μὴν ἔχῃς σὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διότι ἐγὼ ἔπαθον πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου δι' αὐτόν.

20 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαὸν, νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσωσι.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τοὺς εἶπεν· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον, Τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός; Λέγουσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι· Ἂς σταυρωθῇ.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν περισσά. Ἂς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Πιλάτος ὅτι δὲν κάμνει τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερὸν, καὶ ἔνιψε τὰς χεῖρας του ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ λέγων· Ἀθῶος εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου τούτου· σεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὅλος ὁ λαὸς, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἂς εἶναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.

26 Τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδειρε, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν.

28 Καὶ ἔγδυσαν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν κόκκινον φόρεμα.

29 Καὶ ἔπλεξαν καὶ ἕνα στέφανον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ τὸν ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του· καὶ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα τὸν ἔδωκαν ἕνα καλάμι· καὶ ἐγονάτισαν ἔμπροσθέν του, καὶ τὸν ἐπερίπαιζον λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πτύοντες εἰς αὐτὸν, ἐπῆραν τὸ καλάμι, καὶ τὸν ἐκτύπουν εἰς τὴν κεφαλήν.

31 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπερίπαιξαν, τὸν ἔγδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἔνδυσαν πάλιν τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἐπήγαινον νὰ τὸν σταυρώσωσι.

32 Καὶ ἐν ᾧ ἔβγαινον ἔξω, εὑρῆκαν ἕνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόν του.

33 Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ Κρανίου τόπος,

34 Τὸν ἔδωκαν νὰ πίῃ ὀξύδιον, ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ ὅτε τὸ ἐγεύσατο, δὲν ἤθελε νὰ τὸ πίῃ.

35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, ῥίπτοντες λαχνούς· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου· Ἐδιαμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔρριψαν λαχνούς.

36 Καὶ ἐκάθηντο, καὶ τὸν ἐφύλαττον ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ὉΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν δύο λησταί· ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά του, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

39 Καὶ οἱ διαβαίνοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες τὰς κεφαλάς των,

40 Καὶ λέγοντες· Σὺ, ὁ ὁποῖος χαλνῷς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου· ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

41 Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, περιπαίζοντες αὐτὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται νὰ σώσῃ· ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατεβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ θέλομεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάῤῥος του· ἂς τὸν γλυτώσῃ τώρα, ἂν τὸν ἀγαπᾷ· ἐπειδὴ εἶπεν· Ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἶμαι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ὠνείδιζον καὶ οἱ λησταὶ, οἱ ὁποῖοι ἐσταυρώθησαν μαζί του.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ πλησίον εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; δηλαδὴ, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἀφῆκες;

47 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· Ὅτι τὸν Ἠλίαν φωνάζει.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπῆρεν ἓν σπογγάρι, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξύδιον, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἕνα καλάμι καὶ τὸν ἐπότιζε.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον· Ἄφησε, νὰ ἴδωμεν ἂν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάξας μὲ μεγάλην φωνὴν, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν ἀποθαμμένων ἁγίων ἀνέστησαν,

53 Καὶ ἐβγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνήματα, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνησαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ εἶδον τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτον τοῦτος.

55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκες ἐκεῖ πολλαὶ, ὁποῦ ἔβλεπον ἀπὸ μακράν· αἱ ὁποῖαι ἀκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρέτουν·

56 Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβράδυασεν, ἦλθεν ἄνθρωπός τις πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Τοῦτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ τὸν δοθῇ τὸ σῶμα.

59 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, τὸ ἐτύλιξε μὲ σινδόνι καθαρόν·

60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ νέον του μνῆμα τὸ ὁποῖον ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, καὶ ἀνεχώρησε.

61 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθοντο ἀντίκρυ τοῦ τάφου.

62 Καὶ τὴν αὔριον, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὴν παρασκευὴν, συν-

ἠθροίσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Αὐθέντη, ἐνθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον ζωντανὸς εἶπεν· Ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνασταίνομαι.

64 Πρόσταξον λοιπὸν νὰ σφαλισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταί του ἔλθωσι τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέψωσι, καὶ εἴπωσιν εἰς τὸν λαόν· Ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ θέλει εἶναι ἡ ὑστερινὴ πλάνη χειρότερη ἀπὸ τὴν πρώτην.

65 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε φύλακας· ὑπάγετε, σφαλίσατέ τον καθὼς ἰξεύρετε.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον, καὶ ἐσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὴν πέτραν, μαζὶ μὲ τοὺς φύλακας.

Κεφ. κη΄. XXVIII.

ΚΑΙ τὸ σάββατον βράδυ, ὅταν ἄρχισε νὰ χαράξῃ ἡ κυριακὴ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, νὰ ἴδωσι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἔγινε μεγάλος σεισμός· διότι ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκύλισε τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθετο ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν.

3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις του καθὼς ἡ ἀστραπὴ, καὶ τὸ φόρεμά του λευκὸν καθὼς τὸ χιόνι.

4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφύλατταν τὸν τάφον, καὶ ἐγινὰν ὡς νεκροί.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος καὶ εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι ἰξεύρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἐλᾶτε, καὶ ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκείτετο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ὀγλίγωρα ὑπάγετε καὶ εἴπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ ἰδοὺ, ὑπάγει προτήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδῇ· ἰδοὺ, σᾶς τὸ εἶπα.

8 Καὶ ἐβγῆκαν ὀγλίγωρα ἀπὸ τὸ μνῆμα μὲ φόβον καὶ μὲ μεγάλην χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν νὰ τὸ εἴπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον νὰ τὸ εἴπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ταῖς ἀπήντησε, καὶ ταῖς εἶπε· Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι ὑπῆγαν ἐγγὺς, καὶ ἐπίασαν τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, μηνύσατε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουσι μὲ ἰδῇ.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον αὐταὶ εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ, καὶ κἄπποιοι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐφύλαττον, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, καὶ ἔδωκαν ἀρκετὰ ἀργύρια εἰς τοὺς στρατιώτας,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταί του ἦλθον τὴν νύκτα, ὅταν ἐκοιμώμεθα, καὶ τὸν ἔκλεψαν.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἡμεῖς θέλομεν τὸν καταπείσει, καὶ σᾶς θέλομεν κάμει ἀκινδύνους.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὰ ἀργύρια, καὶ ἔκαμαν καθὼς τοὺς ἐδίδαξαν. Καὶ διεφημίσθη τοῦτος ὁ λόγος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ἐκεῖ ὅπου τοὺς διώρισεν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν ἐπροσκύνησαν· κἄπποιοι ὅμως ἐδίστασαν.

18 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐλάλησε, καὶ τοὺς εἶπε· Μὲ ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπάγετε λοιπὸν, διδάξατε ὅλα

τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάτ-
τωσι ὅλα ὅσα σᾶς ἐπαράγγειλα· καὶ
ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ὁμοῦ μὲ σᾶς ὅλον τὸν
καιρὸν, ἕως τὸ τέλος τοῦ κόσμου.
Ἀμήν.

ΤΟ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α. I.

Η ἈΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς
τοὺς προφήτας· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω
τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὁ
ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει τὸν δρόμον
σου ἔμπροσθέν σου.
3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς
τὴν ἔρημον· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ
Κυρίου, ἰσιάσατε τοὺς δρόμους του.
4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐβάπ-
τιζεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκήρυττε
βάπτισμα μετανοίας εἰς συγχώρησιν
ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐπήγαινον εἰς αὐτὸν ὅλη ἡ
χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυ-
μῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο ὅλοι εἰς τὸν
Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπ' αὐτὸν, ἐξο-
μολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας των.
6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐνδυμένος
ἀπὸ τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερ-
ματίνην εἰς τὴν μέσην του· καὶ ἔτρω-
γεν ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἔρχεται ὁ
δυνατώτερός μου ὀπίσω μου, τοῦ
ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ κύψω
καὶ νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημά-
των του.
8 Ἐγὼ σᾶς ἐβάπτισα μὲ νερόν·
ἀλλ' αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ
Πνεῦμα ἅγιον.
9 Καὶ ἔγινεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέ-
ρας, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ναζα-
ρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη
ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην.
10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ
τὸ νερὸν, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς ὅτι ἐσχί-
ζοντο, καὶ τὸ Πνεῦμα ὅτι κατέβαινεν
ὡς περιστερὰ ἐπάνω του.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς οὐ-
ρανοὺς, (ἡ ὁποία ἔλεγεν·) Σὺ εἶσαι
ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν
ὁποῖον ἀναπαύομαι.
12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα τὸν
ἔβγαλεν εἰς τὴν ἔρημον.
13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον σα-
ράντα ἡμέρας, καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ
τὸν Σατανᾶ· καὶ ἦτον μὲ τὰ θηρία·
καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ὑπηρετοῦσαν.
14 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπαραδόθη
ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
15 Καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ καιρὸς
ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἐπλησίασε· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε
εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
16 Καὶ περιπατῶν εἰς τὴν θάλασ-
σαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα
καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του,
οἱ ὁποῖοι ἔρριπτον τὰ δίκτυα εἰς τὴν
θάλασσαν· (διότι ἦσαν ψαράδες·)
17 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κά-
μει νὰ γενῆτε ψαράδες ἀνθρώπων.
18 Καὶ παρευθὺς ἀφίνοντες τὰ δί-
κτυά των, τὸν ἠκολούθησαν.
19 Καὶ πηγαίνων ὀλίγον παρεκεῖ,

εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐδιώρθωνον τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἔκραξε· καὶ τοῦτοι ἀφῆκαν τὸν πατέρα των τὸν Ζεβεδαῖον μέσα εἰς τὸ πλοῖον μαζὶ μὲ τοὺς ἐργάτας, καὶ ὑπῆγον ὀπίσω του.

21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ παρευθὺς τὰ σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὴν διδαχήν του· διότι τοὺς ἐδίδασκε ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξουσίαν, καὶ ὄχι καθὼς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὴν συναγωγήν των ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἔκραξε,

24 Λέγων· Ἄφες, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἡμᾶς, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; σὲ ἰξεύρω ποῖος εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσταξε μὲ ὀργὴν καὶ εἶπε· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνήν, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι εἰς τόσον, ὥστε ἐζήτουν ἀνάμεσόν των καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο; τί εἶναι αὐτὴ ἡ νέα διδαχή; διότι μὲ ἐξουσίαν προστάζει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τὸν ὑπακούουσι.

28 Καὶ εὐθὺς ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευθὺς ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν συναγωγήν, ὑπῆγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου, μαζὺ μὲ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείτετο θερμασμένη· καὶ παρευθὺς τὸν εἶπον δι' αὐτήν.

31 Καὶ πηγαίνων ἐγγύς, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς τὴν ἀφῆκεν ἡ θέρμη· καὶ τοὺς ὑπηρέτα.

32 Καὶ ὅταν ἐβράδυασε, καὶ ὁ ἥλιος ἐβασίλευεν, ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζωμένη εἰς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἰάτρευσε πολλούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄῤῥωστοι ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας· καὶ πολλὰ δαιμόνια ἔβγαλε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ὅτι τὸν ἤξευραν.

35 Καὶ τὸ πρωῒ πολλὰ αὐγήν, ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐβγῆκεν· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ὑπῆγε κατόπιν του ὁ Σίμων, καὶ ὅσοι ἦσαν μαζύ του.

37 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ηὗραν, τὸν λέγουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσι.

38 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰς χώρας ὁποῦ εἶναι ἐδῶ πλησίον, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· διότι διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν ἐξέβην.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγάς των, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἔβγαλλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτὸν λεπρός τις, καὶ τὸν ἐπαρακάλει καὶ ἐγονάτισε, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτόν· Ὅτι ἐὰν θέλῃς, ἠμπορεῖς νὰ μὲ καθαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἅπλωσε τὴν χεῖρα του καὶ ἐπίασέ τον, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ ὅταν τὸ εἶπε, παρευθὺς ἔπεσεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμόν, παρευθὺς τὸν ἔβγαλε·

44 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φυλάττου νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κἀνένα τίποτε· ἀλλ' ὕπαγε, εἰς τὸν ἱερέα δεῖξον τὸν ἑαυτόν σου, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτύριον αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἐβγῆκεν ἔξω,

ἄρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημίζῃ τὸ πρᾶγμα, τόσον, ὥστε δὲν ἠμπόρει ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔμβῃ φανερὰ μέσα εἰς κᾀμμίαν πόλιν· ἀλλὰ ἦτον ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ πάλιν ὕστερον ἀπὸ κᾀμπόσας ἡμέρας ἔμβῆκε μέσα εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἶναι εἰς οἶκον.

2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχθησαν πολλοὶ, ὥστε δὲν τοὺς ἐχώρουν οὔτε οἱ τόποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν θύραν· καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸν λόγον.

3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφερον ἕνα παράλυτον, τὸν ὁποῖον ἐσήκωνον τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμποροῦντες νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ λαοῦ, ἐξεστέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ οἴκου ἐκεῖ ὅπου ἦτον· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κραββάτιον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐκείτετο ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· Τέκνον, σὲ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Καὶ ἦσαν κᾄποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καθήμενοι ἐκεῖ, καὶ διαλογιζόμενοι μέσα εἰς τὰς καρδίας των·

7 Διατὶ βλασφημεῖ τοῦτος τοιαύτας βλασφημίας; ποῖος ἠμπορεῖ νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίας, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων διὰ τοῦ πνεύματός του, ὅτι οὕτω διαλογίζονται μέσα των, λέγει εἰς αὐτούς· Διατὶ διαλογίζεσθε ταῦτα μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;

9 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ εἰς τὸν παράλυτον, Σὲ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἰπῶ Σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· (λέγει εἰς τὸν παράλυτον·)

11 Σὲ λέγω, σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆρε τὸ κραββάτι του, καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ἔμπροσθεν εἰς ὅλους· ὥστε ὅλοι ἔμειναν ἐκστατικοὶ καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ποτὲ δὲν εἴδαμεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν αἰγιαλόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

14 Καὶ περνῶν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Λευΐ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον· καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με. Καὶ ἐσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.

15 Καὶ ὅταν ἐκάθετο εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὴν οἰκίαν του, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἤρχοντο καὶ ἐκάθοντο μαζὺ μὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ μὲ τοὺς μαθητάς του· διότι ἦσαν πολλοὶ, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, βλέποντές τον ὅτι ἔτρωγε μὲ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διατὶ ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μὲ τοὺς τελώνας καὶ ἁμαρτωλούς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας, λέγει εἰς αὐτούς· Οἱ ὑγιεῖς δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄῤῥωστοι· ἐγὼ δὲν ἦλθον νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήστευον· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διατὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ οἱ μαθηταί σου δὲν νηστεύουσι;

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτοὺς, ἠμποροῦσι νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι

μαζί των τὸν νυμφίον, δὲν ἠμποροῦσι νὰ νηστεύωσι·

20 Θέλουσιν ἔλθῃ ὅμως ἡμέραι, ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θέλουσι νηστεύσει.

21 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐπιῤῥάπτει κομμάτιον ἀπὸ πανίον ἄξαντον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινούριον κομμάτιον χαλᾷ ἀπὸ τὸ παλαιὸν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ οὐδὲ κἀνεὶς βάλλει νέον κρασίον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον σχίζει τὰ ἀσκία, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασίον, καὶ τὰ ἀσκία χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ τις νέον κρασίον εἰς ἀσκία καινούρια.

23 Καὶ ἔτυχε τὰ σάββατα νὰ διαπεράσῃ αὐτὸς μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτὰ, καὶ ἄρχισαν οἱ μαθηταί του περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον νὰ μαδοῦσι στάχυα.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον εἰς αὐτόν· Ἴδε, διατί κάμνουσι τὰ σάββατα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· Ποτὲ δὲν ἐδιαβάσετε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπείνασε καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι ἦσαν μαζὺ μὲ αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε· Τὸ σάββατον ἔγινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

28 Ὥστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα του ξηράν·

2 Καὶ ἐπαρετήρουν αὐτὸν ἀνίσως καὶ τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σάββατον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσωσι.

3 Καὶ λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα του ξηράν· Σήκω εἰς τὴν μέσην.

4 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἠμπορεῖ κἀνεὶς τὸ σάββατον νὰ κάμῃ καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαινον.

5 Καὶ βλέπων αὐτοὺς μὲ θυμὸν, καὶ συλλυπούμενος εἰς τὴν τύφλωσιν τῆς καρδίας των, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἅπλωσαι τὴν χεῖρα σου· καὶ τὴν ἅπλωσε· καὶ κατεστάθη ἡ χεῖρ του ὑγιὴς καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἔξω, ἐσυμβουλεύθησαν μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς ἐναντίον του, πῶς νὰ τὸν χαλάσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,

8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἀπὸ τὸ πέραν μέρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔκαμεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὸν καρτερῇ πλοιάριον, διὰ τὸ πλῆθος, διὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρῶσι.

10 Διότι ἰάτρευσε πολλούς· ὥστε ἔπιπτον ἐπάνω του, νὰ τὸν πιάσωσι, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν τὸν ἔβλεπον, ἔπιπτον ἐμπροσθέν του, καὶ ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρόπαιρνε πολλὰ, νὰ μὴ τὸν φανερόνωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ὅσους ἤθελεν αὐτός· καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, διὰ νὰ εἶναι

ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ διὰ νὰ τοὺς στέλλῃ νὰ κηρύττωσι,

15 Καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ ἰατρεύωσι τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἐβγάλλωσι τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν Σίμωνα τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ τοὺς ὠνόμασε Βοανεργὲς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, υἱοὺς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε. Καὶ ἦλθον εἰς οἶκον·

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος, ὥστε δὲν ἠμποροῦσαν μήτε νὰ φάγωσι ψωμίον.

21 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ ἰδικοί του, ἐβγῆκαν ἔξω νὰ τὸν πιάσωσι· διότι ἔλεγον· Ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν νοῦν του.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλεγον· Ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ ἐπροσκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἔλεγε μὲ παραβολάς· Πῶς ἠμπορεῖ νὰ διώξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν;

24 Καὶ ἐὰν μία βασιλεία μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν μία οἰκία μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐδιαμοιράσθη, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ πάρῃ τὰ πράγματα τοῦ ἀνδρείου, ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτα τὸν ἀνδρεῖον· καὶ τότε θέλει ἀπογυμνώσει τὴν οἰκίαν του.

28 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέλουσι τοὺς συγχωρηθῇ, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας βλασφημήσωσιν·

29 Ἀλλ' ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτὸς δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

30 Διότι ἔλεγον· Ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἔρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί του καὶ ἡ μήτηρ του· καὶ στεκόμενοι ἔξω ἔστειλαν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἐκάλουν.

32 Καὶ ὄχλος πολὺς ἐκάθητο τριγύρω του· καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου σὲ γυρεύουσιν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπων ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο τριγύρω του, λέγει· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Διότι ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τοῦτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. δ΄. IV.

ΚΑΙ πάλιν ἄρχισε νὰ διδάσκῃ πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος εἰς αὐτὸν, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐστέκοντο εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ παραβολὰς, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν διδαχήν του·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ ἐκατέφαγον.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πε-
τρώδη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πολλὴν γῆν·
καὶ εὐθὺς ἐφύτρωσεν, ἐπειδὴ δὲν εἶ-
χε πολλὴν γῆν·
6 Καὶ ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυ-
ματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ῥίζαν,
ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια·
καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὸ
ἔπνιξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπόν.
8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέ-
βαινε καὶ ηὔξανε· καὶ ἔκαμε τὸ ἓν
τριάντα, καὶ τὸ ἄλλο ἑξῆντα, καὶ τὸ
ἄλλο ἑκατόν.
9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅποιος
ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
10 Καὶ ὅταν ἀπέμεινε καταμόνας,
τὸν ἠρώτησαν τὴν παραβολήν, ὅσοι
ἦσαν τριγύρω του, μαζὺ μὲ τοὺς δώ-
δεκα μαθητάς.
11 Καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰς σᾶς ἐδόθη
νὰ γνωρίσητε τὸ μυστήριον τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους ὅμως οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ
παραβολάς·
12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ νὰ
μὴ καταλαμβάνωσι· καὶ ἀκούοντες
ἀκούωσι καὶ νὰ μὴν ἐννοήσωσι· μή-
πως καὶ μετανοήσωσι, καὶ τοὺς συγ-
χωρεθῶσιν τὰ ἁμαρτήματά των.
13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ταύτην
τὴν παραβολὴν δὲν ἰξεύρετε; καὶ
πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλας τὰς παρα-
βολάς;
14 Ὁ σπείρων, σπείρει τὸν λόγον.
15 Καὶ τοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρόμον, εἰς
τοὺς ὁποίους δηλονότι σπείρεται ὁ
λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκούσωσι, παρ-
ευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ση-
κώνει τὸν λόγον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐσ-
παρμένος μέσα εἰς τὰς καρδίας των.
16 Ὁμοίως καὶ τοῦτοι εἶναι ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι σπείρονται εἰς τὰ πετρώδη,
οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον,
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχονται·
17 Δὲν ἔχουσιν ὅμως ῥίζαν εἰς τὸν
ἑαυτόν των, ἀλλὰ εἶναι πρόσκαιροι·
καὶ ἔπειτα ὅταν γένῃ θλίψις, ἢ διωγ-
μὸς διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκαν-
δαλίζονται.
18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν οἱ ὁποῖοι
σπείρονται εἰς τὰ ἀγκάθια, οἱ ὁποῖοι
ἀκούουσι τὸν λόγον·
19 Καὶ αἱ φροντίδες τοῦ κόσμου
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου,
καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι, αἱ ὁποῖαι ἐμ-
βαίνουσι μέσα των, πνίγουσι τὸν λό-
γον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.
20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν οἱ ὁποῖοι
ἐσπάρθησαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν,
οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ τὸν
δέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τρι-
άντα, καὶ ἄλλο ἑξῆντα, καὶ ἄλλο
ἑκατόν.
21 Καὶ τοὺς ἔλεγε· Μήπως ὁ λύχνος
ἔρχεται, διὰ νὰ βαλθῇ ὑποκάτω εἰς
τὸ μόδιον, ἢ εἰς τὸ κραββάτι; καὶ
ὄχι νὰ βαλθῇ ἐπάνω εἰς τὸν λυχνο-
στάτην;
22 Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν κρυφόν,
τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ
ἔγινε κἀνὲν ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον νὰ
μὴν ἔλθῃ εἰς τὸ φανερόν.
23 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς
ἀκούῃ.
24 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἔχετε
τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
ἀκούετε· μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε,
θέλει σᾶς μετρηθῇ, καὶ θέλει βαλθῇ
παρεπάνω εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι ἀκούετε.
25 Ὅποιος ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐ-
τόν· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.
26 Καὶ ἔλεγε· Οὕτως εἶναι ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐὰν ἄνθρωπος
ῥίψῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.
27 Καὶ κοιμᾶται, καὶ σηκώνηται
νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος
βλαστάνει, καὶ μακρύνει μὲ τρόπον,
τὸν ὁποῖον αὐτὸς δὲν ἰξεύρει.
28 Διότι ἡ γῆ ἀφ' ἑαυτῆς κάμνει
τὸν καρπόν, πρῶτα χορτάριον, καὶ
ὕστερον στάχυ, μετέπειτα γεμάτον
σιτάριον εἰς τὸ στάχυ.

29 Καὶ ὅταν μεστώσῃ, παρευθὺς στέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἔφθασε τὸ θέρος.
30 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ τὴν συγκρίνωμεν;
31 Εἶναι καθὼς ὁ κόκκος τοῦ σιναπίου, ὁ ὁποῖος, ὅταν σπαρθῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν γῆν·
32 Καὶ ὅταν σπαρθῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλίτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλαδία μεγάλα, ὥστε ἠμποροῦσι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ φωλεύωσιν εἰς τὸν ἴσκιόν του.
33 Καὶ μὲ τοιαύτας πολλὰς παραβολὰς τοὺς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἐδύναντο νὰ ἀκούσωσι·
34 Καὶ χωρὶς παραβολὴν δὲν τοὺς ἐλάλει· καὶ καταμόνας εἰς τοὺς μαθητάς του τὰ διέλυεν ὅλα.
35 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅταν ἐβραδύασεν· Ἂς περάσωμεν πέραν.
36 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφῆκαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦσαν μαζί του καὶ ἄλλα πλοιάρια.
37 Καὶ ἔγινεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτύπων καὶ ἔμβαινον μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε σχεδὸν ἐγέμιζε.
38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκέφαλον· καὶ τὸν ἐξυπνοῦσι, καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα;
39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμὸν τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἀποστομώθητι. Καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.
40 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί εἶσθε τόσον δειλοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;
41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μεγάλον, καὶ ἔλεγον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τίς νὰ εἶναι τοῦτος, ὅτι τὸν ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασαν πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
2 Εὐθὺς καθὼς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ πλοῖον, τὸν ἀπάντησεν ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὰ μνήματα, μὲ πνεῦμα ἀκάθαρτον,
3 Ὁ ὁποῖος ἐκατοίκει εἰς τὰ μνήματα, καὶ κἀνεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δέσῃ οὐδὲ μὲ ἀλυσίδας·
4 Διότι πολλαῖς φοραῖς καὶ μὲ τὰ ποδόδεσμα, καὶ μὲ τὰς ἀλυσίδας τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς καὶ τὰς ἀλυσίδας ἔκοψε, καὶ τὰ ποδόδεσμα ἐσύντριψε· καὶ κἀνεὶς δὲν ἠμπόρει νὰ τὸν δαμάσῃ.
5 Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέραν ἐφώναζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη καὶ ἐκατάκοπτε τὸν ἑαυτόν του μὲ τὰς πέτρας.
6 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακράν, ἔδραμε καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·
7 Καὶ κράξας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις σὺ νὰ κάμῃς μὲ ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς.
8 (Διότι ἔλεγεν εἰς αὐτό· Τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἔβγα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον·)
9 Καὶ τὸ ἠρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· διότι εἴμεθα πολλοί.
10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλά, νὰ μὴ τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.
11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη ἀγέλη τῶν χοίρων, ἡ ὁποία ἔβοσκε.
12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψαι μας εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ ἔμβωμεν εἰς αὐτούς.
13 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν. Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβῆκαν εἰς

τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο εἰς τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔβοσκον τοὺς χοίρους, ἔφυγον καὶ ὑπῆγαν, καὶ τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια. Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν τὸ ἤκουσαν, ἐβγῆκαν νὰ ἴδωσι τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔγινε.

15 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ βλέπουσι τὸν δαιμονισμένον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν λεγεῶνα, ὅτι ἐκάθετο ἐνδυμένος καὶ σωφρονισμένος· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον, ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ἔγινεν εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.

17 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι, νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.

18 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον προτήτερα δαιμονισμένος, νὰ εἶναι μαζί του.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τὸν εἶπε· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ εἰπέ τους ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Κύριος, καὶ σὲ ἠλέησε.

20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ὅταν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέραν μὲ τὸ πλοῖον, ἐμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγώγους, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος· καὶ ὅταν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του·

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου εἶναι εἰς τὰ λοίσθια· καὶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλῃς τὰς χεῖρας σου ἐπάνω της, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζήσῃ.

24 Καὶ ὑπῆγε μαζί του· καὶ τὸν ἠκολούθει πολὺς ὄχλος, καὶ τὸν ἐστενοχώρουν.

25 (Καὶ κάποια γυνὴ, ἡ ὁποία ἦτον αἱμοῤῥοοῦσα δώδεκα χρόνους,

26 Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, καὶ ἐξωδίασε τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα, καὶ δὲν ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήγαινεν εἰς τὸ χειρότερον·

27 Ἀφ' οὗ ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω του, καὶ ἐπίασε τὸ φόρεμά του.

28 Διότι ἔλεγεν· Ὅτι κἂν μόνον τὸ φόρεμά του νὰ πιάσω, θέλω ἰατρευθῇ.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ σῶμα της, ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τὸ βάσανον ἐκεῖνο.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του, ὅτι δύναμις ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· Τίς ἐπίασε τὰ φορέματά μου;

31 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Τὸν ὄχλον βλέπεις ὅτι σὲ στενοχωρεῖ, καὶ λέγεις· Τίς με ἐπίασε;

32 Καὶ ἔβλεπε τριγύρω του νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἡ ὁποία ἔκαμε τοῦτο.

33 Καὶ ἡ γυνὴ ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἐξεύρουσα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς τὸν ἑαυτόν της, καὶ ἦλθε καὶ ἐπρόσπεσε εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει· Ὦ θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἂς εἶσαι ὑγιὴς ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.)

35 Καὶ ἀκόμη αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ λέγουσιν· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· καὶ τί πειράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρευθὺς ὅταν ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔλεγον, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον· Μὴ φοβεῖσαι, μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἀφῆκε κἀνένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔκλαιον καὶ ἐμοιρολόγουν πολλά.

39 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα τοὺς εἶπε· Τί συγχύζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν κατεγέλασαν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ πέρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἐκείνους ὅσοι ἦσαν μαζί του, καὶ ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο τὸ παιδίον.

41 Καὶ πιάνων τὸ παιδίον ἀπὸ τὴν χεῖρα, λέγει εἰς αὐτήν· Ταλιθὰ κοῦμι· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ· Κοράσιον, (σὲ λέγω) σήκω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον, καὶ ἐπεριπάτει· διότι ἦτον δώδεκα χρονῶν. Καὶ ἐθαύμασαν μὲ μεγάλην ἔκστασιν.

43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλά, κἀνεὶς νὰ μὴ τὸ ἠξεύρῃ· καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.

Κεφ. ϛ'. VI.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐβγῆκε, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πατρίδα του· καὶ οἱ μαθηταί του τὸν ἀκολούθησαν.

2 Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ σάββατον, ἄρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντές τον ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθαν αὐτὰ εἰς τοῦτον; καὶ τί εἶναι αὐτὴ ἡ σοφία, ἡ ὁποῖα τὸν ἐδόθη, ὅτι καὶ τοιαῦται δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶν του;

3 Δὲν εἶναι τοῦτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσῆ καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαί του ἐδῶ εἰς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι δὲν εἶναι κἀνεὶς προφήτης ἄτιμος, παρὰ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

5 Καὶ δὲν ἠμπόρει ἐκεῖ νὰ κάμῃ κἀμμίαν ἐνέργειαν, παρὰ εἰς ὀλίγους ἀῤῥώστους ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν των. Καὶ περιῆλθε τὰς τριγύρω χώρας, διδάσκων.

7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο· καὶ τοὺς ἔδιδεν ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλεν αὐτούς, νὰ μὴ βαστάζωσι τίποτε εἰς τὸν δρόμον, παρὰ μόνον ῥάβδον· μήτε δισάκκιον, μηδὲ ψωμίον, μηδὲ χάλκωμα εἰς τὰ ζωνάριά των·

9 Ἀλλ' ὑποδεμένους σανδάλια· καὶ νὰ μὴν ἐνδύνωνται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Εἰς ὁποίαν οἰκίαν καὶ ἂν ἐμβῆτε, ἐκεῖ μένετε ἕως ὁποῦ νὰ ἐβγῆτε ἀπεκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, μηδὲ σᾶς ἀκούσωσι, ἐβγαίνοντες ἀπεκεῖ, τινάξατε τὸν κονιορτόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά σας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κόλασις θέλει εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμοῤῥα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἔξω, ἐκήρυττον νὰ μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἔβγαλλον· καὶ πολλοὺς ἀῤῥώστους ἤλειφον μὲ λάδι, καὶ τοὺς ἰάτρευον.

14 Καὶ τὸ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς, (διότι ἐφανερώθη τὸ ὄνομά του,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίας εἶναι. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι προφήτης εἶναι, ἢ ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτας.

16 Ὅταν ὅμως τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώ-

δης, εἶπεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκεῖνος,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τοῦτος
εἶναι· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς.
17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἔστειλε
καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν
ἔδεσε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν
Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὴν ὑπαν-
δρεύθη.
18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν εἰς τὸν
Ἡρώδην· Δὲν εἶναι πρέπον νὰ ἔχῃς
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
19 Καὶ ἡ Ἡρωδιὰς τὸν ἐχθρεύετο,
καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ· πλὴν δὲν
ἠμπόρει·
20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν
Ἰωάννην, ἠξεύρων αὐτὸν ἄνδρα δί-
καιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβεῖτο·
καὶ ἀκούων αὐτὸν, ἔκαμε πολλὰ,
καὶ τὸν ἤκουε μετὰ χαρᾶς.
21 Καὶ ὅταν ἔγινε μία ἡμέρα ἐπιτη-
δεία, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλιά
του ἔκαμε δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε τοὺς
μεγιστᾶνας του καὶ τοὺς χιλιάρχους
καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας·
22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρω-
διάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἤρεσεν εἰς
τὸν Ἡρώδην, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον·
Ζήτησον ἀπ' ἐμὲ ὅ, τι θέλεις, καὶ
θέλω σὲ τὸ δώσει.
23 Καὶ ὥρκισεν εἰς αὐτήν· Ὅτι εἴτι
καὶ ἂν μὲ ζητήσῃς, θέλω σὲ τὸ δώ-
σει, ἕως τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας μου.
24 Καὶ ἐκείνη ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ
εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της· Τί νὰ ζη-
τήσω; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Τὴν κεφα-
λὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
25 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκε μέσα μὲ
σπουδὴν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐζήτησε,
λέγουσα· Θέλω νὰ μὲ δώσῃς, ταύτην
τὴν ὥραν, εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφα-
λὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.
26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ,
ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ διὰ τοὺς
καλεσμένους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μαζί
του, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποβάλῃ.
27 Καὶ παρευθὺς ἔστειλεν ὁ βασι-
λεὺς δήμιον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ
ἡ κεφαλή του.
28 Καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, καὶ τὸν ἀπε-
κεφάλισε εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἔφερε
τὴν κεφαλήν του εἰς ἓν πινάκιον, καὶ
τὴν ἔδωκεν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ
κοράσιον τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα
της.
29 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ μαθη-
ταί του, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ νεκ-
ρὸν σῶμα του, καὶ τὸ ἔβαλον εἰς τὸ
μνῆμα.
30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι
εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτὸν
ὅλα, ὅσα ἔκαμαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
31 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐλᾶτε
σεῖς αὐτοὶ χωριστὰ εἰς ἔρημον τόπον,
καὶ ἀναπαύθητε ὀλίγον. Διότι ἦσαν
πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον
καὶ οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο· καὶ μηδὲ κἂν
νὰ φάγωσιν εἶχον εὐκαιρίαν.
32 Καὶ ὑπῆγον εἰς ἓν ἔρημον τόπον
μὲ πλοῖον χωριστά.
33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδον ὅτι
ἐπήγαινον· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν
Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν ἐκεῖ πεζοὶ ἀπὸ
ὅλας τὰς πόλεις, καὶ ἦλθον προτή-
τερα αὐτῶν, καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς
αὐτόν.
34 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν, ὁ Ἰησοῦς
εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς εὐσπλαγ-
χνίσθη, διότι ἦσαν ὡς πρόβατα τὰ
ὁποῖα δὲν ἔχουσι ποιμένα· καὶ ἄρ-
χισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.
35 Καὶ ὅταν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα,
ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του, καὶ
λέγουσιν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ
ἡ ὥρα εἶναι πολλή·
36 Ἀπόλυσέ τους, διὰ νὰ ὑπάγωσι
τριγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς τὰς
χώρας, νὰ ἀγοράσωσι ψωμία διὰ τὸν
ἑαυτόν των· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ
φάγωσι.
37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Δότε τους σεῖς νὰ
φάγωσι. Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν δια-

κοσίων δηναρίων ψωμία, καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ φάγωσι;
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Πόσα ψωμία ἔχετε; ὑπάγετε, καὶ ἴδετε. Ὑπῆγαν καὶ εἶδον, καὶ τὸν λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.
39 Καὶ ἐπρόσταξεν εἰς αὐτοὺς νὰ τοὺς βάλωσιν ὅλους νὰ καθίσωσιν εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τραπέζια τραπέζια.
40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἀπὸ πενῆντα.
41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε, καὶ κατέκοψε τὰ ψωμία, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βάλωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ δύο ὀψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους.
42 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχόρτασαν.
43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια.
44 Καὶ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔφαγον τὰ ψωμία, σχεδὸν πέντε χιλιάδες ἄνδρες.
45 Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι πέραν εἰς τὴν Βεθσαϊδὰν, ἕως ὁποῦ νὰ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.
46 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἀπέλυσεν, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.
47 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, τὸ πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.
48 Καὶ τοὺς εἶδεν ὅτι ἐβασανίζοντο λάμνοντες· (διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος εἰς αὐτούς·) καὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν εἰς ἐκείνους, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς περάσῃ.
49 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν τὸν εἶδον νὰ περιπατῇ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώναξαν·
50 (Διότι ὅλοι τὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησε, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἔχετε θάῤῥος, ἐγὼ εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε.
51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε. Καὶ πολλὰ περισσὰ ἐτρόμαζον μέσα των, καὶ ἐθαύμαζον·
52 Διότι δὲν ἐκατάλαβον τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων· ἐπειδὴ ἡ καρδία των ἦτον τυφλωμένη.
53 Καὶ ἐπέρασαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἄραξαν εἰς τὸν λιμένα.
54 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τὸ πλοῖον, εὐθὺς (ὁ λαὸς) τὸν ἐγνώρισε,
55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἄρχισαν νὰ φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰ κραββάτια ὅλους τοὺς ἀῤῥωστημένους, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.
56 Καὶ ὅπου ἤθελεν ὑπάγῃ εἰς χωρία, ἢ εἰς πόλεις, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰς ἀγορὰς ἔβαλον τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, κἂν τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του νὰ πιάσωσι· καὶ ὅσοι ἤθελον τὸν πιάσῃ, ἐγλύτονον ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ἐμαζώχθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα·
2 Καὶ ὅταν εἶδον κάποιους ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι ἔτρωγον μὲ μολυσμένας (τοῦτ' ἔστι μὲ ἀνίπτους) χεῖρας, τοὺς ἔψεξαν.
3 (Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιφθῶσι καλὰ ἕως τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων·
4 Καὶ ὅταν ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, δὲν τρώγουσιν, ἂν δὲν νιφθῶσι· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι, τὰ ὁποῖα παρέλαβον νὰ τὰ κρατῶσι, πλυσίματα ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίνων καὶ κραββατίων.)
5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτῶσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυ-

τέρων, ἀλλὰ τρώγουσι ψωμίον μὲ ἀνίπτους χεῖρας;
6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Καλὰ ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας διὰ σᾶς τοὺς ὑποκριτάς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τοῦτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα μὲ τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία των εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐμέ.
7 Καὶ ματαίως μὲ τιμῶσι, ἐπειδὴ διδάσκουσι διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.
8 Διότι ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε.
9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Καλα χαλᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξητε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήν σας.
10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καί, Ὅποιος κακολογεῖ τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα του, νὰ τὸν θανατώνωσι.
11 Καὶ σεῖς λέγετε· Ἐὰν εἰπῇ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του· Κορβᾶν (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, δῶρον,) εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλεις ὠφεληθῇ ἀπ' ἐμέ·
12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε πλέον νὰ κάμῃ εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του τίποτε·
13 Κάμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκυρον διὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήν σας, τὴν ὁποίαν ἐπαραδώκατε· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια τοιαῦτα κάμνετε.
14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ὅλον, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ἀκούετέ μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνετε.
15 Δὲν εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἂν ἐμβαίνῃ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ· ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐβγαίνουσιν ἀπ' αὐτόν, ἐκεῖνα εἶναι τὰ ὁποῖα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.
16 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.
17 Καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ πλῆθος, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταί του διὰ τὴν παραβολήν.
18 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Οὕτως εἶσθε καὶ σεῖς ἀνόητοι; δὲν ἀννοεῖτε ὅτι καθὲν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐμβαίνει ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;
19 Διότι δὲν ὑπάγει εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν του· καὶ ἐβγαίνει εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.
20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.
21 Διότι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἐβγαίνουσι οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοί, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,
22 Κλεψίαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀνοησία.
23 Ὅλα τοῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσα ἐβγαίνουσι, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.
24 Καὶ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος· καὶ ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἰξεύρῃ κἀνείς· ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρυφθῇ.
25 Διότι καθὼς τὸ ἤκουσε μία γυνή, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτηρ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρόσπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του,
26 (Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον Ἑλληνίς, τὸ γένος Συροφοίνισσα,) καὶ τὸν ἐπαρακάλει νὰ ἐβγάλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα της.
27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ἄφησε πρῶτον νὰ χορτάσωσι τὰ παιδία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸ ψωμίον τῶν παιδίων, καὶ νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.
28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, καὶ τὸν λέγει· Ναί, Κύριε· διότι καὶ τὰ σκυλάκια ὑποκάτω ἀπὸ τὴν τράπεζαν τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψιχία τῶν παιδίων

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου.

30 Καὶ ὅταν ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν της, εὑρῆκεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐβγῆκε, καὶ ὅτι ἡ θυγάτηρ της ἦτον βαλμένη ἐπάνω εἰς τὸ κραββάτιον.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) ἐβγῆκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀναμέσον εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τὸν ἔφερον ἕνα κωφὸν, ὁ ὁποῖος μόλις ἐλάλει· καὶ τὸν ἐπαρακάλουν νὰ βάλλῃ τὴν χεῖρα του ἐπάνω του.

33 Καὶ χωρίζων αὐτὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος καταμόνας, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τα ὠτία του· καὶ ἔπτυσε καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσαν του.

34 Καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀνεστέναξε, καὶ τὸν λέγει· Ἐφφαθά· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Ἀνοίχθητι.

35 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθησαν τὰ ὠτία του· καὶ ἐλύθη τὸ δέσιμον τῆς γλώσσης του, καὶ ἐλάλει ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα τίποτε· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγγελλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυττον·

37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Καλὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

Κεφ. η΄. VIII.

ΕΙΣ ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἦτον πολλὰ πολὺ τὸ πλῆθος, καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς λέγει·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας μὲ καρτεροῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι·

3 Καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν οἶκον των, θέλουσιν ἀποκάμει εἰς τὸν δρόμον· διότι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἦλθον ἀπὸ μακράν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Καὶ ἀπὸ ποῦ ἠμπορεῖ τις νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ψωμία ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ τοὺς ἠρώτα· Πόσα ψωμία ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἑπτά.

6 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμία, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὰ βάλωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ ἔβαλον ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου.

7 Καὶ εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια· καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βάλωσι καὶ αὐτὰ ἔμπροσθέν των.

8 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχόρτασαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Καὶ ὅσοι ἔφαγαν, ἦσαν ἕως τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τοὺς ἀπέλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον μὲ τοὺς μαθητάς του, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν προβάλλωσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, δοκιμάζοντές τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστενάξας εἰς τὸ πνεῦμα του, λέγει· Διατί ἡ γενεὰ τούτη γυρεύει σημεῖον; βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεὰν τούτην σημεῖον.

13 Καὶ ἀφῆκεν αὐτοὺς, καὶ ἐμβῆκεν πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμία οἱ μαθηταὶ, καὶ δὲν εἶχον μαζί των παρὰ ἓν ψωμίον εἰς τὸ πλοῖον.

15 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιαλογίζοντο ἀνάμεσόν
των, λέγοντες· Ὅτι ψωμία δὲν ἔχο-
μεν.
17 Καὶ γνωρίζων τοῦτο ὁ Ἰησοῦς,
τοὺς λέγει· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν
ἔχετε ψωμία; ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε,
οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἀκόμη ἀναίσ-
θητον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;
18 Ὀμμάτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέ-
πετε; καὶ ὠτία ἔχετε, καὶ δὲν ἀκού-
ετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε;
19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμία
εἰς πέντε χιλιάδας ἀνθρώπους, πόσα
κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐση-
κώσατε; Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν·
Δώδεκα.
20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τοὺς ἑπτὰ ἄρ-
τους εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας, πόσα
σπυρίδαις γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐση-
κώσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον·
Ἑπτά.
21 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλεγε· Πῶς δὲν
ἐννοεῖτε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν·
καὶ τὸν φέρουσιν ἕνα τυφλὸν, καὶ τὸν
παρακαλοῦσι νὰ τὸν πιάσῃ.
23 Καὶ πιάνων τὴν χεῖρα τοῦ τυφ-
λοῦ, τὸν ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν·
καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ ὀμμάτιά του, καὶ
ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω, καὶ τὸν
ἠρώτα, ἂν βλέπῃ τίποτε.
24 Καὶ ἀφ' οὗ ἀτένισε, ἔλεγε· Βλέ-
πω τοὺς ἀνθρώπους, ὡς δένδρα, περι-
πατοῦντας.
25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰς χεῖρας του
ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτιά του, καὶ ἔκαμέ
τον νὰ ἐξαναϊδῇ· καὶ ἐκαταστάθη
καὶ εἶδε καθαρὰ ὅλους.
26 Καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν οἶκον
του, καὶ τὸν εἶπε· Μὴν ἐμβῇς μέσα
εἰς τὴν χώραν, μηδὲ νὰ τὸ εἰπῇς εἰς
κἀνένα μέσα εἰς τὴν χώραν.
27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ
μαθηταί του εἰς τὰς χώρας τῆς Και-
σαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὸν
δρόμον ἠρώτα τοὺς μαθητάς του, λέ-
γων εἰς αὐτούς· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ
ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;
28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς
λέγουσιν) Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν·
καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· καὶ ἄλλοι, ἕνα
ἀπὸ τοὺς προφήτας.
29 Καὶ αὐτὸς τοὺς λέγει· Σεῖς δὲ
ποῖον με λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπε-
κρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς αὐτόν·
Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπετίμησε, νὰ
μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα τίποτε δι'
αὐτόν.
31 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, ὅτι
κάμνει χρεία ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ
πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ
τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς
καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ,
καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστηθῇ.
32 Καὶ ἐδίδασκε παῤῥησίᾳ τὸν λό-
γον. Καὶ πιάνων τον ὁ Πέτρος ἄρ-
χισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ.
33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέ-
πων τοὺς μαθητάς του, ὠνείδισε τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν λέγει· Ὕπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ
τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.
34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος μὲ
τοὺς μαθητάς του, καὶ τους εἶπεν·
Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθῇ, ἂς
ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς πάρῃ
τὸν σταυρόν του, καὶ ἂς μὲ ἀκολου-
θήσῃ.
35 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ
τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ
ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του διὰ ἐμὲ καὶ
διὰ τὸ εὐαγγέλιον, τοῦτος θέλει τὴν
φυλάξει.
36 Διότι τί θέλει ὠφελήσει ἄνθρω-
πον, ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον,
καὶ χάσῃ τὴν ψυχήν του;
37 Ἢ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀλ-
λαξίαν διὰ τὴν ψυχήν του;
38 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμὲ καὶ
εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεὰν
ταύτην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτω-
λὴν, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει
ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ
εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρός του μαζὶ
μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. Θ'. IX.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Βέβαια σᾶς
λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς,
οἱ ὁποῖοι στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν
θέλουσι γευθῇ θάνατον, ἕως ὁποῦ νὰ
ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι
ἦλθε μὲ δύναμιν.
2 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἓξ ἡμέρας ἐπῆ-
ρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς ἀνέβασε
μόνους εἰς ἓν ὄρος ὑψηλὸν χωριστά·
καὶ ἐμεταμορφώθη ἔμπροσθέν των·
3 Καὶ τὰ φορέματά του ἔγινον
λαμπρὰ, καὶ λευκὰ κατὰ πολλὰ ὡς
ἡ χιὼν, ὥστε λευκαντὴς δὲν ἠμπορεῖ
ἐπάνω εἰς τὴν γῆν οὕτω νὰ τὰ λευ-
κάνῃ.
4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἠλίας
μὲ τὸν Μωϋσῆν· καὶ συνωμίλουν μὲ
τὸν Ἰησοῦν.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέ-
γει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, κα-
λὸν εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ
ἂς κάμωμεν τρεῖς σκηνὰς, διὰ σὲ
μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ
διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν.
6 Διότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἰπῇ. ἐπει-
δὴ ἦσαν τρομασμένοι.
7 Καὶ ἓν σύννεφον τοὺς ἐσκέπασε·
καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ ἀπὸ τὸ σύννεφον,
ἡ ὁποία ἔλεγεν· Τοῦτος εἶναι ὁ Υἱός
μου ὁ ἠγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἔξαφνα βλέποντες τριγύρω,
πλέον δὲν εἶδον κἀνένα παρὰ μόνον
τὸν Ἰησοῦν μαζὶ μὲ τὸν ἑαυτόν των.
9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον ἀπὸ τὸ
ὄρος, τοὺς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν εἴ-
πωσιν εἰς κἀνένα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
εἶδον, παρὰ μόνον ὅταν ἀναστηθῇ ἐκ
νεκρῶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, καὶ
ἀνάμεσόν των ἐζήτουν, τί θέλει νὰ
εἰπῇ τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
11 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Δι-
ατί λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι κάμ-
νει χρεία νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας πρῶτον;
12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτούς· Ὁ Ἠλίας ἔρχεται
πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ
πράγματα·) καὶ καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
οὕτω πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ
καταφρονηθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἠ-
λίας ἦλθε, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα
ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον
δι' αὐτόν.
14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τοὺς μαθη-
τάς του, εἶδεν ὄχλον πολὺν τριγύρω
των καὶ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι
τοὺς ἐπρόβαλλον ζητήματα.
15 Καὶ παρευθὺς ὅταν τὸν εἶδεν
ὅλος ὁ ὄχλος, ἐξιππάσθη, καὶ ἔτρεχον
καὶ τὸν ἐχαιρέτουν.
16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς Γραμματεῖς·
Τί τοὺς προβάλλετε;
17 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τὸ πλῆ-
θος, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἔφε-
ρον τὸν υἱόν μου εἰς σὲ, ὁ ὁποῖος
ἔχει πνεῦμα ἄλαλον·
18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσει, τὸν σπα-
ράττει· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τὰ
ὀδόντιά του, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶ-
πα εἰς τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ ἐβ-
γάλωσι, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε
θέλω εἶμαι μὲ σᾶς; ἕως πότε νὰ σᾶς
ὑπομένω; φέρετέ τον εἰς ἐμέ.
20 Καὶ τὸν ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ
ὅταν τὸν εἶδε (τὸ παιδίον,) παρευθὺς
τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε· καὶ
ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυ-
λίετο ἀφρίζων.
21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἠρώτησε τὸν
πατέρα του· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ'
οὗ τὸ ἔπαθε; Καὶ τὸν λέγει· Ἀπὸ
μικρὸν παιδίον·
22 Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔρριψεν
εἰς τὴν φωτίαν καὶ εἰς τὰ νερὰ, διὰ
νὰ τὸν χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν δύνασαι
τίποτε, βοήθησόν μας, σπλαγχνιζό-
μενος ἡμᾶς.
23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ἂν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, ὅλα εἶναι
δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πιστεύει.

24 Καὶ παρευθὺς ἔκραξεν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, καὶ μὲ δάκρυα ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθησον εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, μὲ φοβερισμὸν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων εἰς αὐτό· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώ σε προστάζω· Ἔβγα ἀπ' αὐτὸν, καὶ πλέον μὴν ἔμβῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ πολλὰ τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἐβγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγινεν ὡς νεκρὸς, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταί του καταμόνας· Διατί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγάλωμεν αὐτὸ (τὸ δαιμόνιον;)

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο τὸ γένος μὲ ἄλλον τρόπον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔβγῃ, παρὰ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηστείαν.

30 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπεκεῖ, διέβαινον ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ κἀνείς.

31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸν θανατώσει· καὶ ὅταν θανατωθῇ, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

32 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον, καὶ ἐφοβοῦντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναούμ· καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τοὺς ἠρώτησε· Τί ἐδιαλέγεσθε εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν σας;

34 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπαινον· διότι ἐδιαλέχθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν των, ποῖος εἶναι μεγαλήτερος.

35 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν, ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέλει εἶναι ὑστερώτερος ἀπὸ ὅλους, καὶ ὅλων ὑπηρέτης.

36 Καὶ ἐπῆρεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησεν εἰς τὴν μέσην των· καὶ ἀγκαλιάζων το, τοὺς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἓν μικρὸν παιδίον τοιοῦτον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δὲν δέχεται ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἔστειλε.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸν ἀπεκρίθη, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομεν κάποιον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε δαιμόνια, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διότι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι δὲν εἶναι κἀνεὶς, ὁ ὁποῖος ἤθελε κάμῃ δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει δυνηθῇ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ·

40 Διότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ ἡμᾶς.

41 Καὶ ὅποιος σᾶς ποτίσῃ ἓν ποτήριον νεροῦ εἰς τὸ ὄνομά μου, διότι εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθόν του.

42 Καὶ ὅποιος σκανδαλίσῃ ἓν ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτὸν, νὰ βαλθῇ μία μυλόπετρα εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ ἡ χεὶρ σου, κόψε την· καλλίτερόν σου εἶναι μὲ μίαν χεῖρα νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ἐκεῖ ὁποῦ ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ ποδάριόν σου, κόψε το· καλλίτερόν σου εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδάρια, καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἐὰν σε σκανδαλίζῃ τὸ ὀμμάτιόν σου, ἔβγαλέ το· διότι καλλίτερόν σου εἶναι μονόφθαλμος νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια, καὶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτία δὲν σβεῖ.

49 Διότι καθεὶς μὲ φωτίαν θέλει ἀλατισθῇ· καὶ πᾶσα θυσία μὲ τὸ ἅλας θέλει ἀλατισθῇ.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἂν ὅμως τὸ ἅλας γένῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἀλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμεσόν σας.

Κεφ. ι΄. X.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τῶν τόπων οἱ ὁποῖοι εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπήγαινον μαζὶ πρὸς αὐτόν· καί, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἠρώτησαν, ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του· δοκιμάζοντες αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Τί σᾶς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωϋσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σᾶς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός.

7 (Καὶ εἶπε·) Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα του·

8 Καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα· ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἂς μὴ τὸ χωρίζῃ.

10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταί του τὸν ἠρώτησαν διὰ τοῦτο.

11 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα του, καὶ ὑπανδρεύῃ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἀφήσῃ τὸν ἄνδρα της, καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον, γίνεται μοιχαλίς.

13 Καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ ὠνείδιζον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτε τὸ εἶδεν, ἐθύμωσε, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμέ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει ἐμβῇ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζων τα, ἔβαλλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξέβη αὐτὸς εἰς τὸν δρόμον, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ γονατίζων, τὸν ἠρώτα· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.

19 Τὰς παραγγελίας ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ κάμῃς ζημίαν εἰς κἀνένα· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, αὐτὰ ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων αὐτόν, τὸν ἠγάπησε, καὶ τὸν εἶπεν· Ἓν ἀκόμη σοῦ λείπει· ὕπαγε, καὶ ὅσα ἔχεις πώλησέ τα, καὶ δὸς τὰ εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν

εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει με, σηκόνων τὸν σταυρόν.

22 Καὶ ἐκεῖνος ἐπικράνθη εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, καὶ ἐδιέβη λυπημένος· διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸν πλοῦτον, θέλουσιν ἐμβῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐθαύμαζον εἰς τοὺς λόγους του. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὦ παιδία, πῶς δύσκολον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ θάῤῥος των εἰς τὰ χρήματα, νὰ ἔμβωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκεῖνοι περισσὰ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των· Καὶ ποῖος δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτούς, τοὺς εἶπεν· Εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ὄχι εἰς τὸν Θεόν· διότι ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἄρχισεν ὁ Πέτρος νὰ τὸν λέγῃ· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδία, ἢ χωράφια, διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὁ ὁποῖος δὲν θέλει τὰ πάρει ἑκατονταπλασίονα, τώρα εἰς τοῦτον τὸν καιρόν, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ παιδία, καὶ χωράφια, μὲ διωγμούς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον, ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶναι ὕστεροι· καὶ οἱ ὕστεροι, πρῶτοι.

32 Καὶ ἦσαν εἰς τὸν δρόμον ἀναβαίνοντες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν, καὶ αὐτοὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐπῆρε πάλιν τοὺς δώδεκα, καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὅσα ἔμελλον νὰ τὸν συμβῶσι·

33 Ὅτι ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ θέλουσι τὸν κατακρίνει εἰς θάνατον, καὶ τὸν παραδώσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ τὸν περιπαίξει, καὶ τὸν δείρει, καὶ τὸν πτύσει, καὶ τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

35 Καὶ ὑπῆγαν ἐγγὺς εἰς αὐτὸν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ὅ, τι καὶ ἂν σὲ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δός μας νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου, ὁ ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά σου.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δὲν ἰξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίητε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δυνάμεθα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίει· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῇ·

40 Τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἀπὸ τὰ δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου, δὲν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ (θέλει δοθῇ) εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη.

41 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν νὰ θυμώνωσι διὰ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶν αὐτούς, τοὺς λέγει· Ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖ-

νοι οἱ ὁποῖοι θαῤῥοῦσιν ὅτι αὐθεντεύουσιν τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσι· καὶ οἱ μεγιστᾶνες των τὰ ἐξουσιάζουσιν.

43 Ἀλλὰ εἰς σᾶς δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλὰ ὅποιος θέλει νὰ γένῃ μεγαλίτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι ὑπηρέτης σας·

44 Καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γένῃ πρῶτος, θέλει εἶναι δοῦλος ὅλων.

45 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχήν του ἐξαγόρασμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱεριχώ· καὶ καθὼς ἔβγαινεν αὐτὸς ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ, καὶ οἱ μαθηταί του, καὶ ὄχλος ἀρκετὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου ὁ Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο εἰς τὸν δρόμον καὶ ἐζήτει.

47 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶναι, ἄρχισε νὰ κράζῃ, καὶ νὰ λέγῃ· Ὦ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ πολλοὶ τὸν ὠνείδιζον διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλὰ περισσότερον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ εἶπε νὰ τὸν φωνάξωσι· καὶ φωνάζουσι τὸν τυφλὸν, λέγοντές τον· Ἔχε θάῤῥος, σήκω ἐπάνω· κράζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίπτων τὸ φόρεμά του, ἐσηκώθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Τί θέλεις νὰ σὲ κάμω; Καὶ ὁ τυφλὸς τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, νὰ ἀναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν δρόμον.

Κεφ. ια΄. XI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ, καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντικρύ σας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμβαίνετε μέσα εἰς αὐτὸ, θέλετε εὕρει ἓν πωλάριον δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν ἐκάθισεν ἐπάνω· λύσατε καὶ φέρετέ το.

3 Καὶ ἐὰν σᾶς εἴπῃ κἀνείς· Διατί κάμνετε τοῦτο; εἰπέτε τον· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ τὸ χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τὸ στείλει ἐδῶ.

4 Καὶ ὑπῆγαν καὶ εὑρῆκαν τὸ πωλάριον ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμένον εἰς τὸν δυόδρομον, καὶ τὸ ἔλυσαν.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, τοὺς ἔλεγον· Τί κάμνετε καὶ λύετε τὸ πωλάριον;

6 Καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπον καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς ἀφῆκαν.

7 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰ φορέματά των ἐπάνω του· καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.

9 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον ἔμπροσθεν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ πατρός μας τοῦ Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφ' οὗ εἶδε ὅλα τριγύρω, ἐπειδὴ ἐπλησίαζε νὰ βραδυνάσῃ, ἐβγῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπείνασε.

13 Καὶ βλέπων μίαν συκῆν ἀπὸ

μακρὰν, ἡ ὁποία εἶχε φύλλα, ὑπῆγεν
ἂν τύχῃ νὰ εὕρῃ τίποτε εἰς αὐτήν·
καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς αὐτὴν, δὲν ηὗρεν
ἄλλο παρὰ μόνον φύλλα· διότι δὲν
ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.
14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐ-
τήν· Πλέον νὰ μὴ φάγῃ κἀνεὶς καρ-
πὸν ἀπὸ σὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τὸ
ἤκουον οἱ μαθηταί του.
15 Καὶ ὑπῆγον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα·
καὶ ἐμβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν,
ἄρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
ἐπώλουν καὶ ἠγόραζον εἰς τὸ ἱερόν·
καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραλλάκ-
των, καὶ τὰ θρονία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι
ἐπώλουν τὰ περιστέρια, ἐγύρισεν ἄνω
κάτω·
16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις
κἀνὲν ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ
ἱεροῦ.
17 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε, λέγων· Δὲν
εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός μου
θέλει καλεσθῇ οἶκος τῆς προσευχῆς
εἰς ὅλα τὰ ἔθνη; καὶ σεῖς τὸν ἐκά-
μετε σπήλαιον λῃστῶν.
18 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ οἱ Γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐγύρευον
μὲ τί τρόπον νὰ τὸν χαλάσωσι· διότι
τὸν ἐφοβοῦντο, ἐπειδὴ ὅλος ὁ ὄχλος
ἐθαύμαζον εἰς τὴν διδαχήν του.
19 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἐβγῆκεν
ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.
20 Καὶ τὸ πρωῒ περνῶντες αὐτοὶ
ἀπεκεῖ, εἶδον τὴν συκῆν ξηρὰν ἀπὸ
τὰς ῥίζας.
21 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναθυμηθεὶς, λέ-
γει εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἴδε, ἡ συκῆ
τὴν ὁποίαν ἐκαταράσθης, ἐξηράνθη.
22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς
εἶπεν· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ·
23 Διότι βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
ὅποιος εἰπῇ εἰς τὸ ὄρος τοῦτο· Σηκώ-
θητι, καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ δὲν ἀμφιβάλῃ μέσα εἰς τὴν καρ-
δίαν του, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται· θέλει γένει
εἰς αὐτὸν ὅ, τι καὶ ἂν εἰπῇ.
24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅλα ὅσα
ζητεῖτε προσευχόμενοι, πιστεύετε ὅτι
τὰ λαμβάνετε, καὶ θέλουσι σᾶς γένει.
25 Καὶ ὅταν στέκεσθε καὶ προσεύ-
χεσθε, συγχωρήσατε ἂν ἔχετε τίποτε
ἐναντίον κἀνένος· διὰ νὰ σᾶς συγχω-
ρήσῃ καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ
σφάλματά σας.
26 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρῆτε, οὔ-
τε ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος θέλει συγ-
χωρήσει τὰ σφάλματά σας.
27 Καὶ ὑπῆγον πάλιν εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα· καὶ ἐν ᾧ ἐπεριπάτει μέσα
εἰς τὸ ἱερὸν, ἦλθον οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ
οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·
28 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Μὲ
ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ
τίς σὲ ἔδωκε ταύτην τὴν ἐξουσίαν νὰ
κάμνῃς αὐτά;
29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς
εἶπε· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕν
λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐγὼ
θέλω σᾶς εἰπεῖ μὲ ποίαν ἐξουσίαν
κάμνω ταῦτα·
30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους; ἀποκρίθητέ μοι.
31 Καὶ ἐσυλλογίζοντο μέσα των,
λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, θέλει εἰπεῖ, Διατί λοιπὸν
δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;
32 Καὶ ἐὰν εἴπωμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· διότι
ὅλοι εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον
βέβαια προφήτης.
33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν
εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἐξεύρομεν. Καὶ
ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐ-
τούς· Οὔτε ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν
ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

Κεφ. ιβ΄. XII.

ΚΑΙ ἄρχισε μὲ παραβολὰς νὰ τοὺς
λέγῃ· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμ-
πέλιον, καὶ τὸ ἔφραξε τριγύρω, καὶ
ἔσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ
ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωκε μὲ μισ-
θὸν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρησε.
2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρποῦ)

ἔστειλεν ἕνα δοῦλον, νὰ πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοί, πιάνοντές τον, τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν εὔκαιρον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολοῦντες τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐσκότωσαν· καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε,) καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἐσκότωσαν.

6 Ἔχων λοιπὸν ἀκόμη ἕνα υἱόν του ἀγαπητόν, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέστειλεν εἰς αὐτούς, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῇ τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον ἀνάμεσόν των· Ὅτι τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλᾶτε, νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶναι ἐδική μας.

8 Καὶ πιάνοντες αὐτόν, τὸν ἐσκότωσαν, καὶ τὸν ἔῤῥιψαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου; θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸ ἀμπέλιον εἰς ἄλλους.

10 Οὐδὲ τούτην τὴν γραφὴν δὲν ἀνεγνώσατε; Ὅτι τὴν πέτραν τὴν ὁποίαν ἐκαταφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τὸν Κύριον ἔγινε τοῦτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας;

12 Καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν πιάσωσι· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διότι ἐγνώρισαν ὅτι δι' αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφίνοντες αὐτόν, διέβησαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς Ἡρωδιανούς, διὰ νὰ τὸν παγιδεύσωσιν εἰς κἀνένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σὲ μέλει διὰ κἀνένα ἄνθρωπον· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Πρέπει νὰ δώσωμεν δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίσας τὴν ὑπόκρισίν των, τοὺς εἶπε· Τί με πειράζετε; φέρετέ μου ἓν δηνάριον, διὰ νὰ ἰδῶ.

16 Καὶ ἐκεῖνοι τὸ ἔφεραν. Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτὴ καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Δόσετε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν εἰς αὐτόν.

18 Καὶ ἦλθον καὶ Σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὁποῖοι λέγουσι ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἐὰν ἀποθάνῃ κἀνένος ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ παιδία δὲν ἀφήσῃ, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, διὰ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφῆκε σπέρμα.

21 Καὶ τὴν ἐπῆρεν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ μήτε αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ οἱ ἑπτά, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπόν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς θέλει εἶναι γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε τους· Δὲν εἶσθε πλανημένοι διὰ τοῦ-

το, μὲ τὸ νὰ μὴ γνωρίζητε τὰς γρα-
φὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;
25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νε-
κρῶν, οὔτε ὑπανδρεύουσιν οὔτε ὑπαν-
δρεύονται· ἀλλὰ εἶναι καθὼς οἱ ἄγ-
γελοι, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.
26 Καὶ διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅτι ἀνα-
σταίνονται, δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸ
βιβλίον τοῦ Μωϋσέως, πῶς τὸν
εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν βάτον· Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεῖς λοιπὸν πολ-
λὰ πλανᾶσθε.
28 Καὶ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς Γραμ-
ματεῖς, καὶ ἤκουσεν αὐτοὺς ὅτι ἐδια-
λέγοντο, καὶ ἰξεύρων ὅτι καλὰ τοὺς
ἀπεκρίθη, τὸν ἠρώτησε· Ποία ἐντο-
λὴ εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;
29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη·
Ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολὰς
εἶναι· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός
μας Κύριος ἕνας εἶναι·
30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Κύριον
τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν
σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ
μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου, καὶ μὲ
ὅλην τὴν δύναμίν σου· αὐτὴ εἶναι ἡ
πρώτη ἐντολή.
31 Καὶ δευτέρα ὅμοια μὲ ἐκείνην,
εἶναι τούτη· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γεί-
τονά σου καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν σου·
μεγαλίτερη ἀπὸ αὐτὰς ἄλλη ἐντολὴ
δὲν εἶναι.
32 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Γραμμα-
τεύς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ'
ἀληθείας, ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς, καὶ
ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν·
33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ τις μὲ ὅλην
τὴν καρδίαν του, καὶ μὲ ὅλην τὴν
σύνεσίν του, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν
του, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του,
καὶ νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονά του
καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν του, εἶναι πε-
ρισσότερον τοῦτο ἀπὸ ὅλα τὰ ὁλο-
καυτώματα καὶ τὰς θυσίας.
34 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι φρο-
νίμως ἀπεκρίθη, τὸν εἶπεν· Δὲν εἶ-
σαι μακρὰν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ. Καὶ κἀνεὶς πλέον δὲν ἐτόλ-
μησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.
35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλε-
γε, διδάσκων μέσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς
λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χρισ-
τὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβίδ;
36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύ-
ριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἀπὸ
τὰ δεξιά μου, ἕως ὁποῦ νὰ βάλω τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει
Κύριον· καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι υἱός του;
Καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ ἤκουε μετὰ
χαρᾶς.
38 Καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχήν
του· Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμμα-
τεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περιπατῶ-
σι στολισμένοι, καὶ νὰ τοὺς χαιρετῶ-
σιν εἰς τὰς ἀγοράς,
39 Καὶ ἀγαπῶσι τὰς πρωτοκαθε-
δρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τὸν
πρῶτον τόπον εἰς τὰ δεῖπνα·
40 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰς
οἰκίας τῶν χηρῶν, μὲ ἀφορμὴν ὅτι
κάμνουσι μεγάλας προσευχάς· τοῦτοι
θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.
41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζων ἀντικρὺ
τοῦ γαζοφυλακίου, ἔβλεπε πῶς ὁ
ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι
ἔβαλλον πολλά.
42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ
καὶ ἔβαλε δύο λεπτὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι
ἕνας κοδράντης.
43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς
μαθητάς του, καὶ τοὺς λέγει· Βέβαια
σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὐτὴ ἡ πτωχὴ
ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον·
44 Διότι ἐκεῖνοι ὅλοι ἔβαλον ἀπ'
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπερίσσευεν·
αὐτὴ ὅμως ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχε
χρείαν, ὅλα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον
της τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ καθὼς ἔβγαινεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὁ
'Ιησοῦς, τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μα-
θητάς του· Διδάσκαλε, ἴδε τὶ λογῆς
πέτραι, καὶ τὶ λογῆς οἰκοδομαί.
2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ 'Ιησοῦς, καὶ τὸν
λέγει· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς; δὲν θέλει ἀπομείνει πέ-
τρα ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, ἡ ὁποία
δὲν θέλει χαλασθῇ.
3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθετο αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος
τῶν 'Ελαιῶν ἀντικρὺ τοῦ ἱεροῦ, τὸν
ἠρώτησαν καταμόνας ὁ Πέτρος καὶ
ὁ 'Ιάκωβος καὶ ὁ 'Ιωάννης καὶ 'Αν-
δρέας·
4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέλου-
σι γένει τοῦτα, καὶ τὶ εἶναι τὸ ση-
μεῖον ὅταν μέλλωσι τοῦτα ὅλα νὰ τε-
λειωθῶσι;
5 Καὶ ὁ 'Ιησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ
ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Προσέχετε νὰ
μὴ σᾶς πλανήσῃ κᾀνεἰς·
6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς
τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ
εἶμαι (ὁ Χριστός·) καὶ θέλουσι πλα-
νήσει πολλούς.
7 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους καὶ
ἀκοὰς πολέμων, μὴ συγχυσθῆτε· διότι
κάμνει χρεία νὰ γένωσι τοῦτα· ἀλλ'
ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.
8 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω
εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω
εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι
γένει σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ πεῖ-
ναι καὶ συγχύσεις.
9 Τοῦτα εἶναι ἀρχαὶ τῶν πόνων·
καὶ φυλάττετε σεῖς τὸν ἑαυτόν σας·
διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς τὰ
συνέδρια, καὶ εἰς τὰς συναγωγάς· θέ-
λετε δαρθῇ, καὶ θέλετε σταθῇ ἔμ-
προσθεν εἰς ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς
ἐξ αἰτίας μου, εἰς μαρτυρίαν ἐναν-
τίον των.
10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ
πρῶτα τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.
11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγωσι νὰ σᾶς
παραδώσωσι, μὴ φροντίζητε προτή-
τερα τί νὰ εἰπῆτε, μηδὲ μελετᾶτε·
ἀλλὰ ὅ, τι καὶ ἂν σας δοθῇ εἰς ἐκεί-
νην τὴν ὥραν, τοῦτο λαλεῖτε· διότι
δὲν θέλετε εἶσθαι σεῖς οἱ ὁποῖοι λα-
λεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
12 Καὶ θέλει παραδώσει ὁ ἀδελφὸς
τὸν ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ ὁ
πατὴρ τὸ παιδίον του· καὶ τὰ παιδία
θέλουσι σηκωθῇ ἐπάνω εἰς τοὺς γο-
νεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώ-
σει.
13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι
ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀλλ'
ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος
θέλει σωθῇ.
14 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ Δα-
νιὴλ ὁ προφήτης, νὰ στέκηται ἐκεῖ
ὅπου δὲν πρέπει, (ὅποιος διαβάζει ἂς
ἐννοῇ,) τότε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι
εἰς τὴν 'Ιουδαίαν, ἂς φεύγωσιν εἰς
τὰ βουνά·
15 Καὶ ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ
δῶμα, ἂς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ νὰ ἐμβῇ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε
ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.
16 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωρά-
φιον, ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ
φόρεμά του.
17 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-
στρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι βυ-
ζάνονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας.
18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴ γένῃ ἡ
φυγή σας τὸν χειμῶνα.
19 Διότι θλίψις θέλει γένῃ εἰς
ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὁποία δὲν ἔγινεν
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως τὴν
ὁποίαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τώρα,
καὶ μηδὲ θέλει γένῃ.
20 Καὶ ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἐμίκρυνε
τὰς ἡμέρας ἐκείνας, δὲν ἤθελε σωθῇ
κᾀμμία σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς δια-
λεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν,
ἐμίκρυνε τὰς ἡμέρας.
21 Καὶ τότε ἐὰν σᾶς εἰπῇ κᾀνεἰς·
'Ιδοὺ, ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστός· ἤ, 'Ιδοὺ,
ἐκεῖ (εἶναι·) μὴ τὸν πιστεύσητε.
22 Διότι θέλουσι σηκωθῇ ψευδό-
χριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέ-

λουσι κάμει σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς τὸ νὰ ἐξαπατήσωσιν, (ἂν ἦτον δυνατὸν,) καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Σεῖς ὅμως προσέχετε· ἰδοὺ, σᾶς τὰ εἶπα προτήτερα ὅλα.

24 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὕστερον ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φῶς της·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλουσι σαλευθῆ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον εἰς σύννεφα μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἕως τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκῆν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακώνωσι τὰ κλαδία της, καὶ ἐβγάλῃ φύλλα, ἰξεύρετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι τὸ θέρος·

29 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε ταῦτα νὰ γίνωνται, γνωρίζετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι εἰς τὰς θύρας.

30 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ τούτη, ἕως ὁποῦ νὰ γένωσι τοῦτα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει· ἀλλὰ τὰ λόγιά μου δὲν θέλουσι παρέλθει.

32 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κἀνεὶς δὲν τὴν ἰξεύρει, οὔτε οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, οὔτε ὁ Υἱὸς, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατήρ.

33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ παρακαλεῖτε· διότι δὲν ἰξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρός.

34 Καθὼς ἄνθρωπός τις ξενιτευόμενος ἀφίνει τὴν οἰκίαν του, καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθένα τὴν δουλείαν του, καὶ τὸν θυροφύλακα παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνῇ.

35 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν (καὶ σεῖς·) (διότι δὲν ἰξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ οἰκοκύρης, ἀφεσπερῆς, ἢ τὸ μεσόνυκτιον, ἢ ὅταν λαλῇ ὁ πετεινὸς, ἢ τὸ πρωΐ·)

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἔξαιφνα, καὶ σᾶς εὕρῃ νὰ κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ὅσα σᾶς λέγω, εἰς ὅλους τὰ λέγω· Ἄς εἶσθε ἔξυπνοι.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ δύο ἡμέρας ἦτον τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς πῶς νὰ τὸν πιάσωσι μὲ δόλον διὰ νὰ τὸν σκοτώσωσι.

2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν, μήπως καὶ συγχυσθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅτε ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ἐν ᾧ ἐκάθητο, ἦλθε μία γυνὴ ἔχουσα εἰς ἓν ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον, μύρον νάρδον, ἄδολον πολύτιμον· καὶ ἐσύντριψε τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μύρον εἰς τὴν κεφαλήν του.

4 Καὶ ἦσαν κἄποιοι, οἱ ὁποῖοι ἐθύμωσαν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Εἰς τί ἔγινεν ὁ χαμὸς τοῦτος τοῦ μύρου;

5 Ἠμπόρει τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς. Καὶ τὴν ὠργίζοντο.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατέ την· τί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ.

7 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, καὶ, ὅταν θέλητε, ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμητε καλά· ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδύνατο αὐτὴ, τὸ ἔκαμεν· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου.

9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον

ἔκαμεν αὐτή, θέλει λαληθῇ διὰ μνημόσυνόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὑπῆγεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντές το ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν δώσωσιν ἀργύρια· καὶ ἐζήτει μὲ ποῖον τρόπον ἐπιτήδειον νὰ τὸν παραδώσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων, ὁπόταν ἐθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του· Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἑτοιμάσωμεν, διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος βαστάζει ἓν σταμνίον νερόν· ἀκολουθήσατε αὐτόν.

14 Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ, εἰπῆτε εἰς τὸν οἰκοκύρην· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι ὁ τόπος, ὅπου νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς μου;

15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἓν μέγα ἀνώγεον ἐστρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε διὰ ἡμᾶς.

16 Καὶ ἐβγῆκαν οἱ μαθηταί του, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ηὗραν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦλθε μαζὶ μὲ τοὺς δώδεκα.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθηντο αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ ἔτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει, ὁ ὁποῖος τρώγει μαζί μου·

19 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τὸν λέγωσιν ὁ καθεὶς ἐκ μέρους του· Μήπως εἶμαι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήπως εἶμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος βουτᾷ μαζί μου εἰς τὸ πινάκιον.

21 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμίον, καὶ εὐλόγησε καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἔπιον ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι·

24 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου, τὸ (αἷμα) τῆς νέας διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ πολλούς.

25 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πίει ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅταν πίω αὐτὸ νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἀφ' οὗ ἔψαλαν ὕμνον, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

27 Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σεῖς ὅλοι θέλετε σκανδαλισθῇ διὰ ἐμὲ τούτην τὴν νύκτα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπισθῇ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ, θέλω σᾶς προλάβει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν λέγει· Ἂν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὅμως ὄχι.

30 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὲ λέγω, ὅτι σήμερον, τὴν νύκτα ταύτην, πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσότερον· Ἂν καὶ χρειασθῇ νὰ ἀποθάνω μαζί σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῇ. Καὶ τὰ ὅμοια ἔλεγον καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθη-

τάς του· Καθίσατε ἐδῶ ἕως ὁποῦ νὰ
προσευχηθῶ.
33 Καὶ πέρνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην μαζί του· καὶ
ἄρχισε νὰ τρομάζῃ καὶ νὰ ἀδημονῇ.
34 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἡ ψυχή
μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου·
σταθῆτε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε.
35 Καὶ πηγαίνων παρεκεῖθεν ὀλί-
γον, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ
ἐπροσεύχετο, ἂν ἦναι δυνατὸν, νὰ
περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατὴρ,
ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· ἂς περάσῃ
τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμέ· ἀλλὰ
ὄχι τὸ ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ, τι
θέλεις σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, καὶ τοὺς εὑρίσκει
κοιμωμένους· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέ-
τρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠμπόρε-
σες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;
38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε,
διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν· τὸ
πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σάρξ
εἶναι ἀσθενής.
39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευ-
χήθη, λέγων τὸν ὅμοιον λόγον.
40 Καὶ γυρίζων, ηὗρεν αὐτοὺς πά-
λιν κοιμωμένους, (διότι ἦσαν τὰ ὀμ-
μάτιά των βεβαρημένα ἀπὸ τὸν ὕπ-
νον,) καὶ δὲν ἤξευραν τί νὰ τὸν ἀπο-
κριθῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς
λέγει· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀνα-
παύεσθε· ἀρκεῖ, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ,
παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
42 Σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ,
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με παραδίδει πλη-
σιάζει.
43 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγε τοῦτο,
ἔρχεται ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας
ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ μαζί του πολὺ
πλῆθος μὲ μαχαίρια καὶ ξύλα, ἀπὸ
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς καὶ
Πρεσβυτέρους.
44 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαρά-
διδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὅτι
ὁποῖον ἐγὼ φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιά-
σατέ τον, καὶ ὑπάγετέ τον ἀσφα-
λῶς.
45 Καὶ ὅταν ἦλθε, παρευθὺς ὑπῆγε
πλησίον του, καὶ λέγει· Διδάσκαλε,
διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησε.
46 Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλον τὰς χεῖρας
των ἐπάνω του, καὶ τὸν ἐπίασαν.
47 Καὶ κάποιος ἀπ' ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἔβγαλε τὸ μα-
χαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ
Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.
48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς
εἶπεν· Ὡς εἰς ἕνα λῃστὴν ἤλθετε μὲ
μαχαίρια καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσητε;
49 Κάθε ἡμέραν ἤμουν μὲ σᾶς εἰς
τὸ ἱερὸν διδάσκων, καὶ δὲν με ἐπιά-
σατε· ἀλλὰ τοῦτο ἔγινε διὰ νὰ ἐκπλη-
ρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφίνοντες αὐτὸν, ἔφυγον
ὅλοι.
51 Καὶ κάποιος νέος τὸν ἠκολούθει,
περιτυλιγμένος σινδόνι εἰς τὰ γυμνά·
καὶ τὸν ἐπίασαν οἱ νέοι·
52 Καὶ ἐκεῖνος ἀφῆκε τὸ σινδόνι,
καὶ ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτούς.
53 Καὶ ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν
Ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζώχθησαν μαζὶ μὲ
αὐτὸν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσ-
βύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει
ἀπὸ μακρὰν, ἕως μέσα εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο μαζὶ μὲ
τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐζεσταίνετο εἰς
τὴν φωτίαν.
55 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ
σύναξις ἐζήτουν μαρτυρίαν ἐναντίον
τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι·
καὶ δὲν εὕρισκον.
56 Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν
ἐναντίον του· καὶ αἱ μαρτυρίαι των
δὲν ἦσαν ὅμοιαι.
57 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι, καὶ
ἐψευδομαρτύρουν ἐναντίον του, λέ-
γοντες·
58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἠκούσαμεν νὰ
λέγῃ· Ὅτι ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν
ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ

εἰς τρεῖς ἡμέρας ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω κτίσει.

59 Καὶ μηδὲ οὕτως ἦτον ὅμοια ἡ μαρτυρία των.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί εἶναι αὐτά, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσιν τοῦτοι ἐναντίον σου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτα, καὶ τὸν λέγει· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι· καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μὲ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπε· Τί χρείαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν κατέκριναν ὅτι ἦναι ἄξιος θανάτου.

65 Καὶ ἄρχισαν κάποιοι νὰ τὸν πτύωσι, καὶ νὰ σκεπάζωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυπῶσι, καὶ νὰ τὸν λέγωσι· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτύπησαν μὲ ῥαπίσματα.

66 Καὶ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ τὰς δούλας τοῦ Ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον ὅτι ἐζεσταίνετο, ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μαζὶ ἦσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη, λέγων· Δὲν ἠξεύρω τί λέγεις. Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναξε.

69 Καὶ ἡ δούλη, ὅταν τὸν εἶδε πάλιν, ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παραστεκομένους· Ὅτι τοῦτος ἀπ' αὐτοὺς εἶναι.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἠρνήθη. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παραστεκόμενοι ἔλεγον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀληθινὰ καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· διότι καὶ σὺ Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὁρκίζει· Ὅτι δὲν ἠξεύρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν ὁποῖον λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἐφώναξεν ὁ πετεινός. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς. Καὶ συλλογισθεὶς, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ παρευθὺς τὸ πρωῒ ἐσυμβουλεύθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρουν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν μετηρώτησε, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; ἴδε πόσα κακομαρτυροῦσι κατὰ σοῦ.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτε, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.

6 Καὶ κάθε ἑορτὴν τοὺς ἐλευθέρωνεν ἕνα δεμένον, ὅποιον ἤθελον ζητήσει.

7 Καὶ ἦτον ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς, δεμένος μαζὶ μὲ τοὺς συνεπαναστάτας του, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχον κάμει φόνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε, καὶ ἄρχισαν νὰ ζητῶσι (νὰ τοὺς κάμῃ) καθὼς τοὺς ἔκαμε πάντοτε.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη, λέγων· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Διότι ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαράδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς·)

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἐπαρακίνησαν τὸν ὄχλον, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλλίτερα.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ τοὺς εἶπε· Λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον λέγετε Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσέ τον.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραξαν· Σταύρωσέ τον.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλων νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρεσεν εἰς τὸν λαὸν, τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ τὸν ἐφραγγέλωσε, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἐπῆραν καὶ τὸν ἔφερον μέσα εἰς τὴν αὐλὴν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ ἐμάζωξαν ὅλον τὸ τάγμα.

17 Καὶ τὸν ἔνδυσαν κόκκινον φόρεμα, καὶ ἔπλεξαν στέφανον ἀκάνθινον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλήν του·

18 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν χαιρετῶσι, (λέγοντες·) Χαῖρε, ὦ Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ καλάμι, καὶ τὸν ἔπτυον· καὶ ἐγονάτιζον, καὶ τὸν ἐπροσκύνουν.

20 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐνέπαιξαν, τὸν ἔκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἔνδυσαν τὰ φορέματα τὰ ἰδικά του· καὶ τὸν ἔφεραν ἔξω, διὰ νὰ τὸν σταυρώσωσι.

21 Καὶ ἠγγάρευσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος διέβαινεν ἀπεκεῖ καὶ ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρόν του.

22 Καὶ ἔφερον τὸν (Ἰησοῦν) εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὁ ὁποῖος ἑρμηνεύεται, κρανίου τόπος.

23 Καὶ τὸν ἔδιδον νὰ πίῃ κρασίον ἀνακατωμένον μὲ σμύρναν· ἐκεῖνος ὅμως δὲν τὸ ἐπῆρε

24 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, καὶ ἔῤῥιπτον λαχνοὺς, ποῖον ἀπ' αὐτὰ ὁ καθεὶς εἶχε νὰ πάρῃ.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας του ἦτον ἐπάνω γεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐσταύρωσαν δύο λῃστάς· ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.

28 Καὶ ἐτελέσθη ἡ γραφὴ, ἡ ὁποία λέγει· Καὶ ἐλογαριάσθη μαζὶ μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες (ἀπὸ τὸν δρόμον) τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες· Ἀλλοίμονον, σὺ, ὁ ὁποῖος χαλᾷς τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς·

30 Σῶσε τὸν ἑαυτόν σου, καὶ κατάβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31 Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιπαίζοντες ἀνάμεσόν των, μὲ τοὺς Γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται νὰ σώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρὸν, διὰ νὰ ἰδῶμεν καὶ νὰ πιστεύσωμεν. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐσταυρωμένοι, τὸν ὠνείδιζον.

33 Καὶ ὅταν ἔγινεν ἕκτη ὥρα, ἐσκοτεινιάσθη ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Ελωῒ, Ελωῒ, λαμμᾶ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον (θέλει νὰ εἰπῇ) Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διὰ τί μὲ ἀφῆκες;

35 Καὶ κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπαραστέκοντο ἐκεῖ, καθὼς τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Ἰδοὺ, φωνάζει τὸν Ἠλίαν.

36 Καὶ ἔτρεξεν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ

ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξύδιον ἓν σπογγάρι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς καλάμι, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφῆτε· νὰ ἰδῶμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τὸν καταβάσῃ.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ῥίπτων μεγάλην φωνήν, ἐξεψύχησε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπεπάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ ἑκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος ἐπαραστέκετο ἀπ' ἐναντίας του, ὅτι ἀφ' οὗ οὕτως ἐκράξεν, ἐξεψύχησεν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος τοῦτος Θεοῦ Υἱὸς ἦτον.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἔβλεπον ἀπὸ μακρὰν· μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ Ἰωσῆ, καὶ ἡ Σαλώμη·

41 Αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρέτουν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν μαζὶ μὲ αὐτὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν ἤδη, (ἐπειδὴ ἦτον παρασκευή, ἡ ὁποία εἶναι προτήτερα ἀπὸ τὸ σάββατον,)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τίμιος βουλευτής, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτόλμησε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν κιόλας ἀπέθανε· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἑκατόνταρχον, καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλὴν ὥραν.

45 Καὶ ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἑκατόνταρχον, (ὅτι ἀπέθανεν,) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸ σῶμα.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἠγόρασεν ἓν σινδόνιον, καὶ κατέβασε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρόν, καὶ τὸ ἐτύλιξε μὲ τὸ σινδόνι· καὶ τὸ ἔβαλε μέσα εἰς τὸ μνῆμα, τὸ ὁποῖον ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην ἐπάνω εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσῆ ἐκύτταζον ποῦ βάλλεται.

Κεφ. ιϛ΄. XVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σαλώμη, ἠγόρασαν μυρίσματα, διὰ νὰ ὑπάγωσι νὰ τὸν ἀλείψωσι.

2 Καὶ πολλὰ πρωῒ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα, ὅταν ἔβγαινεν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των· Ποῖος θέλει μᾶς κυλίσῃ τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀνέβλεψαν καὶ θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· ἦτον δὲ πολλὰ μεγάλος.

5 Καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸ μνῆμα, εἶδαν ἕνα νέον ὁ ὁποῖος ἐκάθετο εἰς τὰ δεξιὰ ἐνδυμένος φορεσίαν λευκήν· καὶ ἐτρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνεστήθη, δὲν εἶναι ἐδῶ· Ἰδού, ὁ τόπος ὅπου τὸν ἔβαλον.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπέτε εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἰς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προτήτερά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖ, καθὼς σᾶς εἶπε.

8 Καὶ ἐβγῆκαν ἀμέσως, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὸ μνῆμα· διότι τὰς ἐπίασε τρομάρα καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπαν εἰς κἀνένα τίποτε· διότι ἐφοβοῦντο.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεστήθη τὸ πρωῒ τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνήν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔβγαλεν ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Αὐτὴ ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν (προτήτερα) μαζί του, οἱ ὁποῖοι ἐλυποῦντο καὶ ἔκλαιον·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἤκουσαν ὅτι

ζῇ, καὶ ὅτι τὸν εἶδεν αὐτὴ, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Ἀλλ' ὕστερον ἐφανερώθη εἰς ἄλλο εἶδος εἰς δύο ἀπ' αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον εἰς τὸ χωράφιον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον καὶ τὸ εἶπαν εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὔτε ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὕστερον, ἐν ᾧ ἐκάθοντο οἱ ἕνδεκα εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφανερώθη εἰς αὐτοὺς, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν των· ὅτι δὲν ἐπίστευσαν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶδαν ἀναστημένον.

15 Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

16 Ὅποιος πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· καὶ ὅποιος δὲν πιστεύσῃ, θέλει κατακριθῇ.

17 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσι, τοῦτα τὰ σημεῖα θέλουσι ἀκολουθήσει εἰς αὐτούς· Εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσιν ἐβγάλει δαιμόνια· γλώσσας θέλουσι λαλήσει νέας·

18 Ὀφίδια θέλουσι πιάσει· κἂν φαρμάκι θανάσιμον πίωσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει· ἐπάνω εἰς ἀῤῥώστους θέλουσι βάλει τὰς χεῖρας των, καὶ θέλουσιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε τὰ λόγια τοῦτα, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγαίνοντες ἐκήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιοῦντος τὸν λόγον διὰ μέσου τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα τοὺς ἠκολούθησαν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ἘΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπιχειρίσθησαν νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθημεν,

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαράδωκαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὰ εἶδαν μὲ τὰ ὀμμάτιά των ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔγιναν ὑπηρέται τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη εὔλογον καὶ εἰς ἐμὲ, ὁ ὁποῖος ἠκολούθησα ὅλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μὲ ἀκρίβειαν, ὦ κράτιστε Θεόφιλε, νὰ σὲ τὰ γράψω καθεξῆς·

4 Διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ βέβαιον ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐδιδάχθης.

5 ΕΙΣ τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον κάποιος ἱερεὺς, τὸ ὄνομά του Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιά· καὶ ἡ γυνή του ἦτον ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομά της ἦτον Ἐλισάβετ.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπεριπάτουν εἰς ὅλας τὰς παραγγελίας καὶ δικαιώματα τοῦ Κυρίου ἄπταιστοι.

7 Καὶ δὲν εἶχον παιδίον, διότι ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στεῖρα, καὶ οἱ δύο ἦσαν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρόν των.

8 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας του ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε νὰ θυμιάσῃ, ἐμβαίνων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ
ἦτον ἔξω καὶ ἐπροσεύχετο εἰς τὴν
ὥραν τοῦ θυμιάματος.
11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος
Κυρίου, στεκόμενος ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ζαχαρί-
ας, ἐταράχθη, καὶ φόβος μεγάλος
ἔπεσεν εἰς αὐτόν.
13 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπε· Μὴ
φοβεῖσαι, Ζαχαρία· διότι ἠκούσθη ἡ
δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου ἡ Ἐλι-
σάβετ θέλει σὲ γεννήσει υἱὸν, καὶ
θέλεις καλέσει τὸ ὄνομά του Ἰω-
άννην.
14 Καὶ θέλει σὲ εἶναι χαρὰ καὶ
ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ
εἰς τὴν γέννησίν του.
15 Διότι θέλει εἶναι μέγας ἔμπροσ-
θεν τοῦ Θεοῦ· καὶ κρασίον καὶ σίκε-
ρα νὰ μὴ πίῃ· καὶ θέλει γεμισθῇ ἀπὸ
Πνεῦμα ἅγιον, ἀκόμη ἀπὸ τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρός του.
16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς ἀπὸ
τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύ-
ριον τὸν Θεόν των.
17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ἔμπροσ-
θέν του μὲ πνεῦμα καὶ δύναμιν Ἠλί-
ου, καὶ θέλει γυρίσει τὰς καρδίας
τῶν πατέρων εἰς τὰ παιδία, καὶ τοὺς
ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαί-
ων, νὰ κατασκευάσῃ λαὸν ἕτοιμον
εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν.
18 Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς τὸν
ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ γνωρίσω τοῦτο;
διότι ἐγὼ εἶμαι γέρων, καὶ ἡ γυνή
μου περασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν
της.
19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβρι-
ὴλ, ὁ ὁποῖος παραστέκομαι ἔμπροσ-
θεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάλθην νὰ λα-
λήσω εἰς σὲ, καὶ νὰ σὲ εὐαγγελίσω
τοῦτα.
20 Καὶ ἰδοὺ, θέλεις εἶσθαι βουβὸς,
καὶ δὲν θέλεις ἠμπορέσει νὰ λαλήσῃς,
ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅταν γίνωσι
ταῦτα· διότι δὲν ἐπίστευσες εἰς τὰ
λόγιά μου, τὰ ὁποῖα θέλουσι τελειω-
θῇ εἰς τὸν καιρόν των.
21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἀνέ-
μενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ὅτι ἔμεινε τόσον καιρὸν μέσα εἰς τὸν
ναόν.
22 Καὶ ὅταν ἐβγῆκε δὲν ἐδύνατο
νὰ τοὺς λαλήσῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι
ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν ναόν·
καὶ αὐτὸς τοὺς ἔνευε· καὶ ἀπέμενε
ἄλαλος.
23 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τῆς λειτουργίας του, ὑπῆγεν εἰς
τὸν οἶκον του.
24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκείνας τὰς
ἡμέρας συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ
γυνή του· καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτόν της
πέντε μῆνας, καὶ ἔλεγεν·
25 Ὅτι οὕτω μὲ ἔκαμεν ὁ Κύριος
εἰς τὰς ἡμέρας ὅταν ἐπέβλεψεν εἰς
ἐμὲ, διὰ νὰ ἐβγάλῃ τὸ ὄνειδός μου
ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.
26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπε-
στάλθη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς
ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρὲτ,
27 Εἰς μίαν παρθένον ἀῤῥαβωνι-
ασμένην μὲ ἄνδρα, τὸ ὄνομά του Ἰω-
σὴφ, ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δαβίδ· καὶ
τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.
28 Καὶ ὅταν εἰσῆλθεν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτω-
μένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· σὺ εἶσαι εὐ-
λογημένη ἀνάμεσον εἰς τὰς γυναῖκας.
29 Καὶ ἐκείνη ὅταν τὸν εἶδεν ἐσυγ-
χύσθη εἰς τὰ λόγιά του· καὶ ἐσυλ-
λογίζετο, ὁποῖος εἶναι ὁ χαιρετισμὸς
τοῦτος.
30 Καὶ τὴν λέγει ὁ ἄγγελος· Μὴ
φοβεῖσαι, Μαριάμ· διότι ηὗρες χά-
ριν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
31 Καὶ θέλεις ἐγγαστρωθῇ, καὶ θέ-
λεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις κα-
λέσει τὸ ὄνομά του Ἰησοῦν.
32 Αὐτὸς θέλει εἶναι μέγας, καὶ
θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Ὑψίστου· καὶ ὁ
Κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸν δώσει τὸν
θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρός του.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει εἶναι τοῦτο, ἐπειδὴ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ τὴν εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου θέλει σὲ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ σὲ ἅγιον, θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, συνέλαβε καὶ αὐτὴ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας της· καὶ τοῦτος ὁ μὴν εἶναι ὁ ἕκτος τῆς ἐγγαστρίας αὐτῆς ἡ ὁποία ἦτον στεῖρα.

37 Διότι εἰς τὸν Θεὸν κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε ἡ Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· ἄς μὲ γένῃ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐσηκώθη ἡ Μαριὰμ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ βουνώδῃ μὲ βίαν, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν της· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἐξεφώνησε μὲ φωνὴν μεγάλην, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσαι σὺ ἀνάμεσα εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ ποῦ μὲ εἶναι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου εἰς ἐμέ;

44 Διότι εὐθὺς ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ ὠτία μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν χαράν του μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ μακαρία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐπίστευσεν· διότι θέλουσι τελειωθῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐλαλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριον.

46 Καὶ εἶπε ἡ Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης του· καὶ ἰδού, ἀπὸ τώρα θέλουσι μὲ μακαρίζει ὅλαι αἱ γενεαί.

49 Διότι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμὲ μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶναι ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.

51 Ἔκαμε δύναμιν μὲ τὴν χεῖρά του· διεσκόρπισεν τοὺς ὑπερηφάνους μὲ τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.

52 Ἐκατέβασε δυνάστας ἀπὸ τοὺς θρόνους των, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·

53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασε μὲ ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀπεδίωξεν ὑστερημένους.

54 Ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδίον του, νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἐλεημοσύνην του,

55 (Καθὼς ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα του,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἔμεινε μαζὶ μὲ τὴν Ἐλισάβετ ἕως τρεῖς μῆνας· καὶ ὕστερον ἐγύρισεν εἰς τὸν οἶκον της.

57 Καὶ ἐπληρώθη ὁ καιρὸς τῆς Ἐλισάβετ τοῦ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονές της καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐμεγάλυνε ὁ Κύριος τὸ ἔλεός του δι' αὐτῆν· καὶ τὴν ἐσυγχαίροντο.

59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλθον νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ τὸ ὠνόμαζον, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ του, καὶ εἶπεν· Ὄχι· ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῇ.

61 Καὶ τὴν εἶπον· Ὅτι κἀνεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὁ ὁποῖος καλεῖται μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο.

62 Καὶ ἔνευον εἰς τὸν πατέρα του, τί θέλει νὰ τὸν καλέσωσι.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδιον, καὶ ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του. Καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθη τὸ στόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσα του· καὶ ἐλάλει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἐπίασεν ὅλους ὅσοι ἐκατοίκουν τριγύρω των· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας ἐδιαλαλοῦντο ὅλα τὰ λόγια τοῦτα.

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλον μέσα εἰς τὴν καρδίαν των ὅσοι τὰ ἤκουσαν. καὶ ἔλεγον· Τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μὲ αὐτό.

67 Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον· καὶ ἐπροφήτευσε, λέγων·

68 Ἂς εἶναι εὐλογημένος ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαόν του,

69 Καὶ μᾶς ἀνέστησε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός του,

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων προφητῶν του, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν αἰώνων,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μᾶς μισοῦσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης·

73 Κατὰ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μας, διὰ νὰ τὸν λατρεύωμεν χωρὶς φόβον,

75 Μὲ ἁγιοσύνην καὶ δικαιοσύνην ἔμπροσθέν του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, θέλεις καλεσθῇ προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θέλεις ὑπάγει ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ ἑτοιμάσῃς τὰς ὁδούς του,

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦ μας, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπεσκεψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὑψηλά·

79 Νὰ φέγξῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κάθηνται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου, νὰ ἰσιάσῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον εἰς τὰς ἐρημίας, ἕως τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. Π.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὔγουστον, νὰ ἀπογραφθῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 (Αὐτὴ ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἔγινε αὐθεντεύοντος τοῦ Κυρηνίου τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπήγαινον ὅλοι νὰ ἀπογραφθῶσιν, ὁ καθεὶς εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποία καλεῖται Βηθλεὲμ, (διότι αὐτὸς ἦτον ἀπὸ τὸν οἶκον καὶ ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαβίδ,)

5 Νὰ ἀπογραφθῇ μαζὶ μὲ τὴν Μαριὰμ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀῤῥαβωνιασμένην διὰ γυναῖκα του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγγαστρωμένη.

6 Καὶ ἐν ᾧ ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱόν της τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὴν φάτνην· διότι δὲν εἶχον αὐτοὶ τόπον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

8 Καὶ βοσκοὶ ἦσαν εἰς τὴν χώραν
ἐκείνην, οἱ ὁποῖοι ἔμενον ἔξω εἰς τὰ
χωράφια, καὶ ἐφύλαττον τὴν νύκτα
τὸ ποίμνιόν των.
9 Καὶ παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου
ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξα Κυρίου
ἔλαμψε τριγύρω των· καὶ ἐφοβήθη-
σαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε·
Μὴ φοβεῖσθε· διότι ἰδοὺ, σᾶς εὐαγ-
γελίζω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει
εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν·
11 Διότι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον εἰς
τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, σωτὴρ, ὁ ὁποῖος
εἶναι Χριστὸς Κύριος.
12 Καὶ τοῦτο θέλει σᾶς εἶναι τὸ
σημεῖον· Ὅτι θέλετε εὕρει βρέφος
τυλιγμένον, νὰ κεῖται εἰς τὴν φάτνην.
13 Καὶ παρευθὺς μαζὶ μὲ τὸν ἄγ-
γελον εὑρέθη πλῆθος στρατεύματος
οὐρανίου, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τὸν
Θεὸν, καὶ ἔλεγον·
14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν ἀπ' αὐτοὺς
οἱ ἄγγελοι καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οὐρα-
νὸν, οἱ βοσκοὶ εἶπον ἀνάμεσόν των·
Ἂς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθ-
λεέμ, νὰ ἰδῶμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο
ὁποῦ ἔγινε, τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος ἔκαμε
νὰ γνωρίσωμεν.
16 Καὶ ὑπῆγαν ὀγλίγωρα, καὶ εὗ-
ρῆκαν τὴν Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ,
καὶ τὸ βρέφος κείμενον εἰς τὴν φάτ-
νην.
17 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαν, εὐφήμησαν
τὸν λόγον ὁ ὁποῖος τοὺς ἐλαλήθη διὰ
τὸ παιδίον τοῦτο.
18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἐθαύ-
μασαν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς εἶπαν
οἱ βοσκοί.
19 Καὶ ἡ Μαριὰμ ἐφύλαττε τοῦτα
ὅλα τὰ λόγια, βάλλουσά τα μέσα εἰς
τὴν καρδίαν της.
20 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἐγύρισαν, δοξά-
ζοντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν διὰ
ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς
τοὺς ἐλαλήθη.
21 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν ὀκτὼ ἡμέ-
ραι νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, τὸ
ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὠνόμα-
σεν ὁ ἄγγελος, πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῇ
αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.
22 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν νόμον
τοῦ Μωϋσέως, ἔφερον αὐτὸν εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παραστήσω-
σιν εἰς τὸν Θεὸν,
23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς
τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· Ὅτι καθὲν
ἀρσενικὸν τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν μή-
τραν, θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν
Θεόν·)
24 Καὶ νὰ δώσωσι θυσίαν, καθὼς
λέγεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, Ἓν
ζευγάρι τρυγονίων, ἢ δύο περιστερί-
δια.
25 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν
ἦτον ἄνθρωπός τις εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ τὸ ὄνομά του Συμεών· καὶ ὁ ἄν-
θρωπος τοῦτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλα-
βὴς, καὶ ἐπρόσμενε τὴν παρηγορίαν
τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦτον
εἰς αὐτόν.
26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτὸν προφητευμέ-
νον ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅτι δὲν
ἤθελεν ἰδεῖ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἰδῇ
τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν κινούμε-
νος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα· καὶ ἐν ᾧ ἔμβα-
σαν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ
νὰ κάμωσιν αὐτοὶ κατὰ τὴν συνήθειαν
τοῦ νόμου δι' αὐτὸ,
28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς
τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐχαρίστησε
τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Τώρα ἐλευθερώνεις τὸν δοῦλον
σου, Κύριε, μὲ εἰρήνην, κατὰ τὸν λό-
γον σου·
30 Διότι τὰ ὀμμάτιά μου εἶδον τὸ
σωτήριόν σου,
31 Τὸ ὁποῖον ἑτοίμασες ἐμπρὸς εἰς
τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·
32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ
δόξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραήλ.
33 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ του

ἐθαύμαζον εἰς ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτό.

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα του· 'Ιδού, τοῦτος κεῖται εἰς πέσιμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ 'Ισραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐναντιοῦται·

35 (Καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχήν σοῦ τῆς ἰδίας θέλει περάσει ῥομφαία·) διὰ νὰ ἀποσκεπασθῶσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ ἦτον Ἄννα ἡ προφῆτις, ἡ θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ 'Ασήρ· καὶ αὐτὴ περασμένη πολλῶν χρονῶν, ἡ ὁποία ἔζησεν ἑπτὰ χρόνους μὲ ἄνδρα ἀφ' ὅτου ὑπανδρεύθη·

37 Καὶ αὐτὴ ἦτον χήρα ἕως ὀγδοήκοντα τεσσάρων χρονῶν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, λατρεύουσα τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ νηστείας καὶ μὲ δεήσεις.

38 Καὶ αὐτὴ ἦλθεν ἐκείνην τὴν ὥραν καὶ ἀνταποκρινομένη ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον λύτρωσιν εἰς τὴν 'Ιερουσαλήμ.

39 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν των τὴν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐγέμιζετο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγαινον οἱ γονεῖς του κάθε χρόνον εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἔγινε δώδεκα χρονῶν, ἀνέβησαν εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειῶσαν τὰς ἡμέρας, ἐν ᾧ ἐγύριζον ἐκεῖνοι, ἀπέμεινε τὸ παιδίον ὁ 'Ιησοῦς εἰς τὴν 'Ιερουσαλήμ· καὶ ὁ 'Ιωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ του δὲν τὸ ἤξευραν.

44 Λογιάζοντες δὲ ὅτι εἶναι μὲ τὴν συνοδίαν, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας δρόμον· καὶ τὸν ἀνεζήτουν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὕρῆκαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ, γυρεύοντές τον.

46 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὕρῆκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου ἐκάθετο ἀνάμεσον εἰς τοὺς διδασκάλους, καὶ τοὺς ἤκουε, καὶ τοὺς ἠρώτα.

47 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γνῶσίν του καὶ εἰς τὰς ἀποκρίσεις του.

48 Καὶ καθὼς τὸν εἶδαν, ἐθαύμασαν· καὶ τὸν λέγει ἡ μήτηρ του· Τέκνον μου, διατί μας ἔκαμες οὕτω; ἰδού, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ λυπούμενοι σὲ ἐγυρεύομεν.

49 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί μὲ ἐγυρεύετε; δὲν ἠξεύρετε ὅτι κάμνει χρεία νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρός μου;

50 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐννόησαν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπε.

51 Καὶ κατέβη μαζί τους, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ ὑπετάσσετο εἰς αὐτούς. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια τοῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52 Καὶ ὁ 'Ιησοῦς ἐπροχώρει εἰς σοφίαν καὶ εἰς ἡλικίαν, καὶ εἰς χάριν ἔμπροσ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντείας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν 'Ιουδαίαν, καὶ ὁ 'Ηρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς 'Ιουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ὁ Λυσανίας τετράρχης τῆς 'Αβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν 'Αρχιερέων Ἄννα, καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ

εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, εἰς τὴν ἔρημον.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν·

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος λέγει· Φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἔρημον· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμους του.

5 Κάθε χάσμα θέλει γεμισθῆ, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸν θέλει ταπεινωθῆ· καὶ τὰ στραβὰ θέλουσιν ἰσασθῆ, καὶ οἱ σκληροὶ δρόμοι θέλουσι γένει ὁμαλοί·

6 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους οἱ ὁποῖοι ἔβγαινον νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδία τῶν ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἔδειξε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ἡ ὁποῖα μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσητε νὰ λέγητε εἰς τὸν ἑαυτόν σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τὰς πέτρας τούτας νὰ ἐξαναστήσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ ἰδού, τὸ πελέκυ εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε δένδρον λοιπὸν ὁποῦ δὲν κάμνει καλὸν καρπόν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν λοιπόν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τους· Ὅποιος ἔχει δύο φορέματα, ἂς δώσῃ τὸ ἓν εἰς ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἂς κάμῃ καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθον καὶ οἱ τελῶναι νὰ βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Τίποτε περισσότερον μὴ ζητεῖτε ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.

14 Καὶ τὸν ἠρώτησαν καὶ οἱ στρατιῶται, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν; Καὶ τοὺς εἶπε· Κἀνένα μὴ ἐνοχλήσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ νὰ εἶσθε εὐχαριστημένοι εἰς τοὺς μισθούς σας.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἐπρόσμενεν ὁ λαός, καὶ ἐδιαλογίζοντο ὅλοι μέσα τους διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἤθελεν εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω μὲ νερόν· ὅμως ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πῦρ·

17 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χεῖρα εἶναι τὸ φτυάριον καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἁλώνιόν του· καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριον εἰς τὴν ἀποθήκην του, καὶ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει με φωτίαν ἡ ὁποῖα δὲν σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρακινῶν εὐαγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐπειδὴ ἐλέγχετο ἀπ' αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακά, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακήν.

21 Καὶ ὅτε ἐβαπτίζετο ὅλος ὁ λαός, ἐβαπτίσθη καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί·

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη μὲ σωματικὸν εἶδος, ὡσὰν περιστέρι, ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἡ ὁποία ἔλεγε· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς σὲ ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὡσὰν νὰ ἄρχιζε τριάντα χρόνους, καὶ ἦτον (καθὼς ἐνομίζετο) υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἡλί.

24 Καὶ ὁ Ἡλὶς τοῦ Ματθάτ· καὶ ὁ Ματθὰτ τοῦ Λευΐ· καὶ ὁ Λευῒς τοῦ

Μελχί· καὶ ὁ Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννὰς τοῦ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ματταθίου· καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Ἀμώς· καὶ ὁ Ἀμὼς τοῦ Ναούμ· καὶ ὁ Ναοὺμ τοῦ Ἐσλί· καὶ ὁ Ἐσλὶς τοῦ Ναγγαί.

26 Καὶ ὁ Ναγγαὶ τοῦ Μαάθ· καὶ ὁ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου· καὶ ὁ Ματταθίας τοῦ Σεμεΐ· καὶ ὁ Σεμεΐς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰούδα.

27 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννᾶ· καὶ ὁ Ἰωαννᾶς τοῦ Ῥησά· καὶ ὁ Ῥησᾶς τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ ὁ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ· καὶ ὁ Σαλαθιὴλ τοῦ Νηρί.

28 Καὶ ὁ Νηρὶς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ Μελχὶς τοῦ Ἀδδί· καὶ ὁ Ἀδδὶς τοῦ Κωσάμ· καὶ ὁ Κωσὰμ τοῦ Ἐλμωδάμ· καὶ ὁ Ἐλμωδὰμ τοῦ Ἤρ.

29 Καὶ ὁ Ἦρ τοῦ Ἰωσῆ· καὶ ὁ Ἰωσῆς τοῦ Ἐλιέζερ· καὶ ὁ Ἐλιέζερ τοῦ Ἰωρείμ· καὶ ὁ Ἰωρεὶμ τοῦ Ματθάτ· καὶ ὁ Ματθὰτ τοῦ Λευΐ.

30 Καὶ ὁ Λευῒς τοῦ Συμεών· καὶ ὁ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ τοῦ Ἰωνάν· καὶ ὁ Ἰωνὰν τοῦ Ἐλιακείμ.

31 Καὶ ὁ Ἐλιακεὶμ τοῦ Μελεᾶ· καὶ ὁ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνάν· καὶ ὁ Μαϊνὰν τοῦ Ματταθά· καὶ ὁ Ματταθὰς τοῦ Ναθάν· καὶ ὁ Ναθὰν τοῦ Δαβίδ.

32 Καὶ ὁ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαί· καὶ ὁ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβήδ· καὶ ὁ Ὠβὴδ τοῦ Βοόζ· καὶ ὁ Βοὸζ τοῦ Σαλμών· καὶ ὁ Σαλμὼν τοῦ Ναασσών.

33 Καὶ ὁ Ναασσὼν τοῦ Ἀμιναδάβ· καὶ ὁ Ἀμιναδὰβ τοῦ Ἀράμ· καὶ ὁ Ἀρὰμ τοῦ Ἐσρώμ· καὶ ὁ Ἐσρὼμ τοῦ Φαρές· καὶ ὁ Φαρὲς τοῦ Ἰούδα.

34 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακὼβ τοῦ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἀβραὰμ τοῦ Θάῤῥα· καὶ ὁ Θάῤῥας τοῦ Ναχώρ.

35 Καὶ ὁ Ναχὼρ τοῦ Σαρούχ· καὶ ὁ Σαροὺχ τοῦ Ῥαγαῦ· καὶ ὁ Ῥαγαῦ τοῦ Φαλέκ· καὶ ὁ Φαλὲκ τοῦ Ἔβερ· καὶ ὁ Ἔβερ τοῦ Σαλά.

36 Καὶ ὁ Σαλὰς τοῦ Καϊνάν· καὶ ὁ Καϊνὰν τοῦ Ἀρφαξάδ· καὶ ὁ Ἀρφαξὰδ τοῦ Σήμ· καὶ ὁ Σὴμ τοῦ Νῶε· καὶ ὁ Νῶε τοῦ Λάμεχ.

37 Καὶ ὁ Λάμεχ τοῦ Μαθουσάλα· καὶ ὁ Μαθουσάλας τοῦ Ἐνώχ· καὶ ὁ Ἐνὼχ τοῦ Ἰάρεδ· καὶ ὁ Ἰάρεδ τοῦ Μαλελεήλ· καὶ ὁ Μαλελεὴλ τοῦ Καϊνάν.

38 Καὶ ὁ Καϊνὰν τοῦ Ἐνώς· καὶ ὁ Ἐνὼς τοῦ Σήθ· καὶ ὁ Σὴθ τοῦ Ἀδάμ· καὶ ὁ Ἀδὰμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐφέρετο διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν διάβολον σαράντα ἡμέρας· καὶ τίποτε δὲν ἔφαγεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὗται αἱ ἡμέραι, ὕστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος· Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ εἰς τὴν πέτραν τούτην νὰ γένῃ ψωμίον.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον μὲ ψωμίον θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναβάζων αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ἓν ὑψηλὸν ὄρος, τὸν ἔδειξεν ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου εἰς μίαν στιγμὴν καιροῦ.

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος· Θέλω σὲ δώσει τούτην τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν των· διότι εἰς ἐμὲ ἐπαραδόθη, καὶ εἰς ὅποιον θέλω, τὴν δίδω.

7 Ἐὰν σὺ λοιπὸν προσκυνήσῃς ἔμπροσθέν μου, θέλουσιν εἶναι ὅλα ἐδικά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶπε· Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλεις προσκυνήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

9 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν ἔστησεν ἐπάνω εἰς

τὴν ἄκραν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τὸν εἶπεν· Ἐὰν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψε τὸν ἑαυτόν σου ἀπεδῶ κάτω·

10 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλει προστάξει τοὺς ἀγγέλους του διὰ σὲ, νὰ σὲ διαφυλάξωσι·

11 Καὶ νὰ σὲ φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας των, διὰ νὰ μὴ σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐλαλήθη· Δὲν θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσε κάθε πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμακρύνθη ἀπ' αὐτὸν ἕως καιρόν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐβγῆκεν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰς συναγωγάς των, δοξαζόμενος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀναθρεμμένος· καὶ ἐμβῆκε κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τὸν ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγων τὸ βιβλίον, εὑρῆκε τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς ἐμὲ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰατρεύσω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουσι καρδίαν συντριμμένην, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ ἀνάβλεψιν εἰς τοὺς τυφλοὺς, νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληγωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ σφαλίσας τὸ βιβλίον, καὶ δίδων το εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἐκάθισε· καὶ τὰ ὀμμάτια ὅλων οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀτένιζον εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ὅτι σήμερον ἐτελειώθη ἡ γραφὴ αὐτὴ εἰς τὰ ὠτία σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτύρουν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα τὰ ὁποῖα ἔβγαινον ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι τοῦτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξάπαντος θέλετε μὲ εἰπεῖ τὴν παραβολὴν τούτην: Ἰατρὲ, θεράπευσον τὸν ἑαυτόν σου· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἔγιναν εἰς τὴν Καπερναοὺμ, κάμε τα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κἀνεὶς προφήτης δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, πολλαὶ χῆραι ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἠλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐσφαλίσθη ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἥμισυ χρόνους, εἰς τόσον ὥστε ἔγινε μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν·

26 Καὶ εἰς κἀμμίαν ἀπ' αὐτὰς δὲν ἐστάλθη ὁ Ἠλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραήλ· καὶ κἀνεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγεμίσθησαν ἀπὸ θυμὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀκούοντες τὰ λόγια τοῦτα.

29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ τὸν ἐδίωξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ τὸν ὑπῆγαν ἕως εἰς τὸ ὀφρύδιον τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ πόλις των κτισμένη, διὰ νὰ τὸν κατακρημνίσωσι.

30 Αὐτὸς ὅμως ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην των, καὶ διέβη.

31 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐθαύμαζον εἰς τὴν διδαχήν του· διότι τὰ λόγιά του ἦσαν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον

ἄνθρωπός τις ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε
μὲ μεγάλην φωνήν,
34 Καὶ εἶπεν· Ἄφες, ὦ Ἰησοῦ Να-
ζαρηνὲ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἡμᾶς;
ἦλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἰξεύρω ποῖος
εἶσαι· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτόν.
Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔῤῥιψεν εἰς
τὴν μέσην, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν,
και δὲν τὸν ἔβλαψε τελείως.
36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἐπία-
σεν ὅλους· καὶ συνωμίλουν ἀνάμεσόν
των, καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο τὸ
πρᾶγμα, ὅτι μὲ ἐξουσίαν καὶ δύνα-
μιν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύ-
ματα, καὶ ἐβγαίνουσι;
37 Καὶ ἡ φήμη του ἐβγῆκεν εἰς ὅλον
τὸν τόπον τῆς περιχώρου.
38 Καὶ σηκονόμενος ἀπὸ τὴν συν-
αγωγὴν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος
ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλην θέρμην· καὶ
ἐπαρακάλεσάν τον δι' αὐτήν.
39 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐστάθη ἐπάνω
της, καὶ ἐπρόσταξε τὴν θέρμην, καὶ
τὴν ἀφῆκε· καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη
καὶ τοὺς ὑπηρέτει.
40 Καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος,
ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀσθενημένους ἀπὸ
διαφόρας ἀσθενείας, τοὺς ἔφερον εἰς
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἔβαλε ἐπάνω εἰς
καθένα τὰς χεῖρας του, καὶ τοὺς ἰά-
τρευσε.
41 Καὶ ἔβγαινον καὶ πολλὰ δαιμό-
νια ἀπὸ πολλοὺς, κράζοντα καὶ λέ-
γοντα· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· Καὶ μὲ ὀργὴν τὰ
ἐπρόσταζε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λα-
λῶσιν, ὅτι ἤξευραν πῶς εἶναι αὐτὸς
ὁ Χριστός.
42 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐβγῆκε
καὶ ὑπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ
τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρευε, καὶ ἦλθον
ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμπόδισαν τοῦ νὰ
μὴ πηγαίνῃ ἀπ' αὐτούς.
43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅτι
καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κάμνει
χρεία νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ· διότι διὰ τοῦτο ἐστάλθην.
44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγω-
γὰς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ
ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς
ἐστέκετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννη-
σαρέτ·
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐστέ-
κοντο εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες
ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὰ πλοῖα, ἐξέπλυ-
ναν τὰ δίκτυα.
3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἓν ἀπὸ
τὰ πλοῖα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμω-
νος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ ἀπο-
μακρύνῃ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ
ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους
ἀπὸ τὸ πλοῖον.
4 Καὶ ὅταν ἔπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν
εἰς τὸν Σίμωνα· Πήγαινε εἰς τὰ βα-
θύτερα, καὶ ῥίψατε τὰ δίκτυά σας
νὰ ψαρεύσητε.
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκ-
τα ἐκοπιάσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν
τίποτε· πλὴν τώρα μὲ τὸν λόγον σου
θέλω ῥίψει τὸ δίκτυον.
6 Καὶ ὅταν ἔκαμαν τοῦτο, ἐσφά-
λισαν πολὺ πλῆθος ὀψαρίων· ὥστε
τὸ δίκτυόν των ἐσχίζετο.
7 Καὶ ἔνευσαν εἰς τοὺς συντρόφους
των οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖ-
ον, νὰ ἔλθωσι νὰ τοὺς βοηθήσωσι·
καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο
πλοῖα ὥστε ἐβυθίζοντο.
8 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σίμων
Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ
Ἰησοῦ, λέγων· Κύριε, ἔβγα ἀπ' ἐμὲ,
διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.
9 Ἐπειδὴ τρομάρα ἐπίασε (τὸν Πέ-
τρον,) καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους οἱ ὁποῖ-
οι ἦσαν μαζί του, διὰ τὸ ψάρευμα
τῶν ὀψαρίων τὰ ὁποῖα ἐπίασαν·
10 Ὁμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ
τὸν Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβε-

δαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι μὲ
τὸν Σίμωνα. Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς
εἰς τὸν Σίμωνα· Μὴ φοβεῖσαι· ἀπὸ
τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλεις πιάνει ἀν-
θρώπους ζωντανούς.
11 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβγαλαν τὰ πλοῖα
εἰς τὴν γῆν, ἀφῆκαν ὅλα, καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτόν.
12 Καὶ ἐγένετο ἐν ᾧ ἦτον αὐτὸς εἰς
μίαν πόλιν, ἦλθεν ἄνθρωπός τις γε-
μάτος ἀπὸ λέπραν· καὶ ὅταν εἶδε τὸν
Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ
τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Κύριε, ἐὰν
θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.
13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἅπλωσε τὴν χεῖρα
του, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε· Θέλω,
καθαρίσθητι. Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν
ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.
14 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπαράγγειλε νὰ
μὴν εἰπῇ εἰς κἀνένα τίποτε· ἀλλὰ πη-
γαίνων, δεῖξε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν
ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον σου
διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς
ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν
αὐτῶν.
15 Καὶ ἡ φήμη του διεδίδετο πε-
ρισσότερον· καὶ ἐμαζώνοντο ὄχλοι
πολλοὶ νὰ ἀκούωσι, καὶ νὰ ἰατρεύ-
ωνται ἀπ' αὐτὸν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας
των.
16 Αὐτὸς ὅμως ἐπαραμέριζεν εἰς
ἐρημίας, καὶ ἐπροσεύχετο.
17 Καὶ ἔγινε μία τῶν ἡμερῶν, καὶ
αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἐκάθοντο οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ
ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γα-
λιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσα-
λήμ· καὶ δύναμις τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς
τὸ νὰ ἰατρεύωνται αὐτοί.
18 Καὶ ἰδοὺ, (ἔρχονται) ἄνδρες
φέροντες ἐπάνω εἰς κραββάτιον ἄν-
θρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον παράλυτος·
καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν ἐμβάσωσι μέσα,
καὶ νὰ τὸν βάλωσιν ἔμπροσθέν του.
19 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον ἀπὸ ποῦ
νὰ τὸν ἐμβάσωσι, διὰ τὸν ὄχλον,
ἀνέβηκαν ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ
ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὸν ἐκατέβασαν
μαζὶ μὲ τὸ κραββάτιον εἰς τὴν μέσην,
καὶ ἔβαλάν τον ἔμπροσθεν εἰς τὸν
Ἰησοῦν.
20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὴν
πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παράλυ-
τον· Ἄνθρωπε, σὲ εἶναι συγχωρη-
μέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἄρχισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι νὰ διαλογίζωνται, καὶ
νὰ λέγωσι· Τίς εἶναι τοῦτος ὁ ὁποῖος
βλασφημεῖ; τίς δύναται νὰ συγχω-
ρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνος ὁ Θεός;
22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς
διαλογισμούς των, ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς
εἶπε· Τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς
καρδίας σας;
23 Τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ εἰπῇ
τις· Σὲ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου· ἢ νὰ εἰπῇ· Σήκω ἐπάνω
καὶ περιπάτει;
24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγ-
χωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,
(εἶπε εἰς τὸν παράλυτον·) Σὲ λέγω,
σήκω, καὶ σηκόνων τὸ κραββάτιόν
σου, ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἔμπροσ-
θέν των, καὶ ἐσήκωσεν ἐκεῖνο μέσα
εἰς τὸ ὁποῖον ἔκειτο, καὶ ὑπῆγεν εἰς
τὸν οἶκόν του, εὐχαριστῶν τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι, καὶ ἐδόξα-
σαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγεμίσθησαν ὅλοι
ἀπὸ φόβον, λέγοντες· Ὅτι σήμερον
εἴδομεν παράδοξα.
27 Καὶ ὕστερον ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ
εἶδεν ἕνα τελώνην, τὸ ὄνομά του
Λευΐ, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὸ τελώ-
νιον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολού-
θει με.
28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνων ὅλα, ἐση-
κώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.
29 Καὶ ὁ Λευῒς τὸν ἔκαμε μεγάλην
δεξίωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του· καὶ ἦτον
ὄχλος πολὺς τῶν τελωνῶν, καὶ ἄλλων
οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν
μὲ αὐτούς.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς
των καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθη-

τάς του, καὶ ἔλεγον· Διατί τρώγητε καὶ πίνετε μὲ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλούς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Οἱ ὑγιεῖς δὲν χρειάζονται ἰατρὸν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄῤῥωστοι.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθον νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Διατί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ κάμνουσι δεήσεις, καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως· καὶ οἱ ἰδικοί σου τρώγουσι καὶ πίνουσι;

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Μήπως ἠμπορεῖτε νὰ κάμητε νὰ νηστεύωσι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μὲ αὐτούς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι ὅταν παρθῇ ἀπ' αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θέλουσι νηστεύσει.

36 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολήν· Ὅτι κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν βάλλει ἐπίῤῥαμμα καινούριον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ καινούριον σχίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπίῤῥαμμα τὸ καινούριον.

37 Καὶ μηδὲ κἀνεὶς βάλλει κρασίον νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον θέλει σπάσει τὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασίον θέλει χυθῆ, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασίον κάμνει χρεία νὰ βαλθῇ εἰς καινούρια ἀσκία· διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μηδὲ κἀνεὶς ὁ ὁποῖος πίνει παλαιὸν κρασίον, εὐθὺς θέλει νέον· διότι λέγει· Τὸ παλαιὸν εἶναι καλλίτερον.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σάββατον, ἀπὸ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε νὰ περάσῃ αὐτὸς ἀπομέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταί του ἐμάδουν τὰ στάχυα, καὶ τὰ ἔτριβον μὲ τὰς χεῖρας των, καὶ ἔτρωγον.

2 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τοὺς εἶπαν· Διατί κάμνετε ἐκεῖνο ὁποῦ δὲν πρέπει νὰ γίνηται τὸ σάββατον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἦσαν μαζί του;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους ὁποῦ ἦσαν μαζί του· τὰ ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ φάγωσιν ἄλλοι παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατον ἔτυχε νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, καὶ ἡ χεὶρ του ἡ δεξιὰ ἦτον ξηρά.

7 Καὶ τὸν ἐπαρατήρουν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν τὸν ἰατρεύσῃ τὸ σάββατον· διὰ νὰ εὕρωσι κατηγορίαν ἐναντίον του.

8 Αὐτὸς ὅμως ἤξευρε τοὺς διαλογισμούς των, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα του ξηράν· Σήκω, καὶ στάσου εἰς τὴν μέσην. Καὶ ἐκεῖνος σηκονόμενος ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε· Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕνα λόγον· Εἶναι πρέπον τὰ σάββατα νὰ κάμνῃ κἀνεὶς, καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκόνων τὰ ὀμμάτιά του νὰ ἴδῃ ὅλους τριγύρω, εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον· Ἅπλωσαι τὴν χεῖρα σου. Καὶ ἐκεῖνος ἔκαμεν οὕτως· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ του ὑγιὴς καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ μανίαν· καὶ ἐσυντύχαινον ἀναμεταξύ των, τί ἤθελον κάμνει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐβγῆκεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ· καὶ ἐνυκτέρευσεν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκάλεσεν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς του· καὶ ἐδιάλεξεν ἀπ' αὐτοὺς δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν ὁποῖον ἔκραζον Ζηλωτήν,

16 Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος ἔγινε προδότης·)

17 Καὶ καταβαίνων μὲ αὐτούς, ἐστάθη εἰς μίαν πεδιάδα· καὶ ὄχλος τῶν μαθητῶν του, καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τὸ παραθαλάσσιον τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ τὸν ἀκούσωσι, καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀῤῥωστίας των·

18 Καὶ ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα ἤρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐζήτει νὰ τὸν πιάσῃ· διότι δύναμις ἔβγαινεν ἀπ' αὐτόν, καὶ ἰάτρευεν ὅλους.

20 Καὶ αὐτὸς σηκόνων τὰ ὀμμάτιά του εἰς τοὺς μαθητάς του, ἔλεγε· Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοί· διότι ἰδική σας εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι πεινᾶτε τώρα· διότι θέλετε χορτασθῇ. Μακάριοι εἶσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι κλαίετε τώρα· διότι θέλετε γελάσει.

22 Μακάριοι θέλετε εἶσθαι, ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι, καὶ σᾶς ὀνειδίσωσι, καὶ ἐβγάλωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κακόν, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ πηδᾶτε· διότι ἰδού, ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς εἰς τὸν οὐρανόν· διότι τὰ ὅμοια ἔκαμνον οἱ πατέρες των εἰς τοὺς προφήτας.

24 Ὅμως ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς πλουσίους· διότι ἐπήρατε τὴν παρηγορίαν σας.

25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς χορτασμένους· διότι θέλετε πεινάσει. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι γελᾶτε τώρα· διότι θέλετε λυπηθῇ καὶ θέλετε κλαύσει.

26 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς ὅταν σᾶς καλολογῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διότι τὰ ὅμοια ἔκαμνον εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες των.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι ἀκούετε· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς μισοῦσιν·

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς καταρῶνται· καὶ παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς πειράζουσιν.

29 Ὅποιος σὲ κτυπήσῃ εἰς τὸ ἓν μάγουλον, γύρισέ τον καὶ τὸ ἄλλο· καὶ ὅποιος πάρῃ τὸ φόρεμά σου, ἄφησέ τον καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος σοῦ ζητᾷ δός του· καὶ ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πέρνει τὰ ἰδικά σου, μὴ τὰ ζητῇς ὀπίσω.

31 Καὶ καθὼς θέλετε νὰ σᾶς κάμνωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς εἰς ἐκείνους.

32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀγαπῶσι, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσιν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἂν κάμνητε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς κάμνουσι καλόν, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ κάμνουσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζετε νὰ τὰ λάβητε, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανείζουσι, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ σεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ κάμνετέ τους καλόν,

καὶ δανείζετε μὴν ἐλπίζοντες τίποτε ἀπὸ τοῦτο· καὶ θέλει εἶναι ὁ μισθός σας πολὺς, καὶ θέλετε γένει υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἐχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ Πατήρ σας.

37 Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· μὴ κατακρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ.

38 Δίδετε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ· μέτρον καλὸν, καὶ πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὑπερχυνόμενον θέλουσι σᾶς δώσει εἰς τὸν κόλπον σας· διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ ὁποῖον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῆ καὶ εἰς σᾶς.

39 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολήν· Μήπως ἠμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ ὁδηγῇ τὸν τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρεπάνω ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ὅμως κάθε μαθητὴς τελειωμένος θέλει εἶναι ὡς ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ διατί βλέπεις τὸ ξυλάκι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου δὲν στοχάζεται;

42 Ἢ πῶς ἠμπορεῖς νὰ εἰπῇς εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφὲ, ἄφησε νὰ ἐβγάλω τὸ ξυλάκι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου, καὶ σὺ δὲν βλέπεις τὸ δοκάρι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου; Ὑποκριτὰ, ἔβγαλε πρῶτα τὸ δοκάρι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου· καὶ ὕστερα θέλεις ἰδεῖ νὰ ἐβγάλῃς τὸ ξυλάκι τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διότι δὲν εἶναι κανὲν δένδρον καλὸν, τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν σαπρόν· μηδὲ δένδρον σαπρὸν, τὸ ὁποῖον κάμνει καλὸν καρπόν.

44 Διότι καθὲν δένδρον ἀπὸ τὸν καρπόν του γνωρίζεται· διότι ἀπὸ τὰ ἀγκάθια δὲν μαζόνουσι σῦκα, οὐδὲ ἀπὸ τὰς βάτους τρυγῶσι σταφύλια.

45 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του προφέρει τὸ καλόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του προφέρει τὸ πονηρόν· διότι ἀπὸ τὸ περισσεῦμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί με κράζετε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω δὲν κάμνετε;

47 Καθεὶς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τὰ λόγιά μου, καὶ τὰ κάμνει, θέλω σᾶς δείξει μὲ τίνα ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον ὁποῦ οἰκοδομεῖ οἰκίαν, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλε θεμέλιον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν σαλεύσῃ· διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.

49 Ὅποιος ὅμως ἀκούει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει μὲ ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμέλιον· τὴν ὁποίαν ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς· καὶ παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον τῆς οἰκίας ἐκείνης ἔγινε μεγάλον.

Κεφ. ζ΄. VII.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα του τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

2 Καὶ κάποιου ἑκατοντάρχου δοῦλος ἦτον ἄῤῥωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ αὐθέντης του πολλὰ ἀκριβόν.

3 Καὶ ὅταν ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς Πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσωσι, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δοῦλον του.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρεκάλουν μὲ μεγάλην σπουδὴν, λέγοντες, Ὅτι εἶναι

ἄξιος νὰ τὸν κάμῃς τὴν καλοσύνην
αὐτήν·
5 Διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ
τὴν συναγωγήν μας αὐτὸς τὴν ἔκ-
τισε.
6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαινε μαζὶ μὲ
αὐτούς. Καὶ σχεδὸν δὲν ἦτον μακρὰν
ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἔπεμψεν ἄλλους
φίλους ὁ ἑκατόνταρχος, λέγων εἰς αὐ-
τόν· Κύριε, μὴ πειράζεσαι· διότι δὲν
εἶμαι ἄξιος νὰ ἔλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην
μου·
7 Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸν ἑαυτόν μου
ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω εἰς σέ· ἀλ-
λὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ θέλει ἰα-
τρευθῇ ὁ δοῦλός μου.
8 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος
ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμε-
νος, καὶ ἔχω ὑποκάτω μου στρατιώ-
τας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον· Πήγαινε,
καὶ πηγαίνει· και εἰς ἄλλον· Ἔλα,
καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου·
Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.
9 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς
τοῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καὶ ἐγύρισεν
εἰς τὸ πλῆθος ὁποῦ τὸν ἠκολούθει,
καὶ εἶπε· Λέγω σας, ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ
γένος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὑρῆκα τόσην
μεγάλην πίστιν.
10 Καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ ἀπεσταλ-
μένοι εἰς τὸν οἶκον, καὶ εὑρῆκαν τὸν
ἀσθενημένον δοῦλον ὑγιῆ.
11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπῆγεν
εἰς μίαν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔλεγον
Ναΐν· καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐπήγαινον
καὶ μαθηταί του ἀρκετοί, καὶ ὄχλος
πολύς.
12 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύ-
ραν τῆς πόλεως, ἰδού, ἔφερον ἔξω
ἕνα νεκρόν, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονο-
γενὴς τῆς μητρός του, καὶ ἐκείνη ἦτον
χήρα· καὶ ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως
ἦτον μαζὶ μὲ αὐτήν.
13 Καὶ ὅταν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν
ἐσπλαγχνίσθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν·
Μὴ κλαίῃς.
14 Καὶ ὑπῆγε πλησίον καὶ ἔπιασε
τὸ κρεββάτιον, (καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
τὸ ἐβάσταζαν ἐστάθησαν,) καὶ εἶπε· Ὦ
Νέε, σὲ λέγω, σήκω.
15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκά-
θισε, καὶ ἄρχισε νὰ λαλῇ· καὶ τὸν
ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.
16 Καὶ φόβος μεγάλος τοὺς ἐπίασεν
ὅλους, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέ-
γοντες· Ὅτι μέγας προφήτης ἐση-
κώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς
ἐπεσκέψατο τὸν λαόν του.
17 Καὶ ἡ φήμη αὐτὴ ἐβγῆκεν εἰς
ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ αὐτόν, καὶ
εἰς ὅλα τα περίχωρα.
18 Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ
μαθηταί του διὰ ὅλα τοῦτα.
19 Καὶ ὁ Ἰωάννης προσκαλέσας δύο
ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς
ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τὸν εἴ-
πωσι· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλ-
λει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;
20 Καὶ πηγαίνοντες οἱ ἄνδρες εἰς
αὐτόν, τὸν εἶπαν· Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπ-
τιστὴς μᾶς ἔστειλεν εἰς σέ, καὶ λέγει·
Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ
ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένομεν;
21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε
πολλοὺς ἀπὸ ἀσθενείας καὶ ἀπὸ μάσ-
τιγας καὶ ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα,
καὶ εἰς πολλοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὴν
βλέψιν.
22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
τοὺς εἶπε· Πηγαίνοντες εἰπέτε εἰς
τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνα ὁποῦ εἴδετε, καὶ
ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
και χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ κα-
θαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νε-
κροὶ ἀνασταίνονται, καὶ πτωχοὶ εὐ-
αγγελίζονται.
23 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ
δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.
24 Καὶ ἀφ' οὗ διέβησαν οἱ ἀπε-
σταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἄρχισε νὰ
λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην·
Τί ἐβγήκατε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆ-
τε; καλάμι ὁποῦ κινεῖται ἀπὸ τὸν
ἄνεμον;
25 Ἀλλὰ τί ἐβγήκατε νὰ ἰδῆτε;
ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ

φορέματα; Ἰδού, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
φοροῦσιν εὔμορφα φορέματα καὶ τρυ-
φῶσιν, εἶναι εἰς τοὺς οἴκους τῶν βα-
σιλέων.
26 Ἀλλὰ τί ἐβγήκετε νὰ ἰδῆτε;
προφήτην; Ναί, λέγω σας, καὶ πε-
ρισσότερον ἀπὸ προφήτην.
27 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν
ὁποῖον ἐγράφθη· Ἰδού, ἐγὼ στέλλω
τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσ-
ωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέλει ἑτοιμάσει
τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.
28 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι μεταξὺ ἐκεί-
νων οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυ-
ναῖκας, μεγαλίτερος προφήτης κἀνεὶς
δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπ-
τιστήν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλίτε-
ρος ἀπ' αὐτόν.
29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς καὶ οἱ τελῶ-
ναι, ὅτε τὸν ἤκουσαν, ἐδικαίωσαν τὸν
Θεόν, διότι ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπ-
τισμα τοῦ Ἰωάννου.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ
κατεφρόνησαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν ἑαυτόν των, διότι δὲν ἐβαπ-
τίσθησαν ἀπ' αὐτόν.
31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὲ τί λοι-
πὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς ἀνθρώπους
τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ μὲ τί ὁμοιά-
ζουσιν;
32 Ὁμοιάζουσι μὲ παιδία τὰ ὁποῖα
κάθονται εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ κράζου-
σιν ἓν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ λέγουσι· Σᾶς
ἐπαίξαμεν τὸν αὐλόν, καὶ δὲν ἐχο-
ρεύσατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ
δὲν ἐκλαύσατε.
33 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπ-
τιστής, μηδὲ τρώγων ψωμίον, μηδὲ
πίνων κρασίον· καὶ λέγετε· Δαιμό-
νιον ἔχει.
34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
ὁποῦ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγετε·
Ἰδού, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπό-
της, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα
της τὰ παιδία.
36 Καὶ κἄποιος ἀπὸ τοὺς Φαρι-
σαίους τὸν παρεκάλει νὰ φάγῃ μαζὶ
μὲ αὐτόν· καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθισε.
37 Καὶ ἰδού, μία γυνὴ εἰς τὴν πόλιν
ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλή, ἀφ'
οὗ ἔμαθεν ὅτι ἐκάθητο εἰς τὴν τράπε-
ζαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἔφ-
ερεν μύρον εἰς ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον·
38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ,
καὶ ἔκλαιε, καὶ ἤρχισε νὰ βρέχῃ τὰ
ποδάριά του μὲ τὰ δάκρυά της· καὶ
μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ
ἐσφόγγιζε, καὶ κατεφίλει τὰ ποδά-
ριά του, καὶ τὰ ἤλειφε μὲ τὸ μύρον.
39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ὁποῦ τὸν ἐκά-
λεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅταν εἶδεν,
εἶπε μέσα του, λέγων· Τοῦτος ὁ
ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης, ἤθελε
γνωρίσει ποία καὶ τί λογῆς γυνὴ
εἶναι, ἡ ὁποία τὸν πιάνει· ὅτι εἶναι
ἁμαρτωλή.
40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτόν· Ὦ Σίμων· κἄτι ἔχω νὰ
σὲ εἰπῶ. Λέγει ὁ Σίμων· Διδάσκαλε,
εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεώστουν
εἰς κἄποιον δανειστήν· ὁ ἕνας ἐχρε-
ώστει πεντακόσια δηνάρια, καὶ ὁ ἄλ-
λος πενῆντα.
42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον καὶ οἱ δύο
νὰ τὰ ἀποδώσωσι, τὰ ἐχάρισε καὶ εἰς
τοὺς δύο. Εἰπέ με λοιπόν, Ποῖος
ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο θέλει τὸν ἀγα-
πήσει περισσότερον;
43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε·
Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον
αὐτὸς ἐχάρισε τὸ περισσότερον. Καὶ
ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καλὰ ἔκρινας.
44 Καὶ γυρίζων εἰς τὴν γυναῖκα,
λέγει εἰς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις ταύ-
την τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὴν
οἰκίαν σου, καὶ νερὸν εἰς τὰ ποδάριά
μου δὲν ἔχυσες· καὶ αὐτὴ μὲ τὰ δά-
κρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάριά μου, καὶ
μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ
ἐσφόγγισε.
45 Σὺ δὲν μὲ ἐφίλησες· καὶ αὐτή,

ἀπὸ τὴν ὥραν ὁποῦ ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψε νὰ φιλῇ τὰ ποδάριά μου.

46 Σὺ μὲ λάδι τὴν κεφαλήν μου δὲν ἤλειψες· καὶ αὐτὴ ἤλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάριά μου.

47 Διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν σὲ λέγω, εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι της αἱ πολλαὶ, διότι ἠγάπησε πολύ· εἰς ὅποιον δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ἐκεῖνος ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Συγχωρημέναι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

49 Καὶ ἄρχισαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μαζὶ νὰ λέγωσι μέσα των· Τίς ἄνθρωπος εἶναι τοῦτος, ὁ ὁποῖος καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα εἶπεν· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο περιεπάτει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς χώραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐηγγέλιζε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζί του,

2 Καὶ κάποιαι γυναῖκες, ὁποῦ ἰατρεύθησαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθενείας· ἡ Μαρία ὁποῦ ἐκαλεῖτο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγῆκαν ἑπτὰ δαιμόνια.

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐβοήθουν ἀπὸ τὰ πράγματά των.

4 Καὶ ὅτε ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος, καὶ ἐπήγαινον πρὸς αὐτὸν ἀπὸ κάθε πόλιν, εἶπε μὲ παραβολήν·

5 Ἐβγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν αὐτὸς, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγαν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφύτρωσεν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ὑγρασίαν·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσε μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἐπειδὴ ἐφύτρωσαν μαζὶ τὰ ἀγκάθια τὸ ἔπνιξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα διδάσκων ἐφώναζεν· Ὅποιος ἔχει ὦτια νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

9 Καὶ οἱ μαθηταί του τὸν ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Τί θέλει νὰ εἰπῇ ἡ παραβολὴ αὐτή;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ εἰς τοὺς λοιποὺς λαλῶ μὲ παραβολὰς, διὰ νὰ μὴ βλέπωσι βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴν ἀκούωσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὐτὴ εἶναι (τοιαύτη·) Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι εἰς τὸν δρόμον, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκούουσιν· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκόνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν των, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσι.

13 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· πλὴν τοῦτοι ῥίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὁποῖοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμὸς μακρύνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τὰς φροντίδας τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀπὸ τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρατοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Οὔτε κἀνεὶς ἀνάπτει λύχνον, καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγγεῖον, ἢ τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην,

διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ὅσοι ἐμβαίνουσι.
17 Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν κρυφὸν
τὸ ὁποῖον δὲν θέλει φανερωθῇ· οὐδὲ ἀπόκρυφον τὸ ὁποῖον δὲν θέλει γνωρισθῇ, καὶ ἔβγῃ εἰς τὸ φανερόν.
18 Ἔχετε τὸν νοῦν σας λοιπὸν πῶς
ἀκούετε· διότι ὅποιος ἔχει εἰς αὐτὸν θέλει δοθῇ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φαίνεται νὰ ἔχῃ, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.
19 Ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμπόρουν νὰ τὸν συντύχωσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος.
20 Καὶ κάποιοι εἶπαν εἰς αὐτόν·
Ὅτι ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, καὶ θέλουσι νὰ σὲ ἴδωσι.
21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, τοῦτοι εἶναι οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κάμνουσι.
22 Καὶ μία τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἰσέ-
βη μέσα εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ του μαζί· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἂς περάσωμεν ἀπὸ τὴν λίμνην. Καὶ ἐκίνησαν.
23 Καὶ ἐν ᾧ ἀρμένιζον, ὁ Ἰησοῦς
ἐκοιμήθη· καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ πλοῖον ἐγεμίζετο (ἀπὸ νερά,) καὶ ἐκινδύνευον.
24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ὑπῆγαν πλησίον
καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεθα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ· καὶ ἔπαυσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη.
25 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῦ εἶναι
ἡ πίστις σας; Καὶ φοβούμενοι ἐθαύμασαν, λέγοντες ἀνάμεσόν των· Τίς εἶναι λοιπὸν τοῦτος, ὅτι προστάζει καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερά, καὶ τὸν ὑπακούουσι;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀντικρὺ τῆς Γαλιλαίας.
27 Καὶ καθὼς ἐβγῆκεν εἰς τὴν γῆν,
τὸν ἀπήντησεν ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ φόρεμα δὲν ἐνδύνετο, καὶ εἰς οἰκίαν δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα.
28 Καὶ καθὼς εἶδε τὸν Ἰησοῦν,
ἐφώναξε, καὶ ὑπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἐμέ; παρακαλῶ σε, μή με βασανίσῃς.
29 Διότι ἐπρόσταξεν εἰς τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· διότι πολλοὺς χρόνους τὸν ἐκράτει· καὶ τὸν ἔδενον μὲ ἀλυσίδας, καὶ μὲ ποδόδεσμα τὸν ἐφύλαττον· καὶ ἐκεῖνος ἔκοπτε τὰ δεσίματα, καὶ ἐδιώκετο ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους.
30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἠρώτησε, καὶ
εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Λεγεών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.
31 Καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ τοὺς
προστάξῃ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.
32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη
τῶν χοίρων ἡ ὁποία ἔβοσκε· καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν νὰ ἔμβωσιν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν.
33 Καὶ ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπνίγη.
34 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον οἱ βοσκοὶ τὸ
γενόμενον, ἔφυγον· καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ τὸ εἶπαν.
35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβγῆκαν νὰ
ἴδωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε· καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὑρῆκαν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια, καθήμενον, ἐνδυμένον καὶ σωφρονισμένον, εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον, εἶπαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ὁ δαιμονισμένος ἠλευθερώθη.
37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλεσαν τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτοὺς, διότι τοὺς ἐπίασε μεγάλος φόβος· καὶ αὐτὸς ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.
38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια, παρεκάλει τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἦναι μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τὸν ἀπέλυσε, λέγων·
39 Γύρισε εἰς τὸν οἶκον σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ ὑπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.
40 Καὶ ὅτε ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐδέχθη ὁ ὄχλος· διότι ὅλοι τὸν ἐπρόσμενον.
41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἄνθρωπός τις, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκον του·
42 Διότι εἶχε μίαν θυγατέρα μονογενῆ, ἕως δώδεκα χρονῶν, καὶ ἐκείνη ἀπέθνησκε. Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινεν ὁ Ἰησοῦς, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐστενοχώρει.
43 Καὶ μία γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, καὶ ἐξωδίασεν ὅλον της τὸν βίον εἰς τοὺς ἰατροὺς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ κἀνένα νὰ ἰατρευθῇ·
44 Ἐπλησίασεν ὀπίσω του, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του· καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της.
45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος μὲ ἐπίασε; Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἀρνοῦντο, λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μὲ αὐτόν· Διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουσι καὶ σὲ στενοχωροῦσι, καὶ λέγεις, Ποῖος μὲ ἐπίασε;
46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κἄποιος μὲ ἐπίασε· διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι δύναμις ἐβγῆκεν ἀπὸ ἐμέ.
47 Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρέμουσα, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του καὶ τὸν εἶπεν ἔμπροσθεν εἰς ὅλον τὸν λαὸν, διὰ ποίαν ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευθύς.
48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ὦ θύγατερ, ἔχε θάῤῥος, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς τὸ καλόν.
49 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε τὸν λόγον, ἔρχεταί τις ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ τὸν λέγει· Ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγατήρ σου· μὴ πειράζῃς τὸν διδάσκαλον.
50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Μὴ φοβεῖσαι· μόνον πίστευε, καὶ θέλει γλυτώσει.
51 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκε κἀνένα νὰ ἔμβῃ μέσα, παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα.
52 Καὶ ἔκλαιον ὅλοι καὶ ἐλυποῦντο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.
53 Καὶ τὸν κατεγέλουν, ἰξεύροντες ὅτι ἀπέθανε.
54 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ πιάνων την ἀπὸ τὴν χεῖρα ἐφώναξε, λέγων· Ὦ κοράσιον, σήκω.
55 Καὶ τὸ πνεῦμα της ἐγύρισεν εἰς αὐτὴν, καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη· καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.
56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτρόμαξαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρεύωσιν ἀσθενείας.
2 Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύττωσι

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ βαστάζετε τίποτε εἰς τὸν δρόμον, μηδὲ ῥάβδους, μηδὲ δισάκκιον, μηδὲ ψωμίον, μηδὲ ἀργύριον· μηδὲ νὰ ἔχητε ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὁποίαν οἰκίαν ἐμβῆτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπεκεῖ νὰ ἐβγαίνητε ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ τὸν κονιορτὸν τινάξατε ἀπὸ τὰ ποδάριά σας, νὰ ἦναι διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

6 Καὶ ἀναχωρίσατες ἐπῆρνων ἀπομέσα ἀπὸ τὰ χωρία, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἰατρεύοντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἤκουσεν ὅλα ὅσα ἔγιναν ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀποροῦσε, διότι ἔλεγον κἄποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν·

8 Καὶ κἄποιοι, ὅτι ὁ Ἡλίας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι ἕνας προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ ποῖος εἶναι τοῦτος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀκούω τέτοια; Καὶ ἐζήτει νὰ τὸν ἰδῇ.

10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐδιηγήθησαν ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπῆρε, καὶ ἀνεχώρησε χωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον τῆς πόλεως ὁποῦ ἐκαλεῖτο Βηθσαϊδά.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἀφ' οὗ τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἠκολούθησαν· καὶ τοὺς ἐδέχθη, καὶ τοὺς ἐλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκείνους ὅσοι ἐχρειάζοντο θεραπείας, τοὺς ἰάτρευε.

12 Καὶ ἄρχισε νὰ βραδυάζῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τὸν εἶπαν· Ἀπόλυσε τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσι τριγύρω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, νὰ ῥιχονεύσωσι, καὶ νὰ εὕρωσι καὶ φαγητόν· διότι ἐδῶ εἴμεθα εἰς ἔρημον τόπον.

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Δότε τους σεῖς νὰ φάγωσι. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν περισσότερον ἀπὸ πέντε ψωμία καὶ δύο ὀψάρια, ἔξω ἂν ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαὸν τοῦτον·

14 Διότι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Βάλετέ τους εἰς τάξιν νὰ καθίσωσιν ἀπὸ πενῆντα.

15 Καὶ ἔκαμαν οὕτως, καὶ τοὺς ἐκάθισαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμία καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ εὐλόγησε· καὶ τὰ κατέκοψε, καὶ ἔδιδέ τα εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βάλλωσιν ἐμπρὸς εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν ὅλοι· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ὅταν ἐπροσεύχετο καταμόνας, ἦσαν μαζὶ οἱ μαθηταί του· καὶ τοὺς ἠρώτησε, λέγων· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ ἦμαι;

19 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κἄποιος προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ ποῖον λέγετε νὰ ἦμαι; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· Ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπροσῆρε, καὶ τοὺς παρήγγειλε εἰς κἀνένα νὰ μὴν εἴπωσι τοῦτο·

22 Λέγων· Ὅτι κάμνει χρεία ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἂς ἀρνηθῇ

τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἂς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του καθ' ἡμέραν, καὶ ἂς με ἀκολουθῇ.

24 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωήν του ἐξ αἰτίας μου, τοῦτος θέλει τὴν κερδήσει.

25 Διότι τί ὠφελεῖτε ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὸν ἑαυτόν του χάσῃ, ἢ ζημιωθῇ;

26 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν του, καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ Πατρός του, μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους ὁποῦ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουσιν ἀποθάνει, ἕως ὁποῦ νὰ ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους ἕως ὀκτὼ ἡμέρας, ἐπῆρε τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου του ἔγινεν ἄλλης λογῆς, καὶ τὰ φορέματά του λευκὰ καὶ ἄστραπτον.

30 Καὶ ἰδού, δύο ἄνδρες ἐσυντύχαινον μὲ αὐτόν, οἵτινες ἦταν ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας·

31 Οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν μὲ δόξαν, καὶ ἔλεγον περὶ τοῦ θανάτου του, ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του, ἦσαν βεβαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ἀφ' οὗ ἐξύπνισαν εἶδον τὴν δόξαν του, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο μαζί του.

33 Καὶ ὅτε ἐχωρίζοντο αὐτοὶ ἀπ' αὐτόν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ ἂς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν· μὴ ἰξεύρων τί λέγει.

34 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε τοῦτα τὰ λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἓν σύννεφον, καὶ τοὺς ἐσκέπασε· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφοβήθησαν ὅταν ἐμβῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς τὸ σύννεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπομέσα ἀπὸ τὸ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Τοῦτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος· ἀκούετέ του.

36 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνή, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπον εἰς κἀνένα τίποτε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀπὸ ὅσα εἶδον.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἀφ' οὗ κατέβησαν ἀπὸ τὸ ὄρος, τὸν ἀπήντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ ἰδού, ἄνθρωπός τις ἀπομέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐβόησε, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, παρακαλῶ σε, ἐπίβλεψον εἰς τὸν υἱόν μου, διότι μοῦ εἶναι μονογενής·

39 Ἐπειδὴ δαιμόνιον τὸν πιάνει, καὶ παρευθὺς φωνάζει, καὶ τὸν σπαράσσει, καὶ ἀφρίζει, καὶ μόλις τὸν ἀφίνει, συντρίβον τον.

40 Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ ἐβγάλωσι, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶμαι μὲ σᾶς, ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; Φέρε με ἐδῶ τὸν υἱόν σου.

42 Καὶ ἐν ᾧ ἤρχετο ὁ υἱός του, τὸν ἔπιασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔσχισέ τον καὶ τὸν ἐσπάραξε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τὸν πατέρα του.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐν ᾧ ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

44 Τὰ λόγια τοῦτα βάλετέ τα μέσα

εἰς τὰ ὦτία σας· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἦτον (ὁ λόγος) κεκρυμμένος ἀπ᾽ αὐτούς, διὰ νὰ μὴ τὸν ἐννοήσωσι· καὶ ἐφοβοῦντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

46 Καὶ διελογίζοντο ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, τὸ, τίς νὰ ἦναι μεγαλίτερος ἀπ' αὐτούς.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας των, ἐπίασεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησε πλησίον του·

48 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὅποιος δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε· διότι ὅποιος εἶναι μικρότερος ἀνάμεσόν σας, ἐκεῖνος θέλει εἶναι μεγαλίτερος.

49 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, εἴδομεν κἄποιον ὁ ὁποῖος μὲ τὸ ὄνομά σου ἔβγαλλε τὰ δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν διότι δὲν ἀκολουθεῖ μὲ ἡμᾶς.

50 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ ἡμᾶς.

51 Καὶ ἔγεινε ὅταν ἐπλησίαζον αἱ ἡμέραι τῆς ἀναλήψεώς του, αὐτὸς ἐγύρισε διευθύνων τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἔστειλε προμηνυτὰς ἔμπροσθέν του· καὶ ὑπῆγον καὶ ἐμβῆκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τὸν ἑτοιμάσωσι τόπον.

53 Καὶ (οἱ Σαμαρεῖται) δὲν τὸν ἐδέχθησαν, διότι ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του ἐφαίνετο ὅτι εἶχε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54 Ὁ δὲ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ μαθηταί του, ὅταν εἶδον (αὐτὸ,) εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ εἴπωμεν νὰ καταβῇ φωτία ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἠλίας;

55 Καὶ γυρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὠνείδισε, καὶ εἶπε· Δὲν ἰξεύρετε ὁποίου πνεύματος εἶσθε σεῖς·

56 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπῆγον εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὸν δρόμον, τὸν εἶπε κἄποιος· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

58 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλωποῦδες ἔχουσι φωλεάς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας· ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν του.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· Ἀκολούθει με. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Κύριε, δός με ἄδειαν πρῶτον νὰ ὑπάγω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄφησε τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς νεκρούς των· καὶ σὺ ὕπαγε καὶ κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει· ἀλλὰ πρῶτον δός με ἄδειαν νὰ ὑπάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· κἀνεὶς ὁ ὁποῖος βάλλει τὴν χεῖρα του εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ βλέπει ὀπίσω, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς κατέστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητάς, καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ἔμπροσθέν του, εἰς κάθε πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ἔλθῃ.

2 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὁ θερισμὸς εἶναι πολύς, οἱ δὲ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐβγάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρος του.

3 Ὑπάγετε· ἰδού, σᾶς πέμπω ὡς ἀρνία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴ βαστᾶτε πουγγεῖον, μηδὲ δι-

σάκκιον, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κἀνένα εἰς τὸν δρόμον νὰ μὴ χαιρετήσητε.

5 Καὶ εἰς ὁποίαν οἰκίαν ἐμβῆτε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον.

6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μή, θέλει γυρίσει εἰς σᾶς.

7 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν μένετε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγητά των· διότι ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ του. Μὴ μετατοπίζετε ἀπὸ μίαν οἰκίαν εἰς ἄλλην.

8 Καὶ εἰς ὁποίαν πόλιν ἐμβαίνητε, καὶ σᾶς δέχωνται, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βάλλουσιν ἔμπροσθέν σας, τρώγετε·

9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενημένους των, καὶ λέγετε εἰς αὐτούς· Ἐπλησίασεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὁποίαν πόλιν ἐμβαίνητε, καὶ δὲν σᾶς δέχωνται, ἐβγαίνοντες εἰς τὰς πλατείας της, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τῆς πόλεώς σας ὁ ὁποῖος ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς, σᾶς τὸν τινάζομεν· ὅμως τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Χοραζίν· ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βηθσαϊδά· διότι ἂν τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς σᾶς ἤθελε γένουν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, ἀπὸ πολὺν καιρὸν ἤθελον μετανοήσει καθεζόμεναι εἰς σάκκον καὶ εἰς στάκτην.

14 Ὅμως πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς σᾶς.

15 Καὶ σύ, Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾅδην.

16 Ὅποιος ἀκούει σᾶς, ἐμὲ ἀκούει· καὶ ὅποιος ἀθετεῖ σᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· καὶ ὅποιος ἀθετεῖ ἐμὲ, ἀθετεῖ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἑβδομήντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια μᾶς ὑποτάσσονται διὰ τὸ ὄνομά σου.

18 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἔβλεπον τὸν Σατανᾶν, ὅτε ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡς ἀστραπή.

19 Ἰδοὺ, σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατῆτε ἐπάνω εἰς τὰ ὀφίδια καὶ εἰς τοὺς σκορπίους, καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν θέλει σᾶς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴ χαίρεσθε, ὅτι σᾶς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφθησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας τοῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ γνωστικούς, καὶ τὰ ἐφανέρωσες εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ βέβαια, ὦ Πάτερ, ὅτι οὕτω σὲ ἤρεσε. Καὶ γυρίζων εἰς τοὺς μαθητάς, εἶπεν·

22 Ὅλα μὲ ἐπαρεδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κἀνεὶς δὲν γνωρίζει ποῖος εἶναι ὁ Υἱός, παρὰ ὁ Πατήρ· καὶ ποῖος εἶναι ὁ Πατήρ, παρὰ ὁ Υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.

23 Τότε γυρίζων εἰς τοὺς μαθητάς, χωριστὰ τοὺς εἶπε· Μακάρια εἶναι τὰ ὀμμάτια τὰ ὁποῖα βλέπουσιν ὅσα βλέπετε.

24 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη νομοδιδάσκαλός τις, δοκιμάζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Τί εἶναι γραμμένον εἰς τὸν νόμον; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

28 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμε, καὶ θέλεις ζήσει.

29 Καὶ ἐκεῖνος θέλων νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτόν του, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτων μου.

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱεριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν λῃστῶν· οἱ ὁποῖοι τὸν ἐξεγύμνωσαν καὶ τὸν κατεπλήγωσαν, καὶ τὸν ἀφῆκαν ἡμισαποθαμένον καὶ διέβησαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἱερεύς τις κατέβαινεν εἰς τὸν δρόμον ἐκεῖνον· καὶ βλέπων αὐτὸν, ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λευΐτης, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὑπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

33 Κάποιος Σαμαρείτης ὅμως ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδε, τὸν ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ ὑπῆγεν πλησίον καὶ ἔδεσε τὰς πληγάς του, χύνων ἐπάνω λάδι καὶ κρασίον· καὶ τὸν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸ ζῶον του, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπεμελήθη.

35 Καὶ τὴν αὔριον, ὅταν ἀνεχώρει, ἔβγαλε δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐπιμελήσου τοῦτον τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὅ, τι ἐξοδιάσῃς παρεπάνω, ἐγὼ ὅταν γυρίσω, θέλω σὲ τὸ δώσει.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς σὲ φαίνεται ὅτι ἔγινε γείτων εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν λῃστῶν;

37 Ὁ δὲ νομικὸς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὕπαγε, καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον εἰς τὸν δρόμον, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν χώραν. Καὶ κάποια γυνὴ, τὸ ὄνομά της Μάρθα, τὸν ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκον της.

39 Καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν λεγομένην Μαρίαν, ἡ ὁποία ὑπῆγε καὶ ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὸν λόγον του.

40 Καὶ ἡ Μάρθα ἐνωχλεῖτο ἀπὸ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας· καὶ ὑπῆγε πλησίον του καὶ εἶπε· Κύριε, δὲν σὲ μέλει τίποτε ὅτι μὲ ἀφῆκεν ἡ ἀδελφή μου μοναχὴν νὰ ὑπηρετῶ; εἰπέ την λοιπὸν, νὰ μὲ βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὴν εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, φροντίζεις καὶ συγχύζεσαι διὰ πολλά·

42 Ἀλλὰ ἑνὸς πράγματος εἶναι χρεία. Καὶ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν μερίδιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτήν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ μίαν φορὰν ἐν ᾧ ἦτον εἰς κάποιον τόπον καὶ ἐπροσεύχετο, ὅταν ἔπαυσε, τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· Κύριε, δίδαξέ μας νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητάς του.

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ὁποῖος εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου· ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν.

3 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερινὸν δός μας σήμερον.

4 Καὶ συγχώρησόν μας τὰς ἁμαρτίας μας, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος μᾶς χρεωσ-

τεῖ· καὶ μὴ μᾶς βάλῃς εἰς πειρασ-
μὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσόν μας ἀπὸ τὸν
πονηρόν.
5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖος ἀπὸ
σᾶς ἂν ἤθελεν ἔχῃ φίλον, καὶ ἤθελεν
ὑπάγει εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τοῦ μεσο-
νυκτίου, καὶ τὸν εἰπῇ· Φίλε, δά-
νεισέ με τρία ψωμία·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου τὶς ἦλθεν ἀπὸ
δρόμον εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ δὲν
ἔχω τι νὰ βάλω ἔμπροσθέν του·
7 Καὶ ἂν ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἀπο-
μέσα ἤθελεν εἰπεῖ· Μή με πειράζῃς·
διότι τώρα ἡ θύρα μου ἠσφαλίσθη,
καὶ τὰ παιδία μου κοιμῶνται μαζί
μου· δὲν ἠμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σὲ
δώσω.
8 Λέγω σας, ἂν καὶ δὲν σηκωθῇ
νὰ τὸν δώσῃ διότι εἶναι φίλος του,
ὅμως διὰ τὴν ἀδιεντροπίαν του θέλει
σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ ὅσα χρειάζεται.
9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖτε, καὶ
θέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θέλετε
εὕρει· κτυπᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχ-
θῇ.
10 Διότι ὅποιος ζητεῖ, λαμβάνει·
καὶ ὅποιος γυρεύει, εὑρίσκει· καὶ
ὅποιος κτυπᾷ, εἰς αὐτὸν θέλει ἀνοιχθῇ.
11 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς ἂν εἶναι πα-
τὴρ, καὶ ἂν τὸν ζητήσῃ ὁ υἱός του
ψωμίον, μήπως ἤθελε τὸν δώσει πέ-
τραν; καὶ ἐὰν (ἤθελε τὸν ζητήσει)
ὀψάριον, μήπως ἀντὶ ὀψαρίου ἤθελε
τὸν δώσει ὀφίδιον;
12 Ἢ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσει αὐγὸν,
μήπως ἤθελε τὸν δώσει σκορπίον;
13 Ἂν τὸ λοιπὸν σεῖς οἱ ὁποῖοι
εἴσθε πονηροὶ, ἐξεύρετε νὰ δίδητε
καλὰ δοσίματα εἰς τὰ παιδία σας,
πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος,
θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι τὸν ζητοῦσι.
14 Καὶ τότε εἶχεν ἐβγάλει ἓν δαι-
μόνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἄλαλον· καὶ
ἀφ' οὗ ἐβγῆκε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλη-
σεν ὁ ἄλαλος· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύ-
μασαν.
15 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν·
Μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ τὸν ἄρχοντα τῶν
δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.
16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπείραζον, καὶ
ἐζήτουν ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν
οὐρανόν.
17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων τοὺς δια-
λογισμούς των, τοὺς εἶπε· Κάθε βα-
σιλεία ἂν διαμοιρασθῇ εἰς τὸν ἑαυ-
τόν της ἐρημόνεται, καὶ ὁ οἶκος (ἂν
μοιρασθῇ) εἰς τὸν ἑαυτόν του, πίπτει.
18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διεμοιράσθη
εἰς τὸν ἑαυτόν του, πῶς θέλει σταθῇ
ἡ βασιλεία του; διότι λέγετε, ὅτι μὲ
τὸν Βεελζεβοὺλ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια.
19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμό-
νια μὲ τὸν Βεελζεβοὺλ, οἱ υἱοί σας
μὲ τί τὰ ἐβγάλλουσι; Διὰ τοῦτο αὐ-
τοὶ θέλουσι γένει κριταί σας.
20 Ἂν ὅμως ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμό-
νια μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε
λοιπὸν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἁρματωμένος
φυλάττῃ τὴν αὐλήν του, εἶναι εἰρήνη
εἰς τὰ ὑπάρχοντά του·
22 Ἀλλ' ὁπόταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτε-
ρός του καὶ τὸν νικήσῃ, πέρνει τὴν
ἁρματωσίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλ-
πιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ λαφυρά του.
23 Ὅποιος δὲν εἶναι μὲ ἐμὲ, εἶναι
ἐναντίος μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζόνει
μαζὶ μὲ ἐμὲ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐβγῇ ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, περνᾷ
ἀπομέσα ἀπὸ ἀνύδρους τόπους, καὶ
γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὅταν δὲν εὕ-
ρῃ, λέγει· Ἂς γυρίσω εἰς τὸν οἶκον
μου, ἀπεκεῖ ὅπου ἐβγῆκα.
25 Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὑρίσκει σα-
ρωμένον καὶ στολισμένον.
26 Τότε ὑπάγει καὶ πέρνει μαζί
του ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα
ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἔρχονται
καὶ ἐμβαίνουσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ·
καὶ γίνεται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.
27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα,
μία γυνὴ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐσήκωσε τὴν
φωνήν της, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Μα-

καρία ἡ κοιλία ἡ ὁποία σὲ ἐβάσταξε, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποῖα ἐβύζασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μᾶλλον περισσότερον μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουσι.

29 Καὶ ὅτε συνηθροίζετο τὸ πλῆθος, ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὐτὴ εἶναι πονηρά· καὶ γυρεύει σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τῆς δοθῇ, παρὰ μόνον τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

30 Διότι καθὼς ἔγινεν ὁ Ἰωνᾶς σημεῖον εἰς τοὺς Νινευΐτας, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γενεὰν τούτην.

31 Βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς τούτης, καὶ θέλει τοὺς κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὰς ἄκρας τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδού, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευΐ θέλουσιν ἀναστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μὲ τὴν γενεὰν τούτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδού, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶ.

33 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ τὸν βάλλει εἰς κρυφὸν τόπον, οὐδὲ ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον, ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμβαίνουσι.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ἦναι ὁ ὀφθαλμός σου καθαρός, καὶ ὅλον τὸ σῶμα σου εἶναι φωτεινόν· ὅταν δὲ ἦναι διεφθαρμένος, καὶ τὸ σῶμα σου εἶναι σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπόν, μήπως τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σέ, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ σῶμα ἦναι φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει κἀνὲν μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶναι ὅλον φωτεινόν, καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγῃ μὲ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ καθὼς ἐλάλησε τὸν λόγον, Φαρισαῖός τις τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ νὰ φάγῃ μὲ αὐτόν· καὶ ἐμβῆκε καὶ ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ὅτε τὸν εἶδεν ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ φάγῃ, ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· τὸ δὲ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἁρπαγὴν καὶ πονηρίαν.

40 Ὦ ἀνόητοι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Πλὴν δότε ὅσα ἔχετε εἰς ἐλεημοσύνην· καὶ ὅλα σᾶς θέλουσιν εἶναι καθαρά.

42 Ἀλλὰ ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· τοῦτα ἔπρεπε νὰ κάμνητε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνητε.

43 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰς συναγωγάς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς εἰς τὰς ἀγοράς.

44 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι εἶσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ περιπατοῦν ἐπάνω δὲν τὰ γνωρίζουσιν.

45 Ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς νομικούς, καὶ τὸν λέγει· Διδάσκαλε, λέγων τοῦτα ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀλλοίμονον καὶ εἰς σᾶς τοὺς νομικούς, διότι φορτόνετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσήκωτα, καὶ σεῖς κἂν μηδὲ μὲ ἕνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τὰ ἐγγίσητε.

47 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων

σας· ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ
σεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖα των.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ
εἶπεν· Θέλω στείλει εἰς αὐτοὺς προ-
φήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουσι
σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουσι
διώξει·
50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλων
τῶν προφητῶν, τὸ ὁποῖον ἐχύθη ἀπὸ
τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γε-
νεὰν τούτην,
51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ, ἕως
τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὁ ὁποῖος ἐσκο-
τώθη ἀνάμεσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
τοῦ οἴκου (τοῦ Θεοῦ·) βέβαια σᾶς
λέγω, ἀπὸ τὴν γενεὰν τούτην θέλει
ζητηθῇ.
52 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς νομι-
κοὺς, διότι ἐσηκώσατε τὸ κλειδίον τῆς
γνώσεως· καὶ σεῖς δὲν ἐμβήκετε, καὶ
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμβαινον ἐμποδί-
σατε.
53 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε τοῦτα τὰ λόγια
ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἄρχισαν οἱ
Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τὸν
ἐχθρεύωνται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν ἐρω-
τῶσι διὰ πολλά·
54 Θέλοντες νὰ τὸν παγιδεύσωσι,
καὶ γυρεύοντες νὰ πάρωσιν ἀπὸ τὸ
στόμα του λόγον, διὰ νὰ τὸν κατηγο-
ρήσωσι.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν συνήχθησαν
μυριάδες τοῦ ὄχλου, εἰς τόσον, ὥστε
κατεπάτουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ
ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάς του·
Πρῶτον φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ζύμην
τῶν Φαρισαίων, ἡ ὁποία εἶναι ὑπό-
κρισις.
2 Καὶ δὲν εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα σκε-
πασμένον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει ἀπο-
σκεπασθῇ· καὶ κρυφὸν, τὸ ὁποῖον
δὲν θέλει γνωρισθῇ.
3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπατε εἰς τὸ σκό-
τος, θέλουσιν ἀκουσθῇ εἰς τὸ φῶς·
καὶ ὅ, τι ἐλαλήσατε κρυφὰ εἰς τὸ
ὠτίον εἰς τὰ ταμεῖα, θέλει κηρυχθῇ
εἰς τὰ δώματα.
4 Καὶ λέγω εἰς σᾶς τοὺς φίλους μου·
Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
σκοτόνουσι τὸ σῶμα, καὶ ὕστερον δὲν
ἠμποροῦσι νὰ κάμωσι τίποτε περισ-
σότερον.
5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω σᾶς δείξει ποῖον
νὰ φοβηθῆτε· φοβήθητε ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος ἀφ' οὗ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν
νὰ βάλῃ εἰς τὴν γέενναν· καὶ βέβαια
σᾶς λέγω, τοῦτον φοβήθητε.
6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία
διὰ δύο λεπτὰ, καὶ τὸ ἓν ἀπ' αὐτὰ
δὲν εἶναι λησμονημένον ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
σας ὅλαι εἶναι μετρημέναι. Μὴ φο-
βεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία
διαφέρετε.
8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος μὲ
ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει
τὸν ὁμολογήσει ἔμπροσθεν εἰς τοὺς
ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.
9 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν
εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνον θέλει ἀρ-
νηθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔμ-
προσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος θέλει εἰπεῖ
λόγον ἐναντίον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ·
ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος βλασφημήσῃ εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν θέλει συγ-
χωρηθῇ.
11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρωσιν ἔμπροσθεν
εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς
καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, μὴν ἔχετε ἔν-
νοιαν πῶς, ἢ τί νὰ ἀποκριθῆτε, ἢ τί
θέλετε εἰπεῖ·
12 Διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει
σᾶς διδάξει εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν
ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κάμνει χρεία νὰ
εἰπῆτε.
13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τὸν ὄχλον τὸν
εἶπε· Διδάσκαλε, εἰπὲ εἰς τὸν ἀδελ-
φόν μου νὰ μοιράσῃ μαζί μου τὴν
κληρονομίαν.
14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄν-

θρωπε, ποῖος με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς σᾶς;

15 Καὶ λέγει τους· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διότι ἂν καὶ περισσεύωσιν εἴς τινὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἡ ζωή του δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς μίαν παραβολήν, λέγων· Ἑνὸς ἀνθρώπου πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφια.

17 Καὶ διελογίζετο μέσα του, καὶ ἔλεγε· Τί θέλω κάμει; ἐπειδὴ δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου, καὶ θέλω τὰς κάμει μεγαλητέρας· καὶ θέλω μαζώξει ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου·

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχήν μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἡτοιμασμένα διὰ πολλοὺς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν· Ἀνόητε ἄνθρωπε, τούτην τὴν νύκτα ζητοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σέ· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα ἡτοίμασες, τίνος θέλουσιν εἶναι;

21 Οὕτω γίνεται εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος θησαυρίζει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, μὴν ἐννοιάζεσθε διὰ τὴν ζωήν σας, τί νὰ φάγητε· μηδὲ διὰ τὸ σῶμα σας, τί νὰ ἐνδυθῆτε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσοτέρη ἀπὸ τὸ φαγητόν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ φόρεμα.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐδὲ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ταμεῖα ἔχουσιν οὐδὲ σιτοφυλάκια, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσῳ μᾶλλον διαφέρετε σεῖς ἀπὸ τὰ πετεινά;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζων ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν του μίαν πῆχην;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε διὰ τὸ πολλὰ μικρόν, τί ἐννοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ γνέθουσι· καὶ λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡς ἓν ἀπὸ τοῦτα.

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάριον τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφιον, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὴν κάμινον, ὁ Θεὸς οὕτω τὸ ἐνδύνει, πόσῳ μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ σεῖς μὴ γυρεύετε τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίητε· καὶ μὴν ὑψηλοφρονεῖτε.

30 Διότι τοῦτα ὅλα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ζητοῦσιν· ὁ δὲ Πατήρ σας ἰξεύρει ὅτι χρειάζεσθε τοῦτα.

31 Ζητεῖτε δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦτα ὅλα θέλουσι σᾶς προστεθῇ.

32 Μὴ φοβεῖσαι, ὦ μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατήρ σας ἠθέλησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας πουγγία τὰ ὁποῖα δὲν παλαιόνουσι, καὶ θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκλείπει ποτέ· ἐκεῖ ὁποῦ οὐδὲ κλέπτης φθάνει, οὐδὲ σκώληξ διαφθείρει.

34 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ἂς ἦναι αἱ μέσαι σας ἐζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι σας ἀναμμένοι·

36 Κάμετε καὶ σεῖς ὅμοια μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναμένουσι τὸν αὐθέντην των, πότε νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· καὶ ὁπόταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ, νὰ ἀνοίξωσιν εἰς αὐτὸν παρευθύς.

37 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι, τοὺς ὁποίους, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης των, θέλει εὕρει ἐξύπνους· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τοὺς καθίσει, καὶ θέλει παρασταθῇ νὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν φυλακήν, καὶ εἰς τὴν τρίτην φυλακήν,

καὶ τοὺς εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τοῦτο ἠξεύρετε, ὅτι ἂν ἤξευρεν ὁ αὐθέντης τοῦ οἴκου, ποίαν ὥραν ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ τρυπήσωσι τὸν οἶκόν του.

40 Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἕτοιμοι· διότι τὴν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν θαῤῥεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Κύριε, εἰς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν τούτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος εἰς τοὺς ὑπηρέτας του, νὰ δίδῃ εἰς τὸν καθένα εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερίδιον τῆς τροφῆς του;

43 Μακάριος εἶναι ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει εὕρει νὰ κάμνῃ οὕτως.

44 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει οἰκονόμον εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἂν εἰπῇ ὅμως ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸν λογισμόν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρνῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καί, νὰ μεθύῃ·

46 Θέλει ἔλθει ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς ἡμέραν τὴν ὁποίαν δὲν ἀπεκδέχεται, καὶ εἰς ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει βάλει μὲ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁ ὁποῖος γνωρίζων τὸ θέλημα τοῦ αὐθέντου του, καὶ δὲν ἡτοίμασε οὔτε ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημά του, θέλει δαρθῆ πολύ.

48 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμνει πράγματα ἄξια δαρμοῦ, θέλει δαρθῆ ὀλίγον. Καὶ ἀπὸ καθένα εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολύ, θέλει ζητηθῆ καὶ πολὺ ἀπὸ αὐτόν· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν πολύ, ἀπ' αὐτὸν θέλουσι ζητήσει περισσότερον.

49 Φωτίαν ἦλθα νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἄναψε;

50 Καὶ ἔχω βάπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἦλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὄχι, σᾶς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμόν·

52 Διότι ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλουσιν εἶναι πέντε εἰς ἕνα οἶκον διαχωρισμένοι, οἱ τρεῖς ἐναντίον τῶν δύο, καὶ οἱ δύο ἐναντίον τῶν τριῶν.

53 Ὁ πατὴρ θέλει διαμερισθῆ ἐναντίον τοῦ υἱοῦ, καὶ ὁ υἱὸς ἐναντίον τοῦ πατρός· ἡ μήτηρ ἐναντίον τῆς θυγατρός, καὶ ἡ θυγάτηρ ἐναντίον τῆς μητρός· ἡ πενθερὰ ἐναντίον τῆς νύμφης, καὶ ἡ νύμφη ἐναντίον τῆς πενθερᾶς της.

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἰδῆτε τὸ σύννεφον ὅτι ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δύσιν, παρευθὺς λέγετε· Ὅτι ἔρχεται βροχή· καὶ οὕτω γίνεται.

55 Καὶ ὅταν ἰδῆτε ὅτι φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· Ὅτι καῦμα θέλει γένει· καὶ οὕτω γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἠξεύρετε νὰ διακρίνητε· καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον πῶς δὲν διακρίνετε;

57 Καὶ διὰ τί ἀπὸ ἑαυτόν σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὅταν πηγαίνῃς μὲ τὸν ἀντίδικόν σου εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς τὸν δρόμον κάμε κάθε τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὰ δικαιώματα, καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακήν.

59 Σὲ λέγω, ὅτι δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπεκεῖ, ἕως ὁποῦ νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως εἰς τὸ ἔσχατον λεπτόν.

Κεφ. ιγ΄. XIII.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν παρόντες καὶ κἄποιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἀνακάτωσε μὲ τὰς θυσίας των.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Λογιάζετε ὅτι τοῦτοι οἱ Γαλιλαῖοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα;

3 Ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ καὶ σεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλετε χαθῆ.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωάμ, καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5 Ὄχι, σᾶς λέγω· ἀλλὰ ἐὰν δὲν μετανοήσητε, ὅλοι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλετε χαθῆ.

6 Καὶ ἔλεγε ταύτην τὴν παραβολήν· Κἄποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκέαν εἰς τὸ ἀμπέλιόν του φυτευμένην· καὶ ὑπῆγε γυρεύων καρπὸν εἰς αὐτὴν καὶ δὲν εὑρῆκε.

7 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀμπελοεργόν· Ἰδοὺ, τρεῖς χρόνους τώρα ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκέαν τούτην, καὶ δὲν εὑρίσκω· κόψε την· διατί νὰ κάμνῃ ἄκαρπον καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει· Αὐθέντη, ἄφησέ την ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἕως ὁποῦ νὰ σκάψω τριγύρω, καὶ νὰ βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν καμῇ καρπὸν, καλά· εἰ δὲ μὴ, τὸν ἐρχόμενον χρόνον θέλεις τὴν κόψει.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς μίαν συναγωγὴν τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον μία γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἦτον καμπύλης, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ συκωθῇ ὀρθή.

12 Καὶ ἀφ᾽ οὗ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐφώνησε πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν εἶπεν· Ὦ γύναι, ἐλευθερώθητι ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου.

13 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω της· καὶ παρευθὺς ἰσάσθη, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος, θυμωμένος, διότι τὸ σάββατον ἰάτρευσεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· Ἓξ ἡμέραι εἶναι εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δουλεύωσιν οἱ ἄνθρωποι· εἰς τούτας λοιπὸν τὰς ἡμέρας ἔρχεσθε νὰ ἰατρεύησθε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπεν· Ὑποκριτὰ, καθεὶς ἀπὸ σᾶς τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βόδιόν του ἢ τὸν γάδαρόν του ἀπὸ τὴν φάτνην, καὶ ὑπάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ αὐτὴ, ὁποῦ εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τὸ δέσιμον τοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ὅτε ἔλεγεν αὐτὸς τοῦτα τὰ λόγια, ἐντροπιάζοντο ὅλοι ὅσοι τὸν ἠναντιοῦντο· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἔνδοξα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο ἀπ᾽ αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιάσω;

19 Ὁμοιάζει μὲ τὸν κόκκον τοῦ συναπίου, τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἔσπειρεν εἰς τὸν κῆπον του· καὶ ηὔξησε, καὶ ἔγινεν ὡσὰν δένδρον μεγάλον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευσαν εἰς τὰ κλαδία του.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὁμοιάζει μὲ προζύμι, τὸ ὁποῖον ἔλαβε μία γυνὴ, καὶ τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἕως ὁποῦ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέρνα ἀπομέσα ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία διδάσκων, καὶ πηγαίνων εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κἄποιος τὸν λέγει· Κύριε,
εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σώζον-
ται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·
24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῆτε ἀπὸ τὴν
στενὴν τὴν πύλην· διότι πολλοὶ, σᾶς
λέγω, θέλουσι ζητήσει νὰ ἔμβωσι,
καὶ δὲν θέλουσιν ἠμπορέσει.
25 Ἀφ' οὗ σηκωθῇ ὁ οἰκοκύρης, καὶ
σφαλίσῃ τὴν θύραν, καὶ σεῖς στε-
κόμενοι ἔξω ἀρχίσητε, νὰ κτυπῆτε
τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε,
ἄνοιξέ μας· Καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀπο-
κριθῇ νὰ σᾶς εἰπῇ· Δὲν σας γνωρί-
ζω ἀποποῦ εἶσθε·
26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε·
Ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν ἔμπροσθέν
σου, καὶ εἰς τὰς πλατείας μας ἐδίδα-
ξας.
27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· Λέγω
σας, δὲν σᾶς γνωρίζω ἀποποῦ εἶσθε·
πηγαίνετε ἀπ' ἐμὲ ὅλοι οἱ ἐργάται
τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ
τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων, ὅταν ἰδῆτε
τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν
Ἰακὼβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας,
μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ σᾶς βγαλμένους ἔξω.
29 Καὶ θέλουσιν ἔλθει ἀπὸ τὴν
ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ
τὸν βοῤῥᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ
θέλουσι καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἶναι ὑστερινοὶ ἐκεῖ-
νοι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι γένει πρῶτοι,
καὶ πρῶτοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι
γένει ὑστερινοί.
31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς
τὸν Ἰησοῦν κἄποιοι Φαρισαῖοι, καὶ
τὸν ἔλεγον· Ἔβγα, καὶ πήγαινε ἀπε-
δῶ· διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ
φονεύσῃ.
32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε
καὶ εἰπέτε εἰς τὴν ἀλωποῦ τούτην·
Ἰδοὺ, ἐβγάλλω δαιμόνια, καὶ ἰατρεύω
σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην
ἡμέραν τελειώνομαι.
33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔ-
ριον καὶ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἡμέραν
νὰ πηγαίνω· διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ
χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ
ὁποία σκοτόνεις τοὺς προφήτας, καὶ
πετροβολεῖς τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς
σὲ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ μαζώ-
ξω τὰ παιδία σου, καθὼς ἡ ὄρνις μα-
ζόνει τὰ ὀρνίθιά της ὑποκάτω εἰς τὰς
πτέρυγάς της, καὶ δὲν ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, τώρα σᾶς ἀφίνεται ὁ
οἶκος σας ἔρημος· καὶ λέγω σας, ὅτι
δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ πλέον ἕως ὁποῦ νὰ
ἔλθῃ καιρὸς ὅταν εἰπῆτε· Εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὅταν ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον κἄ-
ποιου ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρι-
σαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμίον,
αὐτοὶ τὸν παρετήρουν.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις ὑδρω-
πικὸς ἔμπροσθέν του.
3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν
εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς Φαρι-
σαίους, λέγων· Ἂν πρέπῃ τὸ σάβ-
βατον νὰ θεραπεύῃ τις;
4 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν. Καὶ ὁ
Ἰησοῦς πιάνων αὐτὸν τὸν ἰάτρευσε,
καὶ τὸν ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐ-
τούς· Ἂν ἤθελε πέσῃ τινὸς γάδαρος
ἢ βόδιον εἰς πηγάδιον, δὲν ἤθελε
παρευθὺς τὸ ἐβγάλει τὸ σάββατον;
6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἀπο-
κριθῶσιν εἰς τοῦτα.
7 Καὶ εἶπε καὶ μίαν παραβολὴν εἰς
τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἔβλεπε
πῶς ἐδιάλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας,
λέγων εἰς αὐτούς·
8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κἀνένα εἰς
γάμον, μὴν ὑπάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς
τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶ-
ναι ἄλλος καλεσμένος τιμιώτερός
σου·
9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάλε-

σε καὶ σὲ καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει σὲ εἰπεῖ· Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε θέλεις ἀρχίσει μὲ ἐντροπὴν νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἀλλ' ὅταν καλεσθῇς, ὕπαγε κάθισε εἰς τὸν κατώτερον τόπον· ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἐκάλεσε, νὰ σὲ εἰπῇ· Φίλε, ἀνάιβα παρεπάνω. Τότε θέλει σὲ εἶναι τιμὴ ἔμπροσθεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάθονται μαζί σου.

11 Διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψόνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὅποιος ταπεινόνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμνῃς γεῦμα ἢ δεῖπνον, μὴ καλῇς τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ τοὺς γείτονάς σου τοὺς πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ σὲ τὸ ἀνταποδώσωσιν.

13 Ἀλλ' ὅταν κάμνῃς κάλεσμα, κάλεσε τοὺς πτωχούς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς χωλούς, τοὺς τυφλούς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι μακάριος· διότι δὲν ἔχουσι νὰ σὲ τὸ ἀνταποδώσωσι· καὶ θέλει σὲ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ καθὼς ἤκουσεν ἕνας ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο μαζὶ ταῦτα τὰ λόγια, τὸν εἶπε· Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φάγῃ ψωμίον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄνθρωπός τις ἔκαμε δεῖπνον μεγάλον, καὶ ἐκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δοῦλόν του νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἐλᾶτε, διότι τώρα εἶναι ὅλα ἕτοιμα.

18 Καὶ ἄρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος τὸν εἶπε· Χωράφιον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπάγω νὰ τὸ ἰδῶ· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγάρια βόδια ἠγόρασα, καὶ ὑπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἐγὼ ὑπανδρεύθην, καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ὑπῆγεν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν αὐθέντην του. Τότε ἐθύμωσε ὁ οἰκοκύρης ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν δοῦλόν του· Ἔβγα ὀγλίγωρα εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τοὺς στενοὺς δρόμους τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς φέρε ἐδῶ.

22 Καὶ (μετ' ὀλίγον) εἶπεν ὁ δοῦλος· Αὐθέντη, ἔγινε καθὼς ὥρισας, καὶ ἀκόμη εἶναι τόπος ἄδειος.

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δοῦλόν του· Ἔβγα ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασε νὰ ἔλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Διότι λέγω σας, ὅτι κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τοὺς καλεσμένους δὲν θέλει γευθῇ ἀπὸ τὸ δεῖπνόν μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπήγαινον μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν· καὶ ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν·

26 Ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ τὰ παιδία του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν ζωήν του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητής μου.

27 Καὶ ὅποιος δὲν βαστᾷ τὸν σταυρόν του, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι μαθητής μου.

28 Διότι ποῖος ἀπὸ σᾶς, θέλων νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὸ ἔξοδον, ἂν ἔχῃ διὰ νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μήπως καὶ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν ἠμπορέσῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσωσιν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουσι νὰ τὸν περιπαίζωσι, λέγοντες·

30 Ὅτι τοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ κτίζῃ, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τελειώσῃ.

31 Ἢ τίς βασιλεύς, ὁ ὁποῖος ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μὲ ἄλλον βασιλέα, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλεύεται, ἂν ἠμπορῇ μὲ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐπάνω του μὲ εἴκοσι χιλιάδας;

32 Καὶ ἂν ἰδῇ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ, ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος εἶναι μακράν, στέλλει πρέσβεις, καὶ ζητᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτω λοιπὸν καὶ καθεὶς ἀπὸ σᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν παραιτεῖται ἀπὸ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ἦναι μαθητής μου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν ὅμως τὸ ἅλας γένῃ ἀνάλατον, μὲ τί νὰ ἁλατισθῇ;

35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, οὐδὲ διὰ τὴν κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίπτουσιν ἔξω. Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἂς ἀκούῃ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐπήγαινον πλησίον εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ τὸν ἀκούωσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι τοῦτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχεται, καὶ τρώγει μαζί τους.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν τούτην, λέγων·

4 Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἂν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἤθελε χάσει ἓν ἀπ' αὐτά, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ὑπάγει ὀπίσω τοῦ χαμένου, ἕως νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὕρῃ, τὸ βάλλει ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ χαίρεται·

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκον του, κράζει τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Συγχάρητέ με, ὅτι εὕρηκα τὸ χαμένον μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τέτοια χαρὰ θέλει εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ, παρὰ διὰ τοὺς ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.

8 Ἢ κάμμία γυνή, ἡ ὁποία ἔχει δέκα δραχμάς, ἂν ἤθελε χάσῃ μίαν δραχμήν, δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν, καὶ γυρεύει ἐπιμελῶς, ἕως ὅπου νὰ τὴν εὕρῃ;

9 Καὶ ὅταν τὴν εὕρῃ, κράζει τὰς φίλας καὶ τὰς γειτόνισσάς της, καὶ λέγει· Συγχάρητέ με, ὅτι εὕρηκα τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα.

10 Τέτοια χαρά, σᾶς λέγω, γίνεται ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ.

11 Καὶ εἶπε· Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα του· Πάτερ, δός με τὸ μέρος τῆς οὐσίας σου, τὸ ἀνῆκον εἰς ἐμέ. Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτοὺς τὸν βίον του.

13 Καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐμάζωξεν ὅλα ὁ νεώτερος υἱός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν του, ζῶν ἀσώτως.

14 Καὶ ἀφ' οὗ τὰ ἐξωδίασεν αὐτὸς ὅλα, ἔγινε πεῖνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ ὑστερῆται.

15 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἑνώθη μὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψέ τον εἰς τὰ χωράφιά του, νὰ βόσκῃ τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα τὰ ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ κανεὶς δὲν ἔδιδεν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε· Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουσι ψωμίου, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πεῖναν;

18 Ἂς σηκωθῶ καὶ ἂς ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω τὸν εἰπεῖ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐμπροσθέν σου·

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου· κάμε με ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς μισθωτούς σου.

20 Καὶ σηκωνόμενος ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του. Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του, καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν κατεφίλησε.

21 Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔμπροσθέν σου, καὶ πλέον δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν πρὸς τοὺς δούλους του· Ἐβγάλετε τὴν φορεσίαν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατέ τον, καὶ δότε εἰς τὴν χεῖρα του δακτυλίδιον, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ ποδάρια του.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μοσχάριον τὸ θρεπτὸν καὶ σφάξατέ το· νὰ φάγωμεν, καὶ νὰ χαρῶμεν·

24 Διότι τοῦτος ὁ υἱός μου ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἄρχισαν νὰ εὐφραίνωνται.

25 Καὶ ὁ μεγαλίτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφιον· καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορούς.

26 Καὶ κράξας ἕνα ἀπὸ τοὺς δούλους, ἠρώτησε τί τάχα σημαίνουσιν αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνός τὸν εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ θρεπτὸν, διότι τὸν ἀπέλαβεν ὑγιῆ.

28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμβη μέσα. Ὁ πατήρ του λοιπὸν ἐβγαίνων ἔξω τὸν παρεκάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του· Ἰδοὺ, τόσους χρόνους σὲ δουλεύω, καὶ οὐδέποτε δὲν παρήκουσα τὴν ἐντολήν σου, καὶ ποτὲ δὲν μὲ ἔδωκες ἐρίφιον, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου·

30 Καὶ τώρα διότι ἦλθεν ὁ υἱός σου τοῦτος, ὁ ὁποῖος κατέφαγε τὸν βίον σου μὲ τὰς πόρνας, ἔσφαξας τὸ μοσχάριον τὸ θρεπτὸν διὰ τὴν ἀγάπην του.

31 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Τέκνον μου, σὺ πάντοτε μὲ ἐμὲ εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου ἰδικά σου εἶναι.

32 Ἔπρεπεν ὅμως νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, διότι ὁ ἀδελφός σου τοῦτος ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιϛ'. XVI.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἦτον ἄνθρωπός τις πλούσιος ὁ ὁποῖος εἶχεν οἰκονόμον· καὶ τοῦτος διεβάλθη εἰς αὐτὸν, ὅτι σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά του.

2 Καὶ ἐφώναξεν αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπε· Τί εἶναι τοῦτα τὰ ὁποῖα ἀκούω διὰ σέ; δός με λογαριασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν σου· διότι δὲν θέλεις ἠμπορέσει πλέον νὰ οἰκονομῇς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέσα του· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμέ; νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἠξεύρω τί θέλω κάμει, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσι τινὲς εἰς τοὺς οἴκους των, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ ἐπροσκάλεσε καθένα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθέντου του, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· Πόσα χρεωστεῖς εἰς τὸν αὐθέντην μου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἑκατὸν μέτρα λαδίου. Καὶ τὸν λέγει· Ἔπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ κάθισε ὀγλίγωρα καὶ γράψε πενῆντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπε· Καὶ σὺ πόσα χρεωστεῖς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἑκατὸν κοιλὰ σιταρίου· Καὶ τὸν λέγει· Ἔπαρε τὴν ἀπόδειξίν σου, καὶ γράψε ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπαίνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνιμα ἐπορεύθη· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεάν των.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε φίλους εἰς τὸν ἑαυτόν σας ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας· καὶ ὁπόταν

ἀποθάνητε, θέλουσι σᾶς δεχθῇ εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὅποιος εἶναι πιστὸς εἰς τὸ ὀλί-
γον, καὶ εἰς τὸ πολὺ πιστὸς εἶναι·
καὶ ὅποιος εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλίγον,
καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.
11 Ἂν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλοῦ-
τον δὲν ἐγίνετε πιστοί, ποῖος θέλει
σᾶς ἐμπιστευθῇ τὸν ἀληθινόν;
12 Καὶ ἐὰν εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγίνετε
πιστοὶ, τὸν ἐδικόν σας πλοῦτον τίς
θέλει σᾶς δώσει;
13 Κἀνεὶς δοῦλος δὲν δύναται νὰ
δουλεύῃ δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν
ἕνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον
θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἕνα θέλει
διαλέξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει κατα-
φρονήσει· δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε
Θεὸν καὶ πλοῦτον.
14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουσαν τοῦτα
ὅλα, καὶ τὸν ἐγέλων· διότι ἦσαν φιλ-
άργυροι.
15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς εἶσ-
θε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δικαιόνετε τὸν
ἑαυτόν σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-
πων· ἀλλὰ ὁ Θεὸς γνωρίζει τὰς καρ-
δίας σας· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι ὑψηλὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ-
πων, εἶναι σιχχασία ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως
τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦσαν· ἀπὸ
τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελί-
ζεται, καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν
βιάζεται.
17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ
ἀπὸ τὸν νόμον μία στιγμή.
18 Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀφήσῃ τὴν γυ-
ναῖκα του, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην,
εἶναι μοιχός· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος
ὑπανδρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην
ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.
19 Ἦτον δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος,
καὶ ἐνδύνετο κόκκινα καὶ βύσσινα
φορέματα, καὶ εὐφραίνετο καθ' ἡμέ-
ραν λαμπρῶς.
20 Καὶ ἦτον καὶ πτωχός τις τὸ
ὄνομά του Λάζαρος, ὁ ὁποῖος ἦτον
ἐῤῥιμμένος ἐμπρὸς εἰς τὴν πύλην του
πληγωμένος·
21 Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ
τὰς ψίχας αἱ ὁποῖαι ἔπιπτον ἀπὸ τὴν
τράπεζαν τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ
οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ ἔγλυφον τὰς
πληγάς του.
22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ
πτωχὸς, καὶ τὸν ἐπῆραν οἱ ἄγγελοι,
καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν κόλπον τοῦ
Ἀβραάμ. Καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλού-
σιος, καὶ ἐτάφη.
23 Καὶ εἰς τὸν ᾅδην, εὑρισκόμενος
εἰς τὰ βάσανα, ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά
του, καὶ εἶδε τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μα-
κρὰν, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλ-
πους του.
24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε, καὶ εἶπεν·
Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ
πέμψε τὸν Λάζαρον, νὰ βάψῃ τὴν
ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ νερὸν,
καὶ νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσαν μου·
διότι βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν
φλόγα τούτην.
25 Καὶ ὁ Ἀβραὰμ τὸν εἶπεν· Τέκ-
νον, ἐνθυμήσου, ὅτι σὺ ἀπήλαυσες
τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ
ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· καὶ
τώρα τοῦτος παρακαλεῖται, καὶ σὺ
λυπεῖσαι.
26 Καὶ τέλος πάντων, ἀνάμεσον
εἰς σᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μεγάλον
χάσμα, διὰ νὰ μὴ δύνωνται ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περάσωσιν ἀπε-
δῶ εἰς σᾶς, μηδὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
εἶναι ἀπεκεῖ, νὰ περάσωσιν εἰς ἡμᾶς.
27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Παρακαλῶ σε
λοιπὸν, Πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·
28 Διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ
νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ τοῦτα, διὰ νὰ
μὴν ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασάνου.
29 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ·
Ἔχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προ-
φήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς.
30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὄχι, πάτερ

'Αβραάμ· ἀλλ' ἂν ὑπάγῃ κἄνεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς ἐκείνους, θέλουσι μετανοήσει.

31 Καὶ ὁ 'Αβραὰμ τὸν εἶπεν· "Αν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἂν ἀναστηθῇ κἄνεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, θέλουσι τὸν πιστεύσει.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· 'Αδύνατον εἶναι νὰ μὴν ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχονται.

2 Καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτὸν, νὰ κρεμασθῇ μυλόπετρα τριγύρω εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

3 Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας. Καὶ ἐὰν σφάλῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησέ τον· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρησέ τον.

4 Καὶ ἂν σφάλῃ εἰς σὲ ἑπτὰ φοραῖς τὴν ἡμέραν, καὶ ἑπτὰ φοραῖς τὴν ἡμέραν γυρίσῃ εἰς σὲ, λέγων· Μετανοῶ· θέλεις τὸν συγχωρήσει.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον εἰς τὸν Κύριον· Αὔξησε μας τὴν πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· 'Εὰν εἴχετε πίστιν ὡς τὸν κόκκον τοῦ σιναπίου, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς ταύτην τὴν συκάμινον· 'Εκριζώσου, καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσει.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς ἔχων δοῦλον κάμνοντα τὸ ἄροτρον, ἢ βόσκοντα τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ τὸ χωράφιον, τὸν λέγει παρευθύς· Πέρασε ἀναπαύσου;

8 Καὶ δὲν θέλει τὸν εἰπεῖ· 'Ετοίμασε τίποτε νὰ δειπνήσω, καὶ περιζώσου καὶ ὑπηρέτει με, ἕως ὁποῦ νὰ φάγω καὶ νὰ πίω· καὶ ὕστερον θέλεις φάγει καὶ θέλεις πιεῖ καὶ σύ;

9 Τάχα εὐχαριστεῖ τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμεν ὅσα τὸν διέταξε; Δὲν τὸ στοχάζομαι.

10 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν κάμητε ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς διετάχθησαν, λέγετε· "Οτι ἄχρηστοι δοῦλοι εἴμεθα· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπήγαινεν εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ, ἐπέρασα διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαίνων εἰς κἄποιαν χώραν, τὸν ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπὸ μακράν·

13 Καὶ ἔβγαλαν φωνὴν, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε 'Ιησοῦ, ἐλέησόν μας.

14 Καὶ ὁ 'Ιησοῦς ἀφ' οὗ τοὺς εἶδεν, εἶπεν· 'Υπάγετε, δείξατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ αὐτοὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι ἰατρεύθη, ἐγύρισε, μὲ μεγάλην φωνὴν δοξάζων τὸν Θεόν·

16 Καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὰ ποδάριά του, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρείτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ 'Ιησοῦς, καὶ εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι;

18 Δὲν εὑρέθησαν νὰ γυρίσωσι νὰ δώσωσι δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μόνον τοῦτος ὁ ἀλλογενής;

19 Καὶ τὸν λέγει· Σήκω, πήγαινε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

20 Καὶ ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μὲ παρατήρησιν.

21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· 'Ιδοὺ ἐδῶ, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· διότι ἰδοὺ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς εἶπε· Θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει μίαν ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῆτε· καὶ δὲν θέλετε τὴν ἰδεῖ.

23 Καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ· 'Ιδοὺ ἐδῶ εἶναι· ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ εἶναι· καὶ

σεῖς μὴν ὑπάγητε, μηδὲ τοὺς ἀκολουθήσητε.

24 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἡ ὁποία ἀστράπτει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ὑποκάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ λάμπει ἕως τὸ ἄλλο μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν του.

25 Καὶ πρῶτον κάμνει χρεία νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τὴν γενεὰν τούτην.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπάνδρευον καὶ ὑπανδρεύοντο, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

28 Ὁμοίως ἀκόμη καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λώτ· ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ἠγόραζον, καὶ ἐπώλουν, ἐφύτευον, καὶ ἔκτιζον οἰκίας·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐβγῆκεν ὁ Λὼτ ἀπὸ τὰ Σόδομα, ἔβρεξε φωτίαν καὶ θειάφιον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους·

30 Τὰ ὅμοια θέλουσιν εἶναι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ.

31 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅποιος θέλει εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ ἀγγεῖα του μέσα εἰς τὸν οἶκον του, ἂς μὴ καταβῇ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ὁμοίως ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ, θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουσιν εἶναι δύο εἰς ἓν κραββάτιον· ὁ ἕνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλέθει εἰς τὸ αὐτὸ μέρος· ἡ μία θέλει παρθῇ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῇ.

36 Δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ ἕνας θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν λέγουσι· Ποῦ, Κύριε; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτῶμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη΄. XVIII.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς καὶ παραβολὴν, πῶς πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴν ὀκνῶσι·

2 Λέγων· Ἦτον κριτής τις εἰς μίαν πόλιν, καὶ μηδὲ τὸν Θεὸν ἐφοβεῖτο, μηδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπετο.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγεν· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.

4 Καὶ δὲν ἠθέλησεν διὰ πολὺν καιρόν. Ὕστερα εἶπε μέσα του· Ἂν καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διότι μὲ πειράζει ἡ χήρα τούτη, ἂς τὴν ἐκδικήσω· διὰ νὰ μὴν ἔρχηται εἰς τὸ ἑξῆς καὶ μὲ ἐνοχλεῖ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεὸς, πῶς νὰ μὴ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων του, οἱ ὁποῖοι βοῶσιν εἰς αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμεῖ δι' αὐτούς;

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ὀγλίγωρα. Ὅμως ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ, τάχα θέλει εὕρει τὴν πίστιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

9 Καὶ εἶπε καὶ εἰς κάποιους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὸν ἑαυτόν των ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ κατεφρόνουν τοὺς ἄλλους, τούτην τὴν παραβολήν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ ἕνας ἦτον Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθη, καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἐπροσεύχετο οὕτως·

Ὦ Θεέ, εὐχαριστῶ σε, διότι δὲν
εἶμαι ἐγὼ καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι,
ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς
τοῦτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδο-
μάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν
ἔχω.
13 Καὶ ὁ τελώνης ἐστέκετο ἀπὸ
μακράν, καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ τὰ ὀμ-
μάτιά του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρα-
νόν· ἀλλὰ ἐκτύπα τὸ στῆθος του,
καὶ ἔλεγεν· Ὦ Θεέ, ἐλέησόν με τὸν
ἁμαρτωλόν.
14 Λέγω σας· τοῦτος κατέβη δεδι-
καιωμένος εἰς τὸν οἶκον του, παρὰ
ἐκεῖνος· διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψόνει
τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ·
καὶ ὅποιος ταπεινόνει τὸν ἑαυτόν
του, θέλει ὑψωθῇ.
15 Καὶ τὸν ἔφερον καὶ τὰ μικρὰ
παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μα-
θηταί του βλέποντές τα ὠνείδισαν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὰ προσεκάλεσε,
καὶ εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ
ἔρχωνται εἰς ἐμέ, καὶ μὴ τὰ ἐμπο-
δίζετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν
δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν
παιδίον, δὲν θέλει ἔμβη εἰς αὐτήν.
18 Καὶ ἄρχων τις τὸν ἠρώτησε,
καὶ εἶπε· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί πρέ-
πει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον;
19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς δὲν εἶναι ἀγα-
θός, παρὰ ἕνας, ὁ Θεός.
20 Τὰς παραγγελίας ἠξεύρεις· Μὴ
μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέ-
ψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.
21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Τοῦτα ὅλα
ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.
22 Καὶ ἀκούων τοῦτα ὁ Ἰησοῦς,
τὸν εἶπεν· Ἀκόμη ἓν σὲ λείπει· ὅλα
ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς πώλησέ τα, καὶ
μοίρασέ τα εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ θέ-
λεις ἀποκτήσει θησαυρὸν εἰς τὸν οὐ-
ρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολούθει μου.
23 Καὶ ἐκεῖνος, καθὼς τὸ ἤκουσεν,
ἐλυπήθη πολλά· διότι ἦτον πολλὰ
πλούσιος.
24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδε ὅτι
ἐλυπήθη πολλά, εἶπε· Πόσον δύσκο-
λα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ χρή-
ματα, θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ
κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελό-
νης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
26 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ ἤκου-
σαν, εἶπον· Καὶ τίς δύναται νὰ
σωθῇ;
27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδού, ἡμεῖς
ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσα-
μεν.
29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέ-
βαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κἀνεὶς
ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ
ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
30 Ὅστις δὲν θέλει τὰ ἀπολαύσει
πολλαπλάσια εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον,
καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα ζωὴν
αἰώνιον.
31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνων τοὺς δώ-
δεκα μαθητάς, τοὺς εἶπε· Ἰδού, ἀνα-
βαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέ-
λουσι τελειωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γραμ-
μένα ἀπὸ τοὺς προφήτας, διὰ τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.
32 Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ
ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχθῇ, καὶ θέλει
ὑβρισθῇ, καὶ θέλει πτυσθῇ·
33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν δείρωσι, θέλου-
σι τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέ-
ραν θέλει ἀναστηθῇ.
34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τίποτε
ἀπὸ τοῦτα· καὶ τοῦτος ὁ λόγος ἦτον
κρυμμένος ἀπ' αὐτούς, καὶ δὲν ἐγνώ-
ριζον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο.

35 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱεριχὼ, ἐκάθητο τυφλός τις εἰς τὸν δρόμον καὶ ἐζήτει·

36 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐπέρασα τὸ πλῆθος, ἠρώτησε τί εἶναι τοῦτο;

37 Καὶ εἶπον εἰς αὐτὸν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐπέρασα.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ ὅσοι ἐπήγαινον ἔμπροσθεν τὸν ἐπέπληττον, διὰ νὰ σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολλὰ περισσότερον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς αὐτόν· καὶ ὅταν ἐπλησίασεν αὐτὸς, τὸν ἠρώτησε,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νὰ σὲ κάμω; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Κύριε, νὰ ἰδῶ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰδὲ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ τὸν ἠκολούθησε δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφ' οὗ τὸ εἶδον, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐμβῆκε καὶ ἐπέρασα ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Ἱεριχώ.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦτον πρῶτος τελώνης, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει νὰ ἰδῇ τὸν Ἰησοῦν ποῖος εἶναι· καὶ δὲν ἐδύνατο ἀπὸ τὸ πλῆθος, διότι ἦτον μικρὸς εἰς τὸ σῶμα.

4 Καὶ ἔτρεξεν ἐμπρὸς, καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ νὰ τὸν ἰδῇ· διότι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον ἔμελλε νὰ περάσῃ.

5 Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἠτένισε καὶ εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε· Ζακχαῖε, κατάβα ὀγλίγωρα· διότι σήμερον κάμνει χρεία νὰ μείνω εἰς τὸν οἶκόν σου.

6 Καὶ ἐσπούδασε καὶ κατέβη, καὶ τὸν ἐδέχθη χαρούμενος.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδον ὅλοι ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἰς ἄνθρωπον ἁμαρτωλὸν ὑπῆγε νὰ οἰκονεύσῃ.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, Κύριε, τὰ ἥμισῃ τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τοὺς πτωχούς· καὶ ἂν ἐπῆρα τινὸς τίποτε μὲ συκοφαντίαν τὸ δίδω ὀπίσω τετραπλάσιον.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὅτι σήμερον ἔγινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καθότι καὶ τοῦτος εἶναι υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ·

10 Ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ καθὼς ἤκουον ἐκεῖνοι ταῦτα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παραβολὴν, διότι ἦτον πλησίον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐλογίαζον, ὅτι παρευθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ φανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν, νὰ πάρῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἔκραξε δέκα δούλους του, καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· Πραγματεύεσθε ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ συμπολῖται του τὸν ἐμίσουν, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ἀποπίσω του, καὶ ἔλεγον· Δὲν τὸν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, καὶ ἐγύρισεν, εἶπε νὰ τὸν φωνάξωσι τοὺς δούλους ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριόν του· διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησε καθεὶς εἰς τὴν πραγματείαν του.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἔκαμε παρεπάνω δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθέ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἔγινες πιστὸς, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, καὶ εἶπεν·

Αὐθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμεν ἄλλας πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπε καὶ εἰς τοῦτον· Καὶ σὺ γίνου ἐξουσιαστὴς ἐπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· Αὐθέντη, ἰδού, ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν εἶχον βαλμένην εἰς πανίον·

21 Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρός· σηκόνεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔβαλες, καὶ θερίζεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔσπειρες.

22 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης του· Ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δοῦλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, σηκόνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔβαλα, καὶ θερίζω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκες τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ὅταν ἠρχόμην ἤθελον τὸ πάρει μὲ τὸ διάφορον;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρεστέκοντο ἐκεῖ, εἶπε· Πάρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότε την εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ τον εἶπον· Αὐθέντη, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς καθένα ὁ ὁποῖος ἔχει, θέλει δοθῇ· καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει, καὶ ὅ,τι ἔχει, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω εἰς αὐτούς, φέρετέ μου τοὺς ἐδῶ, καὶ κατασφάξατέ τους ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ ὁποῖον κράζεται Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

30 Καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὸ ἀντικρυνὸν χωρίον· καὶ ὅτε ἐμβαίνετε εἰς αὐτὸ θέλετε εὕρει ἓν πωλάριον δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κἀνεὶς ἄνθρωπος ἀκόμη δὲν ἐκάθισε· λύσατε καὶ φέρετέ με το.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ τις· Διατί τὸ λύετε; Νὰ τὸν εἰπῆτε οὕτως· Ὅτι ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὑπῆγον οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ εὕρηκαν καθὼς τοὺς εἶπε.

33 Καὶ ἐν ᾧ ἔλυον τὸ πωλάριον, τοὺς εἶπον οἱ αὐθένται του· Διατί λύετε τὸ πωλάριον;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὁ Κύριος το χρειάζεται.

35 Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέματά των, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐν ᾧ ἐπέρνα, ἔστρωνον τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον.

37 Καὶ ὅτε ἤδη ἐπλησίαζεν εἰς τὸν κατήφορον τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἄρχισαν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νὰ ὑμνῶσι τὸν Θεὸν μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλας τὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας εἶδον,

38 Καὶ ἔλεγον· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· εἰρήνη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δόξα εἰς τὰ ὑψηλά.

39 Καὶ κἄποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ἀπομέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τὸν εἶπον· Διδάσκαλε, πρόπαρε τοὺς μαθητάς σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ σιωπήσωσιν, αἱ πέτραι θέλουσι λαλήσει.

41 Καὶ ὡς ἐπλησίασεν, καὶ εἶδε τὴν πόλιν, ἔκλαυσε δι' αὐτὴν,

42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώριζες καὶ σὺ, κἂν εἰς τὴν ἡμέραν σου ταύτην, τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι διὰ τὴν εἰρήνην σου· πλὴν τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά σου·

43 Διότι θέλουσιν ἔλθει εἰς σὲ ἡμέραι, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέλουσι βάλλει τριγύρω σου χαράκωμα, καὶ θέλουσι σὲ τριγυρίσει, καὶ θέλουσι σὲ στενοχωρήσει ἀπὸ κάθε μέρος·

44 Καὶ θέλουσι σὲ ἀποπατώσει ἕως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παιδία σου θέ-

λουσι χαλάσει μέσα εἰς σέ· καὶ δὲν θέλουσι σὲ ἀφήσει πέτραν ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου.

45 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἄρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἔξω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἠγόραζον,

46 Λέγων εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· καὶ σεῖς τὸν ἐκάμετε σπήλαιον τῶν λῃστῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, ἐγύρευον νὰ τὸν χαλάσωσι·

48 Καὶ δὲν εὕρισκον τὸ τί νὰ τὸν κάμωσι· διότι ὅλος ὁ λαὸς ἐκρέματο ἀπ' αὐτὸν νὰ τὸν ἀκούῃ.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ μία τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐν ᾧ ἐδίδασκε τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ εὐηγγέλιζεν, ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς μαζὶ μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους,

2 Καὶ εἶπον· Εἰπέ μας, μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις ταῦτα; ἢ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἰπέτε με·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντο μέσα των, καὶ ἔλεγον. Ὅτι ἂν εἴπωμεν· Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει εἰπεῖ· Διατί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

6 Ἂν δὲ εἴπωμεν· Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ὅλος ὁ λαὸς θέλει μᾶς πετροβολήσει· διότι εἶναι καταπεισμένος, ὅτι Ἰωάννης εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἠξεύρουσιν ἀποποῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

9 Καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν ταύτην τὴν παραβολήν· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρισεν καὶ ἔλειψε χρόνους μερικούς·

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δοῦλον εἰς τους γεωργούς, νὰ τὸν δώσωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδειον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν καὶ ἐκεῖνον καὶ τὸν ἀτίμασαν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄδειον.

12 Καὶ πάλιν ἔπεμψεν ἀκόμη καὶ τρίτον· καὶ ἐκεῖνον καὶ τοῦτον ἐπληγωσαν καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἶπε· Τί νὰ κάμω; ἂς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἠγαπημένον· ἴσως ὅταν τὸν ἰδῶσι θέλουσι τὸν ἐντραπῇ.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδον, ἐσυλλογίζοντο μέσα των, καὶ ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλᾶτε, καὶ ἂς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ νὰ γένῃ ἡ κληρονομία του ἐδική μας.

15 Καὶ ἔβγαλον αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;

16 Θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τους γεωργοὺς τούτους, καὶ τὸ ἀμπέλιον θέλει δώσει εἰς ἄλλους. Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν τοῦτο τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τὴν ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται, ἐκείνη ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὅποιος πέσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς ὅποιον πέσῃ, θέλει τὸν τρίψει εἰς σκόνιν.

19 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ὥραν νὰ ἁπλώσωσι τὰς χεῖρας των ἐπάνω του· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι

ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς εἶπε τὴν
παραβολήν.
20 Καὶ παραφυλάττοντές τον ἔστει-
λαν ἀνθρώπους ἐπιβούλους, οἱ ὁποῖοι
ὑποκρίνοντο ὅτι ἦναι δίκαιοι· διὰ
νὰ πάρωσιν ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν
παραδώσωσιν εἰς τὴν αὐθεντίαν, καὶ
εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.
21 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπον·
Διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι καλὰ λέ-
γεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέ-
πεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας
τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·
22 Εἶναι πρέπον νὰ δίδωμεν φόρον
εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;
23 Καὶ γνωρίζων τὴν πανουργίαν
των, τοὺς λέγει· Τί με πειράζετε;
24 Δείξατέ με ἓν δηνάριον· τίνος
εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφήν; Ἀπε-
κρίθησαν καὶ εἶπον· Τοῦ Καίσαρος.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δότε
λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος
εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ πράγματα
τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.
26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιά-
σωσιν εἰς λόγον ἔμπροσθεν εἰς τὸν
λαόν· καὶ ἐθαύμασαν εἰς τὴν ἀπό-
κρισίν του, καὶ ἐσιώπησαν.
27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Σαδδου-
καίους, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὸ ὅτι
εἶναι ἀνάστασις, ἦλθον πλησίον του,
καὶ τὸν ἠρώτησαν,
28 Καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋ-
σῆς ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς· Ἐὰν ἀποθάνῃ
κἀνενὸς ἀδελφὸς, ὃς τις ἔχει γυ-
ναῖκα, καὶ τοῦτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος,
νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα
του, καὶ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν
ἀδελφόν του.
29 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀπέθα-
νεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυ-
ναῖκα, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐκεῖνος ἄτεκ-
νος.
31 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ τρίτος·
ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν
παιδία, καὶ ἀπέθανον.
32 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή.
33 Τίνος λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ὅλους
εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶναι ἡ γυ-
νή; διότι τὴν εἶχον καὶ οἱ ἑπτὰ γυ-
ναῖκα.
34 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς
εἶπε· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ὑπ-
ανδρεύουσι καὶ ὑπανδρεύονται·
35 Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι καταξιω-
θῶσι νὰ τύχωσι τοῦ αἰῶνος ἐκείνου,
καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὔτε
ὑπανδρεύουσιν, οὔτε ὑπανδρεύονται·
36 Οὔτε ἠμποροῦσι πλέον νὰ ἀπο-
θάνωσι· διότι εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς ἀγ-
γέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ,
ἐπειδὴ εἶναι υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.
37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθαμένοι σηκόνον-
ται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐφανέρωσεν εἰς
τὴν βάτον, ἐκεῖ ὅπου λέγει Κύριον,
τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν
τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰα-
κώβ.
38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς
νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· διότι ὅλοι εἰς
αὐτὸν ζῶσι.
39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ
τοὺς Γραμματεῖς καὶ εἶπον· Διδάσ-
καλε, καλῶς εἶπας.
40 Καὶ πλέον δὲν ἀπεκότουν νὰ
τὸν ἐρωτήσωσι τίποτε.
41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· Πῶς
λέγουσι τὸν Χριστὸν νὰ ἦναι υἱὸς
τοῦ Δαβίδ;
42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβ-
λίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ
Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου
ἀπὸ τὰ δεξιά μου,
43 Ἕως ὁποῦ νὰ βάλω τοὺς ἐχ-
θρούς σου ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά
σου.
44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει
Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱός του;
45 Καὶ εἰς τὴν ἀκοὴν ὅλου τοῦ λαοῦ,
εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·
46 Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμμα-
τεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περιπα-
τῶσι μὲ στολὰς, καὶ ἀγαπῶσι τοὺς

χαιρετισμοὺς εἰς τὰς ἀγορὰς, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὁποῖοι κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ κάμνουσιν ἀφορμὴν ὅτι προσεύχονται μεγάλας προσευχάς· τοῦτοι θέλουσι πάρει περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἠτένισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδε πλουσίους οἱ ὁποῖοι ἔβαλλον τὰ δῶρα των εἰς τὸ τῆς ἐλεημοσύνης κουτί.

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χήραν πτωχὴν, ἡ ὁποία ἔβαλλε δύο λεπτά·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὐτὴ ἔβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους·

4 Διότι ὅλοι τοῦτοι ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπερίσσευεν· ἀλλ' αὐτὴ ἀπὸ τὸ πτωχικόν της ὅλον της τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχε τὸν ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους οἱ ὁποῖοι ἔλεγον διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἶναι στολισμένον μὲ πέτρας εὔμορφας καὶ μὲ ἀφιερώματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ τὰ ὁποῖα βλέπετε, θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει χαλασθῆ.

7 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γένει τοῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλωσι νὰ γίνωσι τοῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπετε νὰ μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἐπλησίασεν· μὴν ὑπάγετε λοιπὸν ὀπίσω των.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι κάμνει χρεία νὰ γίνωσι τοῦτα πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοὺς ἔλεγε· Θέλει σηκωθῆ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θέλουσι γένει σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πεῖναι, καὶ πανώλαι, καὶ πράγματα τρομερὰ, καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλουσιν εἶναι.

12 Καὶ προτήτερα ἀπὸ τοῦτα ὅλα θέλουσιν ἁπλώσει τὰς χεῖρας των ἐπάνω σας, καὶ θέλουσι σᾶς κατατρέξει, νὰ σᾶς παραδώσωσιν εἰς συναγωγὰς καὶ εἰς φυλακὰς, καὶ θέλετε παῤῥησιασθῆ εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθέντας, διὰ τὸ ὄνομά μου.

13 Καὶ θέλει σᾶς ἔβγη εἰς μαρτύριον.

14 Βάλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀποκριθῆτε.

15 Διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσιν ἠμπορέσει νὰ ἐναντιωθῶσι, μηδὲ νὰ ἀντισταθῶσιν ὅλοι οἱ ἐναντίοι σας·

16 Καὶ θέλετε παραδοθῆ καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπὸ συγγενεῖς, καὶ φίλους· καὶ θέλουσι θανατώσει μερικοὺς ἀπὸ σᾶς·

17 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Πλὴν μήτε μία τρίχα ἀπὸ τὴν κεφαλήν σας δὲν θέλει χαθῆ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονήν σας θέλετε ἀποκτήσει τὰς ψυχάς σας.

20 Καὶ ὅταν ἰδῆτε τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ ἦναι τριγυρισμένη ἀπὸ στρατόπεδα, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρήμωσίς της.

21 Τότε ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὸ μέσον της, ἂς ἀναχωρήσωσι· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὰς χώρας, ἂς μὴν ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Διότι αὗται εἶναι ἡμέραι ἐκδικήσεως, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ὅλα τα γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγαστρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι βυζάνονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· διότι θέλει εἶναι μεγάλη ἀνάγκη ἐπά-

νω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὀργὴ μεγάλη εἰς
τὸν λαὸν τοῦτον.
24 Καὶ θέλουσι πέσει εἰς τὸ στόμα
τῆς μαχαίρας, καὶ θέλουσι αἰχμα-
λωτισθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱε-
ρουσαλὴμ θέλει εἶναι καταπατημένη
ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῶ-
σιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.
25 Καὶ θέλουσιν εἶναι σημεῖα εἰς
τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην, καὶ
εἰς τὰ ἄστρα· καὶ εἰς τὴν γῆν θλίψις
ἐθνῶν μὲ ἀπορίαν, καὶ βροντὴ θα-
λάσσης καὶ κυμάτων.
26 Θὰ λιγοθυμήσωσιν οἱ ἄνθρωποι
ἀπὸ τὸν φόβον των, καὶ ἀπὸ τὴν
πρόβλεψιν τῶν κακῶν, τὰ ὁποῖα ἔρ-
χονται εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σα-
λευθῇ.
27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννε-
φον, μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.
28 Καὶ ὅταν ἀρχίσωσι ταῦτα νὰ
γίνωνται, σηκωθῆτε ἐπάνω, καὶ ση-
κώσατε τὰς κεφαλάς σας· διότι πλη-
σιάζει ἡ ἐλευθερία σας.
29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολήν·
Ἴδετε τὴν συκέαν καὶ ὅλα τα δέν-
δρα·
30 Ὅταν ἀνοίξωσι, τότε βλέποντες
γνωρίζετε ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι
πλησίον εἶναι τὸ θέρος.
31 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε ταῦτα
ὅλα νὰ γίνονται, γνωρίζετε ὅτι πλη-
σίον εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
32 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει
περάσει ἡ γενεὰ τούτη, ἕως ὁποῦ νὰ
γίνωσι ταῦτα ὅλα.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι
παρέλθει, τὰ δὲ λόγιά μου δὲν θέ-
λουσι παρέλθει.
34 Καὶ προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτόν
σας, μήπως καὶ κἄμμίαν φορὰν βα-
ρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας εἰς τὴν
κραιπάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς
φροντίδας κοσμικάς, καὶ ἔλθῃ ἔξαιφ-
να εἰς σᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη·
35 Διότι ὡσὰν παγίδα θέλει ἔλθει
εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι κάθονται ἐπάνω
εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν, καὶ πα-
ρακαλεῖτε εἰς κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιω-
θῆτε νὰ ἀποφύγητε ταῦτα ὅλα τὰ
ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι, καὶ νὰ
σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.
37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα
ἔβγαινεν ἔξω καὶ ἔμενεν εἰς τὸ ὄρος
τὸ ὁποῖον κράζεται Ἐλαιῶν.
38 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο εἰς
τὸν ὄρθρον, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὸ
ἱερὸν νὰ τὸν ἀκούωσι.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ ὁποία
ἐλέγετο Πάσχα, ἐπλησίαζεν.
2 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἐζήτουν, μὲ τί τρόπον νὰ τὸν
σκοτώσωσι· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λα-
όν.
3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκε μέσα εἰς
τὸν Ἰούδαν ὅστις ἐκράζετο Ἰσκαριώ-
της, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν
τῶν δώδεκα.
4 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐσύντυχε μὲ τοὺς
Ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρατηγοὺς,
τὸ, πῶς νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμφώνησαν
νὰ τὸν δώσωσιν χρήματα.
6 Καὶ αὐτὸς ὑπεσχέθη. καὶ ἐζήτει
εὐκαιρίαν νὰ τοὺς τὸν παραδώσῃ χω-
ρὶς σύγχυσιν.
7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων,
εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε χρεία νὰ θυ-
σιάσωσι τὸ πάσχα·
8 Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ
ἑτοιμάσατέ μας διὰ νὰ φάγωμεν το
πάσχα.
9 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ποῦ θέ-
λεις νὰ ἑτοιμάσωμεν;
10 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εὐθὺς,
καθὼς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει
σᾶς ἀπαντήσει ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖ-
ος βαστάζει ἓν λαγῆνι νερόν· ἀκο-

λουθήσατέ τον εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου
ἐμβαίνει.
11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκο-
κύρην τῆς οἰκίας· Ὁ διδάσκαλος σὲ
λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατοίκημα, ὅπου
μέλλω νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζὶ μὲ
τοὺς μαθητάς μου;
12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει
ἀνώγεον μεγάλον ἐστρωμένον· ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε.
13 Καὶ ὑπῆγον ἐκεῖνοι, καὶ εὑρῆ-
καν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε,
καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὶ μὲ
αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὲ ἐπι-
θυμίαν ἐπεθύμησα νὰ φάγω τοῦτο τὸ
πάσχα μὲ σᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω·
16 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν
θέλω φάγει ἀπ' αὐτὸ, ἕως ὁποῦ νὰ
ἐκτελεσθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θε-
οῦ.
17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχα-
ρίστησε καὶ εἶπε· Πάρετε τοῦτο, καὶ
διαμοιρασθῆτε το ἀνάμεσόν σας·
18 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω
πίει ἀπὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου,
ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
19 Καὶ ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχα-
ρίστησε, καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τοὺς ἔδω-
κε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου,
τὸ ὁποῖον δίδεται διὰ σᾶς· τοῦτο
κάμετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.
20 Ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον, ὕστε-
ρον ἀφ' οὗ ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο
τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς
τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ
σᾶς
21 Ὅμως ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὁ
ὁποῖος μὲ παραδίδει, εἶναι μαζί μου
εἰς τὴν τράπεζαν.
22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
πηγαίνει καθὼς εἶναι διωρισμένον·
ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παρα-
δίδεται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν νὰ ζητοῦν
ἀνάμεσόν των, τὸ, ποῖος ἄρα νὰ ἦναι
ἀπ' αὐτοὺς, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ κάμῃ
τοῦτο.
24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικία εἰς
αὐτοὺς, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἦναι
ὁ μεγαλίτερος.
25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐ-
τὰ (τὰ ἔθνη·) καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
τὰ ἐξουσιάζουσι κράζονται εὐεργέται.
26 Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε οὕτως· ἀλ-
λὰ ὁ μεγαλίτερος ἀνάμεσόν σας, ἂς
γένῃ ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεσ-
τὼς, ὡς ὁ ὑπηρέτης.
27 Διότι ποῖος εἶναι μεγαλίτερος,
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται, ἢ ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος ὑπηρετεῖ; δὲν εἶναι μεγαλίτε-
ρος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται; ἀλλὰ
ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡς ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ.
28 Καὶ σεῖς εἶσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἐμείνατε πάντοτε μαζί μου εἰς τοὺς
πειρασμούς μου·
29 Καὶ καθὼς ὁ Πατήρ μου διέθε-
σεν εἰς ἐμὲ τὴν βασιλείαν, οὕτω καὶ
ἐγὼ τὴν διαθέτω εἰς σᾶς·
30 Νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε εἰς
τὴν τράπεζάν μου εἰς τὴν βασιλείαν
μου· καὶ νὰ καθίσητε εἰς θρόνους,
νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραήλ.
31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σί-
μων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐζήτησε
νὰ σᾶς κοσκινίσῃ καθὼς κοσκινίζου-
σι τὸ σιτάριον·
32 Καὶ ἐγὼ ἐπαρεκάλεσα διὰ σὲ,
διὰ νὰ μὴν λείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ
σὺ τότε ὅταν γυρίσῃς, στήριξον τοὺς
ἀδελφούς σου.
33 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Κύριε,
ἕτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω
καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν
θάνατον.
34 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Σὲ λέγω,
Πέτρε, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ
πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῇ
τρεῖς φοραῖς ὅτι δὲν με γνωρίζεις.

35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουγγεῖον, καὶ δισάκκιον, καὶ ὑποδήματα, μήπως ὑστερήθητε τίποτε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τίποτε δὲν μᾶς ἔλειψε.

36 Τοὺς εἶπε λοιπόν· Ἀλλὰ τώρα, ὅποιος ἔχει πουγγεῖον, ἂς τὸ πάρῃ· ὁμοίως καὶ ὅποιος ἔχει δισάκκιον, ἂς τὸ πάρῃ· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει μάχαιραν, ἂς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἂς ἀγοράσῃ.

37 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἀκόμη τοῦτο τὸ γραμμένον κάμνει χρεία νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμέ, τό· Ὅτι ἐλογαριάσθη μὲ τοὺς ἀνόμους· Διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα δι' ἐμὲ ἔχουσι τέλος.

38 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Κύριε, ἰδού, ἐδῶ δύο μάχαιραι. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Ἀρκεταὶ εἶναι·

39 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ τὸν ἠκολούθησαν καὶ οἱ μαθηταί του.

40 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε· Προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολίαν, καὶ γονατίζων προσεύχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, ἂν θέλῃς νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμέ· ὅμως ὄχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν σου ἂς γένῃ.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδυνάμονε.

44 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον εἰς ἀγωνίαν, ἐπροσεύχετο πλέον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἱδρώς του ἔγινεν ὡσὰν ῥανίδες αἵματος καὶ ἔπιπτον εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχήν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ηὗρεν ὅτι ἐκοιμῶντο ἀπὸ τὴν λύπην των·

46 Καὶ τοὺς εἶπε· Τί κοιμᾶσθε; σηκωθῆτε, καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγε, ἰδού, ἔφθασεν ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπήγαινεν ἔμπροσθεν ἀπ' αὐτούς, καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν τριγύρω του τί ἔμελλε νὰ γένῃ, τὸν λέγουσι· Κύριε, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν;

50 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἀφῆτε, φθάνει ἕως ἐδῶ. Καὶ ἔπιασε τὸ ὠτίον του, καὶ τὸν ἰάτρευσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἐπάνω του· Ὡς εἰς λῃστὴν ἐβγήκετε εἰς ἐμὲ μὲ μαχαίρας καὶ μὲ ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμουν μὲ σᾶς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἁπλώσατε τὰς χεῖρας σας ἐπάνω μου· ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπίασαν, τὸν ἔφερον καὶ τὸν ἔμβασαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ὁ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακράν.

55 Καὶ ὅταν ἄναψαν φωτίαν εἰς τὴν μέσην τῆς αὐλῆς, καὶ ἐκάθισαν αὐτοί, ὁ Πέτρος ἐκάθητο μεταξύ των.

56 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε μία δούλη ὅτι ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὴν φωτίαν, ἀτένισεν εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε· Καὶ τοῦτος μαζὶ μὲ αὐτὸν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρνήθη, λέγων· Γύναι, δὲν τὸν γνωρίζω.

58 Καὶ μετ' ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, δὲν εἶμαι.

59 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασε ἕως μία ὥρα, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίονε,

καὶ ἔλεγεν· Ἐπ' ἀληθείας καὶ τοῦτος μὲ αὐτὸν ἦτον· διότι Γαλιλαῖος εἶναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, δὲν ἠξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς, ἀκόμη ἐν ᾧ τὸ ἔλεγε, ἐλάλησε ὁ πετεινός.

61 Καὶ γυρίζων ὁ Κύριος εἶδεν εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνεθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις μὲ ἀρνηθῇ τρεῖς φοραῖς.

62 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω ὁ Πέτρος, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐνέπαιζον καὶ τὸν ἔδερνον·

64 Καὶ σκεπάζοντες αὐτὸν, τὸν ἐκτύπουν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλεγον· Προφήτευσε, τίς εἶναι ὁ ὁποῖος σὲ ἐκτύπησε;

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐμαζώχθη τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασαν αὐτὸν εἰς τὴν σύναξίν των,

67 Καὶ τὸν ἔλεγον· Εἰπέ μας, ἂν ἦσαι σὺ ὁ Χριστός; Καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐὰν σᾶς εἰπῶ, δὲν θέλετε μὲ πιστεύσει·

68 Καὶ ἐὰν καὶ σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μὲ ἀποκριθῇ, μηδὲ θέλετε μὲ ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίζει ἀπὸ τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπον· Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Σεῖς τὸ λέγετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸ στόμα του.

Κεφ. κγ΄. XXIII.

ΚΑΙ σηκονόμενον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ἄρχισαν νὰ τὸν κατηγορῶσι, καὶ νὰ λέγωσιν· Ἡμεῖς εὑρήκαμεν τοῦτον ὅτι διαστρέφει τὸ ἔθνος, καὶ τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τὸ νὰ δίδωσι δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, λέγων τὸν ἑαυτόν του νὰ ἦναι Χριστὸς βασιλεύς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε, καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον· Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω κἀμμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

5 Ἐκεῖνοι ὅμως ἐπέμενον, λέγοντες· Ὅτι συγχύζει τὸν λαὸν, διδάσκων εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἕως ἐδῶ.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀφ' οὗ ἤκουσε Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν, ἂν ὁ ἄνθρωπος ἦναι Γαλιλαῖος·

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἔπεμψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη κατὰ πολλά· διότι ἤθελεν ἀπὸ πολὺν καιρὸν νὰ τὸν ἰδῇ, διότι ἤκουε πολλὰ πράγματα δι' αὐτόν· καὶ ἤλπιζε νὰ ἰδῇ κἀνὲν σημεῖον νὰ γένῃ ἀπ' αὐτόν.

9 Καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ πολλὰ λόγια· αὐτὸς ὅμως δὲν τὸν ἀπεκρίθη τίποτε.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐστέκοντο καὶ τὸν κατηγόρουν δυνατά.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὶ μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸν ἀτίμασε, καὶ τὸν ἐνέπαιξε, καὶ τὸν ἔνδυσεν ἓν φόρεμα λαμπρὸν, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγινον φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ὁ ἕ-

μὲ τὸν ἄλλον· διότι προτήτερα εἶχον ἔχθραν ἀνάμεσόν των.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν,

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς μὲ ἐφέρατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἕνα, ὁ ὁποῖος διαστρέφει τὸν λαόν· καὶ ἰδού, ἐγὼ ἔμπροσθέν σας τὸν ἐξέτασα, καὶ δὲν εὑρῆκα κἀμμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅσα τὸν κατηγορεῖτε·

15 Ἀλλὰ μηδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι ἐγὼ ἐπὶ τούτου σᾶς ἔπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ ἰδού, δὲν ἔκαμε τίποτε τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Θέλω τὸν παιδεύσει λοιπόν, καὶ θέλω τὸν ἀπολύσει.

17 Εἶχε δὲ ἀνάγκην εἰς τὴν ἑορτήν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἕνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκραξαν, λέγοντες· Ἔπαρε τοῦτον, καὶ ἀπόλυσέ μας τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν διὰ κἄποιαν ἐπανάστασιν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ φόνον.

20 Θέλων λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν, τοὺς ἐλάλησε πάλιν.

21 Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφώναζον καὶ ἔλεγον· Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμεν τοῦτος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὑρῆκα εἰς αὐτὸν κἀμμίαν ἀφορμὴν θανάτου· νὰ τὸν παιδεύσω λοιπόν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμενον φωνάζοντες μὲ μεγάλας φωνάς, ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ· καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γένῃ τὸ ζήτημά των.

25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσεν ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, ὅστις ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ ἐπανάστασιν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημά των.

26 Καὶ καθὼς τὸν ἐπήγαινον, ἐπίασαν κἄποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω του τὸν σταυρόν, νὰ τὸν φέρῃ ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἠκολούθουν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἱ ὁποῖαι τὸν ἐλυποῦντο καὶ τὸν ἔκλαιον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐτάς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὦ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐμέ, ἀλλὰ κλαίετε τὸν ἑαυτόν σας, καὶ τὰ παιδία σας·

29 Διότι ἰδού, ἔρχονται ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖ· Καλότυχαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποῖα δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσει νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ βουνά, Σκεπάσατέ μας.

31 Διότι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον κάμνωσιν αὐτά, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέλει γένει;

32 Καὶ ἐφέροντο καὶ ἄλλοι δύο, κακοῦργοι, νὰ σκοτωθῶσι μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον, ὁποῦ κράζεται Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιά, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· Πάτερ, συγχώρησέ τους· διότι δὲν ἠξεύρουσι τί κάμνουσι. Καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά του, ἔῤῥιψαν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἔβλεπε· καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν κατεγέλων, καὶ ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν· ἂς σώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἂν ἦναι τοῦτος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγμένος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἐνέπαιζον καὶ οἱ στρα-

τιῶται, ἐρχόμενοι πλησίον, καὶ φέ-
ροντές τον ὀξύδι,
37 Καὶ λέγοντες· Ἂν σὺ ἦσαι ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὸν
ἑαυτόν σου.
38 Ἦτον δὲ καὶ ἡ ἐπανωγραφὴ γε-
γραμμένη ἀπεπάνω του μὲ γράμ-
ματα Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ
Ἑβραϊκά· ΤΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ὁ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κρεμασμένους
κακοποιοὺς τὸν ἐβλασφήμει, καὶ ἔλε-
γεν· Ἐὰν ἦσαι σὺ ὁ Χριστὸς, γλύ-
τωσε τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἡμᾶς.
40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν
ὠνείδισε, καὶ τὸν εἶπε· Δὲν φοβεῖσαι
τὸν Θεὸν, ὅτι σὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ
κρίμα;
41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως· διότι ἀπο-
λαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων τὰ ὁποῖα
ἐκάμαμεν· ἀλλ' τοῦτος κἀνὲν ἄτοπον
δὲν ἔκαμε.
42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύ-
ριε, ἐνθυμήσου με, ὅταν ἔλθῃς εἰς
τὴν βασιλείαν σου.
43 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Βέβαια σὲ λέγω, σήμερον μὲ ἐμὲ θέ-
λεις εἶσαι εἰς τὸν παράδεισον.
44 Καὶ ἦτον σχεδὸν ἕκτη ὥρα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκότος εἰς ὅλην
τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν·
45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη· καὶ τὸ
σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὴν
μέσην.
46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε μὲ φω-
νὴν μεγάλην, καὶ εἶπεν· Πάτερ, εἰς
τὰς χεῖρας σου παραδίδω τὸ πνεῦμα
μου. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτα, ἐξε-
ψύχησε.
47 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ἀφ' οὗ εἶδεν
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐδόξασε τὸν
Θεὸν, λέγων· Βέβαια τοῦτος ὁ ἄν-
θρωπος ἦτον δίκαιος.
48 Καὶ ὅλοι οἱ ὄχλοι ὅσοι ἦλθον
ὁμοῦ, διὰ νὰ εἰδῶσι (τὴν σταύρωσιν,)
βλέποντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο,
κτυπῶντες τὰ στήθη των ἐγύριζον.
49 Καὶ ἐστέκοντο ὅλοι οἱ γνώριμοι
του ἀπὸ μακρὰν, καὶ γυναῖκες αἱ
ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν ἀπὸ τὴν Γα-
λιλαίαν, καὶ ἔβλεπον τοῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις,
τὸ ὄνομά του Ἰωσὴφ, ἄνθρωπος ἀγα-
θὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βου-
λευτὴς,
51 (Τοῦτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς
τὴν βουλὴν καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐ-
τῶν,) ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀρι-
μαθαίαν πόλιν τῶν Ἰουδαίων· καὶ
ἐπρόσμενε καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ·
52 Τοῦτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον,
καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ τὸ κατέβασε καὶ τὸ ἐτύ-
λιξε μὲ σινδόνι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς
μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκό-
μη κἀνεὶς δὲν ἦτον βαλμένος.
54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευὴ,
καὶ ἐξημέρονε τὸ σάββατον.
55 Καὶ ἠκολούθησαν καὶ γυναῖκες,
αἱ ὁποῖαι εἶχον ἔλθει μαζὶ μὲ αὐτὸν
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἶδον τὸ
μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλθη τὸ σῶμα του
ἐκεῖ.
56 Καὶ γυρίζουσαι ἡτοίμασαν ἀρώ-
ματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββα-
τον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΤΗΝ δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομά-
δος, πολλὰ πρωῒ, ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα
αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφερον τὰ
ἀρώματα τὰ ὁποῖα ἡτοίμασαν· καὶ
κάποιαι ἄλλαι μαζὶ μὲ αὐτάς.
2 Καὶ εὑρῆκαν τὴν πέτραν κυλισ-
μένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.
3 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκαν μέσα, δὲν
εὑρῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
4 Καὶ ἐν ᾧ ἀπόρουν διὰ τοῦτο τὸ
πρᾶγμα, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἦλθον εἰς
αὐτὰς μὲ φορέματα τὰ ὁποῖα ἄστραπ-
τον.
5 Καὶ ἐφοβήθησαν ἐκεῖναι, καὶ
ἔκλιναν τὸ πρόσωπον κάτω εἰς τὴν
γῆν, καὶ ἐκεῖνοι ταῖς εἶπαν· Τί ζη-
τεῖτε τὸν ζωντανὸν μὲ τοὺς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ' ἀνέστη. Ἐνθυμηθῆτε πῶς σᾶς εἶπε τότε, ὅτε ἀκόμη εὑρίσκετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι κάμνει χρεία ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ.

8 Καὶ ἐνθυμήθησαν τὰ λόγιά του·

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ μνῆμα, εἶπον ὅλα τοῦτα εἰς τοὺς ἕνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιλοίπους.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Ἰωάννα, καὶ ἡ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ ἐπίλοιπαι μαζὶ μὲ αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγον εἰς τοὺς ἀποστόλους τοῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἔμπροσθέν των ὡς φλυαρία τὰ λόγιά των, καὶ δὲν τὰς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνῆμα· καὶ σκύπτει καὶ βλέπει τὰ σάβανα ὅτι ἔκειντο μόνα· καὶ ἐγύρισε ὀπίσω, καὶ ἐθαύμαζε μέσα του δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἀπ' αὐτοὺς ἐπήγαινον αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἑξῆντα στάδια, τὸ ὄνομά της Ἐμμαούς·

14 Καὶ αὐτοὶ ἐσυντύχαινον ἀνάμεσόν των διὰ ὅλα τοῦτα τὰ ὁποῖα συνέβησαν.

15 Καὶ ἐν ᾧ συνωμίλουν καὶ διελέγοντο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασεν καὶ ἐπήγαινε μὲ αὐτούς·

16 Καὶ τὰ ὀμμάτιά των ἐμποδίζοντο, νὰ μὴ τὸν γνωρίσωσι.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί εἶναι τα λόγια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα συντυχαίνετε ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον ἐν ᾧ περιπατεῖτε, καὶ εἶσθε σκυθρωποί;

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἕνας, τὸ ὄνομά του Κλεόπας, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μόνος δὲν ἠξεύρεις ἐκεῖνα ὅσα ἔγιναν μέσα εἰς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τούτας;

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς, Ποῖα; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ὅστις ἦτον ἄνθρωπος, προφήτης, δυνατὸς εἰς ἔργα καὶ εἰς λόγια ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν·

20 Καὶ πῶς τὸν παρέδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας να καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μέλλει νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰσραήλ· ὅμως μὲ τοῦτα ὅλα τρεῖς ἡμέρας μὲ τούτην τὴν ἡμέραν ἔχει σήμερον, ἀφ' οὗ ἔγιναν αὐτά.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιαι γυναῖκες ἀπὸ τὰς ἐδικάς μας μᾶς ἐτρόμαξαν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνῆμα·

23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθαν καὶ εἶπον ὅτι εἶδον ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι ζῇ.

24 Καὶ ὑπῆγον κάποιοι ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὶ μὲ ἡμᾶς εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εὑρῆκαν οὕτω καθὼς εἶπον καὶ αἱ γυναῖκες· αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ὦ ἀνόητοι καὶ δειλοὶ εἰς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ τοῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27 Καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς προφήτας, τοὺς ἐξήγησαν τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐγράφησεν διὰ τὸν ἑαυτόν του εἰς ὅλας τὰς γραφάς.

28 Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν χώραν ὁποῦ ἐπήγαινον· καὶ αὐτὸς ἐκαμώθη ὅτι ὑπάγει μακρύτερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μεῖνε μὲ ἡμᾶς, διότι βραδυάζει, καὶ ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἔμβηκε μέσα νὰ μείνῃ μὲ αὐτούς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν αὐτὸς μὲ
αὐτοὺς, ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τὸ
εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τοὺς ἔδιδε.
31 Καὶ τότε ἀνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐ-
τὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτούς.
32 Καὶ εἶπον ἀνάμεσόν των· Δὲν
ἦτον ἡ καρδία μας καιομένη εἰς ἡμᾶς,
ὅτε μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον, καὶ
ὅτε μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς;
33 Καὶ αὐτοὶ σηκονόμενοι ἐκείνην
τὴν ὥραν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ εὗρῆκαν μαζωμένους τοὺς
ἕνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι
ἦσαν μαζὶ μὲ αὐτοὺς,
34 Οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Ὅτι ὁ Κύριος
ἀνέστη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν
Σίμωνα.
35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο διηγοῦντο τὰ
πράγματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὸν
δρόμον· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐν
ᾧ ἔκοπτε τὸ ψωμίον.
36 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγον αὐτοὶ αὐτὰ τὰ
λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς
τὴν μέσην των, καὶ λέγει εἰς αὐτούς·
Εἰρήνη εἰς σᾶς.
37 Καὶ ἐφοβήθησαν δυνατὰ καὶ
ἐτρόμαξαν, καὶ τοὺς ἐφαίνετο νὰ βλέ-
πωσι πνεῦμα.
38 Καὶ τοὺς λέγει· Διατί εἴσθε
συγχυσμένοι; καὶ διατί λογισμοὶ
ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας;
39 Ἰδέτε τὰς χεῖρας μου καὶ τὰ
ποδάριά μου, ὅτι αὐτὸς εἶμαι ἐγώ·
ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδέτε· διότι τὸ
πνεῦμα σάρκα καὶ κόκκαλα δὲν ἔχει,
καθὼς βλέπετε ὅτι ἐγὼ ἔχω.
40 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, τοὺς
ἔδειξε τὰς χεῖρας καὶ τὰ ποδάρια.
41 Καὶ ἐπειδὴ ἀπίστευν ἀκόμη ἀπὸ
τὴν χαρὰν των, καὶ ἐθαύμαζον, τοὺς
εἶπεν· Ἔχετε τίποτε φαγητὸν ἐδῶ;

6*

42 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδωκαν ἓν κομ-
μάτιον ὀψαρίου ψητοῦ, καὶ ἀπὸ μελι-
τόκηρον.
43 Καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔμπροσθέν των
ἔφαγε.
44 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτα
εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς ἐλάλησα
ἐν ᾧ ἀκόμη ἤμουν ὁμοῦ μὲ σᾶς, ὅτι
χάμνει χρεία νὰ πληρωθῶσιν ὅλα
ἐκεῖνα ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς τὸν
νόμον τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς τοὺς προ-
φήτας, καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς διὰ ἐμέ.
45 Τότε τοὺς ἄνοιξε τὸν νοῦν των,
νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι οὕ-
τως εἶναι γραμμένον, καὶ μὲ τέτοιον
τρόπον ἔκαμε χρεία νὰ πάθῃ ὁ
Χριστὸς, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ
ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς,
47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά του
μετάνοια καὶ συγχώρησις ἁμαρτιῶν
εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἀρχίζων ἀπὸ τὴν
Ἱερουσαλήμ.
48 Καὶ σεῖς εἴσθε μάρτυρες τού-
των.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὴν ὑπό-
σχεσιν τοῦ Πατρός μου εἰς σᾶς· καὶ
σεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερου-
σαλὴμ, ἕως ὁποῦ νὰ ἐνδυθῆτε δύναμιν
ἀπεπάνω.
50 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς
τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσήκωσε τὰς χεῖ-
ρας του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.
51 Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς τοὺς εὐλόγει,
ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφέρετο
ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπροσκύ-
νησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
μὲ χαρὰν μεγάλην·
53 Καὶ ἦσαν πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν,
ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.
Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μὲ τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Τοῦτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μὲ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα διὰ μέσου αὐτοῦ ἔγιναν, καὶ χωρὶς αὐτὸν δὲν ἔγινε κἀνὲν ἀπὸ ὅσα ἔγιναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὸ σκότος φέγγει, καὶ τὸ σκότος δὲν τὸ ἐκατάλαβεν.

6 Ἔγινέ τις ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, τὸ ὄνομά του Ἰωάννης.

7 Αὐτὸς ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 Ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον, καὶ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ ἔγινεν· καὶ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικά του ἦλθεν, καὶ οἱ ἰδικοί του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομά του·

13 Οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ἀπὸ αἵματα, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θέλημα τῆς σαρκὸς, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἔγινε σάρκα· καὶ κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, (καὶ εἴδομεν τὴν δόξαν του, δόξαν ὡσὰν μονογενοῦς ἀπὸ τὸν Πατέρα,) γεμάτος ἀπὸ χάριν καὶ ἀλήθειαν.

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτὸν, καὶ ἔκραζε, λέγων· Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς εἶπον, Ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον προτήτερός μου.

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμά του ἡμεῖς ὅλοι ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἐπάνω εἰς χάριν·

17 Διότι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ μέσου τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν κἀνεὶς ποτὲ δὲν εἶδεν· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος τὸν ἐξήγησε.

19 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὁπόταν ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, Σὺ ποῖος εἶσαι;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἀρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησάν τον· Τί λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι σύ; Καὶ λέγει· Δὲν εἶμαι. Ὁ προφήτης εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθη· Ὄχι.

22 Καὶ τὸν λέγουσι· Ποῖος εἶσαι λοιπόν; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔπεμψαν· τί λέγεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἔρημον· Ἰσιάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους·

25 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπον

εἰς αὐτόν· Διατί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς νερόν· ἀνάμεσόν σας ὅμως στέκεται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·

27 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματός του.

28 Ταῦτα ἔγιναν εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν δὲ αὔριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἰδοὺ, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον σηκόνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Τοῦτος εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπον· Ἄνθρωπος ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον πρωτήτερός μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἤξευρον· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων εἰς τὸ νερόν.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατέβαινεν ὡσὰν περιστερὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔμεινεν ἐπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε νὰ βαπτίζω εἰς τὸ νερὸν, ἐκεῖνος μὲ εἶπεν· Εἰς ὅποιον καὶ ἂν ἰδῇς τὸ Πνεῦμα νὰ καταβαίνῃ, καὶ νὰ μένῃ εἰς αὐτὸν, αὐτὸς εἶναι ὁ ὁποῖος βαπτίζει μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον, καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι τοῦτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τὴν δὲ αὔριον πάλιν ἐστέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του δύο.

36 Καὶ βλέπων τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἰδοὺ, ὁ ἀμνὸς Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο του μαθηταὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων αὐτοὺς, ὅτι τὸν ἠκολούθουν, τοὺς λέγει·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ῥαββὶ, (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ μεταγλωττιζόμενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;

40 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἔλᾶτε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν μὲ αὐτὸν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα.

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκεῖνον τὸν λόγον, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν.

42 Καὶ αὐτὸς πρῶτος ηὗρε τὸν ἴδιόν του ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ τὸν λέγει· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον μεταγλωττιζόμενον θέλει νὰ εἰπῇ, ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν, εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωνᾶ· σὺ θέλεις καλεσθῇ Κηφᾶς, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ Πέτρος.

44 Τὴν δὲ αὔριον πάλιν ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἔβγῃ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν λέγει· Ἀκολούθει με.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ηὗρε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ τὸν λέγει· Ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον, καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτε καλόν; Λέγει τον ὁ Φίλιππος· Ἔλα, καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθα-

αὴλ ἐρχόμενον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε
δι' αὐτόν· Ἴδε ἀληθινὰ Ἰσραηλίτης,
εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι δόλος.
49 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ναθαναὴλ·
Ἀποποῦ μὲ γνωρίζεις; Ἀπεκρίθη ὁ
Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Πρὸ τοῦ νὰ σὲ
λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὅτε ἦσαυν ὑπο-
κάτω εἰς τὴν συκέαν, σὲ εἶδον.
50 Ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη καὶ
τὸν λέγει· Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν
εἶπε· Διότι σὲ εἶπον· Σὲ εἶδον ὑπο-
κάτω εἰς τὴν συκέαν, πιστεύεις;
μεγαλίτερα ἀπὸ τοῦτα θέλεις ἰδεῖ.
52 Καὶ τὸν λέγει· Βέβαια βέβαια
σᾶς λέγω, Ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς
θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν,
καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνα-
βαίνωσι καὶ νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὸν
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γάμος
εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.
2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν,
καὶ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸν γάμον.
3 Καὶ ἐπειδὴ ἔλειψε κρασίον, λέγει
εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μήτηρ του· Κρα-
σίον δὲν ἔχουσι.
4 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι,
τί ἔχεις (νὰ κάμῃς) σὺ μὲ ἐμέ; ἀκό-
μη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.
5 Λέγει ἡ μήτηρ του εἰς τοὺς ὑπη-
ρέτας· Ὅ, τι καὶ ἂν σᾶς εἰπῇ, κά-
μετε.
6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ σταμνία πέτρινα
ἕξ, τὰ ὁποῖα ἔκειντο διὰ τὸν καθαρισ-
μὸν τῶν Ἰουδαίων, τὰ ὁποῖα ἐχώραυν
ἀπὸ δύο ἢ τρία μέτρα.
7 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Γε-
μίσατε τὰ σταμνία νερόν. Καὶ τὰ
ἐγέμισαν ἕως ἐπάνω.
8 Καὶ τοὺς λέγει· Ἀνασύρατε τώ-
ρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν συμποσιάρ-
χην. Καὶ ἔφερον.
9 Καὶ ὅταν ἐγεύθη ὁ συμποσιάρχης
τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον ἔγινε κρασίον,
(καὶ δὲν ἤξευρεν ἀποποῦ εἶναι· οἱ
ὑπηρέται ὅμως οἱ ὁποῖοι ἀνέσυρον τὸ
νερὸν τὸ ἤξευρον,) ἐλάλησε τὸν γαμ-
βρὸν ὁ συμποσιάρχης,
10 Καὶ τὸν λέγει· Κάθε ἄνθρωπος
πρῶτον βάλλει τὸ καλὸν κρασίον, καὶ
ὅταν μεθύσωσι, τότε τὸ κατώτερον·
σὺ δὲ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασίον
ἕως τώρα.
11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν
του· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταί του
εἰς αὐτόν.
12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο κατέβη
εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μή-
τηρ του, καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ οἱ
μαθηταί του· καὶ δὲν ἐστάθησαν ἐκεῖ
πολλὰς ἡμέρας.
13 Καὶ ἦτον πλησίον τὸ Πάσχα τῶν
Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ ηὗρε μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καθ-
ημένους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν
βόδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια,
καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤλλασσον τὰ
νομίσματα.
15 Καὶ κάμνων φραγγέλιον ἀπὸ
σχοινία, τοὺς ἔβγαλεν ἔξω ὅλους ἀπὸ
τὸ ἱερὸν, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ
βόδια· καὶ τὸ νόμισμα τῶν τραπεζι-
τῶν ἐσκόρπισε, καὶ τὰς τραπέζας
των ἐγύρισεν ἄνω κάτω·
16 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώ-
λουν τὰ περιστέρια, εἶπε· Σηκώσατε
αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴ κάμνετε τὸν
οἶκον τοῦ Πατρός μου οἶκον πραγμα-
τείας.
17 Καὶ οἱ μαθηταί του ἐνθυμήθησαν,
ὅτι εἶναι γραμμένον· Ὁ ζῆλος τοῦ
οἴκου σου μὲ κατέφαγε.
18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖ-
οι καὶ τὸν εἶπον· Τί σημεῖον μᾶς
δείχνεις, ἐπειδὴ κάμνεις τοῦτα;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Χαλάσατε τοῦτον τὸν να-

όν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω τὸν σηκώσει.

20 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ὁ ναὸς τοῦτος ἐκτίσθη εἰς σαράντα ἓξ χρόνους, καὶ σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλεις τὸν οἰκοδομήσει;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ σώματός του.

22 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθησαν οἱ μαθηταί του ὅτι τοῦτο τοὺς ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γραφήν, καὶ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του, βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐμπιστεύετο τὸν ἑαυτόν του εἰς αὐτούς, διότι αὐτὸς ἤξευρεν ὅλους·

25 Καὶ διότι δὲν εἶχε χρείαν, νὰ μαρτυρήσῃ κἀνεὶς διὰ τὸν ἄνθρωπον· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Κεφ. γ΄. III.

ΚΑΙ ἦτον ἄνθρωπός τις ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, τὸ ὄνομά του Νικόδημος, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων·

2 Αὐτὸς ἦλθε τὴν νύκτα εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, ἠξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες διδάσκαλος· διότι αὐτὰ τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα κάμνεις σύ, κἀνεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ κάμῃ, ἂν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς μὲ αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶπε· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἀνίσως καὶ κἀνεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς ἠμπορεῖ ἄνθρωπος, ὅταν εἶναι γέρων, νὰ γεννηθῇ; μήπως ἠμπορεῖ δεύτερον νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του καὶ νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερὸν καὶ Πνεῦμα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σάρξ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴ θαυμάσῃς διότι σὲ εἶπον, Ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῆτε σεῖς ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ τὴν φωνήν του ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἠξεύρεις πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι καθεὶς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Πῶς ἠμποροῦσι νὰ γίνωσι ταῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ δὲν ἠξεύρεις ταῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἡμεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν δέχεσθε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπον τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς θέλετε πιστεύσει, ἂν σᾶς εἰπῶ τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ ὀφίδιον εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

15 Διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ κα-

τακρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν κατακρίνεται· ὅποιος ὅμως δὲν πιστεύει, ἀπὸ τώρα κατεκρίθη, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις εἶναι αὐτὴ, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν περισσότερον τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διότι τὰ ἔργα των ἦσαν κακά.

20 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει κακὰ, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴν ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα του.

21 Ὅποιος ὅμως κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἔκαμεν εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί του εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνὼν, πλησίον τοῦ Σαλεὶμ, καὶ ἐβάπτιζε, διότι ἐκεῖ ἦσαν πολλὰ νερά· καὶ ἐπήγαινον, καὶ ἐβαπτίζοντο·

24 Διότι ὁ Ἰωάννης ἀκόμη δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακήν.

25 Ἔγινε λοιπὸν φιλονεικεία μεταξὺ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου καὶ μερικῶν Ἰουδαίων διὰ τὸν καθαρισμόν·

26 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν εἶπον· Διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον μαζὶ μὲ σὲ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρτύρησες, ἴδε, ὅτι ἐκεῖνος βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τίποτε ἂν δὲν τὸν ἦναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Σεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖτε δι' ἐμὲ, ὅτι εἶπον· Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ ὅτι εἶμαι ἀπεσταλμένος ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁ ὁποῖος στέκει καὶ τὸν ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐκτελέσθη.

30 Ἐκεῖνος πρέπει νὰ αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.

31 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπεπάνω, εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλους· ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ὅποιος ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, εἶναι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν του κανεὶς δὲν δέχεται.

33 Ὅποιος δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν του, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διότι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διότι ὁ Θεὸς δὲν τὸν δίδει τὸ Πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ ἔδωκεν ὅλα εἰς τὰς χεῖράς του.

36 Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν πείθεται εἰς τὸν Υἱὸν, δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. IV.

ὍΤΑΝ ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσοτέρους μαθητὰς κάμνει καὶ βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης,

2 (Ἂν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταί του,)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὑπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμε χρεία νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Σιχὰρ, πλησίον εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ἰακὼβ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν υἱόν του.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδιον τοῦ Ἰα-

κώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, κοπιασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν, ἐκάθισεν οὕτως εἰς τὸ πηγάδιον· καὶ ἦτον σχεδὸν ἕκτη ὥρα.

7 Ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν, νὰ ἀνασύρῃ νερόν· καὶ τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς, Δός με νὰ πίω.

8 Διότι οἱ μαθηταί του εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τροφάς.

9 Τὸν λέγει λοιπὸν ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρείτισσα· Πῶς σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι Ἰουδαῖος, ζητεῖς νὰ πίῃς ἀπὸ ἐμὲ, ἡ ὁποία εἶμαι γυνὴ Σαμαρείτισσα; Διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμίγονται μὲ τοὺς Σαμαρείτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ἂν ἤξευρες τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ λέγει, Δός με νὰ πίω· σὺ ἤθελες τὸν ζητήσει, καὶ ἤθελε σὲ δώσει νερὸν ζωηρόν.

11 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, σὺ ἀνάσυρμα δὲν ἔχεις, καὶ τὸ πηγάδιον εἶναι βαθύ· ἀποποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερὸν τὸ ζωηρόν;

12 Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακὼβ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκε τὸ πηγάδιον, καὶ ἔπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτὸ, καὶ οἱ υἱοί του, καὶ τὰ ζῶα του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ὅποιος πίῃ ἀπὸ τὸ νερὸν τοῦτο, θέλει διψήσει πάλιν·

14 Ἀλλ' ὅποιος πίῃ ἀπὸ τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερὸν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, θέλει γένει εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ τὸ ὁποῖον νὰ ἀναβρύῃ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός με τοῦτο τὸ νερὸν, διὰ νὰ μὴ διψῶ, μηδὲ νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ ἀνασύρω.

16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε, φώναξε τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα. Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες, Ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα·

18 Διότι πέντε ἄνδρας εἶχες· καὶ τώρα αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἔχεις, δὲν εἶναι ἀνήρ σου· τοῦτο ἀλήθειαν εἶπες.

19 Τὸν λέγει ἡ γυνή· Κύριε, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπροσκύνησαν· καὶ σεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπου κάμνει χρεία νὰ προσκυνῶμεν.

21 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν με, ὅτι ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τὸν Πατέρα.

22 Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἠξεύρετε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠξεύρομεν· διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουσι προσκυνήσει τὸν Πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν· διότι καὶ ὁ Πατὴρ τέτοιους ζητεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν προσκυνοῦσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι, κάμνει χρεία νὰ τὸν προσκυνῶσι μὲ πνεῦμα καὶ μὲ ἀλήθειαν.

25 Λέγει εἰς αὐτὸν ἡ γυνή· Ἠξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μᾶς εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὁ ὁποῖος σὲ λαλῶ, εἶμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηταί του, καὶ ἐθαύμασαν διότι ἐσυντύχαινε μὲ γυναῖκα· κἀνεὶς ὅμως δὲν εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, Τί συντυχαίνεις μὲ αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λαγήνιόν της ἡ γυνὴ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

29 Ἐλᾶτε, νὰ ἰδῆτε ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μὲ εἶπεν ὅλα ὅσα ἔκαμα· μήπως καὶ εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός;

30 Ἐβγῆκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πό-
λιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.
31 Καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τὸν παρε-
κάλουν οἱ μαθηταί, καὶ τὸν ἔλεγον·
Διδάσκαλε, φάγε.
32 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ
ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς
δὲν ἠξεύρετε.
33 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνά-
μεσόν των· Μήπως καὶ τὸν ἔφερέ
κἀνεὶς νὰ φάγῃ;
34 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ
ἐδικόν μου φαγητὸν εἶναι, νὰ κάμω
τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμ-
ψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλείαν
του.
35 Δὲν λέγετε σεῖς, ὅτι ἀκόμη τέσ-
σαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος;
Ἰδοὺ, σᾶς λέγω, σηκώσατε τὰ ὀμμά-
τιά σας ἐπάνω, καὶ ἴδετε τὰ χωρά-
φια, ὅτι εἶναι λευκὰ ἤδη διὰ θέρος.
36 Καὶ ὅποιος θερίζει, πέρνει πλη-
ρωμήν, καὶ μαζόνει καρπὸν εἰς
ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρεται μαζὶ
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος θερίζει.
37 Διότι εἰς τοῦτο εἶναι ἀληθινὸς
ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος
σπείρει, καὶ ἄλλος ὁ ὁποῖος θερίζει.
38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερίζητε
ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσα-
τε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς ἤλθετε
καὶ ἐμβήκετε εἰς τὸν κόπον των.
39 Καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην πολ-
λοὶ ἀπὸ τοὺς Σαμαρείτας ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναι-
κός, ἡ ὁποία ἐμαρτύρησεν, Ὅτι μὲ
εἶπε ὅλα ὅσα ἔκαμα.
40 Ἀφ' οὗ ἦλθον λοιπὸν οἱ Σαμα-
ρεῖται εἰς αὐτόν, τὸν παρεκάλουν νὰ
ἀπομείνῃ εἰς αὐτούς· καὶ ἀπέμεινε
δύο ἡμέρας.
41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίσ-
τευσαν διὰ τὰ λόγιά του·
42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον·
Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ
λόγια τὰ ἰδικά σου· διότι ἡμεῖς οἱ
ἴδιοι ἠκούσαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι
τοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, ὁ Χριστός.
43 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς δύο ἡμέρας
ἐβγῆκεν ἀπεκεῖ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύ-
ρησεν ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα
του δὲν ἔχει τιμήν.
45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν, τὸν ἐδέχθησαν οἱ Γαλι-
λαῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶδον ὅλα ὅσα ἔκαμεν
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν·
διότι καὶ αὐτοὶ ὑπῆγον εἰς τὴν ἑορτήν.
46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν
εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ
ὅπου ἔκαμε τὸ νερὸν κρασίον. Καὶ
ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὁποίου
ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Καπερ-
ναούμ·
47 Τοῦτος ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὅτι ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγεν εἰς αὐτόν, καὶ
τὸν παρεκάλει νὰ καταβῇ νὰ ἰατρεύ-
σῃ τὸν υἱόν του· διότι ἔμελλε νὰ
ἀποθάνῃ.
48 Τὸν εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν
δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν
θέλετε πιστεύσει.
49 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ βασιλικός·
Κύριε, κατάβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ
τὸ παιδίον μου.
50 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε· ὁ
υἱός σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπί-
στευσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν
εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπήγαινε.
51 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινε, τὸν ἀπήν-
τησαν οἱ δοῦλοι του, καὶ τὸν εἶπον,
Ὅτι τὸ παιδίον σου ζῇ.
52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν
ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλλίτερα·
καὶ τὸν εἶπον, Ὅτι χθὲς τὴν ἑβδόμην
ὥραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη.
53 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ
παιδίου, ὅτι ἡ θέρμη τὸν ἀφῆκεν ἐκεί-
νην τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ·
καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ὅλη του ἡ
οἰκία.

54 Τοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτα ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγορὰν,) ἦτον κολυμβήθρα, ἡ ὁποία ἐλέγετο Ἑβραϊκὰ Βηθεσδὰ, ἡ ὁποία εἶχε πέντε καμάρας.

3 Μέσα εἰς αὐτὰς ἐκείτετο πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτέρουν τὴν ἀνωκάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διότι ἄγγελος ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερόν· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐμβῆ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἰατρεύετο, ἀπὸ ὁποίαν ἀσθένειαν ἤθελε κρατηθῆ.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἦτον τριάντα ὀκτὼ χρόνους ἀσθενημένος.

6 Τοῦτον ὅταν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον ἐκεῖ, καὶ γνωρίζων ὅτι ἦτον πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένος, τὸν λέγει· Θέλεις νὰ γένῃς καλά;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ νὰ μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερόν· καὶ ἐν ᾧ ἔρχομαι ἐγὼ, καταβαίνει ἄλλος προτήτερα ἀπ' ἐμέ.

8 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Σήκω, ἔπαρε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παρευθὺς ἔγινεν ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸ κραββάτιόν του, καὶ περιεπάτει· καὶ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον σάββατον.

10 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· Σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σὲ πρέπει νὰ σηκώσῃς τὸ κραββάτιόν σου.

11 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἰάτρευσεν, ἐκεῖνος μὲ εἶπε· Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Τὸν ἠρώτησαν λοιπόν· Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος σὲ εἶπε, Σήκωσε τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ὁ ἰατρευμένος δὲν ἤξευρε ποῖος εἶναι· διότι ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ ἦτον πλῆθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐβγῆκεν ἔξω.

14 Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ τὸν ηὗρεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἔγινες ὅλος ὑγιής· μὴν ἁμαρτάνῃς πλέον, διὰ νὰ μὴ σὲ γένῃ τίποτε χειρότερον.

15 Ὑπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμεν ὑγιῆ.

16 Καὶ διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν σκοτώσωσιν, διότι ἔκαμε τοῦτα τὸ σάββατον.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται ἕως τώρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότερον ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσι, διότι ὄχι μόνον παρέβαινε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν του Πατέρα ἔλεγε τὸν Θεὸν, κάμνων τὸν ἑαυτόν του ἴσον μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ κάμνῃ τίποτε ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἂν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα νὰ τὸ κάμνῃ· διότι ὅσα κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ Υἱός.

20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸν δείχνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλίτερα ἔργα ἀπὸ τοῦτα θέλει τὸν δείξει, διὰ νὰ θαυμάζητε σεῖς.

21 Διότι, καθὼς ὁ Πατὴρ ἀνασταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς ὁποίους θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διότι ὁ Πατὴρ δὲν κρίνει κἀνένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν ἔδωκεν εἰς τὸν Υἱόν·

23 Διὰ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὅποιος δὲν τιμᾷ τὸν Υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψε.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς κατάκρισιν, ἀλλὰ μετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωήν.

25 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι τὴν ἀκούσωσει θέλουσι ζήσει.

26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του, οὕτως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχῃ ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του.

27 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν νὰ κάμνῃ καὶ κρίσιν, διότι εἶναι Υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ὅσοι εἶναι εἰς τὰ μνήματα θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνήν του·

29 Καὶ θέλουσιν ἐβγῆ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔπραξαν καλά, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔπραξαν κακά, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω ἀφ' ἑαυτοῦ μου τίποτε· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν.

31 Ἂν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθινή.

32 Ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ διὰ ἐμέ· καὶ ἠξεύρω ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ δι' ἐμέ.

33 Σεῖς ἐστείλατε εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ἐγὼ δὲν λαμβάνω ἀπὸ ἄνθρωπον τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σᾶς λέγω τοῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς.

35 Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος ὁ ὁποῖος ἐκαίετο καὶ ἔφεγγε· καὶ σεῖς ἠθελήσατε προσωρινὰ νὰ χαρῆτε εἰς τὸ φῶς του.

36 Ἐγὼ ὅμως ἔχω μαρτυρίαν μεγαλιτέραν τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν ὁ Πατὴρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω, μαρτυροῦσι δι' ἐμέ, ὅτι ὁ Πατήρ μὲ ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε δι' ἐμέ. Οὐδὲ τὴν φωνήν του ἠκούσατε ποτέ, οὐδὲ τὸ εἶδος του εἴδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον του δὲν ἔχετε μένοντα εἰς σᾶς· διότι δὲν πιστεύετε εἰς τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος σᾶς ἔστειλεν.

39 Ἐξετάζετε τὰς γραφάς, ἐπειδὴ λογιάζετε νὰ ἔχητε εἰς αὐτὰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναι αἱ γραφαὶ εἶναι αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦσι διὰ ἐμέ·

40 Καὶ δὲν θέλετε νὰ ἔλθητε εἰς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχητε ζωήν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπους δὲν λαμβάνω·

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνώρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας.

43 Ἐγὼ ἦλθον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός μου, καὶ δὲν με δέχεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἐδικόν του, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἠμπορεῖτε σεῖς νὰ πιστεύσητε, ὅταν λαμβάνετε δόξαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ τὴν δόξαν ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν γυρεύετε;

45 Μὴ λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν Πατέρα· ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ἐλπίζετε, αὐτὸς σᾶς κατηγορεῖ.

46 Διότι ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν

Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει καὶ εἰς ἐμέ· διότι ἐκεῖνος διὰ ἐμὲ ἔγραψε.

47 *Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκείνου τὰ γράμματα δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε πιστεύσει τὰ ἐδικά μου λόγια;*

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·

2 *Καὶ τὸν ἠκολούθει ὄχλος πολύς, διότι ἔβλεπον τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.*

3 *Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς του.*

4 *Καὶ ἦτον πλησίον τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.*

5 *Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ ὀμμάτιά του, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι πολὺς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀποποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία, διὰ νὰ φάγωσιν τοῦτοι;*

6 *(Καὶ τοῦτο εἶπεν δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ἤξευρε τί ἔμελλε νὰ κάμῃ.)*

7 *Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς φθάνει, διὰ νὰ λάβῃ ὁ καθεὶς ἀπὸ κομμάτιον.*

8 *Τὸν λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου·*

9 *Εἶναι ἐδῶ ἓν παιδίον τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ψωμία κριθάρινα καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;*

10 *Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσι. Καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάριον. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες ὡς πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν.*

11 *Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθημένους· οὕτω καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια ὅσον ἤθελον.*

12 *Καὶ ἀφ' οὗ ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Μαζώξατε τὰ κομμάτια τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.*

13 *Ἐμάζωξαν λοιπόν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τὰ πέντε ψωμία τὰ κρίθινα, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔφαγον.*

14 *Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ἀφ' οὗ εἶδον τὸ θαῦμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁ ὁποῖος ἔμελλε να ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.*

15 *Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν γνωρίζων, ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι νὰ τὸν ἁρπάξωσι διὰ νὰ τὸν κάμωσι βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.*

16 *Καὶ ὅταν ἐβράδυασε, κατέβησαν οἱ μαθηταί του εἰς τὴν θάλασσαν·*

17 *Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρνων πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναούμ. Καὶ ἤδη ἐσκοτείνιασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν ὑπάγει εἰς αὐτούς·*

18 *Καὶ ἡ θάλασσα, διότι ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος, ἐσηκόνετο.*

19 *Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔκαμον λάμνοντες ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὅτι περιεπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθεν πλησίον εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐφοβήθησαν.*

20 *Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγώ εἶμαι, μὴ φοβεῖσθε.*

21 *Ἤθελον λοιπὸν νὰ τὸν πάρωσιν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον εὑρέθη εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὑπῆγον.*

22 *Τὴν δὲ αὔριον ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος ἐστέκετο πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἄλλο πλοιάριον δὲν ἦτον ἐκεῖ, παρὰ μόνον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκαν οἱ μαθηταί του, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταί του διέβησαν·*

23 *Ἦλθον δὲ καὶ ἄλλα πλοιάρια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, πλησίον εἰς τὸν*

τόπον ἐκεῖνον ὅπου ἔφαγον τὸ ψωμίον, ἀφ' οὗ εὐχαρίστησεν ὁ Κύριος·

24 Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸ πλῆθος εἶδεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταί του, ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, γυρεύοντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ηὗραν πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, τὸν εἶπον· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, μὲ γυρεύετε ὄχι διότι εἴδετε σημεῖα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἀπὸ τὰ ψωμία, καὶ ἐχορτάσατε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὴν τροφὴν ἡ ὁποία φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν ἡ ὁποία μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σᾶς δώσει· διότι αὐτὸν ὁ Πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Τὸν εἶπον λοιπόν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ πράξωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύσητε εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔστειλεν.

30 Εἶπον εἰς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σὺ, διὰ νὰ ἰδῶμεν, καὶ νὰ σὲ πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἔφαγον τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φάγωσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὄχι ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὸ ψωμίον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου σᾶς δίδει τὸ ψωμίον τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διότι τὸ ψωμίον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Κύριε, δός μας πάντοτε τὸ ψωμίον τοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγώ εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς· ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει διψήσει ποτέ.

36 Ἀλλὰ σᾶς εἶπον, ὅτι καὶ εἴδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ δίδει ὁ Πατὴρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμὲ, δὲν θέλω τὸν ἐβγάλει ἔξω.

38 Διότι ἐγὼ κατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὄχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, τὸ νὰ μὴ χάσω κἀνὲν ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὰ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

40 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος βλέπει τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτὸν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγόγγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, διότι εἶπεν· Ἐγώ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

42 Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι τοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἠξεύρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λοιπὸν αὐτὸς λέγει· Ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Μὴ γογγύζετε ἀνάμεσόν σας.

44 Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἀνίσως καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε δὲν τὸν ἑλκύσῃ, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· Καὶ ὅλοι θέλουσι διδαχθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν. Καθεὶς τὸ λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ.

46 Ὄχι ὅτι κἀνεὶς εἶδε τὸν Πατέρα,

παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· αὐτὸς εἶδε τὸν Πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθανον·

50 Τοῦτο εἶναι τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ ὅποιος τὸ φάγῃ.

51 Ἐγὼ εἶμαι τὸ ψωμίον τὸ ζωντανὸν, τὸ ὁποῖον κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγῃ ἀπὸ τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σάρξ μου, ὁποῦ θέλω δώσει διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχοντο λοιπὸν ἀνάμεσόν των οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἠμπορεῖ τοῦτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα του νὰ φάγωμεν;

53 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν πίητε τὸ αἷμα του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν σας.

54 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

55 Διότι ἡ σάρξ μου εἶναι ἀληθινὸν φαγητὸν, καὶ τὸ αἷμα μου εἶναι ἀληθινὸν πιοτόν.

56 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν Πατὴρ μὲ ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ τρώγει, θέλει ζήσει δι' ἐμέ.

58 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὄχι καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες σας τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Αὐτὰ εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκων εἰς τὴν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τοῦτον τὸν λόγον, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος· τίς ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀκούῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι γογγύζουσιν οἱ μαθηταὶ του διὰ τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς εἶπε· Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἂν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδῇ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνῃ ἐκεῖ ὅπου ἦτον προτήτερα;

63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζωοποιεῖ, ἡ σάρξ δὲν ὠφελεῖ τίποτε· τὰ λόγια τὰ ὁποῖα σᾶς λαλῶ ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ σᾶς κάποιοι οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι. Διότι ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπον, ὅτι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἂν δὲν ἦναι δομένον εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τότε πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ πλέον δὲν περιεπάτουν μὲ αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς δώδεκα· Μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ πηγαίνητε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, εἰς τίνα νὰ ὑπάγωμεν; σὺ ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου·

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ σᾶς τοὺς δώδεκα, καὶ ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην· διότι αὐτὸς ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. ζ'. VII.

ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ αὐτὰ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐπειδὴ τὸν ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν φονεύσωσι.

2 Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς σκηνοπηγίας ἦτον πλησίον.

3 Τὸν εἶπον λοιπὸν οἱ ἀδελφοί του· Ἔβγα ἀπεδῶ, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἰδῶσιν καὶ οἱ μαθηταί σου τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνεις.

4 Διότι κἀνεὶς δὲν κάμνει τίποτε κρυφά, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις τοῦτα, φανέρωσε τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοί του δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Τοὺς λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἦλθεν· ὁ ἐδικός σας ὅμως πάντοτε εἶναι ἕτοιμος.

7 Ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς μισῇ· ἐμὲ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακά.

8 Σεῖς ἀναβᾶτε εἰς τὴν ἑορτήν· ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἀναβαίνω εἰς ταύτην τὴν ἑορτήν, διότι ὁ καιρὸς ὁ ἐδικός μου ἀκόμη δὲν ἔφθασε.

9 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἔμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοί του, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτήν, ὄχι φανερά, ἀλλὰ ὡσὰν κρυφά.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτήν, καὶ ἔλεγον· Ποῦ εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον δι' αὐτόν· ἄλλοι ἔλεγον, Καλός εἶναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ὄχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Κἀνεὶς ὅμως παῤῥησίᾳ δὲν ἐλάλει δι' αὐτόν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἠξεύρει αὐτὸς γράμματα, ἐν ᾧ δὲν ἔμαθεν;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἡ διδαχή μου δὲν εἶναι ἐδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ κἀνεὶς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦναι αὐτὴ ἡ διδαχή, ἤ, ἂν ἐγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ μου λαλῶ.

18 Ὅποιος λαλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ του, γυρεύει τὴν ἐδικήν του δόξαν· ὅποιος ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψε, αὐτὸς εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατί γυρεύετε νὰ μὲ σκοτώσητε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς γυρεύει νὰ σὲ σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἓν ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σας θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομήν, (ὄχι διότι εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς πατέρας,) καὶ σεῖς τὸ σάββατον περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Ἂν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνηται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴ χαλασθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως· πῶς μὲ ὀργίζεσθε διότι ἔκαμα ὑγιῆ ὁλόκληρον ἄνθρωπον τὸ σάββατον;

24 Μὴ κρίνετε κατὰ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἔλεγον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· Δὲν εἶναι αὐτὸς ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον γυρεύουσι νὰ χαλάσωσι;

26 Καὶ ἰδού, συντυχαίνει παῤῥησίᾳ, καὶ δὲν τὸν λέγουσι τίποτε· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν

ἀληθινὰ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ
Χριστός;
27 Ἀλλὰ τοῦτον ἠξεύρομεν ἀπὸ
ποῦ εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχη-
ται, κἀνεὶς δὲν ἠξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.
28 Ἐφώναξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὸ ἱερὸν ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε·
Καὶ ἐμὲ ἠξεύρετε, καὶ ἀπὸ ποῦ εἶμαι
ἠξεύρετε· ἐγὼ ἀφ' ἑαυτοῦ μου δὲν
ἦλθον, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, τὸν ὁποῖον σεῖς
δὲν ἠξεύρετε.
29 Ἐγὼ ὅμως τὸν ἠξεύρω, διότι ἀπ'
ἐκεῖνον εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.
30 Ἐζήτουν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ
τὸν πιάσωσιν· κἀνεὶς ὅμως δὲν ἄπ-
λωνεν ἐπάνω του χεῖρα, διότι ἀκόμη
δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.
31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι
ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει
κάμει περισσότερα ἀπὸ τοῦτα τὰ ση-
μεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν αὐτός;
32 Ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τὸ πλῆ-
θος ὅτι ἐγόγγυζε αὐτὰ διὰ αὐτόν·
καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, διὰ νὰ τὸν πιά-
σωσι.
33 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς λοιπόν· Ἀκό-
μη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς, ἔπει-
τα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ
ἔπεμψε.
34 Θέλετε μὲ γυρεύσει, καὶ δὲν θέ-
λετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἶμαι
ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.
35 Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνά-
μεσόν των· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ αὐ-
τὸς, ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὕρει;
μήπως μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς διεσ-
παρμένους μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ
νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;
36 Τί θέλει νὰ εἴπῃ τοῦτος ὁ λόγος
τὸν ὁποῖον εἶπε· Θέλετε μὲ ζητήσει,
καὶ δὲν θέλετε μὲ εὕρει· καὶ ἐκεῖ
ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε
νὰ ἔλθητε;
37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν
τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς, ἐστέκετο ὁ
Ἰησοῦς, καὶ ἐφώναξε, καὶ εἶπεν·
Ἐὰν διψᾷ κἀνεὶς, ἂς ἔλθῃ εἰς ἐμὲ,
καὶ ἂς πίῃ.
38 Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς
εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ νεροῦ ζωη-
ροῦ θέλουσι τρέξει ἀπὸ τὴν κοιλίαν
του.
39 (Εἶπε δὲ τοῦτο διὰ τὸ Πνεῦμα,
τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λάβωσιν οἱ πι-
στεύοντες εἰς αὐτόν· διότι ἀκόμη
δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον,
ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχε δοξ-
ασθῇ.)
40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος,
ὅταν ἤκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, ἔλε-
γον· Αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.
41 Ἄλλοι ἔλεγον, Αὐτὸς εἶναι ὁ
Χριστός. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον, Μήπως
ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἔρχεται ὁ Χρισ-
τός;
42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ
σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθ-
λεὲμ τὴν κώμην ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ,
ὁ Χριστὸς ἔρχεται;
43 Σχίσμα λοιπὸν ἔγινεν εἰς τὸ
πλῆθος δι' αὐτόν.
44 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελον
νὰ τὸν πιάσωσιν· ἀλλὰ κἀνεὶς δὲν
ἄπλωνεν ἐπάνω του τὰς χεῖρας.
45 Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς
τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ
ἐκεῖνοι τοὺς εἶπον· Διατί δὲν τὸν
ἐφέρετε;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Πο-
τὲ ἄνθρωπος δὲν ἐλάλησε καθὼς αὐ-
τὸς ὁ ἄνθρωπος.
47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπε-
κρίθησαν· Μήπως καὶ ἐπλανήθητε
καὶ σεῖς;
48 Μήπως κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρχον-
τας, ἢ, ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ἐπίσ-
τευσεν εἰς αὐτόν;
49 Ἀλλὰ ὁ ὄχλος τοῦτος ὁ ὁποῖος
δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι κατη-
ραμένος.
50 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ
ὁποῖος εἶχεν ὑπάγει τὴν νύκτα εἰς
αὐτὸν, καὶ ἦτον ἕνας ἀπ' αὐτούς.

51 Μήπως ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν τὸν ἀκούσῃ προτήτερα, καὶ γνωρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξον καταλεπτῶς καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν ἐσηκώθη.

53 Καὶ καθεὶς ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον του.

Κεφ. η΄. VIII.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ ὄρθρου ἦλθεν πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισε καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

3 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι φέρουσι μίαν γυναῖκα εἰς αὐτὸν ἡ ὁποία ἐπιάσθη εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἔστησαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσκαλε, αὐτὴ ἡ γυνὴ ἐπιάσθη ἐπαυτοφώρῳ ἐν ᾧ ἐμοιχεύετο·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς παρήγγειλεν, αἱ τοιοῦται γυναῖκες νὰ πετροβολῶνται· σὺ λοιπὸν τί λέγεις;

6 Καὶ τοῦτο ἔλεγον δοκιμάζοντες αὐτὸν, διὰ νὰ ἔχωσιν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορῶσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ καθὼς ἐπέμενον καὶ τὸν ἐρωτοῦσαν, ἐσηκώθη ἐπάνω καὶ τοὺς εἶπε· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρτίαν, ἂς ῥίψῃ πρῶτος τὴν πέτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνείδησίν των, ἔβγαινον ἔξω ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους ἕως εἰς τοὺς ὑστέρους· καὶ ἀπέμεινεν ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἡ ὁποία ἐστέκετο εἰς τὴν μέσην.

10 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ἀφ' οὗ δὲν εἶδε κανένα, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπεν εἰς αὐτήν· Γύναι, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανεὶς δὲν σε κατέκρινε;

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Κανεὶς, Κύριε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· ὕπαγε, καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς πλέον μὴν ἁμαρτάνῃς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ὡμίλησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος μὲ ἀκολουθεῖ, δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ μαρτυρεῖς διὰ τὸν ἑαυτόν σου, ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Μὲ ὅλον ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθινή· διότι ἠξεύρω ἀπὸ ποῦ ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὅμως δὲν ἠξεύρετε ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐδική μου εἶναι ἀληθινή· διότι δὲν εἶμαι μόνος, ἀλλὰ εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἐδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Ἐγὼ εἶμαι ὁ ὁποῖος μαρτυρῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ μαρτυρεῖ δι' ἐμὲ καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

19 Τὸν ἔλεγον λοιπόν· Ποῦ εἶναι ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐμὲ ἠξεύρετε, οὐδὲ τὸν Πατέρα μου· ἂν ἠξεύρετε ἐμὲ, ἠθέλετε ἠξεύρει καὶ τὸν Πατέρα μου.

20 Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκων εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανεὶς δὲν τὸν

ἐπίασεν, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.

21 Τοὺς εἶπε λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε μὲ ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνει· καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον· Μήπως καὶ θέλει σκοτώσει τὸν ἑαυτόν του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει, Ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε;

23 Καὶ τους εἶπε· Σεῖς εἶσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἐπάνω· σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον.

24 Σᾶς εἶπον λοιπὸν ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διότι ἂν δὲν πιστεύητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Τὸν ἔλεγον λοιπόν· Καὶ ποῖος εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τους εἶπεν· Ἐκεῖνο εἶμαι τὸ ὁποῖον σᾶς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ σᾶς· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσα ἀπ' αὐτὸν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν Πατέρα τους ἔλεγεν.

28 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μου δὲν κάμνω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ Πατήρ μου, αὐτὰ λέγω·

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, μετ' ἐμοῦ εἶναι. Καὶ δὲν μὲ ἀφῆκε μοναχὸν ὁ Πατὴρ, διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀρέσκουσιν εἰς αὐτόν.

30 Ἐν ᾧ ἔλεγεν αὐτὸς αὐτὰ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἐὰν σεῖς μείνητε εἰς τὸν λόγον τὸν ἐδικόν μου, εἶσθε ἀληθινὰ μαθηταί μου·

32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σᾶς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς εἴμεθα σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ κἀνένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτέ· πῶς σὺ λέγεις, Ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῇ;

34 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δοῦλος δὲν μένει εἰς τὴν οἰκίαν παντοτεινά· ὁ Υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι θέλετε εἶσθε.

37 Ἠξεύρω ὅτι σπέρμα του Ἀβραὰμ εἶσθε· ἀλλὰ γυρεύετε νὰ μὲ φονεύσητε, διότι ὁ λόγος ὁ ἐδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς σᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον πλησίον εἰς τὸν Πατέρα μου, λαλῶ· καὶ σεῖς λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν εἶπον· Ὁ πατήρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ· Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἦσθε παιδία τοῦ Ἀβραὰμ, ἠθέλετε κάμνει τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Τώρα ὅμως ζητεῖτε νὰ μὲ φονεύσητε, ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, ὁποῦ ἤκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· τοῦτο ὁ Ἀβραὰμ δὲν ἔκαμε.

41 Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρός σας. Εἶπον λοιπὸν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννήθημεν· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησους· Ἂν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ Πατήρ σας, ἠθέλετε ἀγαπᾷ ἐμέ· διότι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθον· διότι ἀφ' ἑαυτοῦ μου δὲν ἦλθον, ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

43 Διατί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλιάν

μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούητε τὰ λόγιά μου.

44 Σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμνητε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθη· διότι ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦμα, ἀπὸ τὰ ἐδικά του λαλεῖ· διότι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Διότι ἐγὼ λέγω τὴν ἀλήθειαν, δέν με πιστεύετε.

46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; καὶ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διατί δέν με πιστεύετε;

47 Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλὰ, ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Ἐγὼ ὅμως δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναί τις ὁ ὁποῖος τὴν ζητεῖ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Τὸν εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἔχεις δαιμόνιον. Ὁ Ἀβραὰμ καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον, καὶ σὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξει τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῇ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μήπως εἶσαι σὺ μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν Πατέρα μας τὸν Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· ποῖον κάμνεις σὺ τὸν ἑαυτόν σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἂν ἐγὼ δοξάζω τὸν ἑαυτόν μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτε· ὁ Πατήρ μου εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας·

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ ὅμως τὸν ἠξεύρω· καὶ ἂν εἰπῶ, ὅτι δὲν τὸν ἠξεύρω, θέλω εἶμαι καὶ ἐγὼ ψεύστης, καθὼς καὶ σεῖς· ἀλλὰ τὸν ἠξεύρω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.

56 Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας χαρὰν τὸ εἶχε, νὰ ἰδῇ τὴν ἡμέραν τὴν ἐδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπον· Ἀκόμη πενῆντα χρονῶν δὲν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ὁ Ἀβραὰμ, ἐγὼ εἶμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτρας, νὰ ῥίψωσιν ἐπάνω του· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκρύβη, καὶ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ ἱερὸν, περνῶν ἀπὸ τὴν μέσην των· καὶ οὕτω διέβη.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ περνῶν εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς ἀφ' ὅτου ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταί του, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, ποῖος ἥμαρτε, αὐτὸς, ἢ οἱ γονεῖς του, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ αὐτὸς ἥμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλὸς,) διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐγὼ πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, ἕως ὁποῦ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νὺξ καὶ τότε κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται.

5 Ὅταν ἦμαι εἰς τὸν κόσμον, εἶμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Αὐτὰ εἶπε, καὶ ἔπτυσεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τὸ πτύσμα του, καὶ ἔχρισε τὸν πηλὸν εἰς τὰ ὀμμάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ τὸν εἶπε· Ὕπαγε, νίψου εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, ἀπεσταλμένος.) Ὑπῆγε λοιπὸν, καὶ ἐνίφθη, καὶ ἐγύρισε βλέπων.

8 Οἱ γείτονες λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι τὸν ἔβλεπον προτήτερα ὅτι
ἦτον τυφλὸς, ἔλεγον· Δὲν εἶναι αὐ-
τὸς ὁποῦ ἐκάθητο καὶ ἐζήτει;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι αὐτὸς εἶναι.
Ἄλλοι δέ· Ὅτι τὸν ὁμοιάζει. Καὶ
ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἶμαι.
10 Ἔλεγον λοιπὸν εἰς αὐτόν· Πῶς
ἀνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά σου;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
Ἄνθρωπός τις λεγόμενος Ἰησοῦς,
ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ
ὀμμάτιά μου, καὶ μὲ εἶπεν· Ὕπαγε εἰς
τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ
νίψου. Ὑπῆγον δὲ καὶ ὅταν ἐνίφθην,
ἀνέβλεψα.
12 Τὸν εἶπον λοιπόν· Καὶ ποῦ
εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει· Δὲν ἠξεύρω.
13 Καὶ ἔφερον εἰς τοὺς Φαρισαίους,
τὸν ποτὲ τυφλόν.
14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν
πηλὸν, καὶ ἄνοιξε τὰ ὀμμάτιά του,
ἦτον σάββατον.
15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἠρώτουν καὶ
οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ
ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλεν
ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτιά μου, καὶ ἐνίφ-
θην, καὶ βλέπω.
16 Καὶ κἄποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρι-
σαίους ἔλεγον· Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος
δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, διότι δὲν
φυλάττει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλε-
γον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρ-
τωλὸς νὰ κάμνῃ τέτοια σημεῖα; Καὶ
ἦτον σχίσμα ἀνάμεσόν των.
17 Λέγουσι πάλιν εἰς τὸν τυφλόν·
Σὺ τί λέγεις διὰ αὐτὸν, ἐπειδὴ ἄνοιξε
τα ὀμμάτιά σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν·
Ὅτι προφήτης εἶναι.
18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν ὁ Ἰου-
δαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ
εἶδεν, ἕως ὅτου ἤκραξαν τοὺς γονεῖς
του.
19 Καὶ τοὺς ἠρώτησαν, καὶ εἶπον·
Αὐτὸς εἶναι ὁ υἱός σας, τὸν ὁποῖον
λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός; πῶς
λοιπὸν τώρα βλέπει;
20 Οἱ γονεῖς του τοὺς ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον· Ἠξεύρομεν ὅτι τοῦτος
εἶναι ὁ υἱός μας, καὶ ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη·
21 Τώρα δὲ πῶς βλέπει, δὲν ἠξεύ-
ρομεν· ἢ τίς ἄνοιξε τὰ ὀμμάτιά του,
ἡμεῖς δὲν ἠξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλι-
κίαν, ἐρωτήσατέ τον· αὐτὸς διὰ τὸν
ἑαυτόν του θέλει σᾶς εἰπεῖ.
22 Αὐτὰ εἶπον οἱ γονεῖς του, διότι
ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· διότι καὶ
προτήτερα ἐσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖ-
οι, ὅτι ὅποιος ὁμολογήσῃ αὐτὸν ὅτι
εἶναι Χριστὸς, νὰ τὸν διώξωσιν ἀπὸ
τὴν συναγωγήν·
23 Διὰ τοῦτο εἶπον οἱ γονεῖς του·
Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.
24 Ἔκραξαν λοιπὸν ἐκ δευτέρου
τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς,
καὶ τὸν εἶπον· Δόξασε τὸν Θεόν·
ἡμεῖς ἠξεύρομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐ-
τὸς εἶναι ἁμαρτωλός.
25 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
Ἂν ἦναι ἁμαρτωλὸς, δὲν ἠξεύρω· ἓν
μόνον ἠξεύρω, ὅτι τυφλὸς ὢν, τώρα
βλέπω.
26 Εἶπον δὲ πάλιν εἰς αὐτόν· Τί
σὲ ἔκαμε; πῶς ἄνοιξε τὰ ὀμμάτιά
σου;
27 Τοὺς ἀπεκρίθη· Σᾶς τὸ εἶπον
προτήτερα, καὶ δὲν ἠκούσατε· διατί
πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσητε; μήπως
θέλετε καὶ σεῖς νὰ γένητε μαθηταὶ
του;
28 Τὸν ὕβρισαν λοιπὸν, καὶ εἶπον·
Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς
ὅμως εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.
29 Ἡμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς
ἐλάλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· τοῦτον
ὅμως δὲν ἠξεύρομεν πόθεν εἶναι.
30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς
εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστὸν, ὅτι
σεῖς δὲν ἠξεύρετε πόθεν εἶναι, καὶ
ἄνοιξε τὰ ὀμμάτιά μου.
31 Ἠξεύρομεν ὅμως, ὅτι ἁμαρτω-
λῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν ἦναι
κἀνεὶς ὁ ὁποῖος σέβεται τὸν Θεὸν,
καὶ κάμνῃ τὸ θέλημά του, τοῦτον
ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξε κἀνεὶς ὀμμάτια τινὸς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τυφλός.

33 Ἂν δὲν ἦτον αὐτὸς ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμνῃ τίποτε.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπόν εἰς αὐτόν· Σὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ σὺ μᾶς διδάσκεις; Καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω.

35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι τὸν ἔβγαλον ἔξω· καὶ ὅταν τὸν ηὗρε, τὸν εἶπε· Πιστεύεις σὺ εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε· Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι, ὁ ὁποῖος συντυχαίνει μὲ σέ.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ διὰ κρίσιν ἦλθον εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· διὰ νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουσι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βλέπουσι νὰ γένωσι τυφλοί.

40 Καὶ ὅσοι ἦσαν μὲ αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, ἤκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ τὸν εἶπον· Μήπως καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ εἴμεθα;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἂν ἦσθε τυφλοὶ, δὲν εἴχετε ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως λέγετε, Ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι΄. X.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σᾶς λέγω, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἄλλοῦ, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής.

2 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν, εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων·

3 Εἰς τοῦτον ὁ θυρωφύλαξ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουσι τὴν φωνήν του· καὶ τὰ ἐδικά του πρόβατα κράζει κατὰ τὰ ὀνόματά των, καὶ τὰ ἐβγάλλει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν ἐβγάλῃ τὰ ἐδικά του πρόβατα, πηγαίνει ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦσιν, διότι γνωρίζουσι τὴν φωνήν του.

5 Τὸν ξένον ὅμως δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουσι φύγει ἀπ' αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζουσι τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Αὐτὴν τὴν παροιμίαν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς ἐλάλει.

7 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθον προτήτερα ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι κλέπται καὶ λῃσταί· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἤκουσαν.

9 Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐὰν ἔμβῃ τις διὰ μέσου ἐμοῦ, θέλει σωθῇ· καὶ θέλει ἐμβῇ καὶ θέλει ἐβγῇ, καὶ θέλει εὕρει βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ ἔχωσι ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ εὐπορίαν περισσήν.

11 Ἐγὼ εἶμαί ὁ καλὸς βοσκός· ὁ καλὸς βοσκὸς βάζει τὴν ζωήν του διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν εἶναι βοσκὸς, καὶ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι τα πρόβατα ἐδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ὅτι ἔρχεται, ἀφίνει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς βοσκός· καὶ γνωρίζω τὰ ἐδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἐδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα· καὶ βάζω τὴν ψυχήν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἔχω καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν τούτην· καὶ κάμνει χρεία νὰ μαζώξω καὶ ἐκεῖνα· καὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνήν μου· καὶ θέλει γένει μία ποίμνη, καὶ ἕνας βοσκός.

17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατὴρ μὲ ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ βάζω τὴν ψυχήν μου, διὰ νὰ τὴν πάρω πάλιν.

18 Κἀνεὶς δὲν τὴν πέρνει ἀπ' ἐμὲ, ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάζω ἀφ' ἑαυτοῦ μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω· αὐτὴν τὴν παραγγελίαν ἔλαβον ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν σχίσμα ἀνάμεσον εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὰ λόγια τοῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγον· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ εἶναι μανικός· διατί τὸν ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Αὐτὰ τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μήπως καὶ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοίγῃ τὰ ὀμμάτια τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἔγινεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἡ ἀφιέρωσις, καὶ ἦτον χειμών·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερὸν, εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

24 Τὸν ἐτριγύρισαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ἕως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχήν μας; ἂν ἦσαι σὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας τὸ φανερά.

25 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Σᾶς εἶπον, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός μου, αὐτὰ μαρτυροῦσι δι' ἐμέ.

26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε, διότι δὲν εἶσθε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου· καθὼς σᾶς εἶπον.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐδικά μου ἀκούουσι τὴν φωνήν μου, καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω· καὶ μὲ ἀκολουθοῦσι,

28 Καὶ ἐγὼ τοὺς δίδω ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν θέλουσι χαλασθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κἀνεὶς δὲν θέλει τὰ ἁρπάσει ἀπὸ τὰς χεῖράς μου.

29 Ὁ Πατήρ μου ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ ὅλους· καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ τὰ ἁρπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν εἴμεθα.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν πέτρας οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Πολλὰ καλὰ ἔργα σᾶς ἔδειξα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ αὐτὰ μὲ λιθάζετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ τὸν εἶπον· Διὰ καλὸν ἔργον δέν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν, καὶ διότι σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι ἄνθρωπος, κάμνεις τὸν ἑαυτόν σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· Ὅτι, Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ εἶσθε;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἔγινεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, σεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· διότι εἶπον, ὅτι Υἱός εἶμαι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἂν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου, μή με πιστεύετε·

38 Ἂν ὅμως τὰ κάμνω, κἂν ἐμὲ δὲν πιστεύητε, τὰ ἔργα μου πιστεύσατε· διὰ νὰ γνωρίσητε, καὶ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Πατέρα.

39 Ἐζήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν πιάσωσιν· αὐτὸς ὅμως ἐξέβη ἀπὸ τὰς χεῖρας των.

40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον ὁ Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κἀνὲν σημεῖον· ὅλα ὅμως ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ τοῦτον, εἶναι ἀληθινά·

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. XI.

ΗΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθενὴς, Λάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας, καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς της.

2 (Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ἡ ὁποία ἤλειψε τὸν Κύριον μὲ μύρον, καὶ μὲ τὰ μαλλία της ἐσφόγγισε τὰ ποδάριά του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.)

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαί του εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Κύριε, ἰδὲ, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς, ἀσθενεῖ.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, εἶπε· Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἠγάπα τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφήν της, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Καθὼς λοιπὸν ἤκουσε ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον, δύο ἡμέρας.

7 Ὕστερον ἀπὸ τοῦτο λέγει εἰς τοὺς μαθητάς· Ἄς ὑπάγωμεν πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Τὸν λέγουσιν οἱ μαθηταί· Διδάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὲ ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθάσωσι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι δώδεκα αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν σκοντάπτει, διότι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου·

10 Ἐὰν ὅμως περιπατεῖ κάνεὶς τὴν νύκτα, σκοντάπτει, διότι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τὸν ἑαυτόν του.

11 Αὐτὰ εἶπε· καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο τοὺς λέγει· Ὁ Λάζαρος ὁ φίλος μας ἐκοιμήθη· καὶ πηγαίνω, νὰ τὸν ἐξυπνίσω.

12 Εἶπον λοιπὸν οἱ μαθηταί· Κύριε, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει γλυτώσει.

13 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοὺς εἶπε διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ εἰς ἐκείνους ἐφάνη ὅτι διὰ τὸ κοίμημα τοῦ ὕπνου λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε παῤῥησίᾳ· Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ σᾶς, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμουν ἐκεῖ· ἀλλὰ ἂς ὑπάγωμεν εἰς αὐτόν.

16 Ὁ Θωμᾶς λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάς του· Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μὲ αὐτόν.

17 Ἀφ' οὗ ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν εὗρεν ὅτι εἶχεν ἤδη τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὸ μνῆμα.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον πλησίον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια·

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθον εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, νὰ τὰς παρηγορήσωσι διὰ τὸν ἀδελφόν των.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν καθὼς ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν προϋπήντησεν· ἡ Μαρία ὅμως ἐκάθητο εἰς τὸν οἶκον.

21 Εἶπεν λοιπὸν ἡ Μάρθα εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἂν ἦσουν ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει·

22 Ἀλλὰ καὶ τώρα ἠξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ Θεὸς θέλει σὲ τὰ δώσει.

23 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀναστηθῇ ὁ ἀδελφός σου.

24 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ἠξεύρω ὅτι θέλει ἀναστηθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ζήσει·

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ναὶ, Κύριε· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτά, ὑπῆγε
καὶ ἔκραξε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελ-
φήν της κρυφά, καὶ τῆς εἶπεν· Ὁ
διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ, καὶ σὲ κράζει.
29 Ἐκείνη καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἐση-
κώθη ὀγλίγωρα, καὶ ὑπῆγεν εἰς αὐτόν.
30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν εἶχεν
ἔλθει εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς
τὸν τόπον ὅπου τὸν ὑπήντησεν ἡ
Μάρθα.)
31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι
ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν,
καὶ τὴν παρηγόρουν, ἀφ' οὗ εἶδον τὴν
Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ὀγλίγωρα καὶ
ἐβγῆκεν ἔξω, τὴν ἠκολούθησαν, λέ-
γοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνῆμα,
διὰ νὰ κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἀφ' οὗ ἦλθεν
ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν
εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του,
καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Κύριε, ἐὰν ἦσουν
ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνει ὁ ἀδελφός
μου.
33 Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν, καθὼς τὴν
εἶδεν ὅτι ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους
οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὶ ὅτι ἔκλαιον, ἐλυ-
πήθη ἡ ψυχή του, καὶ ἐσυγχύσθη·
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τὸν ἐβάλετε;
Τὸν λέγουσι· Κύριε, ἔλα καὶ ἴδε.
35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσεν.
36 Ἔλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς τὸν ἠγάπα.
37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπον·
Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἄνοιξε τὰ ὀμμάτια
τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνατο νὰ κάμῃ,
ὥστε νὰ μὴν ἀποθάνῃ καὶ τοῦτος;
38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν λυπούμενος
μέσα του, ὑπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον.
Καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ ἐπάνω εἰς
αὐτὸ ἔκειτο πέτρα.
39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε
τὴν πέτραν. Τὸν λέγει ἡ ἀδελφὴ τοῦ
ἀποθαμένου, ἡ Μάρθα· Κύριε, ἤδη
βρωμᾷ· διότι εἶναι τεσσάρων ἡμερῶν
(νεκρός.)
40 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σὲ
εἶπον, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;
41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν,
ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο ὁ ἀποθαμένος.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά
του ἐπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχα-
ριστῶ σε, ὅτι μοῦ ἤκουσας.
42 Καὶ ἐγὼ ἤξευρα ὅτι πάντοτε
μοῦ ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν
ὁ ὁποῖος στέκει τριγύρω τὸ εἶπον, διὰ
νὰ πιστεύσωσιν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.
43 Καὶ καθὼς εἶπε τοῦτα, μὲ με-
γάλην φωνὴν ἔκραξε· Λάζαρε, ἔβγα
ἔξω.
44 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ ἀποθαμένος, δε-
μένος τὰ ποδάρια καὶ τὰς χεῖρας μὲ
τὰ σάβανα· καὶ τὸ πρόσωπόν του
δεμένον μὲ πανίον. Τοὺς λέγει ὁ Ἰη-
σοῦς· Λύσατέ τον, καὶ ἀφῆτε τον νὰ
ὑπάγῃ.
45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους,
οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ
εἶδον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευ-
σαν εἰς αὐτόν.
46 Κάποιοι ὅμως ἀπ' αὐτοὺς ὑπῆ-
γον εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ τοὺς
εἶπον ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.
47 Οἱ Ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι ἐσύναξαν συνέδριον, καὶ ἔλε-
γον· Τί νὰ κάμωμεν; διότι τοῦτος
ὁ ἄνθρωπος κάμνει πολλὰ σημεῖα.
48 Ἂν τὸν ἀφήσωμεν οὕτως, ὅλοι
θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέ-
λουσιν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλου-
σι χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθ-
νος μας.
49 Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτούς, (ὁ λεγό-
μενος) Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρ-
χιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς
εἶπε· Σεῖς δὲν ἠξεύρετε τίποτε·
50 Οὐδὲ βάλλετε εἰς τὸν νοῦν σας,
ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι νὰ ἀποθάνῃ
ἕνας ἄνθρωπος διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ
μὴ χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.
51 Καὶ τοῦτο δὲν εἶπεν ἀφ' ἑαυτοῦ
του· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἦτον Ἀρχιερεὺς
τοῦ χρόνου ἐκείνου, ἐπροφήτευσεν
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ
διὰ τὸ ἔθνος·
52 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλ-

λὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἓν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν συνεβουλεύθησαν, νὰ τὸν χαλάσωσιν.

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παῤῥησίᾳ δὲν περιεπάτει μεταξὺ εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ὑπῆγεν ἀπεκεῖ εἰς τὴν χώραν ἡ ὁποία εἶναι πλησίον εἰς τὴν ἔρημον, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μὲ τοὺς μαθητάς του.

55 Καὶ ἦτον πλησίον τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσωσι τὸν ἑαυτόν των.

56 Ἐζήτουν λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, στέκοντες εἰς τὸ ἱερόν· Τί σᾶς φαίνεται, τὸ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κἀνεὶς ποῦ εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσωσιν.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἓξ ἡμέρας προτήτερα ἀπὸ τὸ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

2 Τὸν ἔκαμαν λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρέτει· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρου ἀπὸ νάρδον, ἄδολον πολυτίμητον, καὶ ἤλειψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τὰ μαλλία της τὰ ἐσφόγγισε· καὶ ἡ οἰκία ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν μυρωδίαν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ·

5 Διατί δὲν ἐπωλήθη τοῦτο τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχούς;

6 Καὶ τοῦτο εἶπεν, ὄχι διότι τὸν ἔμελε διὰ τοὺς πτωχούς, ἀλλὰ διότι ἦτον κλέπτης, καὶ εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, καὶ ἐκράτει ὅσα ἐβάλλοντο.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες την· τὸ ἐφύλαξεν διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Τοὺς πτωχοὺς δὲ ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.

9 Πολὺς λοιπὸν ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθον ὅτι ἐκεῖ εἶναι· καὶ ἦλθον ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐβουλεύθησαν νὰ σκοτώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινούμενοι ἐπήγαινον, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν δὲ αὔριον ὁ πολὺς ὄχλος ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν ἑορτήν, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τα Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐβγῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσωσι, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ηὗρεν ἓν γαδουράκι, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβεῖσαι, ὦ θυγατέρα τῆς Σιών· ἰδού, ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπάνω εἰς πωλάριον γαδούρας.

16 Καὶ αὐτὰ δὲν ἐγνώρισαν οἱ μαθηταί του εἰς τὴν ἀρχήν· ἀλλὰ ἀφ' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνθυμήθησαν, ὅτι τοῦτα ἦσαν γραμμένα δι' αὐτόν, καὶ αὐτὰ ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτόν, ἐμαρτύρει ὅτι ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς·

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπήντησε τὸ λῆθος, διότι ἤκουσε πῶς ἔκαμεν αὐτὸς τοῦτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπον ἀνάμεσόν των· Βλέπετε πῶς δὲν ὠφελεῖτε τίποτε; ἰδού, ὁ κόσμος ὅλος ὑπῆγε κατόπιν αὐτοῦ.

20 Ἦσαν καὶ κάποιοι Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέβαινον νὰ προσκυνήσωσιν εἰς τὴν ἑορτήν.

21 Αὐτοὶ λοιπὸν ὑπῆγον εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Κύριε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ τὸ λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ἐὰν δὲν πέσῃ ὁ κόκκος τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος ἀπομένει· ἂν ὅμως ἀποθάνῃ, φέρει πολὺν καρπόν.

25 Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ζωήν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν μισεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς ζωὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετῇ κἀνείς, ἂς μὲ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρέτης ὁ ἐδικός μου· καὶ ἂν μὲ ὑπηρετῇ κἀνείς, θέλει τὸν τιμήσει ὁ Πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχή μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἰπῶ; Πάτερ, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὴν ὥραν ταύτην; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου. Φωνὴ ἦλθε λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, (λέγουσα·) Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν ὁ ὁποῖος ἐστέκετο καὶ ἤκουσεν, ἔλεγε ὅτι βροντὴ ἔγινε. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος τὸν ἐσύντυχεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· Αὐτὴ ἡ φωνὴ δὲν ἔγινε δι' ἐμέ, ἀλλὰ διὰ σᾶς.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ῥιφθῇ ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω ἑλκύσει ὅλους εἰς τὸν ἑαυτόν μου.

33 (Καὶ τοῦτο ἔλεγε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος τὸν ἀπεκρίθη· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι τοῦτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μὲ σᾶς· περιπατεῖτε ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς πλακώσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅποιος περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, δὲν ἠξεύρει ποῦ ὑπάγει.

36 Ἕως ὁποῦ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Αὐτὰ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ὑπῆγε καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτούς.

37 Καὶ μὲ ὅλον ὅτι τόσα σημεῖα ἔκαμεν ἔμπροσθέν των, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, τὸν ὁποῖον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς ποῖον ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρουν νὰ πιστεύσωσιν, διότι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ ὀμμάτιά των, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν των· διὰ νὰ μὴν ἰδῶσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ νοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν των, καὶ γυρίσωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

41 Αὐτὰ εἶπεν Ἡσαΐας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν του, καὶ ἐλάλησε διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν τὸν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μὴ διωχθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγήν·

43 Διότι ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώναξε καὶ εἶπεν· Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε·

45 Καὶ ὅποιος βλέπει ἐμὲ, βλέπει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν.

46 Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμέ.

47 Καὶ ὅποιος ἀκούσῃ τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διότι δὲν ἦλθον νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὅποιος μὲ καταφρονεῖ, καὶ δὲν λαμβάνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν κρίνει· ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Διότι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν, αὐτὸς μὲ παρήγγειλε, τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἠξεύρω ὅτι ἡ παραγγελία του εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ ὁποῖα ἐγὼ λαλῶ, καθὼς μὲ τὰ εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ' προτήτερα ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, ἠξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του, διὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον πρὸς τὸν Πατέρα, ἐπειδὴ ἠγάπησε τοὺς ἰδικούς του οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἠγάπησε·

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθη τὸ δεῖπνον, (καὶ ἔβαλεν ἤδη ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, νὰ τὸν παραδώσῃ·)

3 Ἠξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα ἔδωκεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας του, καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ βάζει κάτω τὰ φορέματά του· καὶ πέρνων σφουγγιστῆρι, ἐζώσθη·

5 Ἔπειτα ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἄρχισε νὰ νίπτῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σφογγίζῃ μὲ τὸ σφουγγιστῆρι ὁποῦ ἦτον ζωσμένος.

6 Ἔρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ νίπτεις τὰ ποδάριά μου;

7 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπεν· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνω ἐγὼ, σὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ὕστερον ὅμως θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Τὸν λέγει ὁ Πέτρος· Σὺ δὲν θέλεις νίψει ποτὲ τὰ ποδάριά μου. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἂν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ὄχι μόνον τὰ ποδάριά μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας μου, καὶ τὴν κεφαλήν μου.

10 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λουμένος δὲν ἔχει χρείαν μήτε τὰ ποδάριά του νὰ νίψῃ, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροὶ εἶσθε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.

11 Διότι ἐγνώριζεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἔνιψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν καὶ τοὺς εἶπε· Γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Σεῖς μὲ κράζετε· Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλὰ λέγετε· διότι εἶμαι.

14 Ἂν ἐγὼ λοιπὸν ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος ἔνιψα τὰ ποδάριά σας, χρεωστεῖτε καὶ σεῖς ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου νὰ νίπτητε τὰ ποδάρια.

15 Διότι παράδειγμα σᾶς ἔδωκα

διὰ νὰ κάμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἐγὼ ἔκαμα εἰς σᾶς.

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κἀνεὶς δοῦλος μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλίτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔπεμψεν.

17 Ἐὰν ἠξεύρητε αὐτά, μακάριοι θέλετε εἶσθε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνητε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διότι ἠξεύρω ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξα· ἀλλά, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει ψωμίον μετ' ἐμοῦ ἐσήκωσεν ἐναντίον μου τὴν φτέρναν του.

19 Ἀπὸ τώρα σᾶς τὸ λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γένῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὅποιος δέχεται ὅποιον θέλω πέμψει, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμέ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

21 Αὐτὰ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχήν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἔβλεπον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἀποροῦσαν διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἦτον πλαγιασμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἔνευσεν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν λέγει· Κύριε, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν λέγει· Εἰς ὅποιον ἐγὼ θέλω δώσει τὸ ψωμίον, ἀφ' οὗ τὸ βυθίσω, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ ἀφ' οὗ ἐβούτισε τὸ ψωμίον, τὸ ἔδωκε εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ ψωμίον, ἐμβῆκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Τὸν λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅ, τι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε το ὀγλίγωρα.

28 Καὶ κἀνεὶς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν ἐγνώρισε διατὶ τὸν εἶπε τοῦτο·

29 Κάποιοι δὲ ἐλογίαζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀγόρασον ὅσα χρειαζόμεθα εἰς τὴν ἑορτήν· ἤ, διὰ νὰ δώσῃ τίποτε εἰς τοὺς πτωχούς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ ψωμίον, παρευθὺς ἐβγῆκεν ἔξω· ἦτον δὲ νύξ.

31 Ὅτε λοιπὸν ἐβγῆκε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδία μου, ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς. Θέλετε μὲ ζητήσει· καὶ καθὼς εἶπον εἰς τοὺς Ἰουδαίους· καὶ εἰς σᾶς τώρα τὸ λέγω· Ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.

34 Νέαν παραγγελίαν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα, οὕτω καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

35 Εἰς τοῦτο θέλουσι σᾶς γνωρίσει ὅλοι ὅτι εἶσθε μαθηταί μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον.

36 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σὺ τώρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ μὲ ἀκολουθήσῃς· ὕστερον ὅμως θέλεις μὲ ἀκολουθήσει.

37 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, διατὶ δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ζωήν μου θέλω βάλει διὰ σέ.

38 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ζωήν σου θέλεις βάλει δι' ἐμέ; Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὁ πετεινὸς

δὲν θέλει λαλήσει, ἕως ὁποῦ νὰ μὲ ἀρνηθῇς τρεῖς φοράς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΑΣ μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμέ.

2 Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρός μου εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· εἰ δὲ μὴ, ἤθελον σᾶς εἰπεῖ. Ἐγὼ ὑπάγω νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον.

3 Καὶ ἐὰν ὑπάγω, καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σᾶς πάρει πρὸς τὸν ἐμαυτόν μου· διὰ νὰ ἦσθε καὶ σεῖς ἐκεῖ ὅπου εἶμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς τὸ ἠξεύρετε, καὶ τὸν δρόμον ἠξεύρετε.

5 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν ἠξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἠμποροῦμεν νὰ ἠξεύρωμεν τὸν δρόμον;

6 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ὁ δρόμος, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· κἀνεὶς δὲν ἔρχεται εἰς τὸν Πατέρα, παρὰ διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἂν ἐγνωρίζετε ἐμὲ, ἠθέλετε γνωρίζει καὶ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἀπὸ τώρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἴδετε.

8 Τὸν λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξε μας τὸν Πατέρα, καὶ μᾶς ἀρκεῖ.

9 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μὲ σᾶς, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε; ὅποιος εἶδεν ἐμὲ, εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξε μας τὸν Πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ; Τὰ λόγια τὰ ὁποῖα σᾶς λέγω, ἀφ' ἑαυτοῦ μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς ἐμὲ, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετέ με ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, κἂν δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετέ με.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλίτερα ἀπὸ αὐτά· διότι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου·

13 Καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει· διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσητε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, τὰς παραγγελίας μου φυλάξατε·

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητον, διὰ νὰ εὑρίσκεται μὲ σᾶς εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ, διότι δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρίζει· σεῖς ὅμως τὸ γνωρίζετε, διότι εἰς σᾶς εὑρίσκεται, καὶ εἰς σᾶς θέλει εἶναι.

18 Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι εἰς σᾶς.

19 Ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν θέλει μὲ ἰδεῖ· σεῖς ὅμως θέλετε μὲ ἰδεῖ· διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζήσει.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς.

21 Ὅποιος ἔχει τὰς παραγγελίας μου, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ὅποιος μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τὸν ἑαυτόν μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας (ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης·) Κύριε, πόθεν προέρχεται τὸ ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν ἑαυτόν σου εἰς ἡμᾶς, καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπεν· Ἐὰν κἀνεὶς μὲ ἀγαπᾷ, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ Πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν ἔλθει εἰς αὐτὸν, καὶ θέλομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ὅποιος ὅμως δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἐδικός μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε.

25 Αὐτὰ σᾶς ἐλάλησα, εὑρισκόμενος ὁμοῦ μὲ σᾶς·

26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ πέμψῃ ὁ Πατὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει ὅλα, καὶ θέλει σᾶς ἀναθυμίσει ὅλα ὅσα σᾶς εἶπον.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρήνην τὴν ἐδικήν μου σᾶς δίδω· ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω. Ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδία σας, μηδὲ νὰ φοβῆται.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπον· Ὑπάγω καὶ πάλιν ἔρχομαι εἰς σᾶς. Ἂν μὲ ἀγαπᾶτε, ἠθέλετε χαρῇ διότι εἶπον, πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα· ἐπειδὴ ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλίτερός μου.

29 Καὶ τώρα σᾶς τὸ εἶπον πρὸ τοῦ νὰ γένῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅταν γένῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω συντύχει πολλὰ μὲ σᾶς· διότι ἔρχεται ὁ ἄρχων τούτου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς μὲ παρήγγειλεν ὁ Πατὴρ, οὕτω κάμνω· σηκωθῆτε, ἂς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. XV.

ἘΓΩ' εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα τὸ ὁποῖον δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμὲ, τὸ κόπτει· καὶ κάθε κλῆμα τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν, τὸ καθαρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον.

3 Τώρα σεῖς καθαροὶ εἶσθε, διὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπον.

4 Μείνατε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἂν δὲν σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλιον· οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἂν δὲν μείνητε εἰς ἐμέ.

5 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπελος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὅποιος μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπόν· διότι χωρὶς ἐμὲ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κάμητε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μείνῃ κἀνεὶς εἰς ἐμὲ, ἐῤῥίφθη ἔξω ὡσὰν τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τὰ συνάγουσι, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν μείνητε εἰς ἐμὲ, καὶ τὰ λόγιά μου μείνωσιν εἰς σᾶς, ὅ, τι πρᾶγμα θέλετε ζητήσει, θέλει σᾶς γένει.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, διὰ νὰ καρποφορήσητε πολύ· καὶ οὕτω θέλετε γένει μαθηταί μου.

9 Καθὼς μὲ ἠγάπησεν ὁ Πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ σᾶς· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξητε τὰς παραγγελίας μου, θέλετε μείνει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας τοῦ Πατρός μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11 Αὐτὰ σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μείνῃ ἡ χαρά μου εἰς σᾶς, καὶ ἡ χαρά σας νὰ γένῃ τελεία.

12 Αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἐδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα.

13 Μεγαλιτέραν ἀπὸ τούτην τὴν ἀγάπην κἀνεὶς δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλῃ κἀνεὶς τὴν ζωήν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Σεῖς φίλοι μου εἶσθε, ἂν κάμνητε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δοῦλος δὲν ἠξεύρει τί κάμνει ὁ αὐθέντης του· ἐγὼ δὲ σᾶς ὠνόμασα φίλους, διότι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανέρωσα.

16 Σεῖς δὲν με ἐδιαλέξατε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλα διὰ νὰ ὑπάγητε νὰ φέρητε καρπὸν, καὶ ὁ καρπός σας νὰ μένῃ· διὰ νὰ σᾶς

δώσῃ ὁ Πατὴρ, ὅ, τι καὶ ἂν τὸν ζη-
τήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου.
17 Αὐτὰ σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγα-
πᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.
18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἠξεύ-
ρετε ὅτι ἐμὲ ἐμίσησε προτήτερα ἀπὸ
σᾶς.
19 Ἂν ἦσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ
κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσει τὸ ἴδιόν του·
ἀλλὰ διότι δὲν εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον,
ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα ἀπὸ τὸν κόσ-
μον, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.
20 Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖ-
ον σᾶς εἶπον· Δὲν εἶναι δοῦλος με-
γαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. Ἂν
ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουσι διώξει·
ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν
ἐδικόν σας θέλουσι φυλάξει.
21 Ἀλλὰ αὐτὰ ὅλα θέλουσι σᾶς
κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἐγ-
νώρισαν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν.
22 Ἐὰν δὲν ἤθελον ἔλθει, καὶ δὲν
ἤθελον τοὺς λαλήσει, δὲν εἶχον ἁμαρ-
τίαν· τώρα ὅμως πρόφασιν δὲν ἔχουσι
διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.
23 Ὅποιος μισεῖ ἐμὲ, μισεῖ καὶ τὸν
Πατέρα μου.
24 Ἂν δὲν ἤθελον κάμῃ εἰς αὐτοὺς
τὰ ἔργα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἄλλος κἀν-
εἷς δὲν ἔκαμε, δὲν εἶχον ἁμαρτίαν·
τώρα ὅμως καὶ εἶδον, καὶ ἐμίσησαν
καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.
25 Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λό-
γος, ὁ ὁποῖος εἶναι γεγραμμένος μέ-
σα εἰς τὸν νόμον των· Ὅτι χάρισμα
μὲ ἐμίσησαν.
26 Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψει ἀπὸ
τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν
Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει
δι' ἐμέ·
27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ εἶσθε.

Κεφ. ις'. XVI.

ΑΥΤΑ σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴ
σκανδαλισθῆτε.
2 Θέλουσι σᾶς διώξει ἀπὸ τὰς
συναγωγάς· ἀλλὰ θέλει ἔλθει ὥρα,
εἰς τὴν ὁποίαν καθεὶς ὁ ὁποῖος σᾶς
σκοτώσῃ, νὰ νομίζῃ ὅτι προσφέρει
θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.
3 Καὶ αὐτὰ θέλουσι σᾶς κάμει,
διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα,
οὐδὲ ἐμέ.
4 Ἀλλὰ αὐτὰ σᾶς εἶπον, διὰ νὰ
τὰ ἐνθυμῆσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι
ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπον. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀρ-
χὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπον, διότι ἤμουν
μὲ σᾶς.
5 Τώρα ὅμως ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, καὶ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς
δὲν μὲ ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις;
6 Ἀλλὰ διότι σᾶς ἐλάλησα αὐτὰ,
ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας.
7 Ἀλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλή-
θειαν· ὠφέλιμον εἶναι εἰς σᾶς, νὰ
ὑπάγω ἐγώ· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω,
ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἔλθει εἰς
σᾶς· ἐὰν ὅμως ὑπάγω, θέλω σᾶς τὸν
πέμψει.
8 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ, θέλει
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ
περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως·
9 Περὶ ἁμαρτίας, διότι δὲν πιστεύ-
ουσιν εἰς ἐμέ·
10 Περὶ δικαιοσύνης, διότι ἐγὼ
ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλέον
δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ·
11 Καὶ περὶ κρίσεως, διότι ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.
12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ,
ἀλλὰ τώρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὰ
βαστᾶτε (εἰς τὸν νοῦν σας·)
13 Ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδη-
γήσει εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διότι
δὲν θέλει λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ του·
ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θέλει λα-
λήσει, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουσι
νὰ ἔλθωσι θέλει σᾶς εἰπεῖ.
14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμὲ, δι-
ότι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ ἐδικόν μου,
καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.
15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐδικά

μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἀπὸ
τὸ ἐδικόν μου θέλει πάρει, καὶ θέ-
λει σᾶς τὸ εἰπεῖ.
16 Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς,
καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ· καὶ πάλιν
θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ θέ-
λετε μὲ ἰδεῖ, διότι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν
Πατέρα μου.
17 Εἶπον λοιπὸν κἄποιοι ἀπὸ τοὺς
μαθητάς του ἀνάμεσόν των· Τί εἶναι
τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγει· Θέλει περάσει
ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ·
καὶ πάλιν θέλει περάσει ὀλίγος και-
ρὸς, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ· καί· Ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου;
18 Ἔλεγον λοιπόν· Τί εἶναι τοῦτο
τὸ ὁποῖον λέγει, τὸ θέλει περάσει
ὀλίγος καιρός; Δὲν ἠξεύρομεν τί λέ-
γει.
19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἤθελον νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, καὶ εἶπεν
εἰς αὐτούς· Διὰ τοῦτο ζητεῖτε ἀνά-
μεσόν σας, ὅτι εἶπον· Θέλει περά-
σει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε μὲ
ἰδεῖ· καὶ πάλιν θέλει περάσει ὀλίγος
καιρὸς, καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖ;
20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι
θέλετε κλαύσει καὶ θρηνήσει, ὁ κόσ-
μος ὅμως θέλει χαρῇ· Σεῖς θέλετε
λυπηθῇ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει με-
ταβληθῇ εἰς χαράν.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύ-
πην, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀλλ' ὅταν
γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἐνθυ-
μεῖται τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι
ἐγγεννήθε ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
22 Καὶ σεῖς λοιπὸν τώρα ἔχετε λύ-
πην· ἐγὼ ὅμως πάλιν θέλω σᾶς ἰδεῖ,
καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρῇ, καὶ
τὴν χαράν σας κἀνεὶς δὲν θέλει πά-
ρει ἀπὸ σᾶς.
23 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμὲ
δὲν θέλετε ἐρωτήσει τίποτε. Βέβαια
βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσητε
ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου,
θέλει σᾶς τὰ δώσει.
24 Ἕως τώρα δὲν ἐζητήσατε τίποτε
εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε, καὶ θέλετε
λάβει, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά σας τελε-
κομένη.
25 Αὐτὰ μὲ παροιμίας σᾶς ἐλάλη-
σα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν θέλω
σᾶς λαλήσει πλέον μὲ παροιμίας, ἀλ-
λὰ θέλω σᾶς λαλήσει φανερὰ διὰ τὸν
Πατέρα.
26 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε
ζητήσει εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν
σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσει
τὸν Πατέρα διὰ σᾶς·
27 Διότι αὐτὸς ὁ Πατὴρ σᾶς ἀγα-
πᾷ, διότι σεῖς ἀγαπήσατε ἐμὲ, καὶ
ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν
ἐβγῆκα.
28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ
ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω
τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν
Πατέρα.
29 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
του· Ἰδοὺ, τώρα λαλεῖς φανερὰ, καὶ
δὲν λέγεις κἀμμίαν παροιμίαν.
30 Τώρα ἠξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ γνω-
ρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεία νὰ σὲ
ἐρωτᾷ κἀνείς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν,
ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθες.
31 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς
Τώρα πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα
ἦλθε, νὰ σκορπισθῆτε ὁ καθεὶς εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ νὰ ἀφήσητε μοναχόν·
ἀλλὰ δὲν εἶμαι μοναχὸς, διότι ὁ Πα-
τήρ μου εἶναι μὲ ἐμέ.
33 Αὐτὰ σᾶς εἶπον, διὰ νὰ ἔχητε
εἰρήνην εἰς ἐμέ. Εἰς τὸν κόσμον θέ-
λετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάῤ-
ῥος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΑΥΤΑ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε
τὰ ὀμμάτιά του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
εἶπεν· Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε
τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ
ὁ Υἱός σου·
2 Καθὼς τὸν ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπά-
νω εἰς κάθε σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν
αἰώνιον εἰς ὅλους, ὅσους ἔδωκες εἰς
αὐτόν.

3 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔστειλες, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τώρα, ὦ Πατέρ, σὺ δόξασόν με πλησίον σου, μὲ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν εἶχον ἀπὸ σὲ, πρὸ τοῦ νὰ γένῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανέρωσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἐδικοί σου ἦσαν, καὶ εἰς ἐμὲ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τώρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα εἰς ἐμὲ ἔδωκες, ἀπὸ σὲ εἶναι·

8 Διότι τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἔδωκες εἰς ἐμὲ, εἰς αὐτοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἔλαβον, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι ἀπὸ σὲ ἐβγῆκαν, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

9 Ἐγὼ δι' αὐτοὺς παρακαλῶ· ὄχι διὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διότι εἶναι ἐδικοί σου.

10 Καὶ τὰ ἐδικά μου ὅλα ἐδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἐδικά σου ἐδικά μου· καὶ ἐδοξάσθην εἰς αὐτούς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, τοῦτοι ὅμως εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, διὰ νὰ ἦναι ἓν ὡσὰν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμουν μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττον εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα, καὶ κἀνεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ γραφή.

13 Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς σὲ, καὶ λαλῶ αὐτὰ εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐδικήν μου τελείαν εἰς τὸν ἑαυτόν των.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διότι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρόν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἁγίασέ τους εἰς τὴν ἀλήθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἐδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμὲ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ τούτους ἁγιάζω ἐγὼ τὸν ἑαυτόν μου, διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ πιστεύσωσι διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Διὰ νὰ ἦναι ὅλοι ἓν, καθὼς εἶσαι καὶ σὺ, Πάτερ, εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σὲ, νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ ἓν εἰς ἡμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἔδωκες εἰς ἐμέ· διὰ νὰ ἦναι ἓν, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἕν·

23 Ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτοὺς, καὶ σὺ εἰς ἐμέ· διὰ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες, καὶ τοὺς ἠγάπησες, καθὼς ἠγάπησες ἐμέ.

24 Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔδωκες εἰς ἐμὲ, θέλω ἐκεῖ ὅπου εἶμαι ἐγὼ, νὰ ἦναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ· διὰ νὰ βλέπωσι τὴν δόξαν τὴν ἐδικήν μου, τὴν ὁποίαν μὲ ἔδωκες, διότι μὲ ἠγάπησες προτήτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν σὲ ἐγνώρισεν, ἀλλ' ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, καὶ αὐτοὶ ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλες·

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρίσωσιν αὐτοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμη θέλω τὸ κάμει γνώριμον εἰς αὐτούς· διὰ νὰ εὑρίσκηται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀγάπη μὲ

τὴν ὁποίαν μὲ ἠγάπησες, καὶ ἐγὼ νὰ εὑρίσκωμαι εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΑΦ' οὗ εἶπε αὐτὰ ὁ 'Ιησοῦς, ἐβγῆκε ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταί του.

2 Καὶ ὁ 'Ιούδας, ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διότι πολλαῖς φοραῖς ὁ 'Ιησοῦς ὑπῆγεν ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.

3 Ὁ 'Ιούδας λοιπὸν ἔλαβε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς 'Αρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ φανοὺς καὶ λαμπάδας καὶ ἅρματα.

4 Ὁ 'Ιησοῦς λοιπὸν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅλα ὅσα ἤρχοντο ἐπάνω του, ἐβγῆκεν ἔξω καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖον ζητεῖτε;

5 Τὸν ἀπεκρίθησαν· 'Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Τοὺς λέγει ὁ 'Ιησοῦς· 'Εγώ εἶμαι. Καὶ ἐστέκετο μὲ αὐτοὺς καὶ ὁ 'Ιούδας ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν.

6 'Αφ' οὗ τοὺς εἶπε λοιπὸν, Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἐσύρθησαν ὀπίσω, καὶ ἔπεσον κάτω.

7 Καὶ πάλιν τοὺς μετηρώτησε· Ποῖον ζητεῖτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τὸν 'Ιησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ 'Ιησοῦς· Σᾶς εἶπον, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· ἐὰν λοιπὸν ζητῆτε ἐμὲ, ἀφῆτε τούτους νὰ ὑπάγωσι.

9 Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐκείνους τοὺς ὁποίους μὲ ἔδωκες, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κἀνένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν ὁ ὁποῖος εἶχε μάχαιραν, τὴν ἔβγαλε, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ 'Αρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ 'Ιησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον μὲ ἔδωκεν ὁ Πατήρ μου, νὰ μὴ τὸ πίω;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν 'Ιουδαίων ἐπίασαν τὸν 'Ιησοῦν, καὶ τὸν ἔδεσαν·

13 Καὶ τὸν ὑπῆγον πρῶτα εἰς τὸν Ἄνναν· διότι ὁ Ἄννας ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὁ ὁποῖος ἦτον 'Αρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ ὁποῖος ἐσυμβούλευε τοὺς 'Ιουδαίους, ὅτι συμφέρει ἕνας ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἠκολούθουν τὸν 'Ιησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνώριμος τοῦ 'Αρχιερέως, καὶ ἐμβῆκε μέσα μὲ τὸν 'Ιησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ 'Αρχιερέως·

16 Ὁ Πέτρος ὅμως ἐστέκετο ἔξω εἰς τὴν θύραν. 'Εβγῆκε λοιπὸν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ 'Αρχιερέως, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θυροφύλακα, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυροφύλαξ εἰς τὸν Πέτρον· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν εἶμαι.

18 Καὶ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἐστέκοντο καὶ ἄναπτον ἀνθρακοφωτίαν, διότι ἦτον κρύος, καὶ ἐζεσταίνοντο· καὶ ἐστέκετο καὶ ὁ Πέτρος ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς καὶ ἐζεσταίνετο.

19 Ὁ 'Αρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν 'Ιησοῦν διὰ τοὺς μαθητάς του, καὶ διὰ τὴν διδαχήν του.

20 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ 'Ιησοῦς· 'Εγὼ φανερὰ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· πάντοτε ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντοθεν μαζόνονται οἱ 'Ιουδαῖοι, καὶ κρυφὰ τίποτε δὲν ἐλάλησα·

21 Διατί μὲ ἐρωτᾷς; ἐρώτησε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἤκουσαν, τί τοὺς ἐλάλησα· ἰδοὺ, αὐτοὶ ἠξεύρουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγὼ εἶπον.

22 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ὁ ὁποῖος παρεστέκετο ἐκεῖ, τὸν ἐκτύπησε ῥάπισμα, καὶ εἶπεν· Οὕτως ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν Ἀρχιερέα;

23 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἂν ἐλάλησα κακὰ, μαρτύρησον διὰ τὸ κακόν· ἂν ὅμως ἐλάλησα καλὰ, διατὶ μὲ δέρνεις;

24 Ὁ Ἄννας λοιπὸν τὸν εἶχε στείλει δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετο καὶ ἐζεσταίνετο. Τὸν εἶπον λοιπόν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του; Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.

26 Λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἔκοψεν ὁ Πέτρος τὸ ὠτίον· Δέν σε εἶδον ἐγὼ εἰς τὸν κῆπον μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν λοιπὸν ἠρνήθη ὁ Πέτρος, καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἦτον ταχύ· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ νὰ φάγωσιν τὸ πάσχα.

29 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Ποίαν κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἂν αὐτὸς δὲν ἦτον κακοποιὸς, δὲν ἠθέλαμεν τὸν παραδώσῃ εἰς σέ.

31 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Πάρετέ τον σεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατέ τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν κἀνένα.

32 Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκραξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἀφ' ἑαυτοῦ σου λέγεις τοῦτο, ἢ ἄλλος σὲ τὸ εἶπε διὰ ἐμέ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήπως ἐγὼ ἦμαι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἐδικόν σου καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς σὲ παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον, οἱ ὑπηρέται μου ἤθελον ἀγωνισθῆ, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· τώρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐδική μου δὲν εἶναι ἀπεδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τὸν εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεύς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν. Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήν μου.

38 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Τί εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, πάλιν ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς λέγει· Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω κἀμμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς σᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἔκραξαν ὅλοι καὶ εἶπον· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ληστής.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπίασεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν στέφανον ἀπὸ ἀγκάνθια, καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του, καὶ τὸν ἔνδυσαν ἓν φόρεμα κόκκινον·

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τὸν ἔδερνον.

4 Ἐβγῆκε λοιπὸν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἰδού, σᾶς τὸν φέρω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτὸν κἀμμίαν αἰτίαν.
5 Ἐβγῆκε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, καὶ ἐφόρει τὸν ἀγκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λεγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.
6 Ὅτε τὸν εἶδον λοιπὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, καὶ εἶπον· Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Πάρετέ τον σεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διότι ἐγὼ κἀμμίαν ἀφορμὴν δὲν εὑρίσκω εἰς αὐτόν.
7 Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἀπεκρίθησαν· Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωστεῖ νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.
8 Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθη·
9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Ἀπὸ ποῦ εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀπεκρίθη.
10 Τὸν λέγει λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Εἰς ἐμὲ δὲν λαλεῖς; δὲν ἠξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;
11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Κἀμμίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχει ἐναντίον μου, ἂν δὲν σὲ ἦτον δεδομένον ἀπεπάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ παρέδωκεν εἰς σὲ ἔχει μεγαλιτέραν ἁμαρτίαν.
12 Ἀπὸ τότε ἐζήτει ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Ἂν ἀπολύσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· ὅποιος κάμνει τὸν ἑαυτόν του βασιλέα, ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα.
13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον, ἔβγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἕνα τόπον τὸν ὁποῖον λέγουσι Λιθόστρωτον, καὶ Ἑβραϊκὰ Γαββαθᾶ·
14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα σχεδὸν ἕκτη· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σας.
15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναξαν· Σήκωσε, σήκωσε, σταύρωσον αὐτόν. Τοὺς λέγει ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.
16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν παρέδωκε, διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπήγαινον.
17 Καὶ ἐσήκονε τὸν σταυρόν του καὶ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον λεγόμενον τόπον Κρανίου, ὁ ὁποῖος λέγεται Ἑβραϊκὰ Γολγοθᾶ·
18 Ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.
19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἐπανωγραφήν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν. Ἦτον δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.
20 Αὐτὴν τὴν ἐπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἀνέγνωσαν· διότι ἦτον πλησίον εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένον Ἑβραϊκά, καὶ Ἑλληνικά, καὶ Λατινικά.
21 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράφῃς, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ἰουδαίων.
22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψα, ἔγραψα.
23 Ὅτε λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπῆραν τὰ φορέματά του, (καὶ τὰ ἔκαμαν τέσσαρα μερίδια, εἰς καθένα στρατιώτην ἕνα μερίδιον,) καὶ τὸ ἐπανωφόρεμα· καὶ αὐτὸ ἦτον ἄῤῥαφον, ἀπεπάνω ἕως κάτω ὅλον ὑφασμένον.

24 Εἶπον λοιπὸν ἀνάμεσόν των· Ἂς μὴ τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς ῥίψωμεν λαχνοὺς δι' αὐτό, τίνος θέλει εἶναι. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔῤῥιψαν λαχνούς. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἔκαμον αὐτά.

25 Καὶ ἐστέκοντο πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός του, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Καθὼς εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὅτι ἐστέκοντο πλησίον, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν μαθητήν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἔδικήν του οἰκίαν.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπειδὴ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29 Ἔκειτο λοιπὸν ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτον ὀξύδι· καὶ ἐκεῖνοι, γεμίσαντες ἓν σφογγάριον ὀξύδι, καὶ ἐμπήξαντές το εἰς καλάμι, τὸ ἔβαλον εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὀξύδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελειώθη· καὶ σκυπτων τὴν κεφαλήν του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσι τὰ σώματα ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σάββατον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευή, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκείνου ἦτον μεγάλη,) παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ νὰ συντρίψωσι τὰ σκέλη των, καὶ νὰ τοὺς σηκώσωσιν.

32 Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου συνέτριψαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου ὁ ὁποῖος ἐσταυρώθη ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

33 Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶδον ὅτι ἦτον ἀποθαμένος, δὲν συνέτριψαν τὰ σκέλη του·

34 Ἀλλὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν πλευράν του μὲ τὴν λόγχην του, καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ εἶδε τὸ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος ἠξεύρει ὅτι ἀληθινὰ λέγει, διὰ νὰ πιστεύσητε σεῖς.

36 Διότι αὐτὰ ἔγινον, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Κόκκαλον δὲν θέλει συντριβῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θέλουσιν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτά, ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, (ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, νὰ σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἔδωσεν ἄδειαν. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε ὅμως καὶ ὁ Νικόδημος (ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα) καὶ ἔφερεν ἓν μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν λίτρας.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἔδεσαν μὲ σινδόνια ὁμοῦ μὲ τὰ μυριστικά, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ θάπτωσι.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτον κῆπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κῆπον ἦτον ἓν μνῆμα καινούριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη κἀνεὶς δὲν ἐβάλθη·

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἔβαλον τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτον τὸ μνῆμα πλησίον.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ

τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνῆμα, ἐν ᾧ ἦτον ἀκόμη σκοτάδι· καὶ βλέπει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τὸ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς λέγει· Ἐσήκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνῆμα, καὶ δὲν ἠξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλον.

3 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ· ὁ δὲ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν ὀλιγωρότερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ ἔσκυψε, καὶ εἶδε τὰ σινδόνια κείμενα· ὅμως δὲν ἐμβῆκε μέσα.

6 Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μνῆμα, καὶ βλέπει τὰ σινδόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ πανίον τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν του, ὄχι μὲ τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωριστὰ τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε·

9 Διότι ἀκόμη δὲν ἐγνώριζον τὴν γραφήν, ὅτι κάμνει χρεία αὐτὸς νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10 Καὶ ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ ἴδιά των.

11 Ἡ δὲ Μαρία ἐστέκετο ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιε· καθὼς ἔκλαιε λοιπόν, ἔσκυψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μὲ λευκὰ φορέματα, ὁ ἕνας εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὴν ἐκεῖνοι· Γύναι, διατί κλαίεις; Λέγει εἰς αὐτούς· Διότι ἐσήκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἠξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλον.

14 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτά, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν στεκόμενον· καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, διατί κλαίεις; ποῖον ζητεῖς; Ἐκείνη, λογιάζουσα ὅτι εἶναι ὁ κηπουρός, τὸν λέγει· Κύριε, ἐὰν σὺ τὸν ἐσήκωσες, εἰπέ με ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκώσει.

16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη ἐγύρισε, καὶ τὸν λέγει· Ῥαββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Διδάσκαλε.

17 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Μή με πιάνῃς· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν Πατέρα μου· ὕπαγε δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τους· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πάτερα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ εἶπε αὐτὰ εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι τὴν εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὅταν ἐβραδύασε λοιπόν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἦσαν αἱ θύραι σφαλισμέναι, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.

20 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας του καὶ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ὅταν εἶδον τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς· καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ Πατήρ, οὕτω καὶ ἐγὼ σᾶς πέμπω.

22 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιων ἁμαρτίας συγχωρήσητε, εἶναι συγχωρημέναι· καὶ ὅποιων κρατῆτε, εἶναι κρατημέναι.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν

ἦτον ἐκεῖ μὲ αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἔλεγον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἴδαμεν τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἂν δὲν ἰδῶ εἰς τὰς χεῖρας του τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρας, πάλιν ἦσαν οἱ μαθηταὶ μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἐν ᾧ αἱ θύραι ἦσαν σφαλισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς.

27 Ἔπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἐδῶ, καὶ ἰδὲ τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε την εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Διότι μὲ εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσες· μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν εἶδον, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἔμπροσθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ αὐτὰ ἐγράφησαν, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ πάλιν ἐφανέρωσε τὸν ἑαυτόν του ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ τὸν ἐφανέρωσε τοιουτοτρόπως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.

3 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω νὰ ψαρεύσω. Τὸν λέγουσιν οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μαζί σου. Ἐβγῆκαν ἔξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν τίποτε.

4 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφεγξεν, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραθαλάσσιον· ὅμως οἱ μαθηταὶ δὲν ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήπως ἔχετε τίποτε προσφάγιον; Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ὄχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ῥίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ θέλετε εὕρει. Ἔρριψάν το λοιπὸν, καὶ πλέον δὲν ἠμπόρουν νὰ τὸ σύρωσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὀψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Ὁ Κύριος εἶναι. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καθὼς ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριος εἶναι, ἐζώσθη τὸ ὑποχιτώνιον, (διότι ἦτον γυμνὸς,) καὶ ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μὲ τὸ πλοῖον, (διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακοσίας πήχας,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ὀψαρίων.

9 Ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακοφωτίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον κείμενον ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτίαν, καὶ ψωμίον.

10 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ὀψάρια τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ἀπὸ ὀψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενῆντα τρία· καὶ μ' ὅλον ὅτι ἦσαν τόσα δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε, φάγετε. Κἀνεὶς ὅμως δὲν ἐτόλμα

ἀπὸ τοὺς μαθητὰς νὰ τὸν ἐξετάσῃ, Σὺ ποῖος εἶσαι; ἠξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.
13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
14 Αὐτὴ ἦτον τότε τρίτη φορὰ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του, ἀφ' ὅτου ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς.
15 Ὅτε λοιπὸν ἔφαγον, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; Λέγει εἰς αὐτόν· Ναὶ, Κύριε· σὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Τὸν λέγει· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
16 Λέγει εἰς αὐτὸν πάλιν δεύτερον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Τὸν λέγει· Ναὶ, Κύριε· σὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.
17 Λέγει εἰς αὐτὸν τὸ τρίτον· Σίμων (υἱὲ τοῦ) Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι τὸν εἶπε τὸ τρίτον, Ἀγαπᾷς με; καὶ τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ ἠξεύρεις ὅλα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτε ἦσουν νεώτερος, ἐζώνεσο, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν ὅμως γηράσῃς, θέλεις ἁπλώσει τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσει, καὶ θέλεις ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.
19 Καὶ τοῦτο εἶπε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον θέλει δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, λέγει εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει με.
20 Καὶ γυρίζων ὁ Πέτρος βλέπει ὅτι ἠκολούθει ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στῆθος του εἰς τὸ δεῖπνον, καὶ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ παραδίδει;
21 Ὅτε εἶδεν ὁ Πέτρος τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καὶ τοῦτος τί (θέλει γένει;)
22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει; σὺ ἀκολούθει με.
23 Ἀπὸ τότε λοιπὸν διεδόθη ὁ λόγος τοῦτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· δὲν τὸν εἶπεν ὅμως ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλά· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ αὐτὸς ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει;
24 Αὐτὸς εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ διὰ αὐτὰ, καὶ ὁ ὁποῖος ἔγραψε ταῦτα· καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.
25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφωνται καθ' ἓν, λογιάζω ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρέσῃ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἤθελον γραφθῇ. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ
ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. I.
ἘΓΩ, ὦ Θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμνῃ καὶ νὰ διδάσκῃ,
2 Ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη, ἀφ' οὗ ἔδωκε προσταγὰς διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν.
3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρέστησε τὸν ἑαυτόν του ζωντανὸν ὕστερον ἀπ-

τὸ πάθος του, μὲ πολλὰ σημεῖα, διὰ σαράντα ἡμέρας φαινόμενος εἰς αὐτούς, καὶ λέγων τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναναστρεφόμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς παρήγγειλεν, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴν ἀναχωρίσωσιν, ἀλλὰ νὰ προσμένωσι τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, ὅτι σᾶς εἶπον·

5 Διότι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε μὲ νερὸν, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἦλθον ὅλοι μαζὶ, καὶ τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Κύριε, τάχα εἰς τὸν χρόνον τοῦτον ἀποκαταστaίνεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ εἰς αὐτούς· Δὲν εἶναι ἐδικόν σας νὰ γνωρίζητε χρόνους ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν.

8 Ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς σᾶς, θέλετε πάρει δύναμιν ἀπ' αὐτό· καὶ θέλετε εἶσθε μάρτυρές μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκραν τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἐν ᾧ ἔβλεπον ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ ἓν σύννεφον τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των.

10 Καὶ καθὼς ἐστέκοντο καὶ ἔβλεπον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐν ᾧ ἐπήγαινεν ἐκεῖνος, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐστάθησαν πλησίον εἰς αὐτοὺς μὲ φορέματα λευκά·

11 Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπον· Ὦ ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ὁποῖος ἀνελήφθη ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν ἴδιον τρόπον θέλει ἔλθει πάλιν, καθὼς τὸν εἴδετε πηγαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔχον διάστημα δρόμου σαββάτου.

13 Καὶ ὅτε ἐμβῆκαν, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγεον, ὅπου ἐκάθοντο, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ ὁ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Τοῦτοι ὅλοι προσεκαρτέρουν ὁμοψύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δέησιν, ὁμοῦ μὲ (τινὰς) γυναῖκας, καὶ μὲ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μὲ τοὺς ἀδελφούς του.

15 Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπε· (καὶ ἦτον πλῆθος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν ὀνομάτων·)

16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔκαμε χρεία νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁ ὁποῖος ἔγινεν ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διότι ἦτον συνηριθμημένος μὲ ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχνὸν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

18 Αὐτὸς λοιπὸν ἀπέκτησεν ἓν χωράφιον ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἔπεσεν ἐμπρόμυτα, καὶ ἔσκασεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα τὰ ἐντόσθιά του·

19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς ὅλους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐκαλέσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν ἐδικήν των, Ἀκελδαμὰ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, χωράφιον αἵματος.

20 Διότι εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· Ἂς γένῃ ἡ κατοικία του ἔρημος, καὶ ἂς μὴν ἦναι κἀνεὶς νὰ κατοικῇ εἰς αὐτήν. καί· Τὸ ἀξίωμά του ἂς πάρῃ ἄλλος.

21 Κάμνει χρεία λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι συνηκολούθησαν μὲ ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν

καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐμβῆκε καὶ ἐβγῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζων ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἕως τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμᾶς, ἕνας ἀπὸ τούτους ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς νὰ γένῃ μάρτυς τῆς ἀναστάσεώς του.

23 Καὶ ἔβαλον δύο, τὸν Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο Βαρσαβᾶς, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη καὶ Ἰοῦστος, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπον· Σὺ, ὦ Κύριε, ὁ ὁποῖος γνωρίζεις τὰς καρδίας ὅλων, φανέρωσε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐδιάλεξας ἀπὸ τούτους τοὺς δύο,

25 Διὰ νὰ πάρῃ τὸν λαχνὸν τῆς ὑπηρεσίας τούτης καὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παρέβη ὁ Ἰούδας, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον του τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔῤῥιψαν λαχνοὺς, καὶ ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συνηριθμήθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἕνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα τόπον.

2 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία βοὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καθὼς ἂν ἤρχετο ὁρμητικὸν φύσημα ἀέρος, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἐκάθοντο.

3 Καὶ τοὺς ἐφάνησαν γλῶσσαι διαμοιραζόμεναι ὡσὰν ἀπὸ φωτίαν, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς καθένα ἀπ' αὐτούς·

4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἄρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λαλῶσι.

5 Καὶ ἐκατοίκουν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυγχύσθη· διότι ἤκουεν ὁ καθεὶς ὅτι ἐσυντύχαινον αὐτοὶ τὴν ἐδικήν του διάλεκτον.

7 Καὶ ἐτρόμαζον ὅλοι καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· Δὲν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι συντυχαίνουσι, Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τοὺς ἀκούομεν ὁ καθεὶς μὲ τὴν ἐδικήν μας διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία εἶναι πρὸς τὴν Κυρήνην, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, τόσον Ἰουδαῖοι ὅσον καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν αὐτοὺς, ὅτι λέγουσιν μὲ τὰς γλώσσας τὰς ἐδικάς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

12 Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον περισσὰ καὶ ἠπόρουν, λέγοντες ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· Τί θέλει νὰ ἦναι τοῦτο;

13 Καὶ ἄλλοι ἐμπαίζοντες ἔλεγον· Ὅτι εἶναι μεστωμένοι νεόκρασον.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστάθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἕνδεκα, καὶ ἐσήκωσε τὴν φωνήν του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὦ ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ σεῖς ὅλοι ὅσοι κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἂς ἦναι γνώριμον τοῦτο εἰς σᾶς, καὶ ἀκούσατε τὰ λόγιά μου.

15 Διότι τοῦτοι δὲν μεθύουσι, καθὼς σεῖς λογιάζετε· διότι ἀκόμη τρίτη ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας, λέγει ὁ Θεὸς, θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ θέλουσι προφητεύσει οἱ υἱοί σας καὶ αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις, καὶ οἱ γε-

ροντότεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῆ
ὄνειρα·
18 Καὶ θέλω χύσει ἀπὸ τὸ Πνεῦμα
μου εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τοὺς
δούλους μου καὶ εἰς τὰς δούλας μου,
καὶ θέλουσι προφητεύσει.
19 Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἐπάνω
εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ σημεῖα κάτω εἰς
τὴν γῆν, αἷμα καὶ φωτίαν καὶ ἀνα-
θυμίασιν καπνοῦ·
20 Ὁ ἥλιος θέλει μεταβληθεῖ εἰς
σκότος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἷμα, πρὸ
τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγά-
λη καὶ λαμπρά.
21 Καὶ τότε, ὅποιος ἐπικαλεσθῇ τὸ
ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆ.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε
τοῦτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς
σᾶς ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ δυνάμεις καὶ
τέρατα καὶ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς
ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνάμεσα εἰς
σᾶς, καθὼς ἠξεύρετε καὶ σεῖς,
23 Τοῦτον δεδομένον μὲ τὴν ὡρισ-
μένην βουλὴν καὶ μὲ τὴν πρόγνωσιν
τοῦ Θεοῦ πιάνοντες σεῖς, καὶ διὰ μέ-
σου ἀνόμων χειρῶν σταυρώσαντες
τὸν ἐσκοτώσατε.
24 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λύων τοὺς πόνους τοῦ θανάτου, καθ-
ότι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν κρατῇ
ὁ θάνατος.
25 Διότι καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐ-
τόν· Προέβλεπον τὸν Κύριον πάντοτε
ἔμπροσθέν μου· ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ
δεξιά μου, διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.
26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράν-
θη, καὶ ἡ γλῶσσα μου ἠγαλλιάσθη·
καὶ ἀκόμη καὶ τὸ σῶμα μου θέλει
ἀναπαυθεῖ εἰς τὴν ἐλπίδα·
27 Διότι δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν
ψυχήν μου εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ θέλεις
συγχωρήσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἴδῃ
διαφθοράν.
28 Ἔκαμές με νὰ γνωρίσω τοὺς
δρόμους τῆς ζωῆς· θέλεις μὲ γεμίσει
χαρὰν διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.
29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἠμποροῦμεν
νὰ εἰπῶμεν μὲ ἐλευθερίαν εἰς σᾶς
διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ
ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα
του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως εἰς τὴν ἡμέ-
ραν ταύτην.
30 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦτον προφήτης,
καὶ ἤξευρεν ὅτι ὁ Θεὸς ὤμοσεν εἰς
αὐτὸν μὲ ὅρκον, ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς
μέσης του τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χρισ-
τὸν κατὰ σάρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ
εἰς τὸν θρόνον του·
31 Προγνωρίσας ἐλάλησε διὰ τὴν
ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπέ-
μεινεν ἡ ψυχή του εἰς τὸν ᾅδην, οὐδὲ
τὸ σῶμα του εἶδε διαφθοράν.
32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν
ὁ Θεὸς, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα
μάρτυρες.
33 Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἐπειδὴ ὑψώθη
μὲ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρεν
ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, διέδοκε τοῦτο τὸ
ὁποῖον βλέπετε καὶ ἀκούετε σεῖς τώ-
ρα.
34 Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς
τοὺς οὐρανούς· ἀλλ' αὐτὸς λέγει·
Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου,
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
35 Ἕως ὅπου νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπάτημα εἰς τὰ ποδάριά σου.
36 Ἂς γνωρίζῃ λοιπὸν ὅλος ὁ οἶκος
τοῦ Ἰσραὴλ μὲ ἀσφάλειαν, ὅτι τοῦ-
τον τὸν Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσ-
ταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε Κύριον
καὶ Χριστόν.
37 Καὶ ὅτε τὸ ἤκουσαν κατενύχθη
ἡ καρδία των, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέ-
τρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους·
Τί νὰ κάμωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελ-
φοί;
38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε· Μετα-
νοήσατε, καὶ ἂς βαπτισθῇ καθεὶς
ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν·
καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεὰν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος·
39 Διότι εἰς σᾶς εἶναι ἡ ὑπόσχεσις
καὶ εἰς τὰ παιδία σας, καὶ εἰς ὅλους

τοὺς μακρυνοὺς, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός μας.

40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσότερα ἐμαρτύρει, καὶ τοὺς παρεκίνει, λέγων· Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην τὴν διεστραμμένην.

41 Καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι μετὰ χαρᾶς ἐδέχθησαν τὸν λόγον του, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προσετέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς τρεῖς χιλιάδες ψυχαί.

42 Καὶ προσεκαρτέρουν εἰς τὴν διδαχὴν τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ κόψιμον τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβεῖτο· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευον ἦσαν εἰς ἕνα τόπον, καὶ εἶχον ὅλα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντά των ἐπώλουν, καὶ τὰ ἐμοίραζον εἰς ὅλους, κατὰ ἀναλογίαν τῆς χρείας τοῦ καθένος·

46 Καὶ κάθε ἡμέραν προσεκαρτέρουν εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ κόπτοντες ψωμίον ἀπὸ οἶκον εἰς οἶκον, μετελάμβανον τροφὴν μὲ χαρὰν καὶ μὲ ἁπλῆν καρδίαν,

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχοντες χάριν ἐμπρὸς εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος ἐπρόσθετε κάθε ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ σωθῶσι.

Κεφ. γ΄. III.

Ὁ δὲ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαινον ἐντάυτῷ εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἐννάτην.

2 Καὶ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του, ἐσηκώνετο· τὸν ὁποῖον ἔβανον κάθε ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμβαινον εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὁ ὁποῖος, καθὼς εἶδε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἔμελλον νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτει ἐλεημοσύνην.

4 Ὁ δὲ Πέτρος ἀτενίζων εἰς αὐτὸν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰωάννην, εἶπε· Ἰδὲ εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐκεῖνος εἶχε τὰ ὀμμάτιά του εἰς αὐτοὺς, ἀναμένων νὰ λάβῃ τίποτε ἀπ' αὐτούς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀσῆμι καὶ χρυσάφι δὲν ἔχω· ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔχω, ἐκεῖνο σὲ δίδω· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σήκω ἐπάνω καὶ περιπάτει.

7 Καὶ τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ πατοῦσαι του, καὶ οἱ ἀστράγαλοί του·

8 Καὶ πηδῶν ἐστάθη, καὶ περιεπάτει· καὶ ἐμβῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ πηδῶν, καὶ ὑμνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅτι περιεπάτει καὶ ὕμνει τὸν Θεόν·

10 Καὶ τὸν ἐγνώριζον ὅτι ἦτον αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὴν Ὡραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶν ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς αὐτόν.

11 Καὶ ὁ χωλὸς ὁ ὁποῖος ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἐκπεπληγμένος ἔτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν καμάραν ἡ ὁποία ἐκράζετο τοῦ Σολομῶντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὅτε εἶδε τοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ὦ ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς τοῦτο; ἢ διατί ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἂν ἐκάμναμεν μὲ δύναμιν ἢ εὐσέβειαν ἐδικήν μας νὰ περιπατῇ αὐτός;

13 Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τοῦ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας, ἐδόξασε τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς παραδώκατε καὶ ἠρνήθητε ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου, ἐν ᾧ ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύσῃ.

14 Σεῖς ὅμως ἠρνήθητε τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζητήσατε νὰ σᾶς χαρίσῃ ἕνα ἄνδρα φονέα·

15 Καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐσκοτώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὄνομά του ἐστερέωσε τοῦτον, τὸν ὁποῖον βλέπετε καὶ ἠξεύρετε· καὶ ἡ πίστις ἡ ὁποία εἶναι δι' αὐτοῦ τὸν ἔδωκε τούτην τὴν ὑγείαν ὅλου τοῦ σώματος ἐμπρὸς εἰς ὅλους σας.

17 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἠξεύρω, ὅτι μὴ ἠξεύροντες τὸ ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπε διὰ μέσου τοῦ στόματος ὅλων τῶν προφητῶν του, νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, οὕτω τὰ ἐτέλεσε.

19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ γυρίσατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας· διὰ νὰ ἔλθωσι καιροὶ παρηγορίας ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου·

20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἦτον προτήτερα κηρυγμένος εἰς σᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν,

21 Τὸν ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ ὁ οὐρανὸς ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὅλων τῶν ἁγίων του προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν.

22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας· Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὡσὰν ἐμέ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσητε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς σᾶς.

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἡ ὁποία δὲν θέλει ἀκούσει τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθεν, ὅσοι ἐλάλησαν, προεῖπον καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Σεῖς εἶσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγων εἰς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουσιν εὐλογηθῆ ὅλαι αἱ γενεαὶ τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτα ἀνέστησεν εἰς σᾶς τὸ παιδίον του τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀποστρέφῃ καθένα ἀπὸ τὰς πονηρίας σας.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἐσυντύχαινον αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τὸν λαὸν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διότι ἐδίδασκον αὐτοὶ τὸν λαὸν, καὶ ἐκήρυττον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ἀνάστασιν.

3 Καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως εἰς τὴν αὔριον· ἐπειδὴ τότε ἦτον βράδυ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἔγινεν ὡς πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν αὔριον ἐσυνάχθησαν οἱ ἄρχοντές των καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

6 Καὶ ὁ Ἄννας ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Καϊάφας καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένος ἀρχιερατικόν.

7 Καὶ τοὺς ἔστησαν εἰς τὸ μέσον, καὶ τοὺς ἠρώτων· Μὲ ποίαν δύναμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἐκάμετε τοῦτο σεῖς;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεθα διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπου ἀσθενησμένου, μὲ τίνα τρόπον αὐτὸς ἰατρεύθη·

10 Ἂς ἦναι γνωστὸν εἰς ὅλους σᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ,

ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτὸς παραστέκεται ὑγιὴς ἔμπροσθέν σας.

11 Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος, ὁ ὁποῖος κατεφρονήθη ἀπὸ σᾶς τοὺς κτίστας, καὶ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας·

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλλον κἀνένα· διότι δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει χρεία νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν παῤῥησίαν τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· καὶ ἐγνώριζον αὐτοὺς, ὅτι εἶχον σταθῆ προτήτερα ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν·

14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον τὸν ἰατρευμένον ὁ ὁποῖος ἐστέκετο μετ' αὐτῶν, δὲν ἠμπόρουν νὰ ἐναντιωθῶσι τίποτε.

15 Ἀλλὰ ἀφ' οὗ τοὺς ἐπρόσταξαν νὰ ἐβγῶσιν ἔξω ἀπὸ τὴν σύνοδον, ἐσυνβουλεύθησαν ἀνάμεσόν των,

16 Λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους; διότι, ὅτι ἔγινε διὰ μέσου αὐτῶν σημεῖον γνωστὸν, εἶναι φανερὸν εἰς ὅλους ἐκείνους ὁποῦ κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν·

17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διασκορπισθῇ περισσότερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λαὸν, ἂς τοὺς φοβερίσωμεν διὰ νὰ μὴ ὁμιλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς κἀνένα ἄνθρωπον.

18 Καὶ ἔκραξαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρήγγειλαν καθόλου μηδὲ νὰ λέγωσι, μηδὲ νὰ διδάσκωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τοὺς εἶπον· Ἂν ἦναι δίκαιον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀκούωμεν σᾶς περισσότερον παρὰ τὸν Θεὸν, κρίνατε σεῖς·

20 Ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν, νὰ μὴ ὁμιλῶμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἴδαμεν καὶ ἠκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τοὺς μετεφοβέρισαν, τοὺς ἀπέλυσαν, ἐπειδὴ δὲν εὕρισκον τίποτε ἀφορμὴν πῶς νὰ τοὺς τιμωρήσωσι, διὰ τὸν λαόν· διότι ὅλοι ἐδόξαζον τὸν Θεὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε·

22 Διότι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρείας, ἦτον περισσότερον παρὰ σαράντα χρόνων.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπελύθησαν ἦλθον εἰς τοὺς ἐδικούς των, καὶ εἶπον ὅσα τοὺς εἶπον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπαν· Ὦ Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά·

25 Σὺ ὁ ὁποῖος εἶπες διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδός σου· Διατί ἐσυγχύσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια;

26 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐσυνάχθησαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ του.

27 Διότι ἐπ' ἀληθείας ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν πόλιν τούτην ἐναντίον τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχρισας, ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη καὶ μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ,

28 Διὰ νὰ κάμωσιν ὅσα προδιώρισε ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου νὰ γένωσι.

29 Καὶ τώρα, Κύριε, στοχάσου εἰς τοὺς φοβερισμούς των, καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ ὁμιλῶσι τὸν λόγον σου μὲ πᾶσαν ἐλευθερίαν,

30 Μὲ τὸ νὰ ἁπλόνῃς τὴν χεῖρα

σου εἰς ἰατρείαν, καὶ τὸ νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ἀφ' οὗ παρεκάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν μαζωμένοι ἐσαλεύθη· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ ἐλευθερίαν.

32 Καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἐπίστευσεν, ἦτον ἡ καρδία των καὶ ἡ ψυχή των μία· καὶ κἀνεὶς ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του δὲν ἔλεγε νὰ ἦναι τίποτε ἐδικόν του, ἀλλὰ ὅλα ἦσαν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δύναμιν παρέδιδον τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διότι κἀνεὶς δὲν ἦτον ἐνδεὴς μεταξὺ αὐτῶν· καὶ ὅσοι ἦσαν κτήτορες τόπων ἢ οἰκιῶν, ἐπώλουν καὶ ἔφερον τὰς τιμὰς ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπωλοῦντο,

35 Καὶ τὰ ἔθετον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐδίδοντο εἰς καθένα κατὰ ἀναλογίαν τῆς χρείας του.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας (τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύεται, υἱὸς παρηγορίας,) Λευΐτης, τὸ γένος του Κύπριος,

37 Εἶχεν ἓν χωράφιον, καὶ τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ κἄποιος ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Σαπφείραν ἐπώλησε χωράφιον·

2 Καὶ ἐξεχώρισε διὰ τὸν ἑαυτόν του μέρος ἀπὸ τὴν τιμήν, μὲ τὴν εἴδησιν τῆς γυναικός του· καὶ ἔφερεν ἓν μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Ἀνανία, διατί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἴπῃς ψεύματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ χωρίσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου;

4 Ἂν τὸ ἐκράτεις, δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἀφ' οὗ ἐπωλήθη, δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διατί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν εἶπες ψεύματα εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ἔγινε μεγάλος φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἤκουσαν.

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ νέοι, καὶ τὸν ἐσυμάζωξαν, καὶ ἔβγαλάν τον καὶ ὑπῆγον καὶ τὸν ἔθαψαν.

7 Καὶ ἐπέρασαν ὡς τρεῖς ὧραι, καὶ ἡ γυνή του μὴ ἠξεύρουσα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐμβῆκε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπεν· Εἰπέ μου, ἂν ἐπωλήσατε τὸ χωράφιον τόσα; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπε· Διατί ἐσυμφωνήσατε σεῖς νὰ πειράξητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδού, τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἶναι εἰς τὴν θύραν, καὶ θέλουσιν ἐβγάλει καὶ σέ.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ ἐξεψύχησε· καὶ ὅτε ἐμβῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν εὐρῆκαν ἀποθαμένην, καὶ ἔβγαλον καὶ ἐκείνην, καὶ τὴν ἔθαψαν πλησίον εἰς τὸν ἄνδρα της.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον τοῦτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο εἰς τὸν λαὸν διὰ μέσου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· (καὶ μὲ μίαν ψυχὴν ὅλοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν στοὰν τοῦ Σολομῶντος·

13 Καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους κἀνεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ὑπάγῃ νὰ σταθῇ πλησίον των. Ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμα μεγάλως·

14 Καὶ περισσότερον ηὔξανε τὸ

πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναι-
κῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον εἰς τὸν Κύ-
ριον.)
15 Εἰς τόσον ὥστε ἔβγαλλον ἔξω
τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὰς πλατείας, καὶ
τοὺς ἔβαλον εἰς κλίνας καὶ κραβ-
βάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ κἂν εἰς
κἀνένα ἀπ' αὐτοὺς ἡ σκιὰ τοῦ Πέ-
τρου ὅταν περνᾷ.
16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων αἱ
ὁποῖαι ἦσαν τριγύρω ἐμαζόνοντο εἰς
τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔφερον τοὺς ἀσ-
θενεῖς, καὶ ἐκείνους ὅσοι ἐπειράζοντο
ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα· οἱ ὁποῖοι
ὅλοι ἰατρεύοντο.
17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
ὅλοι ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἡ
ὁποία ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν Σαδδου-
καίων, καὶ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνον,
18 Καὶ ἅπλωσαν τὰς χεῖρας των εἰς
τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς
φυλακὴν κοινήν.
19 Καὶ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα
ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· καὶ
τοὺς ἔβγαλεν ἔξω, καὶ εἶπε·
20 Πηγαίνετε, καὶ σταθέντες λα-
λεῖτε εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὸν λαὸν ὅλα
τὰ λόγια τῆς ζωῆς ταύτης.
21 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἀπὸ τὴν
αὐγὴν ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδί-
δασκον. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀρχιερεὺς
καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ
ὅλην τὴν σύναξιν τῶν γερόντων τῶν
υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ ἔστειλαν ἀν-
θρώπους εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ
τοὺς φέρωσι.
22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὑπῆγον, καὶ δὲν
τοὺς εὗρηκαν εἰς τὴν φυλακήν· καὶ
γυρίζοντες ἀνέφερον,
23 Λέγοντες· Ὅτι τὴν φυλακὴν εὑ-
ρήκαμεν σφαλισμένην μὲ πᾶσαν ἀσ-
φάλειαν, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω στε-
κομένους ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας· ἀφ'
οὗ ὅμως ἠνοίξαμεν, δὲν εὑρήκαμεν
μέσα κἀνένα.
24 Καὶ ὅτε ἤκουσαν τὰ λόγια ταῦτα
ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ
καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἠπόρουν δι' αὐ-
τοὺς ποῦ θέλει καταντήσει τοῦτο.
25 Καὶ κάποιος ὑπῆγε καὶ τοὺς εἶ-
πεν· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι τοὺς
ὁποίους ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν, εἶ-
ναι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στέκονται
καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.
26 Τότε ὑπῆγεν ὁ στρατηγὸς ὁμοῦ
μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ τοὺς ἔφερεν,
ὄχι μὲ βίαν· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λα-
ὸν, νὰ μὴ τοὺς λιθάσωσι.
27 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔφερον, τοὺς
ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον· καὶ τοὺς
ἠρώτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς,
28 Καὶ εἶπε· Δὲν σᾶς παρηγγείλα-
μεν ἡμεῖς παντελῶς νὰ μὴ διδάσκητε
εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ἰδοὺ, σεῖς
ἤδη ἐγεμίσατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
τὴν διδαχήν σας, καὶ βούλεσθε νὰ
ῥίψητε ἐπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀν-
θρώπου τούτου.
29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ οἱ
ἀπόστολοι εἶπον· Κάμνει χρεία
περισσότερον νὰ ὑπακούῃ τις εἰς τὸν
Θεὸν παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνέ-
στησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς
ἐσκοτώσατε, καὶ ἐκρεμάσατε εἰς τὸ
ξύλον.
31 Ὁ Θεὸς τοῦτον ὕψωσε μὲ τὴν
δεξιάν του ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, νὰ
δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.
32 Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες αὐτοῦ
τούτων τῶν λόγων, καὶ ἀκόμη τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν
ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπ-
ακούουσι.
33 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν
ταῦτα, ἔτριζον τὰ ὀδόντιά των, καὶ
συνεβουλεύοντο νὰ τοὺς φονεύσωσι.
34 Ἀλλὰ ἐσηκώθη μέσα εἰς τὴν σύν-
αξιν ἕνας Φαρισαῖος, τὸ ὄνομά του
Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημέ-
νος ἀπὸ ὅλον τὸν λαὸν, καὶ ἐπρόστα-
ξε νὰ ἐβγάλωσιν ἔξω ὀλίγον τοὺς
ἀποστόλους·
35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες

'Ισραηλῖται, στοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους.

36 Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ὁ Θευδᾶς, λέγων τὸν ἑαυτόν του νὰ ἦναι κἄποιος μέγας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκολλήθησαν ἄνδρες ὡς τετρακόσιοι τὸν ἀριθμόν· ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευσαν, ἐσκορπίσθησαν, καὶ ἔγιναν εἰς τίποτε.

37 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτον ἐσηκώθη ὁ 'Ιούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἔσυρε λαὸν ἀρκετὸν ὀπίσω του· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευον, ἐσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τώρα σᾶς λέγω, λείπετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ἀφῆτε τους· διότι ἐὰν ἦναι ἡ βουλὴ αὐτὴ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλει χαλασθῆ·

39 Ἂν ὅμως ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσητε, μήπως καὶ εὑρεθῆτε καὶ θεομάχοι.

40 Καὶ κατεπείσθησαν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔδειραν, καὶ τοὺς παρήγγειλαν νὰ μὴ ὁμιλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ 'Ιησοῦ, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπήγαινον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς συνόδου μὲ χαρὰν, ὅτι κατηξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ 'Ιησοῦ.

42 Καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας δὲν ἔπαυον νὰ διδάσκωσι, καὶ νὰ εὐαγγελίζωσι τὸν 'Ιησοῦν Χριστὸν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τοὺς οἴκους.

Κεφ. ϛ'. VI.

ΚΑΙ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὅτε ἐπλήθυνον οἱ μαθηταὶ, ἐγόγγυζον οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς 'Εβραίους, ὅτι αἱ χῆραι των παρεβλέποντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα ἐπροσκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπον· Δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ὑπηρετῶμεν τραπέζας.

3 Προμηθεύσατε λοιπὸν ἀπὸ σᾶς ἑπτὰ ἄνδρας, ἀδελφοὶ, μαρτυρημένους, γεμάτους ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρείαν τούτην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὑρίσκεσθαι εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἔμπροσθεν εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐδιάλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνθρωπον γεμάτον ἀπὸ πίστιν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν 'Αντιοχέα τὸν προσήλυτον·

6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἀφ' οὗ προσευχήθησαν, ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας των.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπληθύνετο κατὰ πολλὰ μέσα εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος γεμάτος ἀπὸ πίστιν καὶ δύναμιν ἔκαμε μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν κἄποιοι ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ἡ ὁποία ἐλέγετο τῶν Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ 'Αλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ 'Ασίαν, καὶ ἐφιλονείκουν μὲ τὸν Στέφανον·

10 Καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀντισταθῶσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον ὡμίλει.

11 Τότε ἔβαλον κρυφὰ ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, ὅτι ἠκούσαμεν αὐτὸν νὰ ὁμιλῇ λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ παρεκίνησαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς· καὶ ἦλθον καὶ τὸν ἥρπασαν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν σύναξιν.

13 Καὶ ἔβαλον μάρτυρας ψεύστας,

οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Τοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ ὁμιλῇ λόγια βλάσφημα ἐναντίον τοῦ ἁγίου τόπου τούτου καὶ τοῦ νόμου·

14 Διότι ἠκούσαμεν αὐτὸν νὰ λέγῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς ὁ Ναζωραῖος θέλει χαλάσει τοῦτον τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξει τὰς τάξεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωκεν ὁ Μωϋσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθοντο εἰς τὴν σύναξιν, ἠτένισαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἶδον τὸ πρόσωπόν του ὡσὰν πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέφανον· Ἀνίσως καὶ τάχα αὐτὰ εἶναι οὕτως;

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραὰμ ὅτε ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαῤῥάν·

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἔβγα ἀπὸ τὴν γῆν σου καὶ ἀπὸ τὴν συγγένειάν σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλω σὲ δείξει.

4 Τότε ἐβγαίνων ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, κατοίκησεν εἰς τὴν Χαῤῥάν. Καὶ ἀπεκεῖ, ὕστερον ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ πατήρ του, τὸν μετακατοίκισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοικεῖτε τώρα·

5 Καὶ δὲν τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, οὐδὲ ἓν πάτημα ποδαρίου· καὶ τὸν ὑπεσχέθη νὰ τὴν δώσῃ εἰς αὐτὸν διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερον ἀπ' αὐτόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἀκόμη δὲν εἶχε παιδίον.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν οὕτως· Ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶναι πάροικον εἰς ξένην γῆν, καὶ θέλουσι τὸ δουλώσει, καὶ τὸ ταλαιπωρήσει τετρακοσίους χρόνους.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλεύσει, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερον θέλουσιν ἔβγῃ, καὶ θέλουσι με λατρεύσει εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

8 Καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐζήλευσαν τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὅμως ἦτον μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψεις του, καὶ τὸν ἔδωκε χάριν καὶ σοφίαν ἔμπροσθεν εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν κατέστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλον του τὸν οἶκον.

11 Καὶ ἦλθε πεῖνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς τὴν Χαναὰν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὕρισκον φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακὼβ ὅτε ἤκουσεν ὅτι εἶναι σιτάρια εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέρας μας πρῶτον·

13 Καὶ τὴν δευτέραν φορὰν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσὴφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸν Φαραώ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὅλην του τὴν γενεὰν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἑβδομήκοντα πέντε ψυχαί.

15 Καὶ ὁ Ἰακὼβ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ τοὺς μετετόπισαν εἰς τὴν Συχὲμ, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς τὸ μνῆμα τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραὰμ μὲ χρήματα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὼρ τοῦ Συχέμ.

17 Καὶ καθὼς ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ὤμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον·

18 Ἕως ὁποῦ ἐσηκώθη ἄλλος βασι-

λεὺς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Τοῦτος κατετέχνευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, ὥς τε ἐξέθετον τὰ βρέφη των, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνετράφη τρεῖς μῆνας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός του.

21 Καὶ ὅτε τὸν ἐξέθεσαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραὼ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱόν της.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη ὁ Μωϋσῆς εἰς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὅτε ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν στοχασμὸς εἰς τὴν καρδίαν του νὰ ὑπάγῃ νὰ ἴδῃ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

24 Καὶ ἰδὼν κἄποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὅς τις ἀδικεῖτο, τὸν ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύσας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐλογίαζεν ὅτι ἤθελον ἐννοήσει οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς χειρός του θέλει τοὺς δώσει σωτηρίαν· ὅμως ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐννόησαν.

26 Τὴν δὲ ἐπομένην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἐν ᾧ ἐμάχοντο, καὶ τοὺς ἠνάγκασε διὰ νὰ κάμωσιν εἰρήνην, λέγων· Ὦ ἄνδρες, σεῖς εἶσθε ἀδελφοὶ, διατί ἀδικεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀδίκει τὸν γείτονά του, τὸν ἀπεδίωξε, καὶ εἶπε· Ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;

28 Μήπως θέλεις νὰ σκοτώσῃς καὶ ἐμὲ, καθὼς ἐσκότωσας ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἤκουσε τὸν λόγον τοῦτον ἔφυγε, καὶ ἔγινε πάροικος εἰς τὴν γῆν Μαδιὰμ, ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν σαράντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλόγα τῆς φωτίας μιᾶς βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν εἶδεν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· καὶ καθὼς ἐπήγαινεν πλησίον νὰ καταλάβῃ τοῦτο, τὸν ἦλθε φωνὴ Κυρίου ἡ ὁποία ἔλεγεν·

32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ ἀτενίσῃ νὰ ἴδῃ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδάριά σου· διότι ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα, εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἤκουσα τοὺς στεναγμοὺς των, καὶ κατέβηκα νὰ τοὺς ἐλευθερώσω· καὶ τώρα ἔλα, θέλω σὲ στείλει εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον ἠρνήθησαν, λέγοντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος τὸν ἐφάνη εἰς τὴν βάτον.

36 Αὐτὸς τοὺς ἔβγαλεν, ἀφ' οὗ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, σαράντα χρόνους.

37 Αὐτὸς εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραήλ· Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀναστήσει προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὡσὰν ἐμέ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσητε.

38 Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἔρημον, ὁμοῦ μὲ τὸν ἄγγελον ὁ ὁποῖος ἐσυντύχαινε μὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ὁμοῦ μὲ τοὺς πατέρας μας, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη λόγια ζωντανὰ, νὰ μᾶς τὰ δώσῃ.

39 Εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησαν οἱ πατέρες μας νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλὰ

τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ ἐγύρισαν μὲ τὰς καρδίας των εἰς τὴν Αἴγυπτον,
40 Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἀαρών· Κάμε μας Θεοὺς, διὰ νὰ πηγαίνωσιν ἔμπροσθέν μας· διότι ὁ Μωϋσῆς αὐτὸς ὁ ὁποῖος μᾶς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἠξεύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.
41 Καὶ ἔκαμον μοσχάρι εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐθυσίασαν εἰς τὸ εἴδωλον, καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των.
42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρέδωκε νὰ λατρεύωσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· Οἰκία τοῦ Ἰσραὴλ, μήπως ἐφέρατε εἰς ἐμὲ σφακτὰ καὶ θυσίας σαράντα χρόνους εἰς τὴν ἔρημον;
43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους τοὺς ὁποίους ἐκάμετε νὰ τοὺς προσκυνῆτε· καὶ θέλω σᾶς μετακατοικίσει παρεπάνω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.
44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτον μὲ τοὺς πατέρας μας εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει μὲ τὸν Μωϋσῆν διέταξε, νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἔβλεπε·
45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν διαδεχθέντες οἱ πατέρες μας ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν (τοῦ Ναυῆ) τὴν ἔμβασαν μέσα εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκυρίευσαν ἀπὸ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν πατέρων μας, ἕως εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβίδ·
46 Ὁ ὁποῖος εὗρε χάριν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐζήτησε νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
47 Καὶ ὁ Σολομῶν ἔκαμε δι' αὐτὸν ἕνα οἶκον.
48 Ἀλλὰ ὁ Ὕψιστος δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς οἱ ὁποῖοι γίνονται μὲ χεῖρας, καθὼς λέγει ὁ προφήτης·
49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· Ποῖον οἶκον θέλετε κάμει δι' ἐμὲ, λέγει ὁ Κύριος· ἢ ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀναπαύσεώς μου;
50 Αὐτὰ ὅλα δὲν ἔκαμεν ἡ χείρ μου;
51 Ὦ σκληροτράχηλοι, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς καρδίας καὶ τῶν ὠτίων, σεῖς πάντοτε ἐναντιοῦσθε εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρες σας οὕτω καὶ σεῖς.
52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφήτας δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἐσκότωσαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προεῖπον διὰ τὸν ἐρχομὸν τούτου τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου τώρα σεῖς ἐγίνετε προδόται καὶ φονεῖς·
53 Οἱ ὁποῖοι ἐλάβετε τὸν νόμον διὰ μέσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξατε.
54 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἤκουον ταῦτα, ἐκόπτοντο αἱ καρδίαι των, καὶ ἔτριζον εἰς ἐκεῖνον τὰ ὀδόντιά των.
55 Καὶ ἐκεῖνος γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, ἠτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἐστέκετο ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ·
56 Καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτοὺς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι στέκεται ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.
57 Καὶ κράζοντες μὲ μεγάλην φωνὴν, ἔφραξαν τὰ ὠτία των, καὶ ὥρμησαν ὅλοι μὲ ἕνα θυμὸν ἐπάνω του·
58 Καὶ τὸν ἔβγαλον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἔβγαλον καὶ ἔθεσαν τὰ φορέματά των εἰς τὰ ποδάρια κάποιου νέου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Σαῦλος,
59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος προσεύχετο καὶ ἔλεγεν. Κύριε Ἰησοῦ, δέξε τὴν ψυχήν μου.
60 Καὶ γονατίζων, ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπε· Κύριε, μὴ λογαριάσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η΄. VIII.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον του. Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγινε μεγάλος διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους.

2 Καὶ κἄποιοι ἄνδρες εὐλαβεῖς ἔφερον εἰς μνῆμα τὸν Στέφανον, καὶ ἔκαμον μεγάλον θρῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος κατηρήμαζε τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαίνων μέσα εἰς τοὺς οἴκους, καὶ σύρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς παρέδιδεν εἰς τὴν φυλακήν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι διεσκορπίσθησαν περιῆλθον, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος κατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἔδιδε προσοχὴν ὁμοψύχως εἰς ὅσα ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ἀκούοντες καὶ βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμε.

7 Διότι πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἔβγαινον ἀπ' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι τὰ εἶχον, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντα· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ χωλοὶ ἰατρεύθησαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἔγινεν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

9 Καὶ κἄποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομά του Σίμων, ἦτον ἀπὸ προτήτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἔφερεν εἰς ἔκπληξιν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων τὸν ἑαυτόν του νὰ ἦναι κἄνεις μεγάλος·

10 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἔδιδον προσοχήν, καὶ ἔλεγον· Τοῦτος εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπέβλεπον εἰς αὐτόν, διότι τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν νοῦν των ἀρκετὸν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας του.

12 Ὅταν ὅμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος εὐηγγέλιζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη, ἐστέκετο ὁμοῦ μὲ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπων τὰ σημεῖα καὶ τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο ἀπ' αὐτόν, ἐθαύμαζε κατὰ πολλά.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην·

15 Οἱ ὁποῖοι ὅταν κατέβησαν προσευχήθησαν διὰ αὐτούς, διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Διότι ἀκόμη δὲν εἶχε κατέβει εἰς κἄνένα ἀπ' αὐτούς, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Καὶ τότε ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐδίδετο τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἔφερε χρήματα,

19 Λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν αὐτήν, ὥστε εἰς ὅποιον βάλω τὰς χεῖρας μου ἐπάνω, νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Τὸ ἀργύριόν σου ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σὲ εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται μὲ χρήματα.

21 Δὲν ἔχεις σὺ μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶγμα τοῦτο· διότι ἡ καρδία σου δὲν εἶναι ἴση ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τὴν κακίαν σου ταύτην, καὶ παρακάλεσον τὸν Θεόν, ἂν τύχῃ νὰ σὲ συγχωρηθῇ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διότι βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε·

Παρακαλέσατε σεῖς τὸν Κύριον διὰ
ἐμὲ, διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ τίποτε κακὸν
εἰς ἐμὲ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἴπατε.
25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐμαρτύ-
ρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῶν
Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.
26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν
εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· Σήκω, καὶ
πήγαινε εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας,
εἰς τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος καταβαίνει
ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν·
καὶ αὐτὸς εἶναι ἔρημος.
27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε· καὶ
ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν Αἰθιο-
πίαν εὐνοῦχος, δυνάστης τῆς Κανδά-
κης τῆς βασίλισσας τῶν Αἰθιόπων, ὁ
ὁποῖος ἦτον ἐπιστάτης εἰς ὅλον της
τὸν πλοῦτον, καὶ ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ
εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,
28 Καὶ ὑπέστρεφε, καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω εἰς τὸ ἁμάξιόν του, καὶ ἐδιά-
βαζε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.
29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπεν εἰς τὸν
Φίλιππον· Πήγαινε πλησίον, καὶ
κολλήσου εἰς τὸ ἁμάξιον τοῦτο.
30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον,
καὶ τὸν ἤκουσεν ὅτι ἐδιάβαζε τὸν προ-
φήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπε· Τάχα
καταλαμβάνεις αὐτὰ τὰ ὁποῖα δια-
βάζεις;
31 Καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπε· Πῶς ἤθε-
λον ἠμπορέσει, ἐὰν δὲν μὲ ὁδηγήσῃ
κἀνεὶς; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιπ-
πον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ μετ'
αὐτοῦ.
32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς τὸ
ὁποῖον ἐδιάβαζεν, ἦτον τοῦτο· Ὡς
πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγὴν·
καὶ καθὼς ἀρνίον ἔμπροσθεν εἰς ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος κόπτει τὸ μαλλίον του εἶναι
ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα
του·
33 Εἰς τὴν ταπείνωσίν του ἐσηκώθη
ἡ κρίσις του· τὴν γενεάν του ὅμως
τίς ἠμπορεῖ νὰ διηγηθῇ; διὰ τοῦτο
σηκόνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωή του.
34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Παρακαλῶ
σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον λέγει τοῦ-
το; διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἢ διὰ ἄλλον
κἀνένα;
35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἄνοιξε τὸ στόμα
του, καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὴν γραφὴν
ταύτην, εὐηγγέλισεν εἰς αὐτὸν τὸν
Ἰησοῦν.
36 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον εἰς τὸν
δρόμον, ἦλθον εἴς τι νερόν· καὶ λέγει
ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ, νερόν· τί με ἐμ-
ποδίζει νὰ βαπτισθῶ;
37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἂν πι-
στεύῃς μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμ-
πορεῖς. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ
εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ
ἦναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
38 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ σταθῇ τὸ
ἁμάξιόν του· καὶ κατέβησαν καὶ οἱ
δύο εἰς τὸ νερὸν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ
ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισε.
39 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ νερὸν,
Πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε τὸν Φίλιπ-
πον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐ-
νοῦχος· καὶ ἐπήγαινε τὸν δρόμον του
χαρόμενος.
40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὑρέθη εἰς τὴν
Ἄζωτον· καὶ περνῶν διὰ μέσου εὐηγ-
γέλιζε τὰς πόλεις ὅλας, ἕως ὁποῦ
ἦλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἀκόμη πνέων φοβε-
ρισμοὺς καὶ φόνους ἐναντίον τῶν
μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὑπῆγεν εἰς τὸν
Ἀρχιερέα,
2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιστο-
λὰς εἰς τὰς συναγωγὰς, αἱ ὁποῖαι
ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ὥστε ἐὰν
εὕρῃ ἐκεῖ τινὰς οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ
τὴν αἵρεσιν αὐτὴν, ἄνδρας καὶ γυναῖ-
κας, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ.
3 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινε, καὶ ἐπλησία-
ζεν εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἐξαίφνης, ἔσ-
τραψε τριγύρω του φῶς ἀπὸ τὸν οὐ-
ρανόν·

4 Καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε
φωνὴν ἡ ὁποία τὸν ἔλεγε· Σαούλ,
Σαούλ, διατί με διώκεις;
5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σύ,
Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ κατα-
τρέχεις· σκληρὸν εἶναι διὰ σὲ τὸ νὰ
κτυπᾷς τοὺς πόδας σου εἰς κέν-
τρα.
6 Καὶ ὁ Σαοὺλ τρέμων καὶ ἀπορῶν
εἶπεν· Κύριε, τί με ὁρίζεις νὰ κάμω;
Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σή-
κω, καὶ ἔμβα μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ
θέλει σὲ λαληθῇ τί κάμνει χρεία νὰ
κάμῃς.
7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τὸν
συνώδευον, ἐστέκοντο ἄφωνοι, ἀκού-
οντες τὴν φωνήν, καὶ κἀνένα μὴ βλέ-
ποντες.
8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν
γῆν· καὶ μ' ὅλον ὅτι εἶχε τὰ ὀμμάτιά
του ἀνοικτά, κἀνένα δὲν ἔβλεπε·
καὶ οἱ σύντροφοί του ὁδηγοῦντες τον
ἀπὸ τὴν χεῖρα, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς
τὴν Δαμασκόν.
9 Καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ
βλέπῃ· καὶ μηδὲ ἔφαγε, μηδὲ ἔπιε.
10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον
μαθητής τις τὸ ὄνομά του Ἀνανίας,
καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος δι' ὁρά-
ματος· Ἀνανία. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε·
Ἰδού, ἐδῶ εἶμαι, Κύριε.
11 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος·
Σήκω καὶ ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον ὁ
ὁποῖος κράζεται Ἴσος, καὶ ζήτησον
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰούδα, κἄποιον τὸ
ὄνομά του Σαῦλον, ὁ ὁποῖος εἶναι
Ταρσεύς· διότι τούτην τὴν ὥραν
προσεύχεται.
12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσου
ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον, τὸ ὄνομά
του Ἀνανίαν, ὁ ὁποῖος ἐμβῆκε μέσα,
καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρα
του, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.
13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Κύριε,
ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς διὰ τὸν ἄνδρα
τοῦτον, πόσα κακὰ ἔκαμεν εἰς τοὺς
ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·
14 Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς
Ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὅλους, ὅσοι ἐπι-
καλοῦνται τὸ ὄνομά σου.
15 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Ὕπαγε,
διότι αὐτὸς εἶναι ὄργανον διαλεγ-
μένον, νὰ βαστάσῃ τὸ ὄνομά μου
ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τοὺς
βασιλεῖς, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
16 Διότι ἐγὼ θέλω τὸν δείξει ὅσα
πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά
μου.
17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὑπῆγε καὶ ἐμ-
βῆκε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ
ἀφ' οὗ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω
εἰς αὐτόν, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ
Κύριος, ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἐφάνη
εἰς σὲ εἰς τὸν δρόμον καθὼς ἤρχεσο,
μὲ ἔστειλε διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ
γεμισθῇς ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον.
18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ
τὰ ὀμμάτιά του ὡσὰν λέπια, καὶ
ἐκείνην τὴν ὥραν μεταεῖδε· καὶ ἐση-
κώθη, καὶ ἐβαπτίσθη·
19 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφαγεν, ἐδυναμώθη.
Καὶ ἔκαμε κἀμπόσας ἡμέρας ὁ Σαῦ-
λος ἐκεῖ μὲ τοὺς μαθητὰς οἱ ὁποῖοι
ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν.
20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰς συ-
ναγωγὰς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, ὅτι
αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουον ἐθαύ-
μαζον, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι τοῦτος
ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ ἐκείνους ὅσοι ἐπεκαλοῦντο τὸ
ὄνομα τοῦτο; καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ
ἐδῶ, διὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς
τοὺς Ἀρχιερεῖς;
22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερον ἐδυ-
ναμόνετο, καὶ ἐσύγχυζε τοὺς Ἰου-
δαίους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν Δα-
μασκόν, βεβαιόνων ὅτι αὐτὸς εἶναι
ὁ Χριστός.
23 Καὶ ὅταν ἐπέρασαν ἡμέραι πολ-
λαί, ἐσυνβουλεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ
τὸν σκοτώσωσιν·
24 Ὁ Σαῦλος ὅμως ἔμαθε τὴν ἐπι-
βουλήν των· καὶ παρεφύλαττον τὰς

πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσωσιν.

25 Οἱ δὲ μαθηταὶ πέρνοντες αὐτὸν τὴν νύκτα, τὸν ἔβαλον εἰς ἓν κοφίνι, καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος.

26 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐδοκίμαζε νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβοῦντο, διότι δὲν ἐπίστευον ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ὁ δὲ Βαρνάβας τὸν ἐπῆρε, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς διηγήθη πῶς εἰς τὸν δρόμον εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσύντυχε μὲ αὐτὸν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαῤῥησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ συνανεστρέφετο μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπαῤῥησιάζετο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφιλονείκει μὲ τοὺς Ἑβραίους οἱ ὁποῖοι ἑλλήνιζον· καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζον νὰ τὸν σκοτώσωσιν.

30 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὅτε τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφερον εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμάρειαν, εἶχον εἰρήνην, καὶ οἰκοδομοῦντο, καὶ ἐπήγαινον μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Καὶ περνῶν ὁ Πέτρος διὰ μέσου ὅλων, κατέβη καὶ εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι κατοίκουν εἰς τὴν Λύδδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὕρηκεν ἕνα ἄνθρωπον τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁ ὁποῖος ἐκείτετο ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κραββάτιον, καὶ ἦτον παράλυτος.

34 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σὲ ἰατρεύει· σήκω ἐπάνω, καὶ στρῶσον τὸ κραββάτιόν σου. Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν ὅλοι ὅσοι κατοίκουν Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομά της Ταβιθά· ἡ ὁποία μεταγλωττιζομένη λέγεται Δορκάς· αὐτὴ ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνας τὰς ὁποίας ἔκαμε.

37 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνέβη ὅτι ἠσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀφ' οὗ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλον εἰς τὸ ἀνώγεον.

38 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον πλησίον εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθηταὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν Λύδδαν, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ μὴν ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ συνῆλθε μὲ αὐτούς· καὶ ἀφ' οὗ ἦλθε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνώγεον· καὶ ἐστάθησαν τριγύρω του ὅλαι αἱ χῆραι, καὶ ἔκλαιον, καὶ τὸν ἐδείκνυον τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ φορέματα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὅτε ἦτον μὲ αὐτὰς ἡ Δορκάς.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ γονατίσας προσευχήθη· καὶ ἔστρεψεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶπε· Ταβιθὰ, σήκω ἐπάνω. Καὶ ἐκείνη ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά της· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Καὶ δίδων εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρά του, τὴν ἐσήκωσε· καὶ ἐφώναξε τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας, καὶ τὴν παρέστησεν εἰς αὐτοὺς ζωντανήν.

42 Καὶ ἔγινε γνωστὸν τοῦτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου Σίμωνος βαφιά.

Κεφ. ί. Χ.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον εἰς τὴν Καισάρειαν, τὸ ὄνομά του Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἀπὸ τὸ τάγμα τὸ ὁποῖον ἐκράζετο Ἰταλικὸν,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μὲ ὅλον του τὸν οἶκον, κάμνων

ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαὸν, καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν πάντοτε·

3 Αὐτὸς εἶδεν εἰς ὅραμα φανερὰ, περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπεν· Κορνήλιε.

4 Καὶ αὐτὸς ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε· Τί εἶναι, Κύριε; Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπεν· Αἱ προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ τώρα πέμψον εἰς τὴν Ἰόππην ἄνδρας, καὶ προσκάλεσον κάποιον Σίμωνα ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος·

6 Αὐτὸς ξενοδοχῆται εἰς κάποιον Σίμωνα βαφιὰ, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία εἶναι εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ αὐτὸς θέλει σε εἰπεῖ τί κάμνει χρεία νὰ κάμνῃς.

7 Καὶ ἀφ' οὗ διέβη ὁ ἄγγελος ὁ ὁποῖος ἐλάλει εἰς τὸν Κορνήλιον, αὐτὸς ἐφώναξε δύο ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ ἕνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο πάντοτε μὲ αὐτὸν,

8 Καὶ διηγήθη εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τὴν δὲ αὔριον ἐν ᾧ περιεπάτουν αὐτοὶ, καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα νὰ προσευχηθῇ, περὶ τὴν ἕκτην ὥραν.

10 Καὶ ἔγινε νὰ πεινάσῃ, καὶ ἤθελε νὰ γευθῇ· καὶ ἐν ᾧ ἡτοίμαζον οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας φαγητὸν, ἔπεσεν εἰς αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ ἓν ἀγγεῖον τὸ ὁποῖον κατέβαινεν εἰς αὐτὸν, ὡσὰν σινδόνι μεγάλον, δεμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ καταβιβαζόμενον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

12 Εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετὰ, καὶ ὅλα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγεν. Πέτρε, σήκω, σφάξε καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὄχι, Κύριε· διότι ποτὲ δὲν ἔφαγα τίποτε σιχαμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου τὸν ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ σιχαίνεσαι.

16 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἠπόρει ὁ Πέτρος εἰς τὸν ἑαυτόν του τί νὰ ἤθελεν εἶναι τὸ ὅραμα τὸ ὁποῖον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον, ἐρωτήσαντες διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος, ἦλθον εἰς τὴν πύλην·

18 Καὶ φωνάξαντες ἠρώτησαν ἂν ἴσως ὁ Σίμων ὁ ὁποῖος καλεῖται Πέτρος ἦτον ξενοδοχημένος ἐκεῖ.

19 Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἐνεθυμεῖτο τὸ ὅραμα, τὸν εἶπε τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες σὲ ζητοῦσι·

20 Σήκω λοιπὸν καὶ κατάβα, καὶ ὕπαγε μὲ αὐτοὺς, καὶ τίποτε νὰ μὴν ἀμφιβάλλῃς· διότι ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21 Καὶ κατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρας οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορνήλιον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· τίς εἶναι ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν ἤλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπεν· Ὁ Κορνήλιος ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἐπροστάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου ἁγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ σέ.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν τοὺς ἐπροσκάλεσε μέσα, καὶ τοὺς ἐξενοδόχησε. Καὶ τὴν αὔριον ὁ Πέτρος ἐβγῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ κάποιοι ἀπὸ

τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν
'Ιόππην ὑπῆγαν μετ' αὐτοῦ·
24 Καὶ τὴν αὔριον ἐμβῆκαν εἰς
τὴν Καισάρειαν· καὶ ὁ Κορνήλιος
τοὺς περιέμενε, προσκαλεσάμενος
τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους
του τοὺς ἀναγκαίους.
25 Καὶ καθὼς ἐμβῆκεν ὁ Πέτρος,
τὸν συναπήντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ
ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάριά του, καὶ τὸν
ἐπροσκύνησεν.
26 'Ο Πέτρος ὅμως τὸν ἐσήκωσε,
καὶ εἶπε· Σήκω ἐπάνω· καὶ ἐγὼ ἄν-
θρωπος εἶμαι.
27 Καὶ συνομιλῶν μὲ αὐτὸν, ἐμ-
βῆκε μέσα, καὶ εὑρῆκε πολλοὺς συν-
ηγμένους.
28 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς ἠξεύρετε
καλὰ ὅτι εἶναι ἀνομία εἰς ἄνθρωπον
'Ιουδαῖον νὰ συγκολλᾶται ἢ νὰ σμίγῃ
μὲ ἀλλόφυλον ἄνθρωπον· ἀλλ' ὁ Θεὸς
ἔδειξεν εἰς ἐμὲ, νὰ μὴ λέγω κἀνένα
ἄνθρωπον σιχαμένον ἢ ἀκάθαρτον.
29 Διὰ τοῦτο καθὼς ἐπροσκαλέσθην
ἦλθον χωρὶς ἀντιλογίαν. 'Ερωτῶ σας
λοιπὸν, διὰ ποῖον λόγον μὲ ἐπροσκα-
λέσατε;
30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν· 'Απεδῶ
καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἕως εἰς ταύτην
τὴν ὥραν ἐνήστευον, καὶ τὴν ἐν-
νάτην ὥραν προσηυχόμην εἰς τὸν
οἶκον μου· καὶ ἰδοὺ, ἕνας ἄνθρωπος
ἐστάθη ἔμπροσθέν μου μὲ φόρεμα
λαμπρόν·
31 Καὶ λέγει· Κορνήλιε, ἡ προσ-
ευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημο-
σύναι σου ἀνεθυμήθησαν ἔμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ.
32 Πέμψον λοιπὸν εἰς τὴν 'Ιόππην,
καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος
κράζεται Πέτρος· Αὐτὸς ξενοδοχῆται
εἰς τὴν οἰκίαν κἄποιου Σίμωνος βα-
φιὰ εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ ἐκεῖ-
νος ὅταν ἔλθῃ θέλει σὲ ὁμιλήσῃ.
33 Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔπεμψα
τοὺς ἀνθρώπους εἰς σέ· καλὰ ἔκαμες
καὶ σὺ ὅτι ἦλθες· τώρα λοιπὸν ἡμεῖς
ὅλοι εὑρισκόμεθα ἐδῶ ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα σὲ ἐπρόσταξεν ὁ Θεός.
34 Καὶ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα
του, καὶ εἶπεν· 'Επ' ἀληθείας γνω-
ρίζω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς
πρόσωπα·
35 'Αλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος τὸν φοβεῖται, καὶ κάμνει δι-
καιοσύνην, τὸν δέχεται.
36 Κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον
ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ 'Ισραὴλ,
εὐαγγελίζων εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ
'Ιησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς εἶναι Κύριος
ὅλων·
37 Σεῖς ἠξεύρετε τὸ πρᾶγμα τὸ
ὁποῖον ἔγινεν εἰς ὅλην τὴν 'Ιουδαίαν,
ἀρχίζον ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ὕστερον
ἀπὸ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν
ὁ 'Ιωάννης·
38 Τὸν 'Ιησοῦν τὸν ἀπὸ τὴν Ναζα-
ρὲτ, πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς μὲ
Πνεῦμα ἅγιον καὶ μὲ δύναμιν, ὁ
ὁποῖος ἐπέρασεν εὐεργετῶν καὶ ἰα-
τρεύων ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐτυ-
ραννοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολον, διότι ὁ
Θεὸς ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτόν.
39 Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὅλων
τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ
εἰς τὸν τόπον τῶν 'Ιουδαίων καὶ εἰς
τὴν 'Ιερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι
ἐφόνευσαν κρεμάσαντές τον εἰς τὸ
ξύλον·
40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν
τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ
φανερωθῇ.
41 Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλὰ
εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα μάρτυρες
προτήτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν
Θεὸν, οἱ ὁποῖοι ἡμεῖς συνεφάγομεν
καὶ συνεπίομεν μὲ αὐτὸν, ὕστερον
ἀφ' οὗ ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς.
42 Καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ κηρύ-
ξωμεν εἰς τὸν λαὸν καὶ νὰ μαρτυρή-
σωμεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ διωρισμένος
ἀπὸ τὸν Θεὸν κριτὴς καὶ τῶν ζωντα-
νῶν καὶ τῶν νεκρῶν.
43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται διὰ τοῦτον
μαρτυροῦσιν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος

πιστεύει εἰς αὐτὸν θέλει λάβει τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ τὸ ὄνομά του.

44 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ὁ Πέτρος ἐλάλει τοῦτα τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθον ὁμοῦ μὲ τὸν Πέτρον, ἐξεπλάγησαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύθη καὶ εἰς τὰ ἔθνη·

46 Διότι ἤκουον αὐτοὺς ὅτι ἐλάλουν γλώσσας, καὶ ἐμεγάλυνον τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήπως ἠμπορεῖ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν διὰ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Καὶ ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθῶσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· Τότε τὸν παρεκάλεσαν νὰ ἀπομείνῃ κάμποσας ἡμέρας.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐφιλονείκουν μὲ αὐτὸν ἐκεῖνοι ὅσοι εἶχον περιτομήν,

3 Καὶ ἔλεγον· Ὅτι μὲ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀκροβυστίαν ὑπῆγες, καὶ ἔφαγες μὲ αὐτούς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἄρχισε, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμουν εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ προσηυχόμην· καὶ εἶδον εἰς τὴν ἔκστασίν μου ὅραμά, ἓν ἀγγεῖον ὡσὰν σινδόνι μεγάλον, κρεμασμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς ἐμέ·

6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἠτένισα καὶ ἐστοχάσθην, καὶ εἶδον ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ οὐρανοῦ.

7 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ ἔλεγεν· Πέτρε, σήκω, σφάξε καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Ὄχι, Κύριε· διότι κἀνὲν σιχαμένον ἢ ἀκάθαρτον κἀμμίαν φορὰν δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐμὲ μία φωνὴ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ λέγῃς σιχαμένα.

10 Καὶ τοῦτο ἔγινε τρεῖς φοραῖς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, παρευθὺς τρεῖς ἄνδρες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἤμουν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισάρειαν εἰς ἐμέ.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ εἶπε νὰ ὑπάγω μὲ αὐτοὺς, καὶ νὰ μὴν ἀμφιβάλλω τίποτε· καὶ ἦλθον μαζύ μου καὶ αὐτοὶ οἱ ἓξ ἀδελφοί, καὶ ὑπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου.

13 Καὶ ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸν οἶκον του ὅτι ἐστάθη, καὶ τὸν εἶπε· Στεῖλον ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος,

14 Ὅς τις θέλει σὲ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλεις σωθῇ σὺ καὶ ὅλος σου ὁ οἶκός.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἄρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς λαλῶ, ἔπεσεν ἐπάνω των τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς ἔπεσε καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐνεθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε μὲ νερὸν, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔδωκε τὴν ἴσην χάριν ὡσὰν καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐγὼ τί ἤμουν δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐτὰ, ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωήν.

19 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅσοι διεσκορπίσθησαν διὰ τὴν θλίψιν ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὸν Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως εἰς τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν εἰς κἀνένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου παρὰ μόνον εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κἄποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ὡμίλουν εἰς τοὺς Ἑλληνιστὰς, καὶ εὐηγγέλιζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μὲ αὐτούς· καὶ πολὺς ἀριθμὸς ἐπίστευσε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη των ἠκούσθη εἰς τὰ ὠτία τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔστειλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὁποῖος ὅταν ὑπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνουθέτει ὅλους νὰ στέκωνται στερεοὶ εἰς τὸν Κύριον μὲ τὴν ὄρεξιν τῆς καρδίας των·

24 Διότι ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθὸς, καὶ γεμάτος ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον καὶ πίστιν· καὶ πολὺ πλῆθος προσετέθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβγῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ταρσὸν, νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὅταν τὸν ηὗρε, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Καὶ ἕνα χρόνον σωστὸν συνήχθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολὺ, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὠνομάσθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας κατέβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὸ ὄνομά του Ἄγαβος, καὶ ἐφανέρωσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, ὅτι μέλλει νὰ γένῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἡ ὁποῖα καὶ ἔγινεν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ καθεὶς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ὥρισαν, καθὼς ἠμπόρει ὁ καθεὶς, νὰ πέμψωσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμαν, ἀποστείλαντές την εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΕΙΣ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλε τὰς χεῖρας του ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

2 Καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου, μὲ μάχαιραν.

3 Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι τοῦτο ἀρέσκει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσε νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· (καὶ ἦσαν τότε ἡμέραι τῶν ἀζύμων·)

4 Τὸν ὁποῖον ὅταν ἐπίασε, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς δεκαὲξ στρατιώτας νὰ τὸν φυλάττωσι, θέλων ὕστερον ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακήν· καὶ ἡ ἐκκλησία προσηύχετο κατὰ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ αὐτόν.

6 Καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἔμελλε νὰ τὸν φέρῃ ἔξω ἐμπρὸς εἰς τὸν λαὸν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο ἀνάμεσον εἰς δύο στρατιώτας, δεμένος μὲ δύο ἁλυσίδας, καὶ ἐφύλαττον καὶ φυλακάτορες ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητο, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω ὀγλίγωρα. Καὶ αἱ ἁλυσίδες ἔπεσον ἀπὸ τὰς χεῖρας του.

8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·

Ζώσου, καὶ βάλε τὰ σανδάλιά σου.
Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ τὸν λέγει·
Βάλε τὸ ἐπανωφόρεμά σου, καὶ ἀκο-
λούθει με.
9 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω καὶ τὸν ἠκο-
λούθει· καὶ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι
ἀληθινὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνετο
ἀπὸ τὸν ἄγγελον· ἀλλὰ ἐφαίνετο εἰς
αὐτὸν, ὅτι ἔβλεπεν ὅραμα.
10 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τὴν πρώ-
την φύλαξιν καὶ τὴν δευτέραν, ἦλθον
εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, ἡ ὁποία
φέρει εἰς τὴν πόλιν, ἥτις μόνη της
τοὺς ἠνοίχθη· καὶ ἐβγῆκαν, καὶ ὑπ-
ῆγον ἐμπρὸς ὁδὸν μίαν, καὶ παρευθὺς
ὁ ἄγγελος διέβη ἀπ' αὐτόν.
11 Καὶ ὅτε ὁ Πέτρος ἦλθεν εἰς τὸν
ἑαυτόν του, εἶπε· Τώρα ἠξεύρω ἀλη-
θῶς ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγ-
γελόν του, καὶ μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ
τὰς χεῖρας τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλην
τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Καὶ ὅτε τὸ ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ
Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Μάρκος,
ὅπου ἦσαν καὶ ἀρκετοὶ ἀδελφοὶ συν-
ηθροισμένοι καὶ προσηύχοντο.
13 Καὶ καθὼς ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος
τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ὑπῆγε μία
δούλη, τὸ ὄνομά της Ῥόδη, νὰ ἀκρο-
ασθῇ τίς εἶναι.
14 Καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ
Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαράν της δὲν
ἤνοιξε τὸ προαύλιον, ἀλλ' ἔδραμε μέ-
σα καὶ εἶπεν ὅτι στέκεται ὁ Πέτρος
ἐμπρὸς εἰς τὸ προαύλιον.
15 Καὶ ἐκεῖνοι τὴν εἶπον· Μωρὴ
εἶσαι. Καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίονε, ὅτι
οὕτως ἔχει. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον· Ὁ
ἄγγελός του εἶναι.
16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετο καὶ ἐκ-
τύπα· καὶ ἀφ' οὗ ἤνοιξαν καὶ τὸν
εἶδον, ἐξεπλάγησαν.
17 Καὶ με τὴν χεῖρα του τοὺς ἔσεισε
νὰ σιωπήσωσι, καὶ τοὺς διηγήθη πῶς
ὁ Κύριος τὸν ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν φυ-
λακήν· καὶ τοὺς εἶπεν· Εἴπετε ταῦ-
τα εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τοὺς
ἀδελφούς. Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω καὶ
διέβη εἰς ἄλλον τόπον.
18 Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν ἔγινε
μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατιώτας,
τὸ, τί νὰ ἔγινεν ὁ Πέτρος.
19 Καὶ ὅτε ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε,
καὶ δὲν τὸν ηὗρεν, ἐξέτασε τοὺς
φυλακάτορας, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ὑπ-
άγωσι νὰ τοὺς χαλάσωσι· καὶ αὐτὸς
ὁ Ἡρώδης κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν
εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ διέτριβεν
ἐκεῖ.
20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθρευ-
μένος εἰς τοὺς Τυρίους καὶ Σιδωνί-
ους· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον συμφώνως εἰς
αὐτὸν, καὶ κατέπεισαν τὸν Βλάστον,
τὸν κραββατοφύλακα τοῦ βασιλέως,
καὶ ἐζήτουν εἰρήνην· διότι ἡ χώρα
των ἐτρέφετο ἀπὸ τὴν βασιλικὴν
(χώραν.)
21 Καὶ εἰς τὴν διατεταγμένην ἡμέ-
ραν ὁ Ἡρώδης ἐνδυμένος τὸ βασιλι-
κὸν φόρεμα, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον
του, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.
22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε· Θεοῦ
φωνὴ, καὶ ὄχι ἀνθρώπου.
23 Καὶ παρευθὺς τὸν ἐκτύπησεν
ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν
δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκωληκο-
φαγώθη καὶ ἐξεψύχησε.
24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε
καὶ ἐπληθύνετο.
25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος
ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὴν ὑπηρεσίαν
των, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸν Ἰω-
άννην ὁ ὁποῖος ἐπωνομάζετο Μάρκος.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία ἦτον
εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἦσαν κάποιοι
προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρ-
νάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος ὠνο-
μάζετο Νίγερ, καὶ ὁ Λούκιος ὁ Κυρη-
ναῖος, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ σύντροφος
τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ
Σαῦλος.
2 Καὶ ἐν ᾧ ὑπηρέτουν αὐτοὶ τὸν

Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Χωρίσατέ με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐκάλεσα.
3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν,
4 Τοῦτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.
5 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχον καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπηρέτην.
6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὸ νησίον καὶ ἦλθον ἕως εἰς τὴν Πάφον, ηὗραν ἐκεῖ κάποιον μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομά του Βαριησοῦς,
7 Ὁ ὁποῖος ἦτον ὁμοῦ μὲ τὸν Σέργιον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος· αὐτὸς ἐπροσκάλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
8 Τοὺς ἐναντιοῦτο ὅμως ὁ Ἐλύμας ἤγουν ὁ μάγος (διότι οὕτως ἑρμηνεύεται τὸ ὄνομά του) ζητῶν νὰ διαστρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.
9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη καὶ Παῦλος) ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ ἠτένισεν εἰς αὐτὸν,
10 Καὶ εἶπεν· Υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμάτε ἀπὸ κάθε εἶδος δολιότητος καὶ κάθε εἶδος πονηρίας, δὲν θέλεις παύσει νὰ διαστρέφῃς τὰς ἴσας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου;
11 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἔφθασεν εἰς σὲ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλὸς, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως εἰς ἱκανὸν καιρόν. Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν ἐπάνω του ὀμίχλη καὶ σκότος· καὶ περιφερόμενος ἐζήτει ἀνθρώπους νὰ τὸν βαστῶσιν ἀπὸ τὴν χεῖρα.
12 Τότε ὅτε εἶδεν ὁ ἀνθύπατος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινεν, ἐπίστευσε, καὶ ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.
13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὅσοι ἦσαν τριγύρω του ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὴν Πάφον, καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.
14 Καὶ αὐτοὶ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν Πέργην, καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἐκάθισαν.
15 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ συνηθισμένη ἀνάγνωσις τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἄνθρωπον εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπον· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἂν ἔχητε τινὰ λόγον νὰ νουθετήσητε τὸν λαὸν, λέγετέ τον.
16 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ ἔσεισε τὴν χεῖρα του, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.
17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τοὺς πατέρας μας, καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν ἐν ᾧ ἦσαν πάροικοι εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ μὲ χεῖρα ὑψηλὴν τοὺς ἔβγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον·
18 Καὶ σαράντα χρόνους ὑπέφερε τοὺς τρόπους των μέσα εἰς τὴν ἔρημον.
19 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχάλασεν ἑπτὰ ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναὰν, τοὺς ἔδωκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐκείνων.
20 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ὡς τετρακοσίους πενῆντα χρόνους τοὺς ἔδωκε κριτὰς, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
21 Καὶ ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κὶς, ἄνδρα ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὶν, σαράντα χρόνους·
22 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβγαλεν αὐτὸν, τοὺς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· Εὕρηκα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσ-

σαι, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὁ
ὁποῖος θέλει κάμει ὅλα τὰ θελήματά
μου.
23 Ἀπὸ τὸ σπέρμα τούτου ὁ Θεὸς
κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του ἐξανέστησεν
εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα,
Ἰησοῦν,
24 Καὶ ὁ Ἰωάννης προεκήρυξε ἐμ-
προσθίτερα ἀπὸ τὸν ἐρχομόν του
βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον τὸν
λαὸν τοῦ Ἰσραήλ.
25 Καὶ ἐν ᾧ ἐτελείωνεν ὁ Ἰωάννης
τὸν δρόμον, ἔλεγε· Ποῖον μὲ θαῤ-
ῥεῖτε νὰ ἦμαι; δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ-
νος· ἀλλ' ἰδού, ἔρχεταί τις κατόπιν
ἀπὸ ἐμέ, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ
ποδάριά του.
26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους
τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι εἶναι ἀνάμε-
σα εἰς σᾶς φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὁ
λόγος τῆς σωτηρίας τούτης εἰς σᾶς
ἐστάλθη.
27 Διότι ἐκεῖνοι ὅσοι κατοικοῦσιν
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχον-
τές των, τοῦτον δὲν ἐγνώρισαν, καὶ
κατακρίναντές τον, ἐτελείωσαν τὰς
φωνὰς τῶν προφητῶν αἱ ὁποῖαι ἀνα-
γινώσκονται κάθε σάββατον.
28 Καὶ ἂν καὶ δὲν εὑρῆκαν κἀμ-
μίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν ἀπὸ
τὸν Πιλάτον τὸ νὰ σκοτωθῇ.
29 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα δι'
αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ ξύλον
καὶ τὸν ἔβαλον εἰς τὸ μνημεῖον·
30 Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησεν
ἀπὸ τοὺς νεκρούς.
31 Καὶ αὐτὸς διὰ πολλὰς ἡμέρας
ἐφάνη εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέβαινον
ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν
εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι
καὶ μάρτυρές του εἰς τὸν λαόν.
32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν τὴν
ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τοὺς
πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐτελείωσεν
εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα παιδία των,
μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν·
33 Καθὼς εἶναι γραμμένον καὶ εἰς
τὸν δεύτερον Ψαλμόν· Υἱός μου εἶσαι
σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.
34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς
νεκρούς, καὶ πλέον δὲν μέλλει νὰ ἐπι-
στρέψῃ εἰς τὴν διαφθοράν, οὕτως
εἶπεν· Ὅτι θέλω σᾶς δώσει τὰ ὅσια
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθην εἰς τὸν
Δαβίδ, τὰ πιστά.
35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον Ψαλμὸν
λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν
σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.
36 Διότι ὁ Δαβὶδ ἀφ' οὗ ὑπηρέτησε
τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν καιρὸν
τῆς ζωῆς του, ἐκοιμήθη, καὶ ἐβάλθη
εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ εἶδε διαφ-
θοράν·
37 Ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς
ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.
38 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἂς ἦναι λοιπὸν
γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι διὰ μέσου τού-
του κηρύττεται εἰς σᾶς ἡ συγχώρησις
τῶν ἁμαρτιῶν·
39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα, ἀπὸ τὰ
ὁποῖα δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον
τοῦ Μωϋσέως νὰ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦ-
τον, πᾶς ἄνθρωπος ὅστις πιστεύει
δικαιόνεται.
40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ
εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη εἰς
τοὺς προφήτας·
41 Ἴδετε σεῖς οἱ καταφρονηταί, καὶ
θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· διότι
ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας
σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πι-
στεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ κἀνείς.
42 Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἔβγαινον ἀπὸ τὴν
συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη
τοὺς παρεκάλουν νὰ τοὺς διηγηθῶσιν
αὐτὰ τὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.
43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλύθη ἡ συναγωγή,
πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ
τοὺς ξένους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐσεβεῖς
ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν
Βαρνάβα· οἱ ὁποῖοι συντυχαίνοντές
τους, τοὺς ἔπειθον νὰ στέκωνται εἰς
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.
44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον δλη

σχεδὸν ἡ πόλις συνήχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε εἶδον τὸ πλῆθος, ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνον, καὶ ἐναντιοῦντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαῤῥησιάσθησαν, καὶ εἶπον· Ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λαληθῇ εἰς σᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὅμως ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώκετε, καὶ δὲν κρίνετε τὸν ἑαυτόν σας ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδού, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διότι οὕτω μᾶς παρήγγειλεν ὁ Κύριος, λέγων· Ἔβαλά σε διὰ νὰ ἦσαι φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὅτε ἤκουσαν τοῦτα τὰ λόγια ἐχαίροντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν διωρισμένοι διὰ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου περιεφέρετο διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι εἶχον εὐλάβειαν εἰς τὴν θρησκείαν των, καὶ τὰς τιμημένας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοὺς ἀπεδιώξαν ἀπὸ τὰ σύνορά των.

51 Καὶ αὐτοὶ ἐτίναξαν εἰς ἐκείνους τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τὰ ποδάριά των, καὶ ὑπῆγον εἰς τὸ Ἰκόνιον.

52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐγέμισαν ἀπὸ χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον, ὁμοίως ὑπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ οὕτως ἐλάλησαν, ὥστε πολὺ πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι δὲν κατεπείσθησαν, παρεκίνησαν εἰς κακὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν ἐναντίον εἰς τοὺς ἀδελφούς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρόν, καὶ ἐπαῤῥησιάζοντο μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρει τὸν λόγον τῆς χάριτός του, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀποστόλους.

5 Καὶ ὅτε ἔγινεν ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄρχοντάς των, νὰ ὑβρίσωσι τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσωσι,

6 Ἐκεῖνοι τὸ ἐγνώρισαν καὶ ἔφυγον καὶ ὑπῆγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περίχωρα·

7 Καὶ ἐκεῖ εὐηγγέλιζον.

8 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθητο, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του, καὶ ποτὲ δὲν ἐπεριπάτησε.

9 Τοῦτος ἤκουε τὸν Παῦλον ἐν ᾧ ἐλάλει· ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἀτένισεν εἰς αὐτόν, καὶ εἶδεν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῇ,

10 Εἶπε με μεγάλην φωνήν· Σήκω ὀρθὸς ἐπάνω εἰς τὰ ποδάριά σου. Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε, καὶ ἐπεριπάτει.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὅτε εἶδον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνήν των Λυκαονιστί, καὶ εἶπον· Οἱ θεοὶ ὡμοιώθησαν μὲ ἀνθρώπους καὶ κατέβησαν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκάλουν τὸν Βαρνάβαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον ἔμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνους εἰς τὸ προαύλιον, ὁμοῦ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Οἱ δὲ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἔσχισαν τα φορέματά των, καὶ ἐπήδη-

σαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἔκραζον,

15 Καὶ ἔλεγον· Ὦ ἄνδρες ἀδελφοί, διατί κάμνετε τοῦτα; καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς εἴμεθα ὡσὰν καὶ σεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ τοῦτα τὰ μάταια εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτά·

16 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς περασμένας γενεὰς ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν εἰς τὰς ὁδούς των·

17 Ἂν καὶ δὲν ἀφῆκεν ἀμαρτύρητον τὸν ἑαυτόν του, κάμνων καλοσύνην, καὶ δίδων μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους, χορτάζων ἀπὸ φαγητὰ καὶ εὐφροσύνην τὰς καρδίας μας.

18 Καὶ λέγοντες τοῦτα, μόλις κατέπαυσαν τὸ πλῆθος ἀπὸ τὸ νὰ μὴ θυσιάσωσιν εἰς αὐτούς.

19 Καὶ ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ κατέπεισαν τὸ πλῆθος, ὥστε καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυρον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, λογιάζοντες ὅτι ἀπέθανεν.

20 Καὶ καθὼς τὸν ἐπερικύκλωσαν οἱ μαθηταί, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν αὔριον ἐβγῆκεν ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Δέρβην.

21 Καὶ εὐηγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὅτε ἐμαθήτευσαν πολλούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·

22 Καὶ ἐστερέονον τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, νουθετοῦντες αὐτοὺς νὰ στέκωνται εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεία νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐχειροτόνησαν Πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλησίαν, καὶ προσευχήθησαν μὲ νηστείαν, τοὺς συνέστησαν εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ διεπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλάλησαν εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κατέβησαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν·

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἔπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦσαν παραδεδομένοι μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὅτε ὑπῆγον ἐκεῖ καὶ ἐσύναξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπον ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου των, καὶ ὅτι ἤνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύραν τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολὺν καιρὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ κάποιοι οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς, λέγοντες· Ὅτι ἂν δὲν περιτμηθῆτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σωθῆτε.

2 Καὶ ἐπειδὴ ἔγινε μεγάλη φιλονεικία καὶ ζήτησις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα μὲ ἐκείνους, διέταξαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ κάποιους ἄλλους ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀναβῶσιν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν προπεμφθέντες ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διεπέρασαν τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ διηγοῦντο τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν (εἰς τὴν πίστιν·) καὶ ἔδιδον χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

4 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τοὺς ἀπεδέχθη ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ αὐτοὶ εἶπον ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου των.

5 Καὶ κάποιοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστευσαν, ἐσηκώθησαν, λέγοντες· Ὅτι κάμνει χρεία νὰ περιτέμνωμεν τὰ

ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, καὶ νὰ τοὺς παραγγέλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, νὰ ἰδῶσι διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

7 Καὶ ὅτε ἔγινε μεγάλη ἐξέτασις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, σεῖς ἠξεύρετε ὅτι ἀπὸ ἡμέρας παλαιὰς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμεσόν μας ἐδιάλεξε νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη διὰ μέσου τοῦ στόματός μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ νὰ πιστεύσωσι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε, δίδων εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς·

9 Καὶ δὲν ἐχώρισε τίποτε ἀναμεταξὺ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὐτοὺς, καθαρίσας τὰς καρδίας των διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Τώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, βάλοντες ζυγὸν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὁποῖον οὐδὲ οἱ πατέρες μας οὐδὲ ἡμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ βαστάσωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν νὰ σωθῶμεν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθὼς (ἐσώθησαν) καὶ ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἤκουον τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Παύλου, οἱ ὁποῖοι ἐξήγουν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου των.

13 Καὶ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐσιώπησαν αὐτοὶ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου.

14 Ὁ Συμεὼν ἐξηγήθη, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέφθη νὰ πάρῃ λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομά του.

15 Καὶ εἰς τοῦτον τὸν λόγον συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ θέλω ἐπαναστρέψει, καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν καταπεσμένην· καὶ τὰ χαλασμένα της θέλω ἀνοικοδομήσει καὶ θέλω τὴν σηκώσει·

17 Διὰ νὰ ζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκαλέσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ὁποῖος κάμνει αὐτὰ ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεὸν ὅλα του τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ δίδωμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὰς μεμιασμένας (θυσίας) τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ πορνείαν, καὶ ἀπὸ πνικτὰ (ζῶα,) καὶ ἀπὸ αἵματα.

21 Διότι ὁ Μωσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιὰς γενεὰς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας οἱ ὁποῖοι τὸν κηρύττουσι, διαβαζόμενος κάθε σάββατον εἰς τὰς συναγωγάς.

22 Τότε ἐφάνη εὔλογον εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, νὰ διαλέξωσιν ἄνδρας ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁμοῦ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· ἤγουν τὸν Ἰούδαν ὁ ὁποῖος καλεῖται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἀνθρώπους ἡγουμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτῶν τοῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοὺς ἀπὸ τὰ ἔθνη, χαίρετε·

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι κάποιοι ἐβγαίνοντες ἀπὸ ἡμᾶς ἦλθον καὶ σᾶς ἐτάραξαν μὲ λόγια, διαστρέφοντες τὰς ψυχάς σας, καὶ λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττητε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν ἐπροστάξαμεν τοῦτο·

25 Μᾶς ἐφάνη εὔλογον ἀφ' οὗ συνήχθημεν μὲ μίαν ψυχὴν, νὰ διαλέξωμεν καὶ νὰ πέμψωμεν εἰς σᾶς

ἄνδρας, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγαπητούς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον,

26 Οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνθρωποι οἵτινες παρέδωκαν τὰς ψυχάς των διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν εἰπεῖ μὲ λόγον τὰ αὐτὰ (τὰ ὁποῖα γράφομεν.)

28 Διότι ἐφάνη εὔλογον καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἡμᾶς, τίποτε περισσότερον βάρος νὰ μὴ σᾶς ἐπιφορτίσωμεν ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ ἀναγκαῖα·

29 Νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ (ζῶα,) καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάττοντες τὸν ἑαυτόν σας, θέλετε πράξει καλά. Ὑγιαίνετε.

30 Ἐκεῖνοι λοιπὸν ὅτε ἀπελύθησαν, ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐσύναξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν·

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὴν ἀνέγνωσαν, ἐχάρησαν εἰς τὴν παρηγορίαν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνουθέτησαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμον ἐκεῖ κἄμποσον καιρόν, ἀπελύθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἐφάνη ὅμως εὔλογον εἰς τὸν Σίλαν νὰ ἀναμείνῃ ἐκεῖ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁμοῦ μὲ ἄλλους πολλούς.

36 Καὶ ὕστερον ἀπὸ κἄμποσας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν· Ἂς ἐπιστρέψωμεν καὶ ἂς ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφούς μας εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὰς ὁποίας ἐδιδάξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἰδῶμεν πῶς ἔχουσι.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβουλεύθη νὰ πάρῃ μαζύ του τὸν Ἰωάννην ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Μάρκος.

38 Ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον, ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ὑπῆγεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, νὰ μὴ τὸν πάρωσι μαζύ των.

39 Μεγάλη λοιπὸν πίκρα ἔγινεν, ὥστε νὰ ἀποχωρισθῶσιν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον·

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν καὶ ἐβγῆκε, παραδοθεὶς εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς.

41 Καὶ περιήρχετο τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, στερεόνων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛʹ. XVI.

ΚΑΙ κατήντησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ τὴν Λύστραν· καὶ ἰδού, ἦτον κάποιος μαθητὴς τὸ ὄνομά του Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς, ἀπὸ πατέρα ὅμως Ἕλληνα·

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρεῖτο ὡς καλὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ ὑπάγῃ μαζύ του· καὶ τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν περιέτεμε, διὰ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους· διότι ὅλοι ἤξευρον τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλλην.

4 Καὶ καθὼς ἐπέρων διὰ τὰς πόλεις, τὰς παρέδιδον νὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀποφασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεόνοντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ κάθε ἡμέραν ἐπερίσσευον εἰς τὸν ἀριθμόν.

6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικήν, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα νὰ λαλήσωσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν,

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν Μυ-

σίαν, ἐδοκίμαζον νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· καὶ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἀφῆκε.

8 Καὶ περάσαντες τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἓν ὅραμα· ἐστέκετο ἄνθρωπός τις Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὸν παρεκάλει, λέγων· Πέρασον εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ βοήθησόν μας.

10 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὅραμα, παρευθὺς ἐζητήσαμεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ἀπὸ τοῦτο ὅτι μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος νὰ τοὺς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐσηκώθημεν λοιπὸν μὲ πλοῖον ἀπὸ τὴν Τρωάδα, καὶ ὑπήγαμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν·

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φιλίππους, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη πόλις ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Μακεδονίας, καὶ εἶναι κολώνια· καὶ ἤμεθα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐκάμαμεν κάμπόσας ἡμέρας.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐβγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς ἕνα τόπον, ὅπου ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχωνται· καὶ ἀφ' οὗ ἐκαθίσαμεν ἐσυντυχαίναμεν μὲ τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι συνήχθησαν.

14 Καὶ κάποια γυνὴ τὸ ὄνομά της Λυδία, ἡ ὁποία ἐπώλει πορφυρᾶ ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, καὶ ἐσέβετο τὸν Θεὸν, ἤκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἤνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν της εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15 Καὶ ὅτε ἐβαπτίσθη αὐτὴ, καὶ ἡ οἰκογένειά της, τοὺς παρεκάλεσε καὶ εἶπεν· Ἂν μὲ κρίνητε ὅτι εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἔλθετε νὰ μείνητε εἰς τὸν οἶκον μου. Καὶ μᾶς ἐβίασε.

16 Καὶ καθὼς ἐπηγαίνομεν εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπήντησε μία δούλη ὁποῦ εἶχε πνεῦμα Πύθωνος, ἡ ὁποία μαντεύουσα, ἔδιδε πολὺ κέρδος εἰς τοὺς αὐθέντας της.

17 Αὐτὴ ἠκολούθησε τὸν Παῦλον καὶ ἡμᾶς, καὶ ἔκραζε, λέγουσα· Τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἱ ὁποῖοι σᾶς διδάσκουσιν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Καὶ τοῦτο ἔκαμε πολλὰς ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Παῦλος ἐβαρύνθη, ἐπέστρεψε καὶ εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· Προστάζω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐβγῇς ἀπ' αὐτήν. Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐβγῆκε.

19 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ αὐθένται της ὅτι ἔχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους των, ἐπίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας·

20 Καὶ τοὺς ὑπῆγον εἰς τοὺς στρατηγοὺς, καὶ εἶπον· Τοῦτοι οἱ ἄνθρωποι συγχύζουσι τὴν πόλιν μας, ἐπειδὴ εἶναι Ἰουδαῖοι.

21 Καὶ μᾶς λέγουσι τάξεις, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ δεχώμεθα, μηδὲ νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον ἐσηκώθη ἐναντίον των, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπρόσταζον νὰ τοὺς δείρωσι.

23 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔδωκαν πολλὰς πληγὰς, τοὺς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα, νὰ τοὺς φυλάττῃ μὲ ἀσφάλειαν·

24 Ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοιαύτην παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδάριά των ἐσφάλισεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὸ μεσόνυκτον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσηύχοντο καὶ ὕμνουν τὸν Θεόν· καὶ τοὺς ἤκουον οἱ δεμένοι.

26 Καὶ παρευθὺς ἔγινε μεγάλος σεισμὸς, τόσον ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἀνοίχθησαν αἱ θύραι ὅλαι, καὶ τὰ δεσίματα ὅλων ἐλύθησαν.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε
τοὺς δεμένους ἐξύπνησε, καὶ καθὼς
εἶδε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἀνοιχ-
τὰς, ἔβγαλε τὸ μαχαίριον διὰ νὰ σκο-
τώσῃ τὸν ἑαυτόν του, νομίζων ὅτι
ἔφυγον οἱ δεμένοι.
28 Ὁ Παῦλος ὅμως ἐφώναξε μὲ με-
γάλην φωνὴν, καὶ εἶπε· Μὴ κάμῃς
τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σου·
διότι ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ.
29 Καὶ ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε
μέσα, καὶ τρομασμένος ἔπεσεν εἰς τὰ
ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.
30 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω, καὶ
εἶπεν· Αὐθένται, τί εἶναι χρεία νὰ
κάμνω, διὰ νὰ σωθῶ;
31 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Πίστευ-
σον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν,
καὶ θέλεις σωθῆ σὺ καὶ ὁ οἶκος σου.
32 Καὶ ἐλάλησαν εἰς αὐτὸν τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι
ἦσαν μέσα εἰς τὸν οἶκον του.
33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν
ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἔλουσεν
ἀπὸ τὰς πληγάς· καὶ ἐβαπτίσθη αὐ-
τὸς καὶ οἱ ἐδικοί του ὅλοι παρευθύς.
34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸν οἶ-
κον του, καὶ ἔβαλεν ἔμπροσθέν των
τράπεζαν, καὶ ἐχάρη καθ' ὑπερβολὴν
μὲ ὅλον του τὸν οἶκον πιστεύσας εἰς
τὸν Θεόν.
35 Καὶ ὅτε ἐξημέρωσεν, οἱ στρατη-
γοὶ ἔστειλαν τοὺς ῥαβδούχους, καὶ
ἔλεγον· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους
ἐκείνους.
36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπε αὐτὰ τὰ
λόγια εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν
οἱ στρατηγοὶ, νὰ σᾶς ἀπολύσωμεν·
τώρα λοιπὸν ἐβγαίνοντες, ὑπάγετε
εἰς εἰρήνην.
37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπεν· Ἀφ'
οὗ μᾶς ἔδειραν παῤῥησίᾳ, χωρὶς κρί-
σιν, ὄντας ἀνθρώπους Ῥωμαίους, καὶ
μᾶς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, τώρα
μᾶς ἐβγάλλουσι κρυφά; Δὲν (γίνεται
τοῦτο) οὕτως· ἀλλὰ ἂς ἔλθωσιν αὐτοὶ
καὶ ἂς μᾶς ἐβγάλωσι.
38 Καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι ὑπῆγον καὶ
εἶπον αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τοὺς στρα-
τηγούς· καὶ οἱ στρατηγοὶ ὅτε ἤκουσαν
ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.
39 Καὶ ἦλθον καὶ τοὺς παρηγόρη-
σαν, καὶ τοὺς ἔβγαλον ἔξω καὶ τοὺς
παρεκάλεσαν νὰ ἐβγῶσιν ἀπὸ τὴν
πόλιν.
40 Καὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν
καὶ ὑπῆγον εἰς τὸν οἶκον τῆς Λυδίας·
καὶ ὅτε εἶδον τοὺς ἀδελφοὺς, τοὺς
ἐνουθέτησαν, καὶ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν
πόλιν.

Κεφ. ιζ. XVII.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ διεπέρασαν τὴν Ἀμφί-
πολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ὑπῆγον
εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτον
ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.
2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ
Παῦλος ἐμβῆκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τρία
σάββατα διελέγετο μὲ αὐτοὺς ἀπὸ τὰς
γραφὰς,
3 Ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων, ὅτι
ἦτον χρεία νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ
νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ
ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς,
τὸν ὁποῖον ἐγὼ (λέγει) σᾶς κηρύττω.
4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς κατ-
επείσθησαν, καὶ ἠνώθησαν μὲ τὸν
Παῦλον καὶ μὲ τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ
πλῆθος ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοὺς εὐσε-
βεῖς, καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἀπὸ τὰς
πρώτας.
5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅσοι δὲν ἐπεί-
θοντο ἐφθόνησαν, καὶ ἐσύναξαν κά-
ποιους ἄνδρας πονηροὺς χυδαίους,
καὶ ἔκαμαν ὄχλον, καὶ ἐσύγχυζον τὴν
πόλιν· καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν τὸν Παῦ-
λον καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ, διὰ νὰ τοὺς
φέρωσιν εἰς τὸν λαόν.
6 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς ηὗραν, ἔσυ-
ρον τὸν Ἰάσονα καὶ κάποιους ἀδελ-
φοὺς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως,
φωνάζοντες· Ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἔφερον ἄνω κάτω τὴν οἰκουμένην,
αὐτοὶ ἦλθον καὶ ἐδῶ,
7 Τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ὁ Ἰάσων

καὶ αὐτοὶ ὅλοι κάμνουσιν ἐναντίον τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἄλλος βασιλεὺς, ὁ Ἰησοῦς.
8 Καὶ ἐτάραξαν τὸ πλῆθος καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, ὅτε ἤκουον τοῦτα·
9 Καὶ ἀφ' οὗ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὸν Ἰάσονα καὶ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀπέλυσαν.
10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν νύκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέροιαν· οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ ἔφθασαν, ὑπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.
11 Καὶ αὐτοὶ (οἱ Βεροιῶται) ἦσαν πλέον εὐγενικώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἐδέχθησαν τὸν λόγον μὲ ὅλην τὴν προθυμίαν, ἐξετάζοντες κάθε ἡμέραν τὰς γραφὰς, ἂν αὐτὰ εὑρίσκωνται οὕτω.
12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας τὰς τιμημένας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ὄχι ὀλίγοι.
13 Καὶ καθὼς ἔμαθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν Βέροιαν ἐκηρύχθη ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἦλθον καὶ ἐκεῖ, κινοῦντες τὸ πλῆθος.
14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς ἂν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέμειναν ἐκεῖ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.
15 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐχρεώστουν νὰ φυλάξωσιν εἰς τὸν δρόμον τὸν Παῦλον μὲ ἀσφάλειαν, τὸν ἔφερον ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβον παραγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθωσι πολλὰ γλίγωρα εἰς αὐτὸν, ἀνεχώρησαν.
16 Καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἐπρόσμενεν ὁ Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπικραίνετο μέσα τὸ πνεῦμα του, διότι ἔβλεπε τὴν πόλιν ὅλην γεμάτην νὰ ἦναι ἀπὸ εἴδωλα.
17 Καὶ ἐσυντύχαινεν εἰς τὴν συναγωγὴν μὲ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους ἤθελεν εὑρεῖ.
18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρείους, καὶ ἀπὸ τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους διελέγοντο μὲ αὐτόν· καὶ κάποιοι ἔλεγον· Τί τάχα θέλει νὰ λέγῃ τοῦτος ὁ σπερμολόγος; Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Φαίνεται νὰ ἦναι μηνυτὴς ξένων θεῶν· διότι τοὺς εὐηγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.
19 Καὶ πιάσαντές τον, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, καὶ εἶπον· (Τάχα) ἠμποροῦμεν νὰ μάθωμεν ποία εἶναι αὐτὴ ἡ νέα διδαχὴ, τὴν ὁποίαν λέγεις σύ;
20 Διότι φέρεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰς ἀκοάς μας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί θέλει νὰ ἦναι αὐτά.
21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐκεῖ, ἄλλο τίποτε δὲν εἶχον νὰ κάμωσι, παρὰ νὰ λέγωσι καὶ νὰ ἀκούωσι κἀνὲν νεώτερον.)
22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ κατὰ πάντα σᾶς βλέπω ὅτι εἴσθε δεισιδαίμονες περισσότερον ἀπὸ ὅ, τι πρέπει.
23 Διότι διαβαίνων καὶ βλέπων τὰ σεβάσματά σας, εὗρηκα καὶ βωμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἐπιγεγραμμένον· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Τοῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον σεῖς μὴ ἠξεύροντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ σᾶς καταγγέλλω.
24 Ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτὸν, τοῦτος ἐπειδὴ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς κτισμένους ἀπὸ χεῖρας ἀνθρώπων·
25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χεῖρας ἀνθρώπων, ὡς ἂν ἐχρειάζετο τίποτε, δίδων αὐτὸς εἰς ὅλους τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν καὶ ὅλα·

26 Καὶ ἀπὸ ἓν αἷμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικῶσιν ἐπάνω εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐδιώρισε καιροὺς προτεταγμένους καὶ τὰ σύνορα τῆς κατοικίας των·

27 Διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, ἐὰν τάχα ψηλαφῶντες θέλωσι τὸν εὑρεῖ· ἂν καὶ δὲν ἦναι μακρὰν ἀπὸ καθένα ἀπὸ ἡμᾶς.

28 Διότι εἰς αὐτὸν ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ εἴμεθα· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ποιητάς σας εἶπον· Ὅτι τοῦ Θεοῦ γένος εἴμεθα.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεθα γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρεωστοῦμεν νὰ νομίζωμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσάφι ἢ ἀσῆμι ἢ πέτραν, καὶ χαράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τοῦ στοχασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

30 Καὶ ἂν τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας ὁ Θεὸς παρέβλεψε, τώρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ νὰ μετανοήσωσι·

31 Διότι ἐδιώρισε μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνῃ διὰ μέσου ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ὥρισε, καὶ τοῦτο ἐπίστωσε φανερὰ εἰς ὅλους, ἐπειδὴ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

32 Καὶ καθὼς ἤκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν ἐπεριγέλων· ἄλλοι εἶπον· Θέλομεν σοῦ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ μέσον των.

34 Καὶ κἄποιοι ἄνδρες ἡνώθησαν μὲ αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν· ἀνάμεσον εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυνὴ τὸ ὄνομά της Δάμαρις, καὶ ἄλλοι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.

Κεφ. ιη΄. XVIII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ ἀνεχώρησεν ὁ Παῦλος ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2 Καὶ ἐπειδὴ εὑρῆκεν κἄποιον Ἰουδαῖον τὸ ὄνομά του Ἀκύλαν, Μαυροθαλασσίτην τὸ γένος, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν μὲ τὴν Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα του, (διότι ἐπρόσταξεν ὁ Κλαύδιος νὰ ἀναχωρήσωσιν οἱ Ἰουδαῖοι ὅλοι ἀπὸ τὴν Ῥώμην,) ὑπῆγεν εἰς αὐτούς·

3 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον συντεχνίτης, εὑρίσκετο ὁμοῦ μὲ αὐτούς, καὶ ἐδούλευε· διότι ἡ τέχνη των ἦτον νὰ κάμνωσι σκηνάς.

4 Καὶ κάθε σάββατον ὡμίλει εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ κατέπειθε τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5 Καὶ ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ἐστενοχωρεῖτο ὁ Παῦλος εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Χριστός.

6 Καὶ αὐτοὶ ἐστέκοντο ἐναντίον καὶ ἐβλασφήμουν, καὶ ὁ Παῦλος τινάξας τὰ φορέματά του, τοὺς εἶπε· Τὸ αἷμα σας ἂς ἦναι εἰς τὴν κεφαλήν σας· ἐγὼ καθαρὸς εἶμαι· εἰς τὸ ἑξῆς θέλω ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μετατοπίσας ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν κἄποιου τὸ ὄνομά του Ἰούστου, ὅστις ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἦτον πλησίον εἰς τὴν συναγωγήν.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλον του τὸν οἶκον· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὅραμά του· Μὴ φοβεῖσαι, ἀλλὰ ὁμίλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγὼ εἶμαι μὲ σέ, καὶ κανεὶς δὲν θέλει βάλει χεῖρα ἐπάνω σου, νὰ σὲ κακοποιήσῃ· διότι πολὺς λαός μου εὑρίσκεται εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἕνα χρόνον καὶ ἓξ μῆνας, διδάσκων εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἔγινεν ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθησαν

ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸ κριτήριον,
13 Καὶ ἔλεγον· Τοῦτος καταπείθει τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν μὲ τρόπον ἐναντίον εἰς τὸν νόμον.
14 Καὶ ἐν ᾧ ἔμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, εἶπεν ὁ Γαλλίων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἂν ἴσως καὶ ἦτον, ὦ Ἰουδαῖοι, τίποτε ἀδίκημα, ἢ ἔργον κακὸν, ἤθελα σᾶς ὑπομείνει κατὰ τὸ δίκαιον·
15 Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἶναι ζήτημα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ διὰ τὸν νόμον σας, σεῖς θέλετε ἰδεῖ· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γένω κριτὴς τούτων τῶν πραγμάτων.
16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.
17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάσαντες τὸν Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερον ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο (τὸ πρᾶγμα) δὲν ἔμελε τίποτε τὸν Γαλλίωνα.
18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπέμεινεν ἐκεῖ ἀκόμη ἀρκετὰς ἡμέρας, ἔπειτα ἐχαιρέτησε τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὰ μαλλία του εἰς τὰς Κεγχρεάς· διότι εἶχεν τάξιμον.
19 Καὶ ὁ Παῦλος κατήντησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐκείνους ἀφῆκεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβὰς εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη μὲ τοὺς Ἰουδαίους.
20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρεκάλουν νὰ σταθῇ μὲ αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ὅμως δὲν ἔκλινεν·
21 Ἀλλὰ τοὺς ἀπεχαιρέτησε, καὶ εἶπε· Χρεία εἶναι βέβαια, τὴν ἐρχομένην ἑορτὴν νὰ τὴν κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν ἂν θέλῃ ὁ Θεὸς, θέλω ἐπιστρέψει εἰς σᾶς. Καὶ ἐβγῆκε μὲ πλοῖον ἀπὸ τὴν Ἔφεσον.
22 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐχαιρέτησε τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα κατέβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.
23 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἐκεῖ κάμποσον καιρὸν, ἐβγῆκε, καὶ διήρχετο καθεξῆς τὸν τόπον τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων ὅλους τοὺς μαθητάς.
24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος τὸ ὄνομά του Ἀπολλὼς, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἄνθρωπος λόγιος, κατήντησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς τὰς γραφάς.
25 Αὐτὸς ἦτον κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ θερμότατος κατὰ τὸ πνεῦμα ὡμίλει καὶ ἐδίδασκε καταλεπτῶς τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, μ' ὅλον ὅτι ἤξευρε μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.
26 Τοῦτος ἄρχισε νὰ παῤῥησιάζεται εἰς τὴν συναγωγήν. Καὶ ἀκούοντες αὐτὸν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς τὰ ἴδια, καὶ τὸν ἐδίδαξαν ἀκριβέστερον τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.
27 Καὶ ὅτε ἤθελεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὸν παρεκίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοὶ, γράψαντες εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ τὸν δεχθῶσιν· ὁ ὁποῖος ὅτε ἔφθασεν, ἐβοήθησε πολλὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν διὰ μέσου τῆς χάριτος.
28 Διότι ἤλεγχε δυνατὰ τοὺς Ἰουδαίους παῤῥησίᾳ, δεικνύων ἀπὸ τὰς γραφὰς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Ἀπολλὼς εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Παῦλος διεπέρασε τὰ ἐπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἔφεσον· καὶ εὑρῆκε κάποιους μαθητὰς,
2 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τάχα ἐλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιστεύσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἀλλὰ οὐδὲ ἂν ἦναι Πνεῦμα ἅγιον, ἠκούσαμεν.
3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Εἰς τι λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι

εἶπον· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων εἰς τὸν λαὸν, νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔρχεται κατόπι του, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλεν ὁ Παῦλος τὰς χεῖρας του ἐπάνω των, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτοὺς καὶ ἐσυντύχαινον γλώσσας καὶ ἐπροφήτευον.

7 Καὶ ὅλοι ἦσαν δώδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαῤῥησιάζετο, διὰ τρεῖς μῆνας διαλεγόμενος καὶ πείθων εἰς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κἄποιοι ἐσκληρύνοντο καὶ δὲν ἐπείθοντο, καὶ ἐκακολόγουν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος, ἐμακρύνθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐχώρισε τοὺς μαθητὰς, καὶ διελέγετο κάθε ἡμέραν εἰς τὸ σχολεῖον κἄποιου ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Τύραννος.

10 Καὶ τοῦτο ἐγένετο δύο χρόνους· ὥστε ὅλοι ὅσοι κατοίκουν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἔκαμε δυνάμεις πολλὰ μεγάλας·

12 Ὥστε ἔφερον εἰς τοὺς ἠσθενημένους ἀπὸ τὸ σῶμα του μανδήλια ἢ ποδιὰς, καὶ ἠλευθερόνοντο αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἔβγαινον ἀπ' αὐτούς.

13 Καὶ κἄποιοι ἀπὸ τοὺς περιερχομένους Ἰουδαίους ἐξορκιστὰς, ἄρχισαν νὰ ὀνομάζωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰ πονηρὰ πνεύματα, λέγοντες· Σᾶς ὁρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τοῦτο, ἦσαν οἱ ἑπτὰ υἱοὶ ἑνὸς Ἰουδαίου Ἀρχιερέως τὸ ὄνομά του Σκευᾶ.

15 Καὶ τοὺς ἀπεκρίθη τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν γνωρίζω, καὶ τὸν Παῦλον ἠξεύρω· ἀλλὰ σεῖς ποῖοι εἶσθε;

16 Καὶ ἐπήδησεν ἐπάνω των ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον κατοικημένον τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ ἐδυναμώθη ἐναντίον των τόσον, ὥστε ἔφυγον γυμνοὶ καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τὸν οἶκον ἐκεῖνον.

17 Καὶ τοῦτο ἔμαθον ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι κατοίκουν τὴν Ἔφεσον· καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς αὐτοὺς ὅλους, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύνετο.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν, ἤρχοντο καὶ ἐξωμολογοῦντο, καὶ ἔλεγον τὰς πράξεις των.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ μαγικὰ πράγματα, ἔφερον τὰ βιβλία των, καὶ τὰ ἔκαιον ἔμπροσθεν εἰς ὅλους· καὶ ἐλογαρίασαν τὴν τιμήν των, καὶ εὐρῆκαν νὰ ἀξίζωσι πενῆντα χιλιάδας ἀργύρια.

20 Οὕτως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε δυνατὰ, καὶ ἐδυναμόνετο.

21 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὐτὰ, ὁ Παῦλος ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του, ἀφ' οὗ διαπεράσῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων· Ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω ἐκεῖ, εἶναι χρεία νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπηρέτουν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἔραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς ἐστάθη κἄμποσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔγινε ταραχὴ μεγάλη διὰ τὴν ὁδὸν (τῆς πίστεως.)

24 Διότι κἄποιος τὸ ὄνομά του Δη-

μήτριος, χρυσοχόος, ἐπειδὴ ἔκαμε ναοὺς ἀσημένιους τῆς Ἀρτέμιδος, ἔδιδεν εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον κέρδος.

25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας καὶ ἐργάτας, ὅσοι ἦσαν εἰς τέτοια πράγματα, ἐσύναξε, καὶ εἶπεν· Ὦ ἄνδρες, ἠξεύρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ τούτην τὴν δουλείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας.

26 Καὶ τώρα βλέπετε καὶ ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἔφεσον, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν τοῦτος ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ μετέβαλε πολὺν λαὸν, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ ὅσοι γίνονται μὲ χεῖρας.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἡμᾶς νὰ ἐλεγχθῇ τοῦτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, νὰ μὴ λογαριασθῇ διὰ τίποτε, καὶ μέλλει νὰ χαλασθῇ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἐθύμωσαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἐφώναζον καὶ ἔλεγον· Ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγεμίσθη ἀπὸ σύγχυσιν· καὶ ὥρμησαν ὁμοῦ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἥρπασαν ὁμοῦ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ δὲν τὸν ἀφῆκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μὴ παῤῥησιασθῇ εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζον ἄλλο τι, καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευρον διὰ ποίαν ἀφορμὴν συνῆλθον.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον προεβίβασαν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν ἔβαλλον ἔμπροσ οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσεισε τὴν χεῖρα του, καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀφ' οὗ ὅμως ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἔγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλους, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζον ὡς δύο ὥρας· Ἡ Ἄρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς ἀφ' οὗ καθησύχασε τὸ πλῆθος, εἶπεν· Ὦ ἄνδρες Ἐφέσιοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἠξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, ὅτι εἶναι λάτρις τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (εἰδώλου) τὸ ὁποῖον ἔπεσεν ἀπὸ τὸν Δία ;

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὰ εἶναι ἀναντίῤῥητα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ μὴ κάμνητε κἀνὲν ἀπόκοτον.

37 Διότι ἐφέρατε τούτους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν θεὰν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἂν ἴσως λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ ὅσοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συντεχνῖται ἔχωσι μὲ κανένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραι ὅτε γίνονται κρίσεις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθύπατοι· ἂς ἐγκαλεσθῶσιν ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον·

39 Ἂν ἴσως δὲ καὶ ζητῆτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν σύνοδον τὴν διατεταγμένην.

40 Διότι κινδυνεύομεν νὰ ἐγκαλεσθῶμεν ὅτι ἐκάμαμεν σήμερον ἐπανάστασιν, ἐν ᾧ δὲν ἦτον κἀμμία αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἠμπορῶμεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν τούτης τῆς συνδρομῆς. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἔλυσε τὴν σύναξιν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ἡ σύγχυσις, ἐπροσκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ ἐβγῆκε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Καὶ διεπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, καὶ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐπιβουλὴ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐναντίον του, ὅτε ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ μὲ πλοῖον εἰς τὴν Συρίαν, ἐβουλεύθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἠκολούθουν ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βεροιαῖος· καὶ ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεκοῦνδος· καὶ Γάϊος ὁ Δερβαῖος καὶ ὁ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀσιανούς, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ αὐτοὶ ὑπῆγον προτήτερα καὶ μᾶς ἀνέμενον εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἡμεῖς ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, καὶ ἤλθομεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα εἰς πέντε ἡμέρας, καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέρας.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὅτε ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθηταὶ νὰ κόψωσι ψωμίον, ὁ Παῦλος τοὺς ὡμίλει, ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν αὔριον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως εἰς τὸ μεσόνυκτον.

8 Καὶ ἦσαν καὶ πολλαὶ λαμπάδες ἀναμμέναι εἰς τὸ ἀνώγεον, ἐκεῖ ὅπου ἤμεθα συνηγμένοι.

9 Καὶ κάποιος νέος τὸ ὄνομά του Εὔτυχος, ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκοιμᾶτο βαθέα, καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος διελέγετο περισσότερον, ὁ νέος καταχρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ τρίπατον κάτω· καὶ τὸν ἐσήκωσαν νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη καὶ ἔπεσεν ἐπάνω του, καὶ τὸν ἠγκαλίασε καὶ εἶπε· Μὴ συγχύζεσθε· διότι ἡ ψυχή του εἶναι μέσα του.

11 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε ψωμίον καὶ ἔφαγε, καὶ ὡμίλησεν ἀρκετὰ ἕως εἰς τὴν αὐγήν, οὕτως ἐβγῆκε.

12 Καὶ ἔφερον τὸ παιδίον ζωντανόν, καὶ παρηγορήθησαν πολλά.

13 Καὶ ἡμεῖς ὑπήγαμεν πρότερον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐσηκώθημεν διὰ τὴν Ἄσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διότι οὕτως εἶχε δώσει παραγγελίαν, ἐπειδὴ ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρᾶς.

14 Καὶ ἀφ' οὗ μᾶς συνυπήντησεν εἰς τὴν Ἄσσον, τὸν ἐπήραμεν καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Μιτυλήνην·

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκαμεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν κατηντήσαμεν ἀντικρὺ τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἐμείναμεν εἰς τὸ Τρωγύλλιον, καὶ τὴν ἄλλην ἤλθομεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διότι ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἔφεσον, μήπως καὶ γένῃ εἰς αὐτὸν ἐμπόδιον καὶ ἀργήσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν· διότι ἐσπούδαζεν, ἂν ἠμπόρει, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὑρεθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἔπεμψεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπροσκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς αὐτόν, τοὺς εἶπε· Σεῖς ἠξεύρετε, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμουν ὅλον τὸν καιρὸν μὲ σᾶς·

19 Δουλεύων τὸν Κύριον μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ μὲ πολλοὺς πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι μὲ συνέβησαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰουδαίων·

20 Καὶ ὅτι μηδὲ κἂν ἀπὸ ὅσα ἦσαν ὠφέλιμα σᾶς ἔκρυψα, ὥστε νὰ μὴ σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ διδάξω καὶ παῤῥησίᾳ καὶ εἰς οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, νὰ μετανοήσωσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ τώρα ἰδού, ὑπάγω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δεμένος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ δὲν ἠξεύρω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ μὲ συμβῶσιν ἐκεῖ·

23 Παρὰ μόνον ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ ἐπληροφόρησε εἰς κάθε πό-

λιν, λέγον, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μὲ ἀναμένουσιν.

24 Ἀλλὰ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν μετρῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν ζωήν μου τιμίαν εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ὥστε νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἐγὼ ἠξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι σεῖς, μεταξὺ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέρασα κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τὸ αἷμα ὅλων·

27 Διότι ἐγὼ δὲν ἔδειξα συστολὴν ὥστε νὰ μὴ σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἔχετε λοιπὸν προσοχὴν εἰς τὸν ἑαυτόν σας καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλεν ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα.

29 Διότι ἐγὼ ἠξεύρω τοῦτο, ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω θέλουσιν ἔλθει λύκοι κακοὶ εἰς σᾶς, χωρὶς νὰ λυπηθῶσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θέλουσι σηκωθῇ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θέλουσι λαλεῖ διεστραμμένα λόγια, διὰ νὰ σύρωσιν ὀπίσω των τοὺς μαθητάς.

31 Διὰ τοῦτο ἂς ἦσθε ἔξυπνοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέρα δὲν ἔπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ καθ' ἕνα.

32 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, σᾶς συσταίνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸν οἰκοδομήν σας, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἡγιασμένους.

33 Ἀσήμι ἢ χρυσάφι ἢ ἐνδυμασίαν κἀνενὸς ἀνθρώπου δὲν ἐπεθύμησα.

34 Καὶ σεῖς ἐξεύρετε, ὅτι αὗται αἱ χεῖρες ὑπηρέτησαν εἰς τὰς χρείας μου καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

35 Εἰς ὅλα σᾶς ἔδειξα, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ κοπιάζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον νὰ δίδῃ τις παρὰ νὰ λαμβάνῃ.

36 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ, ἐγονάτισε μὲ ὅλους αὐτοὺς, καὶ προσευχήθη.

37 Καὶ μεγάλος κλαυθμὸς ἔγινεν ὅλων· καὶ ἔπεσον ὅλοι εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν κατεφίλουν·

38 Καὶ ἐλυποῦντο περισσότερον εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουσι πλέον νὰ ἰδῶσι τὸ πρόσωπόν του. Καὶ τὸν συμπροευώδουν ἕως εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτοὺς, ἐπλεύσαμεν, καὶ ἐκάμαμεν δρόμον ἴσον καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα·

2 Καὶ ἐκεῖ· εὑρόντες πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπέρνα εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ ἐπλεύσαμεν.

3 Καὶ ἀφ' οὗ εἴδομεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἐπλέομεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Τύρον· διότι ἐκεῖ ἤθελε τὸ πλοῖον νὰ ἀποφορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.

4 Καὶ εὑρόντες μαθητὰς, ἐστάθημεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οἱ μαθηταὶ ἔλεγον εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴν ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώσαμεν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐβγήκαμεν καὶ ἐπηγαίνομεν, καὶ μᾶς συμπροέπεμπον ὅλοι μὲ γυναῖκας καὶ μὲ παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραθαλάσσιον, προσευχήθημεν.

6 Καὶ ἐχαιρετήθημεν ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκεῖνοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.
7 Καὶ ἡμεῖς τελειώσαντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τὴν Τύρον κατηντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαΐδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐστάθημεν εἰς ἐκείνους μίαν ἡμέραν.
8 Τὴν δὲ αὔριον ἐβγῆκεν ὁ Παῦλος καὶ ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἤμεθα μὲ αὐτόν, καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, (ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ διακόνους,) καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.
9 Καὶ αὐτὸς εἶχε τέσσαρας θυγατέρας παρθένους καὶ ἐπροφήτευον.
10 Καὶ καθὼς εὑρισκόμεθα ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, κατέβη κἄποιος ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν προφήτης τὸ ὄνομά του Ἄγαβος·
11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰς χεῖράς του καὶ τὰ ποδάριά του, καὶ εἶπε· Τοῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι οὕτω θέλουσι δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη τούτη, καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν.
12 Καὶ ὅτε ἠκούσαμεν αὐτά, τὸν παρεκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴν ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
13 Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Τί κάμνετε, μὲ τὸ νὰ κλαίετε καὶ συντρίβετε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος ὄχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἤκουεν, ἐσιωπήσαμεν, καὶ εἴπομεν· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ἂς γένῃ.
15 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐπήραμεν τὰ σκεύη μας καὶ ἀνεβαίνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
16 Καὶ ἦλθον κἄποιοι μαθηταὶ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔφερον καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν νὰ οἰκονεύσωμεν, τὸ ὄνομά του Μνάσωνα Κυπριώτην, παλαιὸν μαθητήν.
17 Καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἀδελφοί μας ἐδέχθησαν μὲ χαράν.
18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Παῦλος ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦσαν παρόντες καὶ ὅλοι οἱ Πρεσβύτεροι.
19 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐχαιρέτησε, τοὺς διηγεῖτο καθ' ἓν ἀπὸ ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.
20 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὰ ἤκουσαν ἐδόξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπον εἰς τὸν Παῦλον· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.
21 Καὶ ἔμαθον διὰ σέ, ὅτι διδάσκεις ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὅσοι εἶναι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ λέγεις, νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ παιδία των, μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰς συνηθείας.
22 Τί λοιπόν; βέβαια μέλλει νὰ συνέλθῃ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες.
23 Τοῦτο λοιπὸν κάμε, τὸ ὁποῖον σὲ λέγομεν· Ἐδῶ εἶναι τέσσαρες ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐπάνω των τάξιμον·
24 Ἔπαρε τούτους, καὶ καθαρίσου ὁμοῦ μὲ αὐτούς, καὶ ἐξόδευσον εἰς αὐτούς, νὰ ξυρίσωσι τὴν κεφαλήν των· καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσαν διὰ σὲ δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ σὺ (κατὰ τὴν συνήθειαν) καὶ φυλάττεις τὸν νόμον.
25 Καὶ διὰ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ φυλάττωσι κἀνὲν πρᾶγμα τοιοῦτον, παρὰ μόνον νὰ φυλάττωνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδω-

λόθυτα, καὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸ πνικτὸν (ζῶον,) καὶ τὴν πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἄνδρας, κα. τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθαρίσθη μὲ αὐτοὺς καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερὸν, λέγων φανερὰ τὴν τελείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, ἕως ὁποῦ προσεφέρθη διὰ καθ' ἕνα ἀπ' αὐτοὺς προσφορά.

27 Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ τελειωθῶσιν αἱ ἑπτὰ ἡμέραι, οἱ 'Ιουδαῖοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν 'Ασίαν, ἐπειδὴ τὸν εἶδον εἰς τὸ ἱερὸν, ἐσύγχυσαν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας των ἐπάνω του·

28 Καὶ ἔκραζον· Ὦ ἄνδρες 'Ισραηλῖται, βοηθεῖτε· Τοῦτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅλους εἰς κάθε τόπον ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· καὶ ἀκόμη ἔμβασεν Ἕλληνας εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐμίανε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον.

29 (Διότι εἶδον προτήτερα τὸν Τρόφιμον τὸν 'Εφέσιον μέσα εἰς τὴν πόλιν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος ἔμβασεν εἰς τὸ ἱερόν.)

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔγινε σύναξις τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπίασαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερόν· καὶ παρευθὺς ἐσφαλίσθησαν αἱ θύραι.

31 Καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν σκοτώσωσι, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν χιλίαρχον τοῦ στρατεύματος, ὅτι ὅλη ἡ 'Ιερουσαλὴμ ἐσυγχύσθη·

32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς ἐπῆρε στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἔτρεξεν ἐπάνω των. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ εἶδον τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ δέρωσι τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐπλησίασεν ὁ χιλίαρχος καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ ἐπρόσταξε νὰ δεθῇ μὲ δύο ἁλυσίδας· καὶ ἠρώτησε, ποῖος εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζον ἄλλο, καὶ ἄλλοι ἄλλο μέσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο ὁ χιλίαρχος ἀπὸ τὴν σύγχυσιν νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ κάστρον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἔφθασεν εἰς τὰ σκαλοπάτια, ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου τὸν ἐσήκονον οἱ στρατιῶται·

36 Διότι ἠκολούθει τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ ἔκραζον· Ἔβγαλέ τον ἀπὸ τὸ μέσον.

37 Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ ἐμβάσωσι τὸν Παῦλον εἰς τὸ κάστρον, λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὸν χιλίαρχον· Εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ εἰπῶ ἕνα λόγον; Καὶ ὁ χιλίαρχος εἶπε· 'Ηξεύρεις 'Ελληνικά;

38 Δὲν εἶσαι σὺ ὁ Αἰγύπτιος ὁ ὁποῖος ἀπεστάτισες προτήτερα ἀπὸ τούτας τὰς ἡμέρας, καὶ ἔβγαλες εἰς τὴν ἔρημον τέσσαρας χιλιάδας ἄνδρας ἀπὸ τοὺς σικαρίους;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· 'Εγὼ εἶμαι ἄνθρωπος 'Ιουδαῖος Ταρσεὺς, ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, πολίτης πόλεως ἐξακουστῆς· καὶ παρακαλῶ σε, δός με ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ὅτε τὸν ἔδωκεν ἄδειαν, ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὰ σκαλοπάτια, καὶ ἔσεισε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν λαόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐσίγησαν, προσεφώνησε μὲ τὴν 'Εβραϊκὴν γλῶσσαν. λέγων·

Κεφ. κβ'. XXII.

Ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τὴν ἀπολογίαν τὴν ὁποίαν ἔχω νὰ σᾶς ἀποκριθῶ·

2 (Καὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι τοὺς ὡμίλει μὲ 'Εβραΐκην γλῶσσαν, περισσότερον ἔδωκαν ἡσυχίαν· καὶ εἶπεν·)

3 'Εγὼ εἶμαι ἄνθρωπος 'Ιουδαῖος, καὶ ἐγεννήθην εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθραμμένος εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιὴλ, καὶ ἐπαιδεύθην καταλεπτῶς τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχων ζῆλον τοῦ

Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ σεῖς ὅλοι σήμερον·
4 Καὶ κατέτρεξα τουτὴν τὴν πιστιν ἕως θανάτου, δένων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας.
5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον τὸ Πρεσβυτέριον· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπῆρα καὶ ἐπιστολὰς διὰ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκὸν, νὰ φέρω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ, δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ τιμωρηθῶσι.
6 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν Δαμασκὸν, μὲ συνέβη, εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἔξαιφνα νὰ ἀστράψῃ τριγύρω μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.
7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ ἔλεγε· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διὰ τί μὲ διώκεις;
8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ μὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις.
9 Καὶ ὅσοι ἦσαν μαζύ μου εἶδον τὸ φῶς, καὶ ἐφοβήθησαν· τὴν φωνὴν ὅμως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἐλάλει δὲν ἤκουσαν.
10 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Τί νὰ κάμω, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε· Σήκω, πήγαινε εἰς τὴν Δαμασκόν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ λαληθῆ ὅλα ὅσα σὲ εἶναι διαταγμένα νὰ κάμῃς.
11 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔβλεπον πλέον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ φωτὸς, βασταζόμενος ἀπὸ τὴν χεῖρα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζύ μου, ἦλθον εἰς τὴν Δαμασκόν.
12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας, ἄνθρωπος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Δαμασκὸν,
13 Ἦλθεν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐστάθη ἐπάνω μου καὶ μὲ εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.
14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σὲ προώρισε διὰ νὰ γνωρίσῃς τὸ θέλημά του, καὶ νὰ ἰδῇς τὸν δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἀπὸ τὸ στόμα του·
15 Διότι μέλλεις νὰ ἦσαι μάρτυς του εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐκείνων τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα εἶδες καὶ ἤκουσας.
16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς; σήκω ἐπάνω, βαπτίσου, καὶ λοῦσον τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
17 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχόμην εἰς τὸ ἱερὸν, μὲ συνέβη ἔκστασις,
18 Καὶ εἶδον τὸν Χριστὸν ὁ ὁποῖος μὲ ἔλεγε· Τάχυνον, καὶ ἔβγα ὀγλίγωρα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ· διότι δὲν θέλουσι δεχθῆ τὴν μαρτυρίαν σου δι' ἐμέ.
19 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἠξεύρουσιν ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν εἰς σέ·
20 Καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἔστεκον παρὼν, καὶ ἤμουν σύμφωνος εἰς τὸν φόνον του, καὶ ἐφύλαττον τὰ φορέματα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸν ἐσκότονον.
21 Καὶ μὲ εἶπε· Πήγαινε· διότι ἐγὼ θέλω σὲ στείλει εἰς ἔθνη μακρὰν.
22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἤκουον τοῦ Παύλου, καὶ ἔπειτα ἐσήκωσαν τὴν φωνήν των, καὶ εἶπον· Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν γῆν τὸν τοιοῦτον (ἄνθρωπον·) διότι δὲν πρέπει νὰ ζῇ.
23 Καὶ ὅτε ἔκραζον ἐκεῖνοι, καὶ ἔῤῥιπτον τὰ φορέματά των, καὶ ἔβαλλον κονιορτὸν εἰς τὸν ἀέρα,
24 Ἐπρόσταξεν ὁ χιλίαρχος νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ κάστρον, καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξετάσωσι μὲ μάστιγας· διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν

ἀφορμὴν ἐφώναζον οὕτως ἐναντίον του.

25 Καὶ καθὼς τὸν ἐξάπλωσαν καὶ τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λωρία νὰ τὸν δείρωσιν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκεῖ· Ἔχετε σεῖς τάχα ἐξουσίαν νὰ δέρητε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσιν;

26 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος ὅτε τὸ ἤκουσεν, ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος τοῦτος εἶναι Ῥωμαῖος.

27 Καὶ ὁ χιλίαρχος ὑπῆγε πλησίον εἰς τὸν Παῦλον καὶ τὸν λέγει· Εἰπέ με, ἂν ἦσαι Ῥωμαῖος; Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλίαρχος καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ἀπέκτησα αὐτὴν τὴν πολιτείαν μὲ πολὺ ἔξοδον. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ δὲ καὶ ἐγεννήθην (Ῥωμαῖος.)

29 Καὶ παρευθὺς διέβησαν ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ τὸν ἐξετάσωσιν· καὶ ὁ χιλίαρχος ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη, καὶ διότι τὸν ἔδεσε.

30 Τὴν δὲ αὔριον ἐπειδὴ ἤθελε νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ τί κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμά, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἔλθωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ σύναξίς των· καὶ κατέβασε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν παρέστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀτενίζων εἰς τὴν σύναξιν, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἐπολιτεύθην εἰς τὸν Θεὸν ἕως εἰς τούτην τὴν ἡμέραν μὲ πᾶσαν συνείδησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας ἐπρόσταξεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρεστέκοντο νὰ κτυπῶσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὦ τοῖχε ἀσβεστωμένε, ὁ Θεὸς μέλλει νὰ σὲ κτυπήσῃ· καὶ σὺ κάθεσαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ παραβαίνων τὸν νόμον προστάζεις νὰ μὲ κτυπῶσι;

4 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρεστέκοντο εἶπον· Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευρον, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι Ἀρχιερεύς· διότι εἶναι γραμμένον· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου νὰ μὴ κακολογήσῃς.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπειδὴ ἐγνώρισεν ὅτι τὸ ἓν μέρος εἶναι τῶν Σαδδουκαίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῶν Φαρισαίων, ἐφώναξεν εἰς τὸ συνέδριον· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ κρίνομαι περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἔγινε φιλονεικία τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἐχωρίσθη εἰς δύο.

8 Διότι οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος, μηδὲ πνεῦμα· ἀλλ' οἱ Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἔγινε μεγάλη βοή· καὶ ἐσηκώθησαν οἱ Γραμματεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐμάχοντο καὶ ἔλεγον· Κἀνὲν κακὸν δὲν εὑρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον· καὶ ἀνίσως καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἢ πνεῦμα, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὅταν ἔγινε πολλὴ φιλονεικία, φοβούμενος ὁ χιλίαρχος μήπως καὶ κατασχισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτούς, ἐπρόσταξε τὸ στράτευμα νὰ καταβῶσι καὶ νὰ τὸν ἁρπάσωσιν ἀπὸ τὸ μέσον των, καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ κάστρον.

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ τὸν εἶπεν· Ἔχε θάῤῥος, Παῦλε· διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ ἐδικά μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, οὕτως εἶναι χρεία νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, κἄποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔκαμον σύναξιν, καὶ ἀνεθεμάτισαν τὸν ἑαυτόν των,

καὶ εἶπον μηδὲ νὰ φάγωσι μηδὲ νὰ πίωσιν ἕως ὁποῦ νὰ σκοτώσωσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ὅσοι ἔκαμον τούτην τὴν ὁρκωμοσίαν ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὁποῖοι ὑπῆγον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ εἶπον· Ἡμεῖς ἀνεθεματίσαμεν τὸν ἑαυτόν μας, νὰ μὴ φάγωμεν τίποτε ἕως ὁποῦ νὰ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τώρα λοιπὸν σεῖς φανερώσατε εἰς τὸν χιλίαρχον ὁμοῦ μὲ τὴν σύναξιν, διὰ νὰ τὸν φέρῃ κάτω αὔριον εἰς σᾶς, ὡς ἂν ἐμέλλετε τάχα νὰ γνωρίσητε ἀκριβέστερον τὰ πράγματά του· καὶ πρὸ τοῦ νὰ πλησιάσῃ αὐτὸς, ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἤκουσε τὴν ἐπιβουλὴν τούτην, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ κάστρον, καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον.

17 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπροσκάλεσεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ τὸν εἶπε· Φέρε τοῦτον τὸν νέον εἰς τὸν χιλίαρχον· διότι ἔχει κἄτι τί νὰ τὸν εἰπῇ.

18 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν χιλίαρχον, καὶ εἶπεν· Ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος μὲ ἔκραξε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ φέρω τοῦτον τὸν νέον εἰς σὲ, ὁ ὁποῖος ἔχει κἄτι τί νὰ σὲ ὁμιλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλίαρχος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ ὑπῆγε χωριστὰ, καὶ τὸν ἠρώτησε· Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μὲ εἰπῇς;

20 Καὶ εἶπεν· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐσυμφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι, νὰ φέρῃς κάτω αὔριον τὸν Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὡς ἂν ἔμελλον τάχα νὰ ἐρωτήσωσι τίποτε ἀκριβέστερον διὰ αὐτόν.

21 Σὺ λοιπὸν μὴ καταπεισθῇς εἰς αὐτούς· διότι περισσότεροι ἀπὸ σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπιβουλεύονται, οἱ ὁποῖοι ἀνεθεμάτισαν τὸν ἑαυτόν των μηδὲ νὰ φάγωσι μηδὲ νὰ πίωσιν ἕως ὁποῦ νὰ τὸν σκοτώσωσι· καὶ τώρα εἶναι ἕτοιμοι καὶ ἀναμένουσι νὰ ἀκούσωσι τί θέλεις ὑποσχεθῇ.

22 Ὁ χιλίαρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τὸν νέον, καὶ τὸν παρήγγειλε νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κἀνένα ὅτι μὲ ἐφανέρωσας αὐτά.

23 Καὶ ἐπροσκάλεσε δύο τινὰς ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ εἶπεν· Ἑτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας, διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἑβδομῆντα ἱππεῖς, καὶ διακοσίους σωματοφύλακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτός·

24 Καὶ φέρετε καὶ ζῶα, διὰ νὰ βάλωσιν ἐπάνω τὸν Παῦλον καὶ νὰ τὸν ἐγχειρίσωσι σῶον εἰς τὸν Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστολὴν ἡ ὁποία περιεῖχε τοῦτον τὸν τύπον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τοῦτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἔμελλε νὰ φονευθῇ ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγὼ ὑπῆγον μὲ τὸ στράτευμα καὶ τὸν ἔβγαλον ἀπὸ τὰς χεῖρας των, ἀφ' οὗ ἔμαθον ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος.

28 Καὶ ἐπειδὴ ἤθελον νὰ γνωρίσω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐνεκάλουν, τὸν ἔφερα κάτω εἰς τὴν σύναξίν των·

29 Τὸν ὁποῖον εὐρῆκα ὅτι ἐνεκαλεῖτο διὰ ζητήματά τοῦ νόμου των, καὶ δὲν εἶχε κἀνὲν ἔγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσίματος.

30 Καὶ ὅτε μὲ ἐμηνύθη ὅτι ἐπιβουλὴ ἔμελλε νὰ γένῃ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, εὐθὺς τὸν ἔπεμψα εἰς σέ· καὶ παρήγγειλα εἰς τοὺς κατηγόρους νὰ εἴπωσιν ἔμπροσθέν σου ὅσα ἔχουσιν ἐναντίον του. Ὑγίαινε.

31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, καθὼς ἦσαν παραγγελμένοι, ἐπῆραν τὸν

Παῦλον καὶ τὸν ἔφερον τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τὴν δὲ αὔριον ἀφῆκαν τοὺς ἱππεῖς νὰ ὑπάγωσι μὲ αὐτὸν, καὶ αὐτοὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸ κάστρον.

33 Καὶ οἱ ἱππεῖς ἐμβαίνοντες εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ἠρώτησε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶναι, καὶ ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν·

35 Εἶπε· Θέλω σοῦ ἀκούσει, ὅταν ἔλθωσιν οἱ κατήγοροί σου. Καὶ ἐπρόσταξε νὰ φυλάττηται εἰς τὸ πραιτώριον τοῦ Ἡρώδου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιον ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὁποῖοι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσαν τὸν Παῦλον, ἄρχισεν ὁ Τέρτυλλος νὰ τὸν κατηγορῇ, λέγων·

3 Κράτιστε Φῆλιξ, ἡμεῖς ἐπειδὴ ἔχομεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου σου, καὶ κατορθώματα γίνονται εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο διὰ μέσου τῆς ἰδικῆς σου προμηθείας, γνωρίζομεν ταῦτα, καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ παραβαρῶ περισσότερον, παρακαλῶ σε νὰ μᾶς ἀκούσῃς συντόμως κατὰ τὴν καλοσύνην σου.

5 Διότι εὑρήκαμεν τοῦτον τὸν ἄνδρα φθοροποιὸν, καὶ παρακινοῦντα ἀποστασίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἱρέσεως τῶν Ναζωραίων·

6 Ὁ ὁποῖος ἐδοκίμασε νὰ μιάνῃ καὶ τὸ ἱερόν· τὸν ὁποῖον καὶ ἐπιάσαμεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐδικόν μας ἠθελήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἦλθεν ὅμως ἐναντίον μας ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, καὶ τὸν ἐπῆρε μὲ πολλὴν βίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας μας·

8 Καὶ ἐπρόσταξεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν κατηγόρουν νὰ ἔλθωσιν εἰς σέ· διὰ νὰ ἤθελες δυνηθῇ νὰ γνωρίσῃς, ἐξετάσας αὐτὸν, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μὲ τὸν Τέρτυλλον ἐσυνφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι αὐτὰ οὕτως εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸν ἔνευσεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν·) Ἐπειδὴ γνωρίζω καλὰ ὅτι σὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, μὲ εὐθυμοτέραν καρδίαν ἀπολογοῦμαι διὰ τὸν ἑαυτόν μου·

11 Διὰ νὰ δυνηθῇς σὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν ἔχω παρὰ δώδεκα ἡμέρας ἀφ' ὅτου ἀνέβην εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εὑρῆκαν νὰ διαλέγωμαι μὲ κάνένα, ἢ νὰ κάμνω σύναξιν πλήθους, οὐδὲ εἰς τὰς συναγωγὰς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν·

13 Οὐδὲ δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μου κατηγοροῦσι τώρα.

14 Τοῦτο δὲ σὲ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν δρόμον (τῆς θρησκείας) τὸν ὁποῖον λέγουσιν (τοῦτοι) αἵρεσιν, οὕτως λατρεύω τὸν πατρικὸν Θεὸν, καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τοὺς προφήτας·

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεὸν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, ὅτι μέλλει νὰ γένῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω, νὰ ἔχω συνείδησιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκανδάλιστον διαπαντός.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς χρό-

νους ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσφοράς·

18 Ἀνάμεσον εἰς τὰ ὁποῖα κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν μὲ εὑρῆκαν καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερὸν, χωρὶς πλῆθος, καὶ χωρὶς ταραχήν·

19 Οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἦναι ἐδῶ παρόντες ἔμπροσθέν σου, καὶ νὰ κατηγορῶσιν, ἂν ἔχωσι τίποτε ἐναντίον μου.

20 Ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς εἴπωσιν, ἂν εὑρῆκαν εἰς ἐμὲ κἀνὲν ἀδίκημα, ὅταν ἐστάθην εἰς τὴν σύναξιν·

21 Παρὰ μόνον ἂν δὲν ἦναι διὰ ἕνα λόγον τοῦτον, τὸν ὁποῖον εἶπον στεκόμενος ἀνάμεσόν των· Ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σᾶς περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ, ἀφ' οὗ ἤκουσε ταῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνέβαλεν αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἤξευρεν τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καταλεπτῶς, καὶ εἶπεν· Ὅταν καταβῇ ὁ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑπόθεσίν σας.

23 Καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάττῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τὸν δίδῃ ἄνεσιν, καὶ κἀνένα ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του νὰ μὴν ἐμποδίζῃ νὰ τὸν ὑπηρετῇ, ἢ νὰ πηγαίνῃ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλην τὴν γυναῖκα του, ἡ ὁποία ἦτον Ἰουδαία, καὶ μετεκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἤκουσεν ἐν ᾧ ἔλεγε διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ ὅτε ὡμίλει ὁ Παῦλος περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας, καὶ περὶ τῆς κρίσεως ἡ ὁποία μέλλει νὰ γένῃ, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὕπαγε· καὶ ὅταν εὕρω καιρὸν, θέλω σὲ μετακαλέσει.

26 Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἔλπιζεν ὅτι θέλει τὸν δώσει ὁ Παῦλος χρήματα, διὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τοῦτο τὸν μετεκάλει συχνότερον, καὶ τὸν ἐσυντύχαινε.

27 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν δύο χρόνοι, ἀφῆκε διάδοχον ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φῆστον· καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεμένον.

Κεφ. κε'. XXV.

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ λοιπὸν ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν παρεκάλουν,

3 Ζητοῦντες χάριν ἐναντίον του, τὸ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβουλὴν νὰ τὸν σκοτώσωσιν εἰς τὸν δρόμον.

4 Ἀλλ' ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη, νὰ φυλάττηται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι αὐτὸς μέλλει να ὑπάγῃ ἐκεῖ τὸ ὀλιγωρότερον.

5 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἂς καταβῶσιν ὁμοῦ, καὶ ἂν ἦναι τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ἂς τὸν κατηγορήσωσιν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ περισσοτέρας παρὰ δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ τὴν αὔριον ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φέρωσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ ὅταν ἦλθεν αὐτὸς, ἐπαῤῥησιάσθησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλεγον ἐναντίον τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρείας κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠμπόρουν νὰ ἀποδείξωσι·

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, λέγων· Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἔσφαλα τίποτε.

9 Ἀλλ' ὁ Φῆστος ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θέ-

λεις νὰ ἀναβῇς εἰς τὰ 'Ιεροσόλυμα,
καὶ νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ αὐτὰ ἔμπροσ-
θέν μου ;
10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· 'Εγὼ στέ-
κομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος,
ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται νὰ κριθῶ· ἐγὼ
τοὺς 'Ιουδαίους τίποτε δὲν ἀδίκησα,
καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ σὺ καλλίτερα.
11 Διότι ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τί-
ποτε τὸ ὁποῖον ἦναι ἄξιον θανάτου,
δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀνίσως δὲ
καὶ δὲν ἦναι τίποτε ἀπὸ ὅσα αὐτοὶ
μοῦ κατηγοροῦσι, κἀνεὶς δὲν δύναται
νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς· ἐπικαλοῦ-
μαι τὸν Καίσαρα.
12 Τότε ὁ Φῆστος, ἀφ' οὗ συνωμί-
λησε μὲ τὸ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ
εἶπε· Καίσαρα ἐπεκάλεσας ; εἰς τὸν
Καίσαρα θέλεις ὑπάγει.
13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν μερικαὶ
ἡμέραι, ὁ 'Αγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ
ἡ Βερνίκη ἦλθον εἰς τὴν Καισάρειαν,
διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φῆστον.
14 Καὶ ἐν ᾧ διέτριβον ἐκεῖ πολλὰς
ἡμέρας, ὁ Φῆστος ἀνέφερεν εἰς τὸν
βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου,
καὶ εἶπεν· ῎Ανθρωπός τις εἶναι ἐδῶ
δεμένος, τὸν ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ Φῆ-
λιξ·
15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ὑπῆγον εἰς
τὴν 'Ιερουσαλὴμ, ἐνεφάνισαν οἱ 'Αρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶν 'Ιου-
δαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ τιμωρηθῇ.
16 Εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀπεκρίθην,
ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς 'Ρω-
μαίους νὰ χαρίζωσι κἀνένα ἄνθρω-
πον διὰ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ὁ
κατηγορούμενος ἔμπροσθεν εἰς τὸ
πρόσωπόν του τοὺς κατηγόρους του,
καὶ νὰ λάβῃ ἄδειαν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ
τὸ ἔγκλημά του.
17 Καὶ ἀφ' οὗ συνῆλθον αὐτοὶ ἐδῶ,
δὲν ἔκαμα κἀμμίαν ἀναβολὴν, ἀλλὰ
τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐκάθισα εἰς τὸ
κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ
ὁ ἄνθρωπος.
18 Κατὰ τοῦ ὁποίου ὅτε ἐστάθη-
σαν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέφερον κἀμ-
μίαν αἰτίαν ἀπὸ ὅσας ἐγὼ ὑπώπ-
τευον·
19 'Αλλὰ εἶχον ἐναντίον του κἄ-
ποια ζητήματα διὰ τὴν ἐδικήν των
θρησκείαν, καὶ διὰ κἄποιον 'Ιησοῦν
ἀποθαμένον, τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ
Παῦλος ὅτι ζῇ.
20 Καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπορροῦσα εἰς
τὴν ζήτησιν τούτης τῆς ὑποθέσεως,
εἶπον ἂν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν 'Ιε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ διὰ αὐ-
τά.
21 'Αλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκα-
λέσθη νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ κριθῇ εἰς
τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα
νὰ φυλάττηται, ἕως ὁποῦ νὰ τὸν πέμ-
ψω εἰς τὸν Καίσαρα.
22 Καὶ ὁ 'Αγρίππας εἶπεν εἰς τὸν
Φῆστον· ῎Ηθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω
αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ Φῆστος
εἶπεν· Αὔριον θέλεις τοῦ ἀκούσει.
23 Τὴν δὲ αὔριον λοιπὸν, ὅτε ἦλθεν
ὁ 'Αγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴν
φάνταξιν, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ ἀκρο-
ατήριον ὁμοῦ μὲ τοὺς χιλιάρχους
καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας τῆς πόλεως,
ἐπρόσταξεν ὁ Φῆστος, καὶ ἐφέρθη ὁ
Παῦλος.
24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστος· ῏Ω βασιλεῦ
'Αγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖ-
οι εἶσθε συμπαρόντες μὲ ἡμᾶς, βλέ-
πετε τοῦτον, διὰ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ
πλῆθος τῶν 'Ιουδαίων προσῆλθον εἰς
ἐμὲ καὶ εἰς τὴν 'Ιερουσαλὴμ καὶ ἐδῶ,
φωνάζοντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει
πλέον νὰ ζῇ.
25 Καὶ ἐγὼ ὅτε κατέλαβα ὅτι δὲν
ἔκαμε κἀνὲν πρᾶγμα ἄξιον θανάτου,
καὶ ὅτι ἐπεκαλέσθη αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν
Σεβαστὸν, ἀπεφάσισα νὰ τὸν πέμ-
ψω.
26 Διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔχω νὰ γρά-
ψω τίποτε βέβαιον εἰς τὸν κύριόν μου·
διὰ τοῦτο τὸν ἔφερον ἔμπροσθέν σας,
καὶ περισσότερον, ὦ βασιλεῦ 'Αγρίπ-
πα, ἔμπροσθεν εἰς σὲ, διὰ νὰ γένῃ ἡ
ἐξέτασις, καὶ οὕτω νὰ ἔχω τι νὰ γρά-
ψω.

27 Διότι μὲ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἕνα δεμένον, καὶ νὰ μὴ φανερώσω τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ὁ 'Αγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Σὲ δίδεται ἄδεια νὰ ὁμιλήσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου. Τότε ὁ Παῦλος ἅπλωσε τὴν χεῖρα του, καὶ ἀπελογεῖτο (λέγων·)

2 'Εγώ, ὦ βασιλεῦ 'Αγρίππα, ἐπειδὴ μέλλω νὰ δώσω σήμερον ἀπολογίαν ἔμπροσθέν σου διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς 'Ιουδαίους, νομίζω νὰ ἦμαι καλότυχος·

3 Μάλιστα ἐπειδὴ ἠξεύρω ὅτι γνωρίζεις τὰ ἤθη καὶ τὰ ζητήματα τῶν 'Ιουδαίων· διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, μὲ ὑπομονὴν νὰ μοῦ ἀκούσῃς.

4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά μου ζωήν, τὴν ὁποίαν ἔζησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου εἰς τὰ 'Ιεροσόλυμα, ὅλοι οἱ 'Ιουδαῖοι τὴν ἠξεύρουσι·

5 Προγνωρίζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρχήν, (ἂν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν,) ὅτι ἐγὼ ἔζησα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας μας, Φαρισαῖος.

6 Καὶ τώρα στέκομαι καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας·

7 Εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν ἐλπίζει νὰ φθάσῃ τὸ γένος μας τὸ δωδεκάφυλον, λατρεῦον παντοτινὰ νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ τὴν ὁποίαν ἐλπίδα, ὦ βασιλεῦ 'Αγρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τοὺς 'Ιουδαίους.

8 Διατί ἄπιστον κρίνεται ἀπὸ σᾶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀνασταίνῃ νεκρούς;

9 'Εγὼ τωόντι ἐστοχάσθην εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ 'Ιησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

10 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμον εἰς τὰ 'Ιεροσόλυμα· καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἁγίους ἐσφάλισα εἰς τὰς φυλακάς, ἐπειδὴ ἔλαβον ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς 'Αρχιερεῖς· καὶ ὅταν τοὺς ἐθανάτονον, ἔδωκα καὶ ἐγὼ τὴν ψῆφον μου.

11 Καὶ εἰς ὅλας τὰς συναγωγὰς πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐτιμώρουν, καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι· καὶ πολλὰ ἐδαιμονιζόμην εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 'Αναμεταξὺ εἰς τὰ ὁποῖα κακὰ ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκὸν μὲ ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν 'Αρχιερέων.

13 Εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, εἶδον εἰς τὴν ὁδόν, ὦ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἔλαμπε τριγύρου μου περισσότερον ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ τριγύρου ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπήγαινον μαζύ μου.

14 Καὶ ὅτε ἔπεσον ὅλοι κάτω εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν ἡ ὁποία μὲ ἔλεγε μὲ 'Εβραϊκὴν γλῶσσαν· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διατί μὲ διώκεις; σκληρὸν εἶναι εἰς σὲ τὸ νὰ κτυπᾷς τοὺς πόδας σου εἰς τὰ κέντρα.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπον· Ποῖος εἶσαι σύ, Κύριε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· 'Εγὼ εἶμαι ὁ 'Ιησοῦς, τὸν ὁποῖον κατατρέχεις σύ.

16 'Αλλὰ σήκω ἐπάνω, καὶ στάσου εἰς τὰ ποδάριά σου· διότι διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σέ, νὰ σὲ κάμω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶδες, καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θέλω σὲ φανερώσει·

17 'Εκλέγων σε ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα σὲ στέλλω,

18 Διὰ νὰ ἀνοίξῃς τὰ ὀμμάτιά των, καὶ νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ κληρονομίαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἡγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμὲ πίστεως.

19 Διὰ τὸ ὁποῖον αὐτό, βασιλεῦ 'Αγρίππα, δὲν ἔγινον ἀπειθὴς εἰς τὴν ὀπτασίαν τὴν οὐράνιον·

20 Ἀλλὰ πρῶτον ἐκήρυξα εἰς ἐκείνους ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκὸν, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοῶσι, καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὸν Θεὸν, κάμνοντες ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπίασαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμαζον νὰ μὲ θανατώσωσιν.

22 Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, στέκομαι ἕως εἰς τὴν σήμερον, μαρτυρῶν εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, καὶ δὲν λέγω τίποτε ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπον οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωϋσῆς, ὅτι μέλλουσι νὰ γένωσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι μέλλει νὰ ἀναστηθῇ αὐτὸς πρῶτος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ μέλλει νὰ καταγγέλλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν ᾧ ἀπελογεῖτο ὁ Παῦλος αὐτὰ, εἶπε μὲ μεγάλην φωνὴν ὁ Φῆστος· Μωραίνεις, Παῦλε· τὰ πολλὰ γράμματα σὲ τρέπουσιν εἰς μανίαν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὦ κράτιστε Φῆστε, δὲν μωραίνω, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σώφρονα.

26 Διότι καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὁποῖον λαλῶ παῤῥησίᾳ, τὰ ἠξεύρει· καὶ πιστεύω νὰ μὴ τὸν λανθάνῃ τίποτε ἀπὸ αὐτά· διότι τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰς καμμίαν γωνίαν.

27 Βασιλεῦ Ἀγρίππα, πιστεύεις τοὺς προφήτας; Ἠξεύρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ γένω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἤθελον εὐχηθῇ εἰς τὸν Θεὸν, ὄχι μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι μὲ ἀκούουσι σήμερον, νὰ γένωσι τοιοῦτοι, ὁποῖος εἶμαι καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ, ἔξω ἀπὸ τοῦτα τὰ δεσμά.

30 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος τοῦτα, ἐσηκώθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο ὁμοῦ μὲ αὐτούς·

31 Καὶ ὅτε παρεχώρησαν, ὡμίλουν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· Ὅτι τοῦτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτε ἄξιον διὰ θάνατον ἢ διὰ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἂν δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὸν Καίσαρα, ἠμπόρει νὰ ἀπολυθῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κζ'. XXVII.

ΚΑΙ ὅτε ἀπεφασίσθη νὰ ταξιδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ κἄποιους ἄλλους δεσμίους εἰς ἕνα ἑκατόνταρχον, τὸ ὄνομά του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς πλοῖον Ἀδραμυττηνὸν, μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, ἐβγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ ἦτον ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀράξαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέρθη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ τὸν ἐπιμεληθῶσι.

4 Καὶ ὅτε ἀπεκεῖ ἐσηκώθημεν, ἐταξειδεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν οἱ ἄνεμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ περάσαντες τὸ πέλαγος τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθομεν κάτω εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὗρῆκεν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν, τὸ ὁποῖον ἔπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μᾶς ἔμβασεν εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλὰς ἡμέρας πλέοντες ἀργὰ, καὶ μόλις πλησιάσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διότι δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ἐπλεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην·

8 Καὶ μόλις παραπλέοντες αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς κἄποιον τόπον ὀνομαζό-

μενον Καλοὺς λιμένας, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον πλησίον ἡ πόλις Λασαία.

9 Καὶ ὅτε ἐπέρασε πολὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλεύσιμον πλέον ἦτον κινδυνῶδες, διότι καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς ἐνουθέτει,

10 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὦ ἄνδρες, βλέπω, ὅτι μέλλει νὰ γένῃ τοῦτο τὸ ταξείδιον μὲ βλάβην καὶ πολλὴν ζημίαν, ὄχι μόνον τοῦ φορτώματος καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος περισσότερον ἐπίστευε τὸν κυβερνήτην καὶ τὸν ναύκληρον παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ὁ λιμὴν ἀνεπιτήδειος διὰ παραχείμασμα, οἱ περισσότεροι συνεβούλευσαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἀπεκεῖ, ἀνίσως ἐδύναντο νὰ φθάσωσι νὰ παραχειμάσωσιν εἰς τὸν Φοίνικα, ὁ ὁποῖος εἶναι λιμὴν τῆς Κρήτης καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς τὸν Χῶρον.

13 Καὶ ὅτε ἐφύσησε σιγανὰ Νότος, ἐνόμισαν ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, καὶ ἔκαμον ἄρμενα, καὶ ἔπλεον πλησίον τῆς Κρήτης.

14 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐφώρμησεν ἐναντίον τῆς Κρήτης ἀνεμοστρόβιλος, ὁ ὁποῖος καλεῖται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ὅτε συνηρπάσθη τὸ πλοῖον, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἄνεμον, τὸ παρεδώκαμεν εἰς τὸν ἄνεμον καὶ ἐφερόμεθα.

16 Καὶ τρέξαντες ὑπὸ κἄποιον νησὶ, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ γένωμεν κύριοι τῆς σκάφης·

17 Τὴν ὁποίαν ἀφ' οὗ ἀνέσυρον εἰς το πλοῖον, μετεχειρίζοντο βοηθείας καὶ ἐζώννυον τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ οὕτως ἐφέροντο.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐκινδυνεύομεν δυνατὰ, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαμον χύσιν·

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας ἐῤῥίψαμεν τὰ σκεύη τοῦ πλοίου.

20 Καὶ ὅτε μήτε ὁ ἥλιος, μήτε ἄστρα ἐφαίνοντο εἰς πολλὰς ἡμέρας, καὶ ζάλη πολλὴ μᾶς ἐπλάκονε, δὲν μᾶς ἀπέμενε πλέον κἀμμία ἐλπὶς σωτηρίας.

21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοὶ, ἐστάθη ὁ Παῦλος εἰς τὸ μέσον των, καὶ εἶπεν· Ὦ ἄνδρες, ἔπρεπε νὰ μοῦ ὑπακούσητε, καὶ νὰ μὴ σηκωθῆτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, καὶ νὰ κερδήσητε τὴν βλάβην καὶ τὴν ζημίαν τούτην.

22 Καὶ τώρα σᾶς νουθετῶ νὰ εὐθυμῆτε· διότι κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει χάσει τὴν ζωήν του, παρὰ μόνον τὸ πλοῖον (θέλει χαθῇ.)

23 Διότι τούτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον λατρεύω,

24 Καὶ μὲ εἶπεν· Παῦλε, μὴ φοβεῖσαι· χρειάζεται νὰ σταθῇς ἔμπρὸς εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἰδοὺ, σὲ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους ὅσοι πλέουσι μὲ σέ.

25 Διὰ τοῦτο εὐθυμεῖτε, ὦ ἄνδρες· διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι οὕτω μέλλει νὰ ἦναι, καθὼς μὲ ἐλαλήθη.

26 Καὶ χρειάζεται νὰ πέσωμεν ἔξω εἰς κἄποιον νησίον.

27 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ, ἐν ᾧ διεσαλευόμεν εἰς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριατικὸν, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ὑπώπτευον νὰ πλησιάζωσιν εἰς κἄποιαν χώραν·

28 Καὶ ἔῤῥιψαν τὸ βαθόμετρον καὶ εὑρῆκαν εἴκοσιν ὀργυιάς· καὶ ὅταν προεχώρησαν ὀλίγον, πάλιν ἐβαθομέτρησαν, καὶ εὑρῆκαν δεκαπέντε ὀργυιάς.

29 Καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τόπους τραχεῖς, ἔῤῥιψαν τέσσαρας ἀγκύρας ἀπὸ τὴν πρύμνην, καὶ παρεκάλουν νὰ ἐξημερώσῃ.

30 Καὶ ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ κατ-

έβασαν τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ προφάσει ὅτι μέλλουσιν ἀπὸ τὴν πρώραν νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας,
31 Εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ τοὺς στρατιώτας· Ἂν δὲν ἀπομείνωσιν αὐτοὶ μέσα εἰς τὸ πλοῖον, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.
32 Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ τὴν ἀφῆκαν νὰ πέσῃ ἔξω.
33 Καὶ ἕως ὁποῦ ἔμελλε νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς παρεκάλει ὅλους νὰ φάγωσι ψωμίον, λέγων· Δεκατέσσαρες ἡμέραι εἶναι σήμερον, ὁποῦ μένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐγεύθητε τίποτε.
34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ φάγητε· διότι τοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διότι κἀνενὸς ἀπὸ σᾶς τρίχα δὲν θέλει πέσει ἀπὸ τὴν κεφαλήν.
35 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτά, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἔμπροσθεν ὅλων, καὶ ἔκοψε καὶ ἄρχισε νὰ τρώγῃ.
36 Ἔγιναν δὲ ὅλοι εὔθυμοι, καὶ ἔφαγον καὶ αὐτοί.
37 Καὶ ἤμεθα εἰς τὸ πλοῖον ὅλαι αἱ ψυχαί, διακόσιαι ἑβδομήντα ἕξ.
38 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τροφήν, ἔχυνον τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἐξηλάφρυνον τὸ πλοῖον.
39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· ἔβλεπον ὅμως κάποιον κόλπον ὁ ὁποῖος εἶχε περιγιάλι, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἂν δύνανται, νὰ ἀμπώσωσι τὸ πλοῖον.
40 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσήκωσαν τὰς ἀγκύρας, τὸ ἀφῆκαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταὐτῷ ἔλυσαν καὶ τὰ δεσίματα τῶν τιμωνίων· καὶ ὕψωσαν τὸ πανίον τοῦ καρτατίου τῆς πρώρας εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ προέβαινον εἰς τὸ περιγιάλι.
41 Καὶ περιπεσόντες εἰς ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη θάλασσαν, ἔσπρωξαν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πρώρα του ἐμπήχθη εἰς τὴν γῆν καὶ ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη ἐλύετο ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.
42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐβουλεύθησαν, νὰ φονεύσωσι τοὺς δεμένους, διὰ νὰ μὴ κολυμβήσῃ κἀνεὶς καὶ φύγῃ.
43 Ἀλλ' ὁ ἑκατόνταρχος ἐπειδὴ ἤθελε νὰ σώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλήν των, καὶ ἐπρόσταξεν, ὅσοι δύνανται νὰ κολυμβῶσι, νὰ ῥιφθῶσι πρῶτοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐβγῶσιν εἰς τὴν γῆν·
44 Καὶ οἱ λοιποί, ἄλλοι ἐπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἐπάνω εἰς λείψανά τινα τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ὅλοι ἐσώθησαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ὅταν ἐσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος ὀνομάζεται Μελίτη.
2 Καὶ οἱ βάρβαροι μᾶς ἔδειξαν μεγάλην φιλανθρωπίαν· διότι ἄναψαν φωτίαν, καὶ μᾶς προσεδέχθησαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ἡ ὁποία ἔβρεχε, καὶ διὰ τὸ κρύος.
3 Καὶ ἀφ' οὗ συνέλεξεν ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν φωτίαν, μία ὄχεντρα ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν ζέστην, καὶ ἐσφίγχθη εἰς τὴν χεῖρα του.
4 Καὶ ὅτε εἶδον οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον νὰ κρέμαται ἀπὸ τὴν χεῖρα του, ἔλεγον ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· Βέβαια φονεὺς εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον, ἂν καὶ ἐσώθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀφίνει νὰ ζῇ.
5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἀπετίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ κἀνὲν κακὸν δὲν ἔπαθε.
6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνέμενον νὰ πρισθῇ ὁ Παῦλος, ἢ νὰ πέσῃ κάτω παρευθὺς ἀποθαμένος. Καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὅταν εἶδον ὅτι δὲν ἔπαθε κἀνὲν κακόν, μετεβλήθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι αὐτὸς θεός.
7 Καὶ πέριξ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησίου, τὸ

ὄνομά του Πόπλιος, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπεδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐξενοδόχησε τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ποπλίου καὶ ἐκείτετο ἀπὸ θέρμην καὶ δυσεντερίαν· εἰς τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, προσευχήθη, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινε τοῦτο, ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι ἦσαν ἠσθενημένοι εἰς τὸ νησίον καὶ ἰατρεύοντο·

10 Οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐτίμησαν μὲ πολλὰς τιμάς, καὶ ὅταν ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον, μᾶς ἐφόρτωσαν μὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἐμβήκαμεν εἰς ἓν πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν, τὸ ὁποῖον ἐξεχείμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησίον, καὶ εἶχε τὸ σημεῖον τῶν Διοσκούρων.

12 Καὶ κατεβήκαμεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας·

13 Ἐκεῖθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερον ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐφύσησε Νότος, καὶ τὴν δευτέραν ἤλθομεν εἰς τοὺς Ποτιόλους·

14 Ὅπου εὑρήκαμεν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ μείνωμεν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οὕτως ἐκεῖθεν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἐκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ὅταν ἤκουσαν διὰ ἡμᾶς, ἐβγῆκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἕως εἰς τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς τὰς Τρεῖς ταβέρνας· τοὺς ὁποίους ὅταν εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ ἐπῆρε θάῤῥος.

16 Καὶ ὅταν ἤλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· εἰς δὲ τὸν Παῦλον ἐδόθη ἄδεια νὰ μένῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὁμοῦ μὲ τὸν στρατιώτην ὅστις τὸν ἐφύλαττε.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος συνεκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀφ' οὗ συνῆλθον, τοὺς ἔλεγεν· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες ἀδελφοὶ, δὲν ἔκαμα κἀνὲν ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν ἢ εἰς τὰ ἔθιμα τὰ πατρικὰ, καὶ μὲ παρέδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ μὲ ἐξέτασαν ἤθελον νὰ μὲ ἀπολύσωσι, διότι δὲν ἦτον κἀμμία αἰτία θανάτου εἰς ἐμέ.

19 Καὶ ἐπειδὴ ἠναντιοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἠναγκάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· ὄχι ὡς νὰ ἔχω νὰ κατηγορήσω τίποτε τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ τούτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω· διότι ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος μὲ τούτην τὴν ἅλυσιδα.

21 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐδέχθημεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν περὶ σοῦ· οὔτε κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ἦλθε καὶ ἀνέφερεν, ἢ ἐλάλησε κἀνὲν κακὸν περὶ σοῦ.

22 Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ σὲ τίνα γνώμην ἔχεις· διότι διὰ τούτην τὴν αἵρεσιν ἠξεύρομεν ὅτι πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἀντιλογίαν.

23 Καὶ ὅτε ἐδιώρισαν εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, ἦλθον πολλοὶ εἰς τὴν κατοικίαν του· τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθων αὐτοὺς εἰς τὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ ἄλλοι κατεπείθοντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν, ἄλλοι ἠπίστουν.

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐσυνεφώνουν ἀνάμεσόν των, ἀνεχώρουν, ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, Ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Λέγον· Ὕπαγε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.

27 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὠτία των βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ ὀμμάτιά των ἔκλεισαν· μήπως καὶ ἰδῶσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ μὲ τὰ ὠτία των ἀκούσωσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν των ἐννοήσωσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

28 Ἂς ἦναι λοιπὸν γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθη ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουσι τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε αὐτὰ ὁ Παῦλος, ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους ὁλοκλήρους εἰς τὸ ἐξ ἰδίων του πληρωμένον κατοίκημα· καὶ ἐδέχετο ὅλους ὅσοι ἐπήγαινον εἰς αὐτόν·

31 Καὶ ἐκήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδίδασκε τὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ πᾶσαν ἐλευθερίαν, χωρὶς κἀνὲν ἐμπόδιον.

'Η ΠΡΟΣ 'ΡΩΜΑΙΟΥΣ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ 'ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, διωρισμένος εἰς τὸ νὰ κηρύξω τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,

2 (Τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη προτήτερα διὰ μέσου τῶν προφητῶν του εἰς τὰς ἁγίας γραφάς,)

3 Διὰ τὸν Υἱόν του, (ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ ἐδιωρίσθη Υἱὸς Θεοῦ μὲ δύναμιν, κατὰ τὸ Πνεῦμα τῆς ἁγιωσύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεώς του ἀπὸ τοὺς νεκρούς,) τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν·

5 (Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολήν, διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶσθε καὶ σεῖς, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·)

7 Εἰς ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ρώμην, τοὺς ἠγαπημένους τοῦ Θεοῦ, καλεσμένους ἁγίους· Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πίστις σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

9 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω μὲ ὅλον μου τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Υἱοῦ του, ὅτι ἀδιαλείπτως σᾶς ἐνθυμοῦμαι·

10 Παρακαλῶν πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μου, ἀνίσως καὶ κἀμμίαν φορὰν θέλω εὐοδωθῇ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

11 Διότι ἔχω μεγάλον πόθον νὰ σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω κἀνὲν χάρισμα πνευματικόν, εἰς τὸ νὰ στηριχθῆτε σεῖς·

12 Καὶ τοῦτο εἶναι, διὰ νὰ συμπαρηγορηθῶ μὲ σᾶς διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐδικῆς μου καὶ τῆς ἐδικῆς σας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀνάμεσόν μας.

13 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρετε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἔβαλον σκοπὸν νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, (καὶ ἐμποδίσθην ἕως τώρα,) διὰ νὰ ἀπολαύσω κἀνένα καρπὸν καὶ εἰς σᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς τοὺς

Ἕλληνας, καὶ εἰς τοὺς Βαρβάρους,
καὶ εἰς τοὺς σοφούς, καὶ εἰς τοὺς
ἀνοήτους·
15 Οὕτως εἶμαι πρόθυμος ὅσον τὸ
κατὰ δύναμίν μου νὰ εὐαγγελίσω καὶ
εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι εἶσθε εἰς τὴν
Ῥώμην.
16 Διότι ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· διότι
εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτη-
ρίαν τοῦ καθενὸς ὁ ὁποῖος πιστεύει,
πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον καὶ ὕστερον
εἰς τὸν Ἕλληνα.
17 Διότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ
φανερόνεται μέσα εἰς αὐτὸ (τὸ εὐαγ-
γέλιον) ἀπὸ πίστιν εἰς πίστιν· καθὼς
εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δίκαιος θέλει
ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.
18 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανε-
ρόνεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐναντίον
κάθε ἀσεβείας καὶ ἀδικίας τῶν ἀν-
θρώπων, οἱ ὁποῖοι κατακρατοῦσι τὴν
ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·
19 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι γνώ-
ριμον περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερὸν
εἰς αὐτούς· διότι ὁ Θεὸς τοὺς τὸ
ἐφανέρωσε.
20 Διότι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ
τὰ ἀόρατα, ἤγουν ἡ παντοτεινή του
δύναμις καὶ θειότης, βλέπονται φα-
νερὰ εἰς τὰ ποιήματά του, ἀπὸ τὴν
κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεταζόμενα μὲ
τὸν νοῦν· διὰ νὰ μένωσιν αὐτοὶ ἀν-
απολόγητοι·
21 Διότι ὅτε ἐγνώρισαν τὸν Θεόν,
δὲν τὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν
ὡς Θεόν· ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς
τοὺς συλλογισμούς των, καὶ ἐσκο-
τίσθη ἡ ἀνόητος καρδία των·
22 Καὶ λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοί,
ἐμωράνθησαν·
23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ
ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνος
φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ
τετραπόδων, καὶ ἑρπετῶν.
24 Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παρέδωκεν ὁ
Θεὸς μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν
των εἰς ἀκαθαρσίαν, διὰ νὰ ἀτιμά-
ζωνται τὰ σώματά των ἀναμεταξύ
των·
25 Οἱ ὁποῖοι ἤλλαξαν τὴν ἀλήθειαν
τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦμα, καὶ ἐσεβάσ-
θησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα πε-
ρισσότερον παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ
ἔκτισεν, ὅστις εἶναι εὐλογημένος εἰς
τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
26 Διὰ τοῦτο τοὺς παρέδωκεν ὁ
Θεὸς εἰς πάθη ἄτιμα· διότι αἱ γυναῖ-
κες των ἤλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆ-
σιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
27 Ὁμοίως καὶ οἱ ἄνδρες ἀφήσαν-
τες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τοῦ θηλυ-
κοῦ, ἐξεκαύθησαν εἰς τὴν ὄρεξίν των
ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν
ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τοὺς
ἀρσενικούς, καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς
τὸν ἑαυτόν των τῆς πλάνης των τὴν
πληρωμήν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε (νὰ
ἀπολαμβάνωσι.)
28 Καὶ καθὼς δὲν ἐδοκίμασαν νὰ
γνωρίσωσι μὲ πίστιν τὸν Θεόν, οὕτω
τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον
νοῦν, νὰ κάμνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα
δὲν πρέπει·
29 Γεμάτους ἀπὸ κάθε ἀδικίαν,
πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κα-
κίαν· γεμάτους ἀπὸ φθόνον, φόνον,
φιλονεικείαν, δόλον, κακὰ ἤθη·
30 Ψιθυριστάς, καταλάλους, θεο-
μισήτας, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, κε-
νοδόξους, ἐφευρετὰς κακῶν, ἀνυπο-
τάκτους εἰς τοὺς γονεῖς των,
31 Ἀνοήτους, παραβάτας συνθη-
κῶν, ἀσπλάγχνους, ἀδιαλλάκτους,
ἀνελεήμονας·
32 Οἱ ὁποῖοι γνωρίσαντες τὴν δι-
καιοσύνην τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ὅσοι κάμ-
νουσι τὰ τοιοῦτα πράγματα εἶναι
ἄξιοι θανάτου,) ὄχι μόνον αὐτοὶ τὰ
κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ συνευαρεστοῦνται
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ κάμνουσι.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὅποιος καὶ
ἂν ἦσαι σύ, ὁ ὁποῖος κρίνεις, εἶσαι
ἀναπολόγητος· διότι εἰς ὅ, τι κρίνεις

τὸν ἄλλον, τὸν ἑαυτόν σου κατακρίνεις· διότι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰ τοιοῦτα.

3 Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὅστις κρίνεις ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰ τοιοῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτά, ὅτι θέλεις φύγει σὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς καλοσύνης του, καὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀγνοῶν ὅτι ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητόν σου καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτόν σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ·

6 Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσει εἰς κάθε ἕνα κατὰ τὰ ἔργα του·

7 Εἰς ἐκείνους μὲν οἱ ὁποῖοι ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἔργων, θέλει δώσει ζωὴν αἰώνιον.

8 Εἰς δὲ τοὺς φιλονείκους, καὶ ἐκείνους ὅσοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει δοθεῖ θυμὸς καὶ ὀργή·

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπάνω εἰς κάθε ψυχὴν ἀνθρώπου ὅστις κάμνει τὸ κακόν, πρῶτον Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει δοθεῖ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ καλόν, πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον καὶ εἰς Ἕλληνα.

11 Διότι μὲ τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλουσιν ἀπολεσθῆ χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θέλουσι κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13 (Διότι ὅσοι ἀκούουσι τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι ἐνώπιον εἰς τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅσοι κάμνουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διορίζει ὁ νόμος, θέλουσι δικαιωθῆ.

14 Διότι ὅταν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμνωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, αὐτοὶ μὴν ἔχοντες νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος εἰς τὸν ἑαυτόν των·

15 Οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς τὰς καρδίας των, ἐν ᾧ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς των, καὶ κατηγοροῦσιν οἱ λογισμοί των ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἢ καὶ ἀπολογοῦνται·)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ὅτε ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

17 Ἰδού, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν,

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοκιμάζεις τὰ συμφέροντα, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν νόμον·

19 Καὶ πιστεύεις τὸν ἑαυτόν σου νὰ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, καὶ φῶς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ σκότος.

20 Παιδευτὴς τῶν ἀνοήτων, διδάσκαλος τῶν νηπίων, μὲ τὸ νὰ ἔχῃς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας εἰς τὸν νόμον.

21 Σὺ λοιπὸν ὁ ὁποῖος διδάσκεις ἄλλον, τὸν ἑαυτόν σου δὲν διδάσκεις; σὺ ὁ ὁποῖος κηρύττεις νὰ μὴ κλέπτωσι, κλέπτεις;

22 Σὺ ὁ ὁποῖος λέγεις νὰ μὴ μοιχεύωσι, μοιχεύεις; σὺ ὁ ὁποῖος σικχαίνεσαι τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Σὺ ὁ ὁποῖος καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ σᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γραμμένον.

25 Διότι ἡ περιτομὴ ὠφελεῖ μέν, ἐὰν ἐκτελῇς τὸν νόμον· ἐὰν δὲ ἡ παρα-

βαίνης τὸν νόμον, ἡ περιτομή σου ἔγινεν ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάττῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου, δὲν θέλει λογαριασθῆ ἡ ἀκροβυστία του διὰ περιτομήν;

27 Καὶ ἡ ἀκροβυστία ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν ἐκτελῇ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει σὲ, ὁ ὁποῖος παραβαίνεις τὸν νόμον μὲ τὸ γράμμα καὶ μὲ τὴν περιτομήν;

28 Διότι δὲν εἶναι Ἰουδαῖος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ φανερὸν Ἰουδαῖος· οὐδὲ περιτομὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ φανερὸν, κατὰ σάρκα·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶναι Ἰουδαῖος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυφὸν Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὄχι εἰς τὸ γράμμα· τοῦ τοιούτου Ἰουδαίου ὁ ἔπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κεφ. γ΄. III.

ΠΟΙΑ εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου; ἢ ποία εἶναι ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Αὐτὴ εἶναι πολὺ, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν, ὅτι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐμπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἠπίστησάν τινες, τί; μήπως ἡ ἀπιστία των θέλει καταργήσει τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἂς ἦναι ἀληθινὸς, καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς ἦναι ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ νὰ δικαιωθῇς εἰς τὰ λόγιά σου, καὶ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.

5 Ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἀδικία μας συσταίνῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θέλομεν εἰπεῖ; μήπως εἶναι ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀνθρωπινῶς λαλῶ·)

6 Μὴ γένοιτο· διότι (ἀλλέως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διότι ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν του μὲ τὸ ἐδικόν μου ψεῦσμα, διατί ἀκόμη καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἁμαρτωλός;

8 Καὶ ὄχι (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς λέγουσί τινες ὅτι λέγομεν ἡμεῖς) ὅτι ἂς κάμωμεν τὰ κακὰ διὰ νὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθά; των ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατάκριμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λοιπὸν; ἔχομεν προτίμησιν; Οὐδαμῶς· διότι ἡμεῖς προαπεδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος οὐδὲ ἕνας·

11 Δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ, δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὸν Θεόν.

12 Ὅλοι παρέκλιναν, ὅλοι ἐξηχρειώθησαν· δὲν εἶναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει καλοσύνην, δὲν εἶναι ἕως ἑνός.

13 Ὁ λάρυγξ των εἶναι τάφος ἀνοικτός· καὶ μὲ τὰς γλώσσας των ἔκαμνον δολιότητας· φαρμάκιον τῶν ἀσπίδων εἶναι κρυμμένον ὑποκάτω ἀπὸ τὰ χείλη των·

14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα εἶναι γεμάτον ἀπὸ κατάρας καὶ πικρίας·

15 Τὰ ποδάριά των εἶναι ταχέα εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα·

16 Εἰς τὰς ὁδοὺς των εἶναι σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία·

17 Καὶ τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν.

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰ ὀμμάτιά των.

19 Καὶ ἠξεύρομεν, ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον· διὰ νὰ φραγῇ κάθε στόμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γένῃ ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

20 Διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ κἀμμία σὰρξ ἔμπροσθέν του· διότι διὰ μέσου τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ τώρα χωρὶς νόμον ἐφανερώθη ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς προφήτας·

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγω τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουσι· διότι δὲν εἶναι διαφορά.

23 Διότι ὅλοι ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιωνόμενοι χάρισμα μὲ τὴν χάριν του, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

25 Τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς προέθεσεν ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως μὲ τὸ αἷμά του, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης του, διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτημάτων τὰ ὁποῖα προέγιναν,

26 Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δείξῃ τὴν δικαιοσύνην του, εἰς τοῦτον τὸν καιρόν· ὥστε νὰ ἦναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιώνων ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐκλείσθη ἔξω. Μὲ ποῖον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔργων; Ὄχι· ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι μὲ τὴν πίστιν δικαιώνεται ἄνθρωπος, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἢ (τάχα) ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν.

30 Ἐπειδὴ ἕνας εἶναι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος θέλει δικαιώσει τὴν περιτομὴν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τῆς πίστεως κάμνομεν ἀργὸν τὸν νόμον; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιόνομεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν ὅτι εὕρηκεν ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ μας κατὰ σάρκα;

2 Διότι ἐὰν ὁ Ἀβραὰμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα· ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα ἔμπροσ εἰς τὸν Θεόν.

3 Διότι τί λέγει ἡ γραφή; Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος ἐργάζεται, ὁ μισθὸς δὲν λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀλλ' ὅποιος δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δικαιόνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις του λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ ἀναφέρει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργα·

7 (Λέγων,) Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσυγχωρέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν τοῦτος, διὰ τὴν περιτομὴν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; Διότι λέγομεν, ὅτι εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλογαριάσθη ἡ πίστις του εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν ἐλογαριάσθη; ὅτε ἦτον εἰς τὴν περιτομὴν, ἢ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν; Ὄχι εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, ὡς σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅτε ἦτον ἀκόμη εἰς τὴν ἀκροβυστίαν· ὥστε νὰ ἦναι αὐτὸς πατὴρ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν (ὄντες) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ νὰ λογαριασθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη·

12 Καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἔχουσι τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς πίστεως τοῦ πατρός μας Ἀβραὰμ, τὴν ὁποίαν εἶχεν, ἐν ᾧ ἦτον εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διότι ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου

ἦτον ἡ ὑπόσχεσις εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα του, ὅτι ἤθελεν εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διότι ἐὰν ἦναι κληρονόμοι, ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις ἔγινεν ἀργή·

15 Διότι ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· διότι ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ νὰ ἦναι κατὰ χάριν, ὥστε νὰ ἦναι βεβαία ἡ ὑπόσχεσις εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὄχι μόνον εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι πατὴρ ὅλων μας,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐγὼ σὲ κατέστησα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,) ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ καλεῖ ὅσα δὲν εἶναι, ὡς ἂν ἦσαν·

18 Ὁ ὁποῖος παρ' ἐλπίδα ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ νὰ γένῃ αὐτὸς πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, καθὼς ἐλαλήθη· Οὕτω θέλει εἶναι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴν ἀσθενήσας εἰς τὴν πίστιν, δὲν παρετήρησε ὅτι τὸ σῶμά του τότε ἦτον νενεκρωμένον, ἐπειδὴ ἦτον περὶ που ἑκατὸν χρόνων, καὶ ὅτι ἐνεκρώθη ἡ μήτρα τῆς Σάῤῥας·

20 Καὶ εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ δὲν ἀμφίβαλε μὲ ἀπιστίαν, ἀλλὰ ἐδυναμώθη μὲ τὴν πίστιν, δίδων δόξαν εἰς τὸν Θεόν·

21 Καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη (ὁ Θεὸς) δύναται καὶ νὰ τὸ κάμῃ.

22 Διὰ τοῦτο ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν τοῦτο εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφη μόνον δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογαριάσθη εἰς αὐτόν·

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ λογαριασθῇ, οἵτινες πιστεύομεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν,

25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἀνεστήθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τὴν εἴσοδον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν στεκόμεθα καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις· ἠξεύροντες ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπομονήν·

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Καὶ ἡ ἐλπὶς δὲν ἐντροπιάζει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμένη εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη.

6 Διότι ὅταν ἀκόμη ἤμεθα ἀσθενεῖς, εἰς διωρισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

7 Διότι μόλις θέλει ἀποθάνει κἀνεὶς διὰ δίκαιον ἄνθρωπον· διότι διὰ ἀγαθὸν ἄνθρωπον ἴσως τολμᾷ κἀνεὶς νὰ ἀποθάνῃ.

8 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συσταίνει τὴν ἀγάπην του εἰς ἡμᾶς, διότι ἀκόμη ὅταν ἤμεθα ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς.

9 Πολὺ περισσότερον λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐδικαιώθημεν τώρα μὲ τὸ αἷμα του, θέλομεν σωθῇ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Διότι ἐὰν ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ του, πολὺ περισσότερον ὄντες φιλιωμένοι θέλομεν σωθῇ μὲ τὴν ζωήν του.

11 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἀπεκτήσαμεν τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος· καὶ οὕτως ὁ θάνατος ἐπέρασεν ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθ' ὅσον ὅλοι ἥμαρτον·

13 Διότι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου ἦτον ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον· ἀλλ' ἁμαρτία δὲν μετρεῖται ὅταν δὲν ἦναι νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἡμάρτησαν κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ὄχι ὡς τὸ σφάλμα, οὕτως εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἐὰν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς ἀπέθανον οἱ πολλοί, πολὺ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ εἰς τοὺς πολλοὺς διὰ τῆς χάριτος ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι ὡς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε διὰ μέσου ἑνὸς ὁ ὁποῖος ἡμάρτησε· διότι τὸ κρίμα εἶναι ἀπὸ ἕνα εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα εἶναι ἀπὸ πολλὰ σφάλματα εἰς δικαίωσιν.

17 Διότι ἐὰν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἑνὸς (ἀνθρώπου,) ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς, πολὺ περισσότερον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἑνὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἑνὸς σφάλματος, ἦλθε τὸ κρίμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ διὰ μέσου ἑνὸς δικαιώματος, ἦλθε τὸ χάρισμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοί, οὕτω καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς, θέλουσι κατασταθῆ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Ἀλλὰ ὁ νόμος ἐμβῆκε διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ ἁμαρτία· ὅπου δὲ ἐπερίσσευσεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·

21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, καθὼς ἐβασίλευσε καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. ϛ΄. VI.

ΤΙ θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; θέλομεν ἐπιμένει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζήσει πλέον μέσα εἰς αὐτήν;

3 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐτάφημεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον· διὰ νὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς νεότητα ζωῆς, καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ Πατρός.

5 Διότι ἐὰν ἤμεθα ἐμφυτευμένοι μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου του, θέλομεν (εἶσθαι) καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του·

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ὁ παλαιός μας ἄνθρωπος ἐσταυρώθη ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ δουλεύωμεν ἡμεῖς πλέον τὴν ἁμαρτίαν.

7 Διότι ὅποιος ἀπέθανεν, ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

8 Καὶ ἐὰν ἀπεθάνομεν μὲ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζήσει μετ' αὐτοῦ·

9 Ἠξεύροντες ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, δὲν

θνήσκει πλέον· ὁ θάνατος πλέον δὲν τὸν κυριεύει.

10 Διότι καθ' ὃ ἀπέθανεν (ὁ Χριστός,) ἀπέθανε διὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φοράν· καθ' ὃ δὲ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Οὕτω καὶ σεῖς λογαριάζετε τὸν ἑαυτόν σας νὰ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Ἄς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητόν σας σῶμα, ὥστε νὰ ὑπακούητε εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος·

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἂν ἀπὸ νεκροὺς ζωντανοί, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἶσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπόν; θέλομεν ἁμαρτήσει, διότι δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἰς ὅποιον παριστάνετε τὸν ἑαυτόν σας δούλους εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἶσθε δοῦλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ χάρις ἔστω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι σεῖς ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδαχῆς εἰς τὸν ὁποῖον παρεδόθητε.

18 Καὶ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας· διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κάμνητε ἀνομίαν· οὕτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλα τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διότι, ὅτε ἦσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα ἐντρέπεσθε; διότι τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Διότι ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας, εἶναι θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

Κεφ. ζ. VII.

Ἢ δὲν ἠξεύρετε, ἀδελφοί, (διότι ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι νόμον,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Διότι ἡ γυνὴ ἡ ὑπανδρευμένη εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς τὸν ἄνδρα, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ της, ἠλευθερώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός·

3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός της, ἐὰν μιχθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, θέλει χρηματίσει μοιχαλίς· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ της, εἶναι ἐλευθέρα ἀπὸ τὸν νόμον· ὥστε νὰ μὴν ἦναι μοιχαλίς, ἂν καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα.

4 Ὥστε καὶ σεῖς, ἀδελφοί μου, ἀπεθάνετε εἰς τὸν νόμον διὰ μέσου τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ ὑπανδρευθῆτε σεῖς μὲ ἄλλον ἄνδρα, μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ φέρωμεν καρποὺς εἰς τὸν Θεόν.

5 Διότι ὅταν ἤμεθα εἰς τὴν σάρκα, ἐνηργοῦντο εἰς τὰ μέλη μας τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν διὰ τοῦ νόμου, διὰ νὰ καρποφορήσωσιν εἰς τὸν θάνατον·

6 Ἀλλὰ τώρα ἠλευθερώθημεν ἀπ

τὸν νόμον, διότι ἀπέθανεν ἐκεῖνο εἰς
τὸ ὁποῖον ἐκρατούμεθα· διὰ νὰ δου-
λεύωμεν εἰς νεότητα πνεύματος, καὶ
ὄχι εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.
7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ; ὁ νόμος
εἶναι ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα εἰ μὴ διὰ
μέσου τοῦ νόμου· διότι καὶ τὴν ἐπι-
θυμίαν δὲν ἤξευρον, ἂν δὲν ἔλεγεν ὁ
νόμος· Νὰ μὴν ἐπιθυμήσῃς.
8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, κατηρ-
γάσθη εἰς ἐμὲ πᾶν εἶδος ἐπιθυμίας·
διότι χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία
ἦτον νεκρά·
9 Καὶ ἐγὼ χωρὶς τὸν νόμον ἔζων
ποτέ· ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἡ
ἁμαρτία ἀνέζησε·
10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανα· καὶ ἡ ἐντολὴ
(ἡ ὁποία ἐδόθη) εἰς ζωήν, αὐτὴ μὲ
εὑρέθη εἰς θάνατον.
11 Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἀπάτησε, καὶ
διὰ μέσου της μὲ ἐθανάτωσε.
12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος·
καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία, καὶ δικαία,
καὶ ἀγαθή.
13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμὲ ἔγινε
θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρ-
τία· διὰ νὰ φανῇ ἁμαρτία κατερ-
γαζομένη θάνατον εἰς ἐμὲ διὰ μέσου
τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ νὰ γένῃ καθ' ὑπερ-
βολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ μέ-
σου τῆς ἐντολῆς.
14 Διότι ἠξεύρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶ-
ναι πνευματικός· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρ-
κικός, πωλημένος ὑποκάτω εἰς τὴν
ἁμαρτίαν.
15 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατερ-
γάζομαι, δὲν τὸ ἐγκρίνω· διότι δὲν
κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ
κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μισῶ.
16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον ὅτι
εἶναι καλός.
17 Καὶ τώρα πλέον δὲν κατεργάζο-
μαι ἐγὼ αὐτό, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ ὁποία
κατοικεῖ εἰς ἐμέ.

10 *

18 Διότι ἠξεύρω ὅτι δὲν κατοικεῖ εἰς
ἐμὲ (τουτέστιν εἰς τὴν σάρκα μου)
κἀνὲν ἀγαθόν· διότι τὸ θέλειν, ἔχω,
τὸ νὰ κατεργάζωμαι δὲ τὸ καλὸν, δὲν
εὑρίσκω.
19 Διότι ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλὸν
τὸ ὁποῖον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακὸν τὸ
ὁποῖον δὲν θέλω, τοῦτο κάμνω.
20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον δὲν θέλω, δὲν κατεργάζομαι
πλέον ἐγὼ αὐτό, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ
ὁποία κατοικεῖ εἰς ἐμέ.
21 Εὑρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς
τὸν ἑαυτόν μου, ὅταν θέλω νὰ κάμνω
τὸ καλὸν, ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἐμὲ τὸ
κακόν.
22 Διότι συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ
Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον
23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς
τὰ μέλη μου, ὁ ὁποῖος ἀντιστρατεύε-
ται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοός μου, καὶ
μὲ αἰχμαλωτίζει εἰς τὸν νόμον τῆς
ἁμαρτίας ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰ
μέλη μου.
24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ· ποῖ-
ος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ σῶ-
μα τούτου τοῦ θανάτου;
25 Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.
Λοιπὸν αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν
δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· μὲ
τὴν σάρκα δὲ, εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρ-
τίας.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΩΡΑ λοιπὸν δὲν εἶναι κἀνὲν κα-
τάκριμα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν
περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ Πνεῦμα.
2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς
ζωῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν
νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανά-
του.
3 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐδύνατο
νὰ κάμῃ ὁ νόμος, καθὸ ἦτον ἀσθενὴς
ἐξ αἰτίας τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας

τὸν Υἱόν του μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτωλῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα·

4 Διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ Πνεῦμα.

5 Διότι ὅσοι εἶναι κατὰ τὴν σάρκα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκός· καὶ ὅσοι εἶναι κατὰ τὸ Πνεῦμα, φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος.

6 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, εἶναι θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, εἶναι ἔχθρα εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδὴ δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· οὐδὲ δύναται·

8 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν σάρκα, δὲν δύνανται νὰ ἀρέσωσιν εἰς τὸν Θεόν.

9 Σεῖς δὲ δὲν εἶσθε εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐὰν τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ εἰς σᾶς· ἐὰν δέ τις δὲν ἔχῃ Πνεῦμα Χριστοῦ, αὐτὸς δὲν εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς ἦναι εἰς σᾶς, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ τὴν ἁμαρτίαν· τὸ δὲ Πνεῦμα εἶναι ζωὴ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀλλ' ἀνίσως τὸ Πνεῦμα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, κατοικῇ εἰς σᾶς, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητά σας σώματα, διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του τὸ ὁποῖον κατοικεῖ εἰς σᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χρεῶσται εἴμεθα ἡμεῖς ὄχι εἰς τὴν σάρκα, διὰ νὰ ζῶμεν σαρκικῶς.

13 Διότι ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλλετε να ἀποθάνητε· ἐὰν δὲ θανατόνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος μὲ τὸ Πνεῦμα, θέλετε ζήσει.

14 Διότι ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ εἶναι υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε Πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας, μὲ τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μὲ τὸ πνεῦμά μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· ἐὰν πάσχωμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, διὰ νὰ δοξασθῶμεν καὶ ὁμοῦ.

18 Διότι νομίζω ὅτι τὰ παθήματα τούτου τοῦ καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια ὡς πρὸς τὴν δόξαν ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.

19 Διότι ἡ μεγάλη ἀπαντοχὴ τῆς κτίσεως ἀπαντέχει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διότι ἡ κτίσις ὑποτάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὄχι θεληματικὴ, ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὴν ὑπέταξεν·

21 Μὲ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Διότι ἠξεύρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συμπονεῖ ἕως τώρα.

23 Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀναστενάζομεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας, περιμένοντες υἱοθεσίαν, τουτέστι τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ σώματός μας.

24 Διότι ἡμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπὶς ἡ βλεπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι πῶς θέλει ἐλπίζει κἀνεὶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπει;

25 Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν, ἐλπίζωμεν, τὸ περιμένομεν μὲ ὑπομονήν.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας μας· διότι δὲν ἠξεύρομεν τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν καθὼς πρέπει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα

μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς μὲ στεναγμοὺς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὰς καρδίας, ἠξεύρει τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι μεσιτεύει διὰ τοὺς ἁγίους κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἠξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργοῦσιν εἰς τὸ ἀγαθὸν, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καλεσμένοι κατὰ τὸν σκοπόν του.

29 Διότι ἐκείνους τοὺς ὁποίους προεγνώρισεν (ὁ Θεὸς,) αὐτοὺς καὶ προώρισεν νὰ γίνωσιν ὅμοιοι τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ του, διὰ νὰ ἦναι αὐτὸς πρωτότοκος ἀναμεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν.

30 Καὶ ὅσους προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς αὐτά; Ἐὰν ὁ Θεὸς ἦναι διὰ ἡμᾶς, τίς θέλει εἶναι ἐναντίος μας;

32 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐψυχοπόνεσε τὸν ἴδιόν του Υἱὸν, ἀλλὰ διὰ ὅλους ἡμᾶς τὸν παρέδωκε, πῶς δὲν θέλει μᾶς χαρίσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Ποῖος μέλλει νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντίον τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος δικαιόνει.

34 Ποῖος θέλει τοὺς κατακρίνει; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅστις ἀπέθανε, μᾶλλον δὲ ἀνέστη, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς.

35 Ποῖος θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πεῖνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐξ αἰτίας σου θανατονόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ὡς πρόβατα τῆς σφαγῆς ἐλογίσθημεν.)

37 Ἀλλὰ εἰς ὅλα ταῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ μέσου ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε.

38 Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαὶ, οὔτε δυνάμεις, οὔτε τὰ παρόντα, οὔτε τὰ μέλλοντα.

39 Οὔτε ὕψος, οὔτε βάθος, οὔτε κἀμμία ἄλλη κτίσις θέλει δυνηθῇ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. IX.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω εἰς Χριστὸν, δὲν ψεύδομαι, (ἐπειδὴ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς μου εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,)

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ παντοτεινὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διότι αὐτὸς ἐγὼ ηὐχόμην νὰ ἦμαι ἀνάθεμα ἀπὸ τὸν Χριστὸν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ὑποσχέσεις·

5 Τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Χριστὸς ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα Θεὸς εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ὅτι ἐξέπεσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διότι ὄχι ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθῇ σπέρμα σου.

8 Τουτέστιν, ὄχι τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ὑποσχέσεως, λογαριάζονται διὰ σπέρμα.

9 Διότι ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως αὐτὸς εἶναι· Θέλω ἔλθει εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ ἡ Σάῤῥα θέλει ἔχει υἱόν.

10 Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥεβέκκα, ὅτε συνέλαβεν ἀπὸ ἕνα, (τουτέστι) τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαὰκ

11 Διότι πρὶν γεννηθῶσι τὰ παιδία, καὶ πρὶν κάμωσι κἀνὲν καλὸν ἢ κακὸν, (διὰ νὰ μένῃ ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐκλογὴν, ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος καλεῖ,)

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτήν· Ὅτι ὁ μεγαλίτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐμίσησα.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ γένοιτο.

15 Διότι λέγει εἰς τὸν Μωϋσῆν· Θέλω ἐλεήσει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον σπλαγχνίζομαι.

16 Ἄρα λοιπὸν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ ἔλεος.

17 Διότι λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραώ· Ὅτι διὰ αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐσήκωσα, διὰ νὰ δείξω εἰς σὲ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ κυρηχθῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὁποῖον θέλει, ἐλεεῖ· καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θέλει, σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μὲ εἰπεῖ· Διατί ἀκόμη μέμφεται; τίς ἀντέστη εἰς τὸ θέλημά του;

20 Ἀλλά, ὦ ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι σὺ, ὅστις ἀποκρίνεσαι ἐναντίον εἰς τὸν Θεόν; Μήπως θέλῃ εἰπεῖ τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ ἔπλασε· Διατί μὲ ἔκαμες οὕτως;

21 Ἢ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τὸ αὐτὸ μίγμα νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Καὶ (ποῖος θέλει εἰπῇ ὅτι) ἀνίσως ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργήν του, καὶ νὰ κάμῃ γνώριμον τὴν δύναμίν του, ὑπέφερε μὲ πολλὴν μακροθυμίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπώλειαν;

23 Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνώριμον τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του εἰς ἀγγεῖα ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Καὶ ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν, ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη·

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν Ὠσηέ· Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι λαός μου, θέλω καλέσει λαόν μου· καὶ ἐκείνην ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἠγαπημένη, θέλω ὀνομάσει ἠγαπημένην.

26 Καὶ θέλει εἶναι, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον· ὅπου ἐλαλήθη εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲν εἶσθε λαός μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας φωνάζει διὰ τὸν Ἰσραήλ· Ἐὰν ἤθελεν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὀλιγώτερον μέρος θέλει σωθῇ.

28 Διότι τὸν λογαριασμὸν θέλει τελειώσει καὶ συντέμει μὲ δικαιοσύνην, διότι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν σύντομον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

29 Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας· Ἂν δὲν ἤθελε μᾶς ἀφήσει ὁ Κύριος Σαβαὼθ σπέρμα, ἠθέλομεν γένει ὡς τὰ Σόδομα, καὶ ὁμοιωθῇ ὡς τὰ Γόμοῤῥα.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Ὅτι τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἠκολούθουν δικαιοσύνην, ἔφθασαν εἰς τὴν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην (λέγω) ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ πίστιν·

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶν τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης.

32 Διατί; Διότι δὲν (ἠκολούθει δικαιοσύνην) ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ ὡς ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· ἐπειδὴ ἐσκόνταψαν εἰς τὸν λίθον τοῦ σκοντάμματος·

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδοὺ, βάλλω εἰς τὴν Σιὼν λίθον σκοντάμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, δὲν θέλει ἐντροπιασθῇ.

Κεφ. ι'. X.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐδικῆς
μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλεσίς μου
εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν Ἰσραὴλ, εἶναι
εἰς σωτηρίαν του.

2 Διότι τοὺς μαρτυρῶ, ὅτι ἔχουσι
ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὄχι μὲ γνῶσιν.

3 Διότι ἀγνοοῦντες τὴν δικαιοσύνην
τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες νὰ στήσωσι
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐδικήν των, δὲν
ὑπετάχθησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ.

4 Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι
ὁ Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην εἰς καθένα
ὁ ὁποῖος πιστεύει.

5 Διότι ὁ Μωϋσῆς περιγράφει τὴν
δικαιοσύνην ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸν
νόμον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅστις κάμνει
αὐτὰ, θέλει ζήσει διὰ μέσου αὐτῶν.

6 Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία εἶναι
ἀπὸ τὴν πίστιν οὕτω λέγει· Μὴν εἰ-
πῇς εἰς τὴν καρδίαν σου· Ποῖος θέλει
ἀναβῇ εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἔστι,
νὰ καταβιβάσῃ τὸν Χριστόν·

7 Ἤ· Ποῖος θέλει καταβῇ εἰς τὴν
ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστι, νὰ ἀναβιβάσῃ
τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ὁ λόγος εἶναι
πλησίον σου, εἰς τὸ στόμα σου καὶ εἰς
τὴν καρδίαν σου· τοῦτ' ἔστιν, ὁ λόγος
τῆς πίστεως τὸν ὁποῖον κηρύττομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μὲ τὸ στόμα
σου τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύ-
σῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ
Θεὸς τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκ-
ροὺς, θέλεις σωθῇ.

10 Διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην· καὶ μὲ τὸ στόμα
ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διότι λέγει ἡ γραφή· Κάθε ἄν-
θρωπος ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτὸν,
δὲν θέλει ἐντραπῇ.

12 Διότι δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰου-
δαίου καὶ Ἕλληνος· ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς
εἶναι Κύριος ὅλων, καὶ πλουτίζει ὅλους
ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπικαλοῦνται.

13 Διότι ὅποιος καὶ ἂν ἐπικαλεσθῇ
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θέλει σωθῇ.

14 Πῶς λοιπὸν μέλλουσι νὰ ἐπικα-
λεσθῶσιν ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν
ἐπίστευσαν; καὶ πῶς μέλλουσι νὰ
πιστεύσωσιν εἰς ἐκεῖνον διὰ τὸν ὁποῖ-
ον δὲν ἤκουσαν; καὶ πῶς μέλλουσι
νὰ ἀκούσωσι χωρὶς νὰ κηρύττῃ τις;

15 Καὶ πῶς μέλλουσι νὰ κηρύξωσιν
ἐὰν δὲν σταλθῶσι; Καθὼς εἶναι γε-
γραμμένον· Πόσον εἶναι ὡραῖα τὰ
ποδάρια ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εὐαγγελί-
ζουσι τὴν εἰρήνην, οἱ ὁποῖοι εὐαγγε-
λίζουσι τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλὰ ὄχι ὅλοι ὑπήκουσαν εἰς τὸ
εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει·
Κύριε, τίς ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμά
μας;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου
τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἤκου-
σαν; Βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐβ-
γῆκεν ἡ φωνή των, καὶ εἰς τὰς ἄκρας
τῆς οἰκουμένης τὰ λόγιά των.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἐγνώ-
ρισεν ὁ Ἰσραήλ; Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς
λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παρακινήσει
εἰς ζηλείαν διὰ μέσου ἑνὸς ἔθνους τὸ
ὁποῖον δὲν εἶναι ἔθνος, καὶ διὰ μέσου
ἔθνους ἀσυνέτου θέλω σᾶς παροργί-
σει.

20 Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ
λέγει· Εὑρέθην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
δὲν μὲ ἐζήτουν, ἐφανερώθην εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠρώτων διὰ ἐμέ.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐξάπλωσα τὰς χεῖρας
μου εἰς λαὸν ὁ ὁποῖος ἀπειθεῖ καὶ
ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. XI.

ΛΕΓΩ λοιπόν· Μήπως ὁ Θεὸς ἀπ-
έβαλε τὸν λαόν του; Μὴ γένοιτο·
διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλίτης, ἀπὸ
τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

2 Δὲν ἀπέβαλεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν
του τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἢ
δὲν ἠξεύρετε διὰ τὸν Ἠλίαν τί λέγει

ἡ γραφή; πῶς αὐτὸς μεσιτεύει εἰς
τὸν Θεὸν ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, λέ-
γων·
3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου ἐθα-
νάτωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα μό-
νος, καὶ ζητοῦσι τὴν ζωήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγεις εἰς αὐτὸν ἡ ἀπό-
κρισις τοῦ Θεοῦ; Ἀφῆκα διὰ τὸν
ἑαυτόν μου ἑπτὰ χιλιάδας ἄνδρας, οἱ
ὁποῖοι δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὴν Βάαλ.
5 Οὕτω λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον τὸν
καιρὸν ἔμεινεν ἓν μέρος κατ' ἐκλογὴν
τῆς χάριτος.
6 Καὶ ἐὰν ἦναι ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν
εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διότι ἀλ-
λέως ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις·
ἂν ἦναι δὲ ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι
πλέον χάρις· ἀλλέως τὸ ἔργον δὲν
εἶναι πλέον ἔργον.
7 Τί λοιπόν; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζη-
τεῖ ὁ Ἰσραήλ, τοῦτο δὲν ἐπέτυχεν·
ἀλλ' οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπέτυχον, καὶ
οἱ λοιποὶ ἐτυφλώθησαν,
8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τοὺς
ἔδωκεν ὁ Θεὸς πνεῦμα νυσταγμοῦ,
ὀμμάτια νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ ὠτία νὰ
μὴν ἀκούωσιν,) ἕως εἰς τὴν σήμερον
ἡμέραν.
9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἂς γένῃ ἡ
τράπεζά των εἰς παγίδα, καὶ εἰς
βρόχι, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ ἀντ-
αμοιβὴν εἰς αὐτούς·
10 Ἂς σκοτισθῶσι τὰ ὀμμάτιά των
ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ῥάχιν
των καμπύλωσον διαπαντός.
11 Λέγω λοιπόν, Μή πως ἔπταισαν,
διὰ νὰ πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὸ πέσιμόν των ἔγινε σωτηρία εἰς
τὰ ἔθνη, διὰ νὰ τοὺς παρακινήσωσιν
εἰς ζηλείαν.
12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμόν των ἦναι
πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ὀλιγόσ-
τευσίς των ἦναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν,
πόσῳ μᾶλλον τὸ περίσσευμά των;
13 Διότι ἐγὼ λέγω εἰς σᾶς τὰ ἔθνη,
ἐφ' ὅσον εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν,
δοξάζω τὴν ὑπηρεσίαν μου·
14 Ἴσως καὶ προσκαλέσω εἰς ζηλεί-
αν τοὺς ἀπὸ τὴν σάρκα μου, καὶ σώ-
σω τινὰς ἀπ' αὐτούς.
15 Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολή των ἦναι
φιλίωσις τοῦ κόσμου· τί θέλει εἶναι
ἡ δεξίωσις αὐτῶν, παρὰ ζωὴ ἀπὸ τοὺς
νεκρούς;
16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ ἦναι ἁγία,
καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅγιον· καὶ ἐὰν
ἡ ῥίζα ἦναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδία εἶ-
ναι ἅγια.
17 Ἀλλ' ἂν ἴσως καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ
κλαδία ἐξεκόπησαν, καὶ ἐν ᾧ ὑπῆρχες
σὺ, ἀγριελαία ἐνεκεντρίσθης εἰς αὐ-
τά, καὶ ἔγινες συγκοινωνὸς τῆς ῥίζας
καὶ τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας,
18 Μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν
κλάδων· καὶ ἐὰν κατακαυχᾶσαι, σὺ
δὲν βαστᾷς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα
βαστᾷ σέ.
19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἐξεκόπη-
σαν τὰ κλαδία, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ
ἐγώ.
20 Καλά· διὰ τὴν ἀπιστίαν των
ἐξεκόπησαν, σὺ δὲ στέκεσαι μὲ πίσ-
τιν. Μὴν ὑψηλοφρονῇς λοιπόν, ἀλλὰ
φοβοῦ·
21 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη
τὰ φυσικὰ κλαδία, μήπως καὶ δὲν
λυπηθῇ οὐδὲ σέ.
22 Ἰδὲ λοιπὸν καλοσύνην καὶ αὐστη-
ρότητα τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖ-
οι ἔπεσαν, αὐστηρότητα· εἰς σὲ δὲ,
καλοσύνην, ἐὰν ἐπιμείνῃς εἰς τὴν
καλοσύνην· εἰ δὲ μή, καὶ σὺ θέλεις
κοπῇ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι, ἂν δὲν ἐπιμείνωσιν
εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεν-
τρισθῇ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς
πάλιν νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.
24 Διότι ἐὰν σὺ ἐξεκόπης ἀπὸ τὴν
φυσικὴν ἀγριελαίαν, καὶ ἐνεκεντρίσ-
θης παρὰ φύσιν εἰς καλλιελαίαν, πό-
σῳ μᾶλλον τοῦτοι οἱ κατὰ φύσιν, θέ-
λουσιν ἐγκεντρισθῇ εἰς τὴν ἰδίαν
ἐλαίαν;
25 Διότι ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοί,
νὰ ἀγνοῆτε σεῖς τὸ μυστήριον τοῦτο,

(διὰ νὰ μὴν στοχάζεσθε τὸν ἑαυτόν σας φρόνιμον,) ὅτι τυφλότης κατὰ μέρος ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἕως ὁποῦ νὰ ἔμβῃ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) τὸ περίσσευμα τῶν ἐθνῶν.

26 Καὶ οὕτω θέλει σωθῇ ὅλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Θέλει ἔλθει ἀπὸ τὴν Σιὼν ὁ Ἐλευθερωτὴς, καὶ θέλει ἀποδιώξει τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ ἐμὲ εἰς αὐτοὺς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἁμαρτίας των.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Διότι τὰ χαρίσματα καὶ τὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετανόητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ σεῖς ἐγίνατε ποτὲ ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τώρα διὰ τὴν ἀπείθειαν τούτων ἠλεήθητε·

31 Οὕτω καὶ αὐτοὶ τώρα ἔγινον ἀπειθεῖς, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοὶ μὲ τὸ ἔλεός σας.

32 Διότι ὁ Θεὸς ὅλους ἔκλεισεν εἰς τὴν ἀπείθειαν, διὰ νὰ ἐλεήσῃ ὅλους.

33 Ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· πόσον ἀνεξέταστοι εἶναι αἱ κρίσεις του, καὶ ἀκατανόητοι αἱ ὁδοί του.

34 Διότι ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου; ἢ ποῖος ἔγινε σύμβουλός του;

35 Ἢ ποῖος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρῶτος, καὶ μέλλει νὰ ἀνταποδοθῇ εἰς αὐτόν;

36 Ἐπειδὴ ἀπ᾽ αὐτὸν, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα· καὶ εἰς αὐτὸν (ἂς εἶναι) ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Κεφ. ιβ΄. XII.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ σας λοιπὸν, ἀδελφοὶ, διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν ζωντανὴν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεὸν, τὴν λογικήν σας λατρείαν·

2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε ὁμοίως μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον· ἀλλὰ μεταμορφόνεσθε εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ νοός σας, εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε σεῖς τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον.

3 Διότι ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη, εἰς καθ᾽ ἕνα ὁ ὁποῖος εἶναι μεταξύ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑπεράνω, ἀπὸ ὅσον πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ εἰς τὸ νὰ σωφρονῇ, καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς τὸν καθένα μέτρον πίστεως.

4 Διότι καθὼς εἰς ἓν σῶμα ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ εἴμεθα ἓν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ καθ᾽ ἕνας ἀπὸ ἡμᾶς εἴμεθα μέλη ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου·

6 Καὶ ἔχοντες διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη, εἴ τε ἔχομεν προφητείαν, ἂς προφητεύωμεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἂς διακονῶμεν· εἴτε καὶ εἶναί τις διδάσκαλος, ἂς διδάσκῃ·

8 Εἴτε καὶ νουθετεῖ τις, ἂς νουθετῇ· ὁποῖος μεταδίδει, ἂς μεταδώσῃ μὲ ἁπλότητα· ὁ προεστὼς, ἂς προεστεύῃ μὲ σπουδήν· καὶ ὁποῖος ἐλεεῖ, ἂς ἐλεῇ μὲ ἱλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη ἂς ἦναι ἀνυπόκριτος. Ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρὸν, ἑνώνεσθε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Φιλοστοργεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φιλαδελφίαν. Εἰς τὴν τιμὴν προτιμᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν μὴν ἦσθε ὀκνηροί. Θερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. Δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον.

12 Εἰς τὴν ἐλπίδα χαίρετε. Εἰς τὴν θλῖψιν ὑπομένετε. Εἰς τὴν προσευχὴν προσκαρτερεῖτε.

13 Εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων γίνεσθε συνεργοί. Τὴν φιλοξενίαν ζητεῖτε.

14 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς κατατρέχουσι· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15 Χαίρετε μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι χαίρουσι, καὶ κλαίετε μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κλαίουσι.

16 Ἔχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον. Μὴν ὑψηλοφρονῆτε, ἀλλὰ συμπορεύεσθε μὲ τοὺς ταπεινούς. Μὴν ἔχετε ὡς φρόνιμον τὸν ἑαυτόν σας.

17 Μὴ ἀνταποδίδετε εἰς κἀνένα κακὸν ἀντὶ κακοῦ· Προμηθεύεσθε καλὰ ἐνώπιον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

18 Ἂν ἦναι δυνατὸν, ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμίν σας, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

19 Μὴν ἐκδικεῖτε τὸν ἑαυτόν σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δίδετε τόπον εἰς τὴν ὀργήν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐδική μου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει ὁ Κύριος.

20 Ἐὰν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου, τρέφε τον· καὶ ἐὰν διψᾷ, πότιζέ τον· διότι ἐὰν κάμῃς τοῦτο, θέλεις σωρεύσει εἰς τὴν κεφαλήν του ἀναμμένα κάρβουνα.

21 Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακόν· ἀλλὰ μὲ τὸ καλὸν νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ΄. XIII.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἂς ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι δὲν εἶναι ἐξουσία παρὰ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ ὁποῖαι εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν διατεταγμέναι.

2 Ὥστε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται, θέλουσι λάβει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν των.

3 Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος εἰς τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἰς τὰ κακά. Καὶ θέλεις νὰ μὴ φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμνε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτήν·

4 Διότι (ὁ ἐξουσιαστὴς) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς σὲ διὰ τὸ καλόν. Ἂν ὅμως κάμνῃς τὸ κακὸν, φοβοῦ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ τὴν μάχαιραν εἰς μάτην. Διότι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, ἐκδικητὴς εἰς ὀργὴν ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσησθε, ὄχι μόνον διὰ τὴν ὀργὴν (τῶν ἐξουσιαστῶν,) ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησίν σας.

6 Διότι διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ δοσίματα· διότι ἐκεῖνοι εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον προσκαρτεροῦσι.

7 Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς ὅλους τὰ χρέη σας· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ δόσιμον, τὸ δόσιμον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸ τελώνιον, τὸ τελώνιον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὸν φόβον, τὸν φόβον· εἰς ὅποιον χρεωστεῖτε τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

8 Καὶ μὴ χρεωστεῖτε εἰς κἀνένα τίποτε, παρὰ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐκπλήρωσε τὸν νόμον.

9 Διότι τό· Μὴ μοιχεύσεις· Μὴ φονεύσεις· Μὴ κλέψεις· Μὴ ψευδομαρτυρήσεις· Μὴν ἐπιθυμήσεις· καὶ ὁποία ἄλλη ἐντολὴ καὶ ἂν ἦναι, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιοῦται, εἰς τό· Ἀγαπήσεις τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.

10 Ἡ ἀγάπη εἰς τὸν γείτονα κακὸν δὲν κάμνει· ἐκπλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, ἠξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα εἶναι πλέον νὰ ἐξυπνήσωμεν· διότι τώρα εἶναι πλησιώτερόν μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύκτα ἐπέρασε, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασε· ἂς ἀποθέσωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ἂς περιπατήσωμεν εὐτάκτα, ὡς εἰς τὴν ἡμέραν· ὄχι εἰς συμπόσια καὶ μέθας, ὄχι εἰς μίξεις καὶ ἀσελγείας, ὄχι εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον·

14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα, διὰ νὰ κάμνητε τὰς ἐπιθυμίας της.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, προσδέχεσθε, ὄχι εἰς φιλονεικίας ζητημάτων.

2 Ἄλλος πιστεύει ὅτι δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα· ἄλλος δὲ, ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ, τρώγει λάχανα.

3 Ὅποιος τρώγει, ἂς μὴ καταφρονῇ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν τρώγει· καὶ ὅποιος δὲν τρώγει, ἂς μὴ κατακρίνῃ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν προσεδέχθη.

4 Ποῖος εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις ἄλλου δοῦλον; Εἰς τὸν ἐδικόν του κύριον στέκει, ἢ πίπτει· ὅμως θέλει σταθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5 Ἄλλος μὲν κρίνει τιμιωτέραν μίαν ἡμέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν· ἄλλος δὲ τιμᾷ κάθε ἡμέραν· ὁ καθ' ἕνας ἂς ἦναι πληροφορημένος εἰς τὸν ἴδιόν του νοῦν,

6 Ὅποιος παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, τὴν παρατηρεῖ διὰ τὸν Κύριον· καὶ ὅποιος δὲν παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν Κύριον δὲν τὴν παρατηρεῖ. Καὶ ὅποιος τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον· διότι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· καὶ ὅποιος δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

7 Διότι κἀνεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ζῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ κἀνεὶς δὲν ἀποθνήσκει εἰς τὸν ἑαυτόν του.

8 Διότι καὶ ἐὰν ζῶμεν, εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἐὰν ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν· λοιπὸν καὶ ἂν ζῶμεν, καὶ ἂν ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα.

9 Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

10 Ὅμως σὺ, διατί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διατί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; διότι ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διότι εἶναι γραμμένον· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι κάθε γόνατον μέλλει νὰ κλίνῃ εἰς ἐμὲ, καὶ κάθε γλῶσσα μέλλει νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς θέλει δώσει λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν ἑαυτόν του.

13 Μὴ κρίνωμεν πλέον λοιπὸν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τοῦτο κρίνατε, τὸ νὰ μὴ θέτητε ἐμπόδιον εἰς τὸν ἀδελφὸν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἠξεύρω, καὶ εἶμαι πεπεισμένος διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον ἐξ ἑαυτοῦ· ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος νομίζει νὰ ἦναι τι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον.

15 Ἀλλ' ἐὰν λυπῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγητόν σου, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴν ἀφάνιζε μὲ τὸ φαγητόν σου ἐκεῖνον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Ἂς μὴ βλασφημῆται λοιπὸν τὸ ἀγαθόν σας.

17 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαγητὸν καὶ ποτὸν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Διότι ὅποιος δουλεύει μὲ αὐτὰ εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι εὐάρεστος εἰς τὸν Θεὸν, καὶ δόκιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἂς ἀκολουθῶμεν λοιπὸν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.

20 Μὴ κατάστρεφε διὰ τὸ φαγητὸν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν εἶναι καθαρά· ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος τρώγει μὲ σκάνδαλον.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πίῃς κρασίον, μηδὲ νὰ κάμῃς τι, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἀδελφός σου σκοντάπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· ἔχε την εἰς τὸν ἑαυτόν σου ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν.

Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν κατακρίνει τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δοκιμάζει.

23 Καὶ ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἐὰν φάγῃ, καταδικάζεται, διότι δὲν τρώγει μὲ πίστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπὸ πίστιν, εἶναι ἁμαρτία.

Κεφ. ιε'. XV.

ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν νὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴν ἀρέσκωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας.

2 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς ἂς ἀρέσκῃ εἰς τὸν γείτονά του εἰς τὸ ἀγαθὸν διὰ οἰκοδομήν.

3 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρεσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οἱ ὀνειδισμοὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σὲ ὀνειδίζουσιν, ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἐμέ.

4 Διότι ὅσα προεγράφησαν, προεγράφησαν διὰ ἐδικήν μας διδασκαλίαν· διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ μέσου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ ἀνάμεσόν σας, κατὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Διὰ νὰ δοξάζητε ὁμοψύχως καὶ μὲ ἓν στόμα τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς προσεδέχθη εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς ὑποσχέσεις τῶν πατέρων·

9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεός του· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσει εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλει εἰς τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, ὁμοῦ μὲ τὸν λαόν του.

11 Καὶ πάλιν· Δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατέ τον ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εἶναι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θέλει σηκωθῇ διὰ νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἴθε νὰ σᾶς γεμίσῃ μὲ πᾶσαν χαρὰν καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς πίστεως, εἰς τὸ νὰ περισσεύητε σεῖς εἰς τὴν ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

14 Καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ σᾶς, ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ εἶσθε γεμάτοι ἀπὸ καλοσύνην, πλήρεις ἀπὸ κάθε γνῶσιν, καὶ δύνασθε νὰ νουθετῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ὅμως ἔγραψά σας τολμηρότερον, κατά τι μέρος, ἀδελφοί μου, ὡς ἐπαναθυμίζων σας, διὰ τὴν χάριν ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεὸν,

16 Εἰς τὸ νὰ ἦμαι ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένῃ ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

17 Ἔχω λοιπὸν καύχησιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Θεόν.

18 Διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἰπῶ κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξεν ὁ Χριστὸς διὰ μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσωσι τὰ ἔθνη, μὲ λόγον καὶ ἔργον,

19 Μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· ὥστε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ πέριξ ἕως εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν διεκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ οὕτως ἐφιλοτιμούμουν νὰ εὐαγγελίζω, ὄχι ἐκεῖ ὅπου ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴν οἰκοδομῶ ἐπάνω εἰς ἄλλου θεμέλιον·

21 Ἀλλὰ, καθὼς ἐγράφη· Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἐμηνύθη περὶ αὐτοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἤκουσαν, θέλουσιν ἐννοήσει.

22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμην πολλάκις νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

23 Ἀλλὰ τώρα μὴν ἔχων πλέον εἰς τὰ κλίματα τοῦτα τόπον, καὶ ἔχων μεγάλον πόθον νὰ ἔλθω εἰς σᾶς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους·

24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν Σπανίαν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· διότι ἐλπίζω διερχόμενος, νὰ σᾶς ἰδῶ, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προευοδηθῶ ἐκεῖ· ἀνίσως πρῶτον καὶ χορτάσω ἀπὸ σᾶς κατά τι μέρος.

25 Τώρα ὅμως πηγαίνω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὑπηρετῶν εἰς τοὺς ἁγίους.

26 Διότι εὐδόκησαν οἱ ἀπὸ Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐα, νὰ κάμωσι κάποιαν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διότι εὐδόκησαν, καὶ εἶναι χρεώσται των· διότι ἂν τὰ ἔθνη ἐκοινώνησαν εἰς τὰ πνευματικά των, χρεωστοῦσι νὰ τοὺς ὑπηρετήσωσι καὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Τοῦτο λοιπὸν ἀφ' οὗ τελειώσω, καὶ σφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τοῦτον, θέλω ἀπέλθει διὰ μέσου σας εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Καὶ ἠξεύρω, ὅτι ἐρχόμενος εἰς σᾶς, θέλω ἔλθει μὲ ἀφθονίαν εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ, διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Πνεύματος, νὰ συναγωνισθῆτε καὶ σεῖς μὲ ἐμὲ εἰς τὰς προσευχάς σας διὰ τὸν ἑαυτόν μου πρὸς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γένῃ ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς σᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ ὁμοῦ μὲ σᾶς.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἂς ἦναι μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

Κεφ. ιϛ'. XVI.

ΚΑΙ σᾶς συσταίνω τὴν Φοίβην, τὴν ἀδελφήν μας, ἡ ὁποία εἶναι διακόνισσα τῆς ἐκκλησίας ὁποῦ εἶναι εἰς τὰς Κεγχρεάς·

2 Διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῆτε εἰς τὸν Κύριον καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παρασταθῆτε εἰς ὅ, τι πρᾶγμα χρειάζεται ἀπὸ σᾶς· διότι καὶ αὐτὴ παρεστάθη πολλοὺς, καὶ αὐτὸν ἐμέ.

3 Ἀσπάσατε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

4 (Οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ζωήν μου ἔβαλον κάτω τὸν λαιμόν των· τοὺς ὁποίους ὄχι ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκόν των. Ἀσπάσατε τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἠγαπημένον μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Ἀσπάσατε τὴν Μαριὰμ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσατε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ πρότεροί μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Ἀσπάσατε τὸν Ἀμπλίαν, τὸν ἀγαπητόν μου εἰς τὸν Κύριον.

9 Ἀσπάσατε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν μας εἰς Χριστὸν, καὶ Στάχυν τὸν ἠγαπημένον μου.

10 Ἀσπάσατε τὸν Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον εἰς τὸν Χριστόν. Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακοὺς τοῦ Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσατε τὸν Ἡρωδίωνα, τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακοὺς τοῦ Ναρκίσσου, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀσπάσατε τὴν Τρύφαιναν καὶ

τὴν Τρυφῶσαν, αἱ ὁποῖαι κοπιάζου-
σι διὰ τὸν Κύριον. Ἀσπάσατε τὴν
Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἡ ὁποία πολ-
λὰ ἐκοπίασε διὰ τὸν Κύριον.
13 Ἀσπάσατε τὸν Ῥοῦφον τὸν ἐκ-
λεκτὸν εἰς τὸν Κύριον, καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσατε τὸν Ἀσύγκριτον,
τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμᾶν, τὸν Πα-
τρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτούς.
15 Ἀσπάσατε τὸν Φιλόλογον καὶ
τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν
ἀδελφήν του, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν, καὶ
ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι
ὁμοῦ μὲ αὐτούς.
16 Ἀσπάσατε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ
φίλημα ἅγιον. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ
ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.
17 Καὶ παρακαλῶ σᾶς, ἀδελφοὶ,
νὰ φυλάττησθε ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κάμνουσι τὰς διχοστασίας καὶ τὰ
σκάνδαλα ἔξω ἀπὸ τὴν διδαχὴν τὴν
ὁποίαν ἐμάθετε· καὶ φύγετε ἀπ' αὐ-
τούς.
18 Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσιν
εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν,
ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν των· καὶ μὲ
καλὰς λέξεις καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶ-
σι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.
19 Διότι ἡ ὑπακοή σας ἔφθασεν
εἰς ὅλους. Χαίρομαι λοιπὸν διὰ σᾶς·
καὶ σᾶς θέλω νὰ ἦσθε σοφοὶ εἰς τὸ
ἀγαθὸν, καὶ ἁπλοὶ εἰς τὸ κακόν.
20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω εἰς
τὰ ποδάριά σας ὀγλίγωρα. Ἡ χάρις
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς
ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.
21 Σᾶς ἀσπάζονται ὁ Τιμόθεος ὁ
συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων
καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.
22 Σᾶς ἀσπάζομαι εἰς τὸν Κύριον
ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ ὁποῖος ἔγραψα τὴν
ἐπιστολήν.
23 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος, ὁ ξενο-
δόχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης.
Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἔραστος ὁ οἰκονό-
μος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελ-
φός.
24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἂς εἶναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας.
Ἀμήν.
25 Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖος δύναται
νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέ-
λιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ
μυστηρίου τὸ ὁποῖον ἐσιωπήθη ἀπὸ
χρόνους αἰωνίους·
26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου
τῶν προφητικῶν γραφῶν κατὰ τὴν
προσταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ
ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ τὴν
ὑπακοὴν τῆς πίστεως·
27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν, ἂς
ἦναι ἡ δόξα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κο-
ρίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς
εἰς Κεγχρεὰς ἐκκλησίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, καλεσμένος ἀπόστολος
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς,
2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἡ
ὁποία εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, εἰς τοὺς
ἡγιασμένους εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν,
καλεσμένους ἁγίους, ὁμοῦ μὲ ὅλους
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρισ-

τοῦ εἰς κάθε τόπον, ἰδικοῦ των καὶ ἰδικοῦ μας·

3 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ Πατρός μας, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγίνατε πλούσιοι εἰς αὐτὸν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνῶσιν·

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς σᾶς·

7 Ὥστε νὰ μὴν ἦσθε σεῖς ὑστερημένοι ἀπὸ κἀνὲν χάρισμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως εἰς τὸ τέλος διὰ νὰ ἦσθε χωρὶς κατηγορίαν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεὸς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκαλέσθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτὸ, καὶ νὰ μὴν ἦναι εἰς σᾶς σχίσματα, ἀλλὰ νὰ ἦσθε ἐντελῶς ἡνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διότι διὰ σᾶς, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ ἀπὸ τοὺς οἰκιακοὺς τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονεικίαι μεταξὺ σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι καθεὶς ἀπὸ σᾶς λέγει· Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ τοῦ Ἀπολλῶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήπως εἶναι μερισμένος ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σᾶς; ἢ μήπως εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, ὅτι κἀνένα ἀπὸ σᾶς δὲν ἐβάπτισα, παρὰ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον·

15 Διὰ νὰ μὴν εἰπῇ τις, ὅτι εἰς τὸ ἴδιόν μου ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ· δὲν ἠξεύρω λοιπὸν ἐὰν ἐβάπτισα κἀνένα ἄλλον.

17 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν μὲ ἔστειλε νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον· ὄχι μὲ σοφίαν λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς τοὺς ἀπολεσμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσει τὴν φρόνησιν τῶν φρονίμων.

20 Ποῦ εἶναι ὁ σοφός; Ποῦ ὁ γραμματεύς; Ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Διότι ἐπειδὴ εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας, τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ μὲ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον ζητοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν·

23 Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς καλεσμένους, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τὸν Χριστὸν, τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν σοφίαν.

25 Διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, βλέπετε τὸν καλεσμόν σας, ὅτι δὲν εἶσθε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐδὲ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐδὲ εὐγενεῖς πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατεντρο-

πιάση τους σοφούς· και τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ κατεντροπιάσῃ τὰ δυνατά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι, διὰ νὰ καταργήσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι·

29 Διὰ νὰ μὴ καυχηθῇ κἀμμία σάρξ ἔμπροσθεν εἰς αὐτόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν εἶσθε σεῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος Ἰησοῦς ἔγινεν εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἁγιασμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον, ὅποιος καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγὼ ὅτε ἦλθον εἰς σᾶς, ἀδελφοὶ, δὲν ἦλθον μὲ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττων εἰς σᾶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ γνωρίζω ἄλλο τι μεταξύ σας, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ εἰς ἀσθένειαν, καὶ εἰς φόβον, καὶ εἰς πολὺν τρόμον εὑρέθην μεταξύ σας.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦτον μὲ καταπειστικὰ λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ μὲ ἀπόδειξιν Πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Διὰ νὰ μὴν ἦναι ἡ πίστις σας εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους· ἀλλ' ὄχι σοφίαν τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, οἱ ὁποῖοι φθείρονται·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σοφίαν Θεοῦ, τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὁποίαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν μας·

8 Τὴν ὁποίαν κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν ἐγνώρισε· διότι ἂν ἤθελον τὴν γνωρίσει, δὲν ἤθελον σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὀμμάτιον δὲν εἶδε, καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀνέβησαν, ἐκεῖνα ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαπῶσιν·

10 Εἰς ἡμᾶς δὲ τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του· διότι τὸ Πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διότι ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ πράγματα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς αὐτόν; οὕτω καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κἀνεὶς δὲν γνωρίζει, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὅσα μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός·

13 Τὰ ὁποῖα καὶ λαλοῦμεν ὄχι μὲ λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ μὲ λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· συγκρίνοντες τὰ πνευματικὰ μὲ τὰ πνευματικά.

14 Ἀλλ' ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐτὸν, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ γνωρίσῃ, ἐπειδὴ διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀλλ' ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνακρίνει μὲν ὅλα, αὐτὸς δὲ δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κἀνένα.

16 Διότι ποῖος ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ αὐτόν; Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν τὸν νοῦν τοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, δὲν ἐδυνήθην νὰ σᾶς λαλήσω ὡς πνευματικοὺς, ἀλλὰ ὡς σαρκικοὺς, ὡς νήπια εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὄχι φαγητόν· διότι ἀκόμη δὲν ἐδύνασθε νὰ τὸ

δεχθῆτε· ἀλλ' οὔτε τώρα ἀκόμη δύνασθε.

3 Διότι ἀκόμη σαρκικοὶ εἶσθε· διότι ἐπειδὴ εἶναι εἰς σᾶς ζήλεια, καὶ φιλονεικία, καὶ διχοστασίαι, δὲν εἶσθε σαρκικοί, καὶ δὲν περιπατεῖτε ὡς ἄνθρωποι;

4 Διότι ὅταν λέγῃ ὁ ἕνας, Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος, Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἶσθε σαρκικοί;

5 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ ποῖος εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, παρὰ ὑπηρέται διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπιστεύσατε, καὶ καθὼς ἐχάρισεν ὁ Κύριος εἰς τὸν καθένα;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ηὔξανεν.

7 Ὥστε οὔτε ὅποιος φυτεύει εἶναι τίποτε, οὔτε ὅποιος ποτίζει, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος αὐξάνει.

8 Καὶ ὅποιος φυτεύει, καὶ ὅποιος ποτίζει εἶναι ἕν· καὶ καθεὶς θέλει λάβει τὸν μισθόν του κατὰ τὸν ἴδιόν του κόπον.

9 Διότι εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· σεῖς εἶσθε γεώργημα τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

10 Κατὰ τὴν χάριν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεός, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων ἔβαλον θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομεῖ ἐπάνω· καθεὶς ὅμως ἂς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Διότι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ βάλῃ ἄλλο θεμέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κεῖται, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ θεμέλιον οἰκοδομῇ χρυσάφι, ἀσῆμι, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμι·

13 Τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσει· ἐπειδὴ μὲ τὴν φωτίαν φανερόνεται· καὶ τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς ὁποῖον εἶναι, ἡ φωτία θέλει τὸ δοκιμάσει.

14 Ἂν τινὸς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐποικοδόμησε, μένῃ, θέλει λάβει μισθόν·

15 Καὶ ἂν τινος τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ· αὐτὸς δὲ θέλει σωθῇ, ἀλλ' οὕτως ὡς διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι εἶσθε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς σᾶς;

17 Ὁποῖος φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν φθείρει· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὁποῖος ναὸς εἶσθε σεῖς.

18 Κἀνεὶς ἂς μὴν ἀπατᾷ τὸν ἑαυτόν του· ἂν κἀνεὶς φαίνηται νὰ ἦναι σοφὸς μεταξύ σας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἂς γένῃ μωρός, διὰ νὰ γένῃ σοφός.

19 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι μωρία μὲ τὸν Θεόν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν των.

20 Καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.

21 Ὥστε κἀνεὶς ἂς μὴ καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα· ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

23 Καὶ σεῖς εἶσθε τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΟΥΤΩΣ ἂς μᾶς λογαριάζῃ καθεὶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Τὸ δὲ λοιπόν, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κἀνεὶς πιστός.

3 Εἰς ἐμὲ δὲ εἶναι διὰ μικρότατον πρᾶγμα τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνην κρίσιν· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἑαυτόν μου κρίνω·

4 Διότι μὲ τὴν συνείδησίν μου δὲν γνωρίζω κἀνὲν κακόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο

δὲν εἶμαι δικαιωμένος· ὁ Κύριος δὲ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ κρίνει.

5 Λοιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ καιροῦ τίποτε, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρύφια τοῦ σκότους. καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε καθεὶς θέλει λάβει τὸν ἔπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ταῦτα, ἀδελφοί μου, μετεσχημάτισα εἰς τὸν ἑαυτόν μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλὼ, διὰ σᾶς· διὰ νὰ μάθητε εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ μὴ φρονῆτε ὑπεράνω ἀπὸ ὅ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ κενοδοξῇ κἀνεὶς διὰ τὸν ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

7 Διότι ποῖος σε διακρίνει ἀπὸ τὸν ἄλλον; Καὶ τί ἔχεις τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες; Καὶ ἐὰν τὸ ἔλαβες, διατί καυχᾶσαι ὡς ἂν δὲν τὸ ἔλαβες;

8 Τώρα χορτασμένοι εἶσθε, τώρα ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ εἴθε νὰ ἠθέλετε βασιλεύσῃ· διὰ νὰ συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ σᾶς.

9 Διότι μὲ φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους, ὡς ἀποφασισμένους εἰς θάνατον, διότι ἐγίναμεν θέατρον εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

10 Ἡμεῖς εἴμεθα μωροὶ διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ σεῖς εἶσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ σεῖς δυνατοί· σεῖς ἔνδοξοι, καὶ ἡμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἕως εἰς τούτην τὴν ὥραν καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ εἴμεθα γυμνοὶ, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ δὲν ἔχομεν ποῦ νὰ σταθῶμεν·

12 Καὶ κοπιάζομεν, ἐργαζόμενοι μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας· ὑβριζόμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ὑπομένομεν·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς καθάρματα τοῦ κόσμου ἐγίναμεν, ἀποῤῥίψιμα ὅλων ἕως τώρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ταῦτα διὰ νὰ σᾶς ἐντροπιάσω, ἀλλὰ σᾶς νουθετῶ ὡς τέκνα μου ἠγαπημένα.

15 Διότι ἐὰν καὶ ἔχητε μυρίους παιδαγωγοὺς εἰς τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διότι ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν, γίνεσθε μιμηταί μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἔπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἠγαπημένον καὶ πιστὸν εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς ὁδούς μου αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18 Τινὲς δὲ ἐκενοδόξησαν, ὡς ἂν δὲν ἔμελλον νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθει ὀγλίγωρα εἰς σᾶς, ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὄχι τὸν λόγον τῶν κενοδόξων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε; Νὰ ἔλθω εἰς σᾶς μὲ ῥάβδον, ἢ μὲ ἀγάπην, καὶ μὲ πνεῦμα πραότητος;

Κεφ. ε'. V.

ΓΕΝΙΚΩΣ ἀκούεται μεταξύ σας πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἡ ὁποία οὐδὲ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται, ὥστε νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρός του.

2 Καὶ σεῖς εἶσθε κενόδοξοι, καὶ δὲν ἐλυπήθητε κάλλιον, διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ μέσον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο;

3 Ἐγὼ ὅμως ἐπειδὴ εἶμαι μακρὰν μὲν κατὰ τὸ σῶμα, εἶμαι δὲ παρὼν κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς ἂν νὰ ἤμουν παρὼν, ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοῦτο οὕτως,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντες σεῖς καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσητε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμα του εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ καύχημά σας· δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη ζυμόνει ὅλον τὸ ζυμωτόν;

7 Καθαρίσατε λοιπὸν τὴν παλαιὰν ζύμην, διὰ νὰ γένητε νέον ζυμωτὸν, καθὼς εἶσθε ἄζυμοι· διότι ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ πάσχα μας, ἐθυσιάσθη διὰ ἡμᾶς.

8 Ἂς ἑορτάζωμεν λοιπὸν, ὄχι μὲ ζύμην παλαιὰν, μηδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμα εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν, νὰ μὴ συμμίγησθε μὲ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν λέγω νὰ μὴ συμμίγησθε παντάπασι μὲ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μὲ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μὲ τοὺς ἅρπαγας, ἢ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρας· ἐπειδὴ τότε χρεωστεῖτε νὰ ἐβγῆτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀλλὰ τώρα σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ συμμίγησθε, ἂν κἀνεὶς ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται ἀδελφὸς, ἦναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· μὲ τὸν τοιοῦτον μηδὲ νὰ συντρώγητε.

12 Διότι τί χρέος ἔχω ἐγὼ νὰ κρίνω καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; Δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀλλὰ τοὺς ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Σηκώσατε λοιπὸν τὸν κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

Κεφ. ς'. VI.

ΤΟΛΜΑ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχῃ διαφορὰν μὲ τὸν ἄλλον, νὰ κρίνηται ἔμπροσθεν τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων;

2 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον; Καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἶσθε νὰ κρίνητε τὰ μικρότατα πράγματα;

3 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους; πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγματα τούτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐὰν ἔχητε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα τούτης τῆς ζωῆς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξουθενημένοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τούτους καθιστάνετε κριτάς.

5 Διὰ ἐντροπήν σας τὸ λέγω· οὕτω δὲν εἶναι μεταξύ σας οὐδὲ ἕνας σοφὸς, ὅστις ἤθελε δυνηθῇ νὰ διακρίνῃ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ του;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μὲ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἔμπροσθεν ἀπίστων;

7 Τώρα λοιπὸν διόλου σφάλμα εἶναι εἰς σᾶς τοῦτο, ὅτι ἔχετε κρίσεις ἀνὰ μέσον σας· διατί κάλλιον δὲν προκρίνετε νὰ ἀδικῆσθε; διατί δὲν προκρίνετε νὰ ἀποστερῆσθε;

8 Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε τοὺς ἄλλους, καὶ τοῦτο κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.

9 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι οἱ ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουσι κληρονομήσει; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὑβρισταὶ, οὔτε ἅρπαγες, θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ τέτοιοι ἦσθε μερικοί· ἀλλὰ ἐκαθαρίσθητε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας.

12 Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθῇ ἀπὸ κἀνὲν πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητά· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει χαλάσει. Τὸ δὲ σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα·

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε, καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.

15 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Λοιπὸν θέλω πάρει ἐγὼ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλω τὰ κάμει πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὅποιος προσκολλᾶται μὲ τὴν πόρνην, εἶναι ἓν σῶμα (μὲ αὐτήν;) διότι λέγει, Θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα.

17 Ὅποιος δὲ προσκολλᾶται μὲ τὸν Κύριον, εἶναι ἓν πνεῦμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα τὸ ὁποῖον ἤθελε κάμῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα· ὅποιος ὅμως πορνεύει, ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα.

19 Ἢ δὲν ἠξεύρετε ὅτι τὸ σῶμα σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς σᾶς, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἶσθε τοῦ ἑαυτοῦ σας;

20 Διότι ἐξηγοράσθητε μὲ τιμήν· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν μὲ τὸ σῶμα σας, καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ ἐγράψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴν πλησιάζῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ (νὰ ἀποφύγητε) τὰς πορνείας καθεὶς ἂς ἔχῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ κάθε μία ἂς ἔχῃ τὸν ἴδιον ἄνδρα της.

3 Ὁ ἀνὴρ ἂς δίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἀγάπην ἡ ὁποία χρεωστεῖται εἰς αὐτήν· ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα της.

4 Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν της σῶμα, ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν του σῶμα, ἀλλὰ ἡ γυνή.

5 Μὴν ἀποστερεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἔξω ἂν ἦναι μὲ συμφωνίαν πρὸς καιρόν, διὰ νὰ σπουδάζητε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν νὰ συνέρχησθε εἰς τὸ αὐτό, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράζῃ ὁ Σατανᾶς, διότι δὲν ἐγκρατεύεσθε.

6 Καὶ τοῦτο λέγω κατὰ ἄδειαν, καὶ ὄχι κατὰ προσταγήν.

7 Διότι ἐγὼ ἤθελον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦναι ὡς τὸν ἑαυτόν μου· ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὸ ἰδικόν του χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ μὲν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὁ δὲ κατὰ ἄλλον.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνυπάνδρους καὶ εἰς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐὰν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.

9 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεύωνται, ἂς ὑπανδρευθῶσι· διότι καλλίτερον εἶναι νὰ ὑπανδρευθῶσι παρὰ νὰ πυρόνωνται.

10 Καὶ εἰς τοὺς ὑπανδρευμένους παραγγέλλω ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἡ γυνὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της·

11 Καὶ ἐὰν χωρισθῇ, ἂς μείνῃ ἀνύπανδρος, ἢ ἂς κάμῃ πάλιν ἀγάπην μὲ τὸν ἄνδρα της· καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ μὴν ἀφίνῃ τὴν γυναῖκά του.

12 Καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοίπους ἐγὼ λέγω, καὶ ὄχι ὁ Κύριος· Ἐὰν κἀνεὶς ἀδελφὸς ἔχῃ γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μὲ αὐτόν, ἂς μὴ τὴν ἀφίνῃ·

13 Καὶ ὁποία γυνὴ ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μὲ αὐτήν, ἂς μὴ τὸν ἀφίνῃ.

14 Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσου τῆς γυναικός· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέσου τοῦ ἀνδρός· ἀλλέως τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶναι ἀκάθαρτα· τώρα δὲ εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζηται, ἂς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν ἐδουλώθη εἰς τὰ τοιοῦτα· εἰς δὲ εἰρήνην μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διότι τί ἠξεύρεις, ὦ γύναι, ἂν σώσῃς τὸν ἄνδρα σου; ἢ τί ἠξεύρεις, ὦ ἄνερ, ἂν σώσῃς τὴν γυναῖκά σου;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς εἰς καθένα, καὶ καθὼς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος καθένα, οὕτως ἂς περιπατῇ·

καὶ οὕτω διατάσσω εἰς ὅλας τὰς ἐκ-
κλησίας.
18 Περιτετμημένος ἐκαλέσθη κἀνεὶς
(εἰς τὴν πίστιν;) Ἂς μὴ γίνηται
ἀκρόβυστος. Εἰς τὴν ἀκροβυστίαν
ἐκαλέσθη κἀνείς; Ἂς μὴ περιτμηθῇ.
19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε,
καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτε,
ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.
20 Καθεὶς εἰς ὁποίαν κλῆσιν ἐκα-
λέσθη, εἰς ἐκείνην ἂς μένῃ.
21 Ἐκαλέσθης δοῦλος; Ἂς μὴ σὲ
μέλῃ· ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι νὰ γένῃς
ἐλεύθερος, μεταχειρίσου καλλίτερον
τὴν ἐλευθερίαν.
22 Διότι ὅποιος ἐκαλέσθη εἰς τὸν
Κύριον ὤντας δοῦλος, εἶναι ἠλευθε-
ρωμένος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ
ὅποιος ἐκαλέσθη εἰς τὸν Χριστὸν ὤν-
τας ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χρισ-
τοῦ.
23 Ἠγοράσθητε μὲ τιμήν· μὴ γί-
νεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.
24 Καθεὶς, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο εἰς
τὸ ὁποῖον ἐκαλέσθη, εἰς ἐκεῖνο ἂς μέ-
νῃ μὲ τὸν Θεόν.
25 Καὶ διὰ τὰς παρθένους προστα-
γὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ δίδω
γνώμην ὡς ἠλεημένος ἀπὸ τὸν Κύριον
νὰ ἦμαι πιστός.
26 Νομίζω λοιπὸν νὰ ἦναι τοῦτο
καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην,
ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ
ἦναι οὕτως.
27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα; Μὴ
ζήτει νὰ λυθῇς. Εἶσαι λυμένος ἀπὸ
γυναῖκα; Μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇς, δὲν ἔσ-
φαλες· καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇ ἡ παρ-
θένος, δὲν ἔσφαλεν· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι
θέλουσιν ἔχει θλῖψιν εἰς τὴν σάρκα·
ἐγὼ ὅμως σᾶς λυποῦμαι.
29 Καὶ τοῦτο σᾶς λέγω, ἀδελφοί,
ὁ καιρὸς εἰς τὸ ἑξῆς εἶναι στενός· διὰ
τοῦτο πρέπει καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἔχουσι γυναῖκας, νὰ ἦναι ὡς ἂν νὰ
μὴν ἔχωσι·
30 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κλαίουσιν,
ὡς ἂν νὰ μὴ κλαίωσι· καὶ οἱ χαίρον-
τες, ὡς ἂν νὰ μὴ χαίρωσι· καὶ οἱ
ἀγοράζοντες, ὡς ἂν νὰ μὴ κατέχωσι
τίποτε·
31 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μεταχειρί-
ζονται τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς ἂν νὰ
μὴν τὸν μεταχειρίζωνται· διότι τὸ
σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου περνᾷ.
32 Καὶ σᾶς θέλω νὰ ἦσθε χωρὶς
φροντίδας· ὅποιος δὲν ὑπανδρεύθη,
φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου,
πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον·
33 Ἀλλ' ὅποιος ὑπανδρεύθη, φρον-
τίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς
νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκά του.
34 Διαφέρει ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθέ-
νος· ἐκείνη ἡ ὁποία δὲν ὑπανδρεύθη
φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου,
διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα
καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἐκείνη δὲ ἡ
ὁποία ὑπανδρεύθη, φροντίζει τὰ πράγ-
ματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς
τὸν ἄνδρα της.
35 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ τὸ συμφέ-
ρον σας· ὄχι νὰ σᾶς βάλω βρόχι,
ἀλλὰ νὰ παραστέκησθε εὐσχημόνως
εἰς τὸν Κύριον, καὶ κἀνὲν πρᾶγμα
νὰ μὴ σᾶς ἀποσπᾷ ἀπ' αὐτόν.
36 Ἀλλ' ἂν ἴσως καὶ κἀνεὶς νομίζῃ
νὰ ἀσχημονῇ εἰς τὴν παρθένον του,
ἐὰν ἦναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρόν
της, ὅθεν καὶ κάμνῃ χρεία νὰ ὑπαν-
δρευθῇ· ὅ, τι θέλει ἂς κάμῃ, δὲν
σφάλλει· ἂς ὑπανδρεύωνται.
37 Ὅποιος ὅμως στέκεται βέβαιος
εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει
ἀνάγκην, ἔχει δὲ ἐξουσίαν νὰ κάμῃ
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει, καὶ ἀπεφά-
σισε τοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του
νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλὰ
κάμνει.
38 Ὥστε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν
ὑπανδρεύει, καλὰ κάμνει· καὶ ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλ-
λίτερα κάμνει.
39 Ἡ γυνὴ εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν
νόμον εἰς ὅσον καιρὸν ζῇ ὁ ἀνήρ της·
ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ της, εἶ-

ἐλευθέρα μὲ ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, μόνον εἰς τὸν Κύριον.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ οὕτως, εἶναι μακαριωτέρα, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην· διότι νομίζω καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ΔΙΑ δὲ τὰ εἰδωλόθυτα, ἠξεύρομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γνῶσιν· ἡ γνῶσις ὀγκόνει, ἡ ἀγάπη δὲ οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἐὰν κάνεὶς νομίζῃ ὅτι γνωρίζει τι, ἀκόμη δὲν ἐγνώρισε τίποτε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἀλλ' ἂν ἀγαπᾷ κάνεὶς τὸν Θεὸν, οὗτος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4 Ὡς πρὸς τὸ τρώγειν λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἠξεύρομεν ὅτι τὸ εἴδωλον δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς παρὰ ἕνας.

5 Διότι ἐὰν καὶ ἦναι τινὲς λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε εἰς τὸν οὐρανὸν, εἴτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· (καθὼς εἶναι θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·)

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι ἕνας Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς αὐτόν· καὶ ἕνας Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα διὰ μέσου τοῦ.

7 Ἀλλὰ ἡ γνῶσις δὲν εἶναι εἰς ὅλους· καὶ κάποιοι μὲ τὴν συνείδησιν τοῦ εἰδώλου ἕως τώρα τρώγουσι τὸ τοιοῦτον φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνείδησίς των ὡς ἠσθενημένη μολύνεται.

8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς παρασταίνει εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Καὶ προσέχετε μήπως καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας γένῃ ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

10 Διότι ἐὰν κάνεὶς ἰδῇ σὲ ὁ ὁποῖος ἔχεις γνῶσιν, ὅτι κάθεσαι καὶ τρώγεις εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;

11 Καὶ διὰ τὴν γνῶσιν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἀσθενὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανε.

12 Καὶ οὕτως ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ πληγώνοντες τὴν συνείδησίν των ἡ ὁποία εἶναι ἠσθενημένη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. θ'. IX.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδον ἐγὼ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου εἰς τὸν Κύριον;

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν ἦμαι ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς σᾶς εἶμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἰδικῆς μου ἀποστολῆς σεῖς εἶσθε εἰς τὸν Κύριον.

3 Ἡ ἰδική μου ἀπόκρισις εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ ἐξετάζουσιν, αὐτὴ εἶναι·

4 Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πίωμεν;

5 Μήπως δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐξουσίαν νὰ περιφέρωμεν συνάμα ἀδελφὴν γυναῖκα, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μὴν ἐργαζώμεθα;

7 Ποῖος δουλεύει εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἰδικά του ἔξοδα; Ποῖος φυτεύει ἀμπέλιον, καὶ ἀπὸ τὸν καρπόν του δὲν τρώγει; Ἢ ποῖος βόσκει κοπάδι, καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδίου δὲν τρώγει;

8 Μήπως κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ταῦτα; Ἢ δὲν λέγει καὶ ὁ νόμος ταῦτα;

9 Διότι εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Νὰ μὴ χαλινώσῃς

τὸ βόϊδι τὸ ὁποῖον ἀλωνίζει. Μήπως
διὰ τὰ βοΐδια μέλει εἰς τὸν Θεόν; —
10 Ἢ διὰ ἡμᾶς βέβαια τὰ λέγει;
Διότι διὰ ἡμᾶς ἐγράφη τοῦτο, ὅτι
ὅποιος ἀροτρεύῃ, χρεωστεῖ νὰ ἀρο-
τρεύῃ μὲ ἐλπίδα· καὶ ὅποιος ἀλωνίζει
μὲ ἐλπίδα, χρεωστεῖ νὰ μεθέξῃ ἀπὸ
τὴν ἐλπίδα του.
11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς σᾶς
τὰ πνευματικὰ, μεγάλον εἶναι ἐὰν
ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας;
12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχωσιν ἀπὸ
τούτην τὴν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς σᾶς,
δὲν μετέχομεν ἡμεῖς περισσότερον;
Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν
ἐξουσίαν τούτην· ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπο-
μένομεν, διὰ νὰ μὴ κάμωμεν κἀνὲν
ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρισ-
τοῦ.
13 Δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώγουσιν ἀπὸ
τὰ ἱερά; Καὶ ὅσοι παραμένουσιν εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θυσιαστηρίου,
ἔχουσι μερίδιον ἀπὸ τὸ θυσιαστή-
ριον;
14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν εἰς
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κηρύττουσι τὸ εὐαγ-
γέλιον, νὰ ζῶσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.
15 Ἐγὼ δὲ δὲν μετεχειρίσθην κἀνὲν
ἀπὸ αὐτά. Καὶ δὲν ἔγραψα ταῦτα,
διὰ νὰ γένῃ οὕτως εἰς ἐμέ· διότι
καλλίτερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω,
παρὰ νὰ κάμῃ τις μάταιον τὸ καύ-
χημά μου.
16 Διότι ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν
ἔχω καύχημα διὰ τοῦτο· ἐπειδὴ αὐτὸ
εἶναι εἰς ἐμὲ ἀνάγκη· καὶ ἀλλοίμονον
εἰς ἐμὲ ἐὰν δὲν εὐαγγελίζωμαι.
17 Διότι ἐὰν τὸ κάμνω μὲ τὸ θέ-
λημά μου, ἔχω μισθόν· ἀλλ' ἂν
κάμνω ἀκουσίως, οἰκονομίαν εἶμαι
ἐμπιστευμένος.
18 Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου;
Νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
ἀνέξοδον, ὅταν εὐαγγελίζωμαι, εἰς τὸ
νὰ μὴ μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξου-
σίαν τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον.
19 Διότι ἂν καὶ ἦμαι ἐλεύθερος
ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἐδούλωσα τὸν
ἑαυτόν μου, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς
περισσοτέρους.
20 Καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς
Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους·
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω
εἰς τὸν νόμον (ἔγινα) ὡς ὑποκάτω εἰς
τὸν νόμον, διὰ νὰ κερδήσω ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.
21 Ἔγινα εἰς τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνο-
μος, (μὴ ὢν ἄνομος εἰς τὸν Θεὸν,
ἀλλὰ ἔννομος εἰς τὸν Χριστὸν,) διὰ
νὰ κερδήσω ἀνόμους.
22 Ἔγινα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀσ-
θενής, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς·
εἰς ὅλους ἔγινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω
βέβαια μερικούς.
23 Καὶ τοῦτο κάμνω διὰ τὸ εὐαγ-
γέλιον, διὰ νὰ γένω συγκοινωνὸς αὐ-
τοῦ τοῦ εὐαγγελίου.
24 Δὲν ἠξεύρετε, ὅτι ὅσοι τρέχουσιν
εἰς τὸ στάδιον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν,
ἕνας δὲ λαμβάνει τὸ χάρισμα; τοιου-
τοτρόπως τρέχετε, διὰ νὰ ἐπιτύχητε.
25 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται,
ἐγκρατεύεται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν
ἐγκρατεύονται καὶ ἀγωνίζονται διὰ
νὰ πάρωσι φθαρτὸν στέφανον· ἡμεῖς
δὲ, ἄφθαρτον.
26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, ὄχι
ὡς ἀδήλως· οὕτως ἀγωνίζομαι, ὄχι
ὡς δέρνων τὸν ἀέρα·
27 Ἀλλὰ βασανίζω τὸ σῶμα μου
καὶ τὸ κάμνω δοῦλον, μήπως κηρύξας
εἰς ἄλλους, ἐγὼ εὑρεθῶ ἀδόκιμος.

Κεφ. ι'. Χ.

ΔΕΝ θέλω δὲ, ἀδελφοὶ, νὰ ἀγνοῆτε,
ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑπο-
κάτω εἰς τὸ σύννεφον· καὶ ὅλοι ἐπέ-
ρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·
2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπ-
τίσθησαν εἰς τὸ σύννεφον καὶ εἰς τὴν
θάλασσαν·
3 Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ αὐτὸ πνευ-
ματικὸν φαγητόν·
4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευ-

ματικὸν ποτόν· διότι ἔπινον ἀπὸ τὴν πνευματικὴν πέτραν ἡ ὁποία τοὺς ἠκολούθει· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 *Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπ' αὐτούς· διότι ἔπεσον εἰς τὴν ἔρημον.*

6 *Καὶ αὐτὰ ἔγιναν τύποι ἐδικοί μας, διὰ νὰ μὴν ἐπιθυμῶμεν ἡμεῖς τὰ κακά, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.*

7 *Μηδὲ νὰ γένητε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτούς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς νὰ φάγῃ καὶ νὰ πίῃ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.*

8 *Μηδὲ νὰ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.*

9 *Μηδὲ νὰ πειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπείραξαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφίδια.*

10 *Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπωλέσθησαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτήν.*

11 *Καὶ τοῦτα ὅλα συνέβαινον τύποι εἰς ἐκείνους· καὶ ἐγράφησαν διὰ νουθεσίαν ἐδικήν μας, εἰς τοὺς ὁποίους κατήντησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.*

12 *Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι στέκει, ἂς βλέπῃ μήπως πέσῃ.*

13 *Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλαβεν παρὰ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι πιστός, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σᾶς ἀφήσει νὰ πειραχθῆτε ὑπεράνω ἀφ' ὅ, τι δύνασθε, ἀλλὰ ὁμοῦ μὲ τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ τὴν ἔκβασιν, διὰ νὰ δυνηθῆτε σεῖς νὰ ὑποφέρητε.*

14 *Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.*

15 *Ὡς εἰς φρονίμους λαλῶ· κρίνατε σεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγω·*

16 *Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; Τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ;*

17 *Ἐπειδὴ ἓν ψωμίον, ἓν σῶμα, εἴμεθα ἡμεῖς οἱ πολλοί· διότι ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸ ἓν ψωμίον.*

18 *Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ τὸν κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τρώγουσι τὰς θυσίας;*

19 *Τί λοιπὸν λέγω; ὅτι τὸ εἴδωλον εἶναι τί; ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τί;*

20 *Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουσιν εἰς τὰ δαιμόνια, καὶ ὄχι εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.*

21 *Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ μετέχητε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.*

22 *Ἢ κινοῦμεν εἰς ζῆλον τὸν Κύριον; Μήπως εἴμεθα ἡμεῖς δυνατώτεροί του;*

23 *Ἔχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.*

24 *Κἀνεὶς ἂς μὴ ζητῇ τὸ ἐδικόν του, ἀλλὰ καθεὶς ἂς ζητῇ τὸ τοῦ ἄλλου.*

25 *Κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς τὸ μακελλεῖον, τρώγετέ το, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν·*

26 *Διότι ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.*

27 *Καὶ ἂν κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀπίστους σᾶς προσκαλῇ, καὶ θέλετε νὰ ὑπάγητε, ὅ, τι βάλλεται ἔμπροσθέν σας τρώγετε, μὴν ἐξετάζοντες τίποτε διὰ τὴν συνείδησιν.*

28 *Ἀλλ' ἂν κἀνεὶς σᾶς εἴπῃ· Τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον· μὴ φάγετε, διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.*

29 *Καὶ συνείδησιν λέγω ὄχι τὴν ἐδικήν σου, ἀλλὰ τὴν συνείδησιν τοῦ*

ἄλλοι· καὶ διατί κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλην συνείδησιν;

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε λοιπὸν τρώγετε, εἴτε πίνετε, εἴτε κάμνετε ἄλλο τι, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ κάμνετε.

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι, καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω εἰς ὅλους καθ' ὅλα, μὴ ζητῶν τὸ ἐδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

Κεφ. ια'. XI.

ΜΙΜΗΘΗΤΕ ἐμὲ, καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χριστόν.

2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελφοὶ, ὅτι εἰς πάντα μὲ ἐνθυμεῖσθε, καὶ καθὼς σᾶς παρέδωκα τὰς παραδόσεις, τὰς κρατεῖτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἠξεύρητε, ὅτι κάθε ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός· καὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ ἀνήρ· καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Κάθε ἀνὴρ ὁ ὁποῖος προσεύχεται, ἢ προφητεύει καὶ ἔχει τὴν κεφαλήν του σκεπασμένην, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλήν του.

5 Καὶ κάθε γυνὴ ἡ ὁποία προσεύχεται, ἢ προφητεύει μὲ κεφαλὴν ἀσκέπαστον, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλήν της· διότι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι μὲ τὴν ξυρισμένην.

6 Διότι ἂν δὲν σκεπάζηται ἡ γυνή, ἂς κόπτῃ καὶ τὰ μαλλία της· καὶ ἂν ἦναι ἄσχημον εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κόπτῃ τὰ μαλλία της ἢ νὰ ξυρίζηται, ἂς σκεπάζηται.

7 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ σκεπάζῃ τὴν κεφαλήν του, καθ' ὅσον εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.

8 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

9 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐδημιουργήθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν της κάλυμμα, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Ὅμως οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς γυναῖκα, οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνδρα, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι διὰ τῆς γυναικός· ἀλλὰ ὅλα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

13 Ἀνάμεσόν σας κρίνατε, πρέπει ἡ γυνὴ νὰ προσεύχηται εἰς τὸν Θεὸν ἀσκέπαστος;

14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐὰν τρέφῃ τὰ μαλλία του, εἶναι ἀτιμία εἰς αὐτόν;

15 Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐὰν τρέφῃ τα μαλλία της, εἶναι τιμὴ εἰς αὐτήν· διότι τὰ μαλλία ἐδόθησαν ἀντὶ σκεπάσματος.

16 Ἀνίσως δὲ καὶ φαίνηται κἀνεὶς νὰ ἦναι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συνέρχεσθε.

18 Διότι πρῶτον ὅταν συνέρχησθε σεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι εἶναι εἰς σᾶς σχίσματα· καὶ κατὰ μέρος τὸ πιστεύω.

19 Διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἦναι καὶ αἱρέσεις εἰς σᾶς, διὰ νὰ φανερωθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνάμεσόν σας δόκιμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, δὲν εἶναι διὰ νὰ τρώγητε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διότι καθεὶς λαμβάνει πρὸ τοῦ ἄλλου τὸ ἐδικόν του δεῖπνον ἐν ᾧ τρώγητε, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεθύει.

22 Μήπως δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε; Ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ

κατεντροπιάζετε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι; Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς ἐπαινέσω; Εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς παρέδωκα, τὸ παρέλαβον ἀπὸ τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν παρεδίδετο, ἐπῆρε ψωμίον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου τὸ ὁποῖον κόπτεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

25 Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ἀφ' οὗ ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· τοῦτο κάμνετε, ὁσάκις τὸ πίνετε, εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

26 Διότι ὁσάκις τρώγετε τὸ ψωμίον τοῦτο, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου μηνύετε, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ.

27 Ὥστε καθεὶς ὁ ὁποῖος τρώγει τὸ ψωμίον τοῦτο, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἂς δοκιμάζῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ οὕτως ἂς τρώγῃ ἀπὸ τὸ ψωμίον τοῦτο, καὶ ἂς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον τοῦτο.

29 Διότι ὁποῖος τρώγει καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσόν σας εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἀρκετοί.

31 Διότι ἐὰν ἐκρίνομεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλομεν κριθῆ.

32 Ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν μὲ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε εἰς τὸ φαγεῖν, καρτερεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

34 Ὅμως ἂν πεινᾷ κἀνεὶς, ἂς τρώγῃ εἰς τὸν οἶκόν του, διὰ νὰ μὴ συνέρχησθε εἰς κατάκριμα. Καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὡς ἂν ἔλθω, θέλω διατάξει.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΔΙΑ δὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοὶ, δὲν θέλω νὰ τὰ ἀγνοῆτε.

2 Ἠξεύρετε ὅτι ἐσεῖς ἦσθε ἔθνη, καὶ ἐφέρεσθε εἰς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔφερον.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσητε, ὅτι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος λαλεῖ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ εἰπῇ Κύριον Ἰησοῦν, παρὰ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαιρέσεις τῶν χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα ὅμως εἶναι τὸ αὐτό·

5 Εἶναι καὶ διαιρέσεις ὑπηρεσιῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός·

6 Εἶναι καὶ διαιρέσεις τῶν ἐνεργημάτων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς καθένα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Διότι εἰς ἕνα δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Καὶ εἰς ἄλλον πίστις, μὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον χαρίσματα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ εἰς ἄλλον προφητεία, καὶ εἰς ἄλλον διακρίσεις πνευμάτων, καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσσῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Καὶ ὅλα τοῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν κατ' ἰδίαν εἰς τὸν καθένα καθὼς βούλεται.

12 Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἕν, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι πολλὰ, ὅμως εἶναι ἓν σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Διότι ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσου τοῦ ἑνὸς Πνεύματος εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλλη-

νες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ
ὅλοι εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
14 Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν
μέλος, ἀλλὰ πολλά.
15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάριον· Διότι
δὲν εἶμαι χείρ, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ σῶ-
μα· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ
τὸ σῶμα;
16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὠτίον· Διότι
δὲν εἶμαι ὀμμάτιον, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ
σῶμα· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι
ἀπὸ τὸ σῶμα;
17 Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ἦτον ὀμμά-
τιον, ποῦ (ἦτον) ἡ ἀκοή; Ἐὰν ἦτον
ὅλον ἀκοή, ποῦ (ἦτον) ἡ ὄσφρησις;
18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε κάθε
ἓν μέλος εἰς τὸ σῶμα, καθὼς ἠθέλησε.
19 Καὶ ἂν ἦσαν ὅλα ἓν μέλος, ποῦ
(ἦτον) τὸ σῶμα;
20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη,
ἓν δὲ σῶμα.
21 Καὶ δὲν δύναται τὸ ὀμμάτιον
νὰ εἴπῃ εἰς τὴν χεῖρα· Δὲν σὲ χρειά-
ζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ πο-
δάρια· Δὲν σᾶς χρειάζομαι.
22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ
ὁποῖα φαίνονται νὰ ἦναι ἀσθενέστε-
ρα, εἶναι πολὺ περισσότερον ἀναγ-
καῖα·
23 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν
νὰ ἦναι ἀτιμότερα μέλη τοῦ σώματος,
τὰ τιμῶμεν περισσοτέρον· καὶ τὰ
ἄσχημά μας ἔχουσι περισσοτέραν εὐ-
σχημοσύνην.
24 Τὰ δὲ μέλη μας τὰ τίμια, δὲν
ἔχουσι χρείαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέ-
ρασε τὸ σῶμα, δίδων περισσοτέραν
τιμὴν εἰς τὸ μέλος τὸ ὑστερούμενον·
25 Διὰ νὰ μὴν ἦναι σχίσμα εἰς τὸ
σῶμα, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζωσι
τὸ αὐτὸ τὸ ἓν διὰ τὸ ἄλλο.
26 Καὶ ἐὰν πάσχῃ ἓν μέλος, συμ-
πάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη· καὶ ἐὰν
δοξάζηται ἓν μέλος, συγχαίρονται
ὅλα τὰ μέλη.
27 Καὶ σεῖς εἶσθε σῶμα Χριστοῦ,
καὶ μέλη κατὰ μέρος.
28 Καὶ τινὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς
τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον ἀποστόλους,
δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκά-
λους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσ-
ματα ἰαμάτων, βοηθείας, κυβερνή-
σεις, γένη γλωσσῶν.
29 Μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι;
μήπως ὅλοι εἶναι προφῆται; μήπως
ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; μήπως ὅλοι
ἔχουσι δυνάμεις;
30 Μήπως ὅλοι ἔχουσι χαρίσματα
ἰαμάτων; μήπως ὅλοι μὲ γλώσσας
συντυχαίνουσι; μήπως ὅλοι ἐξηγοῦ-
σιν;
31 Ἐπιθυμεῖτε δὲ πολὺ τὰ χαρίσ-
ματα τὰ μεγαλίτερα· καὶ ἀκόμη σᾶς
δεικνύω ὁδὸν ὑπερβολικὰ ὑψηλήν.

Κεφ. ιγ΄. XIII.

ΕΑΝ λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀν-
θρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγά-
πην δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁ ὁποῖος
ἠχεῖ, ἢ κύμβαλον τὸ ὁποῖον ἀλαλά-
ζει.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ
γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην
τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν
πίστιν, ὥστε καὶ τὰ βουνὰ νὰ μετα-
τοπίζω, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, δὲν
εἶμαι τίποτε.
3 Καὶ ἐὰν θρέψω μὲ ὅλα τὰ ὑπ-
άρχοντά μου τοὺς πτωχούς, καὶ ἐὰν
παραδώσω τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῶ,
καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, τίποτε δὲν
ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, εὐσπλαγ-
χνίζεται· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ
ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν κενο-
δοξεῖ,
5 Δὲν κάμνει ἄσχημα, δὲν ζητεῖ τὰ
ἰδικά της, δὲν παροργίζεται, δὲν βάλ-
λει εἰς τὸν νοῦν της τὸ κακόν,
6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν,
ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν·
7 Ὅλα βαστάζει, ὅλα πιστεύει, ὅλα
ἐλπίζει, ὅλα ὑπομένει.
8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει·
ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι θέλουσι κα-
ταργηθῆ· καὶ αἱ γλῶσσαι θέλουσι

παύσει· καὶ ἡ γνῶσις θέλει καταργηθῇ.
9 Διότι μερικῶς γινώσκομεν, καὶ μερικῶς προφητεύομεν·
10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει καταργηθῇ τὸ μερικόν.
11 Ὅταν ἤμουν νήπιον, ὡς νήπιον ἐλάλουν, ὡς νήπιον ἐφρόνουν, ὡς νήπιον ἐλογιζόμην· ὅταν δὲ ἔγινα ἀνὴρ, κατήργησα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.
12 Διότι τώρα βλέπομεν ὡς εἰς καθρέπτην αἰνιγματικῶς, τότε δὲ θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω μερικῶς, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην.
13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία ταῦτα, πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη· ἀλλὰ τὸ μεγαλίτερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἈΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ τὴν ἀγάπην· ἐπιθυμεῖτε δὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, καὶ περισσότερον διὰ νὰ προφητεύητε.
2 Διότι ὅποιος λαλεῖ γλῶσσαν ἀγνώριστον, δὲν λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν· διότι κἀνεὶς δὲν ἀκούει, ἀλλ' αὐτὸς μὲ τὸ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια·
3 Ὅποιος ὅμως προφητεύει, λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν, καὶ παράκλησιν, καὶ παρηγορίαν.
4 Ὅποιος λαλεῖ γλῶσσαν ἀγνώριστον, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτόν του· ὅποιος δὲ προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησίαν.
5 Καὶ ἤθελον ὅλοι σας νὰ ὁμιλῆτε διαφόρους γλώσσας, ἀλλὰ περισσότερον διὰ νὰ προφητεύητε· διότι μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προφητεύει, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λαλεῖ γλώσσας, ἔξω ἐὰν διερμηνεύῃ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν.
6 Καὶ τώρα, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω εἰς σᾶς λαλῶν εἰς γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσει, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνῶσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδαχήν;
7 Ὅμως τὰ ἄψυχα τὰ ὁποῖα δίδουσι φωνὴν, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν δὲν χωρίζωσιν τὰς φωνὰς, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παίζεται μὲ τὸν αὐλὸν ἢ μὲ τὴν κιθάραν;
8 Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν ἀσήμαντον, ποῖος θέλει ἑτοιμασθῇ εἰς πόλεμον;
9 Οὕτω καὶ σεῖς ἐὰν δὲν δώσητε λόγον εὐκολοσήμαντον διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λαλεῖται; θέλετε ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἀέρα.
10 Τόσα γένη φωνῶν εἶναι κατὰ τύχην εἰς τὸν κόσμον, καὶ κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰς δὲν εἶναι ἀσήμαντος.
11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶμαι βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λαλεῖ, θέλει εἶναι βάρβαρος εἰς ἐμέ.
12 Τοιουτοτρόπως καὶ σεῖς, ἐπειδὴ εἶσθε ζηλωταὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητεῖτε νὰ περισσεύητε εἰς αὐτὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.
13 Διὰ τοῦτο ὅποιος λαλεῖ γλῶσσαν ἀγνώριστον, ἂς παρακαλῇ τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν χάριν διὰ νὰ διερμηνεύῃ.
14 Διότι ἐὰν προσεύχωμαι μὲ γλῶσσαν ἀγνώριστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.
15 Τί λοιπόν; θέλω προσευχηθῇ μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω προσευχηθῇ καὶ μὲ τὸν νοῦν· θέλω ψάλει μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω ψάλει καὶ μὲ τὸν νοῦν.
16 Ἐπειδὴ ἐὰν εὐλογήσῃς μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, ἐπειδὴ δὲν ἠξεύρει τί λέγεις;
17 Διότι σὺ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, ὅτι λαλῶ περισσοτέρας γλώσσας ἀπὸ ὅλους σας·

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλίτερον θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ κατηχήσω καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίους λόγους εἰς γλῶσσαν ἄγνωστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὰς φρένας· ἀλλὰ γίνεσθε παιδία εἰς τὴν κακίαν, εἰς δὲ τὰς φρένας γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον· Ὅτι μὲ ἀλλογλώσσους, καὶ μὲ ξένα χείλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ οὐδὲ οὕτως θέλουσι μὲ εἰσακούσει, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν αἱ γλῶσσαι εἶναι εἰς σημεῖον, ὄχι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὅμως δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὅλοι λαλῶσι μὲ γλώσσας ἀγνώστους, καὶ ἐμβῶσιν ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἶσθε μανικοί;

24 Ἀλλ' ἐὰν ὅλοι προφητεύωσι, καὶ ἐμβῇ κἀνεὶς ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλους·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρύφια τῆς καρδίας του φανερόνονται· καὶ οὕτω πίπτων κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τὸν Θεόν, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς σᾶς.

26 Τί εἶναι λοιπόν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχησθε, καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμόν, ἔχει διδαχήν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἑρμηνείαν· ὅλα ἂς γίνωνται εἰς οἰκοδομήν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κἀνεὶς μὲ γλῶσσαν ἄγνωστον, ἂς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ περισσότερον τρεῖς, καὶ ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου· καὶ ἕνας ἂς διερμηνεύῃ.

28 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι κἀνεὶς νὰ διερμηνεύῃ, ἂς σιωπᾷ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂς λαλῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του καὶ εἰς τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ἂς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἂς διακρίνωσι·

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τι εἰς ἄλλον ὁ ὁποῖος κάθηται, ὁ πρῶτος ἂς σιωπᾷ.

31 Διότι ὅλοι δύνασθε ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου νὰ προφητεύητε, διὰ νὰ μανθάνωσιν ὅλοι, καὶ ὅλοι νὰ παρηγορῶνται·

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας·

33 Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκές σας εἰς τὰς ἐκκλησίας ἂς σιωπῶσι· διότι δὲν ταῖς ἐδόθη ἄδεια νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσωνται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλωσι νὰ μάθωσί τι, ἂς ἐρωτῶσι τοὺς ἄνδρας των εἰς τὸν οἶκον· διότι ἄσχημον πρᾶγμα εἶναι νὰ λαλῶσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἢ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ σᾶς; ἢ εἰς σᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Ἐὰν φαίνηται κἀνεὶς νὰ ἦναι προφήτης, ἢ πνευματικός, ἂς γνωρίζῃ ὅτι ταῦτα τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω, εἶναι παραγγελίαι τοῦ Κυρίου·

38 Καὶ ἂν κἀνεὶς δὲν γνωρίζει, ἂς μὴ γνωρίζῃ.

39 Ὥστε, ὦ ἀδελφοί, ζητεῖτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύητε, καὶ μὴ ἐμποδίζετε τὸ νὰ λαλῶσι μὲ γλώσσας.

40 Ὅλα ἂς γίνωνται μὲ εὐσχημοσύνην καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ σᾶς γνωστοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, τὸ ὁποῖον σᾶς εὐηγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεσθε·

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσ-

θε, ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τίνα λόγον
σᾶς τὸ εὐηγγέλισα· ἔξω ἐὰν ἐπιστεύ-
σατε εἰς μάτην.
3 Διότι πρῶτον σᾶς παρέδωκα ἐκεῖ-
νο τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ
Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας
μας, κατὰ τὰς γραφάς·
4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη
τὴν τρίτην ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς·
5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν,
ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.
6 Ἔπειτα ἐφάνη ἐπάνω εἰς πεν-
τακοσίους ἀδελφοὺς μίαν φοράν, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι μένουσιν
ἕως τώρα, καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν.
7 Ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον·
ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους·
8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους, ὡς ἂν
εἰς ἀπόβαλμα, ἐφάνη εἰς ἐμέ.
9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ μικρότερος ἀπὸ
τοὺς ἀποστόλους· ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι
ἄξιος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι
κατέτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.
10 Ἀλλὰ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἶμαι
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶμαι· καὶ ἡ χάρις
του ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἐμὲ, δὲν ἔγινεν
εἰς μάτην, ἀλλὰ περισσότερον ἀπ' αὐ-
τοὺς ὅλους ἐκοπίασα· καὶ ὄχι ἐγὼ,
ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι
ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
11 Εἴτε ἐγὼ λοιπὸν, εἴτε ἐκεῖνοι,
οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύ-
σατε.
12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττηται
ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, πῶς
λέγουσί τινες ἀνάμεσόν σας, ὅτι ἀνά-
στασις νεκρῶν δὲν εἶναι;
13 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι ἀνάστασις
νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.
14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη,
μάταιον λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυγμά μας,
καὶ ματαία εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.
15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρ-
τυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν
περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν
Χριστόν· τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν,
ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταί-
νωνται.
16 Διότι ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταί-
νωνται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.
17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη,
ἡ πίστις σας εἶναι ματαία· ἀκόμη
εὑρίσκεσθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας·
18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι
ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀπω-
λέσθησαν.
19 Ἐὰν ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν
εἰς τὴν ζωὴν ταύτην μόνον, εἴμεθα
ἐλεεινότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-
πους.
20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη
ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ
ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν.
21 Διότι ἐπειδὴ διὰ μέσου ἀνθρώ-
που ὁ θάνατος, οὕτω καὶ διὰ μέσου
ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.
22 Διότι καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι
ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ εἰς τὸν
Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῆ.
23 Ἀλλὰ καθεὶς εἰς τὴν ἰδίαν του
τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπαρχὴ,
ἔπειτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι τοῦ
Χριστοῦ, εἰς τὴν παρουσίαν του.
24 Ἔπειτα θέλει εἶναι τὸ τέλος,
ὅταν παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν
Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν καταργήσῃ
κάθε ἀρχὴν, καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ
δύναμιν.
25 Διότι εἶναι χρεία νὰ βασιλεύῃ
αὐτὸς, ἕως ὅπου νὰ βάλῃ ὅλους τοὺς
ἐχθροὺς ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάριά του.
26 Ὑστερινὸς ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος κατ-
αργεῖται, εἶναι ὁ θάνατος.
27 Διότι ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω
εἰς τὰ ποδάριά του. Καὶ ὅταν εἴπῃ,
ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερὸν
εἶναι ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ὑπέταξε τὰ πάντα εἰς αὐτόν.
28 Καὶ ὅταν ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς
θέλει ὑποταχθῆ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ
νὰ ἦναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.
29 Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι
οἱ ὁποῖοι βαπτίζονται διὰ τοὺς νε-
κρούς; Ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν

ἀνασταίνωνται, διατί καὶ βαπτίζον-
ται διὰ τοὺς νεκρούς;
30 Καὶ διατί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύο-
μεν καθ' ἑκάστην ὥραν;
31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ
τὴν ἐδικήν σας καύχησιν, τὴν ὁποίαν
ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύ-
ριόν μας.
32 Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα
μὲ θηρία εἰς τὴν Ἔφεσον, τί εἶναι τὸ
ὄφελός μου; Ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνα-
σταίνωνται, ἂς φάγωμεν καὶ ἂς πίω-
μεν· διότι αὔριον ἀποθνήσκομεν.
33 Μὴ πλανᾶσθε. Αἱ κακαὶ ὁμι-
λίαι φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη.
34 Ἐξυπνισθῆτε εἰς δικαιοσύνην,
καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι κἄποιοι
δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν· διὰ ἐντρο-
πήν σας τὸ λέγω.
35 Ἀλλὰ κἄνεις θέλει εἰπεῖ· Πῶς
ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ μὲ ποῖον
σῶμα ἔρχονται;
36 Ἀνόητε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπεί-
ρεις σύ, δὲν ζωοποιεῖται, ἐὰν δὲν
ἀποθάνῃ.
37 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις,
δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει
νὰ γένῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἂν
τύχῃ, σιταρίου, ἢ κἄνενὸς ἀπὸ τὰ
λοιπὰ σπέρματα.
38 Ἀλλ' ὁ Θεὸς δίδει σῶμα εἰς αὐτὸ
καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς καθὲν ἀπὸ τὰ
σπέρματα τὸ ἴδιόν του σῶμα.
39 Ὄχι πᾶσα σὰρξ εἶναι ἡ αὐτὴ
σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν ὀψαρίων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ
τῶν πετεινῶν.
40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια,
εἶναι καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ
ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων,
καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπιγείων.
41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ
ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῆς
σελήνης, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν
ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ
ἀστέρα εἰς τὴν δόξαν.
42 Οὕτως εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις
τῶν νεκρῶν· σπείρεται εἰς φθοράν,
ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν·
43 Σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, ἀνασταί-
νεται εἰς δόξαν· σπείρεται εἰς ἀσθέ-
νειαν, ἀνασταίνεται εἰς δύναμιν·
44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἀνα-
σταίνεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι
σῶμα ψυχικόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευ-
ματικόν.
45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον·
Ἔγινεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ
εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ὑστερινὸς Ἀδὰμ
εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.
46 Ἀλλὰ ὄχι πρῶτον ἔγινε τὸ
πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπει-
τα τὸ πνευματικόν.
47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ἀπὸ
τὴν γῆν, χωματένιος· ὁ δεύτερος ἄν-
θρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐ-
ρανόν.
48 Ὁποῖος ἦτον ὁ χωματένιος,
τοιοῦτοι εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι· καὶ
ὁποῖος εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι
εἶναι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.
49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰ-
κόνα τοῦ χωματενίου, οὕτω θέλομεν
φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα-
νίου.
50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοί, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα δὲν δύνανται νὰ
κληρονομήσωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν
ἀφθαρσίαν.
51 Ἰδού, σᾶς λέγω μυστήριον· Ὅλοι
δὲν θέλομεν κοιμηθῆ, ἀλλὰ ὅλοι θέ-
λομεν ἀλλαχθῆ,
52 Εἰς μίαν στιγμήν, ἐν ῥιπῇ ὀφ-
θαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν σάλπιγγα·
(διότι μέλλει νὰ σαλπίσῃ·) καὶ οἱ
νεκροὶ θέλουσιν ἀναστηθῆ ἄφθαρτοι,
καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῆ.
53 Διότι χρεωστεῖ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ
θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.
54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐν-
δυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε μέλλει νὰ

γένη ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκην.

55 Ὦ θάνατε, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου; Ὦ ᾅδη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Ἀλλ' ἂς ἦναι χάρις εἰς τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος μᾶς δίδει τὴν νίκην διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, γίνεσθε στερεοὶ, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε, γνωρίζοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ις'. XVI.

ΔΙΑ δὲ τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἁγίους, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω κάμετε καὶ σεῖς.

2 Κάθε κυριακὴν καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς παραθέτῃ, θησαυρίζων κοντά του ὅ, τι ἂν εὐπορῇ· διὰ νὰ μὴ γίνωνται τότε συνάξεις τῆς ἐλεημοσύνης, ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποίους ἂν γράψητε εἰς τὰς ἐπιστολάς σας, ὅτι εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει νὰ ἀποκομίσωσι τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, θέλουσιν ὑπάγει μαζύ μου.

5 Καὶ ὅταν διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθει εἰς σᾶς· (διότι πρέπει νὰ διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν.)

6 Καὶ ἴσως θέλω παραμένει εἰς σᾶς, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ μὲ προευοδήσητε σεῖς ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

7 Διότι δὲν θέλω νὰ σᾶς ἰδῶ τώρα περαστικός· ἐλπίζω δὲ νὰ ἀπομείνω κάμποσον καιρὸν εἰς σᾶς, ἂν συγχωρέσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνει εἰς τὴν Ἔφεσον ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

9 Διότι μὲ ἠνοίχθη θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ ἦναι χωρὶς φόβον μὲ σᾶς· διότι ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.

11 Κἀνεὶς λοιπὸν ἂς μὴ τὸν καταφρονήσῃ· ἀλλὰ προπέμψατέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ· διότι τὸν περιμένω ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλὼ, πολλὰ τὸν παρεκάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς σᾶς ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς· καὶ πάντη δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τώρα· θέλει ὅμως ἔλθει ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε εἰς τὴν πίστιν· ἀνδρίονεσθε, κραταιόνεσθε·

14 Ὅλα σας (τὰ ἔργα) ἂς γίνωνται μὲ ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί· γνωρίζετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἁγίους·

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος συνεργεῖ καὶ κοπιάζει.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ, καὶ τοῦ Φουρτουνάτου καὶ τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι τὸ ἐδικόν σας ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

18 Διότι καὶ τὸ ἐδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἐδικόν σας ἀνέπαυσαν· γνωρίζετε λοιπὸν τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται κατὰ πολλὰ εἰς τὸν Κύριον ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ μὲ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκόν των.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται. Ἀσπασθῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον.

21 Τοῦτος ὁ ἀσπασμὸς (ἐγράφη) μὲ τὴν ἐδικήν μου χεῖρα τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἂς ἦναι ἀνάθεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἂς ἦναι μὲ σᾶς.
24 Ἡ ἀγάπη μου ἂς ἦναι μὲ ὅλους
σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α΄. I.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα Θεοῦ, καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν
Κόρινθον, μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ
ὁποῖοι εἶναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς ἦναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ
Θεὸς πάσης παρηγορίας·
4 Ὅστις μᾶς παρηγορεῖ εἰς ὅλας
μας τὰς θλίψεις, εἰς τὸ νὰ δυνάμεθα
ἡμεῖς νὰ παρηγορῶμεν ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι εἶναι εἰς πᾶσαν θλίψιν, διὰ
μέσου τῆς παρηγορίας διὰ τῆς ὁποίας
παρηγορούμεθα ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.
5 Διότι καθὼς περισσεύουσιν εἰς
ἡμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ,
οὕτω καὶ ἡ παρηγορία μας περισσεύει
διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.
6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, διὰ τὴν παρ-
ηγορίαν καὶ τὴν σωτηρίαν σας, (θλι-
βόμεθα,) εἴτε παρηγορούμεθα, παρη-
γορούμεθα διὰ τὴν ἐδικήν σας παρη-
γορίαν, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται μὲ τὴν
ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ
ὁποῖα πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ
ἐλπίς μας διὰ σᾶς εἶναι βεβαία.
7 Γνωρίζοντες ἡμεῖς, ὅτι καθὼς εἶσ-
θε μέτοχοι τῶν παθημάτων, οὕτω θέ-
λετε εἶσθαι μέτοχοι καὶ τῆς παρηγο-
ρίας.
8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῆτε
σεῖς, ἀδελφοὶ, διὰ τὴν θλίψιν μας ἡ
ὁποία μᾶς συνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν,
ὅτι ἐβαρέθημεν καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ
τὴν δύναμίν μας, εἰς τόσον, ὥστε
ἀπελπίσθημεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωήν μας·
9 Ἀλλὰ εἴχαμεν αὐτοὶ εἰς τὸν
ἑαυτόν μας τὴν ἀπόφασιν τοῦ θα-
νάτου, διὰ νὰ μὴν ἐμπιστευθῶμεν εἰς
τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν
ὁ ὁποῖος ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς·
10 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ
τόσον μεγάλον θάνατον, καὶ μᾶς
ἐλευθερόνει· εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν
ὅτι καὶ ἀκόμη θέλει μᾶς ἐλευθερώσει·
11 Ἐν ᾧ συνυπηρετεῖτε καὶ σεῖς μὲ
τὴν δέησίν σας διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ εὐ-
χαριστηθῇ διὰ ἡμᾶς ἀπὸ πολλὰ πρόσ-
ωπα τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη
διὰ μέσου πολλῶν.
12 Διότι ἡ καύχησίς μας αὐτὴ
εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς
μας, ὅτι μὲ ἁπλότητα καὶ μὲ εἰλι-
κρίνειαν Θεοῦ, ὄχι μὲ σοφίαν σαρ-
κικὴν, ἀλλὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
συνανεστράφημεν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ περισσότερον εἰς σᾶς.
13 Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα,
παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκετε,
ἢ καὶ γνωρίζετε· καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ
ἕως εἰς τὸ τέλος θέλετε γνωρίσει·
14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ
μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, καθὼς
καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι καύχημά μας
εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
15 Καὶ μὲ τούτην τὴν ἐμπιστοσύνην

ἤθελον νὰ ἔλθω προτήτερα εἰς σᾶς,
διὰ νὰ ἔχητε καὶ δευτέραν χάριν·
16 Καὶ διὰ μέσου σας νὰ περάσω εἰς
τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν
Μακεδονίαν νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ ἀπὸ
σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
17 Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος,
μήπως ἄρα καὶ μετεχειρίσθην ἐλα-
φρότητα; ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βουλεύ-
ομαι, σαρκικῶς βουλεύομαι, διὰ νὰ
ἦναι μὲ ἐμὲ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ ὄχι ὄχι;
18 (Καθὼς) ὅμως ὁ Θεὸς εἶναι
πιστὸς, ὁ λόγος μας εἰς σᾶς δὲν ἔγινε
ναὶ καὶ ὄχι.
19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη εἰς σᾶς
διὰ μέσου μας, διὰ μέσου ἐμοῦ καὶ
τοῦ Σιλουανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν
ἔγινε ναὶ καὶ ὄχι, ἀλλὰ ναὶ ἔγινεν
εἰς αὐτὸν,
20 (Διότι ὅλαι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ
Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι ναὶ, καὶ εἰς
αὐτὸν εἶναι ἀμὴν,) εἰς δόξαν τοῦ
Θεοῦ διὰ μέσου μας.
21 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαι-
όνει ὁμοῦ μὲ σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν,
καὶ μᾶς ἔχρισεν, εἶναι ὁ Θεός·
22 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε,
καὶ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ
Πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.
23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι
τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχήν μου, ὅτι
λυπούμενός σας δὲν ἦλθον ἀκόμη εἰς
τὴν Κόρινθον·
24 Ὄχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν
σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεθα συνεργοὶ τῆς
χαρᾶς σας· διότι στέκεσθε διὰ μέ-
σου τῆς πίστεως.

Κεφ. β. II.

ἈΠΕΦΑΣΙΣΑ εἰς τὸν ἑαυτόν μου
τοῦτο, τὸ νὰ μὴν ἔλθω πάλιν μὲ λύ-
πην εἰς σᾶς.
2 Διότι ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ ποῖος
εἶναι ὅστις θέλει μὲ εὐφραίνει, παρὰ
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λυπεῖται ἀπὸ ἐμέ;
3 Καὶ ἔγραψά σας τοῦτο αὐτὸ, διὰ
νὰ μὴ ἔχω λύπην, ὅταν ἔλθω, ἀπ'
ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχαμε
χρεία νὰ χαίρωμαι· θαῤῥεύων εἰς
ὅλους σας, ὅτι ἡ ἐδική μου χαρὰ
εἶναι χαρὰ ὅλων σας.
4 Διότι ἀπὸ πολλὴν θλίψιν καὶ
στενοχωρίαν τῆς καρδίας μου σᾶς
ἔγραψα μὲ πολλὰ δάκρυα· ὄχι διὰ
νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε
τὴν ἀγάπην τὴν ὁποῖαν ἔχω περισσό-
τερον εἰς σᾶς.
5 Ἂν κάνεις μὲ ἐλύπησε, δὲν ἐλύ-
πησεν ἐμὲ, ἀλλὰ κατὰ μέρος, διὰ νὰ
μὴ βαρύνω ὅλους σας.
6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον ἡ
ἐπιτίμησις αὐτὴ ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς
αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολλούς·
7 Εἰς τόσον, ὥστε τὸ ἐναντίον πρέ-
πει μᾶλλον νὰ κάμητε χάριν εἰς αὐ-
τὸν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, μήπως
καὶ ἀπὸ τὴν περισσοτέραν λύπην ὁ
τοιοῦτος καταποθῇ.
8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ
βεβαιώσητε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἔγραψα, διὰ
νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν ἦσθε εἰς ὅλα
ὑπήκοοι.
10 Καὶ εἰς ὁποῖον σεῖς συγχωρεῖτε,
καὶ ἐγὼ (συγχωρῶ,) διότι ἐγὼ ἐὰν
ἐχάρισά τι, εἰς ὁποῖον ἐχάρισα, διὰ
σᾶς τὸ ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χρισ-
τοῦ, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶμεν ὑπὸ τοῦ
Σατανᾶ·
11 Διότι γνωρίζομεν τὰς πανουρ-
γίας του.
12 Καὶ ὅταν ὑπῆγον εἰς τὴν Τρωάδα
διὰ (νὰ κηρύξω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἠνοίχθη εἰς ἐμὲ θύρα
εἰς τὸν Κύριον, δὲν ἀνεπαύθη ἡ ψυχή
μου, διότι δὲν ηὗρα τὸν Τίτον τὸν
ἀδελφόν μου·
13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς,
ἐβγῆκα καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν Μακεδο-
νίαν.
14 Καὶ χάρις εἰς τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος
μᾶς κάμνει νὰ θριαμβεύωμεν πάντο-
τε διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερόνει
τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεώς του διὰ μέ-
σου ἡμῶν εἰς κάθε τόπον.

15 Διότι ἡμεῖς εἴμεθα εὐωδία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σώζονται, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπολοῦνται·

16 Εἰς κάποιους, εἴμεθα ὀσμὴ θανάτου εἰς θάνατον· καὶ εἰς κάποιους, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν. Καὶ εἰς τοῦτα ποῖος εἶναι ἱκανός;

17 Διότι δὲν εἴμεθα ὡς ἂν οἱ πολλοί, νὰ καπηλεύωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ὡς ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. III.

ΑΡΧΙΖΟΜΕΝ πάλιν νὰ συσταίνωμεν τὸν ἑαυτόν μας; Ἢ χρειαζόμεθα, ὡς χρειάζονται μερικοί, συστατικὰς ἐπιστολὰς εἰς σᾶς, ἢ συστατικὰς ἀπὸ σᾶς;

2 Σεῖς εἶσθε ἡ ἐπιστολή μας, γεγραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνωριζομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

3 Ὄντες φανεροί, ὅτι εἶσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπηρετήθη ἀπὸ ἡμᾶς, γεγραμμένη ὄχι μὲ μελάνι, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλὰ εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τοιοῦτον θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὄχι ὅτι εἴμεθα δυνατοὶ ἀφ' ἑαυτοῦ μας νὰ νοήσωμέν τι, ὡς ἐξ ἑαυτοῦ μας, ἀλλὰ ἡ δύναμίς μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·

6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμε δυνατοὺς νὰ ἤμεθα διάκονοι τῆς νέας διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα σκοτόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἡ ὁποία ἦτον μὲ γράμματα ἐντετυπωμένη εἰς πέτρας, ἔγινεν ἔνδοξος, εἰς τόσον, ὥστε δὲν ἐδύναντο νὰ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ καταργηθῇ·

8 Πῶς δὲν θέλει εἶναι περισσότερον ἔνδοξος ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος;

9 Διότι ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἔγινεν ἔνδοξος, πολὺ περισσότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης περισσεύει εἰς δόξαν.

10 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδοξάσθη τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπεροχικῆς δόξης.

11 Διότι ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ παύσῃ, ἔγινεν ἔνδοξον· πολὺ περισσότερον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μένει, πρέπει νὰ ἦναι ἔνδοξον.

12 Ἔχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, μεταχειριζόμεθα πολλὴν παῤῥησίαν·

13 Καὶ ὄχι ὡς ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβαλλε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴν ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος (τοῦ νόμου) ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ οἱ νόες των ἐτυφλώθησαν· διότι ἕως εἰς τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα μένει εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ἀποσκεπάζεται, τὸ ὁποῖον (σκέπασμα) καταργεῖται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀλλ' ἕως τὴν σήμερον, ὁπόταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν των.

16 Ἀλλ' ὁπόταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κύριον, θέλει ἀπαρθῇ τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲ ἀπεσκεπασμένον πρόσωπον βλέποντες, ὡς εἰς καθρέπτην, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφονόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν

τούτην, καθὼς ἐλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν·

2 Ἀλλὰ ἀπηρνήθημεν τὰ κρύφια τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολόνομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συσταίνομεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς κάθε συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἐὰν ἦναι σκεπασμένον τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀπολοῦνται εἶναι σκεπασμένον·

4 Εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τοὺς νόας τῶν ἀπίστων, διὰ νὰ μὴ τοὺς φωτίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον· καὶ τὸν ἑαυτόν μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Διότι ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, ἐκεῖνος (εἶναι) ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον εἰς ἀγγεῖα πήλινα, διὰ νὰ ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τούτης, καὶ ὄχι ἀπὸ ἡμᾶς·

8 Θλιβόμεθα εἰς κάθε (πρᾶγμα,) ἀλλὰ δὲν στενοχωρούμεθα· εἴμεθα εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθα·

9 Διωκόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀπολειπόμεθα· ῥιπτόμεθα κάτω, ἀλλὰ δὲν ἀπολούμεθα·

10 Πάντοτε περιφέρομεν εἰς τὸ σῶμα μας τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμα μας.

11 Διότι πάντοτε ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν, παραδιδόμεθα εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν θνητήν μας σάρκα.

12 Ὥστε ὁ θάνατος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, ἡ δὲ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς σᾶς.

13 Καὶ ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν·

14 Ἠξεύροντες, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμοῦ μὲ σᾶς.

15 Διότι ὅλα διὰ σᾶς εἶναι, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις, ἡ ὁποία ἐπλεόνασε, μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν, ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος ἡμῶν διαφθείρηται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἀνακαινουργεῖται καθημέραν.

17 Διότι ἡ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὰ θλίψις μας, μᾶς προξενεῖ αἰώνιον βάρος καθ' ὑπερβολὴν περισσῆς δόξης·

18 Ἐν ᾧ δὲν στοχαζόμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται, διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, εἶναι πρόσκαιρα· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ ἠξεύρομεν, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειός μας οἰκία τούτης τῆς σκηνῆς χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανούς.

2 Διότι εἰς τούτην στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ οὐράνιόν μας κατοικητήριον.

3 Ἀνίσως καὶ ἐνδυθέντες, δὲν θέλομεν εὑρεθῇ γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα εἰς τούτην τὴν σκηνὴν, ἀναστενάζομεν βαρυνόμενοι· ὄχι διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν ἄλλην, διὰ νὰ καταποθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴν ζωήν.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός· ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Ἔχοντες λοιπὸν πάντοτε θάῤῥος, καὶ ἠξεύροντες, ὅτι ἐφ' ὅσον κατοικοῦμεν εἰς τὸ σῶμα, ξενιτευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον·

7 (Διότι περιπατοῦμεν μὲ πίστιν, καὶ ὄχι μὲ ὄψιν·)

8 Διὰ τοῦτο καὶ θάῤῥος ἔχομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσότερον νὰ ξενιτευθῶμεν ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ νὰ εὑρισκώμεθα μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, εἴτε εὑρισκόμενοι (εἰς τὸ σῶμα,) εἴτε ξενιτευόμενοι (ἀπ' αὐτὸ,) νὰ ἥμεθα εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διότι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμεῖς ὅλοι ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ πάρῃ καθεὶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπραξε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε καλὸν, εἴτε κακόν.

11 Ἠξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καταπείθομεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐφανερώθημεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐφανερώθημεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας.

12 Διότι πάλιν δὲν συσταίνομεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς σᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ ἡμᾶς· διὰ νὰ ἔχητε (καύχημα) εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καυχῶνται κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ ὄχι ἀπὸ καρδίαν.

13 Διότι εἴτε ἐκστατικοὶ εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα· εἴτε φρόνιμοι εἴμεθα, διὰ τὴν ὠφέλειάν σας εἴμεθα.

14 Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει·

15 Κρίναντες τοῦτο, ὅτι ἐὰν ἕνας ἀπέθανε διὰ ὅλους, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθανον· καὶ δι' ὅλους ἀπέθανε, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον εἰς τὸν ἑαυτόν των ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ζῶσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀπέθανε καὶ ἀνέστη διὰ αὐτούς.

16 Ὥστε ἡμεῖς εἰς τὸ ἑξῆς κἀνένα δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν γνωρίζομεν.

17 Ὥστε ἐὰν ἦναι κἀνεὶς εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι νέα κτίσις· τὰ παλαιὰ ἐπέρασαν, ἰδοὺ ἔγιναν ὅλα νέα.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφιλίωσε μὲ τὸν ἑαυτόν του διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φιλιώσεως·

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον εἰς τὸν Χριστὸν φιλιόνων τὸν κόσμον μὲ τὸν ἑαυτόν του, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ σφάλματά των· καὶ ἔβαλεν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλιώσεως.

20 Λοιπὸν ἡμεῖς διὰ τὸν Χριστὸν πρεσβεύομεν, ὡς ἂν παρεκάλει αὐτὸς ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν· παρακαλοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν, φιλιωθῆτε μὲ τὸν Θεόν·

21 Διότι ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ς'. VI.

ΚΑΙ συνεργοῦντες μὲ αὐτὸν, παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως.

2 Διότι λέγει· Εἰς δεκτὸν καιρὸν σὲ ἐπήκουσα, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τώρα εἶναι ὁ εὐπρόσδεκτος καιρός· ἰδοὺ, τώρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας.

3 Εἰς κἀνὲν πρᾶγμα δὲν δίδομεν κἀνὲν ἐμπόδιον, διὰ νὰ μὴ ψεχθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συσταίνοντες τὸν ἑαυτόν μας ὡς ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ· μὲ πολλὴν ὑπομονὴν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας,

5 Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακὰς, εἰς ἀκαταστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηστείας,

6 Μὲ καθαρότητα, μὲ γνῶσιν, μὲ μακροθυμίαν, μὲ καλοσύνην, μὲ

Πνεῦμα ἅγιον, μὲ ἀγάπην ἀνυπόκριτον,

7 Μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά,

8 Ἀναμέσον δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀναμέσον κακῆς καὶ καλῆς φήμης· ὡς πλάνοι, καὶ ὅμως ἀληθινοί·

9 Ὡς ἀγνώριστοι, καὶ ὅμως γνωριζόμενοι· ὡς ἂν νὰ ἀποθνήσκωμεν, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατονόμενοι·

10 Ὡς ἂν νὰ λυπούμεθα, καὶ πάντοτε χαιρόμεθα· ὡς πτωχοί, καὶ πολλοὺς πλουτίζομεν· ὡς ἂν νὰ μὴν ἔχωμεν τίποτε, καὶ ἔχομεν ὅλα.

11 Ὦ Κορίνθιοι, τὸ στόμα μας ἠνοίχθη εἰς σᾶς· ἡ καρδία μας ἐπλατύνθη.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἡμᾶς· ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγχνα σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν, (ὡς εἰς παιδία μου λέγω,) πλατύνθητε καὶ σεῖς·

14 Καὶ μὴ σμίγητε ὑπὸ ἕνα ζυγὸν μὲ ἀπίστους· διότι ποίαν μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; καὶ ποίαν κοινωνίαν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ σκότος;

15 Καὶ ποίαν συμφωνίαν ἔχει ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελίαλ; ἢ ποίαν μερίδα ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἄπιστον;

16 Καὶ ποίαν συνθήκην ἔχει ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἴδωλα; Διότι σεῖς εἶσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι θέλω ἐγκατοικήσει εἰς αὐτούς, καὶ θέλω ἐμπεριπατήσει εἰς αὐτούς· καὶ θέλω εἶναι Θεός των, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαός μου.

17 Διὰ τοῦτο ἐβγῆτε ἀπὸ τὸ μέσον των καὶ ἀποχωρισθῆτε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκάθαρτον μὴν ἐγγίζετε· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δεχθῆ,

18 Καὶ θέλω εἶσθαι Πατήρ σας, καὶ σεῖς θέλετε μοῦ εἶσθαι υἱοὶ καὶ θυγατέρες, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΕΧΟΝΤΕΣ λοιπόν, ἀγαπητοί, αὐτὰς τὰς ὑποσχέσεις, ἂς καθαρίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος, τελειόνοντες ἁγιωσύνην μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Δεχθῆτε μας· κἀνένα δὲν ἠδικήσαμεν, κἀνένα δὲν ἐφθείραμεν, κἀνένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισίν σας· διότι προεῖπον, ὅτι εἰς τὰς καρδίας μας εἶσθε εἰς τὸ νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζῶμεν.

4 Πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω εἰς σᾶς, πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς· εἶμαι γεμάτος ἀπὸ παρηγορίαν, εἰς ὅλας τὰς θλίψεις μας ἡ χαρά μου ὑπερπερισσεύει.

5 Διότι ὅταν ὑπήγαμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, κἀμμίαν ἄνεσιν δὲν εἶχεν ἡ σάρξ μας, ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα ἐθλιβόμεθα· ἀπὸ ἔξω μάχαι, ἀπὸ μέσα φόβοι·

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος παρηγορεῖ τοὺς ταπεινούς, ἐκεῖνος μᾶς παρηγόρησε διὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Τίτου·

7 Καὶ ὄχι μόνον διὰ τοῦ ἐρχομοῦ του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορήθη διὰ σᾶς, λέγων μας τὸν πολύν σας πόθον, τὰ κλαύματά σας, τὸν ζῆλόν τὸν ὁποῖον ἔχετε διὰ ἐμέ· εἰς τόσον, ὥστε ἐγὼ ἐχάρην περισσότερον.

8 Διότι ἂν καὶ σᾶς ἐλύπησα εἰς τὴν ἐπιστολήν, δὲν μετανοῶ, ἂν καὶ μετενόουν· διότι βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπιστολή, ἂν καὶ πρὸς ὥραν, σᾶς ἐλύπησε.

9 Τώρα χαίρομαι, ὄχι ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῆτε ἀπὸ ἡμᾶς εἰς κἀνὲν πρᾶγμα.

10 Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη προξε-

νεῖ μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν φέρει μεταμέλειαν· ἡ δὲ λύπη τοῦ κόσμου προξενεῖ θάνατον.

11 Διότι ἰδοὺ αὐτὸ τοῦτο τὸ νὰ ἐλυπήθητε σεῖς κατὰ Θεὸν, πόσην σπουδὴν ἐπροξένισεν εἰς σᾶς; καὶ ἀπολογίαν, καὶ ἀγανάκτησιν; καὶ φόβον, καὶ ἀγάπην; καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν; Ὅλως δι' ὅλου ἀπεδείξατε τὸν ἑαυτόν σας ὅτι εἶσθε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἠδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἠδικήθη· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς σᾶς ἡ σπουδή μας τὴν ὁποίαν (ἔχομεν) διὰ σᾶς, ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· περισσότερον δὲ ἐχάρημεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμα του ἀπὸ ὅλους σας·

14 Διότι ἄν τι ἐκαυχήθην εἰς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν ἐντροπιάσθην· ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν, οὕτω καὶ ἡ καύχησίς μας τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς τὸν Τίτον, ἔγινεν ἀλήθεια·

15 Καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι περισσοτέρα εἰς σᾶς, ἀναθυμουμένου τὴν ὑπακοὴν ὅλων σας, πῶς τὸν ἐδέχθητε μὲ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἔχω θάῤῥος εἰς σᾶς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ σᾶς κάμνομεν νὰ γνωρίζητε, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν θλίψεως ἡ περισσή των χαρὰ, καὶ ἡ βαθεῖα των πτωχεία ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητός των·

3 Διότι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμίν των (καὶ τὸ μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμίν των ἔγιναν αὐτοπροαίρετοι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον·

4 Παρακαλοῦντες μας μὲ πολλὴν παρακάλεσιν, νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς διακονίας ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους.

5 Καὶ δὲν ἔκαμον (μόνον) καθὼς ἠλπίσαμεν· ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρῶτον τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ·

6 Εἰς τόσον, ὥστε παρεκαλέσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἄρχισε πρότερον, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ εἰς σᾶς καὶ τὴν χάριν τούτην.

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα περισσεύετε, εἰς τὴν πίστιν, καὶ εἰς τὸν λόγον, καὶ εἰς τὴν γνῶσιν, καὶ εἰς κάθε σπουδὴν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, (οὕτω) περισσεύσατε καὶ εἰς τούτην τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲν λέγω τοῦτο προστάζων, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων, καὶ δοκιμάζων τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης σας.

9 Διότι γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὢν πλούσιος διὰ σᾶς ἐπτώχευσε, διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς τοῦτο· διότι τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πέρυσι προηρχίσατε ὄχι μόνον τὸ νὰ κάμητε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε.

11 Καὶ τώρα τελειώσατε καὶ τὸ νὰ κάμητε· διὰ νὰ ἦναι καὶ ἡ τελείωσις τοῦ ἔργου ἀφ' ὅ, τι ἔχετε, καθὼς ἔγινεν ἡ προθυμία τῆς θελήσεως.

12 Διότι ἐὰν ἦναι ἡ προθυμία, καθεὶς εἶναι εὐπρόσδεκτος, δίδων καθ' ὅσον ἔχει, καὶ ὄχι καθ' ὅσον δὲν ἔχει.

13 Διότι (τοῦτα λέγω) ὄχι διὰ νὰ ἦναι ἄνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς σᾶς θλίψις· ἀλλὰ νὰ ἦναι ἰσότης, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, ὥστε τὸ περίσσευμα τὸ ἐδικόν σας ἂς ἀναπληροῖ τὰ ἐλλειπὲς ἐκείνων·

14 Καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων ἂς

ἀναπληρώσῃ τὸ ὑστέρημα τὸ ἐδικόν σας, διὰ νὰ γένῃ ἰσότης·

15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος (ἐσύναξε)· τὸ πολὺ, δὲν ἐπῆρε τίποτε περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον·) καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος (ἐσύναξε) τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρεν ὀλιγώτερον.

16 Καὶ χάρις (ἂς εἶναι) εἰς τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν δια σᾶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου·

17 Διότι τὴν μὲν παρακάλεσιν ἐδέχθη· καὶ ὢν πρόθυμος, μὲ τὸ ἴδιόν του θέλημα ἐβγῆκε καὶ ἔρχεται εἰς σᾶς.

18 Καὶ ἐπέμψαμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διὰ μέσου ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Καὶ ὄχι μόνον (τοῦτο) ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας νὰ ἀποδημήσῃ ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, μὲ τὴν χάριν τούτην ἡ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν σας·)

20 Ἀποφεύγοντες τοῦτο, μήπως καὶ κἀνεὶς μᾶς κατηγορήσῃ εἰς τούτην τὴν περίσσευσιν ἡ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς·

21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι καλὰ, ὄχι μόνον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἐπέμψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον ἐδοκιμάσαμεν πολλαῖς φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ εὑρήκαμεν πρόθυμον, καὶ τώρα εἶναι πολὺ σπουδαιότερος, διὰ τὴν πολλὴν πεποίθησιν τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς σᾶς.

23 Περὶ δὲ τοῦ Τίτου, εἶναι σύντροφός μου καὶ εἰς σᾶς συμβοηθός· καὶ οἱ λοιποὶ μας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δόξα τοῦ Χριστοῦ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς καυχήσεώς μας διὰ σᾶς, εἰς αὐτοὺς δείξατε, καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους, περιττὸν μὲ εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Διότι ἠξεύρω τὴν προθυμίαν σας, διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶμαι διὰ σᾶς εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἡτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐδικός σας ζῆλος παρεκίνησε πολλούς.

3 Καὶ ἔπεμψα τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καύχημά μας διὰ σᾶς· διὰ νὰ (καθὼς ἔλεγον) ἦσθε ἡτοιμασμένοι·

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσιν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοίμους, ἐντροπιασθῶμεν ἡμεῖς (διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς) εἰς τοῦτο τὸ στήριγμα τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογίασα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφοὺς, νὰ ἔλθωσι πρότιτερον εἰς σᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσωσι τελείως τὴν εὐλογίαν σας τὴν ὁποίαν προϋπεσχέθητε, διὰ νὰ ἦναι ἕτοιμη, οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ ὄχι ὡς πλεονεξίαν.

6 Καὶ ἠξεύρετε τοῦτο, ὅτι ὅποιος σπείρει ὀλίγα, θέλει θερίσει καὶ ὀλίγα· καὶ ὅποιος σπείρει πλούσια, θέλει θερίσει καὶ πλούσια.

7 Καθεὶς (ἂς δώσῃ) καθὼς προαιρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του· ὄχι μὲ λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἥμερον δότην.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς κάθε χάριν νὰ τὴν περισσεύσῃ εἰς σᾶς· διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα κάθε αὐτάρκειαν, καὶ νὰ περισσεύητε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχούς· ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προμηθεύει σπέρμα εἰς τὸν σπορέα, καὶ ψωμίον εἰς φαγητὸν, εἴθε νὰ προμηθεύσῃ καὶ

πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας·)

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα πλουτοῦντες μὲ κάθε ἁπλότητα, ἡ ὁποία προξενεῖ διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐ μόνον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ μέσου εὐχαριστιῶν πολλῶν εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διὰ μέσου τῆς δοκιμῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἁπλότητα τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους,)

14 Καὶ μὲ τὴν παρακάλεσιν αὐτῶν διὰ σᾶς, ἐπιποθοῦντες σας πολὺ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

15 Καὶ χάρις (ἂς εἶναι) εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

Κεφ. ί. X.

ΚΑΙ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τὴν πρᾳότητα καὶ ἐπιείκειαν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγώ, ὢν παρὼν, ἤμουν ταπεινὸς εἰς σᾶς, ὢν δὲ ἀπὼν ἔχω θάῤῥος εἰς σᾶς.

2 Καὶ παρακαλῶ σας, οὕτω κάμετε, ὥστε νὰ μὴ χρειασθῶ, ὅταν θέλω εἶμαι παρὼν, τὴν πεποίθησιν μὲ τὴν ὁποίαν λογίζομαι νὰ τολμήσω εἰς τινὰς οἱ ὁποῖοι μᾶς λογίζονται ὅτι περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διότι ἂν καὶ περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα, δὲν στρατευόμεθα κατὰ τὴν σάρκα·

4 (Διότι τὰ ὅπλα τῆς στρατείας μας δὲν εἶναι σαρκικὰ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μὲ τὸν Θεὸν εἰς ἀφανισμὸν τειχισμάτων·)

5 Καταστρέφοντες τοὺς λογισμοὺς, καὶ κάθε ὕψωμα τὸ ὁποῖον ὑψόνεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ σύροντες εἰς αἰχμαλωσίαν κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·

6 Καὶ εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἐκδικήσωμεν κάθε παρακοὴν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ κατ' ἐπιφάνειαν βλέπετε; Ἐὰν κἀνεὶς ἔχῃ θάῤῥος εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι ἦναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς λογαριάζῃ τοῦτο πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοιουτοτρόπως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ.

8 Διότι ἐὰν καὶ καυχηθῶ τι περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς ἀφανισμόν σας, δὲν θέλω ἐντραπῇ·

9 Διὰ νὰ μὴ φανῶ ὡς ἂν νὰ σᾶς κατεφόβιζον μὲ τὰς ἐπιστολάς.

10 Διότι λέγει κἄποιος, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ εἶναι βαρεῖαι καὶ δυναταί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος εἶναι ἠσθενημένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐκαταφρόνητος.

11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἂς λογιάσῃ τοῦτο, ὅτι ὁποῖοι εἴμεθα μὲ τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἀπόντες, τοιοῦτοι εἴμεθα καὶ παρόντες μὲ τὸ ἔργον.

12 Διότι δὲν τολμῶμεν ἡμεῖς νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν τὸν ἑαυτόν μας μὲ τινὰς, οἱ ὁποῖοι συνιστάνουσι τὸν ἑαυτόν των· ἀλλὰ ἐκεῖνοι μετροῦντες τὸν ἑαυτόν των εἰς τὸν ἑαυτόν των, καὶ συγκρίνοντες τὸν ἑαυτόν των μὲ τὸν ἑαυτόν των, δὲν ἐννοοῦσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ δὲν θέλομεν καυχηθῇ εἰς τὰ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς, νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς σᾶς.

14 Διότι δὲν ἐξαπλόνομεν τὸν ἑαυτόν μας περισσότερον (ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν) λέγοντες ὅτι ἐφθάσαμεν ἕως εἰς σᾶς, μὴ φθάνοντες· διότι καὶ ἕως εἰς σᾶς ἐφθάσαμεν μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

15 Δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρα
εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἀλλὰ
ἔχοντες ἐλπίδα, αὐξανομένης τῆς
πίστεώς σας, νὰ μεγαλυνθῶμεν καὶ
ἡμεῖς εἰς σᾶς περισσὰ κατὰ τὸν κα-
νόνα μας·
16 Ὥστε νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς τὰς
χώρας αἱ ὁποῖαι εἶναι παρεκεῖ ἀπὸ
σᾶς· καὶ ὄχι νὰ καυχηθῶ εἰς ἄλλου
κανόνα διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι
ἕτοιμα.
17 Ὅποιος δὲ καυχᾶται, ἂς καυ-
χᾶται εἰς τὸν Κύριον.
18 Διότι ὄχι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συ-
νιστᾷ τὸν ἑαυτόν του, εἶναι δόκιμος,
ἀλλὰ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον συνιστᾷ ὁ
Κύριος.

Κεφ. ια'. XI.

ΕΙΘΕ νὰ ὑπεμένετε ὀλίγον τὴν ἀφρο-
σύνην μου· ἀλλὰ καὶ ὑπομένετέ με.
2 Διότι σᾶς ἀγαπῶ περισσὰ μὲ ἀγά-
πην κατὰ Θεόν· διότι σᾶς ἥρμοσα μὲ
ἕνα ἄνδρα διὰ νὰ σᾶς παραστήσω εἰς
τὸν Χριστὸν ὡς παρθένον καθα-
ράν·
3 Φοβοῦμαι ὅμως μήπως καθὼς ὁ
ὄφις ἐξηπάτησε τὴν Εὔαν μὲ τὴν
πανουργίαν του, οὕτω φθαρθῶσι τὰ
νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἁπλότητα, τὴν
ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχητε εἰς τὸν
Χριστόν.
4 Διότι ἐὰν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται
εἰς σᾶς κηρύττῃ ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν
ὁποῖον δὲν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνητε
ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε,
ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν
ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλετε τὸν ὑπομέ-
νει.
5 Διότι λογίζομαι ὅτι κατ' οὐδὲν
εἶμαι ἐλλειπὴς ἀπὸ τοὺς ἄκρους ἀπο-
στόλους.
6 Καὶ ἐὰν ἦμαι ἰδιώτης εἰς τὸν λό-
γον, δὲν (εἶμαι ἰδιώτης) εἰς τὴν γνῶ-
σιν· ἀλλὰ ἐφανερώθημεν ὅλως δι' ὅλου
εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς σᾶς.
7 Ἢ ἔκαμα ἁμαρτίαν, ταπεινόνων
τὸν ἑαυτόν μου διὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς,
ὅτι χάρισμα σᾶς εὐηγγέλισα τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύμνωσα, λα-
βὼν πληρωμήν, διὰ τὴν διακονίαν σας·
καὶ ὅτε ἤμουν παρὼν εἰς σᾶς καὶ ὑσ-
τερήθην, δὲν παρεβάρυνα κἀνένα·
9 Διότι τὴν χρείαν μου ἀνεπλή-
ρωσαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ
τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἰς κάθε πρᾶγ-
μα ἐφυλάχθην νὰ μὴ σᾶς παραβαρύ-
νω, καὶ θέλω φυλαχθῆ.
10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰς
ἐμὲ, ὅτι ἡ καύχησις αὐτὴ δὲν θέλει
φραχθῆ εἰς ἐμὲ εἰς τὰ μέρη τῆς
Ἀχαΐας.
11 Διατί; διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ;
Ὁ Θεὸς τὸ ἠξεύρει.
12 Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον κάμνω, καὶ
ἀκόμη θέλω κάμει, διὰ νὰ κόψω τὴν
ἀφορμὴν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν
ἀφορμὴν, διὰ νὰ εὑρεθῶσιν εἰς ὅσα
καυχῶνται καθὼς εἴμεθα καὶ ἡμεῖς.
13 Διότι οἱ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι
εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ μετασχημα-
τίζουν τῶν ἑαυτῶν των εἰς ἀποστό-
λους τοῦ Χριστοῦ.
14 Καὶ δὲν εἶναι θαυμαστόν· διότι
καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματί-
ζεται ὡς ἄγγελος φωτός.
15 Δὲν εἶναι μεγάλον (πρᾶγμα)
λοιπὸν, ἐὰν καὶ οἱ ὑπηρέται του μετα-
σχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύ-
νης· τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶναι
κατὰ τὰ ἔργα των.
16 Πάλιν λέγω, μὴ λογιάσῃ κἀνεὶς
ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, κἂν ὡς
ἄφρονα δεχθῆτε με, διὰ νὰ καυχηθῶ
καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.
17 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λαλῶ, δὲν τὸ
λαλῶ κατὰ τὸν Κύριον, ἀλλὰ ὡς ἄ-
φρων, εἰς τούτην τὴν ἀφορμὴν τῆς
καυχήσεως.
18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ
τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχηθῶ καὶ
ἐγώ.
19 Διότι μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε
τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι.
20 Διότι ἐὰν κἀνεὶς σᾶς καταδου-

λόνη, ἂν κάνεις σᾶς κατατρώγῃ, ἂν κάνεις σᾶς πέρνῃ τι, ἂν κάνεις ὑψόνηται, ἂν κάνεις σᾶς δέρνῃ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν ὑπομένετε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἀλλὰ εἰς ὅποιον πρᾶγμα τολμᾷ νὰ κάνῃ τις, (ὡς ἄφρων λέγω,) τολμῶ καὶ ἐγώ.

22 Ἑβραῖοι εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἑβραῖος· Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ Ἰσραηλίτης· σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ εἶναι αὐτοί; καὶ ἐγὼ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

23 Διάκονοι τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτοί; (παραφρονῶν λαλῶ,) ἐγὼ περισσότερον ἀπ' αὐτούς· εἰς τοὺς κόπους περισσότερον εἶμαι, εἰς τὰς πληγὰς τοὺς ὑπερβαίνω, εἰς τὰς φυλακὰς περισσότερον, εἰς θανάτους πολλαῖς φοραῖς.

24 Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πέντε φοραῖς ἔλαβον σαράντα (πληγὰς) παρὰ μίαν·

25 Τρεῖς φοραῖς ἐῤῥαβδίσθην, μίαν φορὰν ἐλιθάσθην, τρεῖς φοραῖς ἐναυάγησα, ἓν ἡμερόνυκτον ἔκαμον εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης·

26 Πολλαῖς φοραῖς εἰς τὰς ὁδοιπορίας, εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν, κινδύνους ἀπὸ τοὺς λῃστάς, κινδύνους ἀπὸ τὸ γένος μου, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, κινδύνους εἰς τὰς πόλεις, κινδύνους εἰς τὰς ἐρημίας, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἐν μέσῳ τῶν ψευδαδελφῶν·

27 Εἰς κόπον καὶ μόχθον, πολλαῖς φοραῖς εἰς ἀγρυπνίας, εἰς πεῖναν καὶ δίψαν, πολλαῖς φοραῖς εἰς νηστείας, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς τῶν παρέξω, ἡ καθ' ἡμέραν ταραχή μου, (εἶναι) ἡ φροντὶς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἀσθενῶ; ποῖος σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν πυρόνομαι;

30 Ἂν κάμνῃ χρεία νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχηθῇ εἰς τὰ πράγματα τῆς ἀσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἠξεύρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφύλαττε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ μὲ πιάσῃ·

33 Καὶ κατεβιβάσθην ἀπὸ τὸ τεῖχος, διὰ μέσου μιᾶς θυρίδος εἰς κοφίνιον, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὰς χεῖρας του.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΝΑ καυχῶμαι βέβαια δὲν μὲ ὠφελεῖ· διότι θέλω ἔλθει εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Γνωρίζω ἄνθρωπον εἰς τὴν Χριστόν, ὁ ὁποῖος πρὸ δεκατεσσάρων χρόνων, ἡρπάχθη ἕως τὸν τρίτον οὐρανὸν (ἀλλ' εἴτε μὲ τὸ σῶμα, δὲν ἠξεύρω, εἴτε δίχως τὸ σῶμα, δὲν ἠξεύρω, ὁ Θεὸς ἠξεύρει.)

3 Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (ἀλλ' εἴτε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε δίχως τὸ σῶμα, δὲν ἠξεύρω· ὁ Θεὸς ἠξεύρει,)

4 Ὅτι ἡρπάχθη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσε λόγια ἄῤῥητα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λαλήσῃ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω καυχηθῇ· διὰ δὲ τὸν ἑαυτόν μου δὲν θέλω καυχηθῇ, παρὰ εἰς τὰς ἀσθενείας μου.

6 Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἶσθαι ἄφρων· διότι θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν· φυλάττομαι δὲ, μήπως κάνεις λογισθῇ δι' ἐμὲ ὑπεράνω τοῦ ὅ, τι μὲ βλέπει, ἢ ὅ, τι ἀκούει ἀπ' ἐμέ.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴν ὑπερυψόνωμαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μὲ ἐδόθη κέντρον εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σατᾶν, διὰ νὰ μὲ κολαφίζῃ, διὰ νὰ μὴν ὑπερυψόνωμαι.

8 Διὰ τοῦτο τρεῖς φοραῖς παρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ (τὸν) ἀποχωρίσῃ ἀπ' ἐμέ.

9 Καὶ μὲ εἶπεν· Ἀρκεῖ σε ἡ χάρις

μου· διότι ἡ δύναμίς μου εἰς ἀσθένειαν τελειοῦται. Μετὰ πολλῆς λοιπὸν χαρᾶς θέλω καυχηθῆ εἰς τὰς ἀσθενείας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀσθενείας, εἰς τὰς λοιδορίας, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμοὺς, εἰς τὰς στενοχωρίας διὰ τὸν Χριστόν· διότι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄφρων· σεῖς μὲ ἠναγκάσατε· διότι ἐγὼ ἔπρεπε νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· διότι εἰς οὐδὲν ἔγινα ἐλλειπὴς ἀπὸ τοὺς ἄκρους ἀποστόλους, ἂν καὶ δὲν ἦμαι τίποτε.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἔγιναν εἰς σᾶς μὲ κάθε ὑπομονὴν, μὲ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ μὲ δυνάμεις.

13 Διότι τί εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐγίνατε κατώτεροι ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, παρὰ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς παρεβάρυνα; Χαρίσατέ με τὴν ἀδικίαν τούτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτην φορὰν εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς παραβαρύνει· διότι δὲν ζητῶ τὰ ἰδικά σας, ἀλλὰ σᾶς· διότι δὲν χρεωστοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα.

15 Καὶ ἐγὼ μετὰ πολλῆς χαρᾶς θέλω ἐξοδιάσει καὶ θέλω ἐξοδιασθῆ διὰ τὰς ψυχάς σας· ἂν καὶ ἀγαπῶν σας περισσότερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον.

16 Ὅμως ἂς ἦναι, ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα· ἀλλ' ὢν πανοῦργος, σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.

17 Μήπως διά τινος ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔστειλα εἰς σᾶς, διὰ μέσου αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς;

18 Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι ἀπὸ σᾶς ἐπλεονέκτησεν ὁ Τίτος; δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα; δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὰ αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν, λογίζεσθε ὅτι σᾶς ἀπολογούμεθα; Ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Χριστὸν λαλοῦμεν· καὶ ὅλα, ἀγαπητοὶ, εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομήν σας.

20 Διότι φοβοῦμαι, μήπως ὅταν ἔλθω, σᾶς εὕρω ὄχι ὁποίους θέλω, καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς σᾶς ὁποῖον δὲν θέλετε· μήπως ἦναι εἰς σᾶς φιλονεικίαι, ζηλίαι, θυμοὶ, λογομαχίαι, καταλαλιαὶ, ψιθυρισμοὶ, κενοδοξίαι, ἀκαταστασίαι·

21 Μήπως ὅταν ἔλθω πάλιν εἰς σᾶς, μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου, καὶ κλαύσω πολλοὺς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προημαρτον, καὶ δὲν μετενόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ πορνείαν, καὶ ἀσέλγειαν, τὴν ὁποίαν ἔπραξαν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΡΙΤΗΝ τούτην φορὰν ἔρχομαι εἰς σᾶς· ἀπὸ στόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει σταθῆ κάθε λόγος.

2 Προεῖπον, καὶ προλέγω, ὡς ἂν νὰ ἤμουν παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν, τώρα γράφω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προημαρτον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω τοὺς λυπηθῆ·

3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς λαλεῖ μέσα εἰς ἐμὲ, ὁ ὁποῖος εἰς σᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς εἰς σᾶς.

4 Διότι ἂν καὶ ἐσταυρώθη διὰ τὴν ἀσθένειαν, ἀλλὰ ζῇ διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλομεν ζήσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

5 Ἐξετάζετε τὸν ἑαυτόν σας, ἂν ἦσθε εἰς τὴν πίστιν, τὸν ἑαυτόν σας δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς σᾶς; ἐὰν δὲν ἦσθε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι.

7 Καὶ εὔχομαι εἰς τὸν Θεὸν, νὰ μὴ

κάμητε κἀνὲν κακόν· ὄχι διὰ νὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμητε σεῖς τὸ καλὸν, ἡμεῖς δὲ νὰ εἴμεθα ὡς ἀδόκιμοι.

8 Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.

9 Διότι ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, καὶ σεῖς ἦσθε δυνατοὶ, χαίρομεν· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειοποίησίν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ταῦτα ἀπὼν, ἵνα παρὼν μὴ σᾶς μεταχειρισθῶ σκληρῶς, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν μὲ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς ἀφανισμόν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε, γίνεσθε τέλειοι, παρηγορεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.

12 Ἀσπασθῆτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον· οἱ ἅγιοι ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος (ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους, οὐδὲ διὰ μέσου ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,)

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας·

3 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντα αἰῶνα τὸν πονηρὸν, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός μας·

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἂς ἦναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ὀγλίγωρα ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, μεταθέτεσθε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον·

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο· παρὰ μόνον εἶναι τινὲς οἱ ὁποῖοι σᾶς ταράττουσι, καὶ θέλουσι νὰ μεταστρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς εὐαγγελίζῃ ἄλλο, παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς εὐαγγελίσαμεν, ἂς ἦναι ἀνάθεμα.

9 Καθὼς προείπομεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω, ἐὰν κἀνεὶς σᾶς εὐαγγελίζῃ ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρελάβετε, ἂς ἦναι ἀνάθεμα.

10 Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; Ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω εἰς τοὺς ἀνθρώπους; διότι ἂν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἤμουν Χριστοῦ δοῦλος.

11 Καὶ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελφοὶ, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον εὐηγγελίσθη ἀπὸ ἐμὲ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον·

12 Διότι οὐδὲ ἐγὼ τὸ παρέλαβον, οὔτε τὸ ἐδιδάχθην ἀπὸ ἀνθρώπους· ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διότι ἠκούσατε τὴν ποτὲ πολιτείαν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν κατεδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἠρήμαζον·

14 Καὶ ἐπρόκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμὸν ὑπὲρ πολλοὺς συνομηλικούς μου εἰς τὸ γένος μου, ὢν περισσότερον ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

15 Ὅταν δὲ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, καὶ μὲ ἐκάλεσε διὰ μέσου τῆς χάριτός του,

16 Νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν υἱόν του εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ τὸν εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυνβουλεύθην μὲ σάρκα καὶ μὲ αἷμα·

17 Οὐδὲ ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμά πρὸς τοὺς προτέρους μου ἀποστόλους· ἀλλὰ ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἔπειτα μετὰ τρεῖς χρόνους ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ τὸν Πέτρον· καὶ ἀπέμεινα μὲ αὐτὸν δεκαπέντε ἡμέρας.

19 Καὶ ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδον, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Αὐτὰ δὲ τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω, ἰδοὺ ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·

22 Ἤμουν δὲ εἰς τὸ πρόσωπον ἀγνώριστος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν.

23 Μόνον δὲ ἤκουσαν· Ὅτι ὅστις μᾶς κατεδίωκε ποτὲ, τώρα εὐαγγελίζει τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν ποτὲ ἠρήμαζε·

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμὲ τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. II.

ΕΠΕΙΤΑ μετὰ δεκατέσσαρας χρόνους ἀνέβην πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν, παραλαβὼν ὁμοῦ καὶ τὸν Τίτον·

2 Καὶ ἀνέβην καθὼς μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς ὡμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὁποῖον κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη· κατ' ἰδίαν δὲ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εὐδόκιμοι, μήπως τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς μάτην.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτος ὁ ὁποῖος ἦτον μαζύ μου, μ' ὅλον ὅτι ἦτον Ἕλλην, δὲν ἠναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ·

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐμβῆκαν κρυφὰ μὲ δόλον νὰ κατασκοπεύσωσι τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσωσιν·

5 Εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ἐδώκαμεν ὑποταγὴν, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς σᾶς.

6 Ἀπὸ ἐκείνους δὲ οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι τι, ὁποῖοι ποτὲ καὶ ἂν ἦσαν, δὲν μὲ μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ ηὔξησαν τίποτε·

7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅταν εἶδον ὅτι ἐγὼ ἐνεπιστεύθην τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς·

8 (Διότι ὅστις ἐνήργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ ὅταν ἐγνώρισαν τὴν χάριν ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι στύλοι, ἔδωκαν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν τὰς δεξιὰς τῆς κοινωνίας· διὰ νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν·

10 Μόνον (μᾶς παρήγγειλαν) νὰ ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχούς· τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς

την Αντιόχειαν, αντεστάθην εις αυτόν κατά πρόσωπον, διότι ήτον κατεγνωσμένος.

12 Διότι πρό του να έλθωσι τινές από του Ιακώβου, έτρωγεν ομού με τα έθνη· όταν δε ήλθον, υπεχώρει και εξεχώριζε τον εαυτόν του, φοβούμενος εκείνους οι οποίοι ήσαν από την περιτομήν.

13 Και ομού με αυτόν συνυπεκρίθησαν και οι λοιποί Ιουδαίοι· ώστε και ο Βαρνάβας συναπεφέρθη από την υπόκρισιν αυτών.

14 Αλλά όταν είδον ότι δεν έστεκον ορθά εις την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον εις τον Πέτρον έμπροσθεν εις όλους· Αν συ ο οποίος είσαι Ιουδαίος ζης εθνικώς, και όχι Ιουδαϊκώς, διατί αναγκάζεις τα έθνη να Ιουδαΐζωσιν;

15 Ημείς οι οποίοι είμεθα φυσικώς Ιουδαίοι, και όχι αμαρτωλοί από τα έθνη·

16 Ηξεύροντες ότι δεν δικαιούται ο άνθρωπος από τα έργα του νόμου, αλλά διά μέσου της πίστεως του Ιησού Χριστού· και ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν από την πίστιν του Χριστού, και όχι από τα έργα του νόμου· διότι δεν θέλει δικαιωθή από τα έργα του νόμου καμμία σάρξ.

17 Αλλά αν ίσως ζητούντες να δικαιωθώμεν εις τον Χριστόν, ευρέθημεν και ημείς αυτοί αμαρτωλοί, άρα ο Χριστός είναι υπηρέτης της αμαρτίας; Μη γένοιτο.

18 Διότι εάν εκείνα τα οποία κατέστρεψα, τούτα πάλιν οικοδομώ, κάμνω τον εαυτόν μου παραβάτην.

19 Διότι εγώ διά μέσου του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν.

20 Συνεσταυρώθην με τον Χριστόν· και πλέον εγώ δεν ζω, αλλά ο Χριστός ζη εις εμέ· και εκείνο το οποίον ζω τώρα εις την σάρκα, ζω με την πίστιν του Υιού Θεού, ο οποίος με ηγάπησε, και παρέδωκε τον εαυτόν του δι' εμέ.

21 Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι εάν ήναι η δικαιοσύνη διά μέσου του νόμου, ο Χριστός λοιπόν ματαίως απέθανεν.

Κεφ. γ'. III.

Ω ανόητοι Γαλάται, ποίος σας εβάσκανε να μη πεισθήσθε εις την αλήθειαν; έμπρος εις τα όμματα των οποίων προεγράφθη ο Ιησούς Χριστός, εσταυρωμένος μεταξύ σας.

2 Τούτο μόνον θέλω να μάθω από σας· Από τα έργα του νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή από την ακοήν της πίστεως;

3 Ούτως είσθε ανόητοι; αρχίσαντες με το Πνεύμα, τώρα τελειούσθε με την σάρκα;

4 Τόσα επάθετε ματαίως; αν ήτον και ματαίως.

5 Όστις λοιπόν σας δίδει το Πνεύμα, και ενεργεί δυνάμεις εις σας, από τα έργα του νόμου το κάμνει, ή από την ακοήν της πίστεως;

6 Καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογαριάσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπόν ότι εκείνοι οι οποίοι είναι από την πίστιν, τούτοι είναι υιοί του Αβραάμ.

8 Και η γραφή προϊδούσα, ότι ο Θεός θέλει δικαιώσει τα έθνη από την πίστιν, ευηγγέλισε πρότερον εις τον Αβραάμ· Ότι εις σε θέλουσιν ευλογηθή όλα τα έθνη.

9 Ώστε όσοι είναι από την πίστιν, ευλογούνται ομού με τον πιστόν Αβραάμ.

10 Διότι όσοι είναι από τα έργα του νόμου, είναι υποκάτω εις την κατάραν· διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος είναι καθείς, όστις δεν μένει εις όλα, τα οποία είναι γεγραμμένα εις το βιβλίον του νόμου, και να τα κάμνη.

11 Και ότι εις τον νόμον κανείς δεν

δικαιόνεται έμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν, φανερὸν εἶναι· διότι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

12 Ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν· ἀλλ' ὅστις κάμνει αὐτὰ, θέλει ζήσει εἰς αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξηγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, γενόμενος διὰ ἡμᾶς κατάρα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Καθεὶς ὅστις εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Διὰ νὰ γένῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ λάβωμεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοὶ, ἀνθρωπίνως λέγω· ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κἀνεὶς δὲν ἀθετεῖ, οὐδὲ προσθέτει τι εἰς αὐτήν.

16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν αἱ ὑποσχέσεις, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. Δὲν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς διὰ πολλὰ, ἀλλ' ὡς διὰ ἕν· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου· τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω, διαθήκην ἡ ὁποία εἶναι προβεβαιωμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος ἔγινε μετὰ τετρακοσίους καὶ τριάντα χρόνους, δὲν κάμνει ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ καταργήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν.

18 Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Εἰς τί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμος; Προσετέθη χάριν τῶν παραβάσεων, ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ὑπόσχεσις, καὶ ἐδόθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων εἰς χεῖρα μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνός· ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; Μὴ γένοιτο· διότι ἐὰν νόμος ἤθελε δοθῇ ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλεισεν ὅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν ἡ ὑπόσχεσις, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαττόμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, συγκεκλεισμένοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἀποκαλυφθῇ.

24 Ὥστε ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγός μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

27 Διότι ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνεδύθητε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· δὲν εἶναι πλέον δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θῆλυ· διότι ὅλοι σεῖς ἕνας εἴσθε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἐὰν σεῖς ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραὰμ λοιπὸν εἴσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ λέγω, ὅτι εἰς ὅσον καιρὸν ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιον, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δοῦλον, ἂν καὶ ἦναι κύριος ὅλων·

2 Ἀλλὰ εἶναι ὑποκάτω εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τὸ διωρισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεθα νήπια, ἤμεθα δουλωμένοι ὑποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου·

4 Ὅτε δὲ ἐκπληρώθη ὁ διωρισμένος καιρὸς, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυ-

ναῖκα, καὶ ἔγινεν ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον·

5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἀπολάβωμεν ἡμεῖς τὴν υἱοθεσίαν.

6 Καὶ διότι εἶσθε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας, το ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

7 Ὥστε δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· καὶ ἐὰν ἦσαι υἱὸς, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε, μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεὸν, ἐδουλεύσατε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι φυσικῶς θεοί·

9 Τώρα δὲ, γνωρίσαντες τὸν Θεὸν, καὶ περισσότερον γνωρισθέντες ἀπὸ τὸν Θεὸν, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε πάλιν νὰ δουλεύητε;

10 Τὰς ἡμέρας παρατηρεῖτε, καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς χρόνους.

11 Φοβοῦμαι διὰ σᾶς, μήπως ἐκοπίασα ματαίως εἰς σᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, διότι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡς σεῖς· ἀδελφοὶ, παρακαλῶ σας· δὲν μὲ ἠδικήσατε τίποτε.

13 Καὶ ἠξεύρετε ὅτι μὲ ἀσθένειαν τῆς σαρκός σᾶς εὐηγγέλισα πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου, τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν σάρκα μου, δὲν κατεφρονήσατε, οὐδὲ ἀπεῤῥίψατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδέχθητε, ὡς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Ποῖος λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός σας; διότι σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον δυνατὸν, τὰ ὀμμάτιά σας ἠθέλετε ἐβγάλῃ καὶ μὲ τὰ δώσῃ.

16 Ἔγινα λοιπὸν ἐχθρός σας, διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν;

17 Ἔχουσιν εἰς σᾶς ζῆλον ὄχι ἀπὸ καλὴν διάθεσιν· ἀλλὰ θέλουσι νὰ μᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε ζῆλον σεῖς εἰς αὐτούς.

18 Καλὸν δὲ εἶναι τὸ νὰ ἔχητε ζῆλον εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄχι μόνον ὅταν ἦμαι παρὼν εἰς σᾶς,

19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποίους πάλιν πόνους γέννας ὑποφέρω, ἕως ὁποῦ νὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς σᾶς·

20 Καὶ ἤθελον νὰ ἦμαι παρὼν εἰς σᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· διότι ἀπορῶ διὰ σᾶς.

21 Λέγετέ με, σεῖς οἱ ὁποῖοι θέλετε νὰ ἦσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱούς· ἕνα ἀπὸ τὴν δούλην, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν δούλην, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ ἄλλος δὲ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν, ἐγεννήθη διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως·

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται· ὅτι αὗται εἶναι αἱ δύο διαθῆκαι· ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ βουνὸν τὸ Σινᾶ, καὶ γεννᾷ εἰς δουλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διότι τὸ Ἄγαρ, εἶναι βουνὸν Σινᾶ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία εἶναι τώρα, καὶ δουλεύει ὁμοῦ μὲ τὰ τέκνα της.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποία εἶναι μήτηρ ὅλων μας.

27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ ὁποία δὲν γεννᾷς· ἄφησε φωνὴν καὶ βόησον σὺ ἡ ὁποία δὲν ὑποφέρεις πόνους γέννας, διότι περισσότερα εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου παρὰ ἐκείνης ἡ ὁποία ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοὶ, ὡς ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεθα τέκνα τῆς ἐπαγγελίας.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὅστις ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐδίωκε τὸν γεννηθέντα κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔβγαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱόν της

διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε΄. V.

ΣΤΕΚΕΣΘΕ λοιπὸν σταθεροὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἠλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ ὑποβάλλεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Ἰδοὺ, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει τίποτε.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι εἰς κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ κάμῃ ὅλον τὸν νόμον.

4 Σεῖς ὅσοι δικαιόνεσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχωρίσθετε ἀπὸ τὸν Χριστόν· καὶ ἐξεπέσατε ἀπὸ τὴν χάριν.

5 Διότι ἡμεῖς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος μὲ τὴν πίστιν ἀναμένομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὔτε ἡ περιτομὴ δύναται τί, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ πίστις ἡ ὁποία ἐνεργεῖ διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

7 Καλῶς ἐτρέχετε· ποῖος σᾶς ἐμπόδισε νὰ μὴ πειθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ κατάπεισις αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ.

9 Ὀλίγον προζύμι ζυμόνει ὅλον τὸ ζυμωτόν.

10 Ἐγὼ ἔχω πεποίθησιν εἰς σᾶς διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλ' ὅστις σᾶς ταράττει, θέλει βαστάσει τὸ κρῖμα, ὁποιος καὶ ἂν ἦναι.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομὴν, διατί κατατρέχομαι; ἔγινε λοίπὸν ἀργὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Εἴθε νὰ ἀποκοπῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀναστατοῦσι.

13 Διότι σεῖς, ἀδελφοὶ, ἐκαλέσθητε εἰς ἐλευθερίαν· μόνον μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν διὰ ἀφορμὴν εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ δουλεύετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς ἕνα λόγον τελειόνεται, εἰς τὸ Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.

15 Ἐὰν ὅμως δαγκάνητε καὶ κατατρώγητε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, βλέπετε μήπως ἀφανισθῆτε ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγω· Περιπατεῖτε μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε κάμει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός.

17 Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐναντίον τῆς σαρκός· καὶ τοῦτα ἐναντιοῦνται τὸ ἓν μὲ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ μὴ κάμνητε ὅποια θέλετε.

18 Ἐὰν δὲ ὁδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δὲν εἶσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερὰ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλεῖαι, θυμοὶ, λογομαχίαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, συμπόσια, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἵτινες κάμνουσι τὰ τοιοῦτα, δὲν θέλουσι κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Ἐναντίον τῶν τοιούτων δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ οἵτινες εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μὲ τὰ παθήματα καὶ μὲ τὰς ἐπιθυμίας.

25 Ἐὰν ζῶμεν μὲ τὸ Πνεῦμα, ἂς περιπατῶμεν καὶ μὲ τὸ Πνεῦμα.

26 Ἂς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, παρακινοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Κεφ. ϛ΄. VI.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ παραπέσῃ ἄν-

θρωπος εἰς κἀνὲν σφάλμα, σεῖς οἱ
πνευματικοὶ διορθώνετε τὸν τοιοῦτον
μὲ πνεῦμα πρᾳότητος· προσέχων τὸν
ἑαυτόν σου, μήπως καὶ σὺ πειραχ-
θῇς.
2 Βαστάζετε τὰ βάρη ὁ ἕνας τοῦ
ἄλλου, καὶ οὕτως τελειώσατε τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.
3 Διότι ἂν νομίζῃ κἀνεὶς ὅτι εἶναι
τὶ, μὴ ὢν τίποτε, τὸν ἑαυτόν του
ἐξαπατᾷ.
4 Καὶ καθεὶς ἂς δοκιμάζῃ τὸ ἴδιόν
του ἔργον, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ
καύχημα μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν του,
καὶ ὄχι εἰς τὸν ἄλλον·
5 Διότι καθεὶς θέλει βαστάσει τὸ
ἴδιόν του φορτίον.
6 Καὶ ὅστις διδάσκεται τὸν λόγον,
ἂς κάμνῃ κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον,
εἰς ὅλα τὰ ἀγαθά του.
7 Μὴ πλανᾶσθε· ὁ Θεὸς δὲν περι-
γελᾶται· διότι ὅ, τι ἂν σπείρῃ ἄν-
θρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει·
8 Διότι ὅστις σπείρει εἰς τὴν σάρκα
του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει θερίσει
φθοράν· καὶ ὅστις σπείρει εἰς τὸ
Πνεῦμα, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα θέλει θερί-
σει ζωὴν αἰώνιον.
9 Ἂς μὴ ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ
καλόν· διότι ἐὰν δὲν παραλυώμεθα,
εἰς τὸν ἴδιόν του καιρὸν θέλομεν θε-
ρίσει.
10 Ἕως οὗ λοιπὸν ἔχομεν καιρὸν,
ἂς κάμνωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ
περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς
πίστεως.
11 Ἴδετε πόσον μακρὰ γράμματα
σᾶς ἔγραψα μὲ τὴν ἰδιάν μου χεῖρα.
12 Ὅσοι θέλουσι νὰ δείξωσιν εὐ-
μορφίαν εἰς τὴν σάρκα, τοῦτοι σᾶς
ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον
διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν
τοῦ Χριστοῦ.
13 Διότι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνό-
μενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ
θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ νὰ
καυχῶνται εἰς τὴν σάρκα σας.
14 Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυ-
χηθῶ, παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ μέσον
τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς
ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.
15 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν
οὐδὲ ἡ περιτομὴ δύναται τί, οὐδὲ ἡ
ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ νέα κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν
κανόνα τοῦτον, ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς
αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ
τοῦ Θεοῦ.
17 Εἰς τὸ ἐξῆς, κἀνεὶς ἂς μὴ μὲ
δίδῃ κόπους· διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ
στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ
σῶμά μου.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ τὸ πνεῦμά
σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ
τὴν Ῥώμην.

Ἡ ΠΡΟΣ ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, εἰς τοὺς
ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἔφεσον
καὶ πιστοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Ἂς ἦναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς εὐλόγησεν μὲ κάθε
εὐλογίαν πνευματικὴν εἰς τὰ ἐπου-
ράνια εἰς τὸν Χριστόν·
4 Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς αὐτὸν
πρὸ τοῦ νὰ θεμελιωθῇ ὁ κόσμος, νὰ
ἥμεθα ἅγιοι καὶ ἀμώμητοι ἔμπροσθέν
του μὲ ἀγάπην·
5 Προδιωρίσας ἡμᾶς εἰς τὴν υἱ-

σίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματός του,
6 Διὰ τὸ ἔπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτός του, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχαρίτωσεν εἰς τὸν ἠγαπημένον (υἱόν του·)
7 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγόρασιν διὰ μέσου τοῦ αἵματός του, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του·
8 Τὴν ὁποίαν ἔκαμε νὰ περισσεύῃ εἰς ἡμᾶς μὲ κάθε σοφίαν καὶ φρόνησιν·
9 Κάμνων εἰς ἡμᾶς γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματός του κατὰ τὴν εὐδοκίαν του, τὴν ὁποίαν προέθεσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του·
10 Ὥστε εἰς οἰκονομίαν τῆς τελειώσεως τῶν καιρῶν, νὰ ἐπιθέσῃ εἰς ὅλα, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μίαν κεφαλὴν, τὸν Χριστόν·
11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐλάχαμεν κλῆρον, προδιωρισθέντες κατὰ τὸν σκοπὸν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματός του·
12 Εἰς τὸ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του, οἵτινες ἠλπίσαμεν πρότερον εἰς τὸν Χριστόν·
13 Εἰς τὸν ὁποῖον (ἠλπίσατε) καὶ σεῖς, ἀφ' οὗ ἠκούσατε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς ὑποσχέσεως τὸ ἅγιον·
14 Ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ἀῤῥαβὼν τῆς κληρονομίας μας, εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του.
15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἀκούσας τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην σας εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,
16 Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ διὰ σᾶς, μνημονεύων σας εἰς τὰς προσευχάς μου·
17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ὥστε νὰ τὸν γνωρίσητε·
18 Καὶ νὰ φωτίσῃ τὰ ὄμματα τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ νὰ ἰδῆτε ποῖος εἶναι ἡ ἐλπὶς τοῦ καλέσματός του, καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του εἰς τοὺς ἁγίους·
19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του,
20 Τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ τὸν ἐκάθισεν εἰς τὴν δεξιάν του εἰς τὰ ἐπουράνια,
21 Ὑπεράνω ἀπὸ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ ἐξουσίαν, καὶ δύναμιν, καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄνομα τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ὄχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα·
22 Καὶ ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του· καὶ τὸν ἔδωκεν ἐπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμα του, τὸ γέμισμα ἐκείνου ὁ ὁποῖος γεμίζει ὅλα εἰς ὅλους.

Κεφ. β. II.

ΚΑΙ (ἐζωοποίησε) σᾶς, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας·
2 Εἰς τὰς ὁποίας ἕνα καιρὸν περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τώρα εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
3 Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ὅλοι συνανεστράφημεν ἕνα καιρὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκός μας, κάμνοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ φυσικῶς ἤμεθα τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.
4 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ ὁποῖος εἶναι πλούσιος εἰς ἔλεος διὰ τὴν πολλήν του ἀγάπην τὴν ὁποίαν μᾶς ἠγάπησε,
5 Καὶ ἡμᾶς νεκροὺς ὄντας εἰς τὰ σφάλματα, μᾶς ἐζωοποίησεν ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· (ἀπὸ χάριν εἶσθε σεσωσμένοι·)
6 Καὶ μᾶς συνανέστησε, καὶ μᾶς

συνεκάθισεν εἰς τὰ ἐπουράνια εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν·
7 Διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς μέλλοντας
αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον
τῆς χάριτός του, μὲ καλοσύνην εἰς
ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
8 Διότι ἀπὸ τὴν χάριν εἴσθε σεσωσ-
μένοι διὰ μέσου τῆς πίστεως· καὶ
τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς· τὸ χάρισμα
(εἶναι) τοῦ Θεοῦ·
9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ νὰ μὴ
καυχηθῇ κἀνεὶς.
10 Διότι αὐτοῦ εἴμεθα ποίημα, κτι-
σθέντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς
ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ
Θεὸς διὰ νὰ περιπατήσωμεν εἰς αὐτά.
11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι σεῖς
οἱ ὁποῖοι ἦσθε ἕνα καιρὸν κατὰ σάρ-
κα, καὶ ἐλέγεσθε ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς
λεγομένης περιτομῆς εἰς τὴν σάρκα
χειροποιημένης·
12 Ὅτι σεῖς ἦσθε εἰς τὸν καιρὸν
ἐκεῖνον χωρὶς τὸν Χριστὸν, ἀποξενω-
μένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ ξένοι ἀπὸ τὰς διαθήκας τῆς ὑπο-
σχέσεως, μὴν ἔχοντες ἐλπίδα, καὶ
ἄθεοι εἰς τὸν κόσμον·
13 Τώρα δὲ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, σεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσθε ἕνα καιρὸν
μακρὰν, ἐγίνετε πλησίον διὰ μέσου
τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.
14 Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν,
ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ δύο ἓν, καὶ ἔλυσε
τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ·
15 Καταργήσας εἰς τὴν σάρκα του
τὴν ἔχθραν, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν αἱ
ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὰ δόγματα· διὰ νὰ
κτίσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του τοὺς δύο εἰς
ἕνα νέον ἄνθρωπον, κάμνων εἰρήνην·
16 Καὶ διὰ νὰ φιλιώσῃ τοὺς δύο εἰς
ἓν σῶμα μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ
σταυροῦ, θανατώσας τὴν ἔχθραν μὲ
αὐτόν.
17 Καὶ ἦλθε καὶ εὐηγγέλισεν εἰρήνην
εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι ἦσθε μακρὰν, καὶ
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν πλησίον·
18 Διότι διὰ μέσου του ἔχομεν τὴν
εἴσοδον καὶ οἱ δύο μὲ ἓν Πνεῦμα εἰς
τὸν Πατέρα.
19 Ἄρα λοιπὸν δὲν εἴσθε πλέον ξέ-
νοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται
τῶν ἁγίων καὶ οἰκειακοὶ τοῦ Θεοῦ·
20 Οἰκοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ θε-
μέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προ-
φητῶν, ὄντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ λίθου ἀκρογωνιαίου·
21 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ οἰκοδομὴ
συνηρμοσμένη αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον
εἰς τὸν Κύριον·
22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς συνοικο-
δομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ
διὰ τοῦ Πνεύματος.

Κεφ. γ'. III.

ΔΙΑ τοῦτο ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς τὰ ἔθνη·
2 Ἐὰν ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς
χάριτος τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη
διὰ σᾶς·
3 Ὅτι μὲ ἀποκάλυψιν μὲ ἔκαμε
γνώριμον τὸ μυστήριον, (καθὼς προ-
έγραψα μὲ ὀλίγα λόγια,
4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνασθε ἀναγινώ-
σκοντες νὰ νοήσητε τὴν σύνεσιν τὴν
ὁποίαν ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ
Χριστοῦ·)
5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεὰς δὲν
ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη εἰς
τοὺς ἁγίους του ἀποστόλους καὶ προ-
φήτας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος·
6 Διὰ νὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα
τῆς ὑποσχέσεώς του εἰς τὸν Χριστὸν,
διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·
7 Τοῦ ὁποίου ἔγινα διάκονος, κατὰ
τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ
ὁποία μὲ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τῆς δυνάμεώς του·
8 Ἡ χάρις αὐτὴ ἐδόθη εἰς ἐμὲ τὸν
μικρότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους,
διὰ νὰ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν
ἀνεξερεύνητον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, ποία εἶναι
ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν
Θεὸν, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὰ πάντα διὰ
μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Διὰ νὰ γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας εἰς τὰ ἐπουράνια, διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 Κατὰ τὸν αἰώνιον σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας·

12 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ πεποίθησιν, διὰ μέσου τῆς πίστεώς του.

13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυμῆτε διὰ τὰς θλίψεις μου αἱ ὁποῖαι εἶναι διὰ σᾶς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὀνομάζεται ὅλη ἡ πατριὰ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

16 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ κραταιωθῆτε μὲ δύναμιν διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας·

18 Ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ καταλάβητε μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, τί εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος, καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος·

19 Καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε ἀπὸ ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται ὑπὲρ ὅλα νὰ κάμῃ ὑπερπερισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡμεῖς ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς.

21 Ἂς ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΓΩ λοιπὸν ὁ δέσμιος διὰ τὸν Κύριον σᾶς παρακαλῶ, νὰ περιπατήσητε ἀξίως τῆς καλέσεως μὲ τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθητε,

2 Μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πρᾳότητα, μὲ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην·

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττητε τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα εἶναι καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς καλέσεώς σας·

5 Ἕνας Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.

6 Ἕνας Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσου ὅλων, καὶ εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τοῦ χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος, ᾐχμαλώτισε αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι παρὰ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη, αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν νὰ ἦναι ἀπόστολοι, τοὺς δὲ, προφῆται, τοὺς δὲ, εὐαγγελισταὶ, τοὺς δὲ, ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,

12 Διὰ τὴν συνάρμοσιν τῶν ἁγίων, διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Ἕως ὅπου νὰ καταντήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ γεμίσματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Διὰ νὰ μὴ ἤμεθα πλέον νήπια, κυματιζόμενα καὶ περιφερόμενα μὲ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μὲ τέχνας τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν πανουργίαν πρὸς τὴν μηχάνευσιν τῆς πλάνης·

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ αὐξήσωμεν κατὰ πάντα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα

συναρμολογούμενον καὶ συνδενόμε-
νον διὰ μέσου κάθε συναφῆς ἡ ὁποία
ἐδόθη εἰς αὐτό, κατὰ τὴν ἐνέργειαν εἰς
τὸ μέτρον καθ' ἑνὸς μέρους, κάμνει
τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν
ἰδικήν του οἰκοδομὴν μὲ ἀγάπην.
17 Τοῦτο λοιπὸν λέγω, καὶ μαρτύρο-
μαι εἰς τὸν Κύριον, νὰ μὴ περιπατῆτε
πλέον, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ
ἔθνη, εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοός των,
18 Ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν,
ὄντες ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ἡ ὁποία
εἶναι εἰς αὐτούς, διὰ τὴν τυφλότητα
τῆς καρδίας των·
19 Οἱ ὁποῖοι ἀναισθητήσαντες παρ-
εδόθησαν εἰς τὴν ἀσέλγειαν, εἰς τὴν
ἐργασίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἀχορ-
τάστως.
20 Σεῖς δὲ δὲν ἐμάθετε τοιουτοτρό-
πως τὸν Χριστόν·
21 Ἂν καὶ αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ εἰς
αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἀλή-
θεια εἰς τὸν Ἰησοῦν·
22 Διὰ νὰ ἀποθέσητε σεῖς κατὰ τὴν
προτέραν διαγωγήν, τὸν παλαιὸν ἄν-
θρωπον ὁ ὁποῖος φθείρεται κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·
23 Καὶ διὰ νὰ ἀνανεόνησθε εἰς τὸ
πνεῦμα τοῦ νοός σας,
24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρω-
πον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν μὲ δι-
καιοσύνην καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.
25 Διὰ τοῦτο ἀποθέσαντες τὸ ψεῦ-
δος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθ' ἕνας ὁμοῦ
μὲ τὸν γείτονά του· διότι εἴμεθα
μέλη ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου.
26 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
ὁ ἥλιος ἂς μὴ δύσῃ εἰς τὸν παροργισ-
μόν σας·
27 Μὴ δίδετε τόπον εἰς τὸν διάβολον.
28 Ὅποιος ἔκλεπτεν ἂς μὴ κλέπτῃ
πλεόν, ἀλλὰ περισσότερον ἂς κοπιάζῃ,
ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μὲ τὰς χεῖρας
του, διὰ νὰ ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς ἐκεῖ-
νον ὁ ὁποῖος ἔχει χρείαν.
29 Κἀνεὶς λόγος σαπρὸς ἂς μὴ ἐβ-
γαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας· ἀλλὰ ἐὰν
εἶναι τὶς λόγος καλὸς εἰς τὴν χρείαν
τῆς οἰκοδομῆς, διὰ νὰ δώσῃ χάριν εἰς
τοὺς ἀκούοντας.
30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσ-
θητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.
31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ
ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία
ἂς σηκωθῇ ἀπὸ σᾶς, ὁμοῦ μὲ πᾶσαν
κακίαν·
32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ὁ ἕνας εἰς τὸν
ἄλλον, εὔσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ὁ
ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς
σᾶς ἐσυγχώρησεν εἰς τὸν Χριστόν.

Κεφ. ε'. V.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ,
ὡς τέκνα ἠγαπημένα·
2 Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, κα-
θὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ
παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ ἡμᾶς
προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν,
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.
3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρ-
σία, ἢ πλεονεξία ἂς μηδὲ ὀνομάζηται
μεταξύ σας, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς
ἁγίους·
4 Καὶ ἡ αἰσχρότης, καὶ ἡ μωρολο-
γία, ἢ γελωτοποιΐα, τὰ ὁποῖα δὲν
πρέπουσι· ἀλλὰ περισσότερον ἡ εὐ-
χαριστία.
5 Διότι τοῦτο γνωρίζετε, ὅτι κάθε
πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης,
ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει
κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.
6 Κἀνεὶς ἂς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ λό-
γους ματαίους· διότι διὰ τοῦτα ἔρ-
χεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς
τῆς ἀπειθείας.
7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι
αὐτῶν.
8 Διότι ἦσθε ποτὲ σκότος, τώρα δὲ
εἶσθε φῶς εἰς τὸν Κύριον· περιπα-
τεῖτε ὡς τέκνα φωτός·
9 (Διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος
εἶναι εἰς πᾶσαν ἀγαθωσύνην καὶ δι-
καιοσύνην καὶ ἀλήθειαν·)

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετέ τα.

12 Διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γίνονται κρυφίως ἀπὸ αὐτοὺς, αἰσχρὸν εἶναι καὶ νὰ τὰ λέγωμεν.

13 Ὅλα δὲ ὅσα ἐλέγχονται, ἀπὸ τὸ φῶς φανερόνονται· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φανερόνει κάθε πρᾶγμα, εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει· Σήκω σὺ ὁ ὁποῖος κοιμᾶσαι, καὶ ἀνάστα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· ὄχι ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί.

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί·

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ἐννοοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύετε μὲ τὸν οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ γεμίζεσθε μὲ τὸ Πνεῦμα·

19 Λαλοῦντες ἀναμεταξύ σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μὲ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ ὅλα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ὑποτασσόμενοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον μὲ φόβον Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὡς εἰς τὸν Κύριον·

23 Διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, παρομοίως καὶ αἱ γυναῖκες ἂς ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς ἰδίας σας γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του δι' αὐτήν·

26 Διὰ νὰ τὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας αὐτὴν μὲ τὴν λοῦσιν τοῦ νεροῦ διὰ μέσου τοῦ λόγου·

27 Διὰ νὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴν ἔχουσαν ῥύπον, ἢ ζάρωμα, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ τοιοῦτα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦναι ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες νὰ ἀγαπῶσι τὰς γυναῖκας των, ὡς τὰ ἴδιά των σώματα· ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾷ·

29 Διότι οὐδὲ κἀνεὶς ποτὲ ἐμίσησε τὴν ἰδίαν του σάρκα, ἀλλὰ τρέφει καὶ περιθάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, ἀπὸ τὴν σάρκα του, καὶ ἀπὸ τὰ ὀστᾶ του.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ εἰς τὴν γυναῖκα του, καὶ θέλουσι γένει οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μεγάλον· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ σεῖς ὁ καθεὶς τὴν ἰδίαν του γυναῖκα οὕτως ἂς ἀγαπᾷ ὡς τὸν ἑαυτόν του· καὶ ἡ γυνὴ ἂς φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ϛ'. VI.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας εἰς τὸν Κύριον· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μὲ ὑπόσχεσιν·)

3 Διὰ νὰ ἔχῃς καλὸν, καὶ νὰ ἦσαι πολυχρόνιος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ σεῖς οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἀνατρέφετέ τα εἰς παίδευσιν καὶ νουθεσίαν Κυρίου.

5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς

κατὰ σάρκα κυρίους σας, μὲ φόβον
καὶ τρόμον, μὲ ἁπλότητα τῆς καρδίας
σας, ὡς εἰς τὸν Χριστόν·
6 Μὴ δουλεύετε μόνον ὅταν σᾶς
βλέπωσιν, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ'
ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ψυχῆς,
7 Μὲ εὔνοιαν δουλεύοντες εἰς τὸν
Κύριον, καὶ ὄχι εἰς ἀνθρώπους·
8 Ἠξεύροντες ὅτι ὅ, τι ἂν κάμῃ
καθεὶς, ἐκεῖνο θέλει λάβει ἀπὸ τὸν
Κύριον, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.
9 Καὶ σεῖς οἱ κύριοι, κάμνετε τὰ
ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοστεύοντες τὸν
φοβερισμόν· ἠξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἴδι-
ός σας Κύριος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι μὲ αὐ-
τόν.
10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυνα-
μόνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ
κράτος τῆς δυνάμεώς του·
11 Ἐνδυθῆτε ὅλην τὴν ὅπλισιν τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ δύνασθε νὰ σταθῆτε
ἐναντίον εἰς τὰς τέχνας τοῦ δια-
βόλου·
12 Διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας πρὸς
αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς
ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶ-
νος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς
πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια.
13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε ὅλην τὴν
ὅπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε
νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
πονηρὰν, καὶ ὅταν τελειώσητε ὅλα νὰ
σταθῆτε.
14 Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι
τὴν μέσην σας μὲ τὴν ἀλήθειαν, καὶ
ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύ-
νης,
15 Καὶ ὑποδέσατε τὰ ποδάριά σας
μὲ τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου
τῆς εἰρήνης·
16 Πρὸ πάντων ἀναλαβόντες τὴν
ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν
θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσητε ὅλα τὰ
βέλη τὰ πεπυρωμένα τοῦ πονηροῦ·
17 Καὶ νὰ δεχθῆτε τὴν περικεφα-
λαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχαι-
ραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ
λόγος τοῦ Θεοῦ·
18 Προσευχόμενοι μὲ κάθε προσ-
ευχὴν καὶ δέησιν εἰς κάθε καιρὸν εἰς
τὸ Πνεῦμα, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγ-
ρυπνοῦντες μὲ κάθε προσκαρτερίαν
καὶ δέησιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους,
19 Καὶ διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ μὲ δοθῇ λόγος
νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥη-
σίαν, νὰ κάμω γνώριμον τὸ μυστήρι-
ον τοῦ εὐαγγελίου,
20 Διὰ τὸ ὁποῖον εἶμαι πρέσβυς μὲ
τὴν ἅλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω μὲ παῤ-
ῥησίαν δι' αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λα-
λήσω.
21 Καὶ διὰ νὰ ἠξεύρητε καὶ σεῖς τὰ
ἴδιά μου, τί κάμνω, ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγα-
πητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστευμένος
διάκονος εἰς τὸν Κύριον θέλει σᾶς
φανερώσει ὅλα·
22 Τὸν ὁποῖον σᾶς ἔπεμψα δι' αὐτὸ
τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσητε τὰ ἴδιά μας,
καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.
23 Ἂς ἦναι εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελ-
φοὺς καὶ ἀγάπη μὲ πίστιν ἀπὸ τὸν
Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν.
24 Ἡ χάρις ἂς ἦναι μὲ ὅλους ἐκεί-
νους, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσιν ἀφθάρτως
τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.
Ἀμήν.
† Ἡ πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ τοῦ Τυχικοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, οἱ ὁποῖοι εἶ-

ναι εἰς τοὺς Φιλίππους, ὁμοῦ μὲ τοὺς
ἐπισκόπους καὶ διακόνους·
2 Ἄς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου εἰς ὅλην
τὴν ἐνθύμησιν τὴν ὁποίαν ἔχω διὰ
σᾶς,
4 (Πάντοτε εἰς ὅλας μου τὰς δεήσεις
διὰ ὅλους σας μετὰ χαρᾶς κάμνων
τὴν δέησιν,)
5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας εἰς τὸ
εὐαγγέλιον, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν
ἕως τώρα.
6 Πιστεύων αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος ἄρχισεν εἰς σᾶς τὸ ἔργον τὸ
καλὸν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ
φρονῶ τοῦτο διὰ ὅλους σας, διότι σᾶς
ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, ὥστε
καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν
ἀπολογίαν μου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν
τοῦ εὐαγγελίου, εἶσθε σεῖς ὅλοι συγ-
κοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμοῦ με ἐμέ.
8 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς,
πόσον σᾶς ἐπιποθῶ ὅλους εἰς τὰ
σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, διὰ νὰ
περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἀκόμη περισ-
σότερον καὶ περισσότερον εἰς γνῶσιν
καὶ κάθε αἴσθησιν·
10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε ἐκεῖνα τὰ
ὁποῖα συμφέρουσι, διὰ νὰ ἦσθε καθα-
ροὶ καὶ ἀσκανδάλιστοι εἰς τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ Χριστοῦ·
11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς
δικαιοσύνης, οἱ ὁποῖοι εἶναι διὰ μέσου
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ
ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.
12 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζητε σεῖς,
ἀδελφοὶ, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ συν-
έβησαν, ἦλθον εἰς περισσοτέραν προ-
κοπὴν τοῦ εὐαγγελίου·
13 Ὥστε τὰ δεσμά μου διὰ τὸν
Χριστὸν ἔγιναν φανερὰ εἰς ὅλον τὸ
πραιτώριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
ὅλους·
14 Καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς
ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν
Κύριον, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰ
δεσμά μου, περισσότερον τολμῶσι νὰ
λαλῶσι τὸν λόγον χωρὶς φόβον.
15 Καὶ τινὲς μὲν διὰ φθόνον καὶ
φιλονεικίαν, τινὲς δὲ ἀπὸ καλὴν προ-
αίρεσιν, κηρύττουσι τὸν Χριστόν.
16 Ἄλλοι μὲν ἀπὸ συνερισίαν κη-
ρύττουσι τὸν Χριστὸν ὄχι καθαρῶς,
νομίζοντες νὰ μὲ κάμωσι νὰ θλιβῶ
περισσότερον εἰς τὰ δεσμά μου·
17 Ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἀγάπην, ἠξεύρον-
τες ὅτι εἶμαι θεμένος εἰς τὴν ἀπολο-
γίαν τοῦ εὐαγγελίου.
18 Τί λοιπόν; πλὴν κατὰ πάντα
τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει, εἴτε μὲ
ἀλήθειαν, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ
εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω
χαρῇ.
19 Διότι ἠξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει μὲ
ἀποβῇ εἰς σωτηρίαν διὰ μέσου τῆς δε-
ήσεώς σας, καὶ τῆς παντοτινῆς δόσεως
τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
20 Κατὰ τὴν βεβαίαν προσδοκίαν
καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν ὁποίαν ἔχω, ὅτι
εἰς κἀνὲν πρᾶγμα δὲν θέλω ἐντραπῇ,
ἀλλὰ μὲ κάθε παῤῥησίαν, ὡς καὶ
πάντοτε, καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῇ
ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμα μου, εἴτε διὰ
μέσου ζωῆς, εἴτε διὰ μέσου θανάτου.
21 Διότι εἰς ἐμὲ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι
Χριστός· καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, εἶναι
κέρδος.
22 Ἐὰν δὲ τὸ νὰ ζῶ εἰς τὴν σάρκα,
τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ καρπὸς ἔργου, καὶ
τί θέλω ἐκλέξει, δὲν γνωρίζω.
23 Διότι στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ
τὰ δύο, ἐπιθυμῶν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ
νὰ ἦμαι ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· διότι
τοῦτο εἶναι πολὺ πλέον καλλίτερον·
24 Τὸ νὰ μένω ὅμως ἀκόμη εἰς τὴν
σάρκα, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.
25 Καὶ μὲ πεποίθησιν αὐτὸ γνω-
ρίζω, ὅτι θέλω μείνει καὶ συμπαρα-
μείνει μὲ ὅλους σας διὰ τὴν προκοπὴν
σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστε-
ως·
26 Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά
σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἐξ αἰτίας

μου, διὰ μέσου τῆς ἰδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς σᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, εἴτε ἔλθω καὶ σᾶς ἰδῶ, εἴτε εἶμαι ἀπὼν, ὅτι στέκεσθε εἰς ἓν πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχὴν συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ θορυβούμενοι εἰς κἀνὲν πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπωλείας, εἰς σᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

29 Διότι εἰς σᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστὸν, ὄχι μόνον τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε δι' αὐτόν·

30 Ἔχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὁποῖον εἴδετε εἰς ἐμὲ, καὶ τώρα ἀκούετε ὅτι εἶναι εἰς ἐμέ.

Κεφ. β΄. II.

ΕΑΝ ἦναι λοιπὸν κἀμμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν, ἐὰν κἀμμία παραμυθία τῆς ἀγάπης, ἐὰν κἀμμία κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἐάν τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ,

2 Τελειώσατε τὴν χαράν μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόψυχοι, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες·

3 Κἀνὲν πρᾶγμα μὴ κάμνετε μὲ φιλονεικίαν ἢ μὲ κενοδοξίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ταπεινοφροσύνην ὁ ἕνας ἂς λογίζηται τὸν ἄλλον ὅτι ὑπερέχει τοῦ ἑαυτοῦ του.

4 Μὴ στοχάζεσθε καθεὶς διὰ μόνον τὰ ἰδικά του πράγματα, ἀλλὰ καθεὶς καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Ἂς εἶναι τὸ ἴδιον φρόνημα εἰς σᾶς, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ὁ ὁποῖος ὑπάρχων εἰς τὴν μορφὴν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλογίσθη ἁρπαγμὸν τὸ νὰ ἦναι ἴσα μὲ τὸν Θεόν.

7 Ἀλλ' (ὅμως) ἐκένωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν μορφὴν δούλου, καὶ γενόμενος καθ' ὁμοίωμα τῶν ἀνθρώπων·

8 Καὶ εὑρεθεὶς εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τὸν ἐχάρισεν ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·

10 Διὰ νὰ κλίνῃ πᾶν γόνατον ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ·

11 Καὶ διὰ νὰ ἐξομολογήσῃ πᾶσα γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

12 Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, ὄχι μόνον εἰς τὴν παρουσίαν μου, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τώρα εἰς τὴν ἀπουσίαν μου, μὲ φόβον καὶ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σας.

13 Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εἰς σᾶς καὶ τὸ θέλειν, καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημά του.

14 Κάμνετε ὅλα τὰ ἔργα χωρὶς γογγυσμοὺς καὶ διαλογισμούς·

15 Διὰ νὰ γένητε ἄμεμπτοι καὶ ἄκακοι, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ μεταξὺ σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης γενεᾶς· ἀναμεταξὺ τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον,

16 Κατέχοντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς· διὰ καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην, οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα·

17 Ἀλλ' ἐὰν καὶ προσφέρω τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μὲ ὅλους σας·

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ σεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετε μὲ ἐμέ.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ καλοκαρδίσω καὶ ἐγὼ, μανθάνων τὰ περὶ ὑμῶν·

20 Διότι δὲν ἔχω κἀνένα ἰσόψυχον, ὅστις θέλει φροντίσει τὰ περὶ ὑμῶν καθαρῶς

21 Διότι ὅλοι ζητοῦσι τὰ καθ' ἑαυ-
τούς, καὶ ὄχι τὰ πράγματα τοῦ 'Ιη-
σοῦ Χριστοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμήν του γνωρίζετε,
ὅτι ὡς τέκνον μὲ τὸν πατέρα, ἐδού-
λευσεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
23 Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμ-
ψω, καθὼς ἰδῶ τὴν κατάστασιν τῶν
πραγμάτων μου, πάραυτα.
24 Καὶ ἔχω πεποίθησιν εἰς τὸν Κύ-
ριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθει ταχέως
εἰς σᾶς.
25 'Αλλ' ἐλογίσθην ἀναγκαῖον νὰ
πέμψω εἰς σᾶς τὸν 'Επαφρόδιτον τὸν
ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρα-
τιώτην μου, καὶ ἀπόστολόν σας, καὶ
ὑπηρέτην τῆς χρείας μου·
26 'Επειδὴ αὐτὸς σᾶς ἐπεπόθει ὅ-
λους, καὶ ἠδημόνει, διότι ἠκούσατε
ὅτι ἠσθένησε.
27 Διότι βέβαια ἠσθένησε καὶ ἦλθε
παραπλήσιον εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ
ὁ Θεὸς τὸν ἠλέησε· καὶ ὄχι αὐτὸν
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, διὰ νὰ μὴν ἔχω
λύπην ἐπάνω εἰς τὴν λύπην.
28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἔπεμψα τὸ
ὀγλιγωρότερον, διὰ νὰ χαρῆτε, ὅταν
τὸν ἰδῆτε πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ ἦμαι
ἀλυπητότερος.
29 Προσδεχθῆτε τον λοιπὸν εἰς τὸν
Κύριον μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς
τοιούτους ἔχετε ἐντίμους·
30 Διότι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ
ἕως εἰς τὸν θάνατον ἐπλησίασε, καὶ
παρέβλεψε τὴν ζωήν του, διὰ νὰ ἀνα-
πληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὑπηρεσίας
σας τῆς πρὸς ἐμέ.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε εἰς
τὸν Κύριον· τὸ νὰ γράφω εἰς σᾶς τὰ
αὐτά, εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀκνηρόν,
εἰς σᾶς δὲ εἶναι ἀσφαλές.
2 Φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς σκύλους,
προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας,
προσέχετε τὴν κατατομήν.
3 Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ
ὁποῖοι λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ
πνεῦμα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Χρισ-
τὸν 'Ιησοῦν, καὶ δὲν ἔχομεν πεποί-
θησιν εἰς τὴν σάρκα·
4 'Αγκαλὰ καὶ ἐγὼ δύναμαι νὰ ἔχω
πεποίθησιν καὶ εἰς τὴν σάρκα. Ἂν
κάνεις ἄλλος νομίζῃ ὅτι ἔχει πεποί-
θησιν εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω πε-
ρισσότερον·
5 Περιτετμημένος εἰς τὴν ὀγδόην
ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ 'Ισραήλ,
ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, 'Εβραῖ-
ος ἀπὸ 'Εβραίους, Φαρισαῖος κατὰ
νόμον,
6 Κατὰ ζῆλον κατέτρεχον τὴν ἐκ-
κλησίαν, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἤμουν
ἄμεμπτος.
7 'Αλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς
ἐμὲ κέρδος, τὰ ἐλογαρίασα ζημίαν διὰ
τὸν Χριστόν.
8 'Αλλὰ δὲ καὶ ὅλα λογαριάζω ὅτι
εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς
γνώσεως τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυ-
ρίου μου· διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην
ὅλα, καὶ τὰ λογαριάζω ὅτι εἶναι σκύ-
βαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστόν,
9 Καὶ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτόν, μὴν ἔχων
τὴν ἐδικήν μου δικαιοσύνην ἡ ὁποία
εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ τὴν δικαι-
οσύνην ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου τῆς
πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύ-
νην τὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆς
πίστεως·
10 Διὰ νὰ γνωρίσω αὐτόν, καὶ τὴν
δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ
τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του,
συμμορφούμενος μὲ τὸν θάνατόν του·
11 Μήπως καταντήσω καὶ ἐγώ, εἰς
τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.
12 Ὄχι ὅτι ἤδη ἔλαβον (τὸ βρα-
βεῖον,) ἢ ἤδη ἔφθασα εἰς τὴν τελειό-
τητα· ἀλλὰ διώκω ἂν καὶ τὸ πιάσω,
διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιάσθην ἀπὸ τὸν
Χριστὸν 'Ιησοῦν.
13 'Εγώ, ἀδελφοί, δὲν λογίζομαι
τὸν ἑαυτόν μου ὅτι τὸ ἐπίασα·
14 'Αλλ' ἓν πρᾶγμα (κάμνω,) λησ-
μονῶν τὰ ὀπίσω, καὶ παρεκτεινόμενος
εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸν
σκοπὸν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνωθεν

καλέσεως τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 *Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ἂς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῆτε κατά τι διαφορετικῶς, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σᾶς ἀποκαλύψει·*

16 *Πλὴν εἰς ἐκεῖνο ὅπου ἐφθάσαμεν, μὲ τὸν αὐτὸν κανόνα ἂς περιπατῶμεν, τὸ αὐτὸ ἂς φρονῶμεν.*

17 *Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ παρατηρεῖτε μὲ προσοχὴν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.*

18 *Διότι πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλάκις σᾶς ἔλεγον, τώρα δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·*

19 *Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ θεὸς εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα εἶναι εἰς τὴν αἰσχύνην των, οἱ ὁποῖοι φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.*

20 *Διότι ἡ ἐδική μας πολιτεία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς· ὅθεν καὶ ἀπεκδεχόμεθα σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·*

21 *Ὁ ὁποῖος θέλει μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ γένῃ αὐτὸ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν ὁποίαν δύναται αὐτὸς καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του.*

Κεφ. δ'. IV.

ΛΟΙΠΟΝ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε εἰς τὸν Κύριον, ἀγαπητοί.

2 *Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν Συντύχην νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον·*

3 *Καὶ παρακαλῶ καὶ σὲ, συντροφέ μου γνήσιε, βοήθει αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι συνηγωνίσθησαν μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.*

4 *Χαίρετε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε· πάλιν λέγω, χαίρετε.*

5 *Ἡ μετριότης σας ἂς γνωρισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον.*

6 *Μὴ φροντίζετε διὰ κἀνὲν πρᾶγμα· ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ τὴν δέησιν ὁμοῦ μὲ εὐχαριστίαν ἂς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας εἰς τὸν Θεόν·*

7 *Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.*

8 *Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα πράγματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα ἀγαπητὰ, ὅσα εὔφημα, ἐὰν ἦναι τις ἀρετὴ, καὶ ἐάν τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.*

9 *Τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε εἰς ἐμὲ, αὐτὰ κάμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.*

10 *Ἐχάρην δὲ μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ἤδη ποτὲ ἐξήνθησεν ἡ ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίς σας τὸ νὰ φροντίζητε διὰ ἐμέ· διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐφροντίζετε, δὲν εἴχετε ὅμως εὐκαιρίαν.*

11 *Ὄχι διότι εἶμαι ὑστερημένος τὸ λέγω· διότι ἐγὼ ἔμαθον εἰς ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκομαι, νὰ ἦμαι εὐχαριστημένος.*

12 *Ἠξεύρω καὶ νὰ ταπεινόνωμαι, ἠξεύρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον ἐδιδάχθην καὶ νὰ χορταίνω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω καὶ νὰ ὑστερῶμαι·*

13 *Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖος μὲ ἐνδυναμόνει.*

14 *Πλὴν καλῶς ἐκάμετε, συγκοινωνήσαντες εἰς τὴν θλίψιν μου.*

15 *Καὶ ἠξεύρετε καὶ σεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὁπότε ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, οὐδεμία ἐκκλησία μὲ ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ σεῖς μόνοι·*

16 *Διότι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μίαν φορὰν καὶ δύο ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου.*

17 Ὄχι διότι ζητῶ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ
ζητῶ τὸν καρπὸν διὰ νὰ περισσεύῃ
εἰς λογαριασμόν σας.
18 Ἔχω δὲ ὅλα, καὶ περισσεύω·
εἶμαι γεμάτος, δεξάμενος ἀπὸ τὸν
Ἐπαφρόδιτον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐστεί-
λατε, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν,
εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν.
19 Ὁ δὲ Θεός μου θέλει ἐκπληρώ-
σει κάθε χρείαν σας· κατὰ τὸν
πλοῦτον του εἰς δόξαν, εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν.
20 Ἡ δὲ δόξα ἂς ἦναι εἰς τὸν Θεὸν
καὶ Πατέρα μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε κάθε ἅγιον εἰς τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν. Οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖ-
οι εἶναι μαζύ μου σᾶς ἀσπάζονται.
22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς ἀσπάζονται,
μάλιστα δὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ
τὴν οἰκίαν τοῦ Καίσαρος.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους
σας. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμό-
θεος ὁ ἀδελφὸς,
2 Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς
ἀδελφοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, οἱ
ὁποῖοι εἶναι εἰς τὰς Κολοσσάς· ἂς
ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ
Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ
σᾶς,
4 Ἐξ ὅτου ἠκούσαμεν τὴν πίστιν
σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν
ἀγάπην εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,
5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ἡ ὁποία εἶναι
ἀποθεμένη διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
τὴν ὁποίαν προηκούσατε εἰς τὸν λό-
γον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,
6 Τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς σᾶς καθὼς
καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρ-
ποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς σᾶς, ἀπὸ τὴν
ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠκούσατε καὶ
ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μὲ
ἀλήθειαν.
7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ
τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ
ὁποῖος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ
Χριστοῦ διὰ σᾶς·
8 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐφανέρωσε τὴν
ἀγάπην σας διὰ τοῦ Πνεύματος.
9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐκείνην
τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἠκού-
σαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσευχώμε-
θα διὰ σᾶς, καὶ νὰ ζητῶμεν, διὰ νὰ
γεμισθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θε-
λήματός του εἰς κάθε σοφίαν καὶ
σύνεσιν πνευματικήν·
10 Διὰ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ
Κυρίου εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κά-
θε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες καὶ
αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
Θεοῦ·
11 Δυναμονόμενοι μὲ κάθε δύναμιν
κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης του, εἰς
κάθε ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ
χαρᾶς·
12 Εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα ὁ
ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν ἱκανοὺς εἰς τὴν
μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων εἰς τὸ
φῶς·
13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς
μετέθεσεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ
τῆς ἀγάπης του.
14 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξ-

αγόρασιν διὰ μέσου τοῦ αἵματός του, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος ὅλης τῆς κτίσεως·

16 Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν·

17 Καὶ αὐτὸς εἶναι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ συνίστανται·

18 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, διὰ νὰ γένῃ αὐτὸς εἰς ὅλα πρῶτος·

19 Διότι ἤρεσεν (εἰς τὸν Πατέρα) νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ ἐκπλήρωμα,

20 Καὶ διὰ μέσου του νὰ φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἰρηνοποιήσας διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ του, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ, εἴτε ἐκεῖνα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, εἴτε ἐκεῖνα εἰς τοὺς οὐρανούς.

21 Καὶ σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἦσθε ἕνα καιρὸν ἀποξενωμένοι καὶ ἐχθροὶ μὲ τὴν διάνοιαν εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρὰ, τώρα σᾶς ἐφιλίωσεν,

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σαρκός του, διὰ μέσου τοῦ θανάτου, διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγορήτους ἔμπροσθέν του·

23 Ἐὰν ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν θεμελιωμένοι καὶ στερεοὶ, καὶ δὲν μετακινῆσθε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ εὐαγγελίου τὸ ὁποῖον ἠκούσατε, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγινα διάκονος.

24 Καὶ τώρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπληρόνω τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ τὸ σῶμά του, τὸ ὁποῖον σῶμα εἶναι ἡ ἐκκλησία·

25 Τῆς ὁποίας ἐκκλησίας ἐγὼ ἔγινα διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μὲ ἐδόθη εἰς σᾶς, νὰ ἐκπληρώσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους του·

27 Τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Χριστὸς εἰς σᾶς, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

28 Τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες κάθε ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες κάθε ἄνθρωπον εἰς κάθε σοφίαν, διὰ νὰ παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

29 Εἰς τὸ ὁποῖον καὶ κοπιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειάν του ἡ ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἐμὲ μὲ δύναμιν.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟΤΙ θέλω νὰ ἠξεύρητε σεῖς πόσον μεγάλον ἀγῶνα ἔχω διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδον τὸ πρόσωπόν μου εἰς τὴν σάρκα·

2 Διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι των, συμβιβασθεῖσαι εἰς ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω, διὰ νὰ μὴ σᾶς παραλογίζῃ τις μὲ πιθανολογίας.

5 Διότι ἂν καὶ εἰς τὴν σάρκα ἦμαι ἀπὼν, ἀλλὰ εἰς τὸ πνεῦμα εἶμαι ὁμοῦ μὲ σᾶς, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας, καὶ τὴν σταθερότητα τῆς πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε

Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, οὕτω εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε·

7 Ῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι εἰς αὐτὸν, καὶ βεβαιονόμενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν.

8 Προσέχετε μή πως σᾶς ἀπογυμνώσῃ τις διὰ μέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ ματαίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι κατὰ Χριστόν.

9 Διότι εἰς αὐτὸν κατοικεῖ ὅλον τὸ γέμισμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ εἶσθε τέλειοι εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ περιετμήθητε μὲ περιτομὴν ἀχειροποίητον, εἰς τὸ νὰ ἐκδυθῆτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες μὲ αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεστήθητε ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

13 Καὶ ἐν ᾧ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκός σας, σᾶς συνεζωοποίησε μὲ αὐτὸν, χαρίσας εἰς σᾶς ὅλας τὰς ἁμαρτίας,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἦτον ἐναντίον, καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέσον, προσηλώσας αὐτὸ εἰς τὸν σταυρόν·

15 Καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδειγμάτισεν αὐτὰς παῤῥησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτὰς εἰς τὸν σταυρόν.

16 Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴ σᾶς κρίνῃ διὰ βρῶσιν ἢ πόσιν, ἢ εἰς μέρος ἑορτῆς, ἢ νουμηνίας, ἢ τῶν σαββάτων·

17 Τὰ ὁποῖα εἶναι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

18 Κανεὶς ἂς μὴ σᾶς στερήσῃ ἀπὸ τὸ βραβεῖον σας, προσποιούμενος τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, πολυπραγμονῶν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν εἶδε, ματαίως ἀλαζονευόμενος ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς σαρκός του,

19 Καὶ μὴ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλον τὸ σῶμα, διὰ μέσου τῶν ἁρμῶν καὶ συνδέσμων προμηθευόμενον καὶ συναρμοζόμενον, αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπεθάνετε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διατί ὡς ζῶντες εἰς τὸν κόσμον ὑπακούετε εἰς τὰ δόγματα;

21 Μὴ πιάσῃς, μηδὲ γευθῇς, μηδὲ ἐγγίξῃς·

22 Ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὅλων ἡ χρῆσις εἶναι εἰς φθορὰν, κατὰ τὰς παραγγελίας καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὁποῖα ἔχουσι σχῆμα σοφίας εἰς ἐθελοθρησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀφροντισίαν τοῦ σώματος, μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχωσιν εἰς τιμήν τινὰ τὸν χορτασμὸν τῆς σαρκός.

Κεφ. γ΄. III.

'ΑΝΙΣΩΣ λοιπὸν ἀνέστητε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν, ζητεῖτε τὰ ἄνω, ὅπου ὁ Χριστὸς κάθηται εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ.

2 Φρονεῖτε διὰ τὰ ἄνω, καὶ ὄχι τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωή σας εἶναι κεκρυμμένη ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωή μας, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε φανερωθῆ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία·

6 Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ κατεπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·

7 Εἰς τὰ ὁποῖα περιεπατήσατε καὶ σεῖς ἕνα καιρὸν, ὅτε ἐζῆτε εἰς αὐτά.

8 Τώρα ὅμως ἀποθέσατε καὶ σεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἀπὸ τὸ στόμα σας

9 Μὴ ψεύδεσθε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον· ἀφ' οὗ ἐκδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς πράξεις του·
10 Καὶ ἐνδύθητε τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνακαινοῦνται εἰς γνῶσιν κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἔκτισε·
11 Ὅπου δὲν εἶναι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα καὶ εἰς ὅλους.
12 Ἐνδυθῆτε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, μακροθυμίαν·
13 Ὑποφέροντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ συγχωροῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἂν ἔχῃ τις εἰς τινὰ μέμψιν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν, ὁμοίως καὶ σεῖς.
14 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα τοῦτα ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐκαλέσθητε εἰς ἓν σῶμα· καὶ ἂς ἦσθε εὐχάριστοι·
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικῇ εἰς σᾶς πλουσίως, εἰς κάθε σοφίαν· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικάς, ψάλλοντες μὲ χάριν εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.
17 Καὶ πᾶν ὅ, τι καὶ ἂν κάμνητε, μὲ λόγον ἢ μὲ ἔργον, ὅλα ἂς γίνωνται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα διὰ μέσου αὐτοῦ.
18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς ἀνήκει, εἰς τὸν Κύριον.
19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας σας, καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς αὐτάς.
20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας καθ' ὅλα· διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον·
21 Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, διὰ νὰ μὴ χάνωσι τὴν προθυμίαν των.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε καθ' ὅλα εἰς τοὺς σαρκικούς σας κυρίους, μὴ δουλεύοντες διὰ τὰ ὀμμάτια ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ μὲ ἁπλότητα καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·
23 Καὶ πᾶν ὅ, τι καὶ ἂν κάμνητε, ἐργάζεσθε ἀπὸ ψυχῆς, ὡς εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους·
24 Ἠξεύροντες ὅτι θέλετε ἀπολάβει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.
25 Ὁποῖος δὲ ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀδικίαν τὴν ὁποίαν ἠδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. IV.

ΟΙ κύριοι, δίδετε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους σας, ἠξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον εἰς τοὺς οὐρανούς.
2 Προσκαρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχήν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν·
3 Καὶ προσεύχεσθε ὁμοῦ καὶ διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένος·
4 Διὰ νὰ φανερώσω αὐτό, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.
5 Πρὸς τοὺς ἔξω περιπατεῖτε φρονίμως, ἐξαγοράζοντες τὸν καιρόν.
6 Ὁ λόγος σας ἂς ἦναι πάντοτε μὲ χάριν, ἀρτυμένος μὲ ἅλας, διὰ νὰ ἠξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε εἰς καθ' ἕνα.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ ὅλα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος εἰς τὸν Κύριον·
8 Τὸν ὁποῖον ἔπεμψα εἰς σᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.
9 Ὁμοῦ μὲ τὸν Ὀνήσιμον τὸν

στὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας ἀπὸ σᾶς· αὐτοὶ θέλουσι σᾶς φανερώσει τὰ ἐδῶ.

10 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ ὁ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλάβετε παραγγελίας· ἐὰν ἔλθῃ εἰς σᾶς, δεχθῆτε τον·

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομήν· τοῦτοι μόνοι εἶναι συμβοηθοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν παρηγορία εἰς ἐμέ.

12 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας ἀπὸ σᾶς, ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἀγωνιζόμενος πάντοτε διὰ σᾶς εἰς τὰς προσευχὰς, διὰ νὰ σταθῆτε τέλειοι καὶ γεμάτοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διότι μαρτυρῶ διὰ αὐτὸν ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδίκειαν, καὶ εἰς τὴν Ἱεράπολιν.

14 Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ ὁ Δημᾶς.

15 Ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφοὺς οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδίκειαν, καὶ τὸν Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν οἶκόν του.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ ἀναμεταξύ σας ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων· καὶ διὰ νὰ ἀναγνώσητε καὶ σεῖς ἐκείνην ἀπὸ τὴν Λαοδίκειαν.

17 Καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἄρχιππον· Πρόσεχε τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν παρέλαβες εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ τὴν ἐκπληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ἐνθυμεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα, καὶ εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἐνθυμούμενοί σας εἰς τὰς προσευχάς μας·

3 Ἀκαταπαύστως ἔχοντες μνήμην τοῦ ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός μας·

4 Ἠξεύροντες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, τὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκλογήν σας·

5 Διότι τὸ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἔγινεν εἰς σᾶς κατὰ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλήν· καθὼς ἠξεύρετε ὁποῖοι ἤμεθα μεταξύ σας διὰ σᾶς.

6 Καὶ σεῖς ἐμιμήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον, δεξάμενοι τὸν λόγον μὲ πολλὴν θλῖψιν, μετὰ χαρᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

7 Ὥστε ἐγίνατε σεῖς παραδείγματα εἰς ὅλους τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διότι ἀπὸ σᾶς ἀντήχησεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὄχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἡ πίστις σας τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν ἔφθασεν, ὥστε δὲν ἔχομεν χρείαν ἡμεῖς νὰ λαλῶμεν τίποτε.

9 Διότι αὐτοὶ ἀπαγγέλλουσι διὰ
ἡμᾶς ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν εἰς σᾶς,
καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν
ἀπὸ τὰ εἴδωλα, διὰ νὰ δουλεύητε εἰς
τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν·
10 Καὶ νὰ ἀναμένητε τὸν Υἱόν του
ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τὸν ὁποῖον ἀν-
έστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς, τὸν Ἰη-
σοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐλευθερόνει ἀπὸ
τὴν ἐρχομένην ὀργήν.

Κεφ. β΄. Π.

ΔΙΟΤΙ αὐτοὶ σεῖς ἠξεύρετε, ἀδελ-
φοί, τὴν εἴσοδόν μας εἰς σᾶς, ὅτι δὲν
ἔγεινεν ἀνωφελής·
2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ προεπάθομεν καὶ
ὑβρίσθημεν, καθὼς ἠξεύρετε, εἰς τοὺς
Φιλίππους, ἐπαῤῥησιάσθημεν ὅμως
εἰς τὸν Θεόν μας νὰ λαλήσωμεν εἰς
σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολὺν
ἀγῶνα.
3 Διότι ἡ παράκλησίς μας δὲν ἔγι-
νεν ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρ-
σίαν, οὐδὲ μὲ δόλον·
4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ἀπὸ
τὸν Θεὸν νὰ μᾶς ἐμπιστευθῇ τὸ
εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, ὄχι ὡς
ἀρέσκοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ
εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος δοκιμάζει τὰς
καρδίας μας.
5 Διότι οὔτε ποτὲ λόγους κολακείας
μετεχειρίσθημεν, καθὼς ἠξεύρετε,
οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας· μάρτυς
μας εἶναι ὁ Θεός.
6 Οὔτε ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους δόξαν, οὔτε ἀπὸ σᾶς, οὔτε
ἀπὸ ἄλλους· ἂν καὶ ἐδυνάμεθα νὰ
γίνωμεν εἰς βάρος, ὡς ἀπόστολοι τοῦ
Χριστοῦ.
7 Ἀλλὰ ἐγίναμεν ἥμεροι μεταξύ
σας, ὡς ἡ τροφὸς περιθάλπει τὰ
τέκνα της.
8 Οὕτως ἐπιθυμοῦντες σας, ἀγα-
πῶμεν νὰ σᾶς μεταδώσωμεν ὄχι μό-
νον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ
τὰς ψυχάς μας, διότι ἦσθε ἀγαπητοὶ
εἰς ἡμᾶς.
9 Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοί, τὸν
κόπον μας καὶ τὸν μόχθον μας· διότι
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς
τὸ νὰ μὴ παραβαρύνωμεν κἀνένα ἀπὸ
σᾶς, ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ Θεοῦ.
10 Σεῖς εἶσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεός,
πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μεμ-
ψιν ἤμεθα εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε·
11 Καθὼς ἠξεύρετε, ὅτι καθ' ἕνα
ἀπὸ σᾶς, ὡς πατὴρ τὰ τέκνα του,
ἐνουθετοῦμεν καὶ ἐπαρηγοροῦμεν,
12 Καὶ σᾶς ὡρκίζομεν, εἰς τὸ νὰ
περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ, ὁ
ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἰς τὴν βασιλείαν
καὶ δόξαν του.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦ-
μεν τὸν Θεὸν ἀκαταπαύστως, διότι
παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς, τὸν
ἐδέχθητε ὄχι ὡς λόγον ἀνθρώπων,
ἀλλὰ (καθὼς εἶναι ἀληθινὰ) ὡς λό-
γον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς
σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.
14 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, ἐμιμήθητε
τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ αἱ ὁποῖαι εἶ-
ναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, ὅτι ἐπάθετε καὶ σεῖς τὰ αὐτὰ
ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ὁμοφύλους, κα-
θὼς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαί-
ους·
15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν
Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προ-
φήτας, καὶ ἡμᾶς κατεδίωξαν, καὶ εἰς
τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἶναι
ἐναντίοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων·
16 Ἐμποδίζοντές μας νὰ λαλήσω-
μεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσιν, εἰς
τὸ νὰ ἀποπληρώσωσι πάντοτε τὰς
ἁμαρτίας των· ἔφθασε δὲ εἰς αὐτοὺς
ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.
17 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισ-
θέντες ἀπὸ σᾶς πρὸς καιρὸν ὥρας,
εἰς τὸ πρόσωπον, ὄχι εἰς τὴν καρδίαν,
περισσότερον ἐσπουδάσαμεν νὰ ἰδῶ-
μεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν ἐπι-
θυμίαν.
18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλ-
θωμεν εἰς σᾶς (ἐγὼ μὲν ὁ Παῦλος)

καὶ μίαν φορὰν καὶ δύο, ἀλλ' ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισε.

19 Διότι ποῖος εἶναι ἡ ἐλπίς μας, ἢ ἡ χαρά μας, ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχήσεώς μας; ἢ δὲν εἶσθε καὶ σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του;

20 Διότι σεῖς εἶσθε ἡ δόξα μας καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄. III.

ΔΙΑ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑποφέρωμεν, ἐστέρξαμεν νὰ ἀπομείνωμεν μοναχοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας,

2 Καὶ ἐπέμψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν πίστιν σας·

3 Διὰ νὰ μὴ κλονίζηται κἀνεὶς διὰ ταύτας τὰς θλίψεις· διότι καὶ αὐτοὶ ἠξεύρετε ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα διατεταγμένοι εἰς τοῦτο.

4 Διότι καὶ ὅταν ἤμεθα ὁμοῦ μὲ σᾶς, προελέγομεν εἰς σᾶς ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεθα, καθὼς καὶ ἔγινε, καὶ τὸ ἠξεύρετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴν ὑποφέρων πλέον, ἔπεμψα εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὴν πίστιν σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπείραξεν ὁ πειράζων, καὶ ὁ κόπος μας γένῃ μάταιος.

6 Ἤδη δὲ, ὅτε ὁ Τιμόθεος ἦλθεν ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἔφερε καλὰς ἀγγελίας διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐνθύμησιν ἀγαθὴν διὰ ἡμᾶς πάντοτε, ἐπιποθοῦντες νὰ μᾶς ἰδῆτε, καθὼς καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμεν σᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν, ἀδελφοὶ, διὰ σᾶς, εἰς ὅλην μας τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς πίστεώς σας·

8 Διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς στέκησθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διότι τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν μὲ τὴν ὁποίαν χαιρόμεθα διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ μας,

10 Νύκτα καὶ ἡμέραν παρακαλοῦντες ὑπερπερισσῶς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεώς σας;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ μας, καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς, εἴθε νὰ μᾶς κατευοδώσῃ εἰς σᾶς·

12 Καὶ ὁ Κύριος εἴθε νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἀνάμεσόν σας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἰς σᾶς·

13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτὸς τὰς καρδίας σας ἀκατηγορήτους εἰς τὴν ἁγιωσύνην, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός μας, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ΄. IV.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, δεόμεθά σας καὶ παρακινοῦμεν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸ πῶς εἶναι χρεία σεῖς νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεὸν, (οὕτω) νὰ περισσεύητε μᾶλλον.

2 Διότι ἠξεύρετε τίνας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός σας, νὰ ἀπέχησθε σεῖς ἀπὸ τὴν πορνείαν·

4 Νὰ ἠξεύρῃ καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ φυλάττῃ τὸ ἀγγεῖον του εἰς ἁγιασμὸν καὶ τιμήν·

5 Ὄχι εἰς τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν·

6 Διὰ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ καὶ πλεονεκτῇ κἀνεὶς εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα τὸν ἀδελφόν του· διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐκδικητὴς διὰ ὅλα ταῦτα, καθὼς σᾶς προείπαμεν καὶ διεμαρτυρήσαμεν.

7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἁγιασμόν.

8 Τὸ λοιπὸν ὅστις καταφρονεῖ ταῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ

τὸν Θεὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμα του τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν· διότι αὐτοὶ σεῖς εἴσθε θεοδίδακτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον·

10 Διότι καὶ κάμνετε αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν· σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοὶ, νὰ περισσεύητε μᾶλλον·

11 Καὶ νὰ φιλοτιμῆσθε νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ κάμνητε τα ἴδιά σας, καὶ νὰ ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδιάς σας χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν·

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε πρὸς τοὺς ἔξω ἐντίμως, καὶ νὰ μὴ χρειάζησθε τίποτε.

13 Διότι δὲν σᾶς θέλω νὰ ἀγνοῆτε, ἀδελφοὶ, διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσιν ἐλπίδα.

14 Διότι ἐὰν πιστεύωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὁποῖοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν·

16 Διότι αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ πρόσταγμα, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ οἱ νεκροὶ εἰς τὸν Χριστὸν θέλουσιν ἀναστηθῆ πρῶτον·

17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὁποῖοι ἀπομένομεν, ἅμα μὲ αὐτοὺς θέλομεν ἁρπαχθῆ εἰς τὰς νεφέλας εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε θέλομεν εἶσθαι ὁμοῦ μὲ τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια τοῦτα.

Κεφ. ε'. V.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοὶ, δὲν ἔχετε χρείαν νὰ σᾶς γράφωμεν·

2 Διότι σεῖς ἠξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου οὕτως ἔρχεται ὡς ὁ κλέπτης τὴν νύκτα.

3 Διότι ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως θέλει ἔλθει κατεπάνω των ὄλεθρος, καθὼς ὁ πόνος τῆς γέννας εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην· καὶ δὲν θέλουσι φύγει.

4 Σεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, δὲν εἶσθε εἰς τὸ σκότος, ὥστε νὰ σᾶς προφθάσῃ ἐκείνη ἡ ἡμέρα ὡς κλέπτης.

5 Ὅλοι σεῖς εἶσθε υἱοὶ φωτὸς καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεθα τῆς νυκτὸς, οὐδὲ τοῦ σκότους·

6 Ἂς μὴ κοιμώμεθα λοιπὸν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἂς ἀγρυπνῶμεν καὶ ἂς ἐγκρατευώμεθα.

7 Διότι ὅποιοι κοιμῶνται, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ ὅποιοι μεθύουσι, τὴν νύκτα μεθύουσι.

8 Ἡμεῖς δὲ οἱ ὁποῖοι εἴμεθα τῆς ἡμέρας, ἂς ἐγκρατευώμεθα, ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔθεσεν εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν σωτηρίας, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 Ὁ ὁποῖος ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ ζῶμεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, εἴτε ἀγρυπνοῦμεν, εἴτε κοιμώμεθα.

11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.

12 Καὶ σᾶς δεόμεθα, ἀδελφοὶ, νὰ γνωρίζητε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κοπιάζουσιν ἀνάμεσόν σας, καὶ εἶναι προεστῶτες σας εἰς τὸν Κύριον, καὶ σᾶς νουθετοῦσι,

13 Καὶ νὰ τους τιμᾶτε ὑπερπερισσῶς μὲ ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον των· εἰρηνεύετε ἀναμεταξύ σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοὶ, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, βοηθεῖτε

τους ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς
ὅλους.
15 Βλέπετε, νὰ μὴν ἀποδώσῃ κἀνεις εἰς κἀνένα κακὸν ἀντὶ κακοῦ·
ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθεῖτε τὸ ἀγαθὸν
καὶ ἀναμεταξύ σας, καὶ εἰς ὅλους.
16 Πάντοτε χαίρεσθε.
17 Ἀκαταπαύστως προσεύχεσθε.
18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχαριστεῖτε·
διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν διὰ σᾶς.
19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.
20 Τὰς προφητείας μὴ καταφρονεῖτε.
21 Ὅλα δοκιμάζετε· κατέχετε τὸ
καλόν.
22 Ἀπὸ κάθε εἶδος πονηρίας ἀπέχεσθε.
23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε
νὰ σᾶς ἁγιάσῃ ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρόν σας, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχή,
καὶ τὸ σῶμα, εἴθε νὰ διαφυλαχθῶσι
χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
24 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος καὶ θέλει τὸ
κάμει.
25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς.
26 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς μὲ φίλημα ἅγιον.
27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύριον, νὰ
ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς
ἁγίους ἀδελφούς.
28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς,
Ἀμήν.
† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη
ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα
μας, καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.
2 Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν
τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, καθὼς
εἶναι ἄξιον, διότι ἡ πίστις σας ὑπεραυξάνει, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη τοῦ
καθ' ἑνὸς ὅλων σας ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον·
4 Ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα εἰς
σᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, διὰ
τὴν ὑπομονήν σας καὶ πίστιν, εἰς
ὅλους τοὺς διωγμούς σας καὶ τὰς
θλίψεις τὰς ὁποίας ὑπομένετε·
5 (Τὸ ὁποῖον εἶναι) ἀπόδειγμα τῆς
δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ
καταξιωθῆτε σεῖς τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε·
6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς θλίβουσι,
7 Καὶ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι θλίβεσθε
ἄνεσιν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγγέλους τῆς
δυνάμεώς του,
8 Μὲ πῦρ φλογὸς, διὰ νὰ κάμῃ ἐκδίκησιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουσι Θεὸν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
9 Οἵτινες θέλουσι καταδικασθῆ, εἰς
ὄλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ τὸ πρόσωπον
τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς
δυνάμεώς του·
10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ εἰς
τοὺς ἁγίους του, καὶ νὰ θαυμασθῇ εἰς

ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσι,
(διότι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρία μας με-
ταξύ σας,) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
11 Διὸ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε
διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ
καλεσμοῦ ὁ Θεός μας, καὶ νὰ ἐκπλη-
ρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης,
καὶ ἔργον πίστεως μὲ δύναμιν·
12 Διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς σᾶς,
καὶ σεῖς εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν χάριν
τοῦ Θεοῦ μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Κεφ. β΄. II.

ΔΕΟΜΕΘΑ σας δὲ, ἀδελφοὶ, διὰ
τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συναγωγήν μας
εἰς αὐτὸν,
2 Νὰ μὴ σαλευθῆτε ταχέως σεῖς ἀπὸ
τὸν νοῦν σας, μήτε νὰ θορυβῆσθε,
μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου,
μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς ἀπὸ ἡμᾶς, ὡς ἂν
ἦλθεν πλησίον ἡ ἡμέρα τοῦ Χρισ-
τοῦ.
3 Κἀνεὶς ἂς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ εἰς
κἀνένα τρόπον· (διότι δὲν θέλει ἔλ-
θει ἐκείνη ἡ ἡμέρα) ἐὰν δὲν ἔλθῃ
πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ φανερωθῇ
ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
ἀπωλείας,
4 Ὁ ἐναντίος καὶ ὁ ὑπεραιρόμε-
νος ἐπάνω εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν
ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡς
Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικ-
νύων τὸν ἑαυτόν του ὅτι εἶναι Θεός.
5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐνῷ ἤμουν ἀκό-
μη ὁμοῦ μὲ σᾶς, σᾶς ἔλεγον τοῦτα;
6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἐμποδίζει, εἰς τὸ νὰ ἀποκαλυφ-
θῇ αὐτὸς εἰς τὸν ἴδιόν του καιρόν.
7 Διότι ἤδη ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον
τῆς ἀνομίας, μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσει ἕως
ὅπου νὰ ἐκβληθῇ ἀπὸ τὸ μέσον·
8 Καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ
ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει
ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόμα-
τός του, καὶ θέλει ἀφανίσει διὰ τῆς
ἐπιφανείας τῆς παρουσίας του·
9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία
εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ
μὲ κάθε δύναμιν, καὶ σημεῖα, καὶ
τέρατα ψεύδους,
10 Καὶ μὲ κάθε ἀπάτην τῆς ἀδι-
κίας, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· διότι
τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας αὐτοὶ δὲν
ἐδέχθησαν εἰς τὸ νὰ σωθῶσι.
11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψει εἰς
αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ
νὰ πιστεύσωσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ψεῦδος·
12 Διὰ νὰ κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖ-
νοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν
ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἠρέσθησαν εἰς τὴν
ἀδικίαν.
13 Ἡμεῖς δὲ χρεωστοῦμεν νὰ εὐχα-
ριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς,
ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου,
ὅτι σᾶς ἔκλεξεν ὁ Θεὸς ἐξ ἀρχῆς εἰς
σωτηρίαν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Πνεύ-
ματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας·
14 Εἰς τὸ ὁποῖον σᾶς ἐκάλεσεν διὰ
μέσου τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀπό-
κτησιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, καὶ
κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας
ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ
τῆς ἐπιστολῆς μας.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς
Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατήρ μας,
ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ μᾶς ἔδωκε
παρηγορίαν αἰώνιον καὶ ἐλπίδα ἀγα-
θὴν διὰ τῆς χάριτος,
17 Εἴθε νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρ-
δίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς
κάθε λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. γ΄. III.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοὶ,
διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ
Κυρίου, καὶ νὰ δοξάζηται, καθὼς γί-
νεται καὶ εἰς σᾶς·
2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ
τοὺς ἀτόπους καὶ πονηροὺς ἀνθρώ-
πους· διότι ἡ πίστις δὲν εἶναι ὅλων.

3 Πιστὸς δὲ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς στηρίξει καὶ σᾶς φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
4 Καὶ ἔχομεν πεποίθησιν εἰς τὸν Κύριον διὰ σᾶς, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ κάμνετε καὶ θέλετε κάμνει.
5 Καὶ ὁ Κύριος εἴθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοί, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποφεύγητε σεῖς κάθε ἀδελφὸν ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἀτάκτως, καὶ ὄχι κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ἀπὸ ἡμᾶς.
7 Διότι σεῖς ἠξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μᾶς μιμῆσθε· διότι δὲν ἠτακτήσαμεν ἀναμεταξύ σας·
8 Οὐδὲ ἐφάγομεν ἀπὸ κἀνένα ψωμίον δωρεάν· ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μόχθον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρύνωμεν τινὰ ἀπὸ σᾶς·
9 Ὄχι διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωμεν τὸν ἑαυτόν μας παράδειγμα εἰς σᾶς, εἰς τὸ νὰ μᾶς μιμῆσθε.
10 Διότι ὅτε ἤμεθα ὁμοῦ μὲ σᾶς, τοῦτο σᾶς παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζηται, μηδὲ ἂς τρώγῃ.
11 Διότι ἀκούομεν τινὰς οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν ἀναμεταξύ σας ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζόμενοι, μόνον περιεργαζόμενοι.
12 Καὶ εἰς τοὺς τοιούτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακινοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγωσι τὸ ψωμίον των, ἐργαζόμενοι μὲ ἡσυχίαν.
13 Σεῖς δὲ, ἀδελφοί, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμητε.
14 Καὶ ἂν δὲν ὑπακούῃ τις εἰς τὸν λόγον μας διὰ τῆς ἐπιστολῆς, σημειόνετε τοῦτον· καὶ μὴ συναναστρέφησθε μὲ αὐτὸν, διὰ νὰ ἐντραπῇ·
15 Καὶ μὴ τὸν λογαριάζετε ὡς ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετεῖτέ τον ὡς ἀδελφόν·
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε κατὰ πάντα τρόπον· ὁ Κύριος ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας.
17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφη μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον εἰς κάθε ἐπιστολήν· οὕτω γράφω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ, ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος μας καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,
2 Εἰς τὸν Τιμόθεον γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· ἂς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.
3 Καθὼς σὲ παρεκάλεσα πορευόμενος εἰς τὴν Μακεδονίαν, νὰ προσμείνῃς εἰς τὴν Ἔφεσον, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἰς τινὰς νὰ μὴ διδάσκωσιν ἄλλην διδαχὴν,
4 Μηδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες παρέχουσι μᾶλλον ζητήματα παρὰ οἰκοδομὴν Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν πίστιν.
5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν,

και από συνείδησιν αγαθήν, και από
πίστιν ανυπόκριτον·
6 Από τα οποία τινές αστοχήσαν-
τες, εξέπεσαν εις ματαιολογίαν,
7 Θέλοντες να ήναι νομοδιδάσκα-
λοι, μη νοούντες μήτε εκείνα τα οποία
λέγουσι, μήτε περί τίνων διαβεβαι-
ούσι.
8 Γνωρίζομεν δε ότι ο νόμος είναι
καλός, αν τις τον μεταχειρίζηται
νομίμως·
9 Γνωρίζων τούτο, ότι διά τον δί-
καιον ο νόμος δεν ετέθη, αλλά διά
τους ανόμους και ανυποτάκτους, ασε-
βείς και αμαρτωλούς, ανοσίους και
βεβήλους, πατροκτόνους και μητροκ-
τόνους, ανθρωποφόνους,
10 Πόρνους, αρσενοκοίτας, ανθρω-
ποκλέπτας, ψεύστας, επιόρκους, και
εί τι άλλο είναι εναντίον εις την υγι-
αίνουσαν διδασκαλίαν·
11 Κατά το ευαγγέλιον της δόξης
του μακαρίου Θεού, το οποίον ενεπισ-
τεύθην εγώ.
12 Και αποδίδω χάριν εις τον Κύ-
ριόν μας Χριστόν Ἰησοῦν ο οποίος
με ενεδυνάμωσεν, ότι με ελογαρίασε
πιστόν, θέσας με εις υπηρεσίαν·
13 Εμέ ο οποίος ήμουν πρότερον
βλάσφημος και διώκτης και υβρι-
στής· αλλ' ηλεήθην, διότι αγνοών το
έκαμα, ων εις την απιστίαν·
14 Και η χάρις του Κυρίου μας
μετά πίστεως και αγάπης της εις τον
Χριστόν Ἰησοῦν υπερεπερίσσευσεν.
15 Ο λόγος είναι πιστός, και πάσης
αποδοχής άξιος, ότι ο Χριστός Ἰη-
σοῦς ήλθεν εις τον κόσμον να σώση
τους αμαρτωλούς, από τους οποίους
είμαι εγώ ο πρώτος.
16 Αλλά διά τούτο ηλεήθην, διά
να δείξη εις εμέ πρώτον ο Ἰησοῦς
Χριστός όλην την μακροθυμίαν, προς
παράδειγμα εκείνων οι οποίοι έμελλον
να πιστεύσωσιν εις αυτόν εις την
ζωήν την αιώνιον.
17 Ας ήναι δε τιμή και δόξα εις τον
βασιλέα των αιώνων, τον άφθαρτον,
τον αόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν,
εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν.
18 Ταύτην την παραγγελίαν εμ-
πιστεύομαι εις σε, ω τέκνον Τιμόθεε,
κατά τας προφητείας αι οποίαι προ-
εδόθησαν διά σε, διά να στρατεύησαι
με αυτάς την καλήν στρατείαν,
19 Έχων πίστιν και αγαθήν συν-
είδησιν, την οποίαν τινές απορρίψαν-
τες, εναυάγησαν εις την πίστιν·
20 Από τους οποίους είναι ο Ὑμέ-
ναιος και ο Ἀλέξανδρος· τους οποί-
ους παρέδωκα εις τον Σατανᾶ, διά
να μάθωσι να μη βλασφημώσι.

Κεφ. β'. II.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ λοιπόν πρώτον από
όλα, να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς,
ικεσίας, ευχαριστίας διά όλους τους
ανθρώπους·
2 Διά τους βασιλείς, και διά όλους
οι οποίοι είναι εις αξίας· διά να δι-
άγωμεν ζωήν ατάραχον και ήσυχον
με κάθε ευσέβειαν και σεμνότητα.
3 Διότι τούτο είναι καλόν και απο-
δεκτόν ενώπιον του σωτήρος μας
Θεού·
4 Ο οποίος θέλει να σωθώσιν όλοι
οι άνθρωποι, και να έλθωσιν εις την
της αληθείας επίγνωσιν.
5 Διότι είναι ένας Θεός, και ένας
μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρω-
πος Χριστός Ἰησοῦς·
6 Ο οποίος έδωκε τον εαυτόν του
εξαγόρασμα διά όλους, εις μαρτυρίαν
κατά καιρούς διωρισμένους·
7 Εις την οποίαν μαρτυρίαν ετέθην
εγώ κήρυξ και απόστολος, (αλήθειαν
λέγω εις τον Χριστόν, και δεν ψεύδο-
μαι,) διδάσκαλος των εθνών εις την
πίστιν και εις την αλήθειαν.
8 Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι
άνδρες εις κάθε τόπον, υψόνοντες
οσίους χείρας χωρίς οργήν και αμφι-
βολίαν.
9 Ωσαύτως και αι γυναίκες να κοσ-
μώνται με στολισμόν κόσμιον, με
εντροπήν και σωφροσύνην, όχι με
πλεξούδας, ή χρυσά, ή μαργαριτάρια,
ή ενδυμασίαν πολυτελή·

10 Ἀλλὰ (τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν) μὲ ἔργα ἀγαθά.

11 Ἡ γυνὴ ἡσύχως ἂς μανθάνῃ, μὲ κάθε ὑποταγήν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ εἰς τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκῃ, οὐδὲ νὰ αὐθεντεύῃ τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ.

13 Διότι ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτος, ἔπειτα ἡ Εὔα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἔγινεν εἰς παράβασιν·

15 Ὅμως θέλει σωθῆ διὰ μέσου τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μὲ σωφροσύνην.

Κεφ. γ'. III.

ἈΛΗΘΙΝΟΣ εἶναι τοῦτος ὁ λόγος· Ἄν τις ὀρέγηται ἐπισκοπὴν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἦναι ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ·

3 Μὴ μεθυστὴς, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής· ἀλλὰ ἥμερος, ἄμαχος, ἀφιλάργυρος·

4 Ἐπιστατῶν καλῶς εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον, ἔχων εἰς ὑποταγὴν τὰ τέκνα του μὲ κάθε σεμνότητα·

5 (Ἄν δέ τις δὲν ἠξεύρῃ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῆ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;)

6 Μὴ ἀρχάριος, μήπως κενοδοξήσας ἐμπέσῃ εἰς τὸ κρῖμα τοῦ διαβόλου.

7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἔξω, διὰ νὰ μὴν ἐμπέσῃ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

8 Ὡσαύτως οἱ διάκονοι πρέπει νὰ ἦναι σεμνοὶ, νὰ μὴ ἦναι δίγλωσσοι, νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς πολὺν οἶνον, νὰ μὴν ἦναι αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἔχοντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὰν συνείδησιν·

10 Καὶ τοῦτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶτον, ἔπειτα ἂς διακονῶσιν, ἐὰν ἦναι ἀνέγκλητοι·

11 Ὡσαύτως πρέπει καὶ αἱ γυναῖκές των νὰ ἦναι σεμναὶ, νὰ μὴ διαβάλλωσι, νὰ ἦναι ἐγκρατεῖς, πισταὶ εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς ἦναι μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, ἐπιστατοῦντες καλῶς εἰς τὰ τέκνα των καὶ εἰς τοὺς ἰδίους των οἴκους·

13 Διότι ὅσοι διακονήσωσι καλῶς, ἀποκτῶσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἑαυτόν των, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν εἰς τὴν πίστιν ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

14 Ταῦτα σὲ γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω εἰς σὲ τὸ ὀγληγορώτερον·

15 Ἂν ὅμως βραδύνω, διὰ νὰ γνωρίσῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτεύησαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λέγει φανερῶς, ὅτι εἰς τοὺς ὑστέρους καιροὺς θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων,

2 Εἰς ὑπόκρισιν ψευδολόγων, εἰς τὴν ἰδίαν των συνείδησιν κεκαυτηριασμένων,

3 Οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουσι νὰ ὑπανδρεύωνται, καὶ διορίζουσι νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ φαγητὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἔκτισεν διὰ νὰ τὰ μεταλαμβάνωσι μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν ἀλήθειαν·

4 Διότι κάθε κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλὸν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, ὅταν λαμβάνηται μὲ εὐχαριστίαν·

5 Διότι ἁγιάζεται διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱκεσίας.

6 Ἐὰν ταῦτα συμβουλεύῃς εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς, θέλεις εἶσθαι καλὸς διάκο-
νος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμε-
νος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ
τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν
παρηκολούθησας.
7 Τοὺς δὲ μύθους τοὺς βεβήλους
καὶ γραώδεις παραίτει· καὶ γύμναζε
τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.
8 Διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἰς
ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια
εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμος, ἔχουσα ὑπό-
σχεσιν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς
μελλούσης.
9 Πιστὸς εἶναι τοῦτος ὁ λόγος καὶ
κάθε ἀποδοχῆς ἄξιος.
10 Καθότι διὰ τοῦτο καὶ κοπιάζο-
μεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ἐπειδὴ ἠλπί-
σαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ
ὁποῖος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώ-
πων, μάλιστα τῶν πιστῶν.
11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.
12 Μηδεὶς ἂς καταφρονῇ τὴν νεό-
τητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα
τῶν πιστῶν εἰς τὸν λόγον, εἰς τὴν
πολιτείαν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ
πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθ-
αρότητα.
13 Ἕως ὅπου νὰ ἔλθω πρόσεχε εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παράκλησιν,
εἰς τὴν διδασκαλίαν.
14 Μὴν ἀμελῇς τὸ χάρισμα τὸ
ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ, καὶ σὲ ἐδόθη διὰ
μέσου προφητείας, μετὰ τῆς ἐπιθέ-
σεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
15 Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα ἂς
ἦσαι· διὰ νὰ ἦναι ἡ πρόκοπή σου
φανερὰ εἰς ὅλους.
16 Πρόσεχε εἰς τὸν ἑαυτόν σου καὶ
εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐπίμενε εἰς αὐτά·
διότι κάμνων τοῦτο, καὶ τὸν ἑαυ-
τόν σου θέλεις σώσει καὶ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σοῦ ἀκούουσι.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗΝ ἐπιπλήξῃς γεραλαῖον, ἀλλὰ
νουθέτει αὐτὸν ὡς πατέρα· τοὺς νεω-
τέρους, ὡς ἀδελφούς·
2 Τὰς γηραλαίας, ὡς μητέρας· τὰς
νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, μὲ κάθε κα-
θαρότητα.
3 Τίμα τὰς χήρας, τὰς ἀληθῶς χή-
ρας.
4 Ἂν ὅμως χήρα τις ἔχῃ τέκνα ἢ
ἐγγόνους, ἂς μανθάνωσι πρῶτον νὰ
εὐσεβῶσιν εἰς τὸν ἴδιόν των οἶκον,
καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀνταμοιβὰς εἰς
τοὺς προγόνους· διότι τοῦτο εἶναι
καλὸν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.
5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονω-
μένη ἐλπίζει εἰς τὸν Θεὸν, καὶ προσ-
μένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς τὰς
προσευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν.
6 Ἡ δὲ χήρα ἡ ὁποία ζῇ εἰς ἡδονὰς,
ζῶσα ἀπέθανε.
7 Καὶ παράγγελλε ταῦτα, διὰ νὰ
ἦναι ἀκατηγόρητοι.
8 Ἐὰν δέ τις δὲν προνοῇ διὰ τοὺς
ἰδίους καὶ μάλιστα τοὺς οἰκιακούς
του, ἠρνήθη τὴν πίστιν, καὶ εἶναι
χειρότερος τοῦ ἀπίστου.
9 Χήρα ἂς καταλέγηται ὅποια ἔγι-
νεν ἐτῶν ὄχι ὀλιγώτερον τῶν ἑξήντα,
ἑνὸς ἀνδρὸς γυνὴ,
10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρουμένη·
ἐὰν ἔθρεψε τέκνα, ἐὰν ἐδέχθη ξένους,
ἐὰν ἔνιψε πόδας ἁγίων, ἐὰν ἐβοήθη-
σεν εἰς τοὺς θλιβομένους, ἐὰν ἐξηκο-
λούθησεν εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν.
11 Τὰς χήρας δὲ τὰς νεωτέρας
παραίτει· διότι ὅταν ἀσελγήσωσι
κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ ὑπαν-
δρευθῶσιν·
12 Ἔχουσαι κρῖμα, διότι ἠθέτησαν
τὴν πρώτην πίστιν.
13 Ἅμα δὲ μανθάνουσι νὰ ἦναι καὶ
ἀργαὶ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· καὶ
ὄχι μόνον ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ ἀπρεπῆ.
14 Θέλω λοιπὸν τὰς νεωτέρας νὰ
ὑπανδρεύωνται, νὰ τεκνογονῶσι, νὰ
οἰκοδεσποτῶσι, νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὸν
ἀντικείμενον κἀμμίαν ἀφορμὴν εἰς
λοιδορίαν.
15 Διότι ἤδη τινὲς ἀπετράπησαν
ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
16 Ἐάν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ

χήρας, ἂς βοηθῇ εἰς αὐτάς, καὶ ἂς μὴ βαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὰς ὄντως χήρας.

17 Οἱ πρεσβύτεροι οἱ ὁποῖοι εἶναι καλοὶ προεστῶτες, ἂς ἀξιῶνται διπλῆν τιμήν· μάλιστα οἱ κοπιάζοντες εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διότι λέγει ἡ γραφή· Βοΐδιον τὸ ὁποῖον ἀλωνίζει, νὰ μὴ χαλινώσῃς. Καί· Ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ του.

19 Καὶ μὴ παραδέχου κατηγορίαν κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἔμπροσθεν δύω ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἁμαρτάνουσιν, ἔμπροσθεν ὅλων ἔλεγχε, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ λοιποί.

21 Ὁρκίζω σε ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα φυλάξῃς ταῦτα χωρὶς προτίμησιν, μὴ κάμνων τίποτε ἀπὸ κλίσιν.

22 Τὰς χεῖρας εἰς κἀνένα μὴν ἐπιθέτει ταχέως, μηδὲ κοινώνει εἰς ξένας ἁμαρτίας· διατήρει τὸν ἑαυτόν σου καθαρόν.

23 Μὴ πλέον πίνῃς νερόν, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς συχνάς σου ἀσθενείας.

24 Αἱ ἁμαρτίαι τινῶν ἀνθρώπων εἶναι πασίδηλοι, καὶ προηγούμεναι εἰς τὴν κρίσιν· εἰς τινὰς δὲ αἱ ἁμαρτίαι ἐπακολουθοῦσιν·

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πασίδηλα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀλλέως, δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσιν.

Κεφ. ς΄. VI.

ΟΣΟΙ δοῦλοι εἶναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ἂς λογαριάζωσιν τοὺς ἰδίους των κυρίους ἀξίους κάθε τιμῆς· διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ὅσοι ἔχουσι πιστοὺς κυρίους, ἂς μὴ τοὺς καταφρονῶσι, διότι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ μᾶλλον ἂς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοί, οἱ ὁποῖοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακίνει.

3 Ἐάν τις ἑτεροδιδάσκῃ, καὶ δὲν προσέρχεται εἰς τὰ ὑγιῆ λόγια τὰ ὁποῖα εἶναι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν κατὰ τὴν εὐσέβειαν,

4 Ἐκεῖνος κενοδοξεῖ, μηδὲν γνωρίζων, ἀλλὰ μαινόμενος εἰς ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἀπὸ τὰ ὁποῖα γίνεται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημίαι, ὑποψίαι πονηραί,

5 Διατριβαὶ μάταιαι ἀνθρώπων τὸν νοῦν διεφθαρμένων, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, οἱ ὁποῖοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἡ εὐσέβεια κέρδος· ἀναχώρει ἀπὸ τοὺς τοιούτους.

6 Εἶναι δὲ μέγα κέρδος ἡ εὐσέβεια ὁμοῦ μὲ εὐχαρίστησιν.

7 Διότι τίποτε δὲν ἐφέραμεν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· καὶ φανερὸν εἶναι ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐβγάλωμεν τίποτε.

8 Καὶ ἔχοντες τροφὰς καὶ σκεπάσματα, ἂς εὐχαριστηθῶμεν εἰς ταῦτα.

9 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ πλουτῶσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἱ ὁποῖαι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Διότι ῥίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὁποίαν τινὲς ὀρεγόμενοι ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ διεπέρασαν τὸν ἑαυτόν των μὲ πολλὰς ὀδύνας.

11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεῦγε ταῦτα· καὶ ἀκολούθει δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πίασε τὴν αἰώνιον ζωήν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐκαλέσθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὁ ὁποῖος ἐμαρτύ-

ρησεν ἔμπροσθεν τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Νὰ διατηρήσῃς τούτην τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ἕως τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Τὴν ὁποίαν εἰς διωρισμένους καιροὺς θέλει δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἀθανασίαν, καὶ ὁποῦ κατοικεῖ τὸ ἀπλησίαστον φῶς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους εἶδεν, οὐδὲ δύναται νὰ ἰδῇ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

17 Παράγγελλε εἰς τοὺς πλουσίους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, νὰ μὴν ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ πλούτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς ἡμᾶς πλουσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶσιν εἰς ἔργα καλά, νὰ ἦναι μεταδοτικοί, κοινωνητικοί·

19 Ἀποθησαυρίζοντες εἰς τὸν ἑαυτόν των θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην τούτην φύλαξον, ἀποτρέπων τὰς βεβήλους ματαιολογίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Τὴν ὁποίαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἡ ὁποία εἶναι μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατὰ τὴν ἐπάγγελσιν τῆς ζωῆς ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον ἀγαπητὸν τέκνον· ἂς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν, τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τῶν προγόνων μου μὲ καθαρὰν συνείδησιν, ὅτι ἀκατάπαυστον ἔχω τὴν διὰ σὲ μνήμην εἰς τὰς προσευχάς μου νύκτα καὶ ἡμέραν·

4 Ἐπιποθῶν νὰ σὲ ἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ ἀπὸ χαράν·

5 Ἀναθυμούμενος τὴν πίστιν σου τὴν ἀνυπόκριτον, ἡ ὁποία ἐκατοίκησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμην σου τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου τὴν Εὐνίκην· καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι καὶ εἰς σέ.

6 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σὲ ἀναθυμίζω, νὰ ἀναζωπυρῇς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ αἰσχυνθῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου μας, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιόν του· ἀλλὰ συγκακοπάθησον μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ·

9 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε, καὶ ἐκάλεσε μὲ κάλεσιν ἁγίαν· ὄχι κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἡ ὁποία μᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν πρὸ χρόνων αἰωνίων·

10 Τώρα δὲ ἐφανερώθη διὰ μέσου τῆς ἐπιφάνειας τοῦ Σωτῆρος μας Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατέλυσε τὸν
θάνατον, καὶ ἐφώτισε τὴν ζωὴν καὶ
τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγ-
γελίου·
11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ
καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν
ἐθνῶν·
12 Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν πάσχω
καὶ ταῦτα· ἀλλὰ δὲν αἰσχύνομαι·
διότι ἠξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ
εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς
νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.
13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν
ὑγιῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἤκουσας
ἀπὸ ἐμὲ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ἡ
ὁποία εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·
14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύ-
λαξον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ
ἁγίου τὸ ὁποῖον κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς.
15 Γνωρίζεις τοῦτο, ὅτι ὅλοι οἱ εἰς
τὴν Ἀσίαν μὲ ἀπεστράφησαν, ἀπὸ
τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ
ὁ Ἑρμογένης.
16 Ὁ Κύριος εἴθε νὰ δώσῃ ἔλεος
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου· διότι
πολλάκις μὲ ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἅλυσίν
μου δὲν ἠσχύνθη,
17 Ἀλλὰ ὢν εἰς τὴν Ῥώμην, μὲ
πολλὴν σπουδὴν μὲ ἐζήτησε, καὶ μὲ
ηὗρεν·
18 Ὁ Κύριος εἴθε νὰ δώσῃ εἰς αὐ-
τὸν νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς
τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα μὲ ἐπη-
ρέτησεν εἰς τὴν Ἔφεσον, σὺ γνωρί-
ζεις καλλίτερα.

Κεφ. β΄. II.

ΣΥ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμό-
νου μὲ τὴν χάριν ἡ ὁποία εἶναι εἰς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·
2 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσας ἀπὸ
ἐμὲ διὰ μέσου πολλῶν μαρτύρων,
παράθες ταῦτα εἰς πιστοὺς ἀνθρώ-
πους, οἵτινες θέλουσιν εἶναι ἱκανοὶ
νὰ διδάξωσι καὶ ἄλλους.
3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς
στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Οὐδεὶς ὅστις στρατεύεται ἐμπλέ-
κεται εἰς τὰς πραγματείας τῆς ζωῆς
ταύτης, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος τὸν ἔκλεξε στρατιώτην·
5 Καὶ ἐὰν τις ἀθλῇ, δὲν στεφανό-
νεται ἐὰν δὲν ἀθλήσῃ νομίμως.
6 Ὁ γεωργὸς ὁ ὁποῖος κοπιάζει
πρέπει νὰ μεταλαμβάνῃ ὁ πρῶτος
ἀπὸ τοὺς καρπούς.
7 Νόει ὅ, τι λέγω· καὶ εἴθε ὁ Κύ-
ριος νὰ σὲ δώσῃ σύνεσιν εἰς ὅλα.
8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἠγερμένον ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, ὁ ὁποῖ-
ος εἶναι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ,
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·
9 Διὰ τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ ἕως εἰς
δεσμὰ, ὡς κακοῦργος· ἀλλὰ ὁ λόγος
τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται.
10 Διὰ τοῦτο ὅλα ὑπομένω διὰ τοὺς
ἐκλεκτοὺς, διὰ νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ
σωτηρίας τῆς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰη-
σοῦν, μετὰ δόξης αἰωνίου.
11 Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιστός· δι-
ότι ἐὰν συναποθάνωμεν μὲ τὸν Χρισ-
τὸν, θέλομεν συζήσει καὶ μὲ αὐτόν·
12 Ἐὰν ὑπομένωμεν, καὶ θέλομεν
συμβασιλεύσει· ἐὰν τὸν ἀρνώμεθα,
καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνηθῇ·
13 Ἐὰν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος πιστὸς
μένει· νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του δὲν
δύναται.
14 Ταῦτα ἐνθύμιζέ τους, διαμαρ-
τυρόμενος εἰς αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυ-
ρίου, νὰ μὴ λογομαχῶσιν, εἰς οὐδὲν
χρήσιμον, ἀλλὰ εἰς καταστροφὴν τῶν
ἀκουόντων.
15 Σπούδασον νὰ παραστήσῃς τὸν
ἑαυτόν σου δόκιμον εἰς τὸν Θεὸν,
ἐργάτην ἀκαταίσχυντον, καὶ νὰ ὀρ-
θοτομῇς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
16 Τὰς δὲ βεβήλους ματαιολογίας
φεῦγε· διότι θέλουσι προχωρήσῃ εἰς
περισσοτέραν ἀσέβειαν·
17 Καὶ ὁ λόγος των ὡς γάγγραινα
θέλει ἔχει βοσκήν· ἀπὸ τοὺς ὁποίους
εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φίλητος,
18 Οἵτινες ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν
ἀλήθειαν, λέγοντες ὅτι ἔγινεν ἡ ἀνά-
στασις ἤδη· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν
πίστιν τινῶν.

19 Ὅμως τὸ στερεὸν θεμέλιον τοῦ Θεοῦ στέκει, ἔχων τὴν σφραγῖδα τούτην· Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἴδιοί του· καί· Ἂς σταθῇ μακρὰν τῆς ἀδικίας καθένας ὃς τις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλην οἰκίαν δὲν εἶναι μόνον ἀγγεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ τὰ μὲν εἶναι εἰς τιμήν, τὰ δὲ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἂν λοιπόν τις ἀποκαθαρίσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ ταῦτα, θέλει εἶναι ἀγγεῖον εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Φεῦγε τὰς ἐπιθυμίας τὰς νεωτερικάς· καὶ ἀκολούθει τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραίτει, γνωρίζων ὅτι γεννῶσι μάχας·

24 Καὶ ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἥμερος εἰς ὅλους, διδακτικός, ὑπομονητικὸς εἰς τοὺς κακούς,

25 Μὲ πρᾳότητα παιδεύων ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντιδιαθέτονται· ἴσως ὁ Θεὸς δώσῃ εἰς αὐτοὺς μετάνοιαν, εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας,

26 Καὶ ἐξυπνηθῶσιν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ζῶντες ἐπιάσθησαν εἰς τὸ θέλημά του.

Κεφ. γ'. III.

ΓΝΩΡΙΖΕ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας θέλουσιν ἐπέλθει καιροὶ ἐπικίνδυνοι·

2 Διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἶναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄσπλαγχνοι, ἀφιλίωτοι, διαβάλλοντες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, πεφυσιωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι,

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν της ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποστρέφου.

6 Διότι ἀπὸ τούτους εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παρεισάγονται εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύουσι τὰ γυναικάρια πεφορτισμένα ἀπὸ ἁμαρτίας, ἀπαγόμενα ἀπὸ ἐπιθυμίας ποικίλας,

7 Μανθάνοντα πάντοτε, καὶ μηδέποτε δυνάμενα νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας.

8 Καθ' ὃν τρόπον δὲ ὁ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἐναντιώθησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, οὕτω καὶ τοῦτοι ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψει περισσότερον· διότι ἡ ἀνοησία των θέλει γένει φανερὰ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἀνοησία) ἐκείνων ἔγινε.

10 Σὺ ὅμως μὲ παρηκολούθησας εἰς τὴν διδασκαλίαν, τὴν διαγωγήν, τὴν προθυμίαν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν,

11 Τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, ὁποῖα μὲ ἔγιναν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρα· ὁποίους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἀπὸ ὅλους μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος.

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, θέλουσι διωχθῇ.

13 Ἄνθρωποι δὲ πονηροὶ καὶ ἀπατεῶνες θέλουσι προκόψει εἰς τὸ χειρότερον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, γνωρίζων ἀπὸ τίνα τὰ ἔμαθες,

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφος γνωρίζεις τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν, διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκαλίαν,

εις ἔλεγχον, εις διόρθωσιν, εις παίδευσιν τὴν εις τὴν δικαιοσύνην·

17 Διὰ νὰ ἦναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἐντελῶς ἡτοιμασμένος εις κάθε ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ΄. IV.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ λοιπὸν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειάν του καὶ τὴν βασιλείαν του·

2 Κήρυξον τὸν λόγον· παραστάσου ἐγκαίρως, παρακαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακίνησον μὲ κάθε μακροθυμίαν καὶ διδαχήν.

3 Διότι μέλλει νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε δὲν θέλουσιν ὑποφέρει τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας των ἐπιθυμίας θέλουσιν ἐπισωρεύσει εις τὸν ἑαυτόν των διδασκάλους, γαργαλιζόμενοι εἰς τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν ἀλήθειαν θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν, εις δὲ τοὺς μύθους θέλουσι παρεκτραπῆ.

5 Ἀλλὰ σὺ ἀγρύπνει εις ὅλα, κακοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησον τὴν διακονίαν σου.

6 Διότι ἐγὼ ἤδη γίνομαι θυσία, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα·

8 Λοιπὸν, φυλάττεται δι' ἐμὲ ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον θέλει μὲ ἀποδώσει ὁ Κύριος εις ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτής· καὶ ὄχι μόνον εις ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εις ὅλους ὅσοι ἀγαποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς εις ἐμὲ ταχέως.

10 Διότι ὁ Δημᾶς μὲ ἀφῆκεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εις τὴν Θεσσαλονίκην· ὁ Κρήσκης εις τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εις τὴν Δαλματίαν·

11 Ὁ Λουκᾶς μόνος εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ. Λάβε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε τον μαζύ σου, διότι μὲ εἶναι πολὺ χρήσιμος εις τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν ἀπέστειλα εις τὴν Ἔφεσον.

13 Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα εις τὴν Τρωάδα εις τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ μὲ ἔδειξεν· εἴθε ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εις αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα του·

15 Ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀντεστάθη εις τὰ λόγιά μας.

16 Εις τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν οὐδεὶς μὲ παρεστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἀφῆκαν· (εἴθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εις αὐτούς·)

17 Ὁ δὲ Κύριος μὲ παρεστάθη, καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ γένῃ πληροφορημένον τὸ κήρυγμα διὰ μέσου μου, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἠλευθερώθην ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ κάθε ἔργον κακὸν, καὶ θέλει μὲ σώσει εις τὴν βασιλείαν του τὴν ἐπουράνιον· εις τὸν ὁποῖον ἂς ἦναι ἡ δόξα εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

19 Ἄσπασε τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ὁ Ἔραστος ἀπέμεινεν εις τὴν Κόρινθον· τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα εις τὴν Μίλητον ἀσθενῆ.

21 Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεταί σε ὁ Εὔβουλος, καὶ ὁ Πούδης, καὶ ὁ Λῖνος, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἂς ἦναι μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος εις τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστο-
λος δὲ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ
τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας
τῆς κατ' εὐσέβειας·
2 Μὲ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου, τὴν
ὁποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς
πρὸ χρόνων αἰωνίων,
3 Ἐφανέρωσε δὲ εἰς καιροὺς διω-
ρισμένους τὸν λόγον του, διὰ τοῦ
κηρύγματος τὸ ὁποῖον ἐμπιστεύθην
ἐγὼ κατὰ προσταγὴν τοῦ Σωτῆρος
μας Θεοῦ·
4 Εἰς τὸν Τίτον γνήσιον τέκνον
κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν· ἄς ἦναι χά-
ρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς,
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σω-
τῆρος μας.
5 Τούτου χάριν σὲ ἀφῆκα εἰς τὴν
Κρήτην, διὰ νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλεί-
ποντα, καὶ νὰ καταστήσῃς εἰς κάθε πό-
λιν πρεσβυτέρους, καθὼς σὲ διέταξα·
6 Ἐὰν ἦναι τις ἀνέγκλητος, μιᾶς
γυναικὸς ἀνὴρ, καὶ ἔχῃ τέκνα πιστὰ,
ὄχι κατηγορούμενα δι' ἀσωτίαν, ἢ
ἀνυπότακτα.
7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ
ἦναι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος τοῦ
Θεοῦ· μὴν αὐθάδης, μὴν ὀργίλος, μὴ
μεθυστὴς, μὴ πλήκτης, μὴν αἰσχρο-
κερδής·
8 Ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώ-
φρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατής·
9 Κρατῶν τὸν πιστὸν λόγον τῆς
διδαχῆς, διὰ νὰ ἦναι δυνατὸς καὶ νὰ
παρακινῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν
ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς ἀντιλέγοντας.
10 Διότι εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι,
ματαιολόγοι, καὶ φρενοπλάνοι, καὶ
μάλιστα ἐκεῖνοι τῆς περιτομῆς·
11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπι-
στομίζωμεν· οἵτινες ὁλοκλήρους οἴ-
κους ἀναποδογυρίζουν, διδάσκοντες
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει, διὰ αἰσ-
χρὸν κέρδος.
12 Ἕνας ἐξ αὐτῶν ἴδιός των προ-
φήτης εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάντοτε
ψεῦσται, κακὰ θηρία, κοιλίαι ἀργαί.
13 Ἡ μαρτυρία αὐτὴ εἶναι ἀλη-
θινή· διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἔλεγχέ
τους αὐστηρὰ, διὰ νὰ ὑγιαίνωσιν εἰς
τὴν πίστιν·
14 Μὴ προσέχοντες εἰς μύθους Ἰου-
δαϊκοὺς, καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων ἀπο-
στρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.
15 Ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς
καθαρούς· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμένους
καὶ ἀπίστους τίποτε δὲν εἶναι καθα-
ρὸν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένος καὶ ὁ
νοῦς των καὶ ἡ συνείδησις.
16 Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι
τὸν Θεὸν, μὲ τὰ ἔργα δὲ τὸν ἀρ-
νοῦνται, ὄντες βδελυκτοὶ καὶ ἀπει-
θεῖς, καὶ εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν ἀπο-
δόκιμοι.

Κεφ. β'. II.

ΣΥ δὲ λάλει τὰ πρέποντα εἰς τὴν
ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν·
2 Οἱ γέροντες νὰ ἦναι ἀμέθυσοι,
σεμνοὶ, σώφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίσ-
τιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομονήν·
3 Ὡσαύτως αἱ γερόντισσαι νὰ ἦναι
εἰς τὴν διαγωγὴν ἱεροπρεπεῖς, νὰ μὴ
διαβάλλωσι, νὰ μὴ δουλόνωνται εἰς
πολὺν οἶνον, νὰ ἦναι διδάσκαλοι τῶν
καλῶν,
4 Διὰ νὰ σωφρονίζωσι τὰς νέας, να
ἀγαπῶσι τοὺς ἄνδρας των, καὶ τὰ
τέκνα των,
5 Νὰ εἶναι σώφρονες, καθαραὶ,
οἰκοφύλακες, ἀγαθαὶ, ὑποτασσόμεναι
εἰς τοὺς ἄνδρας των, διὰ νὰ μὴ βλασ-
φημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
6 Ὡσαύτως καὶ τοὺς νεωτέρους
παρακίνει νὰ σωφρονῶσιν·
7 Εἰς ὅλα προβάλλων τὸν ἑαυτόν
σου παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων,

δεικνύων εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,
8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάκριτον· διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, μὴν ἔχων νὰ λέγῃ τίποτε κακὸν διὰ σᾶς.
9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους, εἰς ὅλα νὰ ἦναι εὐάρεστοι, μὴν ἀντιλέγοντες·
10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰ ξένα, ἀλλὰ νὰ δείχνωσι κάθε πίστιν ἀγαθήν· διὰ νὰ στολίζωσι καθ' ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ.
11 Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος, εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·
12 Διδάσκουσά μας, νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ νὰ ζήσωμεν σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα·
13 Προσμένοντες τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
14 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε ἀνομίαν, καὶ καθαρίσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του λαὸν ἰδιαίτερον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.
15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακίνει, καὶ ἔλεγχε μὲ κάθε ἐξουσίαν· καὶ κανεὶς ἂς μὴ σὲ καταφρονῇ.

Κεφ. γ'. III.

ἘΝΘΥΜΙΖΕ τους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, νὰ τὰς ὑπακούωσι, νὰ ἦναι ἕτοιμοι εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν,
2 Κανένα νὰ μὴ βλασφημῶσι, νὰ ἦναι ἄμαχοι, συγκαταβατικοί, δεικνύοντες κάθε πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.
3 Διότι καὶ ἡμεῖς ἕνα καιρὸν ἤμεθα ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς ποικίλας ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, διάγοντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισητοί, καὶ μισοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.
4 Ὅτε δὲ ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ Σωτῆρος μας Θεοῦ,
5 Ὄχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσύνης τὰ ὁποῖα ἐκάμαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, καὶ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
6 Τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος μας·
7 Διὰ νὰ γίνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, δικαιωθέντες μὲ τὴν χάριν ἐκείνου.
8 Ὁ λόγος τοῦτος εἶναι πιστός· καὶ ταῦτα θέλω νὰ διαβεβαιοῖς, διὰ νὰ φροντίζωσι νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν· ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
9 Ὅμως τὰς μωρὰς ζητήσεις, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς μάχας τὰς νομικὰς ἀπόφευγε· διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι.
10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἱρετικὸν μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτεῖ·
11 Γνωρίζων ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.
12 Ὅταν πέμψω πρὸς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικόν, σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ παραχειμάσω.
13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλὼ ταχέως πρόπεμψε, φροντίζων διὰ νὰ μὴ τοὺς λείπῃ τίποτε.
14 Καὶ ἂς μανθάνωσι καὶ οἱ ἰδικοί μας νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα διὰ τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴ ἦναι ἄκαρποι.
15 Ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ σὲ ἀσπάζονται· ἄσπασε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀγαπῶσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον, τῆς τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

'Η ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ 'ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ 'ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

*ΠΑΥΛΟΣ, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ
'Ιησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς, εἰς
τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συ-
νεργόν μας,*
2 *Καὶ εἰς τὴν 'Απφίαν τὴν ἀγαπη-
τὴν, καὶ Ἄρχιππον τὸν συστρατιώ-
την μας, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν
κατὰ τὸν οἶκόν σου·*
3 *Ἂς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ Πατρός μας καὶ Κυρίου
'Ιησοῦ Χριστοῦ.*
4 *Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, πάν-
τοτε ἐνθυμούμενός σε εἰς τὰς προσ-
ευχάς μου,*
5 *'Ακούων τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν
πίστιν, τὴν ὁποίαν ἔχεις εἰς τὸν Κύ-
ριον 'Ιησοῦν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους·*
6 *Διὰ νὰ γένῃ ἡ κοινωνία τῆς πί-
στεώς σου ἐνεργὴς, εἰς ἐπίγνωσιν παν-
τὸς ἀγαθοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἔνδον εἰς
σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν 'Ιησοῦν.*
7 *Πολλὴν χαρὰν ἔχομεν καὶ παρ-
ηγορίαν διὰ τὴν ἀγάπην σου, διότι τὰ
σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυ-
μένα διὰ σοῦ, ἀδελφέ.*
8 *Διὰ τοῦτο πολλὴν παῤῥησίαν ἔχω
εἰς τὸν Χριστὸν νὰ σὲ προστάττω τὸ
ἀνῆκον·*
9 *Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
παρακαλῶ· τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος ὁ
γέρων, τώρα δὲ καὶ δέσμιος τοῦ 'Ιη-
σοῦ Χριστοῦ.*
10 *Παρακαλῶ σε διὰ τὸ τέκνον μου,
τὸ ὁποῖον ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεσ-
μά μου, τὸν 'Ονήσιμον·*
11 *Ὁ ὁποῖος ἦτον ποτὲ εἰς σὲ ἄχρη-
στος, τώρα ὅμως καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς
ἐμὲ εἶναι χρήσιμος, τὸν ὁποῖον ἐξα-
νέπεμψα·*
12 *Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἴδιά
μου σπλάγχνα, πρόσδεξε·*
13 *Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελον νὰ κρατῶ
πλησίον μου, διὰ νὰ μὲ ὑπηρετῇ ἀντὶ
σοῦ εἰς τὰ δεσμὰ τοῦ εὐαγγελίου·*
14 *Χωρὶς δὲ τῆς γνώμης σου δὲν
ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτε· διὰ νὰ μὴν
ἦναι τὸ ἀγαθόν σου ὡς ἐξ ἀνάγκης,
ἀλλὰ ἑκουσίως.*
15 *Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη
πρὸς ὥραν, διὰ νὰ τὸν ἀπολάβῃς πά-
λιν καὶ νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινόν·*
16 *Ὄχι πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλὰ
ὑπὲρ δοῦλον, ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητὸν,
εἰς ἐμὲ μάλιστα, πόσον δὲ περισσό-
τερον εἰς σὲ, καὶ εἰς τὴν σάρκα καὶ
εἰς τὸν Κύριον;*
17 *'Εὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμὲ κοινωνὸν,
πρόσδεξε αὐτὸν ὡς ἐμέ.*
18 *Καὶ ἂν σε ἠδίκησε, ἢ σὲ χρεω-
στεῖ, τίποτε, τοῦτο εἰς ἐμὲ λογαρίασε.*
19 *'Εγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὴν
ἰδίαν μου χεῖρα, ἐγὼ θέλω τὸ πληρώ-
σει· διὰ νὰ μὴ σὲ λέγω ὅτι μὲ προσ-
επιχρεωστεῖς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.*
20 *Ναὶ, ἀδελφὲ, εἴθε νὰ ἀπολαύω
τοῦτο ἀπὸ σὲ εἰς τὸν Κύριον· ἀνάπαυ-
σον τὰ σπλάγχνα μου εἰς τὸν Κύριον.*
21 *Ἔχων πεποίθησιν εἰς τὴν ὑπα-
κοήν σου σὲ ἔγραψα, γνωρίζων ὅτι
καὶ περισσότερον ἀπὸ ὅ, τι λέγω θέ-
λεις κάμει.*
22 *Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ με ὑποδο-
χήν· διότι ἐλπίζω ὅτι διὰ μέσου τῶν
προσευχῶν σας θέλω χαρισθῇ εἰς
σᾶς.*
23 *Σὲ ἀσπάζονται ὁ 'Επαφρᾶς ὁ
συναιχμάλωτός μου εἰς τὸν Χριστὸν
'Ιησοῦν, Μάρκος,*
24 *'Αρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς,
οἱ συνεργοί μου.*
25 *Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας 'Ιησοῦ
Χριστοῦ ἂς ἦναι μετὰ τοῦ πνεύματός
σας· ἀμήν.*

† *Ἡ πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ
τὴν 'Ρώμην διὰ 'Ονησίμου οἰκέτου.*

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. I.

Ὁ ΘΕΟΣ ὁ ὁποῖος πάλαι ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως διὰ μέσου τῶν προφητῶν, εἰς τὰς ἐσχάτας ταύτας ἡμέρας ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Υἱοῦ,

2 Τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον ὅλων τῶν πραγμάτων, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας·

3 Ὁ ὁποῖος ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς του, καὶ συγκρατῶν τὰ πάντα μὲ τὸν λόγον τῆς δυνάμεώς του, ὅτε ἔκαμε διὰ τοῦ ἑαυτοῦ του καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς μεγαλωσύνης εἰς τὰ ὑψηλά·

4 Καὶ ἔγινε τόσον μεγαλήτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅσον καὶ ἐξοχώτερον παρ' αὐτοὺς ἐκληρονόμησεν ὄνομα.

5 Διότι εἰς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτέ· Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω εἶμαι εἰς αὐτὸν Πατήρ, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ Υἱός;

6 Καὶ πάλιν ὅταν εἰσάξῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ ἂς προσκυνήσωσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάμνει τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα, καὶ τοὺς ὑπηρέτας του φλόγα πυρός.

8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν λέγει· Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σκῆπτρον τῆς ἰσότητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

10 Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἶναι οἱ οὐρανοί·

11 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆ, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡς φόρεμα θέλουσι παλαιωθῆ·

12 Καὶ ὡς ἱμάτιον θέλεις τοὺς περιτυλίξει, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῆ· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτός, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει.

13 Καὶ πρὸς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπε ποτέ· Κάθου εἰς τὰ δεξιά μου, ἕως ὅπου νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Δὲν εἶναι ὅλοι ὑπηρετικὰ πνεύματα, ἀποστελλόμενα εἰς ὑπηρεσίαν διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

Κεφ. β΄. II.

ΔΙΑ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠκούσαμεν, μήπως καὶ τὰ ἀποβάλωμεν ἀπὸ τὴν μνήμην μας.

2 Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς θέλομεν ἀποφύγει ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ἡ ὁποία ἀρχὴν ἔλαβε νὰ λαλῆται διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἤκουσαν·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ μὲ ποικίλας δυνάμεις, καὶ μὲ μερίσματα (χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.

5 Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρησε δέ τις εἰς τόπον τινά, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμῆσαι· ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκέπτησαι;

7 Τὸν ἔκαμες δι' ὀλίγον καιρὸν κατώτερον παρὰ τοὺς ἀγγέλους· τὸν ἐστεφάνωσας μὲ δόξαν καὶ τιμήν, καὶ τὸν κατέστησας ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·

8 Ὅλα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν του. Διότι ἐν ᾧ ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ἀνυπότακτον· τώρα ὅμως ἀκόμη δὲν βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Βλέπομεν δὲ τὸν διὰ ὀλίγον καιρὸν κατώτερον παρὰ τοὺς ἀγγέλους διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, Ἰησοῦν, στεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν διὰ νὰ γευθῇ θάνατον χάριτι Θεοῦ διὰ καθ' ἕνα.

10 Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα, διὰ νὰ φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν, νὰ τελειώσῃ διὰ μέσου τῶν παθημάτων τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας των.

11 Διότι καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἕνα εἶναι ὅλοι. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν δὲν αἰσχύνεται νὰ τοὺς καλῇ ἀδελφούς,

12 Λέγων· Θέλω ἀπαγγείλει τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω πιστεύει εἰς αὐτόν. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ, καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐκοινώνησαν σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμέθεξεν ἀπὸ τὰ αὐτὰ, διὰ νὰ ἀφανίσῃ διὰ μέσου τοῦ θανάτου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον,

15 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τούτους ὅσοι ἦσαν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωήν.

16 Διότι δὲν πέρνει εἰς τὸν ἑαυτόν του τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τὸν ἑαυτόν του τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Διὰ τοῦτο ἐχρεώστει νὰ ὁμοιωθῇ καθ' ὅλα μὲ τοὺς ἀδελφοὺς, διὰ νὰ γένῃ ἐλεήμων καὶ πιστὸς, Ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·

18 Διότι εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἔπαθεν ὅτε ἐπειράσθη, δύναται νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πειράζονται.

Κεφ. γ'. III.

ὍΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι, τῆς ἐπουρανίου καλέσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας μας, Χριστὸν Ἰησοῦν·

2 Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε, καθὼς (ἦτον πιστὸς) καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον του τὸν οἶκον.

3 Διότι αὐτὸς ἠξιώθη περισσοτέρας δόξης παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ' ὅσον ἔχει περισσοτέραν τιμὴν παρὰ τὸν οἶκον, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν κατεσκεύασε.

4 Διότι κάθε οἶκος κατασκευάζεται ἀπό τινά· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος κατεσκεύασε τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἦτον πιστὸς εἰς ὅλον του τὸν οἶκον, ὡς δοῦλος, εἰς μαρτυρίαν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ λαληθῶσιν·

6 Ὁ Χριστὸς δὲ, εἶναι ὡς υἱὸς ἐπάνω εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον· τοῦ ὁποίου οἶκος εἴμεθα ἡμεῖς, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος βέβαιον ἕως τέλους.

7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμὸν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν ἔρημον,

9 Ὅπου μὲ ἐπείρασαν οἱ πατέρες σας· μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, σαράντα ἔτη.

10 Διὰ τοῦτο δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπον· Αὐτοὶ πάντοτε πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου·

11 Ὥστε ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου. Ὅτι οὐδέ ποτε θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Προσέχετε, ἀδελφοί, μήποτε εἰς τινὰ ἀπὸ σᾶς ἦναι καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, εἰς τὸ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα·

13 Ἀλλὰ νουθετεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἕως ὁποῦ τὸ σήμερον καλεῖται· διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἀπὸ σᾶς διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἁμαρτίας·

14 Διότι ἐγίναμεν μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν κρατήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς πίστεως βεβαίαν ἕως τέλους·

15 Ἐν ᾧ λέγεται· Σήμερον, ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνήν του, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμόν.

16 Διότι τινὲς ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλὰ ὄχι ὅλοι οἱ ὁποῖοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Μωϋσέως.

17 Καὶ εἰς ποίους δυσηρεστήθη σαράντα ἔτη; Ὄχι τάχα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, τῶν ὁποίων τὰ πτώματα ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον;

18 Καὶ εἰς ποίους ὤμοσεν ὅτι δὲν μέλλουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, εἰ μὴ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰσέλθωσι διὰ τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. IV.

ΑΣ φοβηθῶμεν λοιπόν, μήπως, ἐν ᾧ μένει εἰς ἡμᾶς ὑπόσχεσις τοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, φανῇ τις ἀπὸ σᾶς νὰ τὴν ὑστερηθῇ.

2 Διότι καὶ ἡμεῖς ἤμεθα εὐηγγελισμένοι, καθὼς ἐκεῖνοι· ἀλλὰ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι συγκερασμένος μὲ τὴν πίστιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἤκουσαν.

3 Διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν, καθὼς εἶπε· Διὰ τοῦτο ὤμοσα εἰς τὴν ὀργήν μου, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἂν καὶ τὰ ἔργα τῆς κτίσεως ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

4 Διότι ὁ Θεὸς εἶπε κάπου διὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ ὅλα του τὰ ἔργα.

5 Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος πάλιν εἶπεν· Ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει νὰ εἰσέλθωσι τινὲς εἰς αὐτήν, καὶ ὅσοι εὐηγγελίσθησαν πρότερον δὲν εἰσῆλθον διὰ τὴν ἀπείθειαν·

7 Πάλιν διορίζει τινὰ ἡμέραν, Σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τόσον καιρόν· (καθὼς ἐλαλήθη·) Σήμερον, ἐὰν τὴν φωνήν του ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας.

8 Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Ναυῆ) κατέπαυσεν αὐτούς, δὲν ἤθελε λαλεῖ διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ·

10 Διότι ὅποιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἔργα του, καθὼς ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἴδιά του ἔργα.

11 Ἂς σπουδάσωμεν λοιπὸν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, μήπως καὶ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανός, καὶ ἐνεργής, καὶ κοπτικώτερος ἀπὸ κάθε μάχαιραν δίστομον, καὶ διαπερᾷ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἁρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ εἶναι ἐξεταστὴς τῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας·

13 Καὶ δὲν εἶναι κτίσις ἀφανὴς ἔμπροσθέν του, ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνὰ καὶ ἀνοικτὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του μὲ τὸν ὁποῖον ἔχομεν λογαριασμόν.

14 Ἔχοντες λοιπὸν Ἀρχιερέα μέγαν, ὁ ὁποῖος διῆλθε τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἂς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.

15 Διότι δὲν ἔχομεν Ἀρχιερέα ὁ

ὁποῖος δὲν δύναται νὰ συμπάθῃ εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἀλλ' ἐπειράχθη καθ' ὅλα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτίαν.

16 Ἂς προσερχώμεθα λοιπὸν μὲ παῤῥησίαν εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεον, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν διὰ βοήθειάν μας εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ κάθε Ἀρχιερεὺς λαμβανόμενος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καθιστάνεται διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ πράγματα τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας·

2 Δυνάμενος νὰ συμπαθῇ δικαίως τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυμένος ἀσθένειαν·

3 Καὶ διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν χρεωστεῖ, καθὼς διὰ τὸν λαόν, οὕτω καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του νὰ προσφέρῃ θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας.

4 Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ ὅς τις καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν ἑαυτόν του νὰ γένῃ Ἀρχιερεύς, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλο μέρος λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

7 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σαρκός του, ἀφ' οὗ ἐπρόσφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας, μὲ κραυγὴν δυνατὴν καὶ δάκρυα πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ εἰσηκούσθε ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν,

8 Ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἦτον υἱός, ὅμως ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπαθεν ἔμαθε τὴν ὑπακοήν·

9 Καὶ ὅτε ἐτελειώθη, ἔγινεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτὸν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·

10 Ἐπονομασθεὶς ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ·

11 Περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν νὰ εἴπωμεν πολλὰ καὶ δυσκολοερμήνευτα· ἐπειδὴ ἐγίνατε ὀκνηροὶ εἰς τὰς ἀκοάς.

12 Διότι ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἦσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν καιρόν, χρείαν ἔχετε πάλιν νὰ σᾶς διδάσκῃ τις, ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγίνατε τοιοῦτοι ὥστε ἔχετε χρείαν γάλακτος, καὶ ὄχι στερεᾶς τροφῆς.

13 Διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος μετέχει γάλακτος, εἶναι ἄπειρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης· διότι εἶναι νήπιον.

14 Ἡ δὲ στερεὰ τροφὴ εἶναι τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τὴν ἕξιν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ς'. VI.

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίνοντες τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἂς φερώμεθα εἰς τὴν τελειότητα, μὴ βάλλοντες πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,

2 Καὶ τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.

4 Διότι ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μίαν φορὰν ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐγεύθησαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἐγεύθησαν τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παραπέσωσι, νὰ ἀνακαινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες εἰς τὸν ἑαυτόν των τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντές τον.

7 Διότι ἡ γῆ ἡ ὁποία πίνει τὴν βροχὴν ὁποῦ ἔρχεται πολλάκις ἐπάνω της, καὶ γεννᾷ χόρτα χρήσιμα διὰ ἐκεί-

νους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, λαμβάνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν·
8 Ἡ δὲ γῆ ἡ ὁποία φέρει ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον κατάρας, καὶ τὸ τέλος της εἶναι τὸ νὰ καυθῇ.
9 Ἀλλὰ διὰ σᾶς, ἀγαπητοὶ, εἴμεθα καταπεισμένοι τὰ καλλίτερα καὶ ἐγγίζοντα εἰς τὴν σωτηρίαν, ἂν καὶ οὕτω λαλοῦμεν.
10 Διότι δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομά του, ὑπηρετήσαντες καὶ ὑπηρετοῦντες τοὺς ἁγίους.
11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ δεικνύῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τέλους διὰ τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος·
12 Διὰ νὰ μὴ γίνητε ὀκνηροὶ, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κληρονομοῦσι τὰς ὑποσχέσεις διὰ μέσου τῆς πίστεως καὶ τῆς μακροθυμίας.
13 Διότι ὁ Θεὸς ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἀβραὰμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὀμόσῃ εἰς κανένα μεγαλίτερον, ὤμοσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του,
14 Λέγων· Ναὶ βέβαια εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.
15 Καὶ οὕτως ἀφ' οὗ πολὺ ἐμακροθύμησεν ἐπέτυχε τῆς ὑποσχέσεως.
16 Διότι οἱ ἄνθρωποι ὀμνύουσιν εἰς τὸν μεγαλίτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.
17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ περισσότερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς του, ἐμεσίτευσε μὲ ὅρκον·
18 Ἵνα διὰ μέσου δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεὸς, ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι κατεφύγομεν, νὰ κρατήσωμεν τὴν προτεθημένην ἐλπίδα·
19 Τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν τῆς ψυχῆς, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·
20 Ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε πρόδρομος διὰ ἡμᾶς, γενόμενος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΔΙΟΤΙ αὐτὸς ὁ Μελχισεδὲκ, ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖος συναπήντησε τὸν Ἀβραὰμ ὅτε ὑπέστρεφεν ἀπὸ τὴν σφαγὴν τῶν βασιλέων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·
2 Εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀβραὰμ ἐμέρισε καὶ τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα· καὶ πρῶτον μὲν διερμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὁποῖον εἶναι, βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·
3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε τέλος ζωῆς ἔχων· ὡμοιωμένος δὲ μὲ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε.
4 Θεωρεῖτε δὲ πόσον μεγάλος ἦτον αὐτὸς, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε τὸ δέκατον ἀπὸ τὰ λάφυρα.
5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευῒ οἱ ὁποῖοι λαμβάνουσι τὴν ἱερωσύνην, ἔχουσιν ἐντολὴν τὰ ἀποδεκατίζωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφούς των, ἂν καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ·
6 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν γενεαλογεῖται ἀπὸ αὐτοὺς, ἐδεκάτισε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὰς ὑποσχέσεις.
7 Καὶ χωρὶς κἀμμίαν ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὸ μεγαλίτερον.
8 Καὶ ἐδῶ μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες λαμβάνουσι δεκάτας· ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.
9 Καὶ, διὰ νὰ εἴπω οὕτως, καὶ ὁ

Λευῒς ὁ ὁποῖος λαμβάνει δεκάτας ἐδεκατίσθη εἰς τὸ πρόσωπόν τοῦ Ἀβραάμ·
10 Διότι ἀκόμη εἰς τὴν μέσην τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅτε τὸν συναπήντησεν ὁ Μελχισεδέκ.
11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευϊτικῆς· (διότι ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτήν·) τίς χρεία ἦτον πλέον νὰ κατασταθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδὲκ, καὶ ὄχι νὰ λέγηται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρών;
12 Διότι ὅτε μετατίθεται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου.
13 Διότι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγονται ταῦτα, κατάγεται ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς παρεστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον.
14 Διότι φανερὸν εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριός μας· διὰ τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς δὲν ἐλάλησε τίποτε περὶ ἱερωσύνης.
15 Καὶ ἀκόμη περισσότερον εἶναι φανερὸν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ Μελχισεδὲκ,
16 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ὁποῦ δὲν ἔχει τέλος.
17 Διότι ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.
18 Διότι βέβαια γίνεται ἀθέτησις τῆς προτέρας ἐντολῆς διὰ τὴν ἀσθένειάν της καὶ τὴν ἀνωφέλειαν·
19 Διότι ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτε, ἀλλὰ ἡ εἰσαγωγὴ καλλιτέρας ἐλπίδος, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἐγγίζομεν εἰς τὸν Θεόν.
20 Καὶ καθ' ὅσον δὲν (ἔγινεν ἱερεὺς) χωρὶς ὁρκωμοσίας·
21 (Διότι ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν ἱερεῖς χωρὶς ὁρκωμοσίας· αὐτὸς δὲ εἶναι μὲ ὁρκωμοσίαν, διὰ μέσου ἐκείνου ὁ ὁποῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ὤμοσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ·
22 Κατὰ τόσον καλλιτέρας διαθήκης ἔγινεν ἐγγυητὴς ὁ Ἰησοῦς.
23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ ἱερεῖς, διότι ἀπὸ τὸν θάνατον ἐμποδίζοντο νὰ μένωσι πάντοτε εἰς τὴν ζωήν·
24 Ἐκεῖνος δὲ, διότι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον·
25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁ ὁποῖοι προσέρχονται διὰ μέσου του εἰς τὸν Θεὸν, ζῶν πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσιτεύῃ δι' αὐτούς.
26 Διότι τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·
27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, καθὼς ἐκεῖνοι οἱ Ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ θυσίας πρότερον διὰ τὰς ἰδίας του ἁμαρτίας, ἔπειτα διὰ τὰς τοῦ λαοῦ· διότι τοῦτο ἔκαμεν μίαν φορὰν, ὅτε ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτόν του.
28 Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀνθρώπους ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας ἡ ὁποία ἔγινε μετὰ τὸν νόμον, καθιστᾷ Ἀρχιερέα Υἱὸν τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΟ δὲ ἀνακεφάλαιον τῶν ὅσων προείπαμεν εἶναι, ὅτι ἔχομεν Ἀρχιερέα τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης εἰς τοὺς οὐρανούς,
2 Λειτουργὸς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὁποίαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὄχι ἄνθρωπος.
3 Διότι κάθε ἀρχιερεὺς καθίσταται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· ὅθεν ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τι καὶ αὐτὸς νὰ προσφέρῃ.
4 Διότι ἐὰν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἤθελεν εἶναι ἱερεὺς, ἐπειδὴ εἶναι οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον·
5 Οἵτινες λατρεύουσιν εἰς τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκιὰν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς παρηγγέλθη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ

τὸν Θεὸν, ὅτε ἔμελλε νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν σκηνήν· διότι, Πρόσεχε, λέγει, νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸν τύπον ὁ ὁποῖος σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ βουνόν.

6 Τώρα δὲ ὁ Χριστὸς ἐπέτυχεν ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλλιτέρας διαθήκης, ἡ ὁποία ἐνομοθετήθη ἐπάνω εἰς καλλιτέρας ὑποσχέσεις.

7 Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη διαθήκη ἦτον ἀνελλιπής, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας·

8 Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ, ἔρχονται αἱ ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα διαθήκην νέαν·

9 Ὄχι κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ὁποίαν ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας των, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τοὺς ἐπίασα ἀπὸ τὴν χεῖρα, νὰ τοὺς φέρω ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἠμέλησα, λέγει Κύριος.

10 Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδων τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιάν των, καὶ ἐπάνω τῆς καρδίας των θέλω τοὺς ἐπιγράψει· καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτοὺς Θεὸς, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοῦ εἶναι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει καθεὶς τὸν γείτονά του, καὶ καθεὶς τὸν ἀδελφόν του, λέγων· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι ὅλοι θέλουσι μὲ γνωρίσει, ἀπὸ τὸν μικρὸν μεταξύ των ἕως τὸν μεγάλον·

12 Διότι θέλω εἶμαι συγχωρητικὸς εἰς τὰς ἀδικίας των, καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῇ πλέον.

13 Λέγων νέαν, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην· ὅποιον δὲ παλαιόνεται καὶ γηράσκει, εἶναι πλησίον ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ΄. IX.

ΕΙΧΕ λοιπὸν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ διαταγὰς λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διότι σκηνὴ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἡ ὁποία λέγεται ἅγια.

3 Καὶ μετὰ τὸ δεύτερον καταπέτασμα ἦτον ἡ σκηνὴ ἡ ὁποία λέγεται ἅγια ἁγίων,

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, σκεπασμένην ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ χρυσάφι, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς τῆς κιβωτοῦ ἦσαν τὰ Χερουβὶμ τῆς δόξης, καὶ κατεσκίαζον τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὁποῖα τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Ὅτε δὲ ταῦτα οὕτως ἦσαν κατεσκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦντες τὰς λατρείας·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν μίαν φορὰν τὸν χρόνον ἐμβαίνει μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, ὄχι χωρὶς αἷμα, τὸ ὁποῖον προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅτι ἀκόμη δὲν εἶχε φανερωθῇ ἡ ὁδὸς εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμη στεκομένης τῆς πρώτης σκηνῆς·

9 Ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸν ὁποῖον δῶρα καὶ θυσίαι προσφέρονται, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποκαθαρίσωσι κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα,

10 Τὰ ὁποῖα μόνον συνίστανται εἰς φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ διαταγὰς σαρκικὰς, ἐπικρατοῦντα ἕως τοῦ καιροῦ τῆς διορθώσεως.

11 Χριστὸς δὲ ἐλθὼν, ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ μέσου τῆς μεγαλιτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς,

ὄχι χειροποιήτου, τουτέστιν, ὄχι ταύτης τῆς κατασκευῆς,
12 Οὐδὲ διὰ μέσου αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ ἰδίου του αἵματος, εἰσῆλθε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια, εὑρὼν αἰωνίαν λύτρωσιν.
13 Διότι ἐὰν τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ στάκτη τῆς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς μολυσμένους, ἁγιάζει εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,
14 Πόσον περισσότερον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου ἐπρόσφερε τὸν ἑαυτόν του ἄμωμον εἰς τὸν Θεὸν, θέλει καθαρίσει τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύητε Θεὸν ζῶντα;
15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης νέας, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ καλεσμένοι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἔγινεν διὰ ἀπολύτρωσιν τῶν παραβάσεων αἱ ὁποῖαι ἦτον ὑπὸ τὴν πρώτην διαθήκην.
16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔρχηται καὶ θάνατος ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν διέθηκε.
17 Διότι ἡ διαθήκη εἶναι βεβαία εἰς τοὺς νεκρούς· ἐπειδὴ ὅτε ζῇ ὅς τις τὴν διέθηκε, δὲν ἔχει ποτὲ δύναμιν.
18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος·
19 Διότι ὅτε ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλας τὰς ἐντολὰς κατὰ τὸν νόμον εἰς ὅλον τὸν λαὸν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μὲ νερὸν καὶ μὲ μαλλίον κόκκινον καὶ ὕσσωπον, ἐῤῥάντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαὸν,
20 Λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν σᾶς παρήγγειλεν ὁ Θεός.
21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ἀγγεῖα τῆς λειτουργίας ἐῤῥάντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.
22 Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται συγχώρησις ἁμαρτιῶν.
23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτον οἱ μὲν τύποι τῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς πραγμάτων, μὲ τοῦτα νὰ καθαρίζωνται· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια καθαρίζονται μὲ καλλιτέρας θυσίας παρὰ τούτας.
24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τώρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ ἡμᾶς:
25 Ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα·
26 (Διότι τότε ἦτον χρεία νὰ πάθῃ αὐτὸς πολλάκις ἀπὸ κτίσεως κόσμου,) τώρα δὲ μίαν φορὰν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανερώθη εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ μέσου τῆς θυσίας τοῦ ἑαυτοῦ του.
27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσιν μίαν φορὰν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον εἶναι κρίσις·
28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἐπροσφέρθη μίαν φορὰν εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας πολλῶν, καὶ ἐκ δευτέρου θέλει φανεῖ χωρὶς ἁμαρτίαν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν περιμένουσιν εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. X.

ΔΙΟΤΙ ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκαθαρίσῃ διὰ μέσου τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρουσι κάθε χρόνον διὰ παντὸς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσέρχονται.
2 Ἐπειδὴ ἄλλέως ἤθελον παύσει αἱ θυσίαι ἀπὸ τοῦ νὰ προσφέρωνται, διότι οἱ λατρεύοντες, μίαν φορὰν καθαρισμένοι, δὲν ἤθελον ἔχει πλέον κἀμμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν·
3 Ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας γίνεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν κάθε χρόνον.

4 Διότι εἶναι ἀδύνατον τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων νὰ ἀφαιρῇ ἁμαρτίας.

5 Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν δεν ἠθέλησας, σῶμα δὲ μὲ κατεσκεύασας·

6 Δὲν εὐχαριστήθης εἰς ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἔρχομαι (εἰς τὸν τόμον τοῦ βιβλίου ἐγράφη περὶ ἐμοῦ) νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου.

8 Λέγων ἀνώτερον· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, οὐδὲ εὐχαριστήθης εἰς αὐτάς· (αἱ ὁποῖαι προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον.)

9 Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἔρχομαι νὰ κάμω, ὦ Θεὲ, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, διὰ νὰ στήσῃ τὸ δεύτερον.

10 Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ μέσου τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μίαν φοράν.

11 Καὶ κάθε ἱερεὺς ἕστεκε λειτουργῶν καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέρων πολλάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας·

12 Αὐτὸς δὲ ἀφ' οὗ ἐπρόσφερε μίαν θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἐκάθισε διαπαντὸς εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ·

13 Καὶ περιμένει τὸ λοιπὸν ἕως ὁποῦ να τεθῶσιν οἱ ἐχθροί του ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του.

14 Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειοποίησε διαπαντὸς τους ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διότι ἀφ' οὗ προεῖπεν,

16 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δώσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας των, καὶ θέλω τοὺς ἐπιγράψει ἐπάνω εἰς τὰς διανοίας των,

17 Καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ πλέον.

18 Ὅπου δὲ εἶναι συγχώρησις τούτων, δὲν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ,

20 Ὁδὸν καινούριαν καὶ ζῶσαν τὴν ὁποίαν ἐγκαίνισεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι, τῆς σαρκός του,

21 Καὶ ἔχοντες μέγαν ἱερέα ἐπάνω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,

22 Ἂς προσερχώμεθα μὲ ἀληθινὴν καρδίαν μὲ πληροφορίαν πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λουμένοι τὸ σῶμα μὲ νερὸν καθαρὸν, ἂς κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· (διότι ὁ ὑποσχόμενος εἶναι πιστός·)

24 Καὶ ἂς φροντίζωμεν ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον εἰς παρακίνησιν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν συναγωγήν μας, καθὼς εἶναι συνήθεια εἴς τινὰς, ἀλλὰ παρακινοῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ τόσον περισσότερον, ὅσον βλέπετε πλησιάζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Διότι ἐὰν ἁμαρτάνωμεν ἡμεῖς ἑκουσίως, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν·

27 Ἀπομένει δὲ φοβερά τις ἀπαντοχὴ τῆς κρίσεως, καὶ κατάπυρος ὀργὴ ἡ ὁποία μέλλει νὰ καταφάγῃ τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ὅς τις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, μὲ δύο ἢ τρεῖς μάρτυρας χωρὶς οἰκτιρμῶν ἀποθνήσκει·

29 Πόσον, σᾶς φαίνεται, θέλει ἀξιωθῆ χειροτέρας τιμωρίας ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατεπάτησε τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνόμισε μιαρὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ ὁποῖον ἡγιάσθη, καὶ ὕβρισε τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διότι γνωρίζομεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶπεν· Ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἰδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει

Κύριος. Καὶ πάλιν· 'Ο Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαόν του.
31 Φοβερὸν εἶναι τὸ νὰ πέσῃ κἀνεὶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
32 'Ανενθυμεῖσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας φωτισθέντες ὑπεμείνατε πολλὴν ἀγῶνα παθημάτων·
33 Ποτὲ μὲν, ἐθεατρίζεσθε μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις· ποτὲ δὲ, ἐγίνεσθε κοινωνοὶ τῶν οὕτω καταθλιβομένων.
34 Διότι ἐλάβετε συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρᾶς τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, γνωρίζοντες ὅτι ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας καλλιτέραν περιουσίαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ διαμένουσαν.
35 Μὴν ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν παῤῥησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν.
36 Διότι σεῖς ἔχετε χρείαν ὑπομονῆς· ὥστε ἀφ' οὗ κάμητε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ λάβητε τὴν ὑπόσχεσιν·
37 Διότι ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον ὀλιγώτατον καιρὸν, ὁ ἐρχόμενος θέλει ἔλθει, καὶ δὲν θέλει χρονίσει.
38 'Ο δὲ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὴν πίστιν· καὶ ἐὰν κἀνεὶς σύρει τὸν ἑαυτόν του ὀπίσω, δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχή μου.
39 'Ημεῖς δὲ δὲν εἴμεθα νὰ συρθῶμεν ὀπίσω, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. XI.

ΕΙΝΑΙ δὲ ἡ πίστις, ὑπόστασις πραγμάτων ἐλπιζομένων, ἀπόδειξις πραγμάτων μὴ βλεπομένων.
2 Διότι εἰς τούτην τὴν πίστιν ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.
3 Διὰ τῆς πίστεως νοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες κατεσκευάσθησαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινόμενα.
4 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἄβελ ἐπρόσφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιτέραν θυσίαν παρὰ τὸν Κάϊν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ ἐμαρτύρει ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα του· καὶ διὰ αὐτῆς ἀποθανὼν ἀκόμη λαλεῖται.
5 Διὰ τῆς πίστεως ὁ 'Ενὼχ μετετέθη, διὰ νὰ μὴν ἰδῇ θάνατον· καὶ δὲν εὑρίσκετο, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετέθεσε· διότι πρὸ τῆς μεταθέσεώς του ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν εἰς τὸν Θεόν.
6 Χωρὶς δὲ πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι πρέπον εἶναι ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεὸς, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαποδότης.
7 Διὰ τῆς πίστεως μηνυθεὶς ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν ἐβλέποντο, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε τὴν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου του· διὰ τῆς ὁποίας κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης.
8 Διὰ τῆς πίστεως ὁ 'Αβραὰμ καλούμενος ὑπήκουσε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν, μὴν ἠξεύρων ποῦ ὑπάγει.
9 Διὰ τῆς πίστεως παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ὑποσχέσεως ὡς εἰς ξένην, κατοικήσας εἰς σκηνὰς, μετὰ 'Ισαὰκ καὶ 'Ιακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς αὐτῆς ὑποσχέσεως·
10 Διότι περιέμενε τὴν πόλιν ἡ ὁποία ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.
11 Διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ Σάῤῥα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν σπέρματος, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐνόμισε πιστὸν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη.
12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕνα, καὶ τοῦτον ἤδη νενεκρωμένον, ἐγεννήθησαν πλῆθος, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ ἀναρίθμητος παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
13 Τοῦτοι ὅλοι μὲ πίστιν ἀπέθανον, μὴ λαβόντες τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς, καὶ ἐπεισ-

θησαν εἰς αὐτάς, καὶ τὰς ἠγάπησαν, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἦσαν ξένοι καὶ πρόσκαιροι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διότι ὅποιοι λέγουσι τὰ τοιοῦτα, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἐὰν ἐνεθυμοῦντο ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθον, εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι·

16 Τώρα δὲ ὀρέγονται καλλιτέραν, τουτέστι, τὴν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἐντρέπεται νὰ καλῆται Θεός των· διότι ἡτοίμασε πόλιν δι' αὐτούς.

17 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος ἐπρόσφερε τὸν Ἰσαάκ· καὶ τὸν μονογενῆ ἐπρόσφερεν, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναδέχθη τὰς ὑποσχέσεις,

18 Εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη· Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει καλεσθῇ σπέρμα σου·

19 Συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ ἀναγείρῃ καὶ ἀπὸ τοὺς νεκρούς· ὅθεν καὶ εἰς παραβολὴν τὸν ἐπανέλαβε.

20 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἠσαῦ περὶ τῶν μελλόντων.

21 Διὰ τῆς πίστεως ἀποθνήσκων ὁ Ἰακὼβ εὐλόγησε καθ' ἕνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐπροσκύνησεν (ἐπιστηριζόμενος) εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.

22 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰωσὴφ ἀποθνήσκων ἐμνημόνευσε τὸ εὔγαλμα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ παρήγγειλε διὰ τὰ κόκκαλά του.

23 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, διότι εἶδον τὸ παιδίον εὔμορφον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γενόμενος μέγας ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ·

25 Προκρίνας μᾶλλον νὰ κακοπαθῇ ὁμοῦ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας·

26 Νομίσας μεγαλίτερον πλοῦτον τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Διὰ τῆς πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ἔμεινε σταθερὸς ὡς ἂν νὰ ἔβλεπε τὸν ἀόρατον.

28 Διὰ τῆς πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐγγίσῃ (ὁ ἄγγελος) ὁ ἐξολοθρεύων τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Διὰ τῆς πίστεως διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι δοκιμάσαντες κατεβυθίσθησαν.

30 Διὰ τῆς πίστεως τὰ τείχη τῆς Ἱεριχὼ ἔπεσαν, ἀφ' οὗ περιεκυκλώθησαν ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Διὰ τῆς πίστεως ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἀπωλέσθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀπειθεῖς, ὅτε ἐδέχθη μὲ εἰρήνην τοὺς κατασκόπους.

32 Καὶ τί πλέον λέγω; Διότι ὁ καιρὸς θέλει μὲ λείψει νὰ διηγῶμαι περὶ τοῦ Γεδεών, καὶ Βαράκ, καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, καὶ Δαβὶδ καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ὑποσχέσεις, ἔφραξαν στόματα λεόντων·

34 Ἔσβησαν τὴν δύναμιν τοῦ πυρός, ἔφυγον ἀπὸ στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγιναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔβαλον εἰς φυγὴν τὰς στρατιὰς τῶν ἀλλοτρίων·

35 Αἱ γυναῖκες ἔλαβον δι' ἀναστάσεως τοὺς νεκρούς των· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὸ νὰ ἐλευθερωθῶσι, διὰ νὰ τύχωσι καλλιτέρας ἀναστάσεως·

36 Ἄλλοι δέ, ἔλαβον ἐμπαιγμοὺς καὶ μάστιγας, προσέτι δεσμὰ καὶ φυλακάς·

37 Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράχθησαν, ἀπέθανον μὲ φόνον μαχαίρας· περιῆλθον μὲ προβά-

των, καὶ μὲ αἰγῶν δέρματα· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοπαθοῦντες,
38 (Τῶν ὁποίων δὲν ἦτον ἄξιος ὁ κόσμος·) περιπλανώμενοι εἰς τὰς ἐρημίας καὶ εἰς τὰ βουνὰ, καὶ τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.
39 Καὶ τοῦτοι ὅλοι μαρτυρηθέντες διὰ μέσου τῆς πίστεως, δὲν παρέλαβον τὴν ὑπόσχεσιν·
40 Διότι προέβλεψεν ὁ Θεὸς καλλίτερόν τι διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ τελειωθῶσιν ἐκεῖνοι χωρὶς ἡμῶν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΛΟΙΠΟΝ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ τοσοῦτον σύννεφον μαρτύρων, ἀποθέσαντες κάθε βάρος, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἡ ὁποία εὐκόλως μᾶς περιπλέκει, ἂς τρέχωμεν μὲ ὑπομονὴν τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα·
2 'Αποβλέποντες εἰς τὸν 'Ιησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
3 Διότι ἐνθυμηθῆτε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπέμεινεν ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὸν ἑαυτόν του τοιαύτην ἀντιλογίαν, διὰ νὰ μὴν ἀποκάμητε, λειποψυχοῦντες.
4 Σεῖς ἀκόμη δὲν ἀντεστάθητε ἕως αἵματος, ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν·
5 Καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νουθεσίαν, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· Υἱέ μου, μὴ καταφρονῇς τὴν παίδευσιν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ λειποψυχῇς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ·
6 Διότι ὁ Κύριος παιδεύει ὁποῖον ἀγαπᾷ· καὶ μαστιγόνει κάθε υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται.
7 'Εὰν ὑπομένητε παίδευσιν, ὁ Θεὸς προσφέρεται εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· διότι ποῖος εἶναι ὁ υἱὸς τὸν ὁποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ;
8 'Εὰν δὲ ἦσθε χωρὶς παίδευσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι εἶναι μέτοχοι, λοιπὸν εἴσθε νόθοι καὶ ὄχι υἱοί.
9 Ἔπειτα τοὺς μὲν πατέρας τῆς σαρκός μας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ τοὺς ἐντρεπόμεθα· δὲν θέλομεν ὑποταχθῆ πολὺ περισσότερον εἰς τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζήσει;
10 Διότι οἱ μὲν πατέρες πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαίδευον, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν των· ὁ δὲ Θεὸς διὰ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ νὰ μεταλάβωμεν τῆς ἁγιότητός του.
11 Καὶ κάθε παίδευσις πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ ἦναι αἴτιον χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐγυμνάσθησαν δι' αὐτῆς.
12 Διὰ τοῦτο τὰς ἐξησθενημένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·
13 Καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας ἴσους δρόμους, διὰ νὰ μὴν ἐκτραπῇ τὸ χωλὸν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἰατρευθῇ.
14 Ζητεῖτε εἰρήνην μὲ ὅλους, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, χωρὶς τὸν ὁποῖον κἀνεὶς δὲν θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον·
15 Παρατηρῶντες ἀκριβῶς, μήπως λείπῃ κἀνεὶς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· μήπως κἀμμία ῥίζα πικρὰ ἀναβλαστάνουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ μέσου αὐτῆς μιανθῶσι πολλοί.
16 Μήπως εἶναι κἀνεὶς πόρνος, ἢ βέβηλος ὡς ὁ 'Ησαῦ, ὁ ὁποῖος διὰ ἓν φαγητὸν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκιά του.
17 Διότι γνωρίζετε ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· διότι δὲν εὗρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ τὴν ἐζήτησε μὲ δάκρυα.
18 Διότι δὲν προσήλθετε εἰς βουνὸν τὸ ὁποῖον ψηλαφᾶται, καὶ καίεται ἀπὸ πῦρ, καὶ εἰς ζόφον, καὶ εἰς σκότος, καὶ εἰς ἀνεμοστρόβιλον,
19 Καὶ εἰς ἦχον σάλπιγγος, καὶ εἰς φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν φωνὴν ὅσοι ἤκουσαν παρεκάλεσαν, νὰ μὴ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ λόγος·

20 (*Διότι δὲν ὑπέφερον τὸ ἀπαγό-
ρευμα· Ἐὰν καὶ θηρίον ἐγγίσῃ εἰς
τὸ βουνὸν, θέλει λιθοβοληθῇ, ἢ θέλει
κατατοξευθῇ μὲ κοντάριον.*
21 *Καὶ ἦτον τόσον φοβερὸν τὸ
φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπεν·
Φοβοῦμαι καθ' ὑπερβολὴν, καὶ τρέμω
ὅλως.*)
22 *Ἀλλὰ σεῖς προσήλθετε εἰς τὸ
βουνὸν τῆς Σιὼν, καὶ εἰς τὴν πόλιν
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπου-
ράνιον Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὰς μυ-
ριάδας τῶν ἀγγέλων,*
23 *Εἰς τὴν πανήγυριν καὶ ἐκκλη-
σίαν τῶν πρωτοτόκων, τῶν ἀπογε-
γραμμένων εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ εἰς
τὸν Θεὸν κριτὴν τῶν ὅλων, καὶ εἰς τὰ
πνεύματα τῶν τετελειωμένων δικαίων,*
24 *Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσίτην
τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα
τοῦ ῥαντισμοῦ, τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλ-
λιτέρα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄβελ.*
25 *Προσέχετε νὰ μὴ παραιτήσητε
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ· διότι ἐὰν
ἐκεῖνοι δὲν ἔφυγον, οἱ ὁποῖοι παραί-
τησαν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐλάλει ἐπὶ τῆς
γῆς, πολὺ περισσότερον δὲν θέλομεν
φύγει ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀποστρεφόμεθα
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ ἀπὸ τοὺς οὐ-
ρανούς·*
26 *Τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε
τότε τὴν γῆν· τώρα δὲ ὑπεσχέθη, λέ-
γων· Ἀκόμη μίαν φορὰν ἐγὼ σείω οὐ
μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.*
27 *Καὶ τὸ, ἀκόμη μίαν φορὰν, δηλοῖ
τὴν μετάθεσιν τῶν πραγμάτων τὰ
ὁποῖα σαλεύονται, ὡς καμωμένα, διὰ
νὰ ἀπομείνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν
σαλεύονται.*
28 *Διὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες
βασιλείαν ἀσάλευτον, ἂς ἔχωμεν χά-
ριν διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύωμεν
εὐαρέστως τὸν Θεὸν, μὲ σέβας καὶ
εὐλάβειαν.*
29 *Διότι ὁ Θεός μας εἶναι πῦρ
καταιρῶγον.*

Κεφ. ιγ'. XIII.

1 *ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ἂς μένῃ.*
2 *Μὴ λησμονεῖτε τὴν φιλοξενίαν·
διότι διὰ αὐτῆς κάποιοι μὴν ἠξεύρον-
τες, ἀγγέλους ἐξενοδόχησαν.*
3 *Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, ὡς
συνδεδεμένοι· καὶ τοὺς κακοπαθοῦν-
τας, ὡς ὄντες καὶ σεῖς εἰς τὸ σῶμα.*
4 *Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἂς ἦναι τίμιος,
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· διότι τοὺς πόρ-
νους καὶ τοὺς μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ
Θεός.*
5 *Ὁ τρόπος σας ἂς ἦναι ἀφιλάργυ-
ρος· εὐχαριστούμενοι εἰς τὰ παρόντα·
διότι αὐτὸς εἶπε· Δὲν θέλω σὲ ἀφή-
σει, οὐδὲ θέλω σὲ ἐγκαταλίπει.*
6 *Ὥστε θαῤῥοῦντες ἡμεῖς νὰ λέγω-
μεν· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ
δὲν θέλω φοβηθῇ ὅ, τι καὶ ἂν μὲ
κάμῃ ἄνθρωπος.*
7 *Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτας σας,
οἵτινες σᾶς ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ· τῶν ὁποίων ἀναθεωροῦντες τὴν
ἔκβασιν τῆς διαγωγῆς, μιμεῖσθε τὴν
πίστιν.*
8 *Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον
ὁ αὐτὸς εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.*
9 *Μὴ περιφέρεσθε ἀπὸ διδαχὰς
ποικίλας καὶ παραξένους· διότι καλὸν
εἶναι νὰ βεβαιοῦται ἡ καρδία μὲ τὴν
χάριν, καὶ ὄχι μὲ τὰ φαγητὰ, εἰς
τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι περιεπάτησαν εἰς αὐτά.*
10 *Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ
ὁποῖον οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνὴν
δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φάγωσι.*
11 *Διότι τῶν ὁποίων ζώων τὸ αἷμα
προσφέρεται διὰ ἁμαρτίας εἰς τὰ
ἅγια διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέως, τὰ
σώματα τούτων τῶν ζώων κατακαίον-
ται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.*
12 *Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ
ἁγιάσῃ τὸν λαὸν διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος, ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην ἔπαθε.*
13 *Λοιπὸν ἂς ἐξερχώμεθα πρὸς αὐ-
τὸν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, φέρον-
τες τὸν ὀνειδισμόν του.*
14 *Διότι ἐδῶ δὲν ἔχομεν πόλιν
διαμένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν μέλ-
λουσαν.*
15 *Διὰ μέσου αὐτοῦ λοιπὸν ἂς προσ-*

φέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Θε-
ὸν διαπαντὸς, τουτέστι, καρπὸν χει-
λέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομά του.
16 Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν εὐεργε-
σίαν καὶ τὴν μετάδοσιν· διότι εἰς
τοιούτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.
17 Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτας
σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀ-
γρυπνοῦσιν διὰ τὰς ψυχάς σας, ὡς
μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λογαριασ-
μόν· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χα-
ρᾶς, καὶ ὄχι ἀναστενάζοντες· διότι
ἀνωφελὲς εἶναι τοῦτο εἰς σᾶς.
18 Προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς· διότι
θαῤῥοῦμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνεί-
δησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ διάγωμεν
καλῶς·
19 Καὶ περισσότερον παρακαλῶ νὰ
κάμητε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ
εἰς σᾶς τάχιον.
20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖος
ἀνεβίβασεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν
μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ
αἵματος τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου,
τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,
21 Εἴθε νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ εἰς κά-
θε ἔργον ἀγαθὸν, εἰς τὸ νὰ κάμητε
τὸ θέλημά του· κάμνων εἰς σᾶς ὅ, τι
εἶναι εὐάρεστον ἔμπροσθέν του, διὰ
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον
ἂς εἶναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· ἀμήν.
22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοὶ,
ὑποφέρετε τὸν λόγον τῆς νουθεσίας·
διότι μὲ συντομίαν σᾶς ἔγραψα.
23 Μάθετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος
ἀπελύθη, ὁμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον (ἐὰν
ἔλθῃ ὀγλίγωρα) θέλω σᾶς ἰδεῖ.
24 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς προεσ-
τῶτας σας, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους.
Σᾶς ἀσπάζονται ὅλοι οἱ ἀπὸ τὴν
Ἰταλίαν.
25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν·
ἀμήν.
† Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ
τὴν Ἰταλίαν διὰ Τιμοθέου.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. 1.
ἸΑΚΩΒΟΣ, δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς
δώδεκα φυλὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι διε-
σπαρμέναι, νὰ χαίρωνται.
2 Πᾶσαν χαρὰν νομίσατε, ἀδελ-
φοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς ποικί-
λους πειρασμούς·
3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς
πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν·
4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχῃ ἔργον τέ-
λειον, διὰ νὰ ἦσθε τέλειοι καὶ ὁλό-
κληροι, εἰς κἀνὲν ἐλλειπεῖς.
5 Καὶ ἐάν τις ἀπὸ σᾶς ἦναι ἐλλει-
πὴς εἰς σοφίαν, ἂς ζητῇ ἀπὸ τὸν Θε-
ὸν ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ὅλους πλουσίως,
καὶ δὲν ὀνειδίζει· καὶ θέλει δοθῇ εἰς
αὐτόν.
6 Ἂς ζητῇ ὅμως μὲ πίστιν, χωρὶς νὰ
ἀμφιβάλλῃ· διότι ὅς τις ἀμφιβάλλει,
ὁμοιάζει μὲ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης τὸ
ὁποῖον ἀνεμίζεται καὶ ῥιπίζεται.
7 Καὶ ἂς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τίποτε ἀπὸ
τὸν Κύριον.
8 Ὁ δίγνωμος ἄνθρωπος εἶναι ἀκα-
τάστατος εἰς ὅλας τὰς ὁδούς του.
9 Ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἂς
καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος του·
10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς την ταπεί-
νωσίν του, διότι θέλει παρέλθει ὡς
τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου·
11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν
καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον,
καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ
εὐμορφία τοῦ προσώπου του ἠφα-

νίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῇ εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του.

12 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅς τις ὑπομένει πειρασμόν· διότι δόκιμος γενόμενος θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαπῶσι.

13 Κἀνεὶς πειραζόμενος ἂς λέγῃ· Ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν πειράζομαι· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπείραστος τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς κἀνένα δὲν πειράζει.

14 Ἀλλὰ καθεὶς πειράζεται, ἑλκυόμενος καὶ ἀπατώμενος ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιθυμίαν·

15 Ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία ὅταν συλλάβῃ γεννᾷ ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία ὅταν τελειωθῇ γεννᾷ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Κάθε δόσις ἀγαθὴ, καὶ κάθε δῶρον τέλειον ἀπὸ ἐπάνω εἶναι, καὶ καταβαίνει ἀπὸ τὸν Πατέρα τῶν φώτων, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι παραλλαγὴ, ἢ σκιὰ μεταβολῆς.

18 Αὐτὸς ἀπὸ θέλημά του μᾶς ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ νὰ ἤμεθα ἡμεῖς κατά τινα τρόπον ἡ ἀπαρχὴ τῶν κτισμάτων του.

19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἂς ἦναι κάθε ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, ἀργὸς εἰς τὸ νὰ λαλήσῃ, ἀργὸς εἰς ὀργήν·

20 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποθέσατε κάθε ῥυπαρότητα καὶ περίσσευμα τῆς κακίας, καὶ δεχθῆτε μὲ πρᾳότητα τὸν ἔμφυτον λόγον, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σώσῃ τὰς ψυχάς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ὄχι μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τὸν ἑαυτόν σας.

23 Διότι ἐάν τις ἦναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου καὶ ὄχι ποιητὴς, αὐτὸς ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὸ φυσικόν του πρόσωπον εἰς τὸν καθρέπτην·

24 Διότι ἐθεώρησε τὸν ἑαυτόν του καὶ ἀπῆλθε, καὶ παρευθὺς ἐλησμόνησε ὁποῖος ἦτον.

25 Ὅς τις δὲ ἐγκύψῃ εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ διαμένῃ, αὐτὸς μὴν ὢν ἀκροατὴς λησμονῶν, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, τοῦτος θέλει εἶναι μακάριος εἰς τὴν ποίησίν του.

26 Ἐὰν κἀνεὶς μεταξύ σας φαίνηται νὰ ἦναι θρῆσκος, καὶ δὲν χαλιναγωγῇ τὴν γλῶσσαν του, ἀλλ' ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία του εἶναι ματαία.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, αὐτὴ εἶναι, νὰ ἐπισκεπτώμεθα τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλῖψιν των, καὶ νὰ διατηρῇ καθεὶς τὸν ἑαυτόν του ἀμόλυντον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Κεφ. β'. II.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴν ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγήν σας ἄνθρωπος μὲ χρυσοῦν δακτυλίδιον καὶ μὲ λαμπρὸν φόρεμα, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς μὲ φόρεμα ῥυπαρὸν,

3 Καὶ ἐπιβλέψητε εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ εἰπῆτε εἰς αὐτόν· Σὺ κάθησε ἐδῶ καλῶς· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν εἰπῆτε· Σὺ στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθησε ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Δὲν ἐκάμετε διακρίσιν μεταξύ σας, καὶ ἐγίνατε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δὲν ἔκλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαπῶσι;

6 Σεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Δὲν σᾶς καταδυναστεύουσι οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σύρουσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεσθε;

8 Ἐὰν μὲν σεῖς ἐκτελῆτε τὸν νόμον τὸν βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου, καλῶς κάμνετε·

9 Ἂν δὲ κάμνητε προσωποληψίαν, ἐργάζεσθε ἁμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡς παραβάται.

10 Διότι ὅς τις διατηρήσῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίσῃ εἰς ἕνα, ἔγινε πταίστης ὅλων.

11 Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπε· Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύσῃς· Ἐὰν δὲ δὲν μοιχεύσῃς, ἀλλὰ φονεύσῃς, ἔγινες παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω κάμνετε, ὡσὰν μέλλοντες νὰ κριθῆτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας·

13 Διότι ἡ κρίσις θέλει εἶναι ἀνελεήμων εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντίον τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν λέγῃ κἀνεὶς ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχῃ; Μήπως δύναται ἡ πίστις νὰ τὸν σώσῃ;

15 Καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ἦναι γυμνοὶ, καὶ ὑστερημένοι τῆς καθημερινῆς τροφῆς,

16 Καὶ εἰπῇ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς εἰρήνην, θερμαίνεσθε καὶ χορταίνετε· καὶ δὲν τοὺς δώσητε τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρὰ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖ κἀνείς· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξον εἰς ἐμὲ τὴν πίστιν σου διὰ τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ δείξει διὰ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι εἶναι ἕνας ὁ Θεός· καλῶς κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.

20 Θέλεις ὅμως νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατήρ μας δὲν ἐδικαιώθη, ὅτε διὰ τῶν ἔργων ἐπρόσφερε τὸν υἱόν του τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει μὲ τὰ ἔργα του, καὶ διὰ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Καὶ ἐπίστευσεν ὁ Ἀβραὰμ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην· καὶ ὠνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιόνεται διὰ τῶν ἔργων, καὶ ὄχι μόνον διὰ τῆς πίστεως;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε ἐδέχθη τοὺς ἀγγέλους, καὶ τοὺς ἔβγαλεν ἀπὸ ἄλλην ὁδόν;

26 Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεῦμα εἶναι νεκρὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργα εἶναι νεκρά.

Κεφ. γ΄. III.

ΑΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, γνωρίζοντες ὅτι θέλομεν λάβει μεγαλίτερον κρῖμα·

2 Διότι ὅλοι πταίομεν πολλά· Ἐὰν κἀνεὶς δὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, τοῦτος εἶναι τέλειος, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγήσῃ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδού, βάλλομεν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθωνται, καὶ μετακινοῦμεν ὅλον των τὸ σῶμα.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἂν καὶ τόσον μεγάλα, καὶ ἀμπωθούμενα ἀπὸ σκληροὺς ἀνέμους, γυρίζονται ἀπὸ μικρότατον τιμόνι, ὅπου καὶ ἂν θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα· ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ πόσον μεγάλην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλη μας, μολύνουσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν

τροχὸν τῆς γενέσεώς μας, καὶ φλογιζομένη ἀπὸ τὴν γέενναν.
7 Διότι κάθε φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν ἑρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων, δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.
8 Κἀνεὶς ὅμως δὲν δύναται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀνθρωπίνην, ἀκράτητον κακὸν εἶναι, γεμάτη ἀπὸ φαρμάκι θανατηφόρον.
9 Δι' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν, καὶ Πατέρα, καὶ δι' αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ·
10 Ἀπὸ τὸ αὐτὸ στόμα ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, τοῦτα νὰ γίνωνται οὕτω.
11 Μήπως ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν αὐτὴν τρύπαν ἀναβρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;
12 Μήπως δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ συκέα νὰ κάμῃ ἐλαίας, ἢ ἡ ἄμπελος νὰ κάμῃ σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ δύναται νὰ κάμῃ νερὸν ἁλμυρὸν καὶ γλυκύ.
13 Ποῖος εἶναι μεταξύ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἂς δείξῃ ἀπὸ τὴν καλὴν διαγωγὴν τὰ ἔργα του μὲ πραότητα σοφίας.
14 Ἂν δὲ ἔχητε πικρὸν ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε ἐναντίον τῆς ἀληθείας.
15 Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία καταβαίνει ἄνωθεν, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης·
16 Διότι ὅπου εἶναι φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε κακὸν πρᾶγμα.
17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνικὴ, πραεῖα, εὐπειθὴς, γεμάτη ἀπὸ ἔλεος καὶ καρποὺς ἀγαθοὺς, ἀδιάφορος καὶ ἀνυπόκριτος.
18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται μὲ εἰρήνην ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κάμνουσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. IV.

ΠΟΘΕΝ εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχαι μεταξύ σας; Δὲν εἶναι ἀπεδῶ, ἀπὸ τὰς ἡδονάς σας αἱ ὁποῖαι στρατεύονται εἰς τὰ μέλη σας;
2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλεύετε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, δὲν ἔχετε δὲ, διότι δὲν ζητεῖτε.
3 Σεῖς ζητεῖτε, καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονάς σας.
4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἠξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπὸν βουληθῇ νὰ ἦναι φίλος τοῦ κόσμου, καθίσταται ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ.
5 Ἢ νομίζετε ὅτι ματαίως λέγει ἡ γραφή· Ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμεῖ πρὸς φθόνον.
6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλιτέραν χάριν· διὰ τοῦτο λέγει· Ὁ Θεὸς ἐναντιώνεται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.
7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν· ἀντισταθῆτε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.
8 Πλησιάσατε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ θέλει πλησιάσει εἰς σᾶς. Καθαρίσατε τὰς χεῖρας σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ καθαρίσατε τὰς καρδίας σας, δίγνωμοι.
9 Ταλαιπωρηθῆτε καὶ λυπηθῆτε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ἂς μεταστραφῇ εἰς πένθος, καὶ ἡ χαρά σας εἰς κατήφειαν.
10 Ταπεινώθητε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.
11 Μὴ καταλαλεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ἀδελφοί· ὅς τις καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἐὰν κρίνῃς νόμον, δὲν εἶσαι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.
12 Ἕνας εἶναι ὁ Νομοθέτης, ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ. ποῖος εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις τὸν ἄλλον;
13 Δεῦτε σεῖς τώρα οἱ ὁποῖοι λέγε-

τε· Σήμερον ἢ αὔριον θέλομεν ὑπάγει εἰς τὴν δεῖνα πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἓν ἔτος, καὶ θέλομεν ἐμπορευθῇ, καὶ θέλομεν κερδήσει·
14 Οἵτινες δὲν γνωρίζετε τί μέλλει νὰ γένει εἰς τὴν αὔριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωή σας; ἐπειδὴ εἶναι ἀτμὶς ἡ ὁποία φαίνεται πρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται·
15 Ἀντὶ τοῦ νὰ λέγητε σεῖς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλομεν ζήσει, καὶ θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
16 Τώρα δὲ καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζονείας σας. Κάθε τοιαύτη καύχησις εἶναι κακή.
17 Ὅς τις λοιπὸν γνωρίζει νὰ κάμνῃ καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμνει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. V.

ΔΕΥΤΕ τώρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε θρηνοῦντες διὰ τὰς ταλαιπωρίας αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἰς σᾶς.
2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσαπήθη, καὶ τὰ ἱμάτιά σας ἐσκωληκοφαγώθησαν.
3 Τὸ χρυσάφι σας καὶ τὸ ἀσῆμι ἐσκωρίασε, καὶ ἡ σκωρία των θέλει εἶναι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θέλει φάγει τὰς σάρκας σας ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε διὰ τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας.
4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἐθέρισαν τὰ χωράφιά σας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοὺς ἀπεστερήσατε σεῖς, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θεριστῶν εἰσῆλθον εἰς τὰ ὠτία τοῦ Κυρίου Σαβαώθ.
5 Ἐτρυφήσατε ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ ἐζήσατε ἀσώτως· ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας ὡς εἰς ἡμέραν σφαγῆς·
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν ἀντιστέκεται εἰς σᾶς.
7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν δι' αὐτὸν, ἕως ὁποῦ νὰ λάβῃ βροχὴν πρώϊμον καὶ ὄψιμον.
8 Μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἐπλησίασε.
9 Μὴ στενάζετε ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀδελφοὶ, διὰ νὰ μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς στέκεται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν.
10 Ἀδελφοί μου, λάβετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑπομένουσι· τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι εἶναι πολυεύσπλαγχνος ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε κἀνὲν ἄλλον ὅρκον· ἂς ἦναι δὲ εἰς σᾶς τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ· διὰ νὰ μὴ πέσητε ὑπὸ κρίσιν.
13 Κακοπαθεῖ κἀνεὶς μεταξύ σας; ἂς προσεύχηται· εὐθυμεῖ κἀνεὶς; ἂς ψάλλῃ.
14 Ἀσθενεῖ κἀνεὶς μεταξύ σας; ἂς προσκαλέσῃ τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἂς προσευχηθῶσι διὰ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν μὲ ἔλαιον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἠσθενημένον, καὶ θέλει τὸν ἀνεγείρει ὁ Κύριος· καὶ ἐὰν ἔκαμεν ἁμαρτίας, θέλουσι συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν.
16 Ἐξομολογεῖσθε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ προσεύχεσθε ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῆτε· πολὺ δύναται ἡ δέησις τοῦ δικαίου ἐνεργουμένη.
17 Ὁ Ἠλίας ἦτον ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μὲ ἡμᾶς, καὶ προσευχήθη προσευχὴν νὰ μὴ βρέξῃ· καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπάνω τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ·
18 Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπόν της.

19 Ἀδελφοὶ, ἐὰν πλανηθῇ κἄνεις
μεταξύ σας ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ
τὸν ἐπιστρέψῃ κἄνεις,
20 Ἂς ἠξεύρῃ ὅτι ὅς τις ἐπιστρέψῃ
ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πλάνην τῆς ὁδοῦ
του, θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν
θάνατον, καὶ θέλει σκεπάσει πλῆθος
ἁμαρτιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ ΠΕΤΡΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΕΤΡΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ξενι-
τευμένους καὶ διεσπαρμένους εἰς τὸν
Πόντον, τὴν Γαλατίαν, τὴν Καππα-
δοκίαν, τὴν Ἀσίαν, καὶ Βιθυνίαν·
2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς εἰς
ἁγιασμὸν Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ
ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ· ἂς πληθυνθῇ εἰς σᾶς χάρις καὶ
εἰρήνη.
3 Ἂς ἦναι εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
Πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀνεγέννησε κατὰ
τὸ πολύ του ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,
4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ
ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, διατηρημέ-
νην εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ ἡμᾶς·
5 Οἱ ὁποῖοι φυλαττόμεθα μὲ τὴν δύ-
ναμιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίσ-
τεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην νὰ ἀπο-
καλυφθῇ εἰς τὸν ὑστερινὸν καιρόν.
6 Εἰς τὸ ὁποῖον ἀγαλλιᾶσθε, ἂν καὶ
τώρα κατ' ὀλίγον (ἂν ἦναι πρέπον)
ἐλυπήθητε εἰς ποικίλους πειρασμούς·
7 Διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πί-
στεώς σας, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ τι-
μιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσάφι τὸ ὁποῖον
φθείρεται, ἂν καὶ δοκιμαζόμενον διὰ
μέσου τοῦ πυρὸς, εἰς ἔπαινον καὶ
τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Τὸν ὁποῖον ἂν καὶ δὲν εἴδετε, ἀγα-
πᾶτε, εἰς τὸν ὁποῖον ἂν καὶ τώρα
δὲν βλέπητε, πιστεύετε, καὶ ἀγαλ-
λιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ δε-
δοξασμένην·
9 Λαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πί-
στεώς σας, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν.
10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκρι-
βῶς ἐζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν οἱ προ-
φῆται, οἱ ὁποῖοι ἐπροφήτευσαν διὰ
τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην εἰς σᾶς·
11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον
καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ
ὁποῖον ἦτον εἰς αὐτοὺς, ἐφανέρονε
καὶ προεμαρτύρει τὰ παθήματα τοῦ
Χριστοῦ, καὶ τὰς δόξας τὰς μετὰ
τοῦτα·
12 Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη,
ὅτι ὄχι εἰς τὸν ἑαυτόν των, ἀλλὰ εἰς
ἡμᾶς διηκόνουν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἤδη
σᾶς ἀνηγγέλθησαν διὰ μέσου ἐκείνων
οἱ ὁποῖοι σᾶς εὐηγγέλισαν μὲ Πνεῦμα
ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλθη ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, εἰς τὰ ὁποῖα πράγματα ἐπι-
θυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ προσκύψωσι.
13 Διὰ τοῦτο ἀναζώσατε τὰς μέσας
τῆς διανοίας σας, καὶ ἐγκρατευόμε-
νοι, τελείως ἐλπίσατε εἰς τὴν χάριν,
ἡ ὁποία σᾶς ἔρχεται εἰς τὴν ἀποκά-
λυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχη-
ματίζεσθε μὲ τὰς πρότερον ἐπιθυμίας
εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνοίας σας·
15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος
ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε, γίνετε καὶ σεῖς
ἅγιοι εἰς κάθε διαγωγήν·
16 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Γίνετε
ἅγιοι, διότι καὶ ἐγὼ ἅγιος εἶμαι.
17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε τὸν Πατέρα,
ὁ ὁποῖος κρίνει χωρὶς προσωποληψίαν

κατὰ τὸ ἔργον τοῦ καθ' ἑνὸς, τὸν
καιρὸν τῆς ξενιτείας σας περάσατε
μὲ φόβον·
18 Γνωρίζοντες, ὅτι ὄχι μὲ φθαρτὰ,
μὲ ἀσῆμι ἢ χρυσάφι, ἠλευθερώθητε
ἀπὸ τὴν ματαίαν σας συναναστροφὴν
τὴν πατροπαράδοτον·
19 Ἀλλὰ μὲ τὸν τίμιον αἷμα τοῦ
Χριστοῦ, ὡς ἀμνοῦ ἀμωμήτου καὶ
καθαροῦ·
20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προγνωρισμένος
πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου, καὶ
ἐφανερώθη εἰς τοὺς ὑστερινοὺς χρό-
νους διὰ σᾶς,
21 Οἱ ὁποῖοι πιστεύετε δι' αὐτοῦ εἰς
τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἤγειρεν ἀπὸ
τοὺς νεκροὺς καὶ ἔδωκέν εἰς αὐτὸν
δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπὶς
νὰ ἦναι εἰς τὸν Θεόν.
22 Καθαρίσαντες τὰς ψυχάς σας
εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ μέ-
σου τοῦ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν
ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν·
23 Ἀναγεγεννημένοι ὄχι ἀπὸ σπο-
ρὰν φθαρτὴν, ἀλλὰ ἄφθαρτον, διὰ
μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος
καὶ μένοντος εἰς τὴν αἰῶνα.
24 Διότι πᾶσα σάρξ εἶναι ὡς χόρ-
τος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς τὸ
ἄνθος τοῦ χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρ-
τος, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσεν·
25 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τοῦτος εἶναι ὁ λό-
γος ὁ ὁποῖος εὐηγγελίσθη εἰς σᾶς.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΟΘΕΣΑΝΤΕΣ λοιπὸν κάθε
κακίαν καὶ κάθε δόλον καὶ ὑποκρί-
σεις καὶ φθόνους καὶ ὅλας τὰς κατα-
λαλιάς,
2 Ὡς νεογέννητα βρέφη, ἐπιπο-
θήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου,
διὰ νὰ αὐξηθῆτε δι' αὐτοῦ·
3 Ἐὰν ἐγεύθητε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι
ἀγαθός·
4 Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι ὡς
εἰς λίθον ζῶντα, ἀποδεδοκιμασμένον
μὲν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκλεκτὸν
δὲ ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ ἔντιμον·
5 Καὶ αὐτοὶ σεῖς ὡς λίθοι ζῶντες οἰκο-
δομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱερά-
τευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε θυ-
σίας πνευματικὰς, εὐπροσδέκτους εἰς
τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ.
6 Διὰ τοῦτο καὶ περιέχει εἰς τὴν
γραφήν· Ἰδοὺ, θέτω εἰς τὴν Σιὼν
λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντι-
μον· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν,
δὲν θέλει καταισχυνθῇ.
7 Εἰς σᾶς λοιπὸν οἱ ὁποῖοι πιστεύετε
ὁ λίθος εἶναι τίμιος· εἰς ἐκείνους δὲ οἱ
ὁποῖοι ἀπειθοῦσιν, ὁ λίθος τὸν ὁποῖον
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, τοῦ-
τος ἔγινεν εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ
λίθος σκοντάμματος, καὶ πέτρα σκαν-
δάλου·
8 Εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σκοντάπ-
τουσιν εἰς τὸν λόγον, ἀπειθοῦντες·
εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐτέθησαν.
9 Σεῖς δὲ εἶσθε γένος ἐκλεκτὸν, βα-
σίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς
τὸν ὁποῖον ἀπόκτησεν ὁ Θεός· διὰ νὰ
κηρύξητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου ὁ ὁποῖος
σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ
θαυμαστόν του φῶς·
10 Σεῖς οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε δὲν ἦσθε
λαὸς, ἀλλὰ τώρα εἶσθε λαὸς τοῦ
Θεοῦ· οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσθε ἠλεημένοι,
καὶ τώρα ἠλεήθητε.
11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ σας, ὡς
ξένους καὶ διαβάτας, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ
τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι
στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·
12 Ἔχοντες τὴν διαγωγήν σας κα-
λὴν εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ σᾶς κα-
ταλαλοῦσιν ὡς κακοποιοὺς, ἀφ' οὗ
παρατηρήσωσι τὰ καλά σας ἔργα, νὰ
δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν
ὅταν θέλει σᾶς ἐπισκέψει.
13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε
ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον· εἴ-
τε εἰς βασιλέα, ὡς ὑπερέχοντα.
14 Εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς πεμπο-
μένους διὰ μέσου του εἰς ἐκδίκησιν

τῶν κακοποιῶν, καὶ εἰς ἔπαινον τῶν ἀγαθοποιῶν·

15 Διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντες νὰ ἀποστομίζητε τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων τὴν ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

17 Τιμήσατε ὅλους· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ δοῦλοι, ὑποτάσσεσθε μὲ ὅλον τὸν φόβον εἰς τοὺς κυρίους σας, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πραεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.

19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρῃ κἄνεις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Διότι ποία δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομείνητε; ἀλλὰ ἐὰν ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομείνητε, τοῦτο εἶναι χάρις πρὸς τὸν Θεόν.

21 Διότι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ ἡμᾶς, ἀπολείπων εἰς σᾶς παράδειγμα, διὰ νὰ ἀκολουθήσητε τὰ ἴχνη του·

22 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἁμαρτίαν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα του·

23 Ὁ ὁποῖος ὑβριζόμενος δὲν ἀνθύβριζε, πάσχων δὲν ἐφοβέριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κρίνει δικαίως.

24 Ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἀνεβάστασε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμα του ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον· διὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· διὰ τὴν πληγὴν τοῦ ὁποίου ἰατρεύθητε.

25 Διότι ἦσθε ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ΄. III.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτάττεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὥστε καὶ ἂν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, νὰ κερδηθῶσι χωρὶς τὸν λόγον διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς·

2 Ἀφ' οὗ θεωρήσωσι τὴν μὲ φόβον καθαρὰν ἀναστροφήν σας.

3 Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ἂς ἦναι ὄχι ὁ ἔξωθεν ἐκεῖνος τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, εἰς τὸ ἄφθαρτον τοῦ πρᾳέος καὶ ἡσύχου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολύτιμον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι οὕτω ἕνα καιρὸν καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἤλπιζον εἰς τὸν Θεόν, ἐστόλιζον τὸν ἑαυτόν των, ὑποταττόμεναι εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας·

6 Ὡς ἡ Σάῤῥα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἐκάλει κύριον· τῆς ὁποίας ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδένα φόβον.

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, συγκατοικεῖτε μὲ τὰς γυναῖκας σας μὲ γνῶσιν, ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον ὡς σκεῦος ἀσθενέστερον, καὶ ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ νὰ μὴ διακόπτωνται αἱ προσευχαί σας.

8 Τέλος δέ, ὅλοι ἂς ἦσθε ὁμόφρονες, συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦντες· ἠξεύροντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν.

10 Διότι ὅποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ ζωήν, καὶ νὰ ἴδῃ ἡμέρας ἀγαθάς, ἂς παύσῃ τὴν γλῶσσαν του ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ τὰ χείλη του ἀπὸ τὸ νὰ λαλήσωσι δόλον·

11 Ἂς ἐκκλίνῃ ἀπὸ τὸ κακόν, καὶ ἂς κάμῃ τὸ ἀγαθόν· ἂς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτία

του (ἀνοικτὰ) εἰς τὴν δέησίν των· τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι κακά.

13 Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς κακοποιήσει, ἐὰν γίνητε μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ;

14 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, μακάριοι εἶσθε· καὶ τὸν φόβον των μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·

15 Ἀλλὰ ἁγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν εἰς τὰς καρδίας σας· καὶ νὰ ἦσθε πάντοτε ἕτοιμοι πρὸς ἀπολογίαν μὲ πρᾳότητα καὶ μὲ φόβον εἰς καθένα ὁποῦ σᾶς ζητεῖ λόγον διὰ τὴν ἐλπίδα ἡ ὁποία εἶναι εἰς σᾶς·

16 Ἔχοντες συνείδησιν ἀγαθήν· ὥστε ἐν ᾧ σᾶς καταλαλῶσιν ὡς κακοποιούς, νὰ καταισχυνθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνοχλοῦσι τὴν ἀγαθὴν εἰς τὸν Χριστὸν πολιτείαν σας.

17 Διότι καλλίτερον εἶναι ἀγαθοποιοῦντες, ἂν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ πάσχητε, παρὰ κακοποιοῦντες.

18 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους, διὰ νὰ μᾶς προσάξῃ εἰς τὸν Θεόν· θανατωθεὶς μὲν εἰς τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα·

19 Διὰ τοῦ ὁποίου ὑπῆγε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὰ πνεύματα τὰ εἰς τὴν φυλακήν,

20 Τὰ ὁποῖα ἠπείθησαν ἕνα καιρόν, ὅτε μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἀνέμενεν, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐν ᾧ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς τὴν ὁποίαν ὀλίγαι (τουτέστιν ὀκτὼ) ψυχαὶ διεσώθησαν διὰ τοῦ ὕδατος.

21 Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον, τὸ βάπτισμα, ἤδη σώζει καὶ ἡμᾶς, (ὄχι ἡ ἀπόθεσις τοῦ ῥύπου τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ ἡ ἀπόκρισις τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεὸν,) διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΠΕΙΔΗ λοιπὸν ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ ἡμᾶς, καὶ σεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλισθῆτε, διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,

2 Εἰς τὸ νὰ μὴ ζήσῃ πλέον εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν εἰς τὴν σάρκα.

3 Διότι ἀρκετὸς ἦτον εἰς ἡμᾶς ὁ περασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, νὰ κατεργασθῶμεν τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, πορευόμενοι εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυφαγίας, συμπόσια, καὶ ἀνόμους εἰδωλολατρείας·

4 Εἰς τὸ ὁποῖον παραξενεύονται ὅτι δὲν συντρέχετε σεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας, καὶ σᾶς βλασφημοῦσιν·

5 Οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἕτοιμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Διότι διὰ τοῦτο εὐηγγελίσθη καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς, διὰ νὰ κριθῶσι κατὰ ἀνθρώπους εἰς τὴν σάρκα, καὶ νὰ ζῶσι κατὰ Θεὸν εἰς τὸ πνεῦμα.

7 Τὸ τέλος δὲ ὅλων ἐπλησίασε· σωφρονηθῆτε λοιπὸν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον ἀγάπην θερμήν· διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Γίνεσθε φιλόξενοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθεὶς ἔλαβε χάρισμα, διακονεῖτε αὐτὸ ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐὰν κἀνεὶς λαλῇ, (ἂς λαλῇ) ὡς λόγια Θεοῦ· ἐὰν κἀνεὶς διακονῇ, (ἂς διακονῇ) ὡς ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν χαρίζει ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζηται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοὶ, μὴ παραξενεύεσθε εἰς

τὴν πυρώδη δοκιμήν σας, ἡ ὁποία γίνεται πρὸς πειρασμόν σας, ὡς ἂν σᾶς συνέβαινέ τι παράξενον·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε, διὰ νὰ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης του.

14 Ἐὰν ὀνειδίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε μακάριοι· διότι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς σᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ σᾶς δοξάζεται.

15 Διότι κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς μὴ πάσχῃ ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἀλλότρια·

16 Ἐὰν δὲ πάσχῃ ὡς Χριστιανός, ἂς μὴ αἰσχύνηται, ἀλλὰ ἂς δοξάζῃ τὸν Θεὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

17 Διότι ὁ καιρὸς ἔφθασε τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐὰν ἀρχίσῃ πρῶτον ἀπὸ ἡμᾶς, τί θέλει εἶναι τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀπειθοῦσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἐὰν ὁ δίκαιος μόλις σώζηται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ θέλει φανῇ;

19 Ὥστε καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πάσχουσι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂς παραθέσωσιν ὡς εἰς πιστὸν κτίστην τὰς ψυχάς των, κάμνοντες καλὰ ἔργα.

Κεφ. ε'. V.

ΕΓΩ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ κοινωνὸς τῆς δόξης ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὁποῖοι εἶναι μεταξύ σας·

2 Ποιμάνατε τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξύ σας, ἐπιστατοῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τοὺς κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ ποιμνίου·

4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιποιμήν, θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.

5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάττεσθε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἐνδυθῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ Θεὸς ἐναντιοῦται εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρόν·

7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα ῥίψαντες εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει διὰ σᾶς.

8 Ἐγκρατεύσασθε, ἀγρυπνήσατε· διότι ὁ διάβολος ὁ ἀντίδικός σας, ὡς λέων βρυχόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν ποῖον νὰ καταπίῃ·

9 Εἰς τὸν ὁποῖον ἀντισταθῆτε στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα γίνονται εἰς τοὺς ἀδελφούς σας οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιόν του δόξαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ ἐπάθετε ὀλίγον, αὐτὸς νὰ σᾶς τελειοποιήσῃ, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ, καὶ νὰ σᾶς δυναμώσῃ, καὶ νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτὸν ἂς ἦναι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Διὰ μέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς στοχάζομαι) σᾶς ἔγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, νουθετῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεσθε.

13 Ἀσπάζεταί σας ἡ συνεκλεκτὴ ἐκκλησία ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶν, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα τῆς ἀγάπης. Εἰρήνη ἂς εἶναι εἰς ὅλους σας οἱ ὁποῖοι εἶσθε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰσοῦν· Ἀμήν.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΤΡΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α΄. I.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔλαχον πίστιν ἰσότιμον μὲ ἡμᾶς διὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Χάρις καὶ εἰρήνη ἂς πληθυνθῇ εἰς σᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας·

3 Καθὼς ἡ θεία του δύναμις μᾶς ἐχάρισεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς δόξαν καὶ ἀρετήν·

4 Διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐδόθησαν αἱ μέγισται καὶ τίμιαι ὑποσχέσεις, διὰ νὰ γίνητε διὰ τούτων κοινωνοὶ τῆς θείας φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν φθορὰν ἡ ὁποία εἶναι διὰ τῆς ἐπιθυμίας εἰς τὸν κόσμον·

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο εἰσφέροντες κάθε σπουδήν, προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετήν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνῶσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν,

7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8 Διότι ἂν ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς σᾶς καὶ αὐξάνουσι, δὲν σᾶς καθιστῶσιν ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διότι εἰς ὁποῖον δὲν εὑρίσκονται αὐτά, ἐκεῖνος εἶναι τυφλός, κοντόφθαλμος, καὶ ἐλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν του ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μᾶλλον σπουδάσατε νὰ κάμνητε βεβαίαν τὴν κλῆσίν σας καὶ τὴν ἐκλογήν· διότι κάμνοντες ταῦτα δὲν θέλετε πταίσει ποτέ.

11 Διότι οὕτω πλουσίως θέλει σᾶς δοθῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου μας καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ξαναθυμίζω πάντοτε αὐτά, ἂν καὶ τὰ γνωρίζητε, καὶ ἦσθε ἐστηριγμένοι εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν.

13 Στοχάζομαι ὅμως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι εἰς τοῦτο τὸ σκήνωμα, νὰ σᾶς διεγείρω εἰς ξαναθύμησιν·

14 Ἠξεύρων, ὅτι ταχινὴ εἶναι ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ ἐφανέρωσε.

15 Θέλω δὲ σπουδάσει νὰ ἔχητε καὶ σεῖς πάντοτε νὰ κάμητε μετὰ τὴν τελευτήν μου τὴν μνήμην τούτων.

16 Διότι δὲν ἐξηκολουθήσαμεν σοφιστικοὺς μύθους, ὅτε σᾶς ἐκάμαμεν νὰ γνωρίσητε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐγίναμεν αὐτόπται τῆς μεγαλειότητος ἐκείνου.

17 Διότι αὐτὸς ἔλαβε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιούτη φωνὴ ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ δόξαν· Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀνεπαύθην.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐλθοῦσαν ἐξ οὐρανοῦ, ὄντες ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον καλὰ κάμνετε προσέχοντες εἰς αὐτόν, ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα εἰς σκοτεινὸν τόπον, ἕως ὅπου νὰ αὐγάσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ ὀρθρινὸς ἀστὴρ νὰ ἀνατείλῃ εἰς τὰς καρδίας σας·

20 Ἠξεύροντες πρῶτον τοῦτο, ὅτι

οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς, δὲν ἐπιδέχεται μερικὴν διάλυσιν.

21 Διότι ὄχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. II.

ΕΓΙΝΑΝ ὅμως καὶ ψευδοπροφῆται ε'ς τὸν λαὸν, καθὼς θέλουσι γένει καὶ μεταξύ σας ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι εἰσάξει κρυφίως αἱρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὁ ὁποῖος τοὺς ἠγόρασιν, ἐπιφέροντες εἰς τὸν ἑαυτόν των ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει τὰς ἀπωλείας των, διὰ τοὺς ὁποίους θέλει βλασφημηθῆ ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας·

3 Καὶ διὰ πλεονεξίας θέλουσι σᾶς πραγματευθῆ μὲ πλαστὰ λόγια· τῶν ὁποίων ἡ κρίσις παλαιόθεν δὲν ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλειά των δὲν νυστάζει.

4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τοὺς ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάρταρον, καὶ μὲ ἀλύσεις τοῦ σκότους παρέδωκε νὰ φυλαχθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν·

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐλυπήθη, ἀλλ' ἐπιφέρων κατακλυσμὸν κατεπάνω τοῦ κόσμου τῶν ἀσεβῶν, ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὄγδοον, κήρυκα τῆς δικαιοσύνης·

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας κατέκρινεν εἰς ἀφανισμὸν, ἀποστακτώσας αὐτὰς, καὶ θέσας αὐτὰς παράδειγμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ ἀσεβῶσι·

7 Καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ ὁ ὁποῖος κατεπονεῖτο ἀπὸ τὴν ἀσελγῆ διαγωγὴν τῶν ἀνόμων·

8 (Διότι αὐτὸς ὁ δίκαιος, κατοικῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, μὲ τὸ βλέμμα καὶ μὲ τὴν ἀκοὴν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχήν του μὲ τὰ ἄνομά των ἔργα·)

9 Ἠξεύρει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερόνῃ τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμὸν, καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ τιμωρηθῶσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πορεύονται ὀπίσω τῆς σαρκὸς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μιασμοῦ, καὶ καταφρονοῦσι τὴν αὐθεντείαν· αὐτοὶ εἶναι τολμηταὶ, αὐθάδεις, καὶ δὲν τρέμουσι νὰ βλασφημῶσι τὰς ἀξίας·

11 Ἐν ᾧ οἱ ἄγγελοι οἱ ὁποῖοι εἶναι μεγαλήτεροι εἰς τὴν ἰσχὺν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν φέρουσι κατ' αὐτῶν βλάσφημον κρίσιν πρὸς τὸν Κύριον.

12 Αὐτοὶ δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεννημένα εἰς τὸ νὰ πιασθῶσι καὶ νὰ φθαρῶσι, βλασφημοῦντες εἰς τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦσι, εἰς τὴν φθοράν των θέλουσι φθαρῆ,

13 Καὶ μέλλουσι νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας· νομίζοντες ἡδονὴν τὴν καθ' ἡμέραν τρυφὴν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ῥύποι καὶ ψόγοι, ἐντρυφῶντες εἰς τὰς ἀπάτας των, συμποσιάζοντες ὁμοῦ μὲ σᾶς,

14 Ἔχοντες ὀφθαλμοὺς γεμάτους ἀπὸ μοιχείαν καὶ ἀκαταπαύστους ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, δολένοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχοντες καρδίαν γεγυμνασμένην εἰς τὰς πλεονεξίας, τέκνα τῆς κατάρας·

15 Οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν τὴν ἴσον ὁδὸν, καὶ ἐπλανήθησαν, ἀκολουθήσαντες τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ Βοσὸρ, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε μισθὸν ἀδικίας,

16 Ἠλέγχθη ὅμως διὰ τὴν παρανομίαν του· τὸ ἄφωνον ὑποζύγιον, ἐλάλησε μὲ φωνὴν ἀνθρώπου, καὶ ἐμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ προφήτου.

17 Αὐτοὶ εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι, σύννεφα κινούμενα ἀπὸ ἀνεμοστρόβιλον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διότι λαλοῦντες λόγια ὑπέρογκα ματαιότητος δολόνουσι διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, καὶ διὰ τῶν ἀσελγειῶν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀληθῶς ἀπέφυγον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναστρέφονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ὄντες αὐτοὶ δοῦλοι τῆς φθορᾶς· διότι ἀπὸ ὁποῖον κἀνεὶς νικᾶται, ἐκείνου γίνεται δοῦλος.

20 Διότι ἄν, ἀφ' οὗ ἀπέφυγον τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν συνεμπλεχθέντες μὲ τοῦτα νικῶνται, τὰ ὑστερινὰ ἔγιναν εἰς αὐτοὺς χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διότι καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ γνωρίσαντές την νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἁγίαν παραγγελίαν τὴν εἰς αὐτοὺς παραδοθεῖσαν.

22 Συνέβη δὲ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀληθινὴν παροιμίαν· Ὁ σκῦλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιόν του ξέρασμα· καί· Ὁ χοῖρος ἀφ' οὗ ἐλούσθη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λάσπης.

Κεφ. γ'. III.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, δευτέραν ἐπιστολὴν σᾶς γράφω τούτην, εἰς τὰς ὁποίας διεγείρω τὴν εἰλικρινῆ σας διάνοιαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν·

2 Διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια τὰ ὁποῖα προελέχθησαν ἀπὸ τοὺς ἁγίους προφήτας, καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Ἠξεύροντες τοῦτο πρῶτον, ὅτι θέλουσιν ἔλθει εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας ἐμπαῖκται, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἰδίας των ἐπιθυμίας·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τῆς παρουσίας του; διότι ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὁποῦ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, ὅλα τὰ πράγματα οὕτω διαμένουσιν καθὼς ἦσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως.

5 Διότι θεληματικῶς τοὺς λανθάνει τοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἔγιναν παλαιόθεν, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὸ νερὸν καὶ διὰ τοῦ νεροῦ συνεστάθη, μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

6 Διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος κατακλυσθεὶς ἀπὸ νερὸν ἀπωλέσθη·

7 Οἱ δὲ παρόντες οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι θησαυρισμένοι, καὶ φυλαττόμενοι διὰ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ τὸ ἓν τοῦτο ἂς μὴ σᾶς λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα μὲ τὸν Θεὸν εἶναι ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη εἶναι ὡς μία ἡμέρα.

9 Ὁ Κύριος δὲν ἀργοπορεῖ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του, καθὼς νομίζουσι μερικοὶ τὴν ἀργοπορίαν· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ ἀπολεσθῶσι μερικοί, ἀλλὰ ὅλοι νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Καθὼς δὲ ὁ κλέπτης τὴν νύκτα, οὕτω θέλει ἔλθει ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθει μὲ κρότον, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσι λυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῆ.

11 Ἐπειδὴ λοιπὸν λύονται τοῦτα ὅλα, ποῖοι χρεωστεῖτε νὰ ἦσθε σεῖς εἰς τὰς ἁγίας συναναστροφὰς καὶ εὐσεβείας,

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες μὲ σπουδὴν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι λυθῆ, καὶ τὰ στοιχεῖα καυσούμενα θέλουσιν ἀναλυθῆ;

13 Ἡμεῖς ὅμως προσδοκῶμεν νέους οὐρανοὺς καὶ νέαν γῆν κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, προσδοκῶντες αὐτά, σπουδάσατε νὰ εὑρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ ἄψεκτοι μὲ εἰρήνην·

15 Καὶ νομίζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου μας ὅτι εἶναι σωτηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητός μας ἀδελφὸς Παῦλος σᾶς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτόν,

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλας του τὰς ἐπιστολάς, λαλῶν εἰς αὐτὰς περὶ τούτων· εἰς τὰς ὁποίας εἶναι μερικὰ δυσνόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλόνουσι, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν των ἀπώλειαν.

17 Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, προγνωρίζοντες τοῦτα, φυλάττεσθε, μήπως ἀπο τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν παρυσυρόμενοι, ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμόν σας·

18 Αὐξάνετε δὲ εἰς τὴν χάριν καὶ γνῶσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς αὐτὸν ἡ δόξα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἡμέραν. Ἀμήν..

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. Ι.

ΕΚΕΙΝΟ τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον εἴδομεν μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρες μας ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σᾶς ἀπαγγέλλομέν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)

3 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, σᾶς ἀπαγγέλλομεν, διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μὲ ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία μας εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν Πατέρα καὶ ὁμοῦ μὲ τὸν Υἱόν του Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Καὶ τοῦτα σᾶς γράφομεν, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά σας τελεία.

5 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτὸν σκότος δὲν εἶναι κἀνέν.

6 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μὲ αὐτὸν, καὶ περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεθα, καὶ δὲν κάμνομεν τὴν ἀλήθειαν·

7 Ἐὰν δὲ περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν μεταξύ μας, καὶ το αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ του μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν.

8 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς καθαρίσῃ ἀπὸ κάθε ἀδικίαν.

10 Ἐὰν εἰπῶμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος του δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. β'. ΙΙ.

ΤΕΚΝΙΑ μου, τοῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτήσητε· καὶ ἐὰν ἁμαρτήσῃ κἀνεὶς, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν δίκαιον Ἰησοῦν Χριστόν·

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ὄχι μόνον διὰ τὰς ἰδικάς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ (τὰς ἁμαρτίας) ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του.

4 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λέγει, τὸν ἐγνώρισα, καὶ δὲν φυλάττει τὰς παραγγελίας του, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι·

5 Ὅποιος δὲ διατηρεῖ τὸν λόγον του, ἀληθινὰ εἰς τοῦτον ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα εἰς αὐτόν.

6 Ὅποιος λέγει ὅτι μένει εἰς αὐτὸν, χρεωστεῖ, καθὼς ἐπεριπάτησεν ἐκεῖνος, οὕτω νὰ περιπατῇ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοὶ, δὲν σᾶς γράφω νέαν παραγγελίαν, ἀλλὰ παραγγελίαν παλαιὰν, τὴν ὁποίαν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ παραγγέλια ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν νέαν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς σᾶς· ὅτι τὸ σκότος παρέρχεται,

καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει.
9 Ὅποιος λέγει ὅτι εἶναι εἰς τὸ φῶς,
καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ
σκότος εἶναι ἕως τοῦδε.
10 Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του,
μένει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς
αὐτὸν δὲν εἶναι·
11 Ὅποιος δὲ μισεῖ τὸν ἀδελφόν
του, εἶναι εἰς τὸ σκότος, καὶ περιπα-
τεῖ εἰς τὸ σκότος, καὶ δὲν ἠξεύρει
ποῦ ὑπάγει, διότι τὸ σκότος ἐτύφλωσε
τὰ ὀμμάτιά του.
12 Γράφω σας, τεκνία μου, διότι
σᾶς συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ
ὄνομά του.
13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, διότι
ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι
ἀπὸ τὴν ἀρχήν· γράφω σας, ὦ νεα-
νίσκοι, διότι ἐνικήσατε τὸν πονηρόν·
γράφω σας, παιδία, διότι ἐγνωρίσατε
τὸν Πατέρα.
14 Ἔγραψά σας, πατέρες, διότι ἐγ-
νωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ
τὴν ἀρχήν· ἔγραψά σας, νεανίσκοι,
διότι εἶσθε ἰσχυροὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ μένει εἰς σᾶς, καὶ ἐνικήσατε
τὸν πονηρόν.
15 Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν κόσμον·
ἂν κἀνεὶς ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη
τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν·
16 Διότι ὅλα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν
κόσμον, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ
ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλα-
ζονεία τοῦ βίου, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν
Πατέρα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν κόσμον.
17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ
ἡ ἐπιθυμία του· ὅποιος δὲ κάμνει τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Παιδία, ὑστερινὴ ὥρα εἶναι· καὶ
καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος
ἔρχεται, καὶ ἤδη πολλοὶ ἀντίχριστοι
ἔγιναν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι
ὑστερινὴ ὥρα.
19 Ἐξῆλθον ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ δὲν
ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διότι ἐὰν ἦσαν ἀπὸ
ἡμᾶς, ἤθελον μένει μὲ ἡμᾶς· ἀλλ'
ἐξῆλθον διὰ νὰ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν
εἶναι ὅλοι ἀπὸ ἡμᾶς.
20 Καὶ σεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ
ἁγίου, καὶ γνωρίζετε ὅλα.
21 Δὲν σᾶς ἔγραψα διότι δὲν ἠξεύ-
ρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι τὴν
ἠξεύρετε, καὶ διότι κάθε ψεῦδος δὲν
εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.
22 Ποῖος εἶναι ὁ ψεύστης, παρὰ
ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται ὅτι ὁ Ἰη-
σοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός; Αὐτὸς εἶ-
ναι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται
τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.
23 Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν
Υἱὸν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει.
24 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὁποῖον σεῖς
ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ἂς μένῃ εἰς
σᾶς· ἐὰν μένῃ εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖ-
ον ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, καὶ σεῖς
θέλετε μένει εἰς τὸν Υἱὸν καὶ εἰς τὸν
Πατέρα.
25 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν
ὁποίαν μᾶς ὑπεσχέθη αὐτὸς, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.
26 Ταῦτα σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκείνους,
οἱ ὁποῖοι σᾶς πλανῶσι.
27 Καὶ τὸ χρίσμα τὸ ὁποῖον ἐλά-
βετε σεῖς ἀπὸ αὐτὸν, μένει εἰς σᾶς,
καὶ δὲν χρειάζεσθε νὰ σᾶς διδάσκῃ
κἀνείς· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα
σᾶς διδάσκει διὰ ὅλα, καὶ ἀληθινὸν
εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος· καὶ καθὼς
σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μένει εἰς αὐτόν.
28 Καὶ ἤδη, τεκνία μου, μένετε εἰς
αὐτόν· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, νὰ ἔχωμεν
παῤῥησίαν, καὶ νὰ μὴν αἰσχυνθῶμεν
ἀπὸ αὐτὸν, εἰς τὴν παρουσίαν του.
29 Ἐὰν ἠξεύρετε ὅτι αὐτὸς εἶναι
δίκαιος, ἠξεύρετε ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος
κάμνει τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη
ἀπὸ αὐτόν.

Κεφ. γ΄. III.

ἼΔΕΤΕ ποίαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ
Πατὴρ, τὸ νὰ ὀνομασθῶμεν τέκνα
Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς
γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.
2 Ἀγαπητοὶ, ἤδη τέκνα τοῦ Θεοῦ εἴ-
μεθα, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη τί μέλ-
λομεν νὰ γένῃ· ἠξεύρομεν δὲ, ὅτι ὅταν
φανερωθῇ, θέλομεν γένει ὅμοιοι μὲ αὐ-
τόν· διότι θέλομεν τὸν ἰδεῖ καθὼς εἶναι.

3 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἔχει ταύτην τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.
4 Καθεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.
5 Καὶ ἠξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.
6 Καθεὶς ὁ ὁποῖος μένει εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει· καθεὶς ὁ ὁποῖος ἁμαρτάνει, δὲν τὸν εἶδεν, οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε.
7 Τεκνία, κἀνεὶς ἂς μὴ σᾶς πλανᾷ· ὁποῖος κάμνει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.
8 Ὅποιος κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον· διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ καταλύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
9 Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν κάμνει ἁμαρτίαν, διότι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτόν· καὶ δὲν δύναται νὰ ἁμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.
10 Εἰς τοῦτο εἶναι φανερὰ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· καθεὶς ὁ ὁποῖος δὲν κάμνει δικαιοσύνην, καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·
11 Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία τὴν ὁποίαν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον·
12 Ὄχι καθὼς ὁ Κάϊν ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρὸν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφόν του. Καὶ τίνος χάριν τὸν ἔσφαξεν; διότι τὰ ἔργα του ἦσαν πονηρὰ, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦσαν δίκαια.
13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐὰν σᾶς μισῇ ὁ κόσμος.
14 Ἡμεῖς ἠξεύρομεν ὅτι μετεβήκαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον.
15 Καθεὶς ὁ ὁποῖος μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ ἠξεύρετε ὅτι κάθε ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς τὸν ἑαυτόν του.
16 Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔθεσε τὴν ψυχήν του διὰ ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ θέτωμεν τὰς ψυχάς μας διὰ τοὺς ἀδελφούς.
17 Καὶ ὁποῖος ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου τούτου, καὶ θεωρεῖ τὸν ἀδελφόν του ἔχοντα χρείαν, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐτὸν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν;
18 Τεκνία μου, ἂς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μηδὲ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.
19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔμπροσθέν του θέλομεν καταπείσει τὰς καρδίας μας·
20 Διότι ἐὰν ἡ καρδία μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλίτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει ὅλα.
21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεόν·
22 Καὶ ὅ, τι ζητοῦμεν, λαμβάνομεν ἀπὸ αὐτὸν, διότι φυλάττομεν τὰς παραγγελίας του, καὶ κάμνομεν τὰ ἀρεστὰ ἔμπροσθέν του.
23 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία του, τὸ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν παραγγελίαν.
24 Καὶ ὅποιος φυλάττει τὰς παραγγελίας του, μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. IV.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ πιστεύετε εἰς κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐὰν ἦναι ἀπὸ τὸν Θεόν· διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον.
2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· κάθε πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3 Καὶ κάθε πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἤδη εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν Θεόν, ὦ τεκνία, καὶ τοὺς ἐνικήσατε· διότι μεγαλίτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς σᾶς παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον· διὰ τοῦτο λαλοῦσιν ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅποιος γνωρίζει τὸν Θεόν, μᾶς ἀκούει· ὅποιος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν μᾶς ἀκούει· ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἄς ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἀπὸ τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, διότι τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅτι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱόν του νὰ ἦναι ἱλασμὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.

11 Ἀγαπητοί, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησεν οὕτω, καὶ ἡμεῖς χρεωστοῦμεν νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν κἀνεὶς πώποτε εἶδεν· ἐὰν ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι τελεία εἰς ἡμᾶς.

13 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, διότι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα του ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

14 Καὶ ἡμεῖς τὸν εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὅποιος ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὅποιος μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τοῦτο εἶναι τελειωμένη ἡ ἀγάπη εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἔχωμεν παῤῥησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διότι καθὼς εἶναι ἐκεῖνος, οὕτως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

18 Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη βάλλει ἔξω τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὅποιος φοβεῖται, δὲν ἐτελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διότι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε πρῶτος.

20 Ἐὰν εἴπῃ κἀνεὶς· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν του μισεῖ, ψεύστης εἶναι· διότι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὁποῖον εἶδε, τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε, πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ;

21 Καὶ ταύτην τὴν παραγγελίαν ἔχομεν ἀπὸ αὐτόν, ὥστε ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΘΕΙΣ ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του.

3 Διότι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς παραγγελίας του· καὶ αἱ παραγγελίαι του δὲν εἶναι βαρεῖαι.

4 Κάθε τι ὁποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ νίκη ἡ ὁποία ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος νικᾷ

τὸν κόσμον, παρὰ ὅποιος πιστεύει ὅτι
Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
6 Αὐτὸς εἶναι ὁ ὁποῖος ἦλθε διὰ ὕδα-
τος καὶ αἵματος Ἰησοῦς ὁ Χριστός·
ὄχι μόνον διὰ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ
διὰ τοῦ ὕδατος καὶ αἵματος· καὶ τὸ
Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ,
διότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.
7 Διότι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ὁ ὁποῖοι
μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁ Πα-
τὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα·
καὶ τοῦτοι οἱ τρεῖς ἓν εἶναι.
8 Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦμα,
καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ
τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἶναι.
9 Ἐὰν λαμβάνωμεν τὴν μαρτυρίαν
τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ
εἶναι μεγαλιτέρα· διότι αὐτὴ εἶναι ἡ
μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρ-
τύρησε διὰ τὸν Υἱόν του.
10 Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν
ἑαυτόν του· ὅποιος δὲν πιστεύει εἰς τὸν
Θεὸν, τὸν ἔκαμε ψεύστην, διότι δὲν
ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν
ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν
Υἱόν του.
11 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι
ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴ αἰώνιον, καὶ
αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν Υἱόν του.
12 Ὅποιος ἔχει τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν
ζωήν· ὅποιος δὲν ἔχει τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωήν.
13 Αὐτὰ ἔγραψα εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι
πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ ἠξεύρετε ὅτι ἔχετε
ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύητε
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παῤῥησία τὴν
ὁποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν
ζητῶμεν τι κατὰ τὸ θέλημά του,
μᾶς ἀκούει·
15 Καὶ ἐὰν ἠξεύρομεν ὅτι μᾶς
ἀκούει, εἰς κάθε τι ὁποῦ ἂν ζητῶμεν,
ἠξεύρομεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα
τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτόν.
16 Ἐὰν κάνεὶς ἴδῃ τὸν ἀδελφόν του
ὅτι ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν ὄχι πρὸς θά-
νατον, θέλει ζητήσει, καὶ θέλει δώσει
εἰς αὐτὸν ζωὴν, δηλαδὴ, εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἁμαρτάνουσιν ὄχι πρὸς θάνα-
τον. Εἶναι καὶ ἁμαρτία πρὸς θάνατον·
δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείνην.
17 Κάθε ἀδικία ἁμαρτία εἶναι· καὶ
εἶναι ἁμαρτία ὄχι πρὸς θάνατον.
18 Ἠξεύρομεν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος
εἶναι γεννημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν, δὲν ἁ-
μαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεν-
νήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, φυλάττει τὸν ἑαυ-
τόν του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν τὸν ἐγγίζει.
19 Ἠξεύρομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὸν
Θεὸν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν πο-
νηρίαν κεῖται.
20 Καὶ ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ ἦλθε, καὶ μᾶς ἔδωκε διάνοιαν
διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ
εἴμεθα εἰς τὸν ἀληθινὸν, εἰς τὸν Υἱὸν
του τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· αὐτὸς εἶναι
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε τὸν ἑαυτόν
σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὴν Κυ-
ρίαν ἐκλεκτὴν καὶ εἰς τὰ τέκνα της,
τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀγαπῶ εἰς τὴν ἀλήθει-
αν· καὶ ὄχι ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅλοι
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τὴν ἀλή-
θειαν·
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡ ὁποία μένει
εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλει ἦναι ὁμοῦ μὲ
ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Ἂς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Πατρὸς, μὲ ἀλήθειαν καὶ μὲ ἀγάπην.

4 Ἐχάρην παραπολὺ, ὅτι εὕρηκα ἀπὸ τὰ τέκνα σου τὰ ὁποῖα περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν, καθὼς ἐλάβομεν παραγγελίαν ἀπὸ τὸν Πατέρα.

5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, Κυρία, ὄχι ὡς ἂν νὰ σὲ ἔγραφον νέαν παραγγελίαν, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἴχομεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

6 Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς παραγγελίας του. Αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία, καθὼς ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ περιπατῆτε εἰς αὐτήν.

7 Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα· αὐτὸς εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τὸν ἑαυτόν σας, διὰ νὰ μὴ χάσωμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν τέλειον μισθόν.

9 Καθεὶς ὁ ὁποῖος παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ὅποιος μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχηται κἀνεὶς εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρῃ τούτην τὴν διδαχὴν, μὴν τὸν λαμβάνετε εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαῖρε.

11 Διότι ὅποιος λέγει εἰς αὐτὸν τὸ χαῖρε, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.

12 Ἔχων πολλὰ νὰ σᾶς γράφω, δὲν ἠθέλησα νὰ γράφω μὲ χάρτην καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ νὰ ἦναι ἡ χαρά μας τελεία.

13 Τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ ἀσπάζονται. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

2 Ἀγαπητὲ, διὰ ὅλα εὔχομαι νὰ εὐοδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐοδοῦται ἡ ψυχή σου.

3 Διότι ἐχάρην παραπολὺ ὅταν ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐμαρτύρουν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλιτέραν χαρὰν ἀπὸ τούτην δὲν ἔχω, τὸ νὰ ἀκούω τὰ τέκνα μου ὅτι περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητὲ, κάμνεις ἔργον πιστὸν ὅ,τι ἂν ἐργάζησαι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀγάπην σου ἔμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποίους ἐὰν συμπέμψῃς ἀξίως τοῦ Θεοῦ καλῶς θέλεις κάμει.

7 Διότι διὰ τὸ ὄνομά του ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τὰ ἔθνη.

8 Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστοῦμεν νὰ προσδεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ νὰ γενώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἔγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁ ὁποῖος φιλοπρωτεύει εἰς αὐτοὺς δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ἐνθυμίσει εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνει, φλυαρῶν κατ' ἡμῶν πονηρὰ λόγια· καὶ μὴν εὐχαριστούμενος εἰς τοῦτα, ὄχι μόνον αὐτὸς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι βούλονται ἐμποδίζει, καὶ ἐκβάλλει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμεῖσαι τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὅποιος ἀγαθοποιεῖ, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅποιος δὲ κακοποιεῖ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλή-

θειαν· καὶ ἡμεῖς μαρτυροῦμεν, καὶ
ἠξεύρετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι
ἀληθινή.
13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω, ἀλλὰ
δὲν θέλω νὰ σὲ γράψω μὲ μελάνι
καὶ μὲ κάλαμον·
14 Ἀλλὰ ἐλπίζω εὐθέως νὰ σὲ ἰδῶ,
καὶ θέλομεν λαλήσει στόμα πρὸς
στόμα.
15 Εἰρήνη εἰς ἐσέ. Οἱ φίλοι σὲ
ἀσπάζονται. Ἄσπασε τοὺς φίλους
κατ' ὄνομα.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΟΥΔΑ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ἸΟΥΔΑΣ, δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, εἰς καλεσμένους, τοὺς ἡγιασμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ πεφυλαγμένους ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·
2 Εἴθε νὰ πληθυνθῇ εἰς σᾶς ἔλεος,
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη.
3 Ἀγαπητοί, ἀφ' οὗ ἔβαλον κάθε
σπουδὴν νὰ σᾶς γράφω περὶ τῆς κοι-
νῆς σωτηρίας, εἶχα ἀνάγκην νὰ σᾶς
γράψω, διὰ νὰ σᾶς παρακινήσω νὰ
ἀγωνίζησθε ἐπιμόνως διὰ τὴν πίστιν
ἡ ὁποία παρεδόθη μίαν φορὰν εἰς
τοὺς ἁγίους.
4 Διότι παρεισῆλθον μερικοὶ ἄνθρω-
ποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἔκπαλαι προγε-
γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσε-
βεῖς, μεταθέτοντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
μας εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι
τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριόν
μας Ἰησοῦν Χριστόν.
5 Θέλω δὲ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω, ἂν καὶ
σεῖς μίαν φορὰν ἐγνωρίσατε τοῦτο, ὅτι
ὁ Κύριος σώσας τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν
γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὕστερον ἀπώλεσεν
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπίστευσαν.
6 Καὶ ἐφύλαξεν ὑπὸ τὸ σκότος μὲ
δεσμὰ ἀΐδια, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης
ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι δὲν
ἐφύλαξαν τὴν ἀξίαν των, ἀλλ' ἀφῆ-
καν τὸ ἴδιόν των κατοικητήριον·
7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα,
καὶ αἱ τριγύρω πόλεις κατὰ τὸν ὅμοι-
ον μὲ τούτους τρόπον ἐκπορνεύσασαι,
καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω ἄλλης σαρκός,
πρόκεινται παράδειγμα, τιμωρίαν
αἰωνίου πυρὸς ὑπομένουσαι.
8 Ὁμοίως καὶ αὐτοὶ ἐνυπνιαζόμε-
νοι μιαίνουσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν δὲ
αὐθεντείαν ἀθετοῦσι, καὶ τὰς ἀξίας
βλασφημοῦσι.
9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε
ἠγωνίζετο μὲ τὸν διάβολον φιλονει-
κῶν διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋσέως, δὲν
ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρῃ κρίσιν βλασφη-
μίας, ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἴθε νὰ
σὲ ἐπιτιμήσῃ ὁ Κύριος.
10 Ἀλλ' αὐτοί, ὅσα δὲν γνωρίζουσι,
βλασφημοῦσι· ὅσα δὲ γνωρίζουσι φυ-
σικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς ταῦτα
φθείρονται.
11 Ἀλλοίμονον εἰς αὐτούς· διότι εἰς
τὴν ὁδὸν τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ
εἰς τὴν πλάνην τοῦ Βαλαὰμ διὰ μισ-
θὸν ἐξεχύθησαν, καὶ εἰς τὴν ἀντιλο-
γίαν τοῦ Κορὲ ἀπωλέσθησαν.
12 Αὐτοὶ εἶναι κηλῖδες εἰς τὰς ἀγά-
πας σας, συνευωχούμενοι μὲ σᾶς
ἀφόβως, βόσκοντες τὸν ἑαυτόν τους,
σύννεφα ἄνυδρα, περιφερόμενα ἀπὸ
τοὺς ἀνέμους· δένδρα φθινοπωρινά,
ἄκαρπα, τὰ ὁποῖα ἀπέθανον δύο φο-
ραῖς, καὶ ἐξεῤῥιζώθησαν·
13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης,
τὰ ὁποῖα ἐπαφρίζουσι τὰς ἰδίας των
αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, εἰς τοὺς
ὁποίους ἡ μαυράδα τοῦ σκότους φυ-
λάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Καὶ ὁ Ἐνὼχ ὁ ἕβδομος ἀπὸ
Ἀδάμ, ἐπροφήτευσε διὰ τούτους, λέ-
γων· Ἰδού, ἦλθε Κύριος μὲ μυριάδας
τῶν ἁγίων του,
15 Νὰ κάμῃ κρίσιν ἐναντίον ὅλων,
καὶ νὰ ἐξελέγξῃ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς

των διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας
των τὰ ὁποῖα ἠσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα
τὰ σκληρὰ τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν ἐναν-
τίον του ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.
16 Αὐτοὶ εἶναι γογγυσταὶ, ἀνευχα-
ρίστητοι, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἐπι-
θυμίας των· καὶ τὸ στόμα των λαλεῖ
κενόδοξα, θαυμάζοντες πρόσωπα,
χάριν ὠφελείας.
17 Σεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, ἐνθυμηθῆτε
τὰ λόγια τὰ ὁποῖα προελέχθησαν ἀπὸ
τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου μας Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ·
18 Ὅτι σᾶς ἔλεγον, ὅτι εἰς τοὺς
ὑστερινοὺς χρόνους θέλουσιν εἶναι
ἐμπαῖκται, πορευόμενοι κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν των.
19 Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀπο-
χωρίζουσι τὸν ἑαυτόν των, αἰσθητι-
κοὶ, μὴν ἔχοντες Πνεῦμα.
20 Σεῖς δὲ, ὦ ἀγαπητοὶ, ἐποικοδο-
μοῦντες τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν ἁγιω-
τάτην σας πίστιν, καὶ προσευχόμενοι
εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
21 Φυλάξατε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀναμένοντες τὸ
ἔλεος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς ζωὴν αἰώνιον.
22 Καὶ τοὺς μὲν ἐλεεῖτε κάμνοντες
διάκρισιν·
23 Τοὺς δὲ μὲ φόβον σώζετε, ἁρπά-
ζοντές τους ἀπὸ τὸ πῦρ, μισοῦντες
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν μολυσμένον ἀπὸ
τὴν σάρκα.
24 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται
νὰ σᾶς φυλάξῃ ἀπταίστους, καὶ νὰ
σᾶς στήσῃ ἔμπροσθεν τῆς δόξης του
ἀμέμπτους μὲ ἀγαλλίασιν,
25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ
Σωτῆρα μας ἂς ἦναι δόξα καὶ μεγα-
λωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ τώρα
καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς,
διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι δέον νὰ γίνω-
σι ταχέως· καὶ ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἀγ-
γέλου του καὶ ἐσήμανεν εἰς τὸν δοῦ-
λον του Ἰωάννην·
2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.
3 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος
ἀναγινώσκει, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
ἀκούουσι τοὺς λόγους τῆς προφητείας,
καὶ φυλάττουσι τὰ γεγραμμένα εἰς
αὐτήν· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.
4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλη-
σίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν· ἂς ἦναι
χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ
ὁ ὁποῖος ἔρχεται· καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ
πνεύματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου του·
5 Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁ
ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ
πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ
ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· εἰς
ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ
μᾶς ἔλουσεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας
μὲ τὸ αἷμα του,
6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς
εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα του· ἂς
ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μὲ σύννεφα, καὶ
θέλει τὸν ἰδεῖ κάθε ὀφθαλμὸς, καὶ
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκέντησαν· καὶ
θέλουσι πενθήσει δι' αὐτὸν ὅλαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.
8 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω,
ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος,
ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ
ὁ ὁποῖος ἔρχεται, ὁ Παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς
σας, καὶ συγκοινωνὸς εἰς τὴν θλίψιν
καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς τὴν

ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμουν
εἰς τὴν νῆσον τὴν καλουμένην Πάτ-
μον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ
τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Καὶ ἦλθον εἰς ἔκστασιν μὲ τὸ
Πνεῦμα τὴν Κυριακὴν ἡμέραν· καὶ
ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσω μου ὡς
σάλπιγγος,
11 Ἡ ὁποῖα ἔλεγεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ
Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος· καὶ· Ὅ, τι βλέπεις, γράψον
εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον εἰς τὰς ἐκ-
κλησίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν
Ἔφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς
τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα,
καὶ εἰς τὰς Σάρδεις, καὶ εἰς τὴν Φιλ-
αδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἔστρεψα νὰ βλέπω τὴν
φωνὴν ὁποῦ ἐλάλησε μὲ ἐμέ· καὶ
στρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς·
13 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ἑπτὰ λυχ-
νιῶν ἕνα ὅμοιον μὲ Υἱὸν ἀνθρώπου,
ἐνδεδυμένον ἔνδυμα ἕως εἰς τοὺς πό-
δας, καὶ περιεζωσμένον εἰς τοὺς μα-
στοὺς ζώνην χρυσῆν·
14 Καὶ ἡ κεφαλή του καὶ αἱ τρίχες,
ἄσπραι ὡς μαλλίον ἄσπρον, ὡς χιών·
καὶ οἱ ὀφθαλμοί του ὡς φλὸξ πυρός.
15 Καὶ οἱ πόδες του ἦσαν ὅμοιοι
μὲ χαλκολίβανον, ὡς πεπυρωμένοι εἰς
τὴν κάμινον· καὶ ἡ φωνή του ὡς φω-
νὴ νερῶν πολλῶν·
16 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν δεξιάν του χεῖ-
ρα ἑπτὰ ἀστέρας· καὶ ἀπὸ τὸ στόμα
του ἐξεπορεύετο σπαθὶ δίστομον κοπ-
τερόν· καὶ ἡ ὄψις του ἔφεγγεν, ὡς
φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δύναμίν του.
17 Καὶ ὅτε τὸν εἶδον, ἔπεσα πρὸς
τοὺς πόδας του ὡς νεκρός· καὶ ἐπ-
έθεσε τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπάνω
μου, λέγων εἰς ἐμέ· Μὴ φοβεῖσαι·
ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·
18 Καὶ εἶμαι ὁ ζῶν, καὶ ἔγινα νε-
κρός· καὶ ἰδοὺ εἶμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰ
κλειδία τοῦ ᾅδου καὶ τοῦ θανάτου.
19 Γράψον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶδες,
καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι, καὶ ἐκεῖνα
τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι ἔπειτα
ἀπὸ ταῦτα·
20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων
τοὺς ὁποίους εἶδες εἰς τὰ δεξιά μου,
καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς·
οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν
ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι
τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἑπτὰ ἐκκλη-
σίαι.

Κεφ. β'. II.

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν
Ἐφεσίων γράψον· Αὐτὰ λέγει ἐκεῖ-
νος ὁ ὁποῖος κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέ-
ρας εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα, ὁ ὁποῖος
περιπατεῖ εἰς τὸ μέσον τῶν ἑπτὰ
λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·
2 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κό-
πον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι
δὲν δύνασαι νὰ βαστάσῃς τοὺς κακούς·
καὶ ἐδοκίμασας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ
δὲν εἶναι· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψεύστας·
3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ἔχεις ὑπομο-
νήν, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίασας,
καὶ δὲν ἀπέκαμες.
4 Ἀλλὰ ἔχω ἐναντίον σου, ὅτι ἀφῆ-
κας τὴν πρώτην σου ἀγάπην.
5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες,
καὶ μετανόησον, καὶ κάμε τὰ πρῶτα
ἔργα· εἰ δὲ μή, ταχέως ἔρχομαι εἰς
σέ, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου
ἀπὸ τὸν τόπον της, ἐὰν δὲν μετα-
νοήσῃς.
6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς
τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα
καὶ ἐγὼ μισῶ.
7 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας·
Εἰς τὸν νικῶντα, θέλω δώσει εἰς αὐ-
τὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,
τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ πα-
ραδείσου τοῦ Θεοῦ.
8 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας
τῶν Σμυρναίων γράψον· Αὐτὰ λέγει
ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος
ἔγινε νεκρός, καὶ ἔζησε·
9 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν
θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (εἶσαι δὲ

πλούσιος) καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μὴ φοβεῖσαι κἀνὲν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλεις νὰ πάθῃς· ἰδοὺ μέλλει νὰ βάλῃ ὁ διάβολος τινὰς ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ δοκιμασθῆτε· καὶ θέλετε ἔχει θλῖψιν δέκα ἡμερῶν· γίνου πιστὸς ἕως θανάτου, καὶ θέλω δώσει εἰς σὲ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Ὁ νικῶν δὲν θέλει ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς εἰς τὴν Πέργαμον γράψον· Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ σπαθὶ τὸ δίστομον τὸ κοπτερόν·

13 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐφονεύθη μεταξὺ σας, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς·

14 Ἀλλ' ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τὸν Βαλὰκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσωσιν.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κρατοῦσι τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν· τὸ ὁποῖον ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ταχέως ἔρχομαι εἰς σὲ, καὶ θέλω πολεμήσει μὲ αὐτοὺς μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ στόματός μου.

17 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα τὸ κεκρυμμένον, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆφον ἄσπρην, καὶ ἐπάνω τῆς ψήφου ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κἀνεὶς δὲν ἐγνώρισε παρὰ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ λαμβάνει.

18 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῆς εἰς τὰ Θυάτειρα γράψον· Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς του ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες του εἶναι ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον·

19 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ὑστερινὰ ὅτι εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα ἐναντίον σου, διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζαβὴλ, ἡ ὁποία λέγει τὸν ἑαυτόν της προφήτισσαν, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς ἰδικούς μου δούλους, νὰ πορνεύσωσι καὶ νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της, καὶ δὲν μετενόησεν.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μοιχεύουσι μετ' αὐτῆς, εἰς μεγάλην θλῖψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσωσιν ἀπὸ τὰ ἔργα των.

23 Καὶ τὰ τέκνα της θέλω θανατώσει μὲ θάνατον· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐρευνῶ νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ θέλω δώσει εἰς καθ' ἕνα ἀπὸ σᾶς κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Εἰς σᾶς δὲ λέγω, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοὺς εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσι· δὲν θέλω βάλει ἐπάνω εἰς σᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἕως ὁποῦ νὰ ἔλθω.

26 Καὶ ὅποιος νικᾷ, καὶ φυλάττει ἕως τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ θέλει ποιμάνει αὐτοὺς μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ θέλουσι συντριβῆ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον ἀπὸ τὸν Πατέρα μου·

28 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν αὐγερινόν.

29 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί

λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας
τῶν Σαρδέων γράψον· Αὐτὰ λέγει
ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἑπτὰ πνεύ-
ματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέ-
ρας· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις
τὸ ὄνομα ὅτι ζῇς, καὶ εἶσαι νεκρός.
2 Γίνου ἄγρυπνος, καὶ στήριξον τὰ
λοιπὰ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθά-
νωσι· διότι δὲν εὕρηκα τὰ ἔργα σου
τέλεια ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ
ἤκουσας, καὶ φύλαττε, καὶ μετανό-
ησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνίσῃς,
θέλω ἔλθει ἐπάνω σου ὡς κλέπτης,
καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν
θέλω ἔλθει ἐπάνω σου.
4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις καὶ εἰς τοὺς
Σάρδεις, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ
φορέματά των· καὶ θέλουσι περιπα-
τήσει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ μὲ ἄσπρα, διότι
εἶναι ἄξιοι.
5 Ὁ νικῶν, αὐτὸς θέλει ἐνδυθῆ μὲ
φορέματα ἄσπρα· καὶ δὲν θέλω ἐξ-
αλείψει τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὴν βίβλον
τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ἐξομολογηθῆ τὸ
ὄνομά του ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός
μου, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων του.
6 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.
7 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησί-
ας εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν γράψον· Αὐ-
τὰ λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς, ὁ ὁποῖος
ἔχει τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβίδ· ἐκεῖνος ὁ
ὁποῖος ἀνοίγει, καὶ κἀνεὶς δὲν κλείει·
καὶ κλείει, καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνοίγει·
8 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ,
ἔθεσα ἔμπροσθέν σου θύραν ἀνοιγ-
μένην, καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ
τὴν κλείσῃ· διότι ἔχεις μικρὰν δύνα-
μιν, καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ
δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.
9 Ἰδοὺ, κάμνω ἐκείνους ἀπὸ τὴν
συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, οἱ ὁποῖοι
λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι,
καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ,
θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ
προσκυνήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πο-
δῶν σου, καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ
σὲ ἠγάπησα·
10 Διότι ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς
ὑπομονῆς μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυ-
λάξει ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ
ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν
οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.
11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει
ὅ, τι ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ κἀνεὶς
τὸν στεφανόν σου.
12 Τὸν νικῶντα, θέλω τὸν κάμει
στύλον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου,
καὶ ἔξω δὲν θέλει ἐξέλθει πλέον· κα.
θέλω γράψει ἐπάνω του τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ,
ἡ ὁποία καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου
τὸ νέον.
13 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.
14 Καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησί-
ας τῶν Λαοδικέων γράψον· Αὐτὰ λέγει
ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθι-
νὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·
15 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε
ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε νὰ
ἦσον ψυχρὸς ἢ ζεστός.
16 Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς,
καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστὸς, μέλλω
νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου·
17 Διότι λέγεις· Ὅτι εἶμαι πλού-
σιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειά-
ζομαι τίποτε· καὶ δὲν γνωρίζεις ὅτι
σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς,
καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς, καὶ γυμνός.
18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς
ἀπὸ ἐμὲ χρυσάφι πεπυρωμένον ἀπὸ
πῦρ, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέμα-
τα ἄσπρα, διὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴ
φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός
σου· καὶ χρίσον μὲ κολλύριον τοὺς
ὀφθαλμούς σου, διὰ νὰ βλέπῃς.
19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, τοὺς ἐλέγχω
καὶ παιδεύω· ζήλωσον λοιπὸν καὶ με-
τανόησον.
20 Ἰδοὺ, στέκω εἰς τὴν θύραν, καὶ

κρούω· ἐὰν κἀνεὶς ἀκούσῃ τὴν φωνήν
μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσ-
έλθει πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσει
ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μὲ ἐμέ.
21 Πρὸς τὸν νικῶντα, θέλω δώσει
εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς
τὸν θρόνον μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνί-
κησα, καὶ ἐκάθισα ὁμοῦ μὲ τὸν Πα-
τέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.
22 Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ τί
λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. δ'. IV.

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ,
θύρα ἠνοιγμένη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ
φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἤκουσα
ὡς σάλπιγγος ἡ ὁποία ἐλάλει ὁμοῦ μὲ
ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ἀνέβα ἐδῶ, καὶ θέ-
λω δείξει εἰς σὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλ-
λουσι νὰ γίνωσι ἔπειτα ἀπὸ τοῦτα.
2 Καὶ παρευθὺς ἦλθον εἰς ἔκστασιν
μὲ τὸ Πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ, ἔκειτο θρό-
νος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπάνω τοῦ
θρόνου καθήμενός τις·
3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦτον ὅμοιος εἰς
τὴν ὅρασιν μὲ λίθον ἴασπιδα καὶ σάρ-
δινον· καὶ ἶρις τριγύρω τοῦ θρόνου
ὁμοία εἰς τὴν ὅρασιν μὲ σμάραγδον.
4 Καὶ τριγύρω τοῦ θρόνου εἰκοσι-
τέσσαρες θρόνοι· καὶ ἐπάνω τῶν θρό-
νων εἶδον τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσ-
βυτέρους καθημένους, ἐνδυμένους μὲ
φορέματα ἄσπρα· καὶ εἶχον ἐπάνω εἰς
τὰς κεφαλάς των στεφάνους χρυσοῦς.
5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξεπορεύοντο
ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί·
καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι
ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἱ ὁποῖαι εἶ-
ναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου θάλασ-
σα ὑαλίνη, ὁμοία μὲ κρύσταλλον· καὶ
εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ τριγύρω
τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γεμάτα ἀπὸ
ὀφθαλμοὺς ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὡμοίαζε μὲ
λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὡμοί-
αζε μὲ μοσχάριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶ-
ον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος,
καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον μὲ
ἀετὸν πετώμενον.
8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, εἶχον τὸ
καθ' ἓν ἀπὸ ἓξ πτέρυγας τριγύρω των,
καὶ ἔσωθεν ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ὀφθαλ-
μούς· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν
ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀπὸ τὸ νὰ λέγω-
σιν· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖος ἦτον
καὶ εἶναι καὶ ἔρχεται.
9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν
καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς ἐκεῖνον
ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου, ὁ
ὁποῖος ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
10 Θέλουσι πέσει οἱ εἴκοσι καὶ τέσ-
σαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον ἐκείνου ὁ
ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ
θέλουσι προσκύνησει εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὁποῖος ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους
αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·
11 Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, νὰ λάβῃς
τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύ-
ναμιν· διότι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα,
καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἐκ-
τίσθησαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἶδον εἰς τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁ
ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον
γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατ-
εσφραγισμένον μὲ σφραγῖδας ἑπτά.
2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κη-
ρύττοντα μὲ μεγάλην φωνήν· Ποῖος
εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ
νὰ λύσῃ τὰς σφραγῖδας του;
3 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδύνατο εἰς τὸν
οὐρανὸν, οὐδὲ ἐπάνω τῆς γῆς, οὐδὲ
ὑποκάτω τῆς γῆς, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβ-
λίον, οὐδὲ νὰ τὸ βλέπῃ.
4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, διότι οὐ-
δεὶς εὑρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ
ἀναγνώσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ τὸ
βλέπῃ.
5 Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους
λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ κλαίῃς· ἰδοὺ, ἐνί-
κησεν ὁ λέων ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Ἰούδα, ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ,
νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ
τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας.
6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ εἰς τὸ μέσον
τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων

καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν πρεσβυτέρων, Ἀρνίον τὸ ὁποῖον ἔστεκεν ὡς ἐσφαγμένον, καὶ εἶχε κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ ὀφθαλμούς· οἱ ὁποῖοι εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἐπῆρε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἐπῆρε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου, καὶ εἶχον καθεὶς κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμάτας ἀπὸ θυμιάματα, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσι νέαν ᾠδὴν, λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι νὰ λάβῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγῖδας του· διότι ἐσφάγης, καὶ μᾶς ἠγόρασας εἰς τὸν Θεὸν μὲ τὸ αἷμά σου, ἀπὸ κάθε φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος·

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες πρὸς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν τριγύρω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμός των ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες μὲ μεγάλην φωνήν· Ἄξιον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ κάθε κτίσμα τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὰ, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον ἂς ἦναι ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ς΄. VI.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἀπὸ τὰς σφραγῖδας, καὶ ἤκουσα ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγον, ὡς φωνὴν τῆς βροντῆς· Ἔρχου, καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἔρχου, καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του ἐδόθη νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ νὰ σφάξωσιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον· καὶ εἰς αὐτὸν ἐδόθη μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἔρχου, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον μαῦρον, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω του εἶχεν εἰς τὴν χεῖρα του ζύγιον.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν εἰς τὸ μέσον τῶν τεσσάρων ζώων, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Μία χοῖνιξ σιταρίου ἓν δηνάριον· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθαρίου ἓν δηνάριον· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ κρασίον μὴν ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἔρχου, καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ὠχρόν· καὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του ἦτον τὸ ὄνομα ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία νὰ ἀποκτείνωσιν ἐπάνω τοῦ τετάρτου μέρους τῆς γῆς, μὲ σπαθὶ, καὶ μὲ πεῖναν καὶ μὲ θάνατον, καὶ μὲ τὰ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φωνὴν, λέγοντες· Ἕως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς, δὲν κρίνεις

ἐκδικεῖς τὸ αἷμα μας ἐπάνω ἐκείνων
οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν γῆν;
11 Καὶ ἐδόθησαν εἰς καθ' ἕνα ἐνδύ-
ματα ἄσπρα, καὶ ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς νὰ
ἀναπαυθῶσιν ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν, ἕως
ὁποῦ νὰ συμπληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδου-
λοί των καὶ οἱ ἀδελφοί των, οἱ ὁποῖοι
μέλλουσι νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί.
12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γῖδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέ-
γας ἔγινε, καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος
ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη
ἔγινεν ὡς αἷμα·
13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπε-
σαν εἰς τὴν γῆν, ὡς ἡ συκέα σειομένη
ἀπὸ μεγάλον ἄνεμον, ἀποβάλλει τὰ
ἄωρα σῦκα της.
14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βι-
βλίον τυλιγμένον, καὶ κάθε βουνὸν καὶ
νησίον ἐκινήθησαν ἀπὸ τὸν τόπον των·
15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ
χιλίαρχοι, καὶ οἱ δυνατοὶ, καὶ κάθε
δοῦλος καὶ κάθε ἐλεύθερος ἔκρυψαν
τὸν ἑαυτόν των εἰς τὰ σπήλαια καὶ
εἰς τὰς πέτρας τῶν βουνῶν·
16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς
τὰς πέτρας· Πέσετε ἐπάνω μας, καὶ
κρύψατέ μας ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐκεί-
νου ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρό-
νου, καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀρνίου·
17 Διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη
τῆς ὀργῆς του· καὶ ποῖος δύναται νὰ
σταθῇ;

Κεφ. ζ. VII.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον τέσσαρας
ἀγγέλους στέκοντας εἰς τὰς τέσσαρας
γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσ-
σαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ
φυσᾷ ἄνεμος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μήτε
ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, μήτε εἰς
κανὲν δένδρον.
2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὁ ὁποῖος
ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ
ἡλίου, καὶ εἶχε σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ
τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην
φωνὴν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους,
εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσωσι
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
3 Λέγων· Μὴν ἀδικήσητε τὴν γῆν,
μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα,
ἕως ὁποῦ νὰ σφραγίσωμεν τοὺς δού-
λους τοῦ Θεοῦ μας ἐπάνω τῶν μετώ-
πων των.
4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων
οἱ ὁποῖοι ἐσφραγίσθησαν· ἑκατὸν σα-
ραντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμέ-
νοι ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραήλ.
5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδε-
κα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, δώδεκα χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ
Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδε-
κα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Νεφθαλεὶμ, δώδεκα χιλιά-
δες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν
τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι·
7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώ-
δεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Λευὶ, δώδεκα χιλιάδες ἐσ-
φραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσα-
χὰρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·
8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώ-
δεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν
φυλὴν τοῦ Ἰωσὴφ, δώδεκα χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βε-
νιαμὶν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι.
9 Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
πολὺς ὄχλος, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν
ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ, ἀπὸ ὅλα τὰ
ἔθνη καὶ φυλὰς καὶ λαοὺς καὶ γλώσ-
σας, οἱ ὁποῖοι ἵστεκον ἔμπροσθεν τοῦ
θρόνου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου,
ἐνδυμένοι φορέματα ἄσπρα· καὶ φοί-
νικες εἰς τὰς χεῖράς των·
10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φωνὴν,
λέγοντες· Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ
μας ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρό-
νου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.
11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἵστεκον τρι-
γύρω τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέ-
ρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπε-
σαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου κατὰ πρόσ-
ωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἂς ἦναι εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Αὐτοὶ οἱ ἐνδυμένοι τὰ φορέματα τὰ ἄσπρα, ποῖοι εἶναι, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Κύριε, σὺ ἠξεύρεις. Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην· καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά των, καὶ τὰ ἄσπρισαν εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν λατρεύουσιν νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει εἰς αὐτούς.

16 Δὲν θέλουσι πεινάσει πλέον, οὐδὲ θέλουσι διψήσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπάνω των ὁ ἥλιος, οὐδὲ κἀνὲν καῦμα·

17 Διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου θέλει τοὺς ποιμάνει, καὶ θέλει τοὺς ὁδηγήσει εἰς τὰς ζώσας πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς ἥμισυ ὥρας.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἔστεκον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἔχων θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλά, διὰ νὰ τὰ προσφέρῃ μὲ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων πάντων, εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ἀνέβη μὲ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἐπῆρε ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔῤῥιψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν τὸν ἑαυτόν των νὰ σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγινε χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα μὲ αἷμα, καὶ ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκάη, καὶ κάθε χλωρὸν χόρτον κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς βουνὸν μεγάλον καιόμενον ἀπὸ πῦρ ἐῤῥίφθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μέρος τῆς θαλάσσης αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ κτίσματα τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἶχον ζωήν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ πλοῖα διεφθάρησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀστὴρ μεγάλος καιόμενος ὡς λαμπὰς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡς ἄψινθος, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπέθανον ἀπὸ τὰ νερά, διότι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐξέλιπε τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων· διὰ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος των, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος της, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγε μὲ μεγάλην φωνήν· Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, ἀπὸ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ σαλπίσωσι.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ κλειδίον τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ πηγάδιον τῆς ἀβύσ-

σου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδιον ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐλέχθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴν ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ κἀνὲν χλωρὸν, οὐδὲ κἀνὲν δένδρον· παρὰ μόνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν μετώπων των.

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς νὰ μὴ τοὺς φονεύσωσιν, ἀλλὰ νὰ βασανισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμός των ἦτον ὡς ὁ βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας θέλουσι ζητήσει οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσιν τὸν εὕρει· καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσει νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπ᾽ αὐτούς.

7 Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκρίδων ἦσαν ὅμοιαι μὲ ἄλογα ἡτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλάς των ἦσαν ὡς στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσάφι, καὶ τὰ πρόσωπά των ἦσαν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδόντιά των ἦσαν ὡς τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων των ἦτον ὡς φωνὴ ἁμαξῶν, ὅτε πολλὰ ἄλογα τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἶχον οὐρὰς ὁμοίας μὲ τῶν σκορπιῶν, καὶ κέντρα ἦσαν εἰς τὰς οὐράς των· καὶ ἡ ἐξουσία των ἦτον νὰ ἀδικήσωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ εἶχον ἐπάνω των βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδὼν, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Τὸ ἓν ἀλλοίμονον ἀπέρασε, ἰδοὺ ἔρχονται ἀκόμη δύο ἀλλοίμονον ἔπειτα ἀπὸ τοῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τὸ ὁποῖον ἦτον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,

14 Ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι διὰ τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ χρόνον, διὰ νὰ φονεύσωσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦσαν δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμόν των.

17 Καὶ οὕτως εἶδον εἰς τὴν ὅρασιν τὰ ἄλογα, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο ἐπάνω των, ἔχοντες θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειαφώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀλόγων ἦσαν ὡς αἱ κεφαλαὶ τῶν λεόντων, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά των ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θειάφιον.

18 Ἀπὸ τοῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὸ θειάφιον τὸ ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὰ στόματά των, ἐφονεύθησαν τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διότι αἱ ἐξουσίαι των ἦσαν εἰς τὸ στόμα των· διότι αἱ οὐραί των ἦσαν ὅμοιαι μὲ τῶν ὀφιδίων, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ μὲ αὐτὰς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφονεύθησαν μὲ τὰς πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των, νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀσημένια καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ πέτρινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται οὔτε νὰ βλέπωσιν, οὔτε νὰ ἀκούωσιν, οὔτε νὰ περιπατῶσι·

21 Καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τοὺς φόνους των, οὔτε ἀπὸ τὰς μαγείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς πορνείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς κλεψίας των.

Κεφ. ι. X.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐνδυμ . .

νον νεφέλην· καὶ ἶρις ἦτον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του· καὶ τὸ πρόσωπόν του ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες του ὡς στύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν χεῖρα του βιβλιαρίδιον ἀνοικτόν· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα του τὸν δεξιὸν ἐπάνω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τῆς γῆς·

3 Καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν ὡς βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των, ἔμελλον νὰ γράψω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν λέγουσαν εἰς ἐμέ· Σφράγισον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴν τὰ γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν ὁποῖον εἶδον στέκοντα ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς, ὕψωσε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν οὐρανὸν,

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ εἰς αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ εἰς αὐτὴν, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶναι πλέον·

7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίσῃ, θέλει ἐκτελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐηγγέλισεν εἰς τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν ἐλάλει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ ἔλεγεν· Ὕπαγε, πάρε τὸ βιβλιαρίδιον τὸ ἠνοιγμένον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος στέκει ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν ἄγγελον, λέγων εἰς αὐτόν· Δός με τὸ βιβλιαρίδιον. Καὶ λέγει με· Λάβε καὶ κατάφαγέ το· καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἐπῆρα τὸ βιβλιαρίδιον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατέφαγον· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡς μέλι· καὶ ὅτε τὸ ἔφαγον, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει με· Χρεία εἶναι νὰ προφητεύσῃς σὺ πάλιν ἔμπροσθεν πολλῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλέων.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐδόθη εἰς ἐμὲ κάλαμος ὅμοιος μὲ ῥάβδον· καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε, λέγων· Σηκώθητι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτό.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφησε ἔξω, καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους.

4 Αὐτοὶ εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ὁποῖαι στέκουσιν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ κἀνεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, πῦρ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ στόμα των, καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθρούς των· καὶ ἂν θέλῃ κἀνεὶς νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, οὕτω χρεία εἶναι αὐτὸς νὰ φονευθῇ.

6 Αὐτοὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴ βρέχῃ βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας των· καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν νερῶν, νὰ τὰ μεταβάλωσιν εἰς αἷμα, καὶ νὰ τύψωσι τὴν γῆν μὲ κάθε πληγὴν, ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν των, τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον μὲ αὐτοὺς, καὶ θέλει τοὺς νικήσει, καὶ θέλει τοὺς φονεύσει.

8 Καὶ τὰ σώματά των (μέλλουσι νὰ κεῖνται) εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡ ὁποία καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριός μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ (ἄνθρωποι) ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας καὶ ἔθνη θέλουσι βλέψει τὰ σώματά των τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσει τὰ σώματά των νὰ τεθῶσιν εἰς μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς θέλουσι χαρῆ δι' αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ· καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον, διότι αὐτοὶ οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς καὶ ἥμισυ ἡμέρας, Πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω τῶν ποδῶν των, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐθεώρουν.

12 Καὶ αὐτοὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία τοὺς ἔλεγεν· Ἀνάβητε ἐδῶ. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὸ σύννεφον· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροί των.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἐγένετο μεγάλος σεισμὸς, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν εἰς τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνόματα ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δεύτερον ἀλλοίμονον ἀπέρασε· ἰδοὺ, τὸ τρίτον ἀλλοίμονον ἔρχεται ταχέως.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ του, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς θρόνους των, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν εἰς σὲ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖος εἶσαι, καὶ ὁ ὁποῖος ἦσουν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· διότι ἐπῆρες τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ εἰς τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθείρῃς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διαφθείρουσι τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς τὸν ναὸν του· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ σημεῖον μεγάλον ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν· γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν της, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς της ἦτον στέφανος δώδεκα ἀστέρων·

2 Καὶ οὖσα ἐγγαστρωμένη, ἐκράζε κοιλοπονοῦσα, καὶ βασανιζομένη νὰ γεννήσῃ.

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδοὺ δράκων μεγάλος κόκκινος, ἔχων ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα· καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ἑπτὰ διαδήματα·

4 Καὶ ἡ οὐρά του ἔσυρε τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἔῤῥιψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἔμπροσθεν τῆς γυναικὸς ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον της, ὅταν γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἀρσενικὸν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποιμαίνῃ ὅλα τὰ ἔθνη μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ ἡρπάχθη τὸ τέκνον της πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τὸν Θεὸν, διὰ νὰ τὴν τρέφωσιν ἐκεῖ χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα ἡμέρας.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοί του·

8 Καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ τόπος δι' αὐτοὺς εὑρέθη πλέον εἰς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐῤῥίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ ὁποῖος πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν

γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοί του ὁμοῦ μὲ αὐτὸν κατεκρημνίσθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν εἰς τὸν οὐρανόν· Τώρα ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ του· διότι κατεῤῥίφθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ ὁποῖος τοὺς κατηγόρει ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ μας ἡμέραν καὶ νύκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ζωήν των ἕως θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ σεῖς οἱ ὁποῖοι κατοικεῖτε εἰς αὐτούς. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς σᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, γνωρίζων ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐῤῥίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸ ἀρσενικὸν (παιδίον.)

14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον της, ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, μακρὰν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ὁ ὄφις ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐξέχεε νερὸν ἀπὸ τὸ στόμα του ὡς ποταμὸν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ ὁ ποταμός.

16 Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκα, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα της, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν τὸν ὁποῖον ἐξέχεεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ στόμα του.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπῆλθε νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματός της, οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τὰς παραγγελίας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπάνω τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης·

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἶδον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν θάλασσαν θηρίον, ἔχον ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπάνω τῶν κεράτων του δέκα διαδήματα, καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδον ἦτον ὅμοιον μὲ πάρδαλιν, καὶ οἱ πόδες του ὡς τῆς ἀρκούδας, καὶ τὸ στόμα του ὡς τὸ στόμα τοῦ λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ δράκων τὴν δύναμίν του, καὶ τὸν θρόνον του, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν ἀπὸ τὰς κεφαλάς του ὡς ἐσφαγμένην θανατηφόρως· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου του ἐθεράπεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμασεν ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Ποῖος εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ θηρίον; Ποῖος δύναται νὰ πολεμήσῃ μὲ αὐτό;

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα του εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεὸν, νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά του, καὶ τὴν σκηνήν του, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῶν ἁγίων, καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐξουσία ἐπάνω εἰς κάθε φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλουσι προσκυνήσει εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὴν βίβλον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

9 Ὅποιος ἔχῃ ὠτίον, ἂς ἀκούσῃ.

10 Ἐὰν κἀνεὶς φέρῃ (ἄλλους) εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· ἐὰν κἀνεὶς φονεύσῃ μὲ μάχαιραν, πρέπον εἶναι νὰ φονευθῇ μὲ μάχαιραν. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια

με ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.
12 Καὶ κάμνει ὅλην τὴν ἐξουσίαν τοῦ
πρώτου Θηρίου ἔμπροσθέν του, καὶ
ὑποχρεώνει τὴν γῆν καὶ ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ
προσκυνήσωσι τὸ Θηρίον τὸ πρῶτον,
τοῦ ὁποίου ἡ θανατηφόρος πληγὴ
ἐθεραπεύθη.
13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, ὥστε
νὰ κάμνῃ καὶ πῦρ νὰ καταβαίνῃ ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων.
14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, διὰ τὰ
σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν
νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ Θηρίου· λέγων
εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν
ἐπάνω τῆς γῆς, νὰ κάμωσιν εἰκόνα
εἰς τὸ Θηρίον τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν
πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.
15 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ
πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Θηρίου,
ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ
Θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὥστε ὅσοι ἂν
δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ
Θηρίου, νὰ φονευθῶσι.
16 Καὶ ὑποχρεώνει ὅλους, τοὺς
μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς
πλουσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ
τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
ὥστε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς χάραγμα
ἐπάνω τῆς χειρός των τῆς δεξιᾶς, ἢ
ἐπάνω τῶν μετώπων των.
17 Καὶ ὥστε νὰ μὴ δύνηταί κἀνεὶς νὰ
ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ ὅποιος
ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ Θηρί-
ου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του.
18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅποιος ἔχει
νοῦν, ἂς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
Θηρίου· διότι ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι,
καὶ ὁ ἀριθμός του εἶναι χξς'.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἀρνίον ἕστεκεν
ἐπάνω τοῦ ὄρους τοῦ Σιών, καὶ ὁμοῦ
μὲ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν σαραντατέσσα-
ρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρός του γεγραμμένον ἐπάνω τῶν
μετώπων των.
2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρα-
νόν, ὡς φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡς
φωνὴν μεγάλης βροντῆς· καὶ ἤκουσα
φωνὴν κιθαρῳδῶν οἱ ὁποῖοι ἐκιθάρι-
ζον μὲ τὰς κιθάρας των.
3 Καὶ ψάλλουσιν ὡς ᾠδὴν νέαν ἔμ-
προσθεν τοῦ Θρόνου, καὶ ἔμπροσθεν
τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ μάθῃ
τὴν ᾠδήν, παρὰ αἱ ἑκατὸν σαραντα-
τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι
ἀπὸ τὴν γῆν.
4 Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ
μὲ γυναῖκες δὲν ἐμολύνθησαν· διότι
εἶναι παρθένοι· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἀκολουθοῦσιν τὸ Ἀρνίον ὅπου
ἂν ὑπάγῃ· αὐτοὶ ἠγοράσθησαν ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαρχὴ εἰς τὸν
Θεὸν καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον·
5 Καὶ εἰς τὸ στόμα των δὲν εὑρέθη
δόλος· διότι εἶναι ἀμώμητοι ἔμπροσ-
θεν τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώ-
μενον διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
εἶχε τὸ εὐαγγέλιον τὸ αἰώνιον, νὰ εὐ-
αγγελίσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοι-
κοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ κάθε ἔθνος
καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·
7 Καὶ ἔλεγε μὲ φωνὴν μεγάλην· φοβή-
θητε τὸν Θεόν, καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξ-
αν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς του·
καὶ προσκυνήσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος
ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε,
λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε ἡ Βαβυλὼν ἡ
πόλις ἡ μεγάλη· διότι ἀπὸ τὸ κρασί-
ον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της ἐπό-
τισε ὅλα τὰ ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν
εἰς αὐτούς, λέγων μὲ φωνὴν μεγά-
λην· Ἐάν κἀνεὶς προσκυνῇ τὸ Θη
ρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ λαμβάνῃ
τὸ χάραγμα ἐπάνω τοῦ μετώπου του
ἢ τῆς χειρός του,
10 Καὶ αὐτὸς θέλει πίει ἀπὸ τὸ κρα-
σίον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον θέ-
λει κερασθῆ ἄδολον εἰς τὸ ποτήριον τῆς
ὀργῆς του· καὶ θέλει βασανισθῆ εἰς
πῦρ καὶ θειάφιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγί-

ων ἀγγέλων καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ των ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ ὅποιος λαμβάνῃ τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματός του.

12 Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδῶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τὰς παραγγελίας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς ἐμέ· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ὁποῖοι ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τώρα. Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τοὺς κόπους των· καὶ τὰ ἔργα των ἀκολουθοῦσιν ὁμοῦ μὲ αὐτούς.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ σύννεφον ἄσπρον, καὶ ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον ἐκάθητο ἕνας ὅμοιος μὲ Υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του χρυσοῦν στέφανον, καὶ εἰς τὴν χεῖρά του δρέπανον κοπτερόν.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ ἔκραζε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· διότι σὲ ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ θερίσῃς, διότι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ σύννεφον, ἔβαλε τὸ δρέπανόν του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ναὸν ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων ἐξουσίαν ἐπάνω τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε μὲ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ δρέπανον τὸ κοπτερὸν, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ κοπτερὸν, καὶ τρύγησον τὰ σταφύλια τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι ὡρίμασαν τὰ σταφύλιά της.

9 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρέπανόν του εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν ληνὸν τὸν μεγάλον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τὸν ληνὸν ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἀλόγων, εἰς διάστημα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

Κεφ. ιε΄. XV.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἑπτὰ πληγὰς τὰς ὑστερινὰς, διότι εἰς αὐτὰς ἐτελειώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην μὲ πῦρ· καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ τῆς εἰκόνος του, καὶ τοῦ χαράγματός του, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματός του, οἱ ὁποῖοι ἔστεκον ἐπάνω τῆς θαλάσσης τῆς ὑαλίνης, ἔχοντες κιθάρας τοῦ Θεοῦ·

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ εἶναι αἱ ὁδοί σου, ὦ Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.

4 Ποῖος νὰ μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; διότι σὺ μόνος εἶσαι ὅσιος· διότι ὅλα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἔμπροσθέν σου· διότι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν ναὸν ἐνδεδυμένοι λινὰ καθαρὰ καὶ λαμπρὰ, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμισμένας ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνὸν διὰ τῆς δόξης του Θεοῦ, καὶ τῆς

δυνάμεώς του· καὶ κἀνεὶς δὲν ἠδύνα-
το νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, ἕως ὁποῦ
νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν
ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ'. XVI.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν
ναὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγ-
γέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχύσατε τὰς
φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχυ-
σε τὴν φιάλην του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ
ἔγινεν πληγὴ κακὴ καὶ πονηρὰ εἰς τοὺς
ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ χάραγ-
μα τοῦ θηρίου, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἐπροσκύνουν τὴν εἰκόνα του.
3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχυσε
τὴν φιάλην του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἔγινεν αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ κάθε ψυχὴ
ζῶσα ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.
4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν
φιάλην του εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς
τὰς πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ἔγιναν αἷμα.
5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νε-
ρῶν, λέγοντα· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε,
ὁ ὁποῖος εἶσαι, καὶ ὁποῖος ἦσουν, καὶ
ὁ ὅσιος, διότι αὐτὰ ἔκρινας·
6 Ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν
ἐξέχυσαν, καὶ αἷμα εἰς αὐτοὺς ἔδω-
κας νὰ πίωσι· διότι ἄξιοι εἶναι.
7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ θυ-
σιαστήριον λέγοντα· Ναὶ, Κύριε ὁ
Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ
δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις σου.
8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχυσε
τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ἡλίου· καὶ
ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς
ἀνθρώπους μὲ πῦρ.
9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι
καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ
ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξου-
σίαν ἐπάνω τῶν πληγῶν τούτων· καὶ
δὲν μετενόησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐ-
τὸν δόξαν.
10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχυσε
τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ θρόνου
τοῦ θηρίου· καὶ ἔγινεν ἡ βασιλεία
του ἐσκοτισμένη· καὶ ἐμάσσων τὰς
γλώσσας των ἀπὸ τὸν πόνον,
11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν
τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς πόνους των καὶ
ἀπὸ τὰς πληγάς των, καὶ δὲν μετε-
νόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα των.
12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν
φιάλην του ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ τοῦ
μεγάλου τοῦ Εὐφράτη· καὶ ἐξηράνθη
τὸ νερόν του, διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ
ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ τὰς ἀνα-
τολὰς τοῦ ἡλίου.
13 Καὶ εἶδον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
δράκοντος καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ
θηρίου καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδο-
προφήτου τρία πνεύματα ἀκάθαρτα
ὅμοια μὲ βατράχους·
14 Διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων,
τὰ ὁποῖα κάμνουσι σημεῖα, καὶ ἐκπο-
ρεύονται εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ
ὅλης τῆς οἰκουμένης, νὰ τοὺς συνάξ-
ωσιν εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης
ἐκείνης ἡμέρας τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντο-
κράτορος.
15 (Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μα-
κάριος ἐκεῖνος, ὁποῦ εἶναι ἔξυπνος,
καὶ φυλάττει τὰ φορέματά του, διὰ
νὰ μὴ περιπατῇ γυμνὸς, καὶ βλέπωσι
τὴν ἀσχημοσύνην του.)
16 Καὶ τοὺς ἐσύναξεν εἰς τὸν τό-
πον τὸν καλούμενον Ἑβραϊκὰ Ἀρ-
μαγεδδών.
17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχυσε
τὴν φιάλην του εἰς τὸν ἀέρα· καὶ
ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν ναὸν
τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ
ἔλεγεν· Ἔγινε.
18 Καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ
καὶ ἀστραπαὶ, καὶ σεισμὸς ἔγινε με-
γάλος, ὁποῖος δὲν ἔγινεν ἀφ' οὗ
ἐπλάσθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω εἰς
τὴν γῆν, τόσος σεισμὸς οὕτω μεγάλος.
19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς
τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπε-
σαν. Καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἀνεκα-
λέσθη εἰς ἐνθύμησιν ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ποτήριον
τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.
20 Καὶ κάθε νῆσος ἔφυγε, καὶ βου-
νὰ δὲν εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς βάρους ταλάντου ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπάνω τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, διότι μεγάλη εἶναι ἡ πληγή της κατὰ πολλά.

Κεφ. ιζ΄. XVII.

ΚΑΙ ἦλθεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἑπτὰ φιάλας καὶ συνελάλησε μὲ ἐμὲ, λέγων εἰς ἐμέ· Ἐλθὲ, θέλω δείξει εἰς σὲ τὸ κρῖμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, ἡ ὁποία κάθηται ἐπάνω τῶν πολλῶν νερῶν·

2 Ὁμοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸ κρασίον τῆς πορνείας της οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπάνω θηρίου κοκκίνου, γεμάτον ἀπὸ ὀνόματα βλασφημίας, ἔχοντος ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον ἐνδεδυμένη μὲ πορφύραν καὶ μὲ κόκκινον, καὶ χρυσωμένη μὲ χρυσάφι καὶ λίθους πολυτίμους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα εἰς τὴν χεῖρα της χρυσοῦν ποτήριον, γεμάτον ἀπὸ βδελύγματα καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας της,

5 Καὶ ἐπάνω τοῦ μετώπου της ἦτον ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτὴν, μέγα θαῦμα.

7 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμὲ ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμασας; ἐγὼ θέλω σὲ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τὸ ὁποῖον τὴν βαστάζει, καὶ ἔχει τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θαυμάσει οἱ κατοικοῦντες ἐπάνω τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι.

9 Ἐδῶ εἶναι ὁ νοῦς ὁ ὁποῖος ἔχει σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ εἶναι ἑπτὰ βουνὰ, ὅπου κάθηται ἡ γυνὴ ἐπάνω των.

10 Καὶ εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ ἕνας εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, εἶναι χρεία νὰ μείνῃ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη βασιλείαν δὲν ἔλαβον, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὁμοῦ μὲ τὸ θηρίον ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν.

13 Αὐτοὶ ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν των θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ θηρίον.

14 Αὐτοὶ θέλουσι πολεμήσει ὁμοῦ μὲ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει τοὺς νικήσει, διότι εἶναι Κύριος τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Τὰ νερὰ τὰ ὁποῖα εἶδες, ὅπου κάθηται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες εἰς τὸ θηρίον, αὐτοὶ θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι τὴν κάμει ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας της, καὶ θέλουσι τὴν κατακαύσει εἰς τὸ πῦρ.

17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας των νὰ κάμωσι τὴν γνώμην του, καὶ νὰ κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ παραδώσωσι τὴν βασιλείαν των εἰς τὸ θηρίον, ἕως ὅπου νὰ τελειωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ὁποία ἔχει

βασιλείαν ἐπάνω τῶν βασιλέων τῆς
γῆς.

Κεφ. ιη΄. XVIII.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον ἄγγελον
καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ
εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ
ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.
2 Καὶ ἔκραξε μὲ δύναμιν, καὶ μεγά-
λην φωνὴν, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν
ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατ-
οικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ κατα-
φυγὴ κάθε πνεύματος ἀκαθάρτου,
καὶ καταφυγὴ κάθε ὀρνέου ἀκαθάρ-
του καὶ μεμισημένου·
3 Διότι ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ θυμοῦ
τῆς πορνείας της ἐπότισε ὅλα τὰ
ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὁμοῦ μὲ
αὐτὴν ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς
γῆς ἐπλούτησαν διὰ τῆς δυνάμεως
τῆς ἀσωτίας της.
4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἀπὸ αὐ-
τὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνή-
σητε εἰς τὰς ἁμαρτίας της, καὶ διὰ νὰ
μὴ λάβητε ἀπὸ τὰς πληγάς της·
5 Διότι ἔφθασαν αἱ ἁμαρτίαι της
ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Θεὸς τὰ ἀδικήματά της.
6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν, καθὼς καὶ
αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς σᾶς, καὶ διπλώ-
σατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα
της· εἰς τὸ ποτήριον εἰς τὸ ὁποῖον
ἐκέρασε, κεράσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ·
7 Ὅσα ἐδόξασε τὸν ἑαυτόν της καὶ
συνετρύφησε, τόσον βασανισμὸν καὶ
πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι εἰς τὴν
καρδίαν της λέγει· Κάθημαι βασί-
λισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ πέν-
θος δὲν θέλω ἰδεῖ.
8 Διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἡμέραν θέ-
λουσιν ἐλθεῖ αἱ πληγαί της, θάνατος
καὶ πένθος καὶ πεῖνα· καὶ εἰς τὸ πῦρ
θέλει κατακαῇ, διότι ἰσχυρὸς εἶναι
ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος τὴν κρίνει.
9 Καὶ θέλουσι τὴν κλαύσει καὶ
πενθήσει εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπόρνευσαν ὁμοῦ μὲ
αὐτὴν καὶ συνετρύφησαν, ὅταν ἴδωσι
τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς της,
10 Στέκοντες ἀπὸ μακρόθεν, διὰ
τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ της, λέ-
γοντες· Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον, ἡ
πόλις ἡ μεγάλη ἡ Βαβυλὼν, ἡ πόλις
ἡ ἰσχυρὰ, διότι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν
ἡ κρίσις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ
πενθοῦσιν εἰς αὐτὴν, διότι τὰς πραγ-
ματείας των πλέον κἀνεὶς δὲν ἀγορά-
ζει·
12 Τὰς πραγματείας τοῦ χρυσα-
φίου καὶ ἀσημίου, καὶ λίθων τιμίων,
καὶ μαργαριτῶν, καὶ βύσσου, καὶ
πορφύρας, καὶ μεταξίου, καὶ κοκκί-
νου· καὶ κάθε ξύλον ἀρωματικὸν, καὶ
κάθε ἀγγεῖον ἐλεφάντινον, καὶ κάθε
ἀγγεῖον ἀπὸ ξύλον τιμιώτατον, καὶ
χαλκὸν, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον·
13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα,
καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ κρασίον,
καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον,
καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἄλογα,
καὶ ἁμάξας, καὶ σώματα, καὶ ψυχὰς
ἀνθρώπων.
14 Καὶ τὸ ὀπωρικὸν τῆς ἐπιθυμίας
τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σὲ, καὶ
ὅλα τὰ πολυτελῆ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλ-
θον ἀπὸ σὲ, καὶ δὲν θέλεις πλέον τὰ
εὕρει.
15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ ὁποῖοι ἐπ-
λούτησαν ἀπὸ αὐτὴν, θέλουσι σταθῇ
ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασα-
νισμοῦ της, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,
16 Καὶ λέγοντες· Ἀλλοίμονον, ἀλ-
λοίμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδεδυ-
μένη βύσσινα καὶ πορφυρᾶ καὶ κόκ-
κινα, καὶ χρυσωμένη μὲ χρυσάφι καὶ
λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας· διότι
εἰς μίαν ὥραν ἠρημώθη ὁ τόσος πλοῦτος.
17 Καὶ κάθε κυβερνήτης, καὶ ὅλον
τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω τῶν
πλοίων, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργά-
ζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθησαν
ἀπὸ μακρόθεν,
18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπ-
νὸν τῆς πυρκαϊᾶς της, λέγοντες· Ποία
ἦτον ὁμοία μὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην,
19 Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπάνω τῶν
κεφαλῶν των, καὶ ἔκραζον κλαίοντες

καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Ἀλλοίμο-
νον, ἀλλοίμονον, ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν
τιμιότητά της ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι
ἔχουσι πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν, διότι
εἰς μίαν ὥραν ἠρημώθη.
20 Εὐφραίνου εἰς αὐτὴν οὐρανὲ, καὶ
οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται,
διότι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὴν κρίσιν σας
δι' αὐτῆς.
21 Καὶ ἕνας ἄγγελος ἰσχυρὸς ἐπῆρε
λίθον μεγάλον ὡς μυλίτην, καὶ ἔῤῥιψεν
εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως μὲ
ὁρμὴν θέλει ῥιφθῆ ἡ Βαβυλὼν ἡ πόλις
ἡ μεγάλη, καὶ δὲν θέλει εὑρεθῆ πλέον.
22 Καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαρῳδῶν καὶ
τῶν μουσικῶν καὶ τῶν αὐλητῶν καὶ
τῶν σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῆ
πλέον εἰς σέ· καὶ κἀνεὶς τεχνίτης
κάθε τέχνης δὲν θέλει εὑρεθῆ πλέον
εἰς σέ· καὶ φωνὴ μύλου δὲν θέλει
ἀκουσθῆ πλέον εἰς σέ·
23 Καὶ φῶς λύχνου δὲν θέλει φανῆ
πλέον εἰς σέ· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ
νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον εἰς
σέ· διότι οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ με-
γιστᾶνες τῆς γῆς, διότι εἰς τὴν μα-
γείαν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ εἰς αὐτὴν εὑρέθη τὸ αἷμα
τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ ὅλων
τῶν ἐσφαγμένων ἐπάνω τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἤκουσα ὡς φω-
νὴν μεγάλην πολλοῦ ὄχλου εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Ἀλληλούϊα· ἡ
σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ
δύναμις εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μας·
2 Διότι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ
κρίσεις του· διότι ἔκρινε τὴν πόρνην
τὴν μεγάλην, ἡ ὁποία ἔφθειρε τὴν γῆν
μὲ τὴν πορνείαν της, καὶ ἐξεδίκησε
το αἷμα τῶν δούλων του ἀπὸ τὴν χεῖ-
ρα της.
3 Καὶ δευτέραν φορὰν εἶπον· Ἀλ-
ληλούϊα. Καὶ ὁ καπνός της ἀνα-
βαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰ-
κοσιτέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖ-
ος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου, λέγον-
τες· Ἀμήν· Ἀλληλούϊα.
5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν θρό-
νον, καὶ ἔλεγεν· Αἰνεῖτε τὸν Θεόν μας
ὅλοι οἱ δοῦλοι του, καὶ οἱ φοβούμενοι
αὐτὸν, μικροὶ καὶ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν πολλοῦ ὄχ-
λου, καὶ ὡς φωνὴν νερῶν πολλῶν,
καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, καὶ
ἔλεγον· Ἀλληλούϊα· διότι ἐβασίλευσε
Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ.
7 Ἄς χαίρωμεν καὶ ἄς ἀγαλλιώμε-
θα, καὶ ἄς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς
αὐτόν· διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρ-
νίου, καὶ ἡ γυνή του ἡτοίμασε τὸν
ἑαυτόν της.
8 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῇ
βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρόν· δι-
ότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιώματα
τῶν ἁγίων.
9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· Μα-
κάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ δεῖπνον
τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει
εἰς ἐμέ· Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθι-
νοὶ τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν πο-
δῶν του νὰ τὸν προσκυνήσω· καὶ λέ-
γει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ κάμνῃς τοῦτο·
σύνδουλός σου εἶμαι καὶ τῶν ἀδελ-
φῶν σου οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὴν μαρ-
τυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησον τὸν
Θεόν· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ
εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμέ-
νον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ἄσπρον, καὶ ὁ
καθήμενος ἐπάνω του ἐκαλεῖτο πι-
στὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ μὲ δικαιοσύ-
νην κρίνει καὶ πολεμεῖ.
12 Καὶ τὰ ὀμμάτιά του ὡς φλὸξ
πυρὸς, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του
διαδήματα πολλά· καὶ εἶχεν ὄνομα
γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον κἀνεὶς δὲν
γνωρίζει παρὰ αὐτός·
13 Καὶ ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βαμ-
μένον μὲ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομά
του· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα
εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἠκολούθουν εἰς
αὐτὸν ἐπάνω ἀλόγων ἄσπρων, ἐνδεδυ-

μένοι βύσσινα ἄσπρα καὶ καθαρά.

15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐκπορεύεται σπαθὶ κοπτερὸν, διὰ νὰ κτυπήσῃ μὲ αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει τοὺς ποιμάνει μὲ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ αὐτὸς θέλει πατήσει τὸν ληνὸν τοῦ κρασίου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπάνω τοῦ φορέματός του καὶ ἐπάνω τοῦ μηροῦ του τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον στέκοντα εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων εἰς ὅλα τὰ ὄρνεα τὰ ὁποῖα πέτονται εἰς τὸ μεσουράνημα· Ἐλᾶτε, καὶ συναχθῆτε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

18 Διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων καὶ σάρκας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάθηνται ἐπάνω των, καὶ σάρκας ὅλων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματά των συνηγμένα νὰ κάμωσι πόλεμον μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, καὶ μὲ τὸ στράτευμά του.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ ὁμοῦ μὲ τοῦτο ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ σημεῖα ἔμπροσθέν του, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλάνησεν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπροσκύνουν τὴν εἰκόνα του· ζῶντες ἐῤῥίφθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ἡ ὁποία καίεται μὲ θειάφιον·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μὲ τὸ σπαθὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, τὸ ὁποῖον ἐξεπορεύετο ἀπὸ τὸ στόμα του· καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τὰς σάρκας των.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶχε τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἅλυσιν μεγάλην εἰς τὴν χεῖρα του.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διάβολος καὶ Σατανᾶς· καὶ τὸν ἔδεσεν χίλια ἔτη.

3 Καὶ τὸν ἔῤῥιψεν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ τὸν ἔκλεισεν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω του, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ ἔπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι χρεία νὰ λυθῇ αὐτὸς διὰ ὀλίγον καιρόν.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπάνω των, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτούς· καὶ εἶδον τὰς ψυχὰς τῶν πελεκοσφαγμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπροσκύνησαν εἰς τὸ θηρίον, οὐδὲ εἰς τὴν εἰκόνα του· καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμά του ἐπάνω τοῦ μετώπου των, καὶ ἐπάνω τῆς χειρός των· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς δὲν ἀνέζησαν ἕως ὁποῦ νὰ τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· ἐπάνω τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακήν του·

8 Καὶ θέλει ἐξέλθει νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, νὰ συνάξῃ εἰς πόλεμον αὐτοὺς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπάνω τοῦ πλάτους τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ

ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς κατέφαγεν·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπλάνεσεν ἐῤῥίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θειαφίου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανισθῆ ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον ἄσπρον μεγάλον, καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω του, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος δὲν εὑρέθη δι' αὐτά.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, στέκοντας ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνοίχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα των.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκρούς της, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς των· καὶ καθεὶς ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα του·

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὅποιος δὲν εὑρέθη εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐῤῥίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν νέον καὶ γῆν νέαν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην ἐστολισμένην διὰ τὸν ἄνδρα της.

3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσαν· Ἰδοὺ, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσει ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαοί του, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, Θεός των.

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει κάθε δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει εἶναι πλέον· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶναι πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, κάμνω ὅλα νέα. Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· διότι αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Ἔγινεν· ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ὅποιος διψᾷ, ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν δωρεὰν ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς.

7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτὸν Θεὸς, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ υἱός.

8 Ἀλλὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀπίστων καὶ βδελυγμένων καὶ φονέων καὶ πόρνων καὶ μάγων καὶ εἰδωλολατρῶν, καὶ ὅλων τῶν ψευστῶν, τὸ μέρος των εἶναι εἰς τὴν λίμνην ἡ ὁποία καίεται μὲ πῦρ καὶ μὲ θειάφιον, τὸ ὁποῖον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμὲ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμισμένας ἀπὸ τὰς ἑπτὰ πληγὰς τὰς ὑστερινάς· καὶ ἐλάλησεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ εἶπε· Ἐλθὲ, θέλω δείξει εἰς σὲ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.

10 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύματος εἰς βουνὸν μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν·

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστήρ της ὅμοιος μὲ λίθον πολύτιμον, ὡς λίθον ἴασπιν κρυσταλλοειδῆ·

12 Καὶ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ εἶχε δώδεκα πύλας, καὶ εἰς τὰς πύλας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὁποῖα εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.

13 Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, ἦσαν τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν, τρεῖς πύλαι·

ἀπὸ τὸν νότον, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὴν δύσιν, τρεῖς πύλαι.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμέλια, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας της καὶ τὸ τεῖχος της.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μῆκος της ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν κάλαμον εἰς σταδίους δώδεκα χιλιάδας· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος της ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος της ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τείχους της, ἦτον ἀπὸ ἴασπιν· καὶ ἡ πόλις ἦτον ἀπὸ χρυσάφι καθαρὸν, ὅμοιον μὲ ὕαλον καθαρόν.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦσαν ἀπὸ κάθε λίθον πολύτιμον ἐστολισμένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἴασπις· τὸ δεύτερον, σάπφειρος· τὸ τρίτον, χαλκηδών· τὸ τέταρτον, σμάραγδος·

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὄγδοον, βήρυλλος· τὸ ἔννατον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἑνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἀμέθυστος.

21 Καὶ αἱ δώδεκα πύλαι, ἦσαν δώδεκα μαργαρῖται, καὶ κάθε μία τῶν πυλῶν ἦτον ἀπὸ ἕνα μαργαρίτην· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως ἦτον χρυσάφι καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδον εἰς αὐτήν· διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, εἶναι ναὸς της, καὶ τὸ Ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ νὰ φέγγωσιν εἰς αὐτήν· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ ὁ λύχνος της εἶναι τὸ Ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σώζονται, θέλουσι περιπατήσει εἰς τὸ φῶς της· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμήν των εἰς αὐτήν.

25 Καὶ αἱ πύλαι της δὲν θέλουσι κλεισθῆ τὴν ἡμέραν· διότι ἐκεῖ νὺξ δὲν θέλει εἶναι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ κἀνὲν μολυσμένον, καὶ προξενοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος δὲν θέλει εἰσέλθει εἰς αὐτήν· παρὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καθαρὸν ποταμὸν νεροῦ ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.

2 Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας της, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ ἓν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἦτον τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον κάμνει καρποὺς δώδεκα, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπόν του· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ κἀνὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶναι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δοῦλοι του θέλουσι λατρεύσει εἰς αὐτόν.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι ἐπάνω τῶν μετώπων των.

5 Καὶ νύκτα δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνον καὶ φῶς ἡλίου, διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς φωτίζει· καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι χρεία νὰ γίνωσι ταχέως.

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τούτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον αὐτὰ καὶ ἤκουσα· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος ἐδείκνυεν εἰς ἐμὲ αὐτά.

9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ (κάμνῃς τοῦτο·) διότι εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

11 Ὅποιος ἀδικεῖ, ἂς ἀδικήσῃ ἀκόμη· καὶ ὅποιος εἶναι ῥυπαρὸς, ἂς ἦναι ῥυπαρὸς ἀκόμη· καὶ ὁ δίκαιος, ἂς δικαιωθῇ ἀκόμη· καὶ ὁ ἅγιος, ἂς ἁγιασθῇ ἀκόμη.

12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· καὶ ὁ μισθός μου εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, νὰ ἀποδώσω εἰς καθ' ἕνα καθὼς θέλει εἶναι τὸ ἔργον του.

13 Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰς παραγγελίας του, διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐξουσία των εἰς τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλῶν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἔξω δὲ οἱ σκύλοι καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ καὶ κάμνει ψεῦδος.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ μαρτυρήσῃ εἰς σᾶς αὐτὰ εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐγὼ εἶμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ αὐγερινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει ἂς εἴπῃ, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διψᾷ ἂς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος θέλει ἂς λαμβάνῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς δωρεάν.

18 Διότι μαρτυρῶ εἰς κάθε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐὰν κἀνεὶς προσθέσῃ εἰς αὐτὰ, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθήσει εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο·

19 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς ἀφαιρῇ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας τούτης, θέλει ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν αὐτά· Ναὶ, ἔρχομαι ταχέως· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.